

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

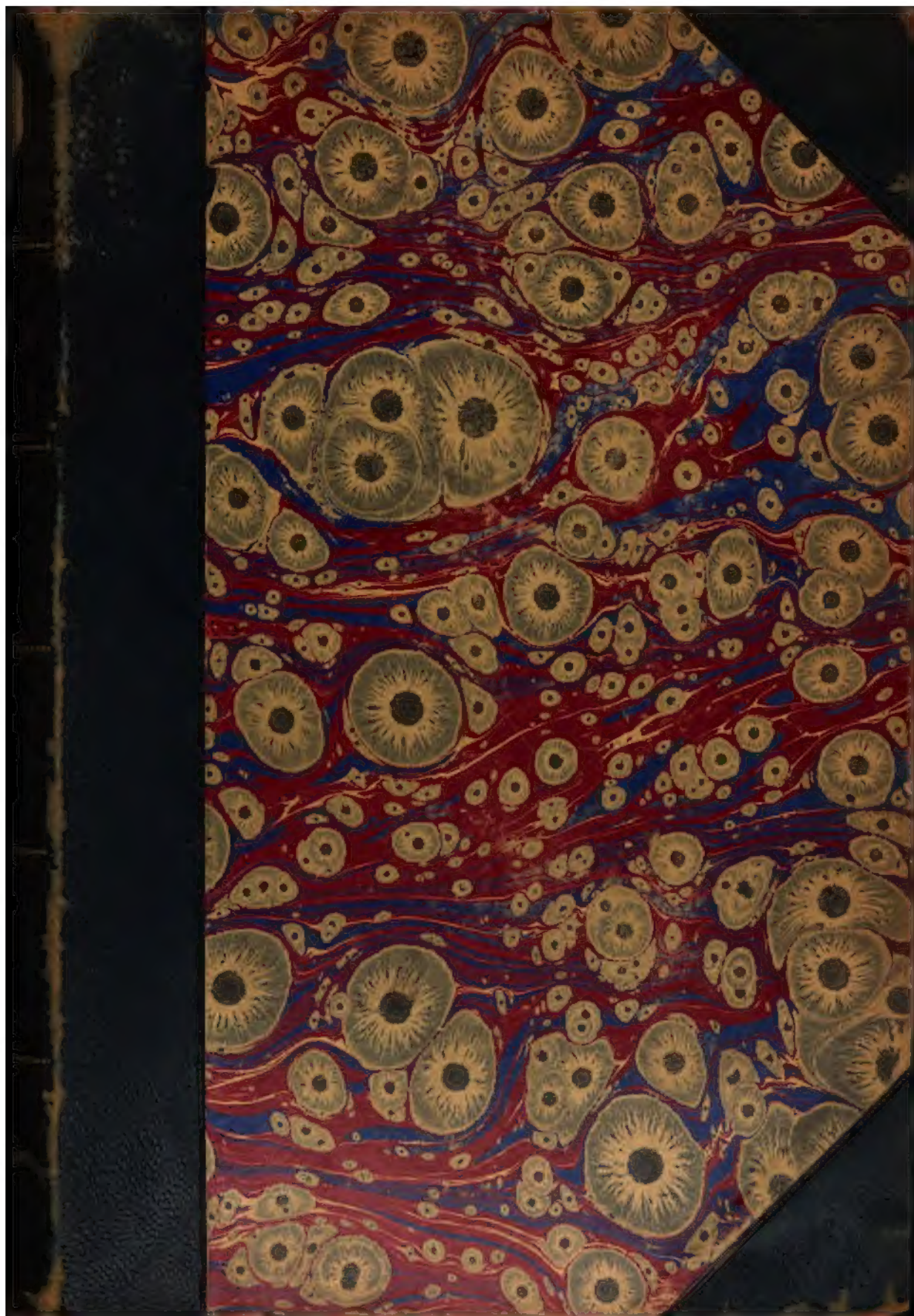
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Gra 9.674

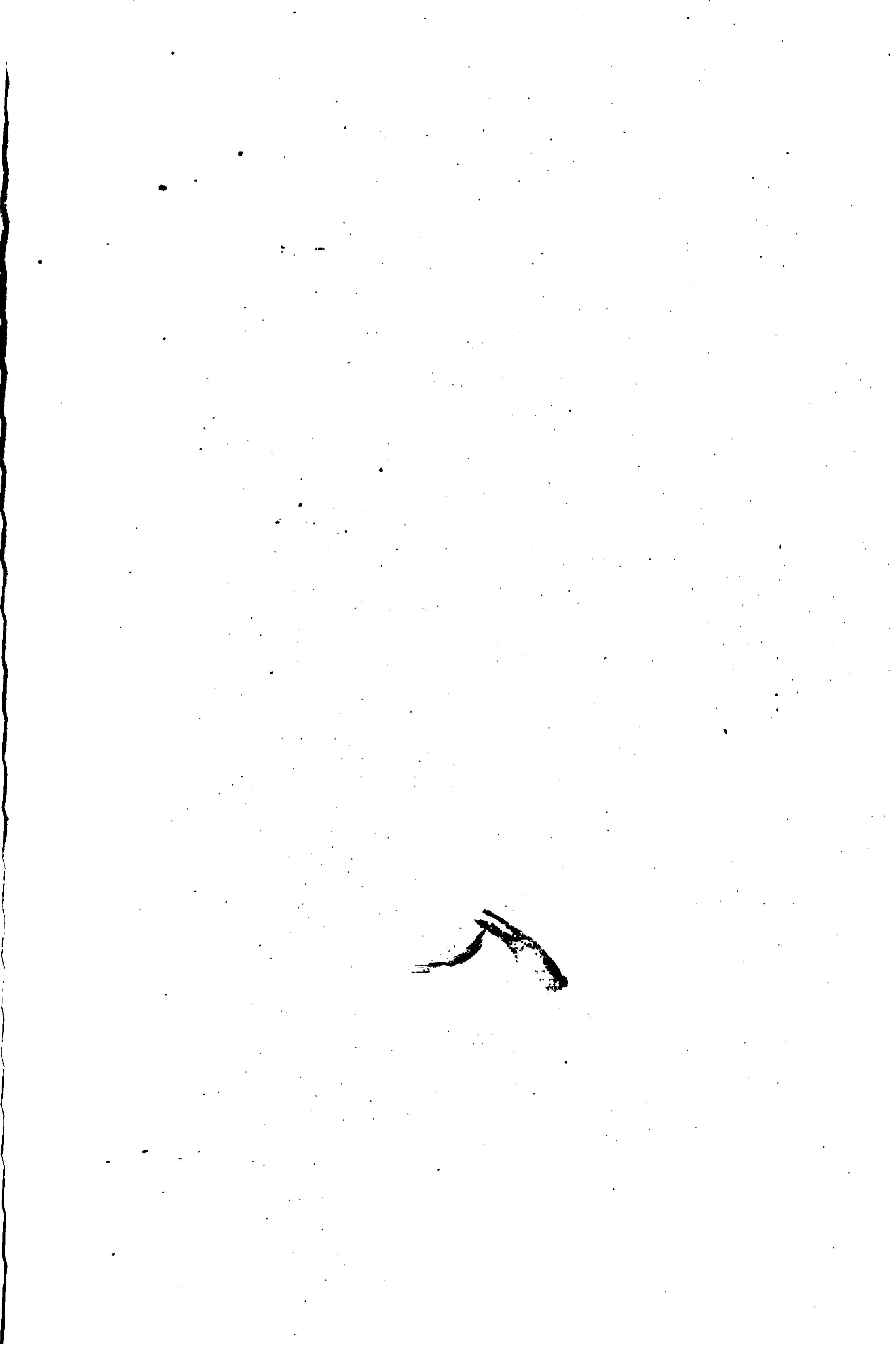

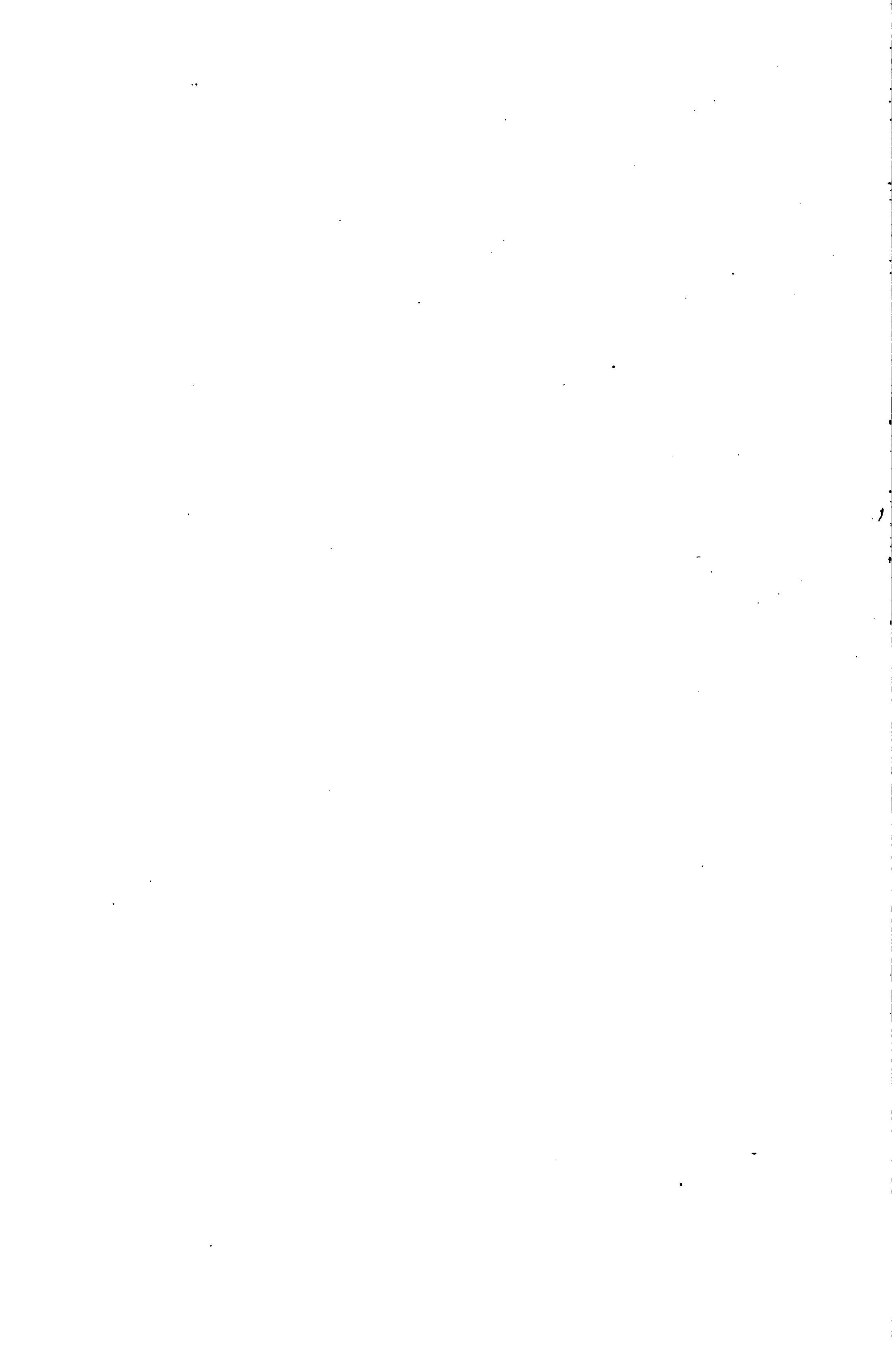
Harvard College Library.

FROM THE
CONSTANTIUS FUND.

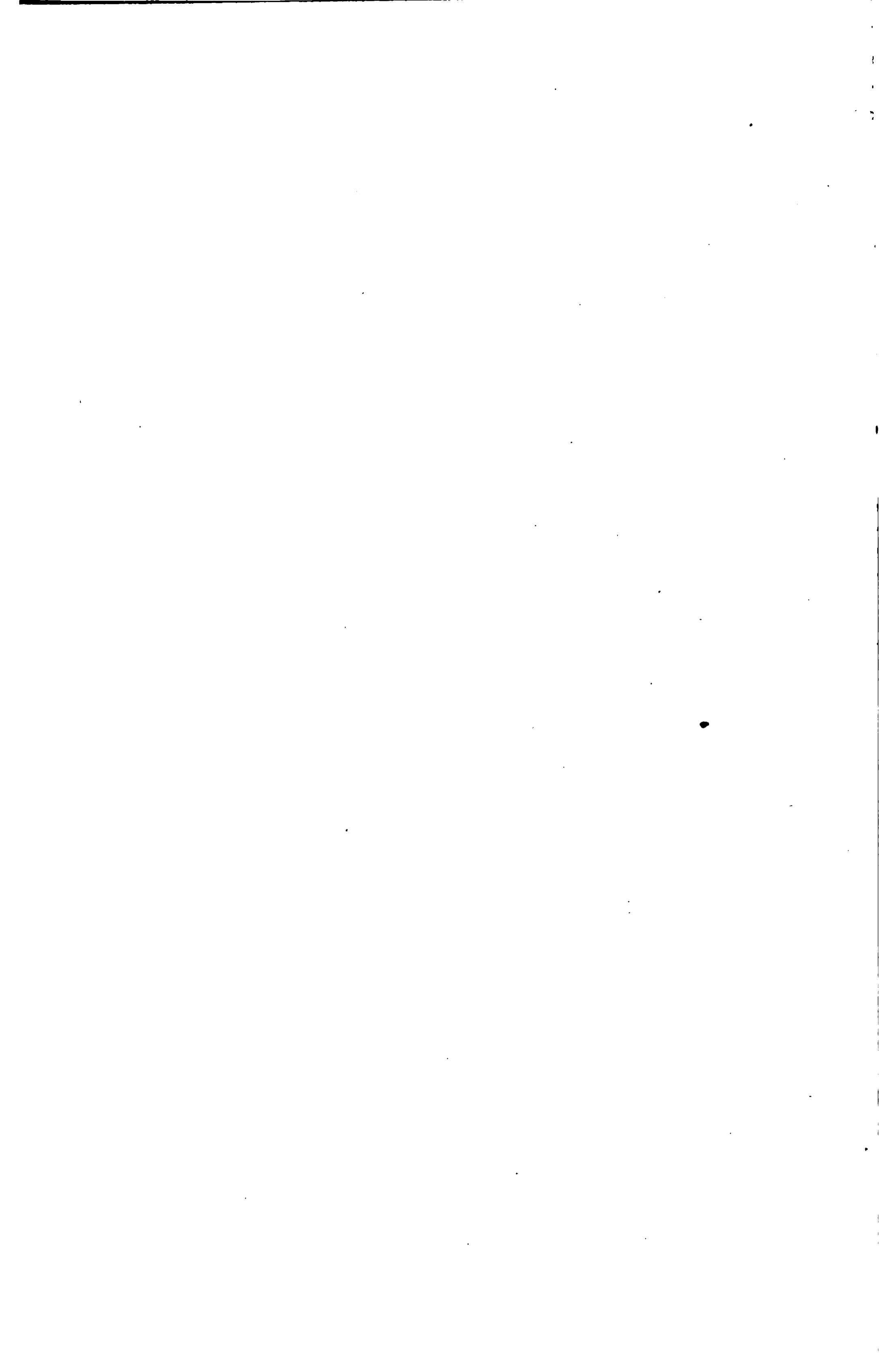
Established by Professor E. A. SORNOCLUS of Harvard University for "the purchase of Greek and Latin books, (the ancient classics) or of arabic books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or Arabic books." Will, dated 1880.)

Received 17 May 1897

ADVERSARIA
IN AESCHYLUM

SCRIPSIT AC COLLEGIT

Frederick Henry Blaydes
FREDERICUS H. M. BLAYDES, LL.D.

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

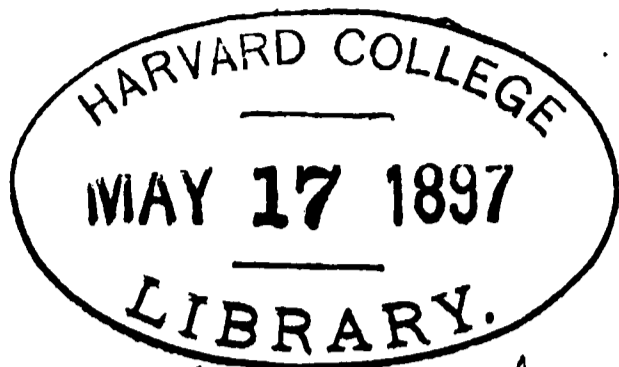

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCXCV.

Ca 9.674

Constantius fund.

VIRO DOCTO ET ERUDITO
HENRICO VAN HERWERDEN

GRAECARUM LITTERARUM
IN UNIVERSITATE RHENO-TRAJECTANA PROFESSORI
VIRI DESIDERANDI GABRIELIS CAROLI COBETI
IN STUDIIS GRAECIS
DUM VIVEBAT CRITICORUM FACILE PRINCIPIS
DISCIPULO STUDIOSO ET IN LINGVAE
GRAECAE SCIENTIA ET CULTURA SUCCESSORI
DIGNISSIMO

HAS SUAS IN AESCHYLUM LUCUBRATIONES
SUMMA CUM OBSERVANTIA HONORIS CAUSA
DEDICAT ET COMMENDAT

AUCTOR.

261.

PRAEFATIO.

Has in Aeschylum observationes, partim meas partim aliorum hic ibi sparsas, plurimis abhinc annis annotare et colligere coepi, negligentius saepe et non consulto ipso auctoris textu, ut a libris meis procul amotus. Unde non mirum videbitur si in iis nonnulla levioris momenti, nonnulla parum castigate et accurate scripta, nonnulla etiam errata reperiantur. Quam ob causam propositum mihi erat accuratiorem earum recensionem facere priusquam typographo committerentur. Sed, quum praeter alia negotia premerent infirma valetudo et senectus, invitus coactus sum eas fere ut primum scriptae erant relinquere. Multas conjecturas meas in iis propositas ab aliis viris criticis interea occupatas esse probabile est: quod moneo ne quis me aliorum scrinia compilasse et in meum ipsius usum scientem convertisse putet. Qualescunque sint hae animadversiones, spero ex iis lectorem nonnulla quae ad auctorem difficilem et gravibus textus corruptelis laborantem emendandum et illustrandum conducant excerpturum esse.

Quum jam paene totum volumen typis expressum esset, novam et diligentiore trium Oresteae fabularum recensionem facere constitui, rei criticae praecipue ratione habita. Quas in duas posteriores fabulas observationes feceram in Addendis supplevi; quas in Agamemnonem in singulari ejus fabulae editione quam nunc paro et quam proxime in lucem prodituram esse spero proponam.

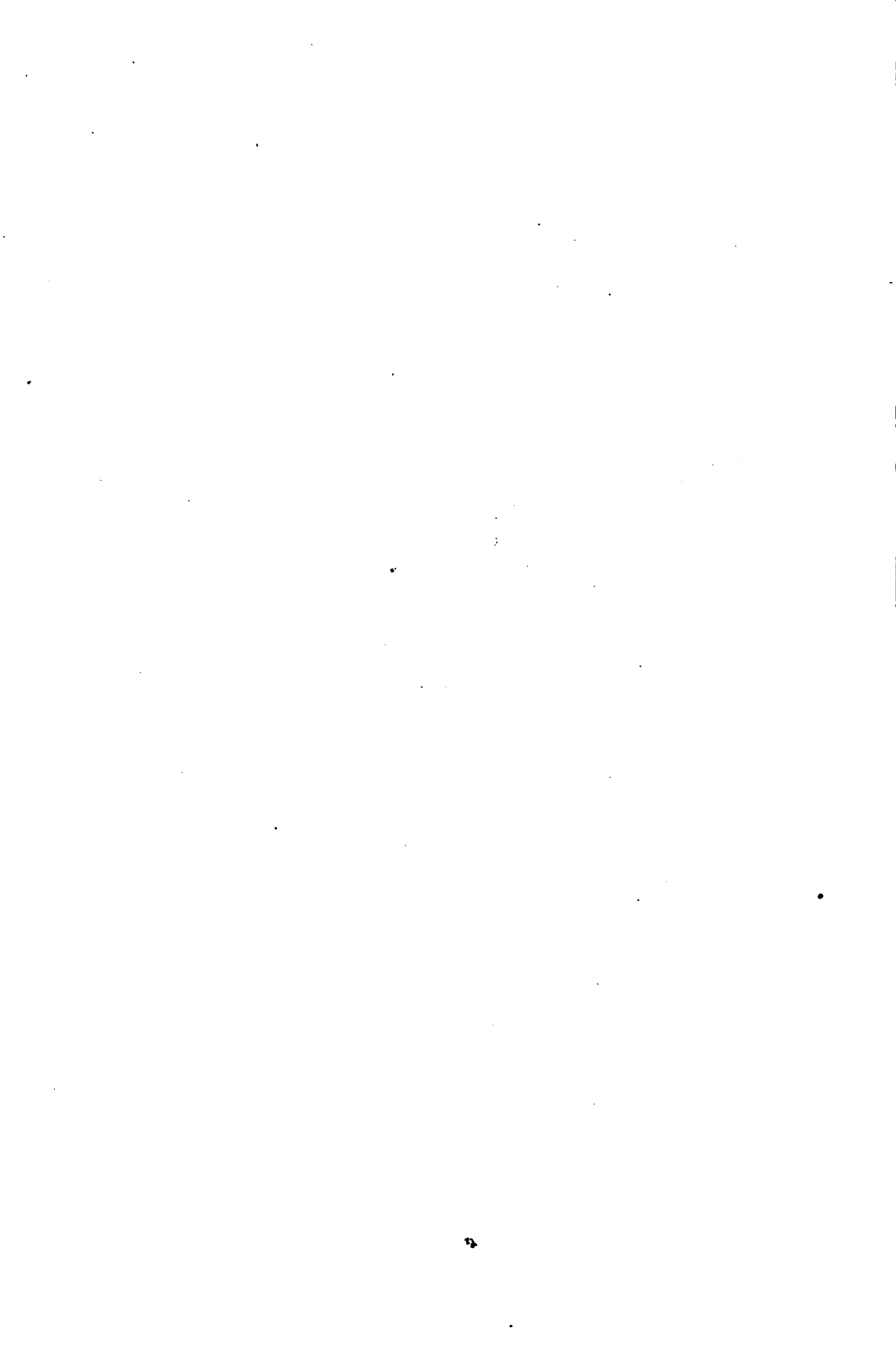
Scribebam Brightoniae, Junii die 27. 1895.

AESCHYLUS.

AESCHYLUS.

PROMETHEUS VINCTUS.

Vita Aeschyli. Lege Ἐλευσίνιος (δὲ) τὸν δῆμον.

1. Cf. Eur. Andr. 889. τηλουρὰ γὰρ | ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί'.

2. ἄβατον] ἄβροτον schol. Ven. ad Il. ξ'. 78. Blomf. Hesychius, ἄβροτον· ἀπάνθρωπον. (Cf. 20. ἀπανθρώπων πάγω.) Ibid. Schol. ἢ διὰ τὸ ἄγριον (ἄβροτον V. D. in Class. Journ. I. 27.) καὶ ἀπάνθρωπον τοῦ τόπου. etc. Σκύθην ἐς οἶμον] Σκύθην ἀκύμον' (sterilem) F. G. Schmidt. Imo Σκυθῶν ἐς αἶαν. Et sic Nauck. Cf. Eur. Med. 2. Κόλχων ἐς αἶαν κνανέας Συμπληγάδας. El. 1287. κομίζετω | Φωκέων ἐς αἶαν. Σκύθης adjectivum est etiam 417. Σκύθης ὄμιλος. Sept. 817. Σκύθη σιδήρω. Cf. tamen 722. ἐς μεσημβρινὴν | βῆναι κέλευθον. οἶμον] Cf. 394. Eur. Alc. 835. ὄρθην παρ' οἶμον ἢ 'πὶ Λάρισσαν φέρει. Or. 1252. El. 218. Fr. 236. ἀπλῆ γὰρ οἶμος εἰς Ἄιδου φέρει. Men. Fr. 681, 2. τὸ δ' ἔργον ἄλλην οἶμον ἐκπορεύεται.

3. σοὶ δὲ χρὴ μέλειν —] Cf. Eur. Bacch. 450. σοὶ δὲ τᾶλλα χρὴ μέλειν. ἐπιστολάς] Mandata. I. q. ἐντολάς. Cf. Eur. Hipp. 858. τέκνων ἐπιστολάς | ἔγραψεν.

4. ἄς σοι πατὴρ ἐφεῖτο] Cf. Soph. El. 1111. ἀλλὰ μοι γέρον | ἐφεῖτ' — ἀγγεῖλαι etc. 144. Tr. 286. Aj. 116. Hom. Od. ν'. 7. Theocr. VIII. 1.

5. ὀχμάσαι] Cf. 618. Eur. Or. 265. μέσον μ' ὀχμάζεις, ὡς βάλης ἐς Τάρταρον. Cycl. 484. ἵππους τ' ὀχμάζει. 484. δαλοῦ κώπην ὀχμάσας etc. El. 817.

7. τὸ σὸν γὰρ ἄνθος] Qu. τὸ σὸν γέρας γὰρ —. Et sic Hirschig. (Ann. Crit. Traj. ad Rhen. 1849.). Cf. 38. 82. Vel τὸ σὸν γὰρ ἀγνὸν etc. Vel τὸ σὸν γὰρ εὖχος. Huc non pertinet illud Philostrati Icon. Scamand. καὶ τὸ ἄνθος τοῦ πυρός οὐ ξανθὸν — ἀλλὰ χρυσοειδὲς etc. σέλας] Cf. Ag. 281. 289. Fr. 280. Eur. Hel. 871. λαμπιῆρος σέλας.

9. δεῖ θεοῖς] Fort. θεοῖσι δεῖ.

10. ὡς ἂν διδαχθῆ] Qu. ὡς ἐκδιδαχθῆ, Omitti solet ἂν post ὡς, ὅπως, ἵνα, ὅφρα, in hujusmodi structuris apud Tragicos. Aliud valet ὡς ἂν, ut in ὡς ἂν ποιήσης, utcunque feceris.

12. Cf. Hesiod. Th. 385. *καὶ Κρότος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα.*

13. Cf. 57. *περαίνεται δὴ κοῦ ματᾶ τοῦργον τόδε.*

15. *δῆσαι — φάραγγι πρὸς δυσχειμέρω]* Cf. Thesm. 947. *πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην.* Sed Soph. Aj. 108. *δεθεῖς πρὸς κίον' ἐρκείου στέγης.*

16. *τῶνδε τόλμαν]* Cf. Cho. 91. *τῶνδ' οὐ πάρεστι θάσος.* Eur. Med. 1173. *εἴτ' ἀντίμολπον ἤκεν ὀλολυγῆς μέγαν | κωκυτόν. τῶνδε]* Qu. τοῦδε.

17. *εὐωριάζειν]* Cf. Soph. Fr. 505.

18. *ὀρθοβούλου]* Cf. Pind. P. IV. 262. *ὀρθόβουλον μῆτιν.* VIII. 78. Ol. II. 83.

20. *ἀπανθρώπῳ]* Fort. *ἀπανθρώπῳ 'ν πάγῳ.* Confer *ἀπόξενος, ἀπότιμος.* Cf. 270. *τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.*

21. Cf. Soph. Tr. 3. *οὔτ' εἰ χρηστός οὔτ' εἶ τῷ κακός.* Eur. Hec. 370. *οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὄρῳ | θάσος.* Similiter Eur. Med. 689. *τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὄδε;* Ubi Elmsleius hunc locum contulit. *μορφὴν του βροτῶν V. D. in Class. Journ. I. 29. ἔν' οὔτε φωνήν]* Sub. *ἀκούσει.* Minus recte alii *κτύπον δέδορκα* (Sept. 103.) conferunt.

22. Cf. Trag. Fr. Adesp. 133, 1. (Com. anon. IV. 628.) *χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ | αἰγυπτιώσει* (i. e. *μελανεῖ*, Hesych.). Pind. Fr. 106, 2. *θεῶ δυνατὸν ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος, κελαινεφεῖ δὲ σκότει καλύψαι καθαρὸν ἀμέρας σέλας.* Hesychius, *Φοῖβος: καθαρὸς, ἀγνὸς, ἀμίαντος.*

23. *ἀσμένῃ δέ μοι — ἦλθε]* Cf. Aesch. Prom. 23. *ἀσμένῳ δέ σοι | ἡ ποικιλείμων νύξ ἀποκρύψει φάος.* Arist. Pac. 581. *ὡς ἀσμένοισιν ἦλθες ἡμῖν.* Soph. Oed. C. 1505. *ποθοῦντι προυφάνης.* Tr. 18. Eurip. Phoen. 1075. Hom. Od. φ'. 209. *σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἰκάνῳ.*

χροιάς ἀμείψεις ἄνθος· ἡμμένῳ δέ σοι Wakef. S. C. § 8. Cf. Solon. Fr. 27, 5. *τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεξομένων ἔτι γυίων | λαχνοῦται χροίης ἄνθος ἀμειβομένης.* Incert. Idyll. VI. 18. *καὶ τόσον ἄνθος χιονέαις πόρφυρε παρηῖσι.* Pind. N. IX. 23. *λευκανθέα σώματ'.* Theodect. Fr. 17. *ἥς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν | σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος | εἰς σώματ' ἀνδρῶν. ἄνθος]* Colorem.

24. *ποικιλείμων νύξ]* Cf. Hel. 1096. *ἀστέρων ποικίλματα.* Soph. Tr. 94. *αἰόλα νύξ. ἀποκρύψει]* De producta syllaba Elmsleius (in Class. Journ. XVI. 427.) confert Pers. 217. *εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν.* Phil. 30. *ὄρα καθ' ὕπνον μὴ κατακλιθεῖς κυρῆ.* El. 1193. *τίς γὰρ σ' ἀνάγκη τῆδε προτρέπει βροτῶν;* Phoen. 589. *ὦ θεοὶ γένεσθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν.* Hipp. 715. *καλῶς ἐλέξαθ', ἐν δὲ προτρέπουσ' ἐγώ.* (Ubi v. Monk.) Iph. T. 51. *δόμων πατρῶων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας.* Tro. 995. *χρυσῶ ῥέουσαν ἠλπισας κατακλύσειν.* Hel. 411. *Λιβύης τ' ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπι-*

δρομάς. Herc. 821. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων. Eur. Fr. 920, 2. τέκνον, περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρί. Secunda in Ἀμφιτύρων producitur Eur. Suppl. 278. 315. et in ἀντίπνον et κάποτρέπομαι, in anapaestis, Prom. 1086. Sept. 1068. Cf. ad Orest. 12. Andr. 2.

25. πάχνην] Cf. Ag. 512. Com. anon. IV. 604. γήρως εὐρῶτα καὶ πάχνην.

27. ὁ λωφήσων] Cf. Empedocl. 446. οὐποτε δειλαίων ἀχέων λωφήσετε θυμόν. Qu. ὁ σ' ἀπολύσων, aut ὁ σ' ἐκσώσων.

28. ἐπηύρω M. ἀπηύρω reliqui et Eust. ad Π. η'. p. 675, 49. ἐπηύρου Elmsl. Ab praesenti apud Atticos non usurpato ἐπαύρισκομαι, cujus aoristi sunt ἐπηῦρον ἐπηυρόμην. Cf. Hesiod. Op. 238. πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ (ἀπηύρα al. Gaisf.). Eur. Hel. 469. τίν' αἰτίαν σχὼν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγώ; Iph. T. 529. πρὶν γὰρ θανεῖν σε τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω. Incert. ap. Athen. I. I. μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών. Andoc. p. 20, 2. εἴ τι ὑμᾶς χρὴ ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαυρέσθαι. ἀχθηδῶν] Malim ἀχθηδῶν.

29. θεὸς θεῶν γὰρ —] Cf. 955. νέοι νέοι κρατεῖτε. Soph. Aj. 522. χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἢ τίκτουσ' αἰεί. Phil. 959. φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας. Tr. 338. Oed. C. 837. ὑποπτήσων χόλον] Cf. 960. ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεοῦς. 174. ἀπειλὰς πτήξας.

30. πέρα δίκης] Cf. Soph. El. 521. ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης ἄρχω. Eur. Iph. A. 396. Ἰνφρα 507. καιροῦ πέρα.

31. ἀτερπῆ — πέτραν] Cf. 146. φρουρὰν ἄζηλον δχῆσω.

36. κατοικτίζει] Malim κατοικτίζεις. Cf. Soph. Oed. R. 1178. κατοικτίσας. Oed. C. 384. κατοικτιοῦσιν. 461. κατοικτίσαι. 1282. κατοικτίσαντα (?). Oed. R. 1296. ἐποικτίσαι.

39. τὸ ξυγγενές] Cf. 289. δεινόν] Anglice a strong thing. Cf. Sept. 1031. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγγνον, οὗ πεφύκαμεν. Eur. Iph. A. 917. δεινὸν τὸ τίκτειν καὶ φέρει φίλτρον μέγα. Phoen. 355. δεινὸν γυναιξὶν αἰ δι' ὠδίνων γοναί. Andr. 985. τὸ ξυγγενές γὰρ δεινόν. Soph. El. 770. Arist. Vesp. 834. δεινὸν ἢ φιλοχωρία.

40. ἀνηκουστεῖν] Cf. Hom. Il. ο'. 236. πατρὸς οὐκ — ἀνηκούστησε. Cum dativo Herod. VI. 14. absolute Herod. I. 115. Confer ἀσεπτεῖν Ant. 1350. ἀτλητεῖν Oed. R. 515.

41. οἶόν τι! πῶς οὐ τοῦτο —; V. D. in Class. Journ. III. 76. Sic infra 968. πῶς οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;

42. αἶ αἶ, τί δὴ νηλῆς σὺ Elmsl. (cf. ad Soph. El. 153.) prob. censor in Class. Journ. V. 306. Qu. αἰεί τις εἶ νηλῆς σὺ —, vel αἰεί γέ τοι —, vel αἰεί σὺ δὴ νηλῆς τε —. Cf. Eur. Cycl. 368. νηλῆς. τόνδε vulg. τῶνδε L. pr. m. τῷδε Herw.

43. *θρηνεῖσθαι*] *Deflere. Pro activo θρηνεῖν. Similiter Aj. 852. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην.*

48. *ἔμπας*] *Cf. Eum. 229. Ant. 845. Aj. 122. 1338. Alc. 906. Cycl. 535.*

49. *ἅπαντ' ἐπαχθῆ* Stanl. Blomf. prob. Herw. ad Ion. 396. *ἅπαντ' ἐπράχθη* 'ν Heath. *ἅπαν πέπρωται* V. D. in *Class. Journ. I. 30.*, (coll. Schol. *ἐπράχθη: ἀντὶ τοῦ ὄριται, τετύπεται. Hesych. πέπρωται: τετύπεται, ὄριται, Infra 518. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;*) *ἅπαντ' ἐπράχθη τοῖς θεοῖσι κοιρανεῖν* V. D. in *Class. Journ. III. 77. Ideo offendit nonnihil ἐπαχθῆ, ut monuit Elmsleius, quod nusquam occurrit haec vox apud tragicos, qui prae ea usurpant ἀχθεινός. θεοῖσι κοιρανεῖν*] *Cf. 940. ἄρξει θεοῖς.*

51. *προσείλους*] *Cf. v. εὖειλος Arist. Fr. 613. ἔγνωκα καὐτός· κοῦδὲν (οὐδὲν?) ἀντειπεῖν ἔχω* *in Class. Journ. V. 307. Ἐγνωκα καὐτός legitur Soph. Ant. 1095. Eur. Alc. 1080. ἔγνωκα, τοῖσδε δ' — V. D. in Class. Journ. VII. 454. ἔγνωκα· τοῖσιδ' οὐδὲν Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 228. ἔγνωκα· τοῖς δ' ἔτ' οὐδὲν —. Reisig ad Oed. C. 1534. Schol: τοῖς ὦν εἰρηκας. Lege ἔγνωκα καὶ τοῖσδ' οὐδὲν —. (Scilicet exciderat καὶ post simile — κα. Deinde metri caussa particula καὶ, quae fortasse suprascripta erat, in locum alienum translata fuit.) Vel ἔγνωκα καὐτός κοῦδὲν —. Vel ἔγνωκα· τοῖσδέ γ' (τ') οὐδὲν —. Cf. Eur. Iph. T. 934. ἔγνωκα μητρός σ' εἶνεκ' ἠλάστρουθ' ἑαί. 1063. σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε. Alc. 1083. ἔγνωκα καὐτός, οὐδ' ἔρωσ τίς μ' ἐξάγει. Soph. Ant. 1095. ἔγνωκα καὐτός.*

54. *Cf. Soph. El. 1116. τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές*] *πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρομαι. Ph. 747.*

55. *βαλών νιν ἀμφὶ χερσὶ* Stanl., coll. 52. 72. *Qu. λαβών νιν αὐτὰ (vel αὐτ' ἐν) χερσίν —. σθένει*] *σθένους Wakef. S. C. § 40. ἐγκρατεῖ σθένει*] *Cf. Soph. Ant. 474. τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον.*

56. *ῥαισιῆρι*] *ῥαισιῆρα ex Hesychio V. D. in Class. Journ. I. 31. θεῖνε*] *Qu. θείνων.*

57. *ματᾶ*] *Cunctatur. Cf. Sept. 37. τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὀδῶ. Eum. 137.*

58. *μηδαμῆ*] *Nulla ex parte. Μηδαμὰ (526.) nullo modo valet. Cf. 256. αἰκίζεται τε κοῦδαμῆ χαλᾶ κακῶν.*

59. *Cf. Eq. 759. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ κακ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν. Eccl. 236. χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή. Iph. T. 1032. δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκων τέχνας. Eur. Fr. 433. ἔχω — διδάσκαλον | ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον | Ἐρωτα. Aristarch. 2, 5. οὗτος — τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὐρίσκων πόρον. Synes. Epist. 148. δεινὸν ὀμιλῆσαι πράγμασι καὶ πόρον ἐν ἀμηχάνοις εὐρεῖν. Callistratum in Statua Memn. IX. p. 901. αἱ δὲ Αἰθιοπῶν χεῖρες πόρους (add. ἐκ) τῶν ἀμηχάνων ἐξεῦρον. Marcellin. V.*

Thuc. p. 2. ὁ θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὕρισκει πόρους. Ulpian. ad Dem. c. Androt. p. 395. δεινὸς γὰρ καὶ ἐν ἀπόροις εὕρειν ἀφορμὰς.

Cf. Soph. Phil. 902. ἅπαντα δυσχέρει' (δυσχερῆ 'σθ'?) ὅτω etc.

60. δυσεκλύτως] Cf. Fr. 435. ἀμήχανον τεύχημα (τέχνημα Nauck.) καὶ δυσέκλυτον. Suppl. 945. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς | γόμφος διαμπαξ ὡς μένειν ἀραρότως. 548. Eur. Med. 1192. ἀράροτως | σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε. I. q. ἐμπέδως.

62. σοφιστής] Callidus artifex. Cf. 944. Fr. 320. εἴτ' οὖν σοφιστῆς καλὰ (?) παραπαίων χέλυν.

64. αὐθάδη] Qu. ἐγκρατῆ, fast. Scribe *νν*. Pro γνάθον fort. γένυν.

65. διαμπαξ] Cf. Suppl. 548. Eur. Bacch. 993.

66. ὑπερσιένω] ὑπερ σιένω Schutz. Recte, opinor. Cf. Oed. R. 265. ὡσπερὶ τοῦμοῦ πατρὸς | ὑπερμαχοῦμαι (ὑπερ μαχ. aut ὑπερμαχήσω?).

68. ὅπως μὴ σαντὸν οἰκτιεῖς] Cf. Cho. 265. σιγαῖθ', ὅπως μὴ πεύσεται τις etc. Suppl. 449. ὅπως δ' ὄμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται | δεῖ κάρτα θύειν. Eur. Bacch. 367. Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίσει δόμοις. Arist. Nub. 824. ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

69—70. ὄρᾱς — ὄρῶ] ὄρῶ — ὄρᾱς V. D. in Class. Journ. III. 77.

69. Cf. 691. δυσθέατα — πῆματα. Aj. 1004. ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς.

71. μασχαλιστήρας] Cf. Herod. I. 215. Cum μασχαλιστῆρ confer ποδιστῆρ (Cho. 1000.), ἐνδυτῆρ (Soph. Fr. 674).

72. ἐγκέλευ'] ἐγκέλευ' ἔτι Ven. 3. Qu. ἔτι κέλευ'.

73. Qu. ἧ κἀγκελεύσω. Cf. Eur. Phoen. 619. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. ET. καὶ κατακτενῶ γε πρός. Her. 642. μάλιστα καὶ πρός γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε. 277. ἐπιθωύξω] Cf. Eur. Iph. T. 1127. κώπαις ἐπιθωύξει. Hipp. 219.

74. σκέλη δὲ] Lege σκέλη τε. χώρει κάτω] Descende ad inferiores partes corporis.

75. μακροῦ πόνου (vel χρόνου) conj. censor in Class. Journ. V. 307., coll. Eur. Phoen. 726. θέλοισ' ἄν' ἀλλὰ τοῦθ' ὄρῶ πολλοῦ πόνου. Plat. Legg. IV. 708 D. Soph. Phil. 26. τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις. Cf. Soph. Oed. C. 1341. βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ.

76. νῦν] Scribe *νν*.

77. ἐπιτιμητής] Cf. Soph. Fr. 478. κολασταὶ κἀπιτιμηταὶ κακῶν. Eur. Suppl. 255. τούτων κολαστῆν κἀπιτιμητήν. Hom. Od. ι'. 270. Ζεὺς ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε.

80. Cf. Soph. Oed. C. 1730. τί τόδ' ἐπέπληξας; ὄργῆς τε τραχύτητα] Cf. Eur. Med. 447. τραχεῖαν ὄργῆν.

81. Hesych. Στίχουμεν (l. στείχουμεν): πορευθῶμεν, βαδίσωμεν. Cf. ad Soph. Ant. 1129. στίχους.

82. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε] Cf. Arist. Pl. 724. ἐνταῦθα νῦν κά-
θησο καταπεπλασμένος. 1129. Vesp. 149. Th. 1001. θεῶν γέρα
συλῶν] Cf. 107. 229. 439. Soph. Phil. 1365. πατρὸς γέρας συλῶντες.

83. ἐφημέροισι] I. q. βροτοῖς. Cf. 253. 945.

84. ἀπαντλήσαι] Legerim ἀπαλλάξαι. Cf. 324. πημάτων ἀπαλ-
λαγείς.

86. προμηθίας vir doctus in Class. Journ. V. 307. Elmsl. ad
Bacch. 508. Herw. Recte. Cf. Schol. B. χρεία ἐστὶ προμηθείας. et
479—480. Plat. Prot. 361 D. ᾧ (Prometheo) χρώμενος ἐγὼ καὶ
προμηθούμενος.

87. τύχης edd. vett. Herw. ὅτω τρόπῳ] Quomodo. I. q.
ὄπως. Cf. 471. σοφισμ' ὅτω | τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλ-
λαγῶ. ἐκκυλισθήσει] Cf. Xen. Cyn. VIII. 8. εἰάν δὲ ἐκκυλισθῆ
ἐκ τῶν δικτύων. Mem. I. 2. 22. εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας (εἰσκυλ.?).
Arist. Th. 651. εἰς οἱ' ἐμαντὸν εἰσεκύλισα πράγματα. Pherocrat.
II. 338. εἰκῆ μ' ἐπῆρας ὄντα τηλικουτονὶ | πολλοῖς ἐμαντὸν ἐγκυλῖσαι
πράγμασιν (εἰς πόλλ' — πράγματα?).

88. Cf. Eur. Med. 67. ὥσθ' ἱμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κούρανῶ |
λέξαι μολούση δεῦρο Μηδείας τύχας. ᾧ δῖος αἰθήρ] Cf. Eur.
Ion. 1078. Διὸς — αἰθήρ. Fr. 836. etc.

90. Cf. Trag. adesp. 269. ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκη γελᾷ.
Socicrat. com. IV. 591. λεπτή δὲ κυρτοῖς ἐγγελῶσα κύμασιν | αὔρα etc.
Pollux VI. 201. καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸ τῆς θαλάττης γέλασμα.
Scott Lord of the Isles IV. 7. 'The waves, divided by her
force, | in rippling eddies chased her course, | as if
they laughed again.' Plut. d. prim. frig. c. 17. βυθοὶ ποταμῶν
καταγελῶσι.

91. Cf. Suppl. 298. καὶ τὸν πανόπτην —] Eadem personae
mutatio est Soph. Aj. 857. καὶ τὸν διφρευτήν Ἥλιον προσεν-
νέπω. 862.

92. Cf. 1092. ἔσυχός μ' ὡς ἐκδικα πάσχω. Med. 158. λεύσσεθ'
ἃ πάσχω. Hec. 1114. Soph. Aj. 351. ἴδεσθέ μ' οἶον ἄρι κῦμα —
κυκλεῖται.

93. αἰκίαισιν] αἰκείαισιν Elmsl. Bl.

94. τὸν μυριετῆ χρόνον] Cf. Soph. Oed. C. 617. ὁ μυρίος
χρόνος. Infra 541. μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον. διακναιόμενος]
Cf. Eur. Her. 297. Arist. Ran. 1259. Eccl. 952.

96. ταγός] Cf. Pers. 23. 480. Soph. Ant. 1051. Arist. Eq. 159.
ᾧ τῶν Ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

98. φεῦ φεῦ pro αἶ αἶ Porson. V. Elmsl. ad Med. 1364.

99. ποῖ — Rob. πεῖ Ald. Lege πῆμα στενάχω; ποῖ — ἐπιτεῖλαι;

100. τέρματα] τέρμα τι malit Blomf. Fortasse recte. ἐπι-
τεῖλαι] Lege ἐποκεῖλαι. Cf. 184. Pluralis ut in 706. ὡς ἂν τέρματ'
ἐκμάθησ ὁδοῦ. Cf. 183. δέδια — πῆ ποτε τῶνδε πόνων χρεῖ σε
τέρμα κέλσαντ' εἰσιδεῖν. 257. 623. 754. 827. 1025.

101. Cf. Soph. Oed. C. 732. καίτοι τί φωνῶ; προυξεπίστα-
μαι] Cf. 701. Simile compositum προυξεφίεσθαι legitur Soph. Fr. 759.

102. σκεθρῶς] Exacte, accurate. Cf. 488. Eur. Fr. 88, 2.
ταῦτα γὰρ σκεθρῶς δρᾶν | ἡμᾶς ἀνάγκη etc.

103. τὴν πεπρωμένην] Sub. αἴσαν (Fr. 103.) aut μοῖραν.

105. Cf. Eur. Fr. 478. τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστὶν ἰσχυρὸν (οὐ λέγειν
δσον vulg.) ζυγόν. Soph. Fr. 696, 3. ἢ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβρι-
θέστερον. Fr. 532, 6. Ant. 1106. ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.
951 sq. Moschion. 2, 4.

106. Cf. 197.

108. ἐνέζευγμαι] Cf. 597. τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας ἐν πημο-
ναῖσιν; Fort. ὑπέζευγμαι. Cf. Aj. 24. καγὰρ 'θελοντῆς τῶδ' ὑπε-
ζύγην πόνω. Phil. 1025. κλοπῇ τε κἀνάγκη ζυγείς. Eur. Her. 886.
πρὸς βίαν | ἔζευξ' ἀνάγκη (αὐτόν). Ag. 1640. ζεύξω βαρείαις
(ζεύγλαις).

109. θηρῶμαι] θηράσας conj. Cant. δ' ἐγὼ θηρῶν Aurat.
Qu. θηρεύων.

113. δεσμοῖσι πασσαλευμένος M. δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὦν Turn.
vulg. δεσμοῖσι πεπασσαλευμένος Rob. δεσμοῖς τε πασσαλευτὸς ὦν
V. D. in Class. Journ. I. 31. δεσμοῖσι προυσελούμενος Weckl. p. 147.
coll. 438. 167. 194. 227. 255. 525. 178. δεσμοῖσι προσπεπαρμένος
Dind. δεσμοῖσι πρόσπαρτος πέτρα Weil. Cf. 19. δυσλύτοις χαλκεύ-
μασι | προσπασσαλεύσω τῶδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ. 142. οἴω δεσμῶ
προσπαρτὸς ἐγὼ (ita Dind.). Legerim δεσμοῖς πεπασσαλευμένος.
ὑπαίθριος] ὑπαιθρίοις Blomf.

115. ὀδμὰ — ἀφεγγής] Cf. Av. 1715. ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος —
χωρεῖ. ἀφεγγής] Suspectum. Qu. ἀφραστος, aut ἀήθης. Cf. Pac.
186. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; Eum. 247. ὀσμὴ βροτείων αἱμά-
των με προσγελά (προσέβαλεν?). Hom. Il. ο'. 153. H. in Merc. 237.
H. in Cer. 277 sq. Virg. Aen. I. 403. 'Ambrosiaeque comae divi-
num vertice odorem | spiravere.'

116. θεόσντος] θέορτος Casaub. (ex Eust.). Cf. 764. θέορτον
ἢ βρότειον. Cycl. 218. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον. Alex. III.
οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ | σύγκρασιν. Κραιπνό-
σντον legitur 279.

118. θέλων] Masculinus, quasi praecessisset persona. Cf. ad
145. πόνων ἐμῶν θεωρός] Cf. 306. 310.

120. τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ'] Cf. Eur. Phoen. 479.
δι' ἔχθρας τῶδε καὶ φόνου μολῶν. Andr. 416. καὶ πατρὶ τῶ σῶ
διὰ φιλημάτων ἰών. Hipp. 1159. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος
(αὐτῶ); Med. 872. ἐγὼ δ' ἐμαντῇ διὰ λόγων ἀφικόμην. Herod.
I. 169. Valck. ad Phoen. 482.

122. εἰσοιχνεῦσιν Heath. εἰσοιχνοῦσιν malit Elmsl. εἰσοιχνεῦσιν
est forma Ionica. Cf. Hom. Il. 1, 384. ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι etc. Infra

646. *πολεύμεναι* (in sen.). Eur. Med. 423. *ὑμνεῦσαι* (mel.). Hipp. 168. *αὐτεν*. Hesych. *Εἰσοιχνεῦσιν· εἰσπορεύονται καὶ ἐνεδρεύουσι*. V. Elmsl. ad Med. l. l. Soph. El. 166. *οἰχνῶ*. 313. *οἰχνεῖν*. Eum. 316. *διοιχνεῖ*. Redde, intrant, frequentant. *τὴν Διὸς αὐλήν*] Cf. Eur. Hipp. 66. *παρθένων αἶ — ναίει' εὐπατέρειαν αὐλὰν Ζανὸς πολύχρυσον οἶκον*. Plat. Axioch. p. 162. *τὴν ὑπόγειον οἴκησιν, ἐν ἧ βασιλεία Πλούτωνος οὐχ ἦτιω τῆς τοῦ Διὸς αὐλῆς*. et Ovid. Met. I. 171. 'magni tecta tonantis | regalemque domum.' Locutio Homerica, Od. δ'. 74.

123. *τὴν λίαν φιλότητα*] Cf. Men. IV. 275. *τὰ λίαν ἀγαθὰ*.

125. *ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς*] Cf. Ran. 1352. *ὁ δ' ἀνέπιατ' ἐς αἰθέρα κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς* (Eur.). Eur. Fr. 597, 4. *ταῖς ὠκυπλάνοις πτερύγων ῥιπαῖς*.

128. *τάξις*] Anglice band.

129. *πτερύγων θοαῖς ἀμίλλαις*] Cf. Eur. Ion. 122. *ἄμ' ἀλίου πτέρυγι θοᾷ*.

132. *κραιπνοφόροι*] Confer *κραιπνόσυντος* 279. *κραιπνὸς* Pers. 95.

134. *ἐκ δ' ἐπληξέ μου —*] Lege *ἐκ τ' ἐπληξε —*. Cf. Thuc. II. 38. *ὧν καθ' ἡμέραν ἢ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήττει*. 368. Eur. Or. 542. *ὁ μ' ἐκπλήσσει λόγον*. Ion. 635. *οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ | πονηρὸς οὐδεῖς*. *θεμερῶπιν* Steph. Bentl. Anglice demure-looking (*θεμένη ἔραζε ὦπα*, II. γ'. 217.). *μυχόν*] Qu. *μυχοῦ*. Cf. Soph. Fr. 1084. *ὁδ' αὖ | διῆξε πλευρῶν*.

138. Qu. *πᾶσαν συνειλισσομένου* (vel καθ.). Notanda inusitata collocatio particulae τε.

140. *δέρχθητ', εἰδέσθ'*] *δέρχθητέ μ', ἴδεσθ'* V. D. in Class. Journ. I. 31. *δερχθῆναι* valet simpliciter videre, cernere; *εἰδέσθαι* visu percipere. Similiter *κλύειν*, *ἀκοῦσαι* Cho. 5. Cf. ad 448. *κλύοντες οὐκ ἤκουον*. Soph. Fr. 998. *προσιδεῖν — καταδερχθῆναι*.

141. *προσπόρπατος*] Cf. 61. *πόρπασον*. I. q. *προσπασσάλευτος*.

143. *φρουρὰν ἄζηλον ὀχθήσω*] *φρουρὰν — ὀτλήσω* Naber. Conferunt Hom. Od. η'. 211. *ὀχέοντας διζύν*. λ', 618. *κακὸν μόνον, ὄνπερ ἐγὼ ὀχέεσκον*. φ' 302. *ἦν ἄτην ὀχέων*. Hesiod. Scut. 93. *ἦν ἄτην ὀχέων*. 31. *ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν*. *ὀχθήσω*] I shall endure. Cf. Od. η'. 211. *ὀχέοντας διζύν*. Pind. Ol. II. 122. *ὀκχέοντι πόνον*.

144. Qu. *ὄσσοισιν ἐμοί γ' ὀμίχλα —*. *φοβερά*] *ὄνοφερά* conj. Hirschig. (Ann. Crit., Traj. ad Rhen. 1849), coll. Pers. 536. *Περσῶν — ἄστν — πένθει ὄνοφερῶ κατέκρουσας*.

145. *εἰσιδούσα* Blom. Elmsl. Quasi praecessisset simplex pronomen *ἐμοί*. Cf. ad 118. *εἰσιδούσης* vir doctus in Class. Journ. V. 308. Eadem constructio est Soph. Ant. 1001. *ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ | κλάζοντας οἴστρω* etc.

146. πέτρα — τᾷδ'] Cf. 967. τῆδε λατρεύειν πέτρα.

147. ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις] Cf. 6. ἀδαμαντίνων δεσμῶν. 426. δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμαις. 525. δεσμούςσ ἀεικεῖς. 178. τῆσδ' αἰκίας. Cf. v. ἔλεφαντόδετος Av. 218.

148. οἰακονόμος] Ita οἶακα νέμειν et νωμᾶν dicitur. Gubernator. I. q. οἰακοστροφεῖν Pers. 767. Cf. Ag. 802. εὖ πραπίδων οἶακα νέμων. Sept. 3. ἐν πρῶμνῃ πόλεως | οἶακα νωμῶν.

150. ἀθέσμως] ἀθέτως ex Hesychio Benti.

151. αἰστοῖ] Cf. 232. αἰστώσας γένος | τὸ πᾶν. 668. κεραυνόν, δς πᾶν ἐξαιστώσοι γένος. Soph. Tr. 881. αὐτὴν διηστῶσε (διήστῶσε?). An αἰστά.

152. νέρθεν τ' Ἄϊδου — Τάρταρον] νέρθεν θ' Ἄϊδου Blomf. Elmsl. Cf. 1028. εἰς ἀναύγητον μολεῖν | Ἄϊδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη. Hom. Il. 8, 13. ἧ μιν ἔλῶν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα, | τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον, | ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, | τόσσον ἔνερθ' Ἄϊδεω δσον οὐρανός ἐσθ' ὑπὸ γαίης. Virg. Aen. VI. 134. 'bis Stygios in nare lacus, bis nigra videre | Tartara.' 540. 'Hic locus est partes ubi se via findit in ambas: | dextera, quae Ditis magni sub moenia tendit, | hac iter Elysium nobis; at laeva malorum | exercet poenas et ad impia (infima?) Tartara mittit.' Infra enim Hadem sive Orcum fingitur esse Tartarus.

153. ἀπέραντον] ἀπέρατον fere malit Blomf. in Gloss. Recte, opinor. Cf. ad 1078. Suppl. 1049.

155. δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίοις πελάσας conj. Elmsl., coll. 60. ἄραρεν — δυσεκλύτως. ἀγρίοις (del. ἀλύτοις) V. D. in Class. Journ. I. 31., coll. 175. ἀλύτοις corruptum putat vir doctus in Class. Journ. V. 308. δεσμοῖς — πελάσας] δεσμοῖς — ποδίσας (i. q. ἐμποδίσας) Burges. (coll. Xen. Anab. III. 4. 21. πεποδισμένοι). δεσμοῖς — γελάσας frustra V. D. in Class. Journ. I. 31. Cf. ad 565. Herod. VII. 141. ἀδάμαντι πελάσας (in orac. πεδήσας conj. nescio quis). Pind. P. IV. 227. ζεύγλα πέλασεν. Eur. Alc. 230. βρόχω δέρον οὐρανίῳ πελάσαι. Theocr. 25, 212. τόξον ἔλῶν στρεπτήν ἐπέλασσα κορώνῃ | νευρειήν. Hom. Il. 5, 766.

156. ὡς μήποτε θεός | μηδεὶς ἄλλος malit Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 229.

157. ἐπεγήθει] ἐγεγήθει Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 229. Blomf. Cobet. V. L. p. 103. Recte. Cf. Eur. Hec. 279. ταύτη γέγηθα κάπι- λήθομαι κακῶν. Arist. Vesp. 612. τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι. et ad Equit. 1317.

158. κίνυγμα τάλας Elmsl., coll. 108. 468. Cf. Cho. 196. ὅπως — μὴ κινυσομένην. Incert. ap. Etym. M. 48, 39. χειρῶν ἠδὲ ποδῶν ἀκινάγματα (κινύγματα?). Cum verbo κινύσσω cf. vv. αἰθύσσω, θωύσσω. Cf. Eur. Suppl. 971. S. Jud. Epist. V. 12.

159. Cf. Ag. 722. Eur. Phoen. 618. *μητερ, ἀλλά μοι σὺ χαῖρε. IO. χαρτὰ γοῦν πάσχω, τέκνον. ὅτω]* Concise positum pro ὥστε αὐτῶ. *τλησικάρδιος]* Cf. Ag. 430. *τλησικάρδιος (δηξ.?).*

161. *ξυνασχαλᾶ]* Lege *ξυνασχαλεῖ. Et sic Lud. Dind. Cf. 243. σοῖσιν οὐ συνασχαλᾶ (l. ξυνασχαλεῖ) | μόχθοις. 303. ξυνασχαλῶν κακοῖς (ἀφιῆσαι). et ad 764. Cf. etiam 288. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.*

162. *τεοῖσι]* Pro *σοῖσι. Raro in tragoedia occurrit epicum τεός. Cf. Ant. 604. Her. 914. ἐπικότως]* Cf. 622. Soph. Fr. 386. *ἐπίκοτα.*

163. *θέμενος]* *τιθέμενος Pauw. Elmsl. θέμενος ἄγναμπτον νόον]* Cf. Pers. 143. *φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον θώμεθα. Hom. II. α'. 625. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς | ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν. Tyrt. Fr. 11, 5. ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος. Theogn. 89.*

166. Cf. Soph. Oed. R. 542. *τυραννίδα | θηρᾶν, δὲ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται.*

167. *ἦ μὴν ἔτ' —]* Cf. 909. *ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ etc. Arist. Eccl. 1034. ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί. Vesp. 1332. αἰκίζομένου]* *αἰκίζόμενος Wakef. S. C. § 40. Cf. 194. 227. 255. 178. 525.*

169. *ῥμμα]* ῥμα F. G. Schmidt.

172. *οὔτοι]* οὔτι correctum ex apographis. Malim οὔτε. *μελιγλώσσοις]* Cf. Bacchylid. Fr. 13. *μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα. Arist. Av. 908. μελιγλώσσων ἐπέων ἰεῖς ἀοιδᾶν Μουσᾶων θεράπων. Hom. II. 1, 249. τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή. Theocr. IV. 12. τὰν μελίγηρον ὄπα. Hor. Epist. I. 19. 44. 'manare poetica mella.' Hom. Od. α'. 56. αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι | θέλγει. Theogn. 981. μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοις.*

173, *ἐπαιδαῖσιν θέλξει]* Cf. Soph. Oed. C. 1194. *νουθετούμενοι | φίλων ἐπωδαῖς ἐξεπάδονται φύσιν (φρένας?).*

174. *οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας]* οὔδ' ὑπ' ἀπειλὰς πτήξας V. D. in Class. Journ. I. 31., coll. 29. *ὑποπτήσσων χόλον. et 958.*

178. *καί]* *κάν (i. e. καὶ ἐν) V. D. anon.*

179. *ὑποχαλαῖς ms. Lips. Fort. ὑποχαλαῖς.*

180. *ἐλευθεροστομεῖς]* I. e. *παρρησιάζει. Cf. 335. μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.*

181. *διάτορος φόβος]* Annon *διατόρος? Cf. Ch. 32. τορός γὰρ ὀρθόθριξ φόβος etc.*

182. *δέδια γὰρ libri. δέδια δ' Burn. V. D. in Class. Journ. I. 31. Pors. Blomf. Cf. Cho. 29. Soph. Oed. C. 1468.*

183. *πᾶ ποτε]* Qu. *ποῖ ποτε.*

184. *τέρμα κέλσαντ']* Cf. Suppl. 16. Rhes. 934. et Hipp. 140. *θανάτου θέλουσαν | κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον. ἀκίχητα]* Qu. *ἀμάλακτα.*

185. *ἀπαράμυθος]* I. q. *ἀπαραίτητος, 'inexorable.'*

186. τραχὺς —] Cf. 324. τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ. 403. ἰδίους νόμοις κρατύνων. 543. Eur. Suppl. 440. δπου — οὐκ εἰσὶν νόμοι | κοινοί, κρατεῖ δ' εἰς τὸν νόμον κεκτημένος | αὐτὸς παρ' αὐτῶ. Dem. p. 1286. αὐτὸς αὐτῶ νομοθετῶν. p. 1136, 10. Plat. Theaet. p. 161. ἐν χειρὶ τὴν δίκην ἔχοντα. Sext. Empir. adv. Mathem. II. 31. μηδενὸς γὰρ ἐπιστατοῦντος νόμου ἕκαστος ἐν χειρὶ τὸ δίκαιον εἶχε. Eust. p. 201. οὕτω καὶ παρ' Ἡσιόδῳ διαφέρει ὁ χειροδίκης καὶ ὁ ἐν χερσὶν ἔχων τὴν δίκην. χειροδίκης μὲν γὰρ συνθέτως ὁ βίαιος καὶ οὐκ ἐν τοῖς νόμοις ἀλλ' ἐν χερσὶ ταῖς ἑαυτοῦ κείμενον ἔχων τὸ δίκαιον. I. e. absolute in his power.

188. μαλακογνώμων] Cf. Eur. Iph. A. 603. μαλακῆ γνώμη.

189. ταύτη] Sc. δαισιτήρι.

190. ἀρχήν] An δργήν? Cf. Eur. Her. 702. λῆμα μὲν οὐπω στόρνυσι χρόνος. Thuc. VI. 18. ἵνα Πελοποννησίων στορέσωμεν τὸ φρόνημα. ἀτέραμνον — δργήν] Cf. Theocr. X. 7. πέτρας ἀποκομμ' ἀτεράμνω. Polyb. IV. 21. 4. τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον ἐξημεροῦν καὶ πραῦνειν.

193. πάντ' ἐκκάλυπον καὶ] Qu. πάντ' ἐκκαλύψας νῦν — γέγων' ἡμῖν] γεγώνησον V. D. in Class. Journ. I. 31., coll. 990. προτρέπεται με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε. Nescio an recte. Cf. Soph. Phil. 238. γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ'. Hesych. γεγωνήσω: βοήσω.

195. ἀτίμως — αἰκίζεται] Cf. Eur. Med. 1177. τίς σ' ᾧδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσεν; Soph. Phil. 686. ᾧλέκεθ' ᾧδ' ἀτίμως. καὶ πικρῶς] Fort. κἀθέως. Cf. Soph. El. 1181. ᾧ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον.

196. βλάπτει] δάπτει conj. Herw., coll. 437. συννοία δὲ δάπτομαι κέαρ. Soph. Oed. R. 681. δάπτει (δάκνει?) δὲ τὸ μὴ ἴνδικον.

197. ἀλγεινὰ —] Cf. 106. Arist. Lys. 713. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύν.

199—201. De constructione cf. 567 sq. et ad Sept. 681.

199. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο] Cf. Arist. Pl. 653. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφίκομεθα πρὸς τὸν θεόν.

200. ᾧροθύνητο] Vox Homericā, Il. κ'. 332. φ'. 312. πάντας δ' ᾧροθύνηεν ἐναύλους. Od. ε'. 292. πάσας δ' ᾧροθύνηεν ἀέλλας.

202. τοῦμπαλιν] Cf. Ag. 1424.

204. τὰ λῶστα βουλεύων πιθεῖν] Leg. τὰ λῶστα βουλεύειν θέλων. Cf. 307. καὶ παραινέσαι γέ σοι | θέλω τὰ λῶστα. Hipp. 901. Θησεῦ, τὸ λῶστον σοῖσι βούλευσαι δόμοις.

206. αἰμύλας — μηχανάνας] Cf. Eur. Fr. 1080. αἰμύλη.

210. καὶ Γαῖα —] Hunc versum pro glossemate habet Hirschig. (Ann. Crit.), conferrī jubens Eumenidum exordium. Cf. Soph. Fr. 678, 1. ἧ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, | ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος (μορφὴ μία?). κραίνοιτο libri. κρανοῖτο Vauv. ad Trach. 165. Elmsl. Dind. Quod et ipse conjeceram.

212. πρὸς τὸ καρτερόν] Ut πρὸς τὸ μαλθακὸν et πρὸς τὰν-
δρεῖον (Eur. Suppl. 881.), πρὸς βίαν, πρὸς εὐσέβειαν, πρὸς ἔχθραν,
πρὸς ἡδονήν, πρὸς χάριν, πρὸς ὀργήν, πρὸς εὐτέλειαν, etc. Cf.
Arist. Ach. 591.

213. χρεῖη Heath. ὑπερέχοντας] ὑπερσχόντας Pors. ὑπειρό-
χους Wunder. Adv. p. 37.

215. Cf. Soph. Oed. R. 857.

216. κράτιστά δὴ μοι] κράτιστα δὴ νυν — Naber, coll. Eur.
Tr. 1201. ἐκ τῶν παρόντων. Hipp. 705. Andr. 1184. Soph. Aj. 537.
Tr. 1109. Nihil opus. Cf. Ag. 1053. τὰ λῶστα τῶν παρεσιῶτων
λέγει. Arist. Eq. 30. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν | θεῶν
ἰόντε προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας. 564. πρὸς τὸ παρεσιός.

217. προσλαβόντα] προσλαβόντι cod. prob. Weckl. προσλαβόντα
jure tuetur Naber. Cf. ad Eq. 1312.

218. τὰ δ' ἀγάθ'] τᾶλλα δ' F. G. Schmidt.

219. μελαμβαθῆς] μελεμβαθῆς et μελεμβαφῆς apographa. Sic
μελεγγραφεῖς pro μελαγγραφεῖς libri Eur. Fr. 629. Ταρτάρου
μελαμβαθῆς | κενθμών] Cf. Soph. Fr. 469. ἀκτὰς — μελαμβαθεῖς
(μελαμβαφεῖς vulg.) | λιποῦσα λίμνης. Eur. Phoen. 1024. σφάξας
ἐμαντὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ | δράκοντος. Hel. 518. μελαμφαῆς
(l. μελαμβαθῆς) — δι' ἔρεβος. Carcin. Fr. 5, 3. δῦναί τε γαίας εἰς
μελαμφαεῖς (μελαμβαθεῖς Cobet.) μυχοῦς. Infra 1029. κνεφαῖα —
Ταρτάρου βάθη. Contra Eur. Med. 1246. παμφαῆς ἀκτὶς Ἀελίου.

221. αὐτοῖσι συμμάχοισι] Cf. Cycl. 705. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε —
αὐτοῖσι συνναύταισι συντριψῶ βαλῶν (σε).

223. ἐξημείφατο] Malim ἀντημείφατο. Cf. Soph. Ant. 643.
ὡς τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβονται (ἀνταμύνονται vulg.) κακοῖς.

224. Cf. Eur. Melan. Fr. 29, 2. ἐγὼ δέ πως | μισῶ γελοίους.
ἔνεστι —] Cf. Eur. Hipp. 232. ἔνεστι γὰρ δὴ κὰν θεῶν γένει τάδε.

226. Cf. 193 — 194. 255.

228. ὅπως τάχιστα] ἐπεὶ τάχιστα conj. Hirschig. (Ann. Crit.),
coll. v. 199.

229. καθέζετ'] ἐκαθέζετ' Heath. εὐθύς δαίμοσιν νέμει] εὐθύς
ἔνεμε δαίμοσιν V. D. in Class. Journ. I. 31.

232. αἰσιώσας γένος —] Cf. 668. ὅς πᾶν ἐξαἰσιτώσοι γένος.
151. Soph. Tr. 881. αὐτὴν διηΐστωσε. Plat. Prot. 321. μή τι γένος
αἰσιτωθείη. Aj. 515. σὺ γὰρ μοι πατρίδ' ἤστωσας (ἐδήωσας?) δορί.
Fr. 481. κόρον αἰσιώσας πυρί. Supra 151. αἰστοῖ. Herod. III. 69.
αἰσιτώσει μιν. 127. Hom. Od. 20, 79. 10, 259.

234. καὶ τοῖσιν —] Eadem vis articuli demonstrativa cernitur
in Suppl. 439. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν. 1047. ὃ τι
τοι μόρσιμόν ἐστι, τὸ γένοιτ' ἄν. 1055. τὸ μὲν ἄν βέλτατον εἶη.
Sept. 197. ἀνὴρ γυνή τε χῶπι τῶν μεταίχμιον. 912. σιδαρόπλακτοι
δὲ τοὺς (δ' αὐτοὺς?) μένουσι. Eum. 7. δίδωσι δ' ἢ γενέθλιον δόσιν.

336. τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι, τοῖς ἀμαρτεῖν. 174. κάμοι τε λυπρὸς καὶ τὸν (καὶ νιν vel καὶ τὸν?) οὐκ ἐκλύσεται. 355. ἐπὶ τὸν etc. Ag. 7. ἀστέρας ὅταν φθίνωσιν ἀντολάς τε τῶν (τ' ἴσως?). Sept. 385. 509. καὶ τοῖσιν] καὶ τοισίδ' Elmsl. Qu. καὶ τοῖς μὲν —. V. Weckl. p. 165.

235. ἐγὼ δὲ τόλμαις ἐξελευσάμην βροτοῦς V. D. in Class. Journ. III. 77. Qu. ἐγὼ δ' ὁ τολμῆς (τολμήεις). ἐξελευσάμην] Notanda vox media. Cf. Herwerden ad Oed. R. 72.

236. τοῦ μὴ —] τὸ μὴ — Rob. Med. etc. Monk. ad Alc. 285. Recte. Cf. 865. μίαν δὲ παίδων ἕμερος θέλξει τὸ μὴ | κτεῖναι σύννευον. Ag. 1588. μοῖραν ἠῦρετ' ἀσφαλῆ | τὸ μὴ θανῶν πατρῶον αἰμάξαι πέδον. 586 sq. 14 sq. Pers. 291—292. Eum. 219 sq. 694. 940. Cho. 299 sq. Soph. El. 518. ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ | μὴ τοι (l. τὸ μὴ) θυραίαν γ' οὔσαν αἰσχύνειν φίλους. Herod. I. 86. βουλόμενος εἰδέναι εἴ τις μιν δαιμόνων ῥύσεται τοῦ (l. τὸ) μὴ ζῶντα κατακαυθῆναι. διαρραιοθέντας] Qu. διακναιοθέντας. ἐξελευσάμην — τὸ μὴ —] Eadem constructio est 865. Ag. 15. 1171. 1589. Ch. 302. Eum. 220. 694. 940. Pers. 291.

237. πημοναῖσι κάμπτομαι] πημοναῖσι κνάπτομαι (i. e. vellicor) optime Naber, coll. Pers. 576. κναπτόμενοι δ' ἄλλ' δεινὰ (?) etc. Aj. 1031. ἐκνάπτετο. "Malis Prometheus, inquit, κνάπτεσθαι potest et κνάπτεται, non potest κάμπτεσθαι: gerit enim in pectore ἄκαμπτον φρένα. Κάμπτειν et κνάπτειν confusa reperies Plat. Rep. X. 616 A." Cf. ad 237. 306. 513. Pers. 576. κάμπτομαι] κνάπτομαι (i. q. διακναίομαι) conj. Musgr. Recte. Cf. 94. 541. Hesychius, Κνάμπτομαι: κακοῦμαι, καταπονοῦμαι, καταξύομαι. Vulgatam defendere videntur vv. 237. 306. 513.

239. θνητοῦς δ' ἐν οἴκῳ] Fort. θνητοῦς δὲ σώσειν —, vel θνητοῦς δ' ἐμαντοῦ. Conferri non debent loci quales sunt Phil. 473. ἐν παρέργῳ θεοῦ με. 876. πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ | ἔθου. Hec. 806. ταῦτ' ἐν αἰσχροῦ θέμενος. Namque in iis ἐν cum adjectivo conjungitur. Cf. Hel. 403. οὐκ ἀξιοῦμαι τοῦδε πρὸς θεῶν τυχεῖν. προθέμενος] Having preferred. In προθέμενος haeret Blomfield. τούτου] An ταῦτοῦ?

240. νηλεῶς vel potius νηλέως (a νηλῆς) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 230. νηλεῶς Blomf. Cf. Cho. 242. καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου. Prom. 42. ἀεὶ γε δὴ νηλῆς σύ.

241. μέσων tuetur Dobr. (in not. Blomf.)

242. σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος] Cf. Eur. Hec. 300. Hor. Carm. I. 3. 9.

243. ξυνασχαλᾶ] Et hic reponendum ξυνασχαλεῖ. Et sic Lud. Dind. Cf. ad 161. τίς οὐ ξυνασχαλᾶ (leg. ξυνασχαλεῖ) κακοῖς; 303. ξυνασχαλῶν κακοῖς. 764.

244. ἐγὼ γάρ] Malim ἐγὼ γοῦν. οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν — εἰσιδοῦσά τ'] Cf. 260. Trach. 142. 1153. Hec. 1230. Phoen. 346. 898.

Hipp. 468. Alc. 71. Suppl. 223. 328. 523. Iph. T. 591. 1017. Tro. 487. Her. 455. Hel. 155. Av. 1595.

246. *καὶ μὴν φίλοις ἐλεινός* —] *καὶ μὴ φίλοις* — V. D. in Class. Journ. I. 32. coll. Oed. R. 1327. ὥστε καὶ στυγοῦντι' ἐποικίσαι. Saep̄e permutantur *μὴν* et *μὴ*. Lege *καὶ μὴ φίλοις*, i. q. *καὶ ἐχθροῖς*. Cf. Soph. Aj. 924. ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν. Oed. R. 1296. Fr. 587, 8. Ovid. Met. IX. 178. 'miserrandus et hosti.'

247. *μὴ πού τι*] οὐ μὴν τι idem V. D. (ita Colb. 1.).

248. *θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον*] *θνητοὺς ἔπαυσα* vel *θνητοὺς γε παύσας* Herw. ad Oed. R. 622. Rarior constructio Cf. Arist. Ach. 634. *παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατάσθαι*.

249. *τὸ ποῖον εὐρών*] Lege *ποῖόν ποθ' εὐρών*.

250. *κατώκισα*] Qu. *κατοικίσας*.

256. *χαλᾶ κακῶν*] Cf. ad 1057. *τί χαλᾶ μανιῶν*; 58. *μηδαμῆ χάλα*.

257. Cf. 755.

262. *ἄθλου ἄθλων* retinet Elmsl., coll. 751.

263. *ἐλαφρόν*] Anglice, it is an easy matter. Cf. Eur. Alc. 1083. *ῥᾶον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν*. Trag. adesp. 274 N. *ἐλαφρόν παραινεῖν (τῷ) κακῶς πεπραγότι. πημάτων*] Fort. *πραγμάτων*, ut in Eur. Heracl. 109. Fluctuant libri inter *πήμασι* et *πράγμασι* v. 971. Cf. Cho. 693. Eur. Her. 110. *καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα*. Hipp. 1293. *πήματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀνέχεις (πόδ' ἔχεις τούτου?)*. Soph. Phil. 1259. ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχεις πόδα. Pind. P. IV. 516. *καλὰ γινώσκοντι' ἀνάγκη ἐκτὸς ἔχειν πόδα*.

264. *τοὺς κακῶς πράσσοντας*] *τὸν κακῶς πράσσοντι'* Stanl. Heath.

265. *πράσσοντας. ἐγὼ δὲ*] *πράσσοντας, εὖ δὲ* malit Elmsl. *πράσσοντι', ἐγὼ δὲ* Stanl. Heath. Blomf.

268. *οὐ μὴν τι*] I. q. *οὔτι μὴν*. Aesch. Pr. 268. *τοιασιδέ* — *τυχῶν* Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 231. Idem *πεδάρσιος* conjicit: sed vulgatam satis defendit, inquit, *πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις* v. 4.

269. *τοιασιδέ* Elmsl. Lege *τοιαῖσδέ με. κατισχνανεῖσθαι* Tyrwh. "Erunt qui malint *πρὸς πέτραις πεδάρσιος*: sed vulgatam satis defendit similis locutio *πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις* v. 4." ELMSL. *πεδαρσίσις*] Cf. 710. 916. *Πεδαίρειν* est Eur. Herc. 872. *πέδαιρε κῶλον*. Rhés. 372.

270. *τυχόντι'*] *τυχῶν* Elmsl. *ἀγείτονος πάγου*] Cf. Eur. El. 1130. *οὕτως ἀγείτον' οἶκον ἴδρῶσαι φίλων*; Supra 20. *τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ*.

271. *δύρεσθ'*] Cf. Eur. Hec. 728. *δύρει* (*δδύρη* libri contra metrum).

272. *πέδοι*] *πέδω* malit Elmsl., coll. 748. Sept. 434. Eum. 263. 482. 656. etc.

273. *διὰ τέλους*] I. q. *τελέως*. Cf. Eur. Hec. 817. Herc. 103. Suppl. 270. Fr. 275, 3. Soph. Aj. 685.

274. *πείθεσθε*] *πίθεσθε* Elmsl., qui ubicunque apud Tragicos per metrum fieri potest auctor est ut pro *πείθου* et *πείθεσθε* rescribatur *πιθοῦ* et *πίθεσθε*. Et sic Blomf. Dind. *πείθεσθέ μοι, πείθεσθε*] Cf. 346. *αὐχῶ γὰρ, αὐχῶ* etc. 274. *ἐκὼν ἐκὼν ἤμαρτον*.

275. *ταῦτά τοι* —] Cf. Eur. Or. 976. *ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται πῆματ' ἐν χρόνῳ μακρῶ, βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστιάθμητος αἰὼν*. Hipp. 1108. *ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται, μετὰ δ' ἴσταται ἀνδράσιν αἰὼν πολυπλάνητος αἰεί*. Alc. 896. *συμφορὰ δ' ἐτέρους ἕτερα πιέζει φανεῖσα βροτῶν (θνατῶν)*. Her. 611. *παρὰ δ' ἄλλον ἄλλα μοῖρα διώκει* Qu. *τῶ νῦν μογοῦντι ταῦτ' ἐπεὶ πλανωμένη* etc.

276. Cf. Sept. 696. *ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει* (Ἄρα).

277. Cf. 73. *ἢ μὴν κελεύσω κάπιθωῦξω γε πρός*. Iph. T. 1127.

279. *κραιπνόσσυτον* libri. *κραιπνόσσυτον* Bentl. in Phal. p. 140. Heath. Malim *κραιπνοσύτω* (ποδί). Cf. Pers. 95. *τίς ὁ κραιπνῶ ποδί — ἀνάσσων; Confer κραιπνοφόρος* Pr. 132.

281. *αἰθέρα θ' ἄγνόν πόρον οἰωνῶν*] Cf. Av. 1394. *αἰθεροδρόμων οἰωνῶν ταναοδείρων*. Qu. *αἰθέρος ἄγνόν* —.

283. *διὰ παντὸς ἀκοῦσαι*] Fort. *διὰ πάντας ἀκοῦσαι*.

284. Cf. Pind. Isth. III. 23. *σὺν θεῶ θνατοὶ διέρχονται βίτου τέλος*.

286. *περυγωκῆ*] Cf. v. *ὠκύπτερος*.

287. *γνώμη*] *φωνῆ* tentat V. D. in Class. Journ. I. 32.

288. *ταῖς σαῖς δὲ τύχαις — συναλγῶ*] Cf. Soph. Aj. 283. *δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας* (f. *τύχαις*). Moschion. Fr. 10, 10. *τύχαις συναλγῶν*.

289. *με, δοκῶ*] Qu. *με δοῶν, vel δοῶν με*. *ξυγγενές*] Cf. 39.

290. *ἐσαναγκάζει*] Lege *ἐπαναγκάζει*.

291. *οὐκ ἔστιν ὅτω* —] Cf. Soph. Tr. 1238. Eur. Hel. 917. *οὐκουν χρή σε συγγόνῳ πλέον | νέμειν ματαίῳ μᾶλλον ἢ χρησιῶ πατρί*. Eur. Fr. 364, 7. *τῶ πλουσίῳ τε μὴ διδοὺς μείζον μέρος*. Eur. Suppl. 382. *ἦσσον νέμουσ'*. Thuc. III. 3. *μείζον μέρος νέμοντες τῶ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι*. Plut. Mor. p. 249. *πλέον νεῖμαι τῶ πονηρῶ*. Eadem constructio est Ag. 620. *οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψεύδη καλά*. Cho. 172. *οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν*. Alc. 52. *ἔστ' οὖν ὅπως Ἄλκηστις εἰς γῆρας μόλοι*; 117. Qu. *οὐκ ἔσθ' ὅτω ἂν — ὅτω μείζονα μοῖραν νεῖμαιμ' ἢ σοί*] *ὅτου μείζον' ἂν ὄραν νεῖμαιμ' ἢ σοῦ* F. G. Schmidt, coll. Soph. Tr. 56. *εἰ πατρὸς νέμοι (πατρός γ' ἔχει?) τιν' ὄραν τοῦ καλῶς πράσσειν*.

292. *νείμαιμ' ἢ σοί]* Fort. *νείμαιμ' ἄν σοῦ* (i. e. *ἢ σοί*). Ita glossema in textum irrepserit. *μείζονα μοῖραν]* *μείζον' ἄν ὄραν* Burges. *μείζον' ἄν οἴκτον* Wakef. S. C. § 40.

294. *χαριτογλωσσεῖν]* I. e. *χαρίζεσθαι γλώσση*, ut loquitur Euripides Or. 1528. *δειλία | γλώσση χαρίζει, τᾶνδον οὐχ οὔτω φρονῶν.* Cf. Cho. 266. *γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγελεῖ τάδε.*

298. *ἔα, τί χρῆμα;]* Eadem verba sunt Eur. Or. 1573. Andr. 897. Hipp. 905. Suppl. 92. Herc. 525. *καὶ σὺ δῆ —]* Qu. *καὶ σὺ γὰρ —*, vel *καὶ σὺ δῆτ' ἐμῶν πόνων.*

299. Cf. Ag. 620. Cho. 172. Eur. Alc. 52.

300. *πειρηρεφῆ — ἄντρα]* Cf. Eur. Cycl. 82. *ἄντρα — πειρηρεφῆ.* Ion. 1400. *Μακρὰς πειρηρεφεῖς.* Soph. Phil. 272. *ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ.* 1262. *τᾶσδε πειρήρεις στέγας.*

301. *αὐτόκτιτ' ἄντρα]* Cf. Soph. Fr. 306. *αὐτοκτίτους δόμους.*

303. *ξυνασχαλῶν κακοῖς]* Futurum. Cf. ad 161. 243. *παρ' ἀκτίας]* Qu. *πρὸς ἀκτίας.* Cf. Hipp. 1238. *πρὸς πέτρας σποδοῦμενος.*

306. *κάμπτομαι]* Qu. *κνάπτομαι.* Cf. ad 237. 513.

307. Cf. 204. Eur. Fr. 443. *Θησεῦ, παραινῶ σοι τὸ λῶστον, εἰ φρονεῖς.* Hipp. 901. Ag. 1053.

309. *μεθάρμοσαι τρόπους νέους]* Eur. Alc. 1157. *νῦν γὰρ μεθηρομόσμεσθα βελτίῳ τρόπον | τοῦ πρόσθεν.* Soph. El. 31.

311. *τραχεῖς —]* Cf. Trag. adesp. 524, 2. *τραχεῖα κῶξύθυμος. τραχεῖς — λόγους]* Cf. Dion. Chrys. XXXIII. p. 7 R. *τραχεῖς τε καὶ στερεοὺς λόγους. λόγους ῥίψεις]* Cf. Ag. 1068. *πλέω ῥίπασ'.* Alc. 679. *ἄγαν ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους | ῥίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλῶν (οὐχ ἀπλῶς?) οὔτως ἄπει.*

313. *τὸν νῦν χόλον παρόντα μόχθων]* *τὸν νῦν ὄχλον —* Doederl. *τὸν νῦν ὄτλον —* Mein. prob. Naber, coll. Babr. Fab. 37, 3. *μόχθον οἶον ὀτλεύεις. πολὺν — μόχθον* Mein. Anal. Soph. p. 227.

314. *παιδιάν]* Anglice, child's play. Cf. Liv. 28, 42. 'Nae tibi, cum ex alto Africam conspexeris, ludus et jocus fuisse Hispaniae tuae videbuntur.' Ter. Eum. II. 3. 'Hic vero est | qui si amare occeperit, ludum jocumque dices fuisse alterum.'

317. Cf. Vesp. 1336. *ἀρχαῖά γ' ὑμῶν (ὑμνεῖτ'?).*

319. *τᾶπίχειρα]* Cf. Soph. Ant. 819. Arist. Vesp. 581.

320. *οὐδ' εἴκεις κακοῖς]* Qu. *ὥστ' εἴκειν κακοῖς.* Cf. Soph. Ant. 472. *εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.* Similiter Latini cedere fortunae dicunt (Sall. Tac.). Virg. Aen. VI. 295. 'tu ne cede malis.'

323. Cf. Eur. Fr. 607. *πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου.*

324. *ὑπεύθυνος κρατεῖ]* Cf. 186. 403. 543.

326. πόνων] Qu. πεδῶν. Cf. 6. 76. Eadem confusio est in libris Soph. Ant. 646. Virgulam post δύνωμαι delet Blomf., retinet Elmsl. Connecte πειράσομαι ἐκλύσαι. Cf. 339.

327. λαβροστόμει] Cf. Soph. Aj. 1147. τὸ σὸν λάβρον στόμα. Supra 187. ἄγαν δ' ἔλευθεροστομεῖς.

328. περισσόφρων] Anglice, exceedingly clever. περισσὰ φρονεῖν legitur Eur. Fr. 924, 2. Plut. Vol. III. p. 208. γυναῖκα καὶ τῷ φρονεῖν περιττὴν καὶ σώφρονα διαφερόντως. Cf. v. ποικιλόφρων. Connecte ἀκριβῶς περισσόφρων.

329. γλώσση —] Cf. Eur. Bacch. 385. ἀχαλίνων στομάτων ἀνόμου τ' ἀφροσύνας τὸ τέλος δυστυχία.

330. ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς] Cf. ad 263. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα | ἔχει. αἰτίας] αἰκίας Wakef. S. C. § 40.

331. πάντων — ἐμοί] Cf. Soph. Oed. R. 347. καὶ συμφυτεῦσαι τοῦργον εἰργάσθαι θ'. Ant. 537. καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας. πάντων μετασχῶν — ἐμοί] Sc. μέρος κοινῆ. Cf. Hipp. 730. τῆς νόσου δὲ τῆσδέ μοι | κοινῆ μετασχῶν. Eccl. 873. τοισδεδὶ | τῶν ματτομένων κοινῆ μεθέξω. Pl. 225. ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος — ἡμῖν μετάσχη τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.

333. εὐπιθής] Cf. Ag. 982. θάρσος εὐπιθές.

334. ὀδῶ] μολῶν Schmidt.

335. ἀμείνων — φρενοῦν] Cf. Aesch. Pers. 686. οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ | λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. Soph. Aj. 120. δρᾶν ἀμείνων ἠϋρέθη τὰ καίρια. Arist. Vesp. 904. ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν.

336. Cf. Herod. V. 24. τοῦτο δὲ οὐ λόγοισι ἀλλ' ἔργοισι οἶδα μαθῶν. Eur. Her. 5. οἶδα δ' οὐ λόγῳ μαθῶν.

337. ἀντισπάσης] Cf. Arist. Pac. 492. οὐ δεινὸν — τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;

338. ἀυχῶ — δώσειν] Cf. 688. οὔποτ' ἠϋχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους etc. Eur. Her. 333. 931. Tro. 765. ἀυχῶ γὰρ ἀυχῶ] Cf. Arist. Pl. 114. οἶμαι γὰρ οἶμαι, etc.

340. ἐπαινῶν (οὐδαμῆ) Valck. ad Phoen. 1723. Leg. ἐπαινῶν οὔτι μὴ λήξω ποτέ. Lege κοῦτι μὴ λήξω ποτέ. τὰ μὲν σ' (σά) conj. Blomf. in Gloss. "Eliditur σά ante longas vocales Oed. R. 405. Phil. 339. ante brevem vero Eur. Hel. 586."

341 sq. ἀτὰρ | μηδὲν πόνει σύ μοι, πονήσεις γὰρ μάτην, | ἀλλ' ἠσύχαζε conj. Herw., qui locum interpolatum esse suspicatur.

341. προθυμίας — οὐδὲν ἐλλείπεις] Cf. 1056. Lys. 129, 27. οὐδὲν τῆς προθυμίας ἐλλέλειπται. Plat. Symp. 210. προθυμίας οὐδὲν ἐλλείπω. Legg. 844 B. ἐλλείπει — πωμάτων. Resp. 571 D. Thuc. II. 61. τῆς δόξης. Soph. Tr. 90. Aj. 1379. Arist. Lys. 672. οὐδὲν ἐλλείφουσιν αὐταὶ λιπαροῦς χειρουργίας. Soph. Ant. 585. ἄτας οὐδὲν ἐλλείπει. Infra 961. πολλοῦ δεῖ.

345. τοῦδ' οὕνεκα] τοῦδ' ἔνεκα Ald. Rob. Turn. Recte. Cf. ad Suppl. 188. ἐγὼ γὰρ οὐ κεί δυστυχῶ conj. Hirschig. (Ann. Crit.).

346. Qu. θέλοισ' ἄν ὄσσι' ἄλλοισι —. Cf. Schol. A: ἢ καὶ ἄλλους ἐπιτυχεῖν τῆς ὁμοίας βλάβης.

347. χαῖ κασιγνήτου τύχαι] καὶ κασιγνήτου — malit Elmsl. χαῖ ex ingenio, ut videtur, Porson. "Tota haec ὄησις, quae vulgo Oceano tribuitur, manifesto Prometheo continuanda est," ait Elmsleius.

348. πρὸς ἐσπέρους τόπους] πρὸς ἐσπέροις τόποις malit Valck. ad Hipp. 1048. Recte, opinor. Nulla enim inest motionis notio. Cf. ad 666. Pers. 230. πρὸς δυσμὰς (δυσμαῖς Ald. etc.) ἡλίου. 819. γῆν (γῆ Ald. etc.). Eur. Andr. 1070. γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν. Or. 986. λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιστίασι ἡρόσιν. Soph. Tr. 1100. ἐπ' ἐσχάτοις τόποις. Eur. Hipp. 1053. τόπων. Ἀτλαντικῶν.

349. κίων' οὐρανοῦ —] Cf. Iob. 26, 11. στῦλοι οὐρανοῦ. Pind. P. I. 19. κίων οὐρανία.

350. ὄμοιν] Qu. ὄμοις. Cf. 429. Themist. p. 157. οὐκ εὐαγκάλους μοι ἔτι τοὺς λόγους ποιεῖς. Schol. ad Aj. 108. ὁ τὴν ὄροφὴν ὑπερείδων (κίων).

352. δάϊον τέρας] Cf. Eur. Phoen. 1024. ἑκατογκάρανον — Τυφῶνα] Cf. Arist. Nub. 336. ἑκτογκεφάλα Τυφῶ. Pind. Ol. IV. 8.

353. ἑκατογκάρανον Blomf. Elmsl. πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος. πρὸς βίαν χειρούμενον] Cf. Vesp. 443. τὸν παλαιὸν δεσπότην | πρὸς βίαν χειροῦσιν.

354. Τυφῶνα] Eadem forma Sept. 493. 511. θοῦρον] I. q. θούριον. Cf. Pers. 137. Fr. 196, 2.

πᾶσιν ὅς ἀντέστη θεοῖς libri. ὅστις ἀντέστη θεοῖς Pors. Dobr. Τυφῶνα θῆρ', ὅς πᾶσιν ἀντέστη θεοῖς Burges. ad Tro. 521. Τυφῶν (sic), ἅπασιν ὅστις ἀντέστη θεοῖς Elmsl. ad Ach. 1082. πᾶσιν ὅς ἀνέστη θεοῖς feliciter corrigit V. D. in Diar. Class. Lond. 37, 187., coll. Od. σ'. 333. μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῆ. Et sic Wunderlich. p. 27. et Dind., qui confert Hom. Π. ψ'. 634. πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἴηνοπος υἱόν, | Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώιον, ὅς μοι ἀνέστη. "Quae ubi affert Aristides Π. 503. in libro quodam Florentino pari errore scriptum est ἀντέστη." (Dind.) στάσιν ὅς pro πᾶσιν Wordsworth ad Theocr. XIV. 17. coll. Eur. Bacch. 925. Soph. Ph. 275. ὅστις Gaisf. Blomf. προῦστη Lobeck. ad Aj. 803. Corrigendum fortasse potius θεοῖς ὅς ἀντέστη ποτέ. Corruptela orta fuerit, ut alibi, a male intellecta synizesi in θεοῖς. Cf. Pers. 703. ἀλλ', ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοι φρενῶν ἀνθίσταται (I. σου — ἀνθάπτεται). Prom. 234. καὶ τοισίδ' οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ. Soph. Fr. 234 b. πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται. Soph. Tr. 441. Ἐρωτι μὲν νυν ὅστις ἀντανίσταται | πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας οὐ καλῶς φρονεῖ. Hom. Π. υ'. 72. Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούμιος Ἐρμῆς, Plat. Symp. 196 D. εἰς ἀνδρείαν Ἐρωτι οὐδὲ Ἄρης ἀνθίσταται. Vel μόνος ὅς ἀντέστη θεοῖς. Vel ὅσπερ ἀντέστη

θεοῖς. Parum convenit hic ὄσις. Translate, who rose up against all the gods.

355. συρίζων φόνον] I. e. cruorem, exhalans. συρίζων idem fere quod ἐκφυσιῶν. Cf. ad Ag. 1389. Aj. 918. Cf. Soph. Aj. 1411. ἔτι γὰρ θερμαὶ | σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν | μένος. Hom. H. λείπε δὲ θυμὸν | φοινὸν ἀποπνεύουσ'. Apoll. Rh. II. 1217. θερμὸν ἀπὸ κρατὸς στάξαι φόνον. Aliter explicat Barker in Class. Journ. III. 277. hissing (breathing) slaughter, coll. Cic. Catil. 2. 'furentem audacia, scelus anhelantem.' Non enim de jam mortuo aut moribundo Typhone agi; dicendum porro fuisse eo sensu ἀπὸ σμερδνῶν γαμφηλῶν. Cf. Iph. T. 288. πῦρ πνέουσα καὶ φόνον. φόνον] φόβον al. Cf. ad Sept. 498. φόβον (φόνον?) βλέπων.

356. γοργωπὸν σέλας] Accusativus, ut videtur. Cf. Sept. 537. γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων. Rhés. 8. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν. Soph. Aj. 450. ἡ Διὸς γοργῶπις — θεά. Haec parenthetica sunt.

358. ἦλθεν αὐτῶ] Qu. ἦλθ' ἐπ' αὐτόν.

359. καταβάτης κεραυνός] I. e. fulmen caducum, ut loquitur Horatius Od. III. 4. 42.

360. ἐξέπληξε] Qu. αἰψ' ἔπαυσε. ὑψηγόρων κομπασμάτων] Cf. 318. τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλώσσης. Soph. Aj. 766. ὁ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο. 1230. ὑψηλ' ἐκόμπεις. 770. τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον.

362. ἐξεβροντήθη] Cf. Xen. Anab. III. 4. 12. Ζεὺς δὲ ἐμβροντήτους ποιεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας. Hell. IV. 7. 7. ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον. Plat. Alc. II. 140 C. ἠλιθίους καὶ ἐμβροντήτους. Philemon. IV. 14. ὦμβρόντητε σύ. Paus. III. 5. αἱ βρονταὶ ἐποίησαν αὐτοὺς ἔκφρονας. σθένος] Ἄν δέμας?

363. παρήγορον] Cf. κατήγορος, Empedocl. 424. καρπῶν ἀφθονίησι κατήγορα (δένδρεα).

364. στενωποῦ] Cf. Soph. Oed. R. 1339. στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς. Fr. 706. στενωπὸς Ἄιδου.

365. ἰπούμενος —] Qu. ἰπούμενον —. Cf. Pind. Ol. IV. 11. ἵπος ἀνεμέεσσα Τυφῶνος (Αἴτην). I. e. πιεζόμενος. Arist. Eq. 924. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην | ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς. Lys. 291. ἐμοῦ — τῷ ξύλῳ τὸν ὦμον ἐξιπώκατον. Cratin. Fr. 94.

366. μυδροκτυπεῖ] Cf. Fr. 297. σφύρας δέχεσθαι κἀπιχαλκεύειν μύδρους. Μυδροκτύπος est Eur. Herc. 992.

368. ἀγρίαις γνάθοις] Cf. Cho. 280. σαρκῶν ἐπαμβατήρας ἀγρίαις γνάθοις | λειχῆνας. Soph. Phil. 267. ἀγρίῳ χαράγματι πληγέντ' ἐχίδνης.

369. λευροῦς γύας] Cf. Phoen. 836. ἐς τὸ λευρὸν πέδον ἴχνος τιθεῖσα. Bacch. 982. λευρᾶς ἀπὸ πέτρας. De masculino γύαι Cf. Soph. Oed. C. 58. οἱ δὲ πλησίον γύαι. Eur. Her. 839. τὸν Ἀργείων γύην. Elmsl. ad Her. 839.

370. *ἐξαναζέσει χόλον*] Transitivum, ut *ἐπέζεσεν* Cycl. 392. *ζέον* Apoll. Rh. I. 3. *ζέσας* Dionys. com. III. 551. Sed Arist. Th. 468. *οὐ θαυμάσιόν ἐστ' — ἐπιζεῖν τὴν χολήν.*

371. *ἀπλάτου* Schutz. Bl. Dind. *ἄπλατος* V. D. in Class. Journ. I. 28. *ἀπαύστου* Herw. Cf. Pind. P. I. 40. *τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἀγνόταται ἐκ μυχῶν παγαί.* Soph. Tr. 1093. *λέοντ', ἄπλατον θρέμμα.* Herc. 398. Elmsl. ad Med. 150. *πυρπνόου ζάλης*] Cf. Ag. 656. 665. Soph. Aj. 352. *φοινίας — ζάλης.*

375. *ἀντλήσω τύχην*] Cf. Eur. Cycl. 10. *μείζον' ἐξαντλῶ πόνον.* 110. *τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.*

376. *λωφήση χόλου*] Cf. 654. Hom. Od. α'. 460. *καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ | λωφήσειε κακῶν.* Aj. 61. *ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν φόνου (πόνου).* Thuc. VI. 12. *νευστὶ ἀπὸ νόσου μεγάλης — λελωφήκαμεν.*

377. *οὐκουν, Προμηθεῦ, —*] *οὐκ, ὦν Προμηθεὺς, —* conj. V. D. in Comm. Societ. Lips. II. 284. et supra 346. *ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὦν περισσόφρων, ὅτι etc.* 315. Sed Cicero vertit, Atqui, Prometheu, te hoc tenere existimo.

378. Cf. Menand. IV. 240. *λύπης ἰατρός ἐστιν ἀνθρώποις λόγος.* IV. 256. *οὐκ ἔστιν ὀργῆς, ὡς ἔοικε, φάρμακον | ἄλλ' ἢ (οἶον?) λόγος σιτουδαῖος ἀνθρώπου φίλου.* IV. 252. *λύπην γὰρ εὖνους οἶδε θεραπεύειν λόγος.* Men. Mon. 622. *ὁ λόγος ἰατρός τῶν κατὰ ψυχὴν σοφός (νόσων?).* 674. *ἰατρός ὁ λόγος τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους (τῶν — νόσων?).* 550. *ψυχῆς νοσοῦσης ἐστὶ φάρμακον λόγος.* 610. Philem. IV. 42. *ἄρ' ἐστὶ τοῖς νοσοῦσι χρήσιμος λόγος; | ὡς σκληνίον πρὸς ἔλκος οἰκείως τεθὲν | τὴν φλεγμονὴν ἔπαυσεν, οὕτω καὶ λόγος | εὐκαιρος εἰς τὰ σπλάγχνα κολληθεὶς φίλων | εὐψυχίαν παρέσχε τῷ λυπουμενῷ.* Eur. Fr. 1065, 2. 1079. Adesp. 317. *ὀργῆς*] Indolis. Cf. 678. *ἄκρατος ὀργῆν.* Hesychius *ὀργῆ per τρόπος explicat. ὀργῆνοσοῦσης*] *ὀργῆς ζεύσης* Dind.

379. *μαλθάσση κέαρ*] Cf. ad 1008.

380. Cf. Ran. 941. *ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην — οἰδοῦσαν — ἰσχυρα μὲν πρῶτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφείλον etc.* *σφριγῶντα θυμὸν*] *σφυδῶντα θυμὸν* M. recepit Dind. *σφυγῶντα unum apograph.* Cf. Timocl. com. III. 610. *δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι | τὰλλότρι'.* Hesych. *σφυδῶν· ἰσχυρός, εὖρωστος, σκληρός. et διασφυδῶσαι· αὐξῆσαι.* Scribendum saltem foret *σφυδοῦντα*, sed recte se habet, ni fallor, *σφριγῶντα.* Cf. incert. apud schol. Ven. ad Π. α'. 207. *σφριγῶντα θυμὸν μαλακὸς ἰᾶται λόγος.* Eur. Suppl. 478. *μὴ σφριγῶντ' ἀμειψῆ μῦθον ἐκ βραχιόνων.* Lys. 80. *ὡς δὲ σφριγᾶ τὸ σῶμά σου.* Com. anon. IV. 654. *ἤμην ποτ' ἤμην τῶν σφριγῶντων ἐν λόγοις.* *ἰσχυαίνη*] Reduce, bring down. Cf. 269. Arist. Ran. 941. *ἰσχυρα (αὐτήν).*

381. *προμηθεῖσθαι*] *προθυμεισθαι* verum videtur. Non enim de prudentia sed de alacritate Oceani agitur. Cf. 786. *ἐπεὶ προθυμεισθ', οὐκ ἐναντιώσομαι etc.*

382. ζημίαν] Anglice harm.

383. κουφόνον] Cf. Soph. Ant. 617. κουφόνων ἐρώτων. Oed. C. 1230.

384. ἔα με —] Cf. Virg. Aen. XII. 680. 'Hunc, oro, sine me furere ante furorem.' τῆδε τῆ νόσῳ] τήνδε τὴν νόσον Turn. Pors. Sic Eur. Her. 990. Ἦρα με κάμνειν τήνδ' ἔθηκε τὴν νόσου. Contra nil temere mutandum censet Elmsl. Cf. Soph. Tr. 544. νοσοῦντι κείνω πολλὰ τῆδε τῆ νόσῳ.

385. δοκεῖν] Appear to others.

386. δοκήσει] Qu. δοκεῖ σοι —; Emphaticum est ἐμόν. Anglice, I shall have to answer for the offence, not you.

388. μὴ γάρ σ' ἄθρησον νοῦς σός — conj. V. D. in Class. Journ. I. 33. coll. 334. 392.

389. δοκῶ] δόμων vel μ' οἴκων V. D. in Class. Journ. I. 32. Vitium suspicatur etiam Both.

390. τούτου φυλάσσου μὴ ποτ' ἀχθεσθῆ κέαρ] τοῦτον — Naber, ut accusativus sit κέαρ, coll. Med. 37. δέδοικα δ' αὐτὴν μὴ τι βουλεύη νέον. 248. 452. Andr. 645.

392. κομίζου] Anglice, take yourself off. Cf. Suppl. 949. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων. Ag. 1035. I. q. κόμιζε σαντόν. Soph. Ant. 440. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαντόν ἢ θέλεις.

393. Cf. Hom. Il. θ'. 293. Ἀτρεΐδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτόν | ὀτρύνεις; Od. ω'. 486. ὡς εἰπὼν ἄτρυνε πάρος με-
μαυῖαν Ἀθήνην. Lucian. Nigr. 5. τοῦτο γάρ τοι τὸ τοῦ Ὀμήρου "σπεύδοντα καὶ αὐτόν" παρακαλεῖς. Cic. Att. XIII. 42. quod me hortaris — currentem tu quidem. Id. de Orat. II. 186. facilius enim est currentem, ut aiunt, incitare quam commovere languentem. Id. ad Q. Fratr. I. 1. ult. Emphaticum est ὀρμωμένῳ. ἐθώυξας] Cf. 1040. εἰδοῦτι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας | ὄδ' ἐθώυξεν. Ag. 893. κώνωπος — ῥιπαῖσι θωύσσοντος. Soph. Aj. 335. οἶαν τήνδε θωύσσει βοήν. Eur. Hec. 115. τάδε θωύσσων.

394. λευρόν — οἶμον] Imo λευρὸν — οἶμον. Cf. 2. Fr. 236. παίρει] Radit. Cf. Av. 1717. αὔραι διαπαίρουσι. Eur. Fr. 919. γλώσση διαπαίρουσα μυκτῆρων τόπους. Phoen. 1390. ποδὶ μετα-
παίρων. Virg. Aen. V. 170. 'Radit iter liquidum.' Milton Par. Lost. II. 604. 'shaves with level wing the deep.'

397. στένω σε τᾶς —] Cf. Ag. 1321. ὦ τλήμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου. Phoen. 1434. φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπους, σ' ὅσον (ὡς σε?) στένω. Hipp. 1409. στένω σε μᾶλλον ἢ 'μὲ τῆς ἁμαρτίας. Soph. El. 920. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὡς σ' ἐποικτείρω πάλαι.

399. δακρυσίστακτον] δακρυσιστακτὶ Herm. Wolff. δακρυσίστακτα Wecklein., coll. Phoen. 1739. ἀπαρθένεντ' ἀλωμένη. ῥαδινῶν δ'] Dele δ'.

400. δακρυσίστακτον ἀπ' ὄσσων ῥαδινῶν ῥέος (del. λειβομένα) Heath. ῥέος] I. q. ῥεῦμα. Sic δέρος et δέρμα, βλέπος et

βλέμμα, δέος et δεῖμα, θαδινὰν (i. q. ἀπαλήν) Wakef. S. S. § 6. V. Valck. et Pors. ad Phoen. 381.

401. ἀμέγαρτα γὰρ τάδε· Ζεὺς δ' — Rob. Herm. Well.

402. ἀμέγαρτα] Cf. Eur. Hec. 193. ἀμέγαρτα κακῶν. Arist. Th. 1049. πάθος ἀμέγαρτον.

403. ἰδίοις νόμοις κρατύνων] Cf. 186. 324. 543.

405. αἰχμάν] ἀρχάν Wakef. S. C. § 40.

406. ἤδη — χώρα] ἤδε — χώρα Wakef. l. c.

407. λέλακε] A λάσκω. Cf. Ach. 410. τί λέλακας; Produci-tur media.

408. στένουσι] Qu. ποθοῦσι.

410. τιμάν] Qu. ποιάν. ἔποικον] Qu. ἔπουρον. Cf. Herod.

413. συγκάμνουσι] Anglice, 'Condole, sympathise.' Cf. 1059. πημοσύναις | ξυγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε. Soph. Aj. 988. ἔθ' ἐγκόνει, σύγκαμνε. El. 987. Alc. 614. ἤκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον. Confer συναλγεῖν condolere.

416. μάχας ἄτρεστοι prob. Elmsl. μάχαις — Blomf., coll. Aj. 365. τὸν ἐν δαίτοις ἄτρεστον μάχαις. μάχας ἄτρεστοι] Cf. Soph. Aj. 365. τὸν ἐν δαίτοις ἄτρεστον μάχαις (f. μάχας). Qu. μάχας ἀπληστοι, coll. Suppl. 742. μάχης τ' ἀπληστον.

417. Cf. Eur. Herc. 6. ὦν — ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οἱ Κάδμου πόλιν | στέφουσι.

418. γᾶς ἔσχατον τόπον] Cf. 666. γῆς ἐπ' ἔσχατοις ὄροις. Soph. Tr. 1100. ἐπ' ἔσχατοις τόποις. Eur. Fr. 1070. ἔσχατοις Ἰδης τόποις. Herod. III. 25. ἐς τὰ ἔσχατα γῆς. VII. 140. φεῦγ' ἔσχατα γαίης (orac.). Soph. Fr. 658. ἐπ' ἔσχατα χθονός. Demosth. p. 1488. ἐπ' ἔσχατα γῆς. Theocr. XV. 8. ἐπ' ἔσχατα γᾶς. Themist. XVI. p. 207 A. ἐξ ἔσχατων εἰς ἔσχατα γῆς.

420. Ἀραβίας τ'] Ἀρίας τ' vel κάριας conj. Hartung. ἄνθος] Legerim ἔθνος.

422. ὑψίκορημον θ'] θ' delendum esse monet Elmsl.

424. Cf. Eur. Phoen. 113. πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὄπλοις βρέμων. Qu. σὺν αἰχμαῖς. βρέμων ἐν αἰχμαῖς] Qu. βρεμόμενος αἰχμαῖς.

425. ἐν πόνοισιν Burn. Blomf.

426. ἐν πόνοις] ἐντόνοις Madvig. ἀδαμαντοδέτοις Stanl., coll. 147. ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις. Et sic Blomf. Well. ἀδαμαντοδέτοις τε Madvig.

427 sq. Cf. 348. Ἀτλαντος, δε πρὸς ἐσπέρους τόπους | ἔστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονός | ὤμοιν ἐρείδων. εἰσιδόμαν] εἰσειδόμαν Madvig.

428. ὑπέροχον σθένος] Validum pondus reddit Barker, coll. 350. ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον. ὑπὲρ ὄχθον χθονός κραταίλεων conj. Burges. ad Phil. 1103. Qu. ὑπέροχῳ σθένει. Inepte certe κατὰ subintelligit Blomf.

430. Qu. *νώτοισιν οἷς ἐρείδει. ὑποστενάζει]* ὑποβαστάζει Rob. Stanl. Pors. Burn. Barker. (coll. schol. Apoll. Rhod. III. 106. *βυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κίωνων ῥαδινοὺς — λέγει). ὀχῶν στενάζει Dind. οὐράνιον τε πόλον] Cf. Eur. Or. 1685. λαμπρῶν ἄστρων πόλον. Eur. Fragm. 839, 11. εἰς οὐράνιον πόλον ἦλθε πάλιν. Fragm. 597, 5. τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον. Ion. 1154. χρυσήρει πόλω. Timoth. Fr. 9. πόλον οὐράνιον. Epigr. ap. Athen. II. 61 B. πόλον αἰθέρος. Qu. ὀχῶν (ἔχων, φέρων) στενάζει. Diodor. 3, 59. τὸν σύμπαντα κόσμον ἐπὶ τῶν Ἀτλαντος ὤμων ὀχεῖσθαι. νότοις] Cf. Eur. Ion. 1.

432. *στένει βυθός, κελαινός —]* Qu. *στένει βυθός κελαινός, —.* Cf. Eum. 832. βυθός] I. e. abyssus. Sic alibi inter pontum et oceanum distinguitur.

434. *ἄγνωρῶτων ποταμῶν]* Cf. Ag. 497. Suppl. 254. Cf. χρυσόρυτος Soph. Ant. 950. ἄγνωρῶτων Bl. ad Sept. 935.

435. Post ἴσθι virgula distinguendum.

436. *μή τοι — δοκεῖτε]* Cf. 625. *μή τοί με κρύψης τοῦθ' —.* Soph. Ant. 544. συμφορὰ πάθους] Cf. Orest. 2. οὐδὲ πάθος οὐδὲ συμφορά. χλιδῆ] Prae superbia. Cf. ad Ag. 1447. Eur. Tro. 975.

437. *δάπτομαι]* An δάκνομαι? Cf. ad Oed. R. 682. *δάπτει δὲ καὶ (δάκνει δέ τοι?) τὸ μὴ ἴδικον.* Ach. 1. *συννοία]* Cf. Soph. Ant. 279. Eur. Or. 631. Andr. 806. Her. 382. *σύννοϊαν ὄμμασιν φέρων.* Or. 631. *ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοία κυκλεῖς;*

438. *προυσελούμενον]* Cf. Arist. Ran. 730. Aelian. Epist. 3. Vox non alibi occurrit.

439. *γέρα]* Formatum ut κρέα.

440. *μάσσων]* Cf. 708. Pind. Isthm. III. 5. *μάσσων ὄλβος.* κἄν γὰρ Abresch. ex schol.

441. *ἀκμαῖοι φύσιν]* Cf. Sept. 11. ἠβης ἀκμαίας. Cf. 1040. *εἰδότε τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας | ὄδ' ἐθώυξεν.*

442. *τῶν βροτοῖς δὲ πῆματα]* τὰ δὲ βροτοῖς δωρήματα F. G. Schmidt, coll. 446. *ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὐνοϊαν ἐξηγούμενος.* Qu. τὰ δὲ βροτοῖς δωρήματα (vel εὐρήματα, cf. 469.). Cf. 477. 501. 612. *πῆματα]* Qu. *πράγματα.*

444. *ἔννοους ἔθηκα]* Cf. 848. *τίθησιν ἔμφρονα.* Bacch. 1271. *γίγνομαι δὲ πως | ἔννοους μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν.* Oed. R. 915. *φρενῶν ἐπηβόλους]* Cf. Soph. Ant. 492. *ἐπήβολον φρενῶν.* Fr. 95, 2. *ἐπήβολον φρενῶν καλῶν σε.*

445. Cf. Eur. Or. 1069. *ἐν μὲν πρώτῃ σοι μομφὴν ἔχω.*

446. *ἀλλ' οἷς (Colb. 1.) V. D. in Class. Journ. I. 33. εὐνοϊαν]* ἔννοϊαν cognitionem Wakef. S. C. § 197. *εὐσοϊαν (prosperitatem) Mein. ad Soph. Oed. C. 390.*

448. κλύοντες οὐκ ἤκουον] Cf. ad Ran. 1173. Av. 687. Cho. 5. κλύειν, ἀκοῦσαι. Phoen. 919. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα. Ag. 1623. οὐχ ὄρας ὄρων τάδε. S. Matth. Ev. V. 13. βλέποντες οὐ βλέπουσι καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσι. XIII. 13. ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσι. S. Marc. VIII. 16. Soph. Fr. 838, 2. ἀλλ' οὐδ' ὄρωντες εἰσορᾷσι τὰμφανῆ. Demosth. p. 797, 3. οὕτως ὄρωντας — ὥστε ὄρωντας μὴ ὄραν καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν. ὄνειράτων —] Cf. 549. ἰσόνειρον. Ag. 1218. ὄνειρων προσφερεῖς μορφώμασι. Eur. Fr. 25, 3. ὄνειρων δ' ἔροπομεν μιμήματα.

449. τὸν μακρὸν βίον plurimi libri, prob. Elmsl. Cf. 537. τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι. ἀλίγκιοι] Fort. ἐναλίγκιοι. Nusquam alibi apud tragicos occurrit ἀλίγκιος aut ἐναλίγκιος.

450. ἔφυρον εἰκῆ πάντα] Cf. Plat. Phaed. 97 B. ἀλλά τιν' ἄλλον τρόπον αὐτὸς εἰκῆ φύρω. Eur. Hec. 958. φύρουσι δ' αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω. Arist. Ran. 945. οὐκ ἐλήρουν ὅτι τύχοιμ' οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον. Herod. I. 103. πρὸ τοῦ ἀναμιξ ἦν πάντα ἀναπεφυρμένα. Hipp. 1234. σύμφυρτα δ' ἦν ἅπαντα. Plat. Phileb. 15 E. τοτὲ μὲν συμφύρων εἰς ἓν, τοτὲ δὲ πάλιν ἀνελίττων etc.

οὔτε — οὐ] Cf. Cho. 289. Soph. Oed. C. 972. ὅς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρὸς | οὐ μητρὸς εἶχον. Ant. 249. Eur. Or. 41. ὦν οὔτε σῖτα διὰ δέρον ἐδέξατο, | οὐ λούτρ' ἔδωκε χρωτί. 46. ἔδοξε δ' Ἄργει τῷδε μὴθ' ἡμᾶς στέγαις, | μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα. 1086. μὴθ' αἱμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον, | μὴ λαμπρὸς αἰθήρ. Med. 1316. ὅς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι, | οὐ παῖδας — ἔξω προσειπεῖν. 480.

451. προσείλους] Soli expositos, non subterraneos. Cf. Fr. 411. ἄειλα (χωρία). Eupol. II. 569. αὐλή προσειλος. Arist. Fr. 613. εὔειλος. οὐ ξυλουργίαν] Qu. οὐθ' ὑλουργίαν. Idem suadet Naber. Sed cf. 479 sq. προσείλους] Ab εἶλη. Arist. Fr. 524. καὶ τῶν πρὸς εἶλην ἰχθύων ὠπιτημένων. Vesp. 772. ἦν ἐξέχη | εἶλη πρὸς ὄρθρον, ἠλιάσει πρὸς ἥλιον. Confer εὔειλος Fr. 613. et ἄειλος Aesch. Fr. 419.

453. Cf. Eur. Herc. 607. ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν | Ἄιδου Κόρης τ'.

457. ἀντολάς — δύσεις] Cf. Ag. 7. ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν. Eur. Phoen. 504. ἀστρων ἂν ἔλθοιμ' αἰθέρος πρὸς (αἰθέριος ἐς F. G. Schmidt.) ἀντολάς.

458. δύσεις] Lectionem ὁδοῦς probat Dobraeus.

459. Cf. Trag. Adesp. 393, 3. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον | ἀριθμὸν εὔρηκ', ἔξοχον σοφισμάτων. Plat. Gorg. p. 190. s. fin. Adesp. 470, 4. Soph. Fr. 379, 1. οὗτος δ' ἐφηῦρε — σταθμῶν τ', ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὔρήματα (σοφίσματα Mein.). Valck. ad Phoen. 544.

460. Cf. Livii locum, 'literae — unica custodia fidelis memoriae rerum gestarum.'

461. *ἐργ.* M. pr. m. *ἐργάτιν* m. rec. *ἐργάνην* Stob. *ἐργμάτων* Pingel. prob. Madvig. (qui nunquam *ἐργάνη* per se pro substantivo de effectrice usurpari monet). *ἐργάτιν* obelo notat Porson. *μνήμης*] Leg. *μνήμην* θ'.

463. *ζεύγλαισι*] Cf. Herod. I. 31. *ὑποδύντες ὑπὸ τὴν ζεύγλην*. Eur. Fr. 287, 10. *ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών*. Theogn. 848. *ζεῦγλαν δύσλοφον ἀμφιτίθει*. Cf. Ag. 1640. *τὸν δὲ μὴ πειθάνορα | ζεύξω βαρείασι* (sc. *ζεύγλαισι*). *δουλεύοντα σώμασιν* θ' libri. *δουλεύοντα σάγμασιν* θ' Pauw. *δουλεύοντα σώμασιν* θ' Stanl. Tyrwh. Porson. Cf. schol. B. *ἢ πρὸς τὸ δουλεύοντα σικτέον — κρεῖττον δὲ τοῦτο*. Cf. Hom. Il. ξ. 405. *πᾶσα δὲ χαίτη | ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὔδας ἴκανεν*.

464. *διάδοχοι μοχθημάτων*] Cf. 1027. *διάδοχος τῶν σῶν πόνων*. Soph. Phil. 867. *ὦ φάος ὕπνου διάδοχον*.

465. *ὑφ' ἄρματ'* —] Cf. Arist. Pac. 722. *ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηγὸς ἀστραπηφορεῖ* (Eur.).

466. *ἄγαλμα* —] I. e. *ὃ ἐστι ἄγαλμα* —. *ὑπερπλούτου*] Confer *ὑπερπλουτεῖν* Pl. 354.

467. *θαλασσόπλαγκτα*] Cf. Soph. Tr. 658. Med. 1122. Eur. Ion. 1237 sq. Hes. 682. *θαλασσόπλαγκτον (ἐκβάλλει νιν)*. Confer *ἀλίπλαγκτος* Soph. Aj. 695. et *νυκτίπλαγκτος* Ag. 330. etc.

468. *λινόπτερ'* —] Cf. Eur. Hel. 147. *νεὼς — οὔριον περόν*. Hipp. 752. *ὦ λευκόπτερε Κρησία πορθμῖς*. Hes. Op. 626. *εὐκόσμως στολίσας νηὸς περὰ ποντοπόροιο*. *ναντίλων ὀχήματα*] Cf. Iph. T. 410. *νάϊον ὄχημα*. Med. 1122. *μήτε ναῖαν λιποῦσ' ἀπήνην μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ*. Soph. Trach. 656. *πολύκωπου ὄχημα ναός*.

470. *οὐχ ἔχω σοφισμ' ὅτιω — ἀπαλλαγῶ*] Cf. 587. *οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅσα πημονὰς ἀλύξω*.

471. Cf. 87. *ὅτιω τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τύχης*.

472. Lex. Sangerm. p. 360. *αἰκῶς: χαλεπῶς, δυσλλάβως, ἀπὸ τῆς αἰκίας* (scr. *αἰκείας*). *οὔτω Πλάτων*.

473. *πλανᾶ* pro interpolamento habent Herm. Herw. *πέπονθας — φρενῶν, | κακὸς — πεσών | κακοῖς ἀθυμεῖς* Herw. Qu. — *δεινῶς ἀθυμεῖς*, vel — *λίαν* (unde fort. *πλανᾶ*) *ἀθυμεῖς* etc. Qu. *κακός τ'*.

475. *ιάσιμος*] *ιατὸς εἶ* conj. Herw., ellipsi offensus. Frustra. Cf. Soph. Aj. 103. *ἴτου*] Sub. *εἶ*. *καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις εὔρεῖν* —] Qu. *καὶ σὺ σεαυτὸν* —.

476. *θανμάσει*] Futurum est *θανμάσομαι*, non *θανμάσω*. Cf. Alc. 155. Iph. T. 1318. Recte post *πλέον* interpungit Elmsl.

477. *οἷας τέχνας γε* malit Elmsl.

479. *οὔτε βρώσιμον, οὐ χριστὸν, οὔδὲ πιστὸν* Elmsl. ad Her. 615. qui "Nunquam vidi οὐ hoc modo inter bina οὔτε collocatum. Cf. ad 450. Eurpol. II. 487. *οὐς πῦρ, οὐ σίδηρος, οὔτε (οὔδὲ?)*

χαλκὸς εἶργει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον. Verba οὔτε βρώσιμον — οὔτε πιστὸν spuria habet Meinek. Fr. Com. IV. 380. βρώσιμον] Cf. Diphil. IV. 380. com. anon. IV. 613. δ καὶ κυσὶν πεινῶσιν οὐχὶ βρώσιμα.

480. Cf. Hipp. 516. ποτέρα δὲ χριστὸν ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον; Artemidor. IV. 24. χριστὰ γὰρ ἢ ἐπίπλαστα ἢ βρωτὰ ἢ ποτά. Dion. Chrys. p. 663. φαρμάκων χριστῶν ἢ ποτῶν. Sozomen. H. E. II. 7.

481. πρὶν γ' ἐγὼ σφίσιν ἔδειξα] Donec eos docui etc. Cf. Soph. Oed. R. 776. πρὶν μοι τύχη | τοιάδ' ἐπέστη. Hes. 133. πρὶν — Λαερτιάδης πείθει στρατιὰν etc. Med. 1173. πρὶν γ' ὄρα κατὰ στόμα | χωροῦντα λευκὸν ἀφρόν. Qu. πρὶν γ' αὐτοῖς ἐγώ.

483. ἔξαμύνονται] Lege ἔξαμύνονται, quibus (ut iis) avertant. Et sic Bl. ad Sept. 20. Cf. Xen. Mem. II. 1. 14. καὶ ὄπλα κτῶνται, οἷς ἀμύνονται (ἀμύνονται recte Ernesti) τοὺς ἀδικοῦντας.

486. κληδόνας] I. q. φήμας. Cf. Xen. Mem. I. 1. 3. ὅσοι — οἰωνοῖς τε χρῶνται καὶ φήμαις καὶ συμβόλοις.

487. ἐγνώρισ' αὐτὸς Wakef. S. C. § 78. et V. D. in Class. Journ. VI. 77. συμβόλους] Cf. Xen. Apol. 13. οἰωνοὺς τε καὶ φήμας καὶ συμβόλους etc. Mem. I. 1. 3. ὅσοι μαντικὴν νομίζοντες οἰωνοῖς τε χρῶνται καὶ φήμαις καὶ συμβόλοις etc. Schol. Av. 719. συμβόλους ἐποίουν τοὺς πρῶτα ξυναντῶντας καὶ ἐξ ἀπαντήσεώς τι προσημαίνοντας. Hesych. in Ἐμβόλους. Cf. ad Aristoph. Av. 721. Distingue vero sic, ἐγνώρισ' αὐτοῖς ἐνοδίους τε συμβόλους. | γαμψωνύχων —.

488. τε] Lege δέ.

489. οἵτινές γε δεξιοὶ φύσιν, | εὐωνύμους τε (sub. διώρισ') Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 234. διώρισ'] Cf. Fr. 182, 2. οἶτον δ' εἰδέναι διώρισα.

491. τίνας | ἔχθρας — ξυνεδρίας (sc. ἔχουσι) Herw.

492. στέργηθρα] Cf. Eur. Hipp. 256. εὐλύτα δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν (χρῆν).

493. λειότητα] Qu. λευκότητα, vel ποιότητα, vel πιότητα.

494. Distingue sic, καὶ χροιάν τίνα — πρὸς ἡδονὴν | χολῆς, λοβοῦ τε —. Cf. Eur. El. 827. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν | σπλάγχνοις, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας | κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.

496. καὶ μακρὰν ὄσφυν] Qu. κατ' (vel χαμ') ἄκραν ὄσφυν. Cf. Herod. II. 40. τὴν ὄσφυν ἄκρην. Arist. Th. 239. τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν. Menand. IV. 108. et ad Pac. 1053. κνίση τε κῶλα συγκαλυπτὰ] Cf. Soph. Ant. 1011. μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.

497. Cf. ad Pac. 1053. ὅπτα οὐ σιγῆ καῖπαγ' ἀπὸ (καπέχου?) τῆς ὄσφυος.

498. φλογωπά] Cf. πυρωπός 667.

500. τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα] Cf. Av. 801. ταυτὶ τοιαντί. Pl. 8. Soph. El. 657. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα.

504. οἶδ' εἰ μὴ Colb. 1. Ask. A. obelo notat Porson. φλύσαι] Fort. ὑθλεῖν. Cf. Sept. 661. φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.

505. βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε—] Cf. Eur. Fr. 364, 5. βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβῶν ἐρῶ. Post μάθε ponatur colon.

507. καιροῦ πέρα] Cf. Eur. Suppl. 745.

509. εὐελπίς εἰμι — ἰσχύσειν] Cf. Thuc. VI. 24.

510. Cf. 770. οὐ δῆτα πρὶν γ' ἂν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγώ. Ita enim ibi legendum videtur.

511. οὐ ταῦτα ταύτη —] Cf. Eur. Med. 366. ἀλλ' οὔτι ταύτη ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ, πω. Hipp. 41. ἀλλ' οὔτι ταύτη τόνδ' ἔρωτα χρῆ πεσεῖν. Arist. Eq. 830. οὐκ, ὄγαθοί, ταῦτ' ἐστὶ πω ταύτη μὰ τὸν Ποσειδῶ. Pac. 1075. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν. Ennium apud Cic. de N. D. III. 26. 'Nequaquam istuc istac ibit.'

513. καμφθεῖς] κναφθεῖς jure reposuerit Naber. Cf. ad 237. 306. ὧδε] Hac sola ratione.

514. τέχνη —] Cf. Eur. Fr. 301. πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τᾶλλ' ἐστ' ἀσθενῆ.

515. οἰακοστρόφος] Gubernator. Cf. Sept. 62. ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος. Hinc οἰακοστροφεῖν Pers. 767. Eodem sensu οἰακονόμος Pr. 148.

516. μνήμονές τ' Ἐρινύες] Cf. Eum. 355. κακῶν τε μνάμονες σεμναί. Ag. 150. μνάμων μῆνις τεκνόποινος. Soph. Aj. 1390. τοίγαρ σφ' — μνήμων τ' Ἐρινύς καὶ τελεσφόρος Δίκη | κακοὺς κακῶς φθείρειαν. Eur. Her. 899. Μοῖρα τελεσιδώτειρ'.

518. οὐκ οὖν ἂν ἐκφύγοι γε] Cf. Herod. I. 91. τὴν πεπρωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστιν ἀποφυγέειν καὶ τῷ θεῷ. Theogn. 816. ὃ τι μοῖρα παθεῖν οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι. οὔκουν — γε] Cf. ad Vesp. 823.

520. τοῦτ' οὔτ' ἂν ἐκπύθοιο μήτε λιπάρει] Cf. Elmsl., si consentirent libri. Qu. — μή με λιπάρει.

521. ἧ που] Cf. Ran. 814. ξυναμπέχεις] I. e. ξυγκαλύπτεις.

522. Cf. Hel. 120. ἄλλου λόγου μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι.

530. θοίνας] Fort. θαλίαις.

533. ἀλίτοιμι] Cf. Eum. 269. ἤλιτεν. 316. ἀλιτών.

536. ἀδύ τι —] Cf. Her. 895. τερπνὸν δέ τι καὶ φίλων ἄρ' εὐτυχίαν ἰδέσθαι etc.

537. τὸν μακρὸν τείνειν βίον] Qu. τὸν βίον τείνειν μακρὸν (i. e. ὥστε μακρὸν εἶναι). Cf. Pers. 708. πολλὰ — κακὰ | γίγνεται θνητοῖς, ὁ μᾶσσων (θνητοῖσι, μᾶσσων) βίωτος ἦν ταυθῆ πρόσω. Soph. Oed. C. 7. χῶ χρόνος ξυνῶν μακρός.

541. Cf. 94. οἷαις αἰκίαισιν διακναιόμενος. Eur. Alc. 107. χρῆ τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων πενθεῖν. Synes. Dion. p. 53. διακναισθῆναι τῷ πόνῳ. Suppleas πρὸς ταῖς πέτραις vel κῶχμασμένον.

543. ἰδίᾳ γνώμα] αὐτογνωμόνως Reisig. Cf. 403. ἰδίῳ νόμοις κρατύνων. 186. 324. σέβει] Qu. σέβεις.

544. ἄχαρις χάρις] Cf. Phoen. 1747. ἄχαριν χάριν εἰς θεοὺς διδοῦσα, Arrian. Anab. IV. 8. 7. χάριν ταύτην ἄχαριν προστιθέναι Ἀλεξάνδρῳ.

545. φέρ' ὅπως —] Qu. φέρε, ποῦ 'στ' —. τίς ἐφαμερίων ἄρηξις;] Cf. Soph. Oed. C. 828. οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποίαν λάβω | θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν; Aj. 398 sq. οὐδ' ἐδέρχθης — γένος] Cf. Arist. Av. 685 sq.

546. οὐδ'] Qu. οὐκ. ἄκικν] ἄκικν οὔσαν (ὀλιγοδρανοῦσαν Guelph.), ἰσόνειρον, vel potius ἄκικν, ἰσχὺν ἰσόνειρον conj. Blomf., coll. schol. B. ὀλιγοδρανίην· ἀσθενῆ δύναμιν. Ἄκικν· φαύλην ἰσχύν. "Haec vox (ἰσχύν), inquit, ob literas κινν proxime praeaeuntes facile intercidere potuisset." Correctio valde probabilis. Ad hunc ipsum locum respexisse videtur Euripides Fr. 230. σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῆκν οὐδ' αἰμόρροντοι | φλέβες. Cf. Hom. Od. λ'. 393. ἀλλ' οὐ γὰρ οἱ ἔτ' ἦν ἴς ἔμπεδος οὐδέ τι κῆκν.

547. ἰσόνειρον] Cf. Arist. Av. 685. εἰκελόνηροι. Eur. Phoen. 1722. ὥστ' ὄνειρον ἰσχύν ἔχων. 1561. τί μ' — ἐξάγαγες — ἀφανὲς εἶδωλον ἢ νέκνν ἔνερθεν ἢ πταγὸν ὄνειρον; Eur. Fr. 25, 3. ὄνειρων δ' ἔρομεν μιμήματα. Producitur prima in ἰσόνειρον. ὀλιγοδρανίαν] Cf. Arist. Av. 686. ὀλιγοδρανέες. Verbum ὀλιγοδρανέειν est apud Homerum.

550. Qu. ἀλαδὸν τὸ πρόπαν (vel γέγονεν) γένος etc. Cf. ad Arist. Av. 687. μερόπων suppleri posse monet Blomfield.

555. Hesychius, Διαμφίδιον μέλος· ἄλλοιον, διαπαντὸς κεχωρισμένον· ἀμφὶς γὰρ χωρὶς. Αἰσχύλος. Fort. πολὺ ἀμφίδιον.

556. ὅτ'] Scribe ὅ τ' (pro ὅ, quod).

557. ὑμεναίον] Producta prima propter augmentum.

559. ὁμοπάτριον] Cf. Ach. 790. ὁμοματρία γὰρ ἔστι κῆκ τῶντῶ πατρός.

560. Ἡσιόγαν] An Ἀσιόγαν?

562. Cf. Pers. 709. Ag. 612. Orest. 748. Phoen. 931. πετρίνοισιν Bentl. ad Phal. p. 134.

563. τίνος ἀμπλακίας ποινὰς ὀλέκη libri. Obelo notat Porson. "Stephani emendationem, ποινὰ σ' ὀλέκει, recepit Blomf. Sed per totam fere fabulam ποινὰς, πημονὰς, πήματα, πόνους et similia plurali numero usurpat Poeta. Nec quicquam in vulgata scriptura inest quod reprehendi possit." (Elmsl.) Qu. τίνος ἀμπλακίας

ποιναῖς (vel ποινά σφ') δλέκει. Cf. 614. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε; 620. ποινας δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις; Suppl. 625. λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις | εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινας. Soph. El. 564. δλέκει] Verbum epicum, quo raro utuntur tragici. Cf. Soph. Tr. 1013. ὠλεκόμαν ὁ τάλας.

564. ὅποι M. Recte. V. Elmsl. ad Her. 19. et Med. 520.

567—570. De constructione cf. 199 sq. et ad Sept. 681. Cf. Hec. 970. αἰδώς μ' ἔχει | ἐν τῷδε πότμῳ τυγχάνουσ' ἔν' εἰμι νῦν. χρίει] Stimulat. Anglice, stings, goads. Cf. 599. μαραίνει με χροῦσα κέντροισι φοιταλέοισιν. 880. οἴστρου δ' ἄρδις χρίει μ' ἄπυρος. 675. ὄξυστόμῳ μύωπι χροισθεῖσα.

568. ἄλευ δᾶ Schleusner. Dind. ἄλευε, δᾶ Monk. Blomf. Cf. Eum. 831. δᾶ φεῦ. Phoen. 1304. φεῦ δᾶ. Arist. Lys. 198.

569. τὸν μυριωπὸν —] Cf. Lucian. Dial. Deor. 3. τῇ κακοδαίμονι βουκόλον τινὰ πολυόμματον, Ἄργον τοῦνομα, ἐπέστησεν, ὃς νέμει τὴν δάμαλιν ἄϋπνος ὦν. τὸν μυριωπὸν — βούταν] Cf. Eur. Phoen. 1131. σικτοῖς πανόπτῃν ὄμμασιν δεδορκότα.

573. τὰν παραλίαν ψάμμαν] Cf. Iph. A. 165. ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Αὐλίδος. ψάμμαν (supr. ον) M. Dind. Cf. Arist. Lys. 1261. τᾶς ψάμμας (ita libri). κάξ ἐνέρων Weil.

574. κηρόπλαστος] Cf. Soph. Fr. 464, 5. ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον. δόναξ ἀχέτας] Cf. Eur. El. 151. κύκνος ἀχέτας. Arist. Av. 1095. ὄξυμελῆς ἀχέτας (τέττιξ). Pac. 1159. Iph. T. 1125. ὁ κηροδέτας (κηρόδετος?) κάλαμος οὐρείου Πανός.

575. Post νόμον plene interpungatur.

576. Malim ποῖ bis. ὦ πόποι, πᾶ μ' ἄγουσι Elmsl. πλάνοι] πλάναι apogr. Dind. Cf. ad Hipp. 283.

578. τί ποτέ μ' — ταῖσδ' ἐνέξενξας — ἐν πημοναῖς;] Cf. 108. ἀναγκαῖς ταῖσδ' ἐνέξενγμαί. Eur. Alc. 482. καὶ ποῖ πορεύει; τῷ ξυνέξενξαι πλάνῳ;

581. Cf. Eur. Hipp. 238. ὅστις σε θεῶν — παρακόπτει φρένας. Bacch. 33. τοίγαρ νιν αὐτὸς ἐκ δόμων ᾤστροσ' ἐγὼ | μανίαις· ὄρος δ' οἰκοῦσι παρακόποι φρενῶν.

582. πυρὶ με φλέξον ἦ — Elmsl. Cf. Arist. Vesp. 328. ἦ με κεραυνῶ διατινθαλέῳ σπόδισον etc.

584. μηδέ μοι φθονήσης εὐγμάτων] Cf. 626. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος. 859. φθόνον δὲ σωμάτων ἔξει θεός. Sept. 480. μηδέ μοι φθόνει λόγων (λέγων libri). Eur. Herc. 333. οὐ φθονῶ πέπλων. Hor. Sat. II. 6. 83. 'neque illi | sepositi ciceris nec longae invidit avenae.'

585. ἄδην] Cf. Ag. 828. Herod. IX. 39. ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες. πλάναι γεγυμνάκασιν] Cf. 592. Eur. Hel. 533. οὐδ' ἀγύμαστον πλάνοις (πόνοις).

586. *δπα*] *Qua via, qua ratione.* *δπα πημονὰς ἀλύξω*] Cf. Eur. Hipp. 673. *πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας*; Bacch. 726. *ἐξηλύξαμεν | βακχῶν σπαραγμόν.* El. 219. Soph. Aj. 656. *γεγυμνάκασιν*] *γεγυμνάκασ'* Elmsl.

587. *οὐδ' ἔχω — ἀλύξω*] Aoristi subjunctivus est *ἀλύξω*. Cf. 470. *οὐκ ἔχω σόφισμ' ὅτιω | τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.*

588. *φθέγμα* Rob. Elmsl. *κλύεις φθέγμα τᾶς | βούκερω παρθένου*; Blomf. in notis et Monk. l. l. "Haec puellae continuanda sunt, nisi antistrophica *θρόει φράζε τᾶ δυσπλάνῳ παρθένῳ* Choro tribuere mavis." (Elmsl.) *τᾶς βούκερω παρθένου*] Cf. Soph. Fr. 782, 2. *ὁ βούκερος Ἰακχος.*

589. *τῆς οἰστροδινήτου*] Cf. Soph. El. 5. *τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης.*

590. *Ἰναχείας recte M.* Elmsl. Cf. Virg. G. III. 153. '*Inachiae Juno pestem meditata juvencae.*' *θάλπει*] Cf. 650. Soph. Fr. 430. *ἐκθάλπεται μὲν αὐτὸς ἐξοπιτᾶ δ' ἐμέ.* Theocr. XIV. 38. *ἄλλον ἰοῖσα | θάλπε φίλον.*

591. *κηρόπλαστος*] Cf. Soph. Fr. 464, 5. *τὸ ποικιλώτατον | ξουθῆς μελίσης κηρόπλαστον ὄργανον.*

593. *Post ἀπύεις interrogandum.*

595. *ἔτυμα*] *ἐτήτυμα* Bentl. Elmsl. Cf. ad 293.

596. *πᾶ πόποι* Monk. l. l. *ὦ πόποι* Elmsl. *ποῖ, πόποι* Seidler. *θεόσντον* Morell. Butl. Elmsl. Monk.

598. *Ἦρας addunt* (ex schol. A) V. D. in Quart. Rev. V. p. 223. Herm. apud Seidler. de v. dochm. p. 164. Monk.

599. *φοιταλέοις idem* V. D. Monk. *Suspicione laborare φοιταλέοισιν secunda producta censet Elmsleius. Producitur secunda in φοιταλέοις, ut in Eur. Or. 321. λύσσας μανιάδος φοιταλέου. φεῦ μόχθων* (respondet v. ant 337. *δεινῶν πόνων, ὡς πόντου*)

600. *νήσισιν αἰκίαις*] Cf. Ag. 1621. *αἶ τε νήσιδες δύαι.*

601. *λαβρόσντος* Elmsl. Cf. *κραιπνόσντος, θεόσντος, etc.*

602. *οἴ', ἐῆ, οἴ' ἐγὼ* Madvig. Qu. *οἴ' (αἴ) ἐῆ, οἴ' ἐγὼ —.*

605. *τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν*] Cf. Pers. 807. *οὐ σφιν κακῶν ὑψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν.*

606. *τί μῆχαρ, τί φάρμακον νόσον, δεῖξον —* Elmsl., post *παθεῖν* plene distinguens. *τί μῆχαρ* Monk. *μῆχαρ*] Cf. Ag. 207. Suppl. 399. 602. Lycophr. 547. *βαῖόν τι μῆχαρ ἐν κακοῖς δωρούμενος.* Confer *μῆχος* Ag. 2. Eur. Andr. 537. *κακῶν μῆχος.* Theocr. II. 95. *χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος.*

609. *ὅτι* Ald. Rob. Turn. Qu. *ὄπερ* Pors. Blomf. V. D. in Class. Journ. I. 33. coll. 625. 641. Et sic Etym. M. p. 76, 28. *Malim ὄσον.* Sic 787. *τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὄσον προσχρῆζετε.* Sed 662. *πᾶν ὄπερ προσχρῆζετε.*

610. ἐμπλέκων αἰνίγματ'] Cf. Antiph. com. III. 121. ποιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη. Babr. Fab. 119, 11. καὶ τοὺς θεοὺς Αἴσωπος ἐμπλέκει μύθοις.

611. οἴγειν στόμα] Cf. Arist. Av. 1724. ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα. Aj. 1225. σκαιὸν ἐκλύσων στόμα. Hipp. 1060. τί θῆτα τοῦμόν οὐ λύω στόμα;

612. πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ'] Cf. Eur. Bacch. 572. τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν.

613. ὦ κοινὸν —] Cf. Arist. Eq. 836. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ὠφέλημα. 149. 458. 1319. Eubul. III. 222. ὦ μέγα μοι — φῶς φανθὲν ἔναργές. Nostrum imitatur, ut videtur, Comicus.

614. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;] Cf. 563. 620.

615. ἄρμοῖ] Modo. Cf. Theocr. IV. 50. ἅ γὰρ ἄκανθα | ἄρμοῖ μ' ὦδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. Cf. ἄρτι, ἀρτίως. Soph. Aj. 799. ἀρτίως πεπαυμένην | πόνων ἀτρούτων.

617. πᾶν γὰρ ἄν Pors. Elmsl. (ad 668.) Recte. Cf. Soph. El. 1022. πᾶν γὰρ ἄν κατειργάσω.

619. βούλευμα μὲν τὸ δῖον] βούλευμα μὲν Διὸς τόδ' Burges. Lege βούλευμα μέντοι (vel μὲν γε) δῖον. (Ita Colb. 1.) Vel βούλευμα μὲν δῖον τόδ'. Cf. Arist. Eq. 108. ὦ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν. 1203. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.

620. Cf. 563. τίνος ἀμπλακίας ποινᾶς ὀλέκει; 614.

621. τοσοῦτον ἀρκέσει μέ σοι σαφηνίσαι V. D. in Class. Journ. I. 34. Fort. ἀρκεῖ.

624. Cf. Fr. 395. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφνκέναι | κρεῖσσον.

625. μὴ τοί με κρύψης τοῦτο] Rara haec constructio particulae τοι. Fort. μὴ μοι ἀποκρύψης —. Sed cf. 436. μὴ τοι χλιδῆ δοκεῖτε — σιγᾶν με. Ant. 544. μὴ τοι — μ' ἀτιμάσης.

626. Cf. 584. μηδέ μοι φθονήσης εὐγμάτων. Herc. 333. οὐ φθονῶ πέπλων.

627. τί δῆτα μέλλεις —;] Cf. Soph. Aj. 540. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ (οὐ om. plures libri) παρουσίαν ἔχειν; Eur. Med. 1238. τί μέλλομεν | τὰ δεινὰ κάναγκαῖα μὴ (μὴ οὐ recte Elmsl.) πράσσειν κακά; Tro. 792. τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυδία | χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός; Infra 1056. τί γὰρ ἐλλείπει μὴ οὐ παραπαίειν —; 787. οὐκ ἐναντιώσομαι | τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν —. et ad Trach. 90. γεγωνίσκειν] Cf. Eur. El. 809. οὐ γεγωνίσκων λόγους. Thuc. VII. 76. βουλόμενος ὡς ἐπὶ πλεῖστον γεγωνίσκων ὠφελεῖν τι.

628. θράξαι] θραῖξαι Buttman. Cobet. Dind. Cf. Plat. Phaed. p. 86 E. λέγε τί ἦν τὸ σὲ αὐθραῖτον. Rhos. 863. καὶ τί μου θράσσει

φρένας. Pind. Isth. VII. 56. ὁ δ' ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος. Soph. Fr. 812. ἄθρακτος.

629. μᾶσσον ἢ ὡς recte duo Vindd. et v. l. ap. Turn. et sic conj. Musgr. μᾶσσον ἢ κάμοι V. D. ap. Blomf. μασσόνως ἢ 'μοι malit Elmsleius in Ed. Rev. XXXIII. 236. (ut μειζόνως Hec. 1121. Rhes. 849. μειόνως Oed. C. 104.). prob. Dind., qui tamen (ad Her. 544.) non magni facit emendationem istam. Verissime, Elmsleius, nisi praestat μᾶσσον ἢ ὡς —. Cf. Pers. 440. 708. Superlativus μάκιστος est Fr. 281. Soph. Oed. R. 1301. Eur. Hipp. 818.

631. μήπω γε] Cf. ad Arist. Nub. 196. et Soph. Phil. 1409. μοῖραν — πόρε] Cf. Eur. Hel. 700. Μενέλαε, κάμοι πρόσδοτέ τι (πρόσδοτέα Elmsl. qu. πρόσδος ἔτι) τῆς ἡδονῆς.

633. τὰς πολυφθόρους τύχας] Cf. ad 820. τῆς πολυφθόρου πλάνης.

634. τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων] Cf. 683. ὅ τι λοιπὸν πόνων. Est enim ἄθλων ab ἄθλος, non ab ἄθλον.

635. ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν] Cf. Eur. Alc. 857. Ἀδμήτω θ' ὑπουργῆσαι χάριν. Soph. Fr. 313. ἀνθυπουργῆσαι χάριν.

636. ἄλλως τε πάντως καὶ —] Cf. Eum. 726. ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι. Pers. 689. Arist. Nub. 1268. τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν | ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήτοις πατρός.

637. ὡς τᾶποκλαῦσαι V. D. in marg. Ald. ὡς τᾶποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας | ἐνταῦθ' ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ | πρὸς τῶν κλυόντων ἀξίαν τριβὴν ἔχει Wakefield ad Ion. 744. Cf. Eur. Ion. 744. εἰς ὄμματ' εὖνου φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύ. τᾶποκλαῦσαι κάποδύρασθαι] Cf. Soph. El. 1122. κλαύσω κάποδύρωμαι. Dem. p. 56. καὶ ἐγὼ τῶν γεγενημένων ἀποδυράμενος τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς ὥσπερ ῥάων ἔσομαι. Eur. Fr. 567. σχολή μὲν οὐχί, τῶ δὲ δυστυχοῦντί πως | τερπνὸν τὸ λέξαι (κλαῦσαι?) κάποκλαύσασθαι πάλιν (πάθη aut κακά?).

638. ὅποι] ὅπου Ellendt. Hart. Weil. Recte, opinor. Cf. ad Soph. Phil. 481.

641. πᾶν ὅπερ προσχρήζετε] Cf. 630. λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρήζεις μαθεῖν.

642. αἰσχύνομαι Bentl. Blomf. Elmsl. Dind.

643. θεόσσοντον offendit ob duplex σσ, ut monuit Elmsleius. θεόρροντον vel θεόσδοτον malit vir doctus in Class. Journ. V. 308. χειμῶνα] Cf. Aj. 207. θολερῶ κείται χειμῶνι νοσήσας. 1144. ἠνίκ' ἐν κακῶ | χειμῶνος εἶχετ'. Phil. 1460.

644. Cf. Eur. Alc. 432. ἐπίσταμαί τε κοῦκ ἄφνω κακὸν τόδε | προσέπιατ'. Soph. Aj. 282. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπιατο; Eur. Alc. 420. Arist. Ran. 309.

645. πολούμεναι Blomf. Elmsl. πωλούμεναι malit Blomfield in Gl. πωλεύμεναι Dind. Cf. Oed. C. 1098. εἰσορῶ τάσδ' — ᾧδε προσπολουμένας.

647. εὐδαῖμον unus cod. Rob. εὐδαιμον Blomf. εὐδαίμων servat Elmsl. Utraque lectio proba est.

648. παρθενεύει] Qu. παρθενεύεις.

649. ἡμέρου βέλει] Cf. Ag. 232. ἔβαλλ' — βέλει φιλοίκτω. 722. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος.

650. συναίρεσθαι Κύπριν] Sic συναίρειν λόγον S. Matth. Ev. XXV. 19.

652. βαθὺν λειμῶνα] Cf. Herod. I. 151. Ἐνθῆσαν βαθύλειμον. Pind. P. X. 20. βαθυλείμωνα πέτραν. Eur. Andr. 637.

653. λειμῶνα βουστάσεις τε καὶ ποιμνάς V. D. in Class. Journ. I. 34. βουστάσεις] Stationes bovinas. Cf. ἰππόστασις. Eur. Fr. 442. πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν. Fr. 771, 5. Ἐὼ φαεινὰς Ἥλιον θ' ἰπποστάσεις. πατρός] Inachi fluvii.

656. ξυνειχόμεν] Was troubled. Fort. ἔδαπτόμεν (437. 899.).

657. Leg. νυκτίφαντ'. Cf. Ag. 82. ὄναρ ἡμερόφαντον. Hel. 570. οὐ νυκτίφαντον πρόπολον Ἐνοδίας μ' ὄρας. Vel νυκτερωπὰ. Eur. Herc. 111. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὄνειρων.

658. καπὶ Δωδώνης prob. Elmsl. Ita Eur. El. 1343. στείχ' ἐπ' Ἀθηνῶν. Qu. καπὶ Δωδώνην.

659. ὡς μάθοι τί χρὴ δρῶντ' —] Cf. Soph. Oed. R. 71.

661. ἀπαγγέλλοντες malit Elmsleius ad Iph. T. 760. αἰολοστόμους] Cunnigly devised. Schol. A. ποικίλους, δυσνοήτους. Lycophr. Cass. 111. οὐ γὰρ ἦσυχος κόρη | ἔλυσε χρησμῶν, ὡς πρὶν, αἰόλον στόμα. Confer αἰολουργὸς, αἰολόμητις.

662. ἀσήμως Ald. etc. schol. B. malit Barker. Recte, opinor. Sed dubito num recte dicatur ἀσήμως εἰρημένους. Cf. Soph. Ant. 1013.

663. τέλος δ'] Cf. Pers. 462. ἐναργῆς βάξις] Cf. Eur. El. 754. γῆρος ἐμφανῆς. βάξις ἦλθεν Ἰνάχω — μολεῖν ἕραυνόν] Sic Hom. Π. ν'. 666. εἰπέν οἱ φθίσθαι ἦ — δαμῆναι. Plat. Resp. III. 415 C. χρησμός ἐστι — τὴν πόλιν διαφθαρήναι. Herod. VIII. 60. λόγιόν ἐστι τῶν ἐχθρῶν κατύπερθε γενέσθαι. Thuc. III. 96. χρησθὲν αὐτῶ ἐν Νεμέᾳ τοῦτο παθεῖν. et ad Vesp. 160. κεῖ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν] εἰ μὴ θέλοι — μολεῖν Naber.

664. μυθουμένη] Aliud fortius verbum desidero. Debile enim sonat μυθουμένη post ἐπισκῆπτουσα.

666. ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις] Malim ἐπ' ἐσχάτους ὄρους. Cf. Eur. Med. 540. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις | ὄροιςιν ᾧκεις. Iph. T. 1450. Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις ὄροιςι. Vel ἐπ' ἐσχάτους τόπους. Cf. ad 348. 419. Eur. Fr. 1085, 2. ἐσχάτοις Ἰδῆς τόποις. ἄφετον ἀλάσθαι] Cf. Callim. H. Del. 35. σὲ δ' οὐκ ἔθλιψεν ἀνάγκη, | ἀλλ' ἄφετος πελάγεσσιν ἐπέπλεες. Isocr. 108 A. προσήκει δὲ τοῖς μὲν — ἐκείνην τὴν

πόλιν στέργειν ἐν ἧ̄ τυγχάνουσι κατοικοῦντες, σὲ δὲ ὡσπερ ἄφειτον γεγεννημένον πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα πατρίδα νομίζειν.

667. πυρωπὸν ἄν Διὸς μολεῖν Elmsl. Frustra. Conferri non debebat Oed. R. 305 f. Futurum quidem est μολεῖσθαι (609.), sed solennis est aoristus post verba praedictionis. πυρωπὸν] πυρωπὸν M. Correctum ex apographis. Cf. Fr. 299, 4. ἥλιος πυρωπός. Sic εὐωπός (Orest 916. Ion. 1161.), οἰνωπός (Bacch. 236. Iph. T. 1245.), φλογωπός. 498. ἀστροπός, ἀμβλωπός. μολεῖν] Aoristus, qui bene se habet. Futurum est μολεῖσθαι, quod legitur 689.

668. ὅς πᾶν ἐξαῖστώσοι γένος] Cf. 240. αἰστώσας γένος τὸ πᾶν. πᾶν ἐξαῖστώσοι γένος] Cf. 232. αἰστώσας γένος τὸ πᾶν. Plat. Prot. 321 μή τι γένος αἰστωθείη. Soph. Tr. 881. αὐτὴν διηΐστωσε. ἐξαῖστώσοι reponendum suspicatur Blomf. Recte, opinor.

669. Cf. [Eur.] Fr. 1117, 17. τοιαῦτ' ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα.

672. Διὸς χαλινός] Cf. II. Reg. 19, 28. Isai. 37, 29. et ad Sept. 608. πληγεῖς θεοῦ μάστιγι. Similiter μάστιξ Διὸς, πληγὴ, etc.

673. φρένες διάστροφοι] Cf. Soph. Aj. 447. ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι. Tr. 794. διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας. Eur. Bacch. 1111. διαστρόφους | κόρας ἐλίσσουσ'. 1165. Herc. 868.

674. ὄξυστόμῳ μύωπι] Cf. 803. Av. 244. ὄξυστόμους ἐμπίδας.

677. Λέρνης —] Cf. Lycophr. Cass. 1291. ὄλονται ναῦται πρῶτα Καρνῆται κύνες, | οἳ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην | Λέρνης ἀνηρείψαντο φορτηγοὶ λύκοι | πλάτιν πορεῦσαι κῆρα Μεμφίτη πρόμῳ. Ob quam violentiam Phoenicum Curetes Europam abripuerunt.

Λέρνης ἀκτὴν τε libri. Λέρνης τε κρήνην Cant. Blomf. Recte. (Cf. schol. καὶ πρὸς τὴν Λέρνην τὴν πηγὴν. Eur. Phoen. 613. Λέρνης ὕδωρ. 613. Λερναῖα νάματα.) ἀκτὴν τε Λέρνης Spanh. Λέρνης τ' ἐς ἀκτὴν Reisig. (coll. Pind. Ol. VII. 60. Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς).

678: ἄκρατος ὀργὴν] Duro ingenio. Anglice, of a hard (harsh, cruel) disposition. Cf. 386. ὀργῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι. Aj. 639. Med. 355.

679. τοὺς ἐμοὺς —] Connecte cum ὠμάρτει.

680. αὐτὸν αἰφνίδιος libri. αὐτὸν ἀφνίδιος (ab ἄφνω) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 237. (coll. Hesych. Ἀφνίδια: αἰφνιδίως, ἄφνω. Cf. ad Thesm. 127.). Dind. etc. αἰφνίδιος αὐτὸν Pors. Blomf. αὐτὸν ἐξαίφνης Gaisford. ad Hephaest. p. 242. Qu. αὐτὸν ἐξαίφνης (aut ἄφραστος). Nisi forte glossema est αἰφνίδιος ad ἀπροσδόκητος adscriptum. Cf. Thuc. II. 61. 3. δουλοῖ γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον etc. ἀπροσδόκητος — αἰφνίδιος μόρος] Cf. Thuc. II. 61. 3. φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον. Sap. Salom. XVII. 15. αἰφνίδιος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητος φόβος ἐπῆλθεν. Aelian. V. H. XII. 57. ἄφνω καὶ παρ' ἐλπίδα. "Favet

etiam analogia, inquit Elmsleius. Ut enim ex *ἀει*, *μάψ*, et *ῥέα* formantur *αἰδῖος*, *μαψίδιος* et *ῥηίδιος*, ita ex *ἄφνω* fit *ἄφνίδιος*, quod nescio an nusquam hodie occurrat praeterquam apud Hesychium."

681. *οἰστροπλήξ*] Cf. Soph. El. 5. *τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης*.

682. *μάστιγι θείᾳ*] Cf. Sept. 607. *πληγείς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμῃ*. Ag. 642. *διπλῆ μάστιγι*. Soph. Aj. 244. *παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῆ*. Cf. Xen. Cyr. VI. 4. 12. *κατέχων σκοπὰς ἄλλας πρὸ ἄλλων*. Sap. Salom. V. 7. *καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*.

683. *ὃ τι λοιπὸν πόνων*] Cf. 634. *τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων*.

685. *ξύνθαλπε*] Fort. *σὺ θάλπε*. Cf. Soph. El. 888. *ἐς τί μοι βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί*; Aj. 478. *ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται*. νόσημα — αἰσχιστον —] Cf. Eur. Or. 10. *ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον*. σύνθαλπε μύθοις] Qu. *παράθαλπε* (aut *παράθελγε*) *μύθοις*. Cf. Ag. 71. *ὄργας ἀτενεῖς παραθέλξει*. Prom. 174. Eur. Med. 143. *παραθαλπομένη φρένα μύθοις*.

686. *συνθέτους λόγους*] Cf. Eur. Bacch. 297. *συνθέντες λόγον*. Arist. Ran. 1052. *πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον — ξυνέθηκα*;

687. *ἄπεχε*] Qu. *ἄπαγε*.

688. *οὔποτ' οὔποτ' ἠὔχουν*] Fort. *οὔποτ' ᾧδέ γ' ἠὔχουν* —, vel *οὔποτ' ἂν τόδ' ἠὔχουν*, —. Anglice, I never thought. Cf. Soph. Ant. 390. *σχολῆ ποδ' ἤξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγώ*. Pl. 869. Eur. Her. 931. et ad Prom. 338. *αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ | δώσειν Δί'*.

691. *δυσθέατα — πῆματα*] Cf. Aj. 1004. *ὦ δυσθέατον ὄμμα*. *λύματα* delet Both. Cf. Aj. 667. Hel. 1271.

692. *ἀμφάκει κέντρῳ*] Cf. Oed. R. 809. *διπλοῖς κέντροισι*.

693. *ψύχειν*] *ψήχειν* Legrand. Qu. *ψύξειν* aut *χρίσειν*. Cf. 567. *χρίει τις αὖ με ταν τάλαιναν οἴστρος*.

694. *ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα*] Ita Ag. 410. *ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα*. 1488. *ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ*. 1125. *ἄ ἄ ἰδὸν ἰδού*. Cf. ad Ag. 1156.

695. *ἔσιδοῦσα* Elmsl. *πραῖξιν*] Fortunam. Cf. Soph. Aj. 790. *Αἴαντος — πραῖξιν*. 792. *οὐκ οἶδα τὴν σὴν πραῖξιν*. Tr. 152. *τὴν αὐτοῦ σκοπῶν πραῖξιν*. 294. *ἀνδρὸς εὐτυχῆ | κλύουσα πραῖξιν τήνδε*. 879. Ant. 1305. *κακὰς πράξεις*. Herod. III. 65. *ἀπέκλαιε πᾶσαν τὴν ἔωντοῦ προῆξιν*.

696. *προῦργου στενάξεις* V. D. in Class. Journ. I. 34. ex Hesychio. Cf. Suppl. 1045. *πολέμους — προφοβοῦμαι*. Confer *προστένειν* Ag. 253. φόβου πλέα] Cf. Eur. Med. 258. *γυνὴ γὰρ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα, | κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν*.

698. *τοι pro τι* Valck. ad Phoen. 455. Cf. 39. *τὸ ξυγγενές τοι* (τι L. solenni errore) *δεινὸν etc.* τοῖς νοσοῦσι —] Cf. Q. Curt. IV. 10. 'saepe calamitatis solatium est nosse sortem suam.'

699. *τορῶς*] Cf. Ag. 616. *τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν.*

700. Cf. Eur. Bacch. 130. *παρὰ δὲ μαινόμενοι Σάτυροι ματέ-
ρος ἐξανύσαντο θεᾶς. χρείαν*] Anglice request.

703. *ἀνθίσταται*] Corr. *ἀνθάπτεται.* Pro σοὶ leg. σοῦ aut σου.

705. *τοὺς ἐμούςς λόγους θυμῷ βάλ'*] Cf. Soph. Oed. R. 975.
μή νυν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς. Herod. VII. 51. I. 84.
VIII. 68. Hom. Il. ο'. 566. *σὺ δ' ἴσ' ἴσ' τ' Blomf. Elmsl.* Cf. Prom.
669. Pers. 828. Eum. 89. Phil. 1261.

706. *θυμῷ βάλε*] I. e. ἐς θυμὸν. Sic Sept. 1048. *χώραν τήνδε
κινδύνῳ βαλεῖν.* Qu. *θυμῷ 'μβάλ'.* Apud Homerum ἐν θυμῷ βάλλειν.

Qu. *ὡς τέρμ' ἐκμάθησ τῆς σῆς (vel ταύτης) ὁδοῦ.*

707. *ἡλίου — ἀντολάς*] Pluralis ut *δυσμαὶ ἡλίου* dicitur.

708. *ἀνηρότους γύας*] Cf. Av. 230. *εὐσπόρους γύας.* Phoen. 648.
χλοηφόρους βαθυσπόρους γύας. 668.

709. *Σκύθας — νομάδας*] Cf. Arist. Av. 941. *νομάδεσσι —
Σκύθαις.* Aeschin. II. 82. *ἐκ τῶν νομάδων Σκυθῶν — γένος ὦν.
οἱ πλεκιὰς στέγας —*] Cf. Hor. Carm. III. 24. 9. 'campestres
melius Scythae, quorum plaustra vagas rite trahunt domos.'

711. *ἐξηρτυμένοι* Seld. prob. Blomf., coll. Herod. VII. 147.
τοῖσί τε ἄλλοισι ἐξηρτυμένοι (ἐξηρτημένοι aliquot mss.) καὶ σίτω.
Thuc. VI. 17. *ὄπλοις ἐξήρτηται (ἐξήρτηται al.).* Recte. Post *ἐξηρ-
τημένοι* requireretur accusativus *τόξα.* Cf. e. g. Eccles. 494. *πώγωνας
ἐξηρτημένας.* Aeschin. p. 77. *ἐξηρτημένος ἐπιστολάς.* Hor. Sat. I. 6. 74.
'laevo suspensi loculos tabulamque lacerto.' *ἐκηβό-
λοις —*] Cf. Soph. Oed. R. 3. *ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι.*

712. *ἀλιστόνοις γ' ὑπὸ —* Elmsl. Well. *ἀλλὰ γυῖ' ἀλιστόνοις*
Herm. Reisig. Fort. *ἀλλὰ γυῖ' (vel κῶλ') ἀλιστόνοις — ἀλιστό-
νοις — ῥαχίαισιν*] Cf. Soph. Aj. 675. *στένοντα πορθμόν.* Ant. 1145.
στονόεντα πορθμόν. Hom. Od. μ'. 97. *ἀγαστονος Ἀμφιπόλη.* Eur.
Herc. 816. *πόντος — κύμασι στένων λάβρωσ. πόδας χρίμπουσα*]
Cf. Eur. Hel. 533. *πόδας glossema ad γυῖ' esse suspicor. χρίμ-
πουσα*] I. q. *χριμπιόμενη* (Eum. 176. *οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμ-
πιεσθαι πρόπει).* Corruptum est Eur. Hel. 526. *παντοδαπᾶς ἐπὶ
γᾶς πόδα (πέδον?) χριμπιόμενος εἰναλίῳ κώπα.* 711. Cf. Cho. 161.
Σκυδικὰ τ' ἐν χεροῖν — βέλη 'πιπάλλων Ἄρηι.

713. *ἐκπερᾶν*] *ἐκπέρα* malit Elmsl.

714. *λαιᾶς δὲ χειρός*] Cf. Theopomp. apud schol. Pind. Ol.
XIII. 32. *εἰσιόντι εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀριστερᾶς χειρός.* Soph. El. 900.

715. *Χάλυβες*] *Χάλυβοι* malit Elmsleius ad Her. 162., si quid
mutandum sit. Cf. Eur. Alc. 980. *καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμάζεισ
σὺ βία σίδαρον.*

716. *πρόσπλαστοι*] *πρόσπλατοι* Elmsl. Cf. ἄπλατος Aj. 256.
Herc. F. 399.

717. *ἤξεισ δ' ὑβριστήν —*] Cf. Timocl. com. III. 602. *τόν τ'
ἰχθυόρορον ποταμὸν Ὑπερείδην πέρα, | ὅσ ἠπίαισ φωναῖσιν etc.*

719. πρὸς αὐτὸν Καύκασον] Cf. 729. ἐπ' αὐταῖς — πύλαις.
720. ἐκφυσᾷ μένος] Cf. Aj. 1413. θερμαὶ | σύριγγες ἄνω φουσῶσι μέλαν | μένος.
721. αὐτῶν] Qu. ἄκρων.
722. ἐς μεσημβρινὴν βῆναι κέλευθον] Cf. 2. Σκύθην ἐς οἶμον (ἤκομεν).
724. στυγάνωρ] Cf. φιλάνωρ, πειθάνωρ (πεισ.?), etc.
726. Πόντου (sic) Reisig. Recte.
728. καὶ μάλ' ἀσμένως] V. Elmsl. ad Her. 387.
729. ἐπ' αὐταῖς — πύλαις] Cf. 719. πρὸς αὐτὸν Καύκασον.
730. θραυσπλάγχχνως] Confer μεγαλόσπλαγχχνος Eur. Med. 108. ἄσπλαγχχνος Soph. Aj. 472. ἀφοβόσπλαγχχνος Arist. Ran. 498.
731. Μαιωτικόν] Qu. Μαιώτιδα vel Μαιωτικήν. Cf. ad Soph. Tr. 101.
732. λόγος μέγας —] Cf. Soph. Aj. 226. ἀγγελίαν — τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει. 142. μεγάλοι θόρυβοι. 174. ὦ μεγάλα φάτις.
733. Βόσπορος δ'] Βόσπορός τ' Rob. Elmsl. Recte.
736. ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς] Cf. Hipp. 80. τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν ἐς τὰ πανθ' ὁμῶς. Ran. 968. δεινὸς ἐς τὰ πάντα. Pl. 273.
737. τῆδε — μυῆναι] Cf. Suppl. 295. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μυχθῆναι βροσιῶ;
738. ἐπέρορψεν] ὑπέροραψεν V. D. in Class. Journ. I. 34. Praestat ἐπέροραψεν. Cf. Eum. 26. καταροράψας μόρον. Eur. Alc. 552. ὑποροράπτεις λόγους. Hom. Od. π'. 423. κακὰ ῥάπτειν. Lege ἐπέσκηψεν, aut ἐνέσκηψεν.
743. κάναμυχθίζει] Malim κάναμυχθίζεις. Cf. Fr. 348. μυχθίζειν. ad Sept. 160. Anthol. VII. p. 612. καὶ σιμὰ σεσηρῶς | μυχθίζεις. Rhés. 789. κλύω — μυχθισμὸν νεκρῶν. Post κάναμυχθίζει interrogandum. τί που —;] σὺ δ' ἄν Rob. Imo τί οὖν —; Ineptum hic est που.
745. Cf. 819. εἰ μὲν τι τῆδε λοιπόν.
746. πέλαγος — δύης] Cf. Pers. 433. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρορωγεν μέγα. Suppl. 470. ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπορον. Prom. 1015. Eur. Suppl. 824. ἴδετε κακῶν πέλαγος. Herc. 1088. κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες. Hipp. 822. κακῶν — πέλαγος εἰσορῶ.
747. τί δῆτ' —;] Cf. Soph. Oed. R. 1159. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ' — ἐξελευσάμην; 1002. Arist. Lys. 181. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ — ξυνωμόσαμεν —. 905. Vesp. 213. τί — κέρδος;] Cf. Eur. Med. 145. τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος; 794. τί μοι ζῆν κέρδος; Alc. 960.
748. ἔρορωψ'. — πέτρας] Cf. Eur. Iph. T. 1395. ὡς — κατὰ στύφλου πέτρας | ῥίψωμεν (αὐτούς). Bacch. 1137. ὑπὸ στύφλοις

πέτραις. Soph. Ant. 250. στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος. στύφλου πέτρας] Cf. Pers. 306. Eur. Bacch. 1135. ὑπὸ στύφλοις πέτραις.

749. πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v. ὅπως — ἀπηλλάγη] Cf. Cho. 194. ὅπως δίφροντις οὔσα μὴ 'κινυσομένη. Soph. El. 134. Oed. R. 1389. 1391. Eur. Hipp. 643. Arist. Pac. 135.

πέδω σκήψασα] Cf. Sept. 429. τὴν Διὸς ἔριν πέδω σκήψασαν.

752. δυσπειτῶς — φέροις] Cf. Soph. Fr. 521, 1. χρεῶν | τὰ θεῖα θνητοῦς ὄντας εὐπειτῶς φέρειν. Phil. 872.

756. αἰχμάζειν] ἠδοναῖς χαίρειν aut potius ἐν δόμοις παίζειν F. G. Schmidt. Schol: ἀφανίζειν (θαμίζειν Schmidt). Gl. Med. οἰκουρεῖν. Qu. ἔνδον ἐκχεῖν τὸν πατρῶον ὄλβον οὐδέ σφ' αὐξάνειν.

757. ἐστίν] Imo ἔστιν.

758. ΠΡ. ἦδοι' ἄν — ΙΩ. πῶς δ' οὐκ — Dawes.

760. ὡς τοίνυν ὄντων —] Cf. Soph. Aj. 981. ὡς ᾧδ' ἐχόντων — πάρα στενάζειν. 904. ὡς ᾧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα. 281. ὡς ᾧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαι σε χροῖ. Ag. 1364. ὡς ᾧδ' ἐχόντων — χαίροιτ' ἄν. Pers. 170. πρὸς τὰδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι — γένεσθε.

762. πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ —] Cf. 921. Ag. 836. Soph. Aj. 1132. Oed. C. 930. 1356. Timocl. com. III. 593. Philem. com. IV. 50. Babr. Fab. 56, 9.

763. ποίω τρόπῳ; —] Cf. 196. δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.

764. γαμεῖ —] Cf. Eur. Med. 623. ἴσως — γαμεῖς τοιοῦτον ᾧστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον. ἀσχαλᾶ] Imo ἀσχαλεῖ, ab ἀσχάλλω. Et sic Herwerden Dind. Cf. ad 161. 243. Soph. Oed. R. 937. Eur. Iph. A. 920. ἀσχαλᾶν τοῖς κακοῖσι. Or. 783. θάνατον ἀσχάλλων πατρῶον. Eur. Fr. 285, 10. ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλοι πεσών. Herod. III. 152. ὁ Δαρεῖος ἤσχαλλε. IX. 177. ἤσχαλλον οἱ Ἀθηναῖοι. Jure futurum requiri admonet Herwerden.

766. τί δ' ὄντιν';] Cf. Soph. Oed. R. 1056. τί δ' ὄντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς etc. οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδαῖσθαι τάδε] Qu. οὐ γὰρ θεμιτὸν (Br. Weil.) —, vel οὐ γὰρ ὄσιον —, vel οὐ θέμις γάρ. Ex glossemate opinor, irrepsit ῥητὸν, aut ex praecedenti versu huc illatum est. Tentabam praeterea οὐ γὰρ ῥητά γ' αὐδαῖσθαι τάδε. Sed cf. Arist. Av. 1715. κάλλος οὐ φατὸν λέγειν. Orph. Arg. 1731. δεινὸς ὄφρις, θνητοῖς ὄλοὸν τέρας οὐ φατὸν εἰπεῖν. Sic εὐβατος περᾶν Prom. 718.

770. πλὴν (ν ab corr.) ἐγὼ γ' (acc. supr. ω eras.) ἄν ἐκ δεσμῶν λυθῆις M. λυθῶ apographa. πρὶν γ' ἄν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγὼ Br. πλὴν ἐγὼ γ' ὅταν δεσμῶν λυθῆις (aut λυθῶ) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 238. Herm. Madvig. (λυθῆις etiam Porson.) πλὴν εἰάν ἐγὼ 'κ — Dind. Qu. πρὶν ἄν ἐγὼ γε τῶν δεσμῶν λυθῶ, vel πλὴν ὅταν γ' ἐγὼ δεσμῶν λυθῶ, vel πλὴν εἰάν γ' —, vel πρὶν γ' ἄν ἐκ πεδῶν (gl. δεσμῶν?) λυθῆις ἐγὼ —, vel πρὶν γ' ἄν ἐκλυθῆις

(ἐκλυθῶ) δεσμῶν ἐγὼ —, vel πρὶν γ' ἂν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγὼ, vel πρὶν γ' ἂν τῶνδε τῶν δεσμῶν λυθῶ. Cf. 510. τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι | λυθέντα. 176. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ. 1006. λύσαί με δεσμῶν τῶνδε. 326. 339. et ad 481.

771. Qu. ὁ λύσων ἐστὶ σ', vel τίς οὖν σ' ὁ λύσων —. V. Elmsl. ad Her. 52.

774. τρίτος γε —] Sic Ag. 1605. τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ | ξυνεξελαύνει.

776. καὶ μηδὲ] καὶ μή τι malit Blomf. Lege καὶ μή γε. Et sic Elmsl. ad Oed. C. 1432., coll. Eur. Ion. 361. El. 976. Soloeca videtur vulgata.

777. μή μοι προτείνων κέρδος —] Cf. Eur. Fr. 131. μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου (ἐκκάλει?) δάκρυ. Bacch. 238. τελετὰς προτείνων εὐλίους νεάνισιν. Antiph. de caed. Herod. § 50. ἐλευθερίαν προτεινάντας — πείσαι. Plat. Phaed. 388 C. σὺ ἐμοὶ λόγους προτείνων ἐν βιβλίῳ τὴν τε Ἀττικὴν φαίνει περιάξειν ἅπασαν καὶ ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλη.

778. Cf. 867. Eur. Ion. 579. θάτερον νοσῶν δυοῖν. Andr. 383. δυοῖν ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον.

779. Scribe ποῖον; πρόδειξον —. Et sic Br. Blomf.

780. ἐλοῦ γὰρ ἦ —] Lege ἐλοῦ γὰρ εἶ —. Cf. ad Cho. 890. Soph. Ant. 1217. Oed. C. 80. Eur. Or. 50. Elmsl. ad Med. 480.

781. Subjunctivus est φράσω.

782. τούτων] τούτοις Wecklein. Cf. ad 350.

783. ἀτιμάσης λόγου Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 239., coll. Soph. Oed. C. 49. μή μ' ἀτιμάσης — ὧν σε προστρέπω φράσαι. 1273. 1278. Oed. R. 789. et Sept. 1024. ἀτιμον ἐκφορᾶς. Idem conj. Blomf.

786. οὐκ ἐναντιώσομαι | τὸ μὴ οὐ —] Cf. 918.

787. τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν] Qu. μὴ οὐ σοι —. Cf. 627. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν.

789. ἦν ἐγγράφου —] Cf. Soph. Phil. 1325. καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. Eur. Fr. 506, 2. δοκεῖτε — ἐν Διὸς πτυχαῖς δέλτου γράφειν τιν' αὐτά.

790. ἠπείρων] ἠπείροιον (Asiae Europaeque) Herw. Weckl. Cf. Pers. et Soph. Fr. 760. Eur. Ion. 1590. ἠπείροιον δυοῖν — Ἀσιάδος τε γῆς | Εὐρωπίας τε. Soph. Fr. 796 N. ἐδοξάτην μοι τὸ δὴ ἠπείρω μολεῖν.

791. ἀντολὰς —] Cf. 707. ἡλίου πρὸς ἀντολὰς. ἡλιοσιβεῖς] Contra Sept. 859. τὰν ἀσιβῆ Ἀπόλλωνι γᾶν ἀνάλιον.

792. ἔς τ' ἂν ἐξίκη] Qu. ἕως ἂν ἐξίκη. Cf. 810. ἕως ἂν ἐξίκη etc. πόντου περῶσα —] Cf. Cratin. Π. 136. κἀνθένδ' ἐπὶ τέρματα γῆς ἤξει καὶ Κίσιθηνης ὄρος ὄψει. Ubi Polydectes Perseum alloquitur, viam ad Gorgonas indicans. πόντου — φλοῖσβον] Cf. Soph. Fr. 380, 3.

795. Cf. Eum. 275. δελτογράφω — φρένι.

796. ἄς οὐθ' —] Similiter Fr. 170, 2. ἄς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρεται | οὔτ' ἄστερωπὸν ὄμμα Λητώας κόρης.

797. ἡ νύκτερος μήνη] I. e. luna. Cf. Phocyl. 68. οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς. Quint. Cal. I. 136. ἀλίγκιον ἄντυγι μήνης. Phot. p. 266, 24. μήνη: σελήνη.

798. κατάπτεροι] Malim ὑπόπτεροι. Sed. cf. Eur. Orest. 176. μόλε κατάπτερος.

801. τοιοῦτον ἔν σοι conj. Elmsl., qui rarissime apud Tragicos occurrere τοιοῦτο et τοσοῦτο monuit. φρούριον] φροίμιον Wakef. S. C. § 40. coll. 741. Both.

803. ἀκραγεῖς mire explicat Meinekius Fr. Com. III. 452., laudata Hesychii glossa, Ἀκραγές: δυσχερές, σκληρὸν, δξύχολον. Cf. Pind. Fr. 73. μεγάλας θεοῦ κύων. Alex. com. III. 452. Ἡφαίστου κύνες. Eubul. III. 242. (Utrumque in parodia.) Hygin. Fab. 19. 'Harpyias, quae Iovis canes esse dicuntur.'

804. τὸν τε μουνῶπα στρατὸν — ἵπποβάμονα] Cf. Soph. Tr. 1095. διφυᾶ τ' ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν | θηρῶν etc.

805. οἰκοῦσιν] Qu. ναίουσιν. Cf. 807.

807. γῆν] γῆς conj. Elmsl., coll. 1. χθονὸς — τηλουρὸν — πέδον. 418. γᾶς ἔσχατον τόπον. 846. Qu. τηλουροῦ δὲ γῆς.

808. οἱ πρὸς ἡλίου ναίουσι πηγαῖς] Cf. Soph. Fr. 655. νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχάς.

811. ψελλόν] Cf. Arist. Fr. 963 Bl. ψελλόν ἐστι καὶ καλεῖ | τὴν ἄρκτον ἄρκτον, etc. καταβασμόν] Imo καταβαθμόν.

812. ἴησι σεπτόν] Qu. ἴησιν ἄγνόν.

814. τήν] Qu. τινα. μακράν] Vitii suspectum.

817. ἐπαναδίπλαζε] Cf. Eum. 1014. χαίρετε χαίρετε δ' αὐθις, ἐπιδιπλοῖζω (ἔπος διπλοῖζω Dind.). Ag. 835. διπλοῖζει. Soph. Aj. 268. τό τοι διπλάζον μείζον κακόν. Qu. ἐπαναδίπλοιζε.

818. σχολή — πλείων] Cf. Xen. Mem. I. 6. 9. ποτέρω [ἡ] πλείων σχολή τούτων ἐπιμελεῖσθαι.

819. Cf. 745. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῆδε πημάτων ἐρεῖς;

820. πολυφθόρου πλάνης] Cf. 633. τὰς πολυφθόρους τύχας. Soph. Fr. 499, 5. οἱ πολύφθοροι (sc. ποντοναῦται). Eur. Fr. 636, 2. νομάδα κυματόφθορον | ἀλμιαίτον. Redde vagrant.

822. πάγκλαντον ἑξαμᾶ θέρος] Cf. Ag. 1655. ἑξαμῆσαι — δύστηνον θέρος. Eur. Bacch. 1314. κάξαμῆσα κάλλιστον θέρος. Eur. Fr. 419, 4. ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος. Arist. Eq. 392. τὰλλότριον ἀμῶν θέρος. ἄτης] ἄτην temere Naber. Cf. Suppl. 470. ἄτης ἄβυσσον πέλαγος. Sept. 601. ἄτης ἄρουραν.

823. τὰπιτίμια] Cf. Sept. 1021. Eur. Hec. 1086. δράσαντι δ' αἰσχρὰ δεινὰ τὰπιτίμια. Soph. El. 1382. Herod. IV. 80.

825. ὑπερφρονήσας —] Cf. Nub. 226. περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

826. Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε] Cf. Arist. Nub. 413. ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι γενήσει. ὄλβον ἐκχέη] Cf. Soph. El. 1291. πατρῶαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων | ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ.

827. ὄχλον] Cf. Arist. Eccl. 745. λόγων] λέγων legi posse monet Abresch., coll. Pers. 513. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων | κακῶν.

828. Cf. Sept. 528. τύμβον κατ' αὐτὸν διογενοῦς Ἀμφίονος. Fr. 24. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίγα. Soph. El. 720.

829. ἤλθες] Qu. ἤξεις. γάπεδα Pors. (ad Orest. 324.) Blomf. πρὸς Μολοσσὰ δάπεδά τε tentat Elmsleius. Qu. πρὸς δάπεδα Μολοσσικά. Prima in δάπεδον brevis est in Homero et alibi, credo, semper. V. Porson. ad Orest. 324. Sed cf. ad Cho. 797.

831. μαντεῖα θᾶκός τ'] Cf. Soph. Ant. 999. εἰς παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον | ἴζων.

833. λαμπρῶς] Cf. Cho. 810. λαμπρός τ' ἰδεῖν. Eum. 797. λαμπρὰ μαρτύρια. Thuc. II. 7. λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν. VIII. 67. λαμπρῶς ἐλέγετο (schol. φανερῶς).

835. μέλλουσ' ἔσεσθαι, (τῶνδε προσσαίνει σέ τι;) Ald. Rob. Erf. ad Soph. Aj. 191. ἔσεσθε, τῶνδέ γ' εἰ σαίνει σέ τι conj. V. D. in Class. Journ. III. 78. Qu. μέλλουσ' ἔσεσθαι τῶνδε προσσαίνει σέ τι; προσσαίνει] Cf. Ag. 1665. φῶτα προσσαίνειν κακόν. Eur. Hipp. 866. καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης — προσσαίνουσί με.

836. οἰστρήσασα] Qu. οἰστρηθεῖσα. Cf. Eur. Iph. A. 77. ὁ δὲ καθ' Ἑλλάδ' οἰστρήσας (-θεῖς?) μόνος etc. τὴν παρακτίαν κέλευθον] Cf. Phrynich. Fr. 5, 3. παράκτιον πλάκα.

837. ἤξας] Leg. ἤξεις. Cf. 717.

840. Ἴόνιος] Corripit primam syllabam in hoc metro monuit Elmsleius ad Iph. T. 824.

845. ἐς ταυτὸν ἐλθῶν] Qu. ἐς ταῦτ' ἀνελθῶν. τῶν πάλαι] Qu. τῶν πάρος, 'of my former narrative'. Cf. Suppl. 532.

846. ἐσχάτη] Malim ἐσχάτης.

848. τίθησιν ἔμφρονα] Qu. τίθησ' ἐγκύμονα, quod suggerit etiam Elmsleius, qui tamen in prox. v. ἐπαφῶν — potius interpolatum censet. Ita etiam Madvig.

849. καὶ θυγῶν] Qu. θυγγάνων aut προσθυγῶν. ἐπαφῶν] Contrectans. Cf. Trag. adesp. 382, 7. ὁ δὲ λαβὼν χειρὶ | ἔγνω ἔπαφης εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε. Nonn. Dionys. III. ἐνθ' Ἐπαφον Διὶ τίκτεν, ἀκηρασίων ὅτι κόλπων | Ἰναχίης δαμάλης ἐπαφήσατο θεῖος ἀκοίτης | χερσὶν ἔρωμανέεσσι, etc. Suppl. 318. καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιλύει γόνον. Suppl. 18. ἐξ ἐπαφῆς καὶ ἐπιπνοίας Διός.

850. τῶν Διὸς γεννημάτων] τῶν Διὸς γέννημ' ἀφῶν sagaciter Wieseler. recepit Dind. τῶν Διὸς θυγημάτων Scal. prob. Valck. ad Phoen. 639. et V. D. in Class. Journ. I. 35. Hesych. θυγημάτων.

μασμάτων. Latet mendum. Qu. φιλημάτων. (Cf. Soph. Fr. 482. τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος.) Vel προσθιγμάτων.

851. τέξεις] τέξει Burges. ad Tro. p. 189 C. καρπώσεται — χθόνα] Cf. Suppl. 253. γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.

852. πλατύροους Νεῖλος] Cf. Fr. 304, 2. Νεῖλος ἐνθ' ἐπιάρροος etc. Timocl. com. III. 602. ἰχθυόροους.

853. πεντηκοντάπαις apogr. πεντηκοντόπαις M. et Eust. p. 37, 22. Quae vera scriptura videtur. Cf. Suppl. 320 ἀδελφὸς — πεντηκοντάπαις.

856 sq. Cf. Eur. Andr. 1141. οἱ δ' ὅπως πελειάδες | ἰέρακ' ἰδοῦσαι πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν.

858. θηρεύσοντες] θηρεύοντες cod. Reg. 2785. Vaun. prob. Elmsl. (ut vid.). Apitz. ad Soph. Aj. 169. Recte, opinor. Cf. Eur. Hel. 314. ὁ θηρεύων γάμους. 858.

859. φθόνον —] φορὰν — (impetum corporum coercebit) Madvig. Cf. 584. μηδέ μοι φθονήσης εὐγμάτων. Pro ἔξει fort. θήσει.

860. λέξεται θηλυκτόνος V. D. in Class. Journ. I. 35., coll. Herc. 582. καλλίνικος λέξομαι. Phot. λέξεται: λεχθήσεται. θηλυκτόνου | ἄρεος δαμέντα conj. V. D. in Class. Journ. VI. 343. Cf. Soph. Aj. 252. πεφόβημαι λιθόλευστον ἄρη. Ag. 1528. ξιφοδηλήτω θανάτω.

861. δαμέντα unus Butleri codex. δαμέντας Pauw. Blomf. Haeret Elmsleius. Qu. δαμέντας. ἄρει] Qu. μόρω. Cf. Suppl. 987. δορικανεῖ — μόρω θανών. Sed 987. Aj. 254. λιθόλευστον ἄρη.

863. δίδηκτον —] Cf. Cho. 1011. ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος. Eur. Phoen. 1571. φάσανον εἶσω σαρκὸς ἔβαψεν. Orest. 285. μὴ τῆς τεκούσης εἰς σφαγὰς ὄσαι ξίφος. Soph. Aj. 95. ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῶ; Fr. 717. Dion. Ant. Rom. V. 15. ἐς τὰς πλευρὰς βάψας τὴν αἰχμήν. Polyaen. VIII. 48. τὸ ξίφος καθεῖσα διὰ τῆς σφαγῆς. Virg. Aen. XII. 357. 'alte fulgentem tinguit jugulo (mucronem)'.

864. τοιάδ' —] Cf. Eur. Hipp. 528. μὴ μοί ποτε σὺν κακῷ φανείης | μηδ' ἄρρυνθος ἔλθοις (Ἔρωσ). Alc. 997. μὴ μοι, πότνια, μείζων ἔλθοις ἢ τὸ πρὶν ἐν βίῳ. Soph. Trach. 303.

865. ἴμερος θέλξει] Qu. ἴμερος θάλπει. Cf. 649. Ζεὺς γὰρ ἴμερον βέλει | πρὸς σοῦ τέθαλπται. 592. ἢ Διὸς θάλπει κέαρ | ἔρωτι. θέλξει τὸ μὴ κτεῖναι σύννευον] Cf. ad 236. Ag. 16. φόβος παραστατεῖ | τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν (συγκλήειν?) ὕπνω.

866. Cf. Sept. 715. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγω.

867. δυοῖν δὲ θάτερον —] Cf. Dem. de Cor. 139. δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον, ἢ — ἢ —.

868. κλύειν ἄναλκισ] Cf. Eum. 430. κλύειν δίκαιος (δικαίως vulg.) μᾶλλον ἢ προᾶξαι θέλεις.

869. βασιλικόν γ' ἔξει γένος Burges. ad Tro. p. 189 C. (βασιλεινον ἔξει Ald.). Hunc versum mendosum et fortasse spurium esse arbitratur Burges l. l., quia in veterem Atticam linguam peccat: τέξομαι enim dici, non τέξω.

870. μακροῦ λόγου δεῖ —] Longum est. Similiter fere Herod. V. 38. ἔδεε γὰρ δὴ συμμαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξευρεθῆναι. Cf. Pers. 713. πάντα — ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ (al. χρόνῳ). et ad Soph. Oed. C. 620. Fr. 731.

875. ὅπως τε χῶπη] Cf. Eur. Fr. 902, 7. πῆ (τίς?) τε συνέστη (κόσμος φύσεως) | καὶ ὅπη καὶ ὅπως. Dion. Chrys. 76. p. 445. εἰπέ ὅπη τε καὶ ὅπως ἔχει.

876. σύ τ'] Imo σὺ δ' —.

877. σφακέλω] Cf. 1045. Hipp. 1353. κατὰ δ' ἐγκέφαλον πηδᾶ σφάκελος. Qu. φρενοπλήγες.

878. Cf. Soph. Tr. 1082. ἔθαλψεν ἄτης (ἔθαλψέ μ' αὐτίς) σπασμὸς ἀρτίως, ὅδ' αὖ | διῆξε πλευρῶν.

880. ἄρδις — ἄπυρος] "Telum igni non admotum, sine igne factum" intelligit Schutz. Cf. Sept. 942. ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συνθείς. Etiam Cho. 493. πέδαις ἀχαλκεύτοις. Sept. 64. κῦμα χερσαῖον στρατοῦ. Fr. 298, 4. ἄπτεροι πελειάδες. Soph. Oed. R. ἄχαλκος ἀσπίδων (Ἄρης). Eur. Or. 620. ἀνηφαίστω πυρί.

881. κραδία —] Cf. Cho. 167. 1024. Suppl. 765. Qu. φρένας αἰκίζει.

882. ἐλίγδην] Formatum ut σύρδην, φύρδην, ἄρδην. τροχοδινεῖται] Cf. v. στροφοδινεῖσθαι Ag. 51.

883. ἔξω δὲ δρόμον φέρομαι] Cf. Eur. Bacch. 853. ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν. Cho. 1022. δρόμον | ἔξωτέρω (ἔξω τανῦν?) φέρουσι etc. 514. Ag. 1245. τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσῶν τρέχω.

884. γλώσσης ἀκρατής] I. e. μὴ κρατῶν. Cf. Ran. 838. ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα. Eur. Hel. 1388. κρατοῦντα στόματος. Soph. El. 1175. Monost. 80. γλώσσης πειρῶ κρατεῖν. λύσσης πνεύματι μάργῳ] Qu. — λάβρω. Cf. Pers. 110. θαλάσσας πολιοινομένας πνεύματι λάβρω.

885. παῖουσ'] Lege παιῖουσ'. Cf. 926. παιῖσας δὲ τῶδε πρὸς κακῶ μαθήσεται etc. Idem error in Xen. Anab. IV. 2. 3. ἐκυλίνδουν — λίθους, οἱ φερόμενοι πρὸς τὰς πέτρας παῖοντες (παιῖοντες Schneid.) διεσφενδονῶντο. Et sic Schmidt. Anal. p. 66., coll. Arist. Probl. 3, 31. ἡ γλῶττα σφαλλομένη παιῖει καὶ οὐ δύναται τὴν λέξιν διαρθροῦν. θολεροὶ —] Cf. Eur. Hec. 115. πολλῆς δ' ἔριδος ξυνέπαισε κλύδων. Suppl. 222.

887. ἡ σοφὸς —] Cf. Vesp. 724. ἡπου σοφὸς ἦν (ἡ σοφὸς, ἡ σοφὸς conj. Elmsl. qu. ἡ πάνσοφος) ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης, | οὐκ ἂν δικάσαις.

888. ἐβάστασε] Cf. Arist. Th. 437.

889. *διεμυθολόγησεν*] Cf. Plat. Apol. 39 E. Phaed. 70 B. et *καταλεπτολογεῖν* Ran. 828. *διαλεπτολογεῖσθαι* Nub. 1496.

890. *τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτόν*] Cf. Sept. 425. Eur. Fr. 213. *κῆδος καθ' αὐτόν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεῶν*.

893. *ἐραστεῦσαι*] Nusquam alibi apud tragicos legitur hoc verbum. An *ἐρασθῆναι* scripsit poeta?

895. (*τελεσφόροι*) *μοῖραι* supplet V. D. in Class. Journ. I. 35. coll. Bacch. 92. *ἀνίκα μοῖραι τέλεσαν*. Leg. ὦ *πότνια Μοῖραι εὐνάτειραν*] Cf. Pers. 157.

897. *πλαθείην γαμέτα*] Cf. Eur. Andr. 25. *πλαθεῖς Ἀχιλλέως παιδί*. Soph. Oed. R. 1100. Tr. 17. Phil. 677.

898. *ἀστεργάνορα*] Cf. 724. *στρατὸν — στυγάνορ'*.

899. *γάμῳ δαπτομέναν*] Qu. *γε διωκομέναν*.

900. *ἀλατείας*] Ab *ἀλητεύω*.

901. Haec ita constituit Elmsleius, *ἐμοὶ διότι μὲν ὀμαλὸς ὁ γάμος ἄφοβος, οὐδὲ δέδια· μηδὲ κρείσσων θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμ' — — προσδράκοι με*. Qui haec in stropham et antistrophum distribuenda esse arbitratur. *ὄτι*] Qu. *ὄθι*.

903. *θεῶν* om. Musgr. Blomf. *προσδάρκοι με* libri. *προσδράκη με* Rob. *προσδέροικτό μ'* Burn. Blomf. *προσδράκοι με* Salvin. Elmsl. *προσδρακεῖν* legitur Eum. 167. Fort. *προσβάλοι μοι*.

904. *ἀπόλεμος — πόλεμος*] Cf. Eur. Herc. 1133. *ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις*. *ἄπορα πόριμος*] Sic *φύξιμος* accusativum regit.

905. *οὐδ' ἔχω —*] Cf. Cho. 84. *οὐδ' ἔχω τί φῶ*. Soph. Tr. 991. *οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσω*. Aj. 794. *ὥστε μ' ὠδίνειν τί φῆς*. *τίς ἂν γενοίμαν*] Lege *τί ἂν γενοίμαν*. Cf. Soph. 156. 297. Eum. 789. Thuc. II. 52. *οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένωνται*.

907. *αὐθάδη φρονῶν*] Cf. Pers. 782. *φρονεῖ νέα*. Soph. Fr. 62. *τοῖς φρονοῦσι σώφρονα*. Aj. 594. *μῶρα μοι δοκεῖς φρονεῖν*.

908. *οἶον*] *τοῖον* Rob. prob. Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 240. (coll. 920. Aj. 560 f. Hec. 905 f.) Blomf. Cf. ad Soph. El. 1035. Pflugk. ad Hel. 74.

910. Cf. Tro. 1321. *ἄιστον οἴκων ἐμῶν με θήσει*.

911. *τότ' ἤδη*] Cf. Arist. Pl. 694.

915. *ἐγὼ τὰδ' οἶδα*] Qu. *ἐγὼ δέ γ' οἶδα*. *πρὸς ταῦτά νυν* Blom. Elmsl. Recte.

916. *τοῖς πεδαρσίοις κτύποις πιστός*] Cf. Pers. 755. *τοξουλκῶ λήματι πιστούς*. Soph. Oed. C. 1031. *ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ὦν ἔδρας τάδε*.

917. *τινάσσω τ' ἐν χεροῖν πύρπνον*] *τινάσσω χεῖρὶ πυρπνόον* tacite Pors. ad Hec. 1125. Blomf. *τινάσσω πυρπνόον χεροῖν* Weil.

918. οὐδὲν γὰρ —] Cf. Ag. 1170. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσεν τὸ μὴ (l. τὸ μὴ οὐ) πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν. Soph. Aj. 728. ὡς οὐκ ἀρκέσοι | τὸ μὴ οὐ πετρωθεὶς πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν. Menand. IV. 233. ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῖς τῶνδ' ἐπήρκεσεν μόρον (αὐτῶν — χρόνος vulg.). τὸ μὴ Blomf. τὸ μὴ οὐ Elmsl. Dind. Cf. ad 787. 1056. et ad Soph. Trach. 90. Fallitur Elmsleius, qui utramque scripturam τὸ μὴ et τὸ μὴ οὐ aequae probam esse statuatur. ταῦτ' ἐπαρκέσει] Qu. ταῦτά γ' ἀρκέσει. Cf. Soph. Aj. 728. ὡς οὐκ ἀρκέσοι | τὸ μὴ οὐ — θανεῖν.

919. πεσεῖν — πτώματ'] Cf. Soph. Ant. 1046. πίπτουσι — πτώματ'.

920. Cf. Eur. Hec. 907. τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφί σε κρύπτει. Soph. Aj. 562.

923. βροντῆς] βροντάς Blomf. Cum βροντῆς sub. κτύπον. Qu. βροντήν.

924. τε] Lege δέ. γῆς τινάκτειραν] Cf. Soph. Tr. 502. Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας. Π. υ'. 57. τινάκτειρα a τινάκτωρ, ut εὐνήτειρα ab εὐνήτωρ, γενέτειρα a γενέτωρ.

925. τρίαναν, αἰχμῆν] τρίαναν αἰχμητίν — conj. Herm. prob. Reisig, coll. Pind. P. I. 8. τὸν αἰχματὰν κεραινον.

927. ὅσον τό τ' ἄρχειν —] Cf. Oed. C. 808. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ (τὰ al.) καίρια. Eur. Alc. 528. χωρὶς τό τ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται. Ag. 1369. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.

928. ἃ χηρῆσαι] Cf. Soph. El. 628. μεθεῖσά μοι | λέγειν ἃ χηρῆσοιμ'. Oed. C. 916. ἄγεις θ' ἃ χηρῆσαι etc. ἐπιγλωσσῶ] Cf. Cho. 1046. μηδ' ἐπιγλωσσῶ κακά. Arist. Lys. 37. περὶ τῶν Ἀθηναίων δ' οὐκ ἐπιγλωσσῶμαι | τοιοῦτον οὐδέν. Διός] Imo, ni fallor, Δί. Διὸς abs scholiasta venit. Hesychius, Ἐπιγλωσσῶ: ἐποιωνίζου δια γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις.

929. Virgula post βούλομαι ponenda.

931. δυσλοφωτέρους] Cf. Soph. Ant. 292. οὐδ' ὑπὸ ζυγῶ | λόφον δικαίως εἶχον. Theogn. 1023. οὐποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω | δύσλοφον.

932. εἴης φορητὸς οὐκ ἂν] Mira verborum collocatio. Vide an reponendum οὐκ ἂν φορητὸς, εἰ καλῶς πράσσοις, πέλοις.

τοιὰδ' ἐκρίπτων ἔπη] τοιάδε ῥίπτων ἔπη Elmsl. ad Med. 1371. μάτην λόγος ἔρριπται. Cf. 312. εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους | ῥίψεις. 987. Hipp. 214. ῥίπτουσα λόγον. 232. τί τόδ' — ἔρριπας ἔπος; Hec. 334. λόγοι — μάτην ῥιφέντες. Alc. 679. νεανίας λόγους | ῥίπτων ἐς ἡμᾶς. Herod. VII. 13. ἀεικέστερα ἀπορροῖναι ἔπεα. V. Blomf. Gloss. ad 320. Idem ipse conjeceram. Similiter ἐκβάλλειν ἔπος Arist. Ran. 595.

934. τοῦδέ γ'] τοῦδ' ἔτ' V. D. in Class. Journ. I. 35. et Elmsl. ad Med. 229. Recte. Cf. Pers. 438. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ'

ἐχθίων τύχη. Sept. 208. Med. 234. κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον κακόν. Tro. 1059. Soph. El. 1189. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;

937. θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰεί] Usitatio collocatio foret θῶπτε τὸν αἰεί κρατοῦντα. Cf. Thuc. I. 11. μέρει τῷ αἰεί παρατυχόντι ἀντειχόν. II. 11. ἀπὸ θεραπείας τῶν αἰεί προεσιώτων. Arist. Vesp. 699. ὑπὸ τῶν αἰεί δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι.

939. κρατεῖτω] Qu. κρατεῖ γάρ.

940. ἄρξει θεοῖς] Cf. 49. θεοῖσι κοιρανεῖν.

943. πάντως] Anglice surely.

944. σὲ τὸν σοφιστήν] Cf. Cho. 449. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. Soph. Aj. 1228. σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω. Rhés. 642. Ran. 171. Av. 274. 406. Pl. 1099. τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον] τὸν λόγους — conj. V. D. in Class. Journ. III. 78. Jure πικρῶς obelo notavit Porson. Qu. τὸν λίαν ὑπέρπικρον.

945. ἐφημέροις] Lege κάφημέροις cum Porsono. Cf. 83. θεῶν γέρα συλῶν ἐφημέροισι προστίθει. 253. "Eo difficilius est vulgatae scripturae medicinam facere quod nihil in ea est quod non optime sententiae conveniat," ait Elmsleius. Qu. τὸν ἀνδράσιν —.

947. πατήρ ἄνωγέ σ'] πατήρ σ' ἄνωγεν Br. πατήρ ἄνωγεν malit Elmsl. ἀνώγει σ' Heath. Pors.

948. πρὸς ὧν τ'] πρὸς ὧν γ' vel πρὸς ὧν Elmsl. ad Iph. T. 766.

950. αὐθ' ἕκαστ'] Cf. Eur. Phoen. 504. ταῦτ' αὐθ' ἕκαστα, μήτερ, οὐχὶ περιπλοκάς | λόγων ἀθροίσας εἶπον.

951. μηδέ μοι — προσβάλης] Cf. Pers. 781. ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.

954. ὡς θεῶν ὑπηρέτου] For a servant of the gods. Cf. 969. 983. et Ag. 614. ὁ κόμπος — οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναία λακεῖν. Cho. 715. Soph. Oed. R. 1118. εἶπερ τις ἄλλος πιστὸς, ὡς νομεὺς ἀνήρ. Oed. C. 20. μακρᾶν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης ὁδόν.

955. νέον νέοι κρατεῖτε] Cf. 29. θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσων χόλον. Ag. 522. Oed. C. 1447. νέα τάδε νεόθεν ἤλθέ μοι. Ant. 1266. νέος νέω ξὺν μόρω. κρατεῖτε] Indicativus. Lege θήν, Cf. 928. σὺ θήν ἃ χρήσεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός. δοκεῖτε δὴ] Qu. δοκεῖτέ που.

956. ἀπενθῆ] Cf. v. ἀτερπῆς Prom. 31. et ἀστεργῆς Oed. R. 229. Aj. 776. Qu. ἀπερθῆ, i. q. ἀπόρθητα.

958. ἐπόψομαι] Qu. ἔτ' ὄψομαι.

959. τάχιστα] κάκιστα Herw. prob. Naber, coll. Bacch. 1308. αἰσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὄρῳ. μή τι —;] Cf. 247. μή πού τι προύβης; Thesm. 1114. Eurpol. II. 429.

960. ὑποπτήσσειν — θεούς] Cf. 29.

961. καὶ τοῦ παντός —] Anglice, 'even (or rather) the whole.' Cf. 1006. τοῦ παντός δέω.

962. κέλευθον —] Cf. Arist. Lys. 834. ἴθ' ὁρθὴν ἤνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν. Ran. 301. ἴθ' ἤπερ ἔρχει.

964. ἀνθαδίμασιν] Ab ἀνθαδίζειν, quocum confer ἀληθίζειν, ἀναιδίζεσθαι (? ad Eq. 1206.). Qu. ἀνθαδήμασι.

965. καθώρμισας] Anglice, have landed. Cf. Polyb. V. 95. 3. συγκαθορμισθεῖσιν ὡς φίλοις.

968. τῆδε λατρεύειν πέτρα] Ita Soph. Oed. R. 217. τῆδ' ὑπηρετεῖν νόσω. Oed. C. 283. ἔργοις ἀνοσίους ὑπηρετῶν.

971. χλιδᾶν] Cf. Eur. Fr. 986. πλούτῳ χλιδᾶσα. Soph. El. 360. δᾶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς.

972. Cf. Plaut. Asin. V. 1. 13. Ter. Eunuch. IV. 3. 13.

973. καὶ σὲ δ'] I. e. etiam te vero. Cf. Eur. El. 1117. τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' ἀνθάδης ἔφυς. Nil opus corrigi καὶ σέ γ'.

974. ξυμφοραῖς vulg. ξυμφορᾶς Valck. ad Phoen. 632. Herw. Recte.

975. ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς] Cf. Arist. Av. 1547. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ. Qu. ἀπλῶ λόγῳ γὰρ πάντας ἐχθαίρω θεούς, αὐτ' ἀπλῶ λόγῳ ξύμπαντας —.

976. θεούς ὅσοι — κακοῦσί μ'] Cf. Fr. 151. Eur. Hel. 268. ὅστις — πρὸς θεῶν κακοῦται.

978. Cf. Soph. Tr. 483. ἤμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.

979. εἴης φορητὸς οὐκ ἂν —] Similis versus est Soph. Aj. 1122. μέγ' ἂν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις. Notanda collocatio particulae negativae.

980. ΠΡ. ᾧμοι. | ΕΡ. ᾧμοι; τότε Lachm. Schneid. Mein. et (ᾧμοι, τότε) Weckl. Cf. Pers. 123. δᾶ, τοῦτ' ἔπος — ἀπύων. Supra 971. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι. | ΠΡ. χλιδᾶ; etc. Senarius divisus tantum hic et in lyrico metro Sept. 217. 961.

981. πάνθ' ὃ γηράσκων χρόνος] Malim πάντα γηράσκων χρόνος. Cf. Eum. 286. χρόνος καθαίρει πάντα γηράσκων ὁμοῦ. Adesp. 427. μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος. Soph. Ant. 608. ἀγήρω χρόνῳ. Lucian. Amor. 12. γέροντος ἤδη χρόνου. Anth. Pal. IX. 499. 1. πολὺς χρόνος.

982. σωφρονεῖν ἐπίστασαι] Cf. Soph. Oed. R. 589. οὔτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται. El. 394. Eur. Fr. 796. 901.

984. ἐρεῖν ἔοικας —] Fort. φρονεῖν. Cf. Soph. El. 1048. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ᾧ ἐγὼ λέγω.

986. ἐκερτόμησας —] Cf. 202. ὡς Ζεὺς ἀνάσσει δῆθεν. Eur. Or. 1117. εἴσιμεν ἐς οἴκους δῆθεν ὡς θανούμενοι. Constructio est, ἐκερτόμησάς με ὡς παῖδα ὄντα δῆθεν.

987. Cf. Eur. Hipp. 927. οὐ μὴν φίλους γε καῖτι μᾶλλον ἢ φίλους etc.

988. πενσεῖσθαι] Malim πεύσεσθαι.

990. προτρέφεται] Inducet. Cf. ad Soph. Oed. R. 1446.
992. πρὸς ταῦτα] Idcirco. Cf. 1043. πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ διπιέσθω μὲν | πρὸς ἀμφήκης βόστρυχος. Eur. Phoen. 531. πρὸς ταῦτ' ἴτω μὲν πῦρ, ἴτω δὲ φάσγανα —, ὡς οὐ παρήσω τῶδ' ἐμὴν τυραννίδα. Arist. Ach. 659. αἰθαλοῦσα Valck. ad Phoen. 524.
993. βροντήμασι χθονίοις] Cf. Eur. Hipp. 1201. El. 748. Arist. Av. 1750. λευκοπτέρω — νιφάδι] Cf. Herod. IV. 31. ἔοικε γὰρ ἡ χιὼν (ἀδρὴ πίπτουσα) πτεροῖσι. ibid. 7.
994. κνκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω] Cf. Arist. Pac. 320. ὡς (καὶ?) κνκάτω καὶ πατεῖτω πάντα καὶ ταρατιέτω | οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον πανσαίμεθ' ἄν. 654., καὶ κύκηθρον καὶ ταρακτρον. Eq. 221. τάραττε καὶ κύκα. 692. ταραττων καὶ κνκῶν. Ach. 688. ταραττων καὶ κνκῶν. Cratin. jun. III. 376.
995. γνώψει] κνάψει Attice malit Naber. κάμψει V. D. in Class. Journ. I. 35. Nescio an recte.
996. Cf. Eq. 1230. φράζων (χρησμός) ὑφ' οὗ δεήσει (δεῖ μ' ἀνδρός?) ἠτιᾶσθαι μόνου.
997. νῦν] νυν ob metrum Porson. etc.
998. ὦπται —] Cf. Soph. El. 1409. πάλαι δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστί μοι.
999. τόλμησον — φρονεῖν] Cf. Soph. El. 1050. οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη | τολμᾶς ἐπαινεῖν etc. Oed. C. 184.
1000. πρὸς —] In view of etc. Cf. 992. Hel. 321. πρὸς τὰς τύχας τὸ χάσμα τοὺς γόους τ' ἔχε. Hipp. 701.
1001. ὀχλεῖς μάτην με — Elmsl. ad Oed. R. 445. Cf. Med. 28. ὡς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος | κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων. Andr. 538. τί με προσπίπτεις ἄλιαν πέτραν ἢ κῦμα λιταῖς ὡς ἰκετεύων;
1003. γνώμην] ῥώμην V. D. in Class. Journ. I. 35. θηλύρους] Cf. Soph. Fr. 1075. νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὖρημαι τάλας.
1005. γυναικομίμοις —] Cf. Soph. Fr. 706. γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν. Eur. Bacch. 978. ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ. Eur. Fr. 185, 3. γυναικομίμῳ διαπρέπεις μορφώματι.
1006. Cf. Eur. Fr. 128, 2. λῦσόν με δεσμῶν. τοῦ παντός δέω] Cf. 961. πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντός ἐλλείπω.
1007. καὶ μάτην ἐρεῖν libri. ἀλλ' ἐρεῖν μάτην v. l. ap. schol. Unde πόλλ' ἐρεῖν μάτην conj. V. D. in Class. Journ. I. 35. Cf. Soph. Phil. 1276. μάτην γὰρ ἂν εἴτης σὺ πάντ' εἰρήσεται. Conjectias πολλά δὴ μάτην, sed fortasse nil. mutandum. Sensus est, multa dicens etiam frustra dicturus videor. Cf. Eum. 116. ὦ πολλά δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. Unde ἐρεῖν ἔοικα πολλά καὶ μάτην ἐγὼ conj. Weil.
1008. μαλθάσει λιταῖς ἐμαῖς] μαλθάσει κέαρ | λιταῖς Pors. Recte Elmsleius: "Suspicio scriptorem codicis quo usus est Robortellus non aliunde suum κέαρ hausisse quam e v. 379. εἴαν τις ἐν καιροῦ γε μαλθάσῃ κέαρ. Veterem igitur scripturam revocandam

censeo." Cf. Eur. Hipp. 303. οὔτε γὰρ τότε | λόγοις ἐτέγγεθ' ἤδε
νῦν τ' οὐ πείθεται. Arist. Lys. 550. Hinc ἄτεγκτος. Soph. Oed.
R. 336. ἀλλ' ὦδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος (κἀπαράιτητος?) φανεῖ;

1009. δακῶν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγῆς | πῶλος —] Plat.
Phaedr. p. 254 D. ἐνδακῶν τὸν χαλινόν. στόμιον ὡς] Qu. στόμι'
ὄπως. νεοζυγῆς πῶλος] Cf. Eur. Fr. 167, 3. εἰκὸς σφαδάζειν
ἦν ἄν ὡς νεόζυγα | πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον. Alia
forma νεόζυγος legitur Med. 804. νεοζύγου (νεόζυγος?) νύμφης.
νεοζυγῆς] Formatum ut νεοδμῆς Med. 1333. Qu. νεόζυγος. Med.
786. τῆς νεοζύγου νύμφης. Alia forma est νεόζυξ. δακῶν mss.
δάκνων Heins. Weil. Recte. V. Schol. A.

1010. βιάζει] λιάζει Wecklein, coll. Hesych. λιάζει: ῥίπτει,
ταράσσει, λίαν σπουδάζει (-εις?). et λιαζόμενοι: σκιριτῶντες. Eodem
sensu ἀκταίνειν (i. e. γαυριᾶν, v. Schol. Plat. Legg. II. 672 C.).
Libenter σφαδάζεις legerem, si concederet auctoritas librorum. Cf.
Soph. Fr. 727. σὺ δὴ σφαδάζεις πῶλος ὡς εὐφορβία. Eur. Fr.
818, 3. εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἄν ὡς νεόζυγα | πῶλον χαλινὸν ἀρτίως
δεδεγμένον. Conjectio ὡς — πῶλος σφαδάζεις.

1013. μειζον] μειον Stanl. Blomf. (dubitanter). Dind. Cf. 510.
μηδὲν μειον ἰσχύσειν Διός. Theophr. Char. 10. φοροῦντας ἐλάττω
τῶν μικρῶν τὰ ἱμάτια. Dem. Phil. II. p. 23, 5. ὡς δ' ἐγὼ τινος
ἦκουον — οὐδένων εἰσι βελτίους.

1015. κακῶν τρικυμία] Cf. Pers. 433. κακῶν — πέλαγος. Eur.
Hipp. 824. κακῶν δ', ὧ τάλας, πέλαγος εἰσορῶ | τοσοῦτον ὥστε etc.
Ion. 927. κακῶν — κῦμα. Menand. IV. 232. ἑτέραν περιμεῖναι
χάτέραν τρικυμίαν. Plat. Resp. V. 472 A.

1018. κρύψει] Sepeliet, sc. in Tartaro, opinor.

1019. πετραία δ' ἀγκάλη σε βασιτάσει] And an arm of rock
shall support thee.

1020. μακρὸν δὲ μῆκος —] Post longam in Tartaro incar-
cerationem Hercules demum eum ad lucem reducturus aut saltem
remissurus erat. Cf. 1026. τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα |
πρὶν ἄν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων | φανῆ θελήσῃ τ' εἰς
ἀναύγητον μολεῖν | Ἄιδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Τάρταρον βάθῃ.

1021. Διὸς δέ τοι] Διὸς δ' ἔτι Reisig. Malim Διὸς δέ σου.

1022. πτηνὸς κύων —] Cf. Soph. Fr. 766. ὁ σκηπτοβάμων
αἰετὸς, κύων Διός. δαφεινὸς αἰετὸς] Cf. Alc. 581. λεόντων ἃ
δαφεινὸς ἴλα. Hom. II. β'. 308. δράκων ἐπὶ νῶτα δαφεινός. λ'. 474.
δαφεινοὶ θῶες. κ'. 23. δαφεινὸν (δαφεινοῦ?) ἔέσσατο δέρμα λέοντος.

1023. σώματος μέγα ῥάκος] Qu. σῶμα μυρία (vel μυρὶ' ἔς)
ῥάκη. Cf. ad Arist. Ach. 301.

1024. δαιταλεὺς πανήμερος] Cf. Callim. H. Cer. 88. πανάμε-
ρος — ἦσθιε μυρία πάντα.

1025. δ'] θ' recte Elmsl. κελαινόβρωτον fortasse mendosum.

1026 sq. τοιοῦδε μόχθου —] Cf. 1020. μακρὸν δὲ μῆκος ἐκ-
τελευτήσας χρόνου | ἄπορρον ἤξεις ἐς φάος.

1027. διάδοχος τῶν σῶν πόνων] Cf. 464.

1028. εἰς ἀναύγητον — βάθη] Cf. 152. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν
νέρθεν θ' Ἄιδου | τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον | Τάρταρον
ἦκεν, etc. Aristoteles Athen. 695 A. μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου.

1029. κνεφαῖα — Ταρτάρου βάθη] Cf. 219. Ταρτάρου μελαμ-
βαθῆς κενθμών. 1050. κελαινὸν Τάρταρον. Hesiod. Theog. 729.
ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι | κεκρούφαται βουλῆσι Διὸς
νεφεληγερέταο | χώρῳ ἐν εὐρώεντι. Arist. Av. 698. οὔτος δὲ Χάει
περόεντι μιγείς κατὰ Τάρταρον εὐρὸν etc. ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη]
ἀμφὶ suspectum. Qu. κνεφαῖον ἢ πὶ Ταρτάρου βυθόν, vel κνεφαῖα
τ' ἀμφὶ Τάρταρον βάθη, vel Ἄιδην τε καὶ κνεφαῖα Ταρτάρου βάθη.
Vulgatam defendit Prom. v. 658. ὁ δ' ἔς τε Πυθῶ καπὶ Δωδώνην
πυκνοῦς | θεοπρόπους ἴαλλεν. Ταρτάρου] Τάρταρον malit Reisig.

1030. πεπλασμένος] Fictus. Cf. Herod. IV. 77. οὔτος μὲν ὁ
λόγος ἄλλως πέπλασται ὑπ' αὐτῶν. I. 68. ἐκ πλαστοῦ λόγου. Soph.
Aj. 148. τοιοῦσδε λόγους ψιδύρους πλάσσων etc. Isae. VIII. 16.
λόγοις πεπλασμένοις.

1031. ἀλλὰ] ἄλλως Both. Burges. Tentabam ὁ κόμπος ἄλλως, ἀλλὰ
κάρι' εἰρημένος. καὶ λίαν] Legitur etiam Hec. 1286. Med. 513.
Eq. 1228. Cf. ad Sept. 811. εἰρημένος] εἰμαρμένος Weckl. (coll.
Ag. 913. σὺν θεοῖς εἰμαρμένα. Trach. 169. τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς
θεῶν εἰμαρμένα etc.) ἐτήτυμος Hartung. ἐρωμένος Wieseler. ἀλλ'
ἐκ καρδίας εἰρημένος F. G. Schmidt. Latet corruptela. Ipse malim
aut ἐτήτυμος aut ὀρθῶς ἔχων.

1033. τελεῖ] Futurum.

1035. ἀμείνον'] ἀμεινον, ut elegantius, malit Porson.

1037. ἄνωγε] ἀνώγει Heath.

1040. εἰδότι —] Cf. 441. καὶ γὰρ εἰδυῖαισιν ἄν | ὑμῖν λέγοιμ'
ἄν. 393. ὀρωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώυξας λόγον.

1043. Cf. 992. πρὸς ταῦτα ριπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ.

1046. αὐταῖς ρίζαις] I. q. αὐτόρριζον radicitus, Anglice root
and all.

1047. κραδαῖνοι] Cf. Eur. Herc. 1003. Παλλὰς κραδαίνουσ'
ἔγχος ἐπίλογχον χερί. Ach. 964. κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

1048. κῦμα δὲ πόντου] κῦμα nominativum esse memento, et
sic accipit Schol. A. Male pro accusativo habet Blomf. Cf. Virg.
Aen. I. 133. 'jam coelum terram que meo sine numine,
venti, | miscere et tantas audetis tollere moles?' Bene
mari agitato convenit ῥοθίῳ, non item vento. Post ξυγχώσειεν
(commisceat) recte αὐτὴν (τὴν χθόνα) subaudit Schol. B.

1049. τῶν τ' οὐρανίων ἄστρον διόδους] Coelestiumque
astrorum cursus, i. e. coelum stellatum. Cf. 1123. ξυντετάρακται
δ' αἰθῆρ πόντω. Ovid. Met. XI. 497. 'fluctibus erigitur coe-

lumque aequare videtur | pontus et inductas aspergine tangere nubes.' Virg. Aen. III. 422. 'sorbet in abruptum fluctus rursusque sub auras | erigit alternos, et sidera verberat unda.' XII. 204. Psalm. CVI. 26. ἀναβαίνουνσιν (κύματα) ἕως τῶν οὐρανῶν.

1052. στερραῖς δίναις] σειραῖς δειναῖς Wakef. S. C. § 40. coll. S. Petr. II. 2. 4. σειραῖς ζόφου ταρταρώσας. Femininum στερραῖς est etiam Hec. 1295. Med. 1031. Iph. T. 206. sed στερροῦς Hec. 296.

1053. πάντως] Assuredly. Cf. 333. 943. 933.

1056. μὴ παραπαίειν] Lege μὴ οὐ παραπαίειν. Ita etiam Wecklein. Cf. ad 627. Eur. Iph. A. 41. τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεῖς μὴ οὐ μαίνεσθαι. et ad Soph. Trach. 90. νῦν δ' οὐδὲν ἐλλείπω τὸ μὴ οὐ | πᾶσαν πνθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.

1057. ἡ τοῦδ' εὐτυχῆ (spir. et acc. a m. rec. adscriptoque in marg. εἰ τάδ') M. ἡ τοῦδε τύχη Dind. ἡ τοῦδ' εὐχῆ Madvig. εἰ μηδ' ἀτυχῶν Pors. Blomf. εἰ δ' εἶ τάδ' ἔχει Butler. Schol. εἶ γ' οὐδὲ τύχη τι — Blomf. (Quod soloecum esse monuit Elmsleius, ipse nihil hic videns.) εἶ γ' οὐδ' ἀτυχῆς τι — conj. V. D. in Class. Journ. III. 78. Ipse legerim εἰ μηδ' ἀτυχῶν τι χαλᾶ μανιῶν. Cf. 256. οὐδαμῆ χαλᾶ κακῶν. Arist. Av. 382. οἶδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἶξασιν. Nub. 107. σχασάμενος ἱππικῆς. Fort. ἡ τοῦδ' (vel τοιάδ') εὐχῆ.

1058. πημοσύναις] Legitur haec vox etiam Eur. Fr. 902, 3. μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνη — ὄρμων.

1059. ξυγκάμνουσαι] Cf. 412. σοῖς πῆμασι συγκάμνουσι θνατοί.

1062. ἀτέραμνον] Harsh, violent. βροντῆς μύκημ'] Cf. 1082. Arist. Nub. 292. ἥσθου φωνῆς ἄμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου; Schol. μύκημα τὸ ὄχημα (ἄχημα Blomf.) etc.

1065. παρέσυρας ἔπος] Cf. ad Arist. Eq. 527.

1068. τοὺς προδότας γὰρ] τοὺς γὰρ προδότας Both. Blomf. "Non male", ait Elmsleius Ed. Rev. XIX. 95. Fortasse nihil opus. Cf. e. g. Av. 494. 569.

1070. ἀπέπτυσσα] Cf. ad Pac. 528.

1071. ἄτ' ἐγὼ] ἀγὼ recte Porson.

1073. τύχην] An τύχη? Sed cf. Eum. 596. τὴν τύχην οὐ μέμφομαι. 1019. οὗτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου. Suppl. 774. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται | πόλις. Soph. Oed. R. 337. El. 384. Fr. 734. Alibi apud nostrum dativum adsciscit μέμψεσθαι.

1078. ἀπέραντον δίκτυον —] Cf. Eum. 634. ἐν δ' ἀτέρμονι κόπτει πεδήσας ἄνδρα δαιδάλω πέπλω. Ag. 360. μέγα δουλείας γάγγαμον ἄτης. 1382. ἄπειρον ἀμφίβληστρον. Eur. Med. 986. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται. Hom. Od. χ'. 468. ἠὲ πελειαὶ | ἔρκει ἐνιπλήξωσι. Herod. VII. 85. οἱ δὲ ἐν ἔρκεσι ἐμπαλασσόμενοι διαφθείρονται. Cicer. Tusc. II. 8. 'haec me irretivit veste furiali inscium.' Qu. ἀπέραντον, not to be passed. Ἀπέραντον significaret non perficiendum. Cf. 153. ad Sept. 1035. Eur. Med. 646. τὸν ἀμη-

χανίας ἔχουσα δυσπέρατον αἰῶν'. Plut. Fab. Max. 17. ἀπέραντα πάθη καὶ ταραχὰς ἀπράκτους. δίκτυον ἄτης] Qu. δίκτυον "Αἰδου. Cf. Ag. 1115. δίκτυον — "Αἰδου. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης] An ἀπέρατον —? Cf. Eur. Hipp. 887. δυσεκπέρατον — κακόν.

1079. Cf. Eur. Fr. 593, 2. τὸν ἐν αἰθερίῳ δύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα.

1080—1090. "Choro tribuendi, cui melius convenit loqui de metu suo, a Promethei persona alieno." V. D. in Class. Journ. I. 36. Idem Prometheo assignat 1091 sq.

1080. Cf. Sept. 847. ἦλθε δ' αἰακτὰ πῆματ' οὐ λόγῳ.

1081. σεσάλευται] Cf. Plat. Tim. 79 E. κύκλον οὕτω σαλευόμενον. Archiloch. 93. ὑφ' ἡδονῆς σαλευμένη κορώνη.

1082. ἦχῶ — βροντῆς] Qu. ἦχῆ — βροντῆς. Cf. Eur. Hipp. 1202. ἔνθεν τις ἦχῶ (ἦχῆ?) χθόνιος ὡς βροντὴ Διὸς | βαρὺν βρόμον μεθῆκε φρικώδη κλύειν. παραμυκᾶται] περιμυκᾶται Naber. Cf. 1062. βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον. Arist. Nub. 292. ἦσθου — βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου; Qu. μυχία δ' ἦχῶ παραβρυχᾶται.

1084. στρόμβοι] Forma epica, ut videtur, pro στρόβοι. Cf. Fr. 195, 3. εὐλαβοῦ | στρόμβον (βρόμον libri) καταιγίζοντα. et ad Ag. 657. χειμῶνι τυφῶ — ᾧχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.

1085. κόνιν] Producta posteriori, ut in Suppl. 180. δρω κόνιν ἀναυδον ἄγγελον στρατοῦ. 783. Sic etiam ὄφιν, Cho. 928. τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.

1087. ἀντίπνον] ἀντίπνοον Kiehl. Dind. Nihil opus.

1088. ξυντειάρακται —] Cf. ad 1089. κῦμα δὲ πόντου | ξυγχώσειεν (τὴν χθόνα) τῶν τ' οὐρανίων | ἄστρον διόδους.

1089. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ —] Cf. Soph. Ant. 10. ἦ σε λανθάνει | πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν φίλων κακά.

1091. ᾧ μητρὸς ἐμῆς σέβας] Cf. Ag. 515. Ἑρμῆν — κηρύκων σέβας.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

Arg. I. fin. ἐπὶ χρόνον ἕνα] Lego ἐπὶ χρόνον τινά.

1. Κάδμον πολῖται] Cf. 302. πόλιν καὶ στρατὸν Καδμογενῆ. Soph. Oed. R. 1.

2. προᾶγος] Anglice a matter. Verum videtur πράγματ'. Cf. Eum. 765. προμνήτην χθονός. Vesp. 29. περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὄλου.

3. οἶακα νωμῶν] Cf. Hom. Od. υ'. 257. κέρδεα νωμῶν (Eust. ἦτοι κινῶν, στρέφων εἰς νοῦν). Od. φ'. 245. χερσὶν ἐνώμα. Ag. 802. εὖ πραπίδων οἶακα νέμων. Hinc οἰακονόμος gubernator Pr. 148.

βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὑπνω] Cf. Ag. 15. βλέφαρα συμβαλεῖν ὑπνω.

4. αἰτία θεοῦ] αἰτία θεός Blomf. Qu. αἰτία θεός, vel αἴτιοι θεοί.

5. εἰ δ' αὖθ'] Cf. Suppl. 474. δ μὴ γένοιθ'] Cf. Arist. Vesp. 535. Eur. Ion. 731. Her. 714.

6. πολὺς κατὰ πόλιν] Qu. κατὰ πόλιν πολὺ.

7. πολυρρόθοις] παλιρρόθοις recte Valck. ad Phoen. 1344. Br., coll. 244. παλινστομεῖς. Cf. ad Soph. El. 641. 798. σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ (παλιγ.?) βοῆ. Hor. Sat. II. 2. 46. 'Flebit et insignis tota cantabitur urbe.'

11. ἔξηβον] Contrarium ἄνηβος est Theocr. VIII. 3.

12. βλαστημὸν (μ in lit.) M. βλάστημά γ' — πολὺν V. βλάστημά τ' — πολὺν Steph. Weil. Cf. ad Suppl. 317. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις (βλαστημὸν — Blomf. Dind. βλαστιμὸν — Rob. Hart. qu. βλάστημ' ἂν λέγοις). Qu. βλαστήματ', ἀλδαίνοντα] Cf. 557. ἀλδαίνειν κακά. Prom. 550. θυμὸν ἀλδαίνοντ' ἐν εὐφροσύναις. Hom. Od. σ'. 169. Ἀθήνη — μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν. ω'. 367. Cf. v. ἀλδήσκειν.

13. ὥστις (alt. σ eraso) M. ὥστε συμπρεπὲς Stanl. Madvig. Qu. ὥσπερ οὖν πρέπει.

14. πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων | βωμοῖσι] Cf. Arist. Eq. 576. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει — ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.

18. παιδείας ὄτλον] I. e. πόνον. Cf. Soph. Tr. 7. νυμφείων ὄτλον | μέγιστον ἔσχον.

19. οἰκιστῆρας] οἰκητῆρας recte apogr. I. q. οἰκήτορας. Cf. Soph. Oed. C. 627.

20. πιστοὺς ὅπως γένοισθε — libri. I. e. ὅπως πιστοὶ γένοισθε. Sic Plaut. Poen. II. 5. 'nec potui tamen propitiam Venerem facere uti esset mihi.' Leg. ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος πιστοὶ τόδε. Et sic edidit Dind.

21. καὶ νῦν μὲν] καὶ πρὶν μὲν — Halm. κὰς μὲν τόδ' ἡμαρ ἡμιν (qu). dubitanter conjicit Herwerden.

23. καλῶς — κυρεῖ] Ita Soph. El. 1424. πῶς κυρεῖτε; Cf. Cho. 871. πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;

28. Recte Ἀχαιίδα Pauw. Br. Dind. V. Pors. ad Hec. 287.

31. Cf. Soph. Aj. 1414. ἀλλ' ἄγε πᾶς — σούσθω, βάτω. Hesych. σοῦ: ἰθι, τρέχε, ὄρμα.

32. θωρακεῖα] Angl. breastworks. Latine loricae, plutei.

34. εὖ θαρσεῖτε] εὐθαρσεῖτε verum est. Sic εὐσεβῆς εὐσεβεῖν, εὐτυχῆς εὐτυχεῖν, etc. εὐθαρσεῖν legitur Andoc. 21, 38.

36 κατοπιτῆρας] Eodem sensu simplex ὀπιτῆρ Soph. Aj. 29.

37. ματᾶν] Cf. ad Prom. 57. περαίνεται δὴ κοῦ ματᾶ τοῦργον τόδε. Eum. 142. Ματᾶν non simpliciter morari, sed to be dilatory about a work significare monet Walker, coll. II. π'. 474. οὐδ' ἐμάτησε. ψ'. 510. οὐδὲ μάτησεν | ἰφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσομένως λάβ' ἀεθλον. ε'. 233. τούς] Pro οὖς. Cf. Ag. 535. 642. 974. Pers. 43. (anap.). 779. Suppl. 265. 305. 521.

39. *Haec παρωδεῖ Eurpolis Π. 515. Ἰερόκλεες, βέλτιστε χρησ-
μαδῶν ἄναξ.*

40. *τάκειῖθεν]* Cf. Soph. Tr. 632. *πρὶν εἰδέναι τάκειῖθεν εἰ πο-
θούμεθα. Eur. Med. 1117. παραδοκῶ τάκειῖθεν οἷ προβήσεται.*

41. *αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων]* αὐτὸς κατόπτης
*δεῦρ' ἐγὼ — Naber. Ipse malim αὐτὸς κατόπτης γενόμενος —,
vel αὐτὸς δ' ἐπόπτης εἰμί, vel τῶν πραγμάτων δ' αὐτὸς κατόπτης
εἴμ' ἐγώ. Sed cf. 193. 199. 546.*

43. *ταυροσφαγοῦντες]* *μηλοσφαγοῦντες* *confidenter reponit Her-
werden ex Arist. Lys. 187. Vulgatam ex interpretatione ortam
esse censet. "Μῆλα, inquit, tragicis non sunt, ut Homero, oves
tantum et caprae, sed quodvis pecus." — V. Dind. in Lex. Soph.
s. v. μῆλον. Cf. El. 280. Sept. 274 sq. Ion. 377. Iph. T. 1116.
Alc. 119. Fr. 630. etc. Quos locus perperam de solis ovibus inter-
pretantur." μέλανδετον σάκος]* Cf. 160. *χαλκοδέτων σακέων. De
gladio Hesiod. Sc. 221. ἄορ μέλανδετον. Eur. Or. 819. Phoen. 1098.
Hesych. Μελάνδετον. — τὸ μέλαιναν ἔχον λαβήν.*

44. *ταυρείου φόνου]* Cf. Eur. Hel. 1607. (coll. 1598.). El. 92.
αἷμα μηλείου φόνου. φόνου] Cruoris. Cf. 48.

45. *Ἄρη τ', Ἐννώ]* Cf. Pac. 457. XO. *Ἄρει δὲ μή; TP. μή.
XO. μηδ' Ἐνναλίω γε; XO. μή. Hom. Π. ε'. 592. Ἄρης καὶ πότνι'
Ἐννώ. In jurejurando ephoborum Athenis haec sunt, ἴστορες θεοὶ
Ἄγραυλος, Ἐννάλιος, Ἄρης, Ζεὺς. Qu. Ἄρην (om. τ').*

46. Cf. 191. *καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρομούςς φυγὰς | θεῖσαι etc.*

47. *Καδμείων]* *Καδμεῖον* *malit Blomf. ad 1017.*

49. *τοῖς τεκοῦσιν]* Qu. *τοῖς τοκεῦσιν. Schol. A. τοὺς ἐν πολέμῳ
(τελευτῶντας add. Bl.) τοῖς οἰκείοις etc.*

50. *ἔστεφον]* Qu. *ἔστελλον, i. q. ἔπεμπον* (v. schol. et Hesych.
v. *μνημεῖα). δάκρον λείβοντες]* Cf. Soph. Oed. C. 1257. *λείβων
δάκρον. Ant. 527. δάκρον' εἰβομένη.*

51. *διὰ στόμα]* Cf. 579. *λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. 206.
Eur. Or. 103. Ἄργει γ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα. Arist. Lys. 855. αἰ
γὰρ ἢ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα. Eodem sensu dicitur ἀνὰ στόμα.*

οἶκτός τ'] *Malim οἶκος δ'.*

53. *σιδηρόφρων]* Cf. Prom. 250.

54. *πύστις]* Cf. Thuc. I. 5. *τὰς πύστις τῶν καταπλεόντων.*

57. *Connecte ἄνδρας πόλεως* (Angl. men of the city). Cf.
Soph. Ant. 289. *ἄνδρες πόλεως.*

58. *τάγευσαι τάχος]* *ταγεῦσαι τάχος* Wakef. S. C. § 122. Cor-
rige *τάγευ' ὡς τάχος. Cf. ad Ag. 945. Eur. Ion. 515. ἐπ' ἐξόδοισι
— πυλῶν. Rhes. 514. Hel. 1165. Soph. El. 328.*

60. *χωρεῖ, κονίει]* Qu. *χωρεῖ κονίων. πεδία δ' —]* Cf. Soph.
El. 718—719. Hom. Π. 23, 379 sq. *ἀργηστής ἀφρός]* Cf.
Eum. 181. *πηγὸν ἀργηστήν ὄφιν.*

61. *πεδία* — *χραίνει σταλαγμοῖς*] Cf. Fr. 340. *πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος* — *αὐτός σε χράνη Ζεὺς*.

62. *οἰακοστρόφος*] Cf. Sept. 62. Med. 523. *ἀλλ' ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον* — *ὑπεκδραμεῖν* etc.

63. *πνοὰς Ἄρεως*] Cf. 115. *πνοαῖς Ἄρεος*. *καταιγίσαι*] Cf. Alex. com. III. 403. 497. Hippocr. π. γυν. 2. *ἦν ὀδύναι καταιγίζωσιν ἑξαπιναῖοι*. Aesch. Fr. 195. *βρόμον καταιγίζοντα*.

67. *καὶ σαφηνεῖα λόγου*] *εἰδὼς σὺ τὰ τῶν* Ald. Rob. Bar. *Unde σὺ δὲ σαφηνεῖα λόγου* — conj. Blomf.

69. Cf. Fr. 304. *Ζεὺς ἐστὶν αἰθῆρ, Ζεὺς δὲ γῆ*.

70. *ἀρὰ τ' ἐρινὺς πατρὸς libri*. Qu. *δεινὴ τ' ἐρινὺς πατρὸς, οἱ ἀρὰ τε δεινὴ πατρὸς*. Glossa videtur aut *ἀρὰ* aut *ἐρινὺς*. Cf. Ag. 1433. *Ἄτην* (add. τ'?) *Ἐρινὺν τ'*. Sept. 1055. *ᾧ* — *Κῆρες Ἐρινύες*.

71. *μή μοι*] *μήτοι* Elmsl. ad Med. 175., coll. Prom. 626. *μήτοι με κρύψης τοῦθ'* etc. Oed. C. 1407. 1439. Ant. 544.

72. *δηάλωτον* Pors. Cf. Androm. 105. *δορὶ καὶ πυρὶ δηιάλωτον*. *ἐκθαμνίσητε*] Qu. *ἐκπρεμνίσητε*. *Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν*] Qu. *Ἑλλάδα* | *φθογγὴν χέουσαν*.

73. Cf. Fr. 34. *εὐοδίαν* — *ἀπὸ στόματος χέομεν*. Suppl. 631.

75. *σχέθειν libri*. *σχεθεῖν* Blomf. etc. *Vitiosum hoc est*. Qu. *στένειν*. Cf. Soph. Oed. C. 37. *ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἄγνὸν πατεῖν*.

ζυγοῖσι] Plurale ut in Ag. 1011. *ζυγῶν θιγεῖν βία*. Cf. 471. 793. Herod. VII. 8. *ἔξουσι δούλιον ζυγόν*.

76. *ξυνά*] Rara haec forma apud tragicos. Cf. Suppl. 367. Soph. Aj. 180. *ξυνοῦ δορός*. Oed. C. 1752. (?). Herod. VII. 53. 4. *ξυνὸν γὰρ τοῦτο πᾶσι ἀγαθὸν σπεύδεται*. Schol. A. *ξυνά*. *κοινωφελῆ (ἡμῖν) καὶ ὑμῖν*.

77. *τίει*] Honorat. Vox rara. Cf. 775. Ag. 259. 531. 706. 776. 942. Ch. 629. Eum. 171. Suppl. 705. 1037. Fr. 271. Eur. Her. 1013. *τίουσα*. Theocr. XVI. 29. *Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱερὸς ὑποφήτας*. Apud Homerum II. i. 142. *τίσω δέ ἐ ἴσον Ὀρέστη*.

78. *θρεῦμαι*] Cf. Ag. 1174. Cho. 970. Suppl. 117. Eur. Med. 50. *αὐτὴ θρευμένη σαυτῆ κακά*. Hipp. 363. Hesychius, *Θρευμένη*: *θρηνοῦσα*. Id. *Θρεόμενον*: *ὀλοφυρόμενον*.

79. *μεθεῖται*] Anglice, has been let loose.

80. *ῥεῖ πολὺς ὄδε λεὼς* —] Cf. Soph. Ant. 129. *πολλῶ ῥεῦματι προσνισσομένους*. Eur. Rhes. 290. *πολλῆ γὰρ ἠχῆ Θρήκιος ῥέων στρατός* | *ἔστειχε*. *λεὼς* — *ἰππότης*] Cf. Oed. C. 899. *λεῶν* | *ἄνιππον ἰππότην* etc.

81. *αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσα*] Cf. Ag. 495. *μαρτυρεῖ δέ μοι* — *διψία κόνις τάδε*. Suppl. 180. *ὄρω κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ*. *πείθει*] Anglice, assures me of it.

82. *ἄναυδος* — *ἄγγελος*] Cf. Ag. 496. *ὄς (κῆρυξ) οὔτ' ἄναυδος* — *σημανεῖ* etc. Suppl. 176. 180. *ὄρω κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ*. Theogn. 549. *ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρυν ἐγείρει*, |

Κύρον', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς. Chaerem. trag. 10. στρατὸν ἀνθέων ἄλογχον (flores). Eur. Fr. 972. πολλοὺς δὲ βροντῆς τραῦμ' ἀναιμον ὤλεσεν.

84. βρέμει δ'] Malim βρέμει τ'. Qu. βρέμους'.

86. ὀρόμενον κακόν] Cf. 114. κῦμα — ὀρόμενον. Ag. 1382. κακὸν ὀρόμενον. 639. ὠρώρει κακά. ἀλεύσατε] Qu. ἀρήξατε. Cf. 119. ἄρηξον δαίων ἄλωσιν.

88. τειχέων] τάφρων Dind. Qua voce usum esse Aeschylum colligi potest ex Aristophanis verbis Ran. 959.

90. ὁ λεύκασπις — λεώς] Cf. Soph. Ant. 106. Eur. Phoen. 1115. λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν.

91. πανόπτην] Cf. Eur. Phoen. 1131. σικτοῖς πανόπτην ὄμμασιν δεδορκότα. εὐτρεπής] Cf. ad Eur. Suppl. 392.

92. ἐπαρκέσει] ἐπαρκεῖν valet Anglice to be of avail against (an evil or a danger), ut monuit Walker.

94. ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι] Cf. Eur. El. 684. στείχειν ἀκμή.

96. ἀκμάζει] ἀκμά ζεῖ Wakef. S. C. § 40. Qu. ἀκμά τοι. ἀκούει' ἢ οὐκ ἀκούει';] Cf. 184. ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας; Cho. 1005. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασεν; Oed. R. 993.

100. Uno versu Porson. Blomf. ἢ οὐκ ἤκουσας;] Cf. Eur. Hel. 137. οἱ Τυνδάρειοι δ' εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν κόροι;

102. ἀμφὶ λίταν' ἔχομεν] Cf. Xen. Cyr. V. 5. 44. ὁ μὲν Κναξάρης ἀμφὶ δεῖπνον εἶχεν. Eur. Phoen. 1763. σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς (sc. ἔχε). λίταν'] Sc. μέλη. Cf. Suppl. 809.

103. Cf. Hom. H. Apoll. 265. εἰσοράασθαι | ἄρματά τ' εὐποίητα καὶ ὠκνπόδων κτύπον ἵππων.

104. δέδορκα] δέδοικα Herw. Ex. Crit. p. 2., coll. 113. 124. 184. Idem ipse conjeceram. Cf. 121. 249. Contra cf. 151. 203.

106. Cf. Ag. 403. ἀσπίστωρ κλόνος.

113. δουλοσύνας ὑπερ] Cf. Soph. Oed. R. 165. εἰ προτέρας ἄτας ὑπερ ὀρνυμένας πόλει. 187. ὦν ὑπερ πέμψον ἀλκάν.

114 sq. κῦμα — καχλάζει] Cf. Hipp. 1210 sq. κάπει' ἀνοιδῆσάν τε καὶ πέριξ ἀφρόν | πολὺν καχλάζον ποντίῳ φουσήματι | χωρεῖ πρὸς ἀκτάς. Apoll. Rh. II. 570. ὑπόθι δ' ὄχθης | λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπτυε κύματος ἄχνη. IV. 943. ἀμφὶ δὲ κῦμα | λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπι καχλάζεσκεν. Theocr. Id. VI. 11. τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει (σαίνει?) | ἄσυχια καχλάζοντα ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν. δοχμολόφων] δοχμολοφᾶν (?) Brunck. Dind. λοχμολόφων conj. Herw., coll. 384.

115. πνοαῖς Ἄρεος] Cf. 63. πρὶν καταγιῖσαι πνοᾶς Ἄρεως.

119. ἄρηξον δαίων ἄλωσιν] Cf. Eur. Med. 1275. ἀρήξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις. Her. 840. οὐκ ἀρήξει' αἰσχύνην πόλει;

121 sq. Hinc apparet inter deos Thebarum tutelares fuisse Neptunum. Cf. Hesiod. Scut. 104. καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος, | ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεται τε πόληα.

121. φόβος — δπλων] ψόφος — Wakef. Fort. κύπος —.

122. Cf. Eq. 551. Eur. Phoen. 1721. Arist. Nub. 83. Leg. γενύων (—). Cf. Pind. P. IV. 401.

123. Cf. 386. χαλκήλατοι κλάζουσι σάλπιγγες φόβον (φόνον?).

124. ἐπὶ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ δορυσόω σαγαῖ πύλαις ἐβδόμαις προσίστανται] ἐπὶ — μέδοντες — σαγαῖ πρέποντες πύλαις προσίστανται Heimsoeth. prob. Dind. πρέποντες] Qu. πρέπουσι.

125. δορυσόοις M. δορυσόοις apographa. δορύσοις σάγαις Blomf. δορυσόω σαγαῖ Dind. Qu. δορύσοι σάγαις. Virorum epithetum est δορύσσους. Cf. Suppl. 182. 985. Hesiod. Scut. 54. δορυσόω Ἀμφιφύωνι. Theogn. 981. δορύσσοον ἐς πόνον ἄνδρα. Soph. Oed. C. 1313. οἶος δορύσσους Ἀμφιάρους. ἐβδόμαις] Qu. ἐπὶ τε.

127. σύ τ'] Lege σὺ δ'.

128. ὀυσίπολις] Cf. v. σωσίπολις, Ach. 163.

131. ὁ δ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ] Cf. Eq. 551. ἵππι' ἄναξ Πόσειδον. Vesp. 1531. καὶ τὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει. Eur. Hipp. 744. ἴν' ὁ ποντομέδων etc. Soph. Oed. C. 707—719. Pind. Ol. VI. 176. δέσποτα ποντόμεδον. Interpunge sic, ποντομέδων — Ποσειδᾶν, ἐπίλυσι etc.

135. σύ τ'] Lege σὺ δ'.

137. κήδεσαί τ'] Sub. αὐτῆς.

140. ἄτε] ἄτ' εἰ Seidler. Cf. Eur. Phoen. 687. καὶ σέ, τὸν προμάτορος Ἰοῦς ποτ' ἔκγονον Ἐπαφον ἐκάλεσ'. Soph. Aj. 387. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ. Pind. N. IV. 89. γεραιὸς προπάτωρ σός.

141. ἄλευσον] I. e. φύλαξον. V. Soph. Fr. 825. σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος γεγόναμεν] Cf. Soph. Oed. C. 245. ὡς τις ἀφ' αἵματος ὑμετέρου προφανεῖσα. et Epimenidis versum τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

142. θεοκλύτοις] Cf. ad Pers. 500. ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο.

144. πελαζόμεσθα] Cf. Eur. Or. 1279. ὡς οὐ τις ἡμῖν Δαναῖδων πελάζεται. Rhés. 776. πελάζεσθαι στρατῶ.

145. Λύκει' ἄναξ] Cf. Soph. El. 645. 655. 1379. Oed. R. 203. 919. El. 6. τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ | ἀγορὰ Λύκειος.

146. στόνων αὐτᾶς] στόνων ἀλλύτας Dind. στόνων ἀντίτας Weckl. coll. II. ω'. 213. ἀντιτα ἔργα τελῶν. Cho. 67. τίτας (?) φόνος. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται. Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας.

147. Λατογενὲς κόρα Διός] Cf. Pind. Ol. II. 22. Κρόνιε παῖ Ρέας. Soph. Tr. 644. ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας κόρος (τε παῖς?).

149. σύ τ'] Malim σὺ δ' —. Cf. ad Prom. 705.

153. βριθομένων] Onustorum, ponderosorum. I. q. βαρυνομένων. Cf. Fr. 114. λευκοῖς τε γὰρ μόροις — βριθεται ταύτου χρόνον. Hom. Il. θ'. 307. καρπῶ βριθομένη. Eur. Fr. 470, 1. τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῶ δ' οὐ βριθεται;

155. *δοριτίνακτος αἰθῆρ δὲ libri. δοριτίνακτα δ' αἰθῆρ Mein. ad Oed. Col. 319. "Mason Caractacus Act. IV. wide wav'd the bick'ring blade, and fir'd the angry air."*

157. *ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει libri. ποῖ δὲ τέλος προβάς ἐπάξει θεὸς Dind. Cf. Eur. Or. 1560. τέλος ἔχει (l. ἄγει) δαίμων βροτοῖσι, τέλος, ὅπα θέλει.*

158. *ἐπάλξεων — ἔρχεται] Constructio suspecta. Qu. — ἄπεται vel δρέγεται, vel aliud quid. λιθάς] An νιφάς? Cf. Andr. 1129. πυκνῆ δὲ νιφάδι παντόθεν σποδοῦμενος.*

160. *Verba κόναβος — ἄγνόν parenthetice accipit Walker. Append. ad Liv. p. XXXI., haec vertens 'adestque finis ex Jove bellum conficiens.'*

161. *καὶ Διόθεν] Qu. πᾶν Διόθεν etc.*

163. *Cf. Cho. 874. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Suppl. 475. διὰ μάχης ἤξω τέλους.*

164. *σύ τε] Malim σὺ δέ.*

165. *ἐπτάπυλον πόλεως ἔδος] Cf. Soph. Ant. 119. ἐπτάπυλον στόμα (πόλιςμ'). Fr. 778. Θήβας λέγεις μοι καὶ πύλας ἐπταστόμους. Eur. Phoen. 294. Suppl. 401.*

169. *δορίπονον] Cf. 628. δορίπονα κάκ'.*

171. *πανδίκως] πανδίκους M. pr. παιδικὰς conj. Dobr.*

172 sq. *Interpunge sic, — λιτὰς, ἰὼ φίλοι δαίμονες, λυτήριοι — φιλόπολις, etc.*

172. *Post λιτὰς virgula ponatur.*

175. *ἀμφιβάντες πόλιν] Cf. Hom. Il. α'. 37. κλυθί μεν, ἀργυροτόξ', δε Χρύσην ἀμφιβέβηκας. Od. ι'. 198. Callim. H. Del. 27.*

177. *δημίων] Leg. δαμίων.*

180. *φιλοθύτων — ὀργίων] Cf. Cho. 292. φιλοσπόνδου λιβός. Malim πολυθύτων.*

183. *Cf. Arist. Lys. 128. ποιήσει' ἢ οὐ ποιήσει'; ἢ τί μέλλετε;*

186. *αὔειν] Qu. ᾄζειν aut φεύζειν (Ag. 1308.). λακάζειν] I. e. βοᾶν. Cf. Suppl. 873. ἴνζε καὶ λάκαζε.*

187. *ἐν εὐεστοῖ φίλῃ] Eadem verba sunt Ag. 929. Cf. Ag. 647. Herod. I. 85.*

189. *κρατοῦσα] Nominativus secundus, ut αἶμα.*

191. *πολίταις — θεῖσαι] Cf. 46. πόλει κατασκαφὰς | θέντες.*

194. *αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν —] Cf. Eur. Her. 144. δίκαιοι δ' ἔσμεν — αὐτοὶ καθ' αὐτῶν κυρίουσ κραίνειν δίκας. (Ubi v. Elmsl.) Bacch. 722. κρύψαντες αὐτούς. Plat. Phaed. p. 78 B. δεῖ ἡμᾶς ἀνερέσθαι ἑαυτούς. Thuc. I. 82. τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριζώμεθα.*

196—202. *Sic disponit Wecklein, 200. 201. 196. 197. 198. 199. 202.*

196. *Confer illud ἀρχῶν ἄκουε καὶ δίκαια κᾶδικα.*

197. *μεταίχμιον] Cf. Cho. 63. ἐν μεταίχμιῳ σκότοῦ. Indican- tur pueri et virgines. τῶν] τοῖν Weckl. Qu. χᾶτι γ' ἐν μεταί-*

χμῖω. Cf. Euphorion. trag. Fr. 1, 2. Ζεὺς τοι τὰ πάντα χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον.

198. βουλευσεται] Leg. διοίσεται, vel προκείσεται, κρανθήσεται, δοθήσεται, κατοίσεται. Cf. Eur. Or. 434. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται τῆδ' ἡμέρα.

199. λευστήρα δήμου δ' οὐ τι μὴ φύγη μόρον] Qu. λευστήρα δ' οὐτι μὴ φύγη δήμου μόρον.

202. Cf. Soph. Oed. C. 315. ἄρ' ἔστιν; ἄρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ; Aj. 543. ἔροποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένω λόγου; Eur. Iph. T. 577. ἄρ' εἰσὶν; ἄρ' οὐκ εἰσὶ; τίς φράσειεν ἄν;

204. ὄχων ante ὄτοβον supplet Weckl. Cf. 83. πεδιοπλόκτυπος — βοά. φρονούντως] φρονούντος Med. pr. m. φρονῶν τοι F. G. Schmidt, coll. Trag. adesp. 483. εἰς ἀσθενούντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας. Eur. Cycl. 176. El. 398. Bacch. 504.

205. ὅτε] Qu. ὅτι. Sed. cf. 213. σύριγγες — ἐλίτροχοι] Parmenides, ἄξονας ἐν σύριγγιν ἀμοιβαδὸν εἰλίξασαι.

206. ἀϋπνων] ἄϊον conj. Elmsl. ad Her. 622. ἀγρύπνων Seidler. Blomf., coll. Prom. 358. Ζηνὸς ἀγρύπνου βέλος. Postulatur forsitan nomen aliquod hujus mensurae — — — — — διὰ στόμα] Cf. 51.

207. πυριβρεμέτας] Cf. ἐριβρεμέτας Ran. 814. Sed verum videtur πυριγενέτας. πυριγενετῶν χαλινῶν] Cf. Eur. Hipp. 1223. αἱ δ' ἐνδακοῦσαι στόμια πυριγενῆ γνάθοις | βία φέρουσιν. Or. 810. πυριγενεῖ — παλάμη. 943. Qu. πυριγενέων χαλινῶν. Nescio an praestet πυριγενετέων (quinqüesyllab.). στόμα] Qu. στόματα.

208. τίν' οὖν ὁ ναύτης (ἄρά γ' — πρύμνηθεν;) εὔρε conj. Dobr. Leg. τί οὖν; ἄρα μὴ 'ς προῶραν. Cf. Plat. Charm. 174. Lys. 213. etc. Soph. Ant. 632. ἄρα μή.

210. καμούσης —] Cf. Arist. Th. 872. ποντίω σάλω | κάμνοντας (Eur.). ποντίω πρὸς κύματι] Annon ποντίων πρὸς κυμάτων? Qu. ποντίοισι κύμασι, vel ποντίων ἐκ κυμάτων. Cf. Eur. Iph. T. 409. ἐπὶ πόντια κύματα.

212. θεοῖς πίσυρος, ἄτε νιφάδος Herm. θεοῖς πίσυρος ὅτε νιφάδος ἀπ' ὀλοᾶς Dind. θεοῖς τε πίσυρος, νιφάδος ὅτι ὀλοᾶς Weckl. θεοῖσι πίσυρος Seidler. νιφάδος] λιθάδος Naber, coll. 300. ἰάπτουσι πολίταις χερμάδ' ὀκριόεσαν. et 158. ἀκροβόλων ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται. Eur. Andr. 1129. πυκνῆ δὲ νιφάδι πάντοθεν σποδοῦμενος (ubi proxime processerat ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτραις).

213. ἀπ' ὀλοᾶς] Lege ἦν ὀλοᾶς.

215. πόλεος — ὑπερέχοιεν ἀλκάν] Cf. Arist. Eq. 1176. οἶει γὰρ οἰκειῖσθ' ἄν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν, | εἰ μὴ φανερώς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν (pro τὴν χειρᾶ); Hom. Il. δ'. 249. Od. ξ'. 184.

216. πύργον στέγειν] πύργους στέγειν Wakef. S. C. § 40., coll. 234. δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.

217. ἀλλ' οὖν — λόγος] Legerim ἀλλ' οὐ — λόγος; Cf. Ag. 339. τοὺς πολισούχους θεοὺς | τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος.

220. Ἑρμῆς δδ' ἄλλος] Ἑρμῆς θ' ὀδαῖος (i. e. ἐνόδιος, Phot.) F. G. Schmidt.

224. πειθαρχία —] Cf. Soph. Ant. 675. τῶν δ' ὀρθουμένων | σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία. Hom. Π. 5, 531.

226. γυνή σωτήρος libri. γονῆς (?) σωτήρος Herm. Dind. Suspectum γυνή. Requiritur, opinor, epithetum aliquod quale est καλή. Nisi legendum γύναι. Qu. αἰεί. γύναι, σωτήρος recte Blomf. μήτηρ ὀνησίδωρος Heimsoeth. κυβερνητήρος ὧδ' ἔχει λόγος tentat Weil. εὐπραξίας — σωτήρος] Cf. Ag. 664. τύχη δε σωτήρ etc. ὧδ' ἔχει λόγος] Habes meam sententiam recte vertit Schutz.

227. Leg. ἔστι θεοῦ (θεοῦ M.) μὲν ἰσχύς —.

228. κρηναμενᾶν νεφελᾶν Herm. Dind. κρηνάμενον νέφος Burn. Monk. Cf. Eur. Hipp. 172. στυγνὸν δ' ὀφρύων νέφος αὐξάνεται. El. 1073. συννεφοῦσαν ὄμματα. Soph. Ant. 528. νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ etc. Hor. Epist. I. 18. 94. 'Deme supercilio nubem.' Ciceron. alicubi, 'Frontis tuae nubeculam pertimescerem.'

230. χρηστήρια] Victimae. Cf. Suppl. 445. δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια etc. Soph. Aj. 220. χειροδάκτυλα σφάγι' αἰμοβαφῆ, | κείνου χρηστήρια τάνδρος. Eur. Ion. 431. χρηστήριον πέπτωκε etc. τάδ' ἔστί] τόδ' ἔστι malit Naber.

232. μένειν ἔσω δόμων] Cf. Eur. Her. 477. γυναικὶ γὰρ σιγῆ τε καὶ τὸ σωφρονεῖν | κάλλιστον, εἴσω θ' ἤσυχον μένειν δόμων. 584. τὴν τ' ἔσω γραῖαν δόμων. Soph. Aj. 293. Fr. 61. Tr. 202. αἶ τ' ἔσω στέγης.

235. στυγεῖ] Malim στυγεῖν, vel λέγειν.

239. ποτίφατον] ποτανὸν Blomf. Gl. Prom. 102. ἄμμιγα] Legitur etiam Soph. Trach. 838.

243. ἀρπαλίζετε] Anglice receive, embrace. Gallice accueillez. Qu. κωκυτόν τιν' ἔξαφίετε.

244. τούτω] κοινῶ Weil. χλωρῶ aut ὀντωῶ F. G. Schmidt. θοῦρος idem, coll. Eur. Suppl. 579. θοῦρος — Ἄρης. Tyr. Fr. 12, 34. Ἄρης] Qu. Αἰδης. Ἄρης βόσκεται, φόνω βροτῶν] Cf. Hom. Π. 5, 289. αἵματος ἄσαι Ἄρηα. Scribendum βόσκεται, φόβω βροτῶν (ut in schol. A.) cum Well. Blomf. Scholef. Post βόσκεται virgula distinguendum.

245. ἰπικῶν φρουαγμάτων] Cf. 475. Soph. El. 717. φρουάγμαθ' ἰπικᾶ.

246. ἄκου' ἄγαν] Qu. δόκει κλύειν, vel κλύειν δόκει.

247. γῆθεν] δῆθεν Turn. Recte. κυκλουμένων] Cf. 114. Qu. κυκλούμενον.

249. δέδοικ'] Ἄν πέποιθ' ? ἀραγμός δ'] Qu. ἀραγμός.

250. οὐ (σίγα) μηδέν — Elmsl. ad Herc. F. 1042. οὐ (σίγα σίγα) τὸν ὕπνω παρειμένον ἔασει' etc. οὐ σίγα μηδέν — Dobr. coll. Orest. 1020. Recte. Cf. 252. Soph. Aj. 75. οὐ σίγ' ἀνέξει μηδὲ

δειλίαν ἀρεῖς; Tr. 1183. οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;
Oed. R. 637. Qu. οὐ δῆτα μηδέν —; Vulgata tolerari nequit.

251. ὦ ξυντέλεια] Cf. Ag. 532. συντελής πόλις.

252. εἰς φθόρον] With a plague on you. Hoc ἐν μέσῳ
accipiendum. Sed legerim οὐκ εἰς φθόρον; σιγῶσ' —;

253. μή με δουλείας τυχεῖν] Malim μή 'μέ —. Cf. 74. Cho.
306 sq. 363 sq. Suppl. 141 sq.

254. καὶ σέ] I. e. καὶ σαντήν. Cf. Eur. Phoen. 447. παῦσαι
πόνων με καὶ σέ καὶ πᾶσαν πόλιν. Cycl. 427. σέ σῶσαι κᾶμ' ἐὰν
βούλη, θέλω. Andr. 256. Soph. Oed. R. 64. ἡ δ' ἐμὴ | ψυχὴ πόλιν
τε κᾶμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει. Oed. C. 754. ὠνείδισ' εἰς σέ κᾶμὲ καὶ
τὸ πᾶν γένος. Anaxand. Fr. 19. αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ σέ καὶ πᾶσαν
πόλιν. V. Blomf.

255. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ] Eadem verba sunt Thesm. 368.

256. ὦπασας] An ἔκτισας.

257. ὥσπερ ἄνδρας ὦν ἀλῶ πόλις] ἦν pro ὦν temere Naber.
Cf. Arist. Ran. 1163.

258. αὖ] Anglice now.

261. καὶ τάχ' εἶσομαι] Qu. καὶ τότε εἶσομαι. Cf. Soph. Oed.
R. 1516. λέξεις, καὶ τότε εἶσομαι κλύων.

263. Scrib. σιγῶ· ξὺν ἄλλοις —. πείσομαι τὸ μόρσιμον]
Cf. Eur. Phoen. 895. τὸ μέλλον, εἰ χρεὴ, πείσομαι· τί γὰρ πάντα;
Soph. Ant. 236. τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος | τὸ μὴ
παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

266. Post κρείσσω ponatur virgula.

269. θυσιάδος βοῆς] Cf. Soph. Ant. 1019. θυσιάδας λιτάς.
Hesychius, θυσιάδες: — τὴν τῶν βακχῶν φωνὴν θυσιάδα φασίν
(θυσιάδες et θυσιάδα recte Dobr.). Aliud (sc. καθαρὰ ἐσθῆς) signi-
ficat θυσιάς Eur. Fr. 1085.

270. λύουσα πολέμιον φόβον] θάρσος φίλοις φύουσα, πολεμίοις
φόβον Wakef. S. C. § 39. Cf. Soph. Aj. 706. ἔλυσεν αἶνὸν ἄχος.
El. 939. πημονῆς λύσεις βάρος. Leg. λύουσα πολεμίων φόβον.

271. ἐγὼ δέ] Qu. ἔπειτα. χώρας —] Cf. Ag. 89. πάντων
δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων ὑπατων, χθονίων, τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ'
ἀγοραίων.

272. πεδιονόμοις] Vocabulum aliunde non cognitum, sed
πεδιανόμοι (ut πολιανόμοι dictum) ex inscriptione affert Dind.

κἀγορᾶς ἐπισκόποις] Cf. Cho. 126. δαίμονας — πατρῶων δωμά-
των ἐπισκόπους.

272 b. οὐδ' ἀπισμῖνοῦ M. pr. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ M. rec. m.
ὑδασί τ' — Lud. Dind. ὑδατά τ' — Dind. — Δίρκης τε· πηγῆς
τοῖς τ' ἐπ' Ἰσμηνοῦ, λέγω Wakef. l. c. Qu. τῶδέ τ' Ἰσμηνοῦ λέγω.
Connecte λέγω cum θεοῖς. Qu. οὐ γὰρ Ἰσμηνὸν λέγω. Vel νᾶμά
τ' Ἰσμηνοῦ λέγω.

273. εὖ ξυντυχόντων] Sc. τῶν πραγμάτων. Cf. Eum. 772. ὀρθομένων. et ad Soph. El. 1344. τελουμένων εἶποιμ' ἄν. ὡς ᾧδ' ἐχόντων —. Eur. Iph. A. 1022. καλῶς δὲ κρανθέντων etc. Plut. Mar. 42. ὡς εὖ γενησομένων.

274 sq. Damnata Dind. "Injuria" ait Herwerden.

274. Qu. εὖ μὲν πεσόντων (sc. πραγμάτων).

275 sq. Qu. αἰμάσσω τάχ' — ταυροκτονῶν τε —.

275. μήλοισιν —] μήλοισιν αἰμάσσοντά θ' ἐστίας θεῶν | ταυροκτονοῦντά θ' οἷσιν ᾧδ' ἐπεύχομαι Wakef. l. c. Qu. μήλοισιν αἰμάσσοντά μ'. Cf. Eur. Andr. 260. σφάζ', αἵματος θεᾶς βωμόν. Iph. T. 225. Arist. Th. 695. πληγὴν μαχαίρα — καθαιματώσει βωμόν. Versus spurius, ut videtur. Idem sentiunt Blomf. et Wecklein. Qu. ταυροκτονῶν, ὡς θεοῖσιν εἰκός, εὐχομαι —, vel ταυροκτονῶν θεοῖσι πᾶσιν εὐχομαι —. ᾧδ'] In this case.

276. δ' om. Blomf. Malim τ'. θήσειν τροπαῖα] Cf. Cho. 775. τροπαῖα Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ. Fort. στήσειν —. Sic Eur. Orest. 713. στήσαι τροπαῖα τῶν κακῶν ἅ σοι πάρα. πολεμίων δ' ἐσθήματα | λάφυρα δαῖτων δουρίπληχθ' Weckl. Post ἐσθήματα deleatur virgula. ἐσθήματα] Qu. ἀνθήματα.

278. λάφυρα ναῶν Wakef. l. c. Cf. Ag. 578. θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα | δόμοις ἐπασσάλευσαν etc. δουρίπληχθ'] δουρίληφθ' Pors. Cf. Eur. Hec. 476. δορίληπτος πρὸς Ἀργείων.

282. ἐγὼ δέ γ'] ἐγὼ μὲν Valck. ad Phoen. 755. ἐγὼ δέ γ' Pors. Blomf. Scholef. Recte. ἐμοί] Fort. ὁμοῦ vel ἄμα.

283. τὸν μέγαν τρόπον] Anglice in grand style. Cf. 465. ἐσχημάτισται δ' ἄσπις οὐ μικρὸν τρόπον. 954. ἐπηλάλαξαν — τὸν ὄξυν νόμον.

284. ἐπτατειχεῖς ἐξόδους] Similiter Eur. Phoen. 1073. ἐπτάπυλα κλήθρα γᾶς. I. q. ἐπτά στόματα. Cf. Phoen. 760.

286. χρείας ὑπο] Qu. χρεία πόλιν, vel πικροὺς γόους, vel κωκύματα, vel κατ' ἄστυ πᾶν.

288. καρδίας] κάρζας formam Aeolicam restituit Dind. hic et Suppl. 71. 799. Qu. καρδία.

289. ζωπυροῦσι] Cf. Ag. 1033. ζωπυρουμένας φρενός.

290. Qu. δι' ἀμφιτειχῆ λεών. Sed cf. Soph. Tr. 49. El. 122.

291 sq. δράκοντας —] Cf. Hor. Epod. I. 19. ut assidens implumibus pullis avis | serpentium allapsus timet.

292. τέκνων ὑπερδέδοικεν] Ita ὑπερθανεῖν τινος Eur. Phoen. 998. Andr. 499. Praestat fortasse scribi τέκνων ὑπερ δέδοικε. Sed cf. Soph. Ant. 82. οἶμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.

293. λεχέων libri. λεχαίων Lachmann. Dind. etc. Quae forma analogiae videtur repugnare. Qu. λεχηρῶν (Eur. Phoen. 1539. λεχήρη).

296. Hinc patet produci ultimam in πανδημί seu πανδημεί.

297. τί γένωμαι;] Cf. Theocr. XV. 51. ἀδίστα Γοργοῖ, τί γένώμεθα; Thuc. II. 52. οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένονται.

300. *χερμάδ'*] Cf. Eur. Bacch. 1094. *πρῶτον μὲν αὐτοῦ χερμάδας κραταιβόλους | ἔρριπτον.* Apud Homerum diminutivum tantum est *χερμάδιον*.

302. *στρατὸν Καδμογενῆ*] Cf. ad 1. 221.

306. *βαθύχθον' αἶαν*] Cf. Eur. Androm. 634. *βαθεῖαν γῆν.* et ad Prom. 652.

308. *πωμάτων*] *πυμάτων* al. unde *δενμάτων* F. G. Schmidt, coll. Eur. Suppl. 637. *δεῦμα Διοκαῖον πάρα.* Iph. T. 401. *δέυματα σεμνά Δίρκας.* Sed cf. Ag. 1157. *Σκαμάνδρου πατριον ποτόν.*

309. *εὐτραφέστατον*] Cf. Cho. 898. *εὐτραφές γάλα.*

310. *δσων ἴησιν*] Qu. *δσ' ἐξίησιν.*

314. *ἀνδρολέτειραν*] Cf. Ag. 1465. et incert. apud schol. Pind. N. III. 64. Cf. *τεκνολέτειρα* Soph. El. 107. *παιδολέτειρα* Eur. Med. 849.

317. Vulgata *τοῖς δὲ πολίταις* — revocanda. Respondet enim particula *δὲ* priori μὲν v. 313.

318. *ῥυτῆρες* edd. *ῥύτορες* L. *ῥύτορες ἔστ'* Herw., coll. v. str. 301. *παντὶ τρόπῳ, διογενεῖς* —.

319. *εὐδροοί τε*] Qu. *εὐδροοιο.* Anglice firmly established.

320. *ὄξυγόοις λιταῖσιν*] Cf. Ag. 57. *οἰωνόθροον γόον ὄξυβόαν.* Soph. El. 243. *ὄξύτωνων γόων.* Ant. 883. Aj. 630. *ὄξυτόνους ᾧδὰς θρηγήσει.* Infra 1023. *ὄξυμόλοιοις — οἰμώγμασιν.* Qu. *ὄξυτόνοις λιταῖσιν.* Dativus causae.

322. *προϊάψαι*] *προϊάπτειν* valet Anglice to fling forth, to hurl. Cf. Theocr. XXV. 235. *τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον.*

323. *ψαφαρᾶ σποδῶ*] I. e. aridae. Anglice friable. Cf. Euphorion. Fr. XVIII. *ἐνὶ ψαφαρῇ Σαλαμῖνι.* Fr. LIV. 3. *ὡς πυρὶ καρφόμενα ψαφαρῇ ἰνδάλλετο τέφρῃ.* Nicand. Alex. 145. *ψαφαρῆς ἐκ ρίζια γαίης* (schol. *πετρώδους καὶ ὀρεινῆς*). Arcestr. ap. Athen. p. 320 A. *ἐνὶ ψαφαρῇ Τειχνοέσση.* Eratosth. ap. Heracl. de Alleg. p. 165. *ζώνην ψαφαρῆν* (zonam torridam). Joseph. A. J. VIII. p. 460. *ψαφαρόν γενέσθαι τὸν τόπον.* Ion. trag. Fr. 15. *ψαφαρόν νάρθηκα.* Plat. com. II. 656. *ψαφαρόν.* Hom. H. XVIII. 32. *ψαφαρότριχα μῆλα.* Rhés. 716. *ψαφαρόχροον κᾶρα πουλυπινές τ' ἔχων.* Hesychius *ψαφαρόν* per *ξηρόν, ἀσθενές* explicat.

324. *θεόθεν*] Qu. *πεδόθεν.*

326. *θεόθεν*] *πεδόθεν* (i. e. *ἐκ ρίζης*, Hesych.) conj. Heimsoeth. *πρέμνοθεν* Weckl. coll. 71. *μή μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον ἐκθαμνίσητε* etc.

327. *παλαιάς*] Qu. *γεραιάς,*

332. *τύχας προταρβῶ*] Cf. Eur. Fr. 360, 25. *θάνατον προταρβοῦσ'.*

333. *κλαντὸν δ' ἀστυδρόμοις ᾧμόδροπον γονέων προπάρουθεν* — Herwerden. Quaecunque, inquit, fuit Aeschyli manus, hoc

saltem licet e verbis traditis et loci contextu perspicere, Chorum deplorare sortem earum quae nondum maturo flore virginitalis privatae a victore milite abripiantur in servitutem. Idem monet προάρουθεν cum casu adjuncto semper locale esse, nunquam temporale. Qu. κλαντὸν δ' ἀριδρόπους (?) ὠμοδρόπων νομίμων πάρος ἄφνω διαμεῖψαι τὰν κάτω στυγεράν ὁδόν.

ἀριδρόποις] Cf. Suppl. 663. ἦβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον ἔστω. Eust. Opusc. p. 355, 28. ἐν μετοπώρῳ γὰρ οὐ μόνον καινόν, ἐὰν (ὡς ἡ παροιμία) ἄνθος ἀναφυῆ, ἀλλὰ καὶ ἐὰν κατ' Αἰσχύλον ἀριδρόπος ὁπώρα νεάζουσα τρυγηθῆ. Cf. 998. τέρειν' ὁπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς. Pind. Ol. VII. 3. δρόσος ἀμπέλου. ὠμοδρόπων —] Cf. ad Hor. Carm. II. 5. 10. 'immitis uvae.' Cf. 718. Pind. P. IX. 109. χρυσοστέφανον δέ οἱ Ἴβας καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον. Qu. ἀριτροφοῖς.

334. διαμεῖψαι] Cf. Eur. Iph. T. 398. Ἀσιήτιδα (γαῖαν) Εὐρώπας διαμεΐψας.

335. στυγεράν ὁδόν] κλημάτων τρυγεράν δρόσον conj. Weckl. ex Eust. l. l. Qu. στυγερῶν ὁδῶν.

336. προλέγω] I. q. λογίζομαι? Fortasse mendosum.

337. βέλτερα] Eadem forma est Suppl. 1070. τὸ βέλτερον κακοῦ. Fr. 321. Hesiod. Op. 365. Apoll. Rhod. I. 254. II. 238. etc. βέλτατος legitur Eum. 489. Suppl. 1052. βέλτερα — πράσσειν] Qu. πάσχειν et μοχ πάσχει. Sed cf. Ag. 1418. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην. Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ᾧδ' ἐπιστενάζετε; Thuc. VII. 71. 1. χεῖρῳ πράξαι. Eur. El. 1359. εὐδαίμονα πράσσει.

340. ἄγει] Cf. Eur. Tro. 1302. ἀγόμεθα φερόμεθ'.

341. φονεύει] Qu. φέρει τε. πυρφορεῖ] Reponendum, ni fallor, πυρπολεῖ. Nisi πυρφορεῖν πόλιν dici posse statuas ut ἄγειν καὶ φέρειν.

343. ἀρπαγαὶ δὲ —] Rapinaeque discursitantium consanguinearum vertit Walker App. Liv. p. XXXIII. dictum ut βλαχαὶ τῶν ἐπιμαστιδίων ἀριβροφεῖς.

344. μαίνων εὐσέβειαν] Cf. Ag. 1669. μαίνων τὴν δίκην.

345. κορκορυγαὶ] Cf. Arist. Pac. 991. λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς. Lys. 491. αἰεὶ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. Hinc διακορκορυγεῖν Nub. 387.

346. ὀρκάνα πυργῶτις] Qu. ὀρκάνα πυργώδης. Cf. Soph. Tr. 273. ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακός. Eur. Bacch. 611. ὡς εἰς σκοτεινὰς ὀρκάνας πεσοῦμενος. Proprie vox significat rete venaticum.

349. ἐπιμαστιδίων — βροφῶν] Cf. Soph. Fr. 962, 2. ἐπιμαστιδίων γόνον. Iph. T. 231. Confer v. ἐπιτυμβίδιος (Cho. 334.), ἐπιτυμφίδιος.

350. Qu. ἀριτραφῶν, aut ἀριτραφεῖς. Conferunt Soph. Phil. 695. στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶνδ' αἱματηρόν.

351. Cf. 494. λιγνὴν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν. Ag. 494.

360. πολλὰ — γᾶς δόσις] Cf. Ag. 1015. πολλὰ τοι δόσις ἐκ Διὸς etc.

362. φορεῖται] Cf. Eur. Hec. 29. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος. Arist. Pac. 144.

363. Butlero νέαι τλήμονες glossema videtur ad καινοπήμονες adscriptum, quod verbi alicujus, a quo pendeat εὐνάν, usurpaverit locum. νέαι] Qu. λέχος.

364. τλήμονες εὐνάν libri. τλήμον αἶσιν Herm. τλᾶμον αἶσιν Dind. Qu. λαγχάνουσιν. εὐνάν αἰχμάλωτον] Cf. Soph. Aj. 211. λέχος δουριάλωτον.

365. ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος] Qu. λαγχάνουσιν ἀνδρὸς, vel ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος ὧς —.

367. Scribe ἐλπίς ἔστι (ἔστί). Pro τέλος f. κνέφας. ἐλπίς — μολεῖν] Cf. Eur. Or. 777. μολόντι δ' ἐλπίς ἔστι σωθῆναι κακῶν; Alc. 144. ἐλπίς μὲν οὐκέτ' ἔστι σώσασθαι βίον. Hel. 439. ἐλπίς δ' ἐκ γε πλουσίων δόμων | λαβεῖν τι ναύταις. Xen. Hell. VI. 5. 35. etc.

368. ἐπίρροθον] I. q. ἐπιτάρροθον. Cf. Apoll. Rhod. II. 225. ἴσχι δ' οὔτινα μῆτιν ἐπίρροθον. Π. ψ'. 770. κλῦθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἔλθῃ ποδοῖν.

369. κατόπτης] Cf. 41. Herod. III. 17. ἀποστέλλειν κατόπτας. 21. ἦκετε κατόπται τῆς ἐμῆς ἀρχῆς (i. q. κατάσκοποι, 19.). Cf. v. κατοπιτήρ 36.

370. πενθοῖ] Cf. Ag. 86. πενθοῖ (πειθοῖ vulg.).

371. σπουδῆ διώκων —] Cf. Pers. 84. Σύριόν θ' ἄρμα διώκων. Eur. Herc. 1041. πικρὰν διώκων ἤλυσιν. διώκων — χροὰς ποδῶν] Cf. Eum. 403. ἐνθεν διώκουσ' ἤλθον ἄτρυτον πόδα. Eur. Or. 1337. 1344. διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα. Ion. 205. παντᾶ τοι βλέφαρον διώκω. Soph. El. 871. διώκομαι. Eur. Iph. A. 139. ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσω πόδα. Cf. 855. ἐρέσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον. Passivo sensu Agam. 301. φρουρὰ προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα.

373. εἰς ἀρτίκολλον] ὡς ἀρτίκολλον (ex schol. A.) conj. Blomf. ὥστ' — μαθεῖν Dind. et sic aut ὡς — μάθη F. G. Schmidt. Anglice, in the nick of time. Cf. Cho. 580. ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίγη τάδε.

374. τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει] οὐ καταργίζει πόδα Herm. Sch. Scholef. Well. Qu. ὠκὴν ἀρτίζει πόδα. Καταρτίζειν valet "to restore a thing to that state which is denoted by the adjective ἀρτιος — the state in which it is completely fitted for its proper purposes". (Walker App. Liv. p. XXXIX.)

375. λέγοιμ' ἂν, εἰδῶς εὔ τὰ τῶν ἐναντίων, | ὡς ἐν πύλαις — conj. Blomf.

379. γίγνεται] γίγνεσθαι commendat Naber.

380. μαργῶν] Cf. Eur. Phoen. 1253. μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἵεναι δόρυ. μάχης λελιμμένος] Cf. 392. μάχης ἐρῶν.

382. θείνει δ' ὄνειδει] Cf. Soph. Aj. 724. ὄνειδεσιν | ἤρασσον. 1244. ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που etc. 501. κακοῖς ἰάπτων (με). Phil. 374. ἤρασσον κακοῖς (αὐτόν). μάντιν Οἰκλείδην] Sic Aj. 801. τοῦ Θεστορείου μάντεως.

383. μόρον] μόθον Wakef. ad Trach. 21., coll. Π. π'. 251. πόλεμόν τε μάχην τε. ἦ. 117. ἀλλ', εἰ μόθου (Schol. μάχης) ἔστ' ἀκόρητος.

384. τοιαῦτ' αὐτῶν] Cf. 639. τοιαῦτ' αὐτεῖ. τρεῖς — σείει] Cf. Ach. 965. ὅς τὴν Γοργόνα | πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους. Pac. 1173. ταξίαρχον — τρεῖς λόφους ἔχοντα. 1178. τοὺς λόφους σείων. Κατάσκιος legitur etiam Ag. 502. Suppl. 359.

385. τῶ] Qu. τοι, vel γε, vel που. Lege σείει κράνους χαιτώματ', ἀσπίδος δ' ἔσω (vel ὑπο) etc. χαιτώμ'] Cf. τρίχωμα 666.

ὑπ' ἀσπίδος — φόβον] Cf. Rhés. 383. κλύε καὶ κόμπους κωδωνοκρότους | παρὰ πορπάκων τοὺς κελαδοῦντας. 306 sq. Arist. Ran. 963. Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.

386. κλάζουσι — φόβον] Cf. Pind. P. IV. 41. Ζεὺς ἔκλαγξε βροντάν. Pers. 947. κλάγξω — γόνον ἀρίδακρον. Ag. 48. κλάζοντες Ἄρη. φόβον] Qu. φόνον. Cf. 123. κινύρονται φόνον χαλινοί.

388. φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις] Qu. φλέγοντά γ' ἄστροις. Cf. 401.

390. πρέσβιστον ἄστρον] Cf. Pind. Ol. I. 7. μηκέθ' ἀλίου σκόπει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἡμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον. πρέσβιστον] Pro πρεσβύτατον dictum. Sic ἠδιστος, βράχιστος, τάχιστος, etc. Cf. Soph. Fr. 523. Ἥλιε, φιλίπποις Θρηξὶ πρέσβιστον σέλας. Fr. 539. ἦλθεν δὲ δαῖς θάλεια πρεσβίστη θεῶν. Eur. Fr. 951. ἐγὼ δ' οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας. νυκτὸς ὀφθαλμός] I. e. luna. Cf. ad Pers. 428. ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο. Eur. Phoen. 546. νυκτὸς τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς. Soph. Ant. 104. ὦ χρύσεας ἡμέρας βλεφαρίς (βλέφαρον?). Arist. Nub. 285. ὄμμα γὰρ αἰθέρος (i. e. sol) etc.

391. τοιαῦτ' ἀλύων] Cf. Arist. Vesp. 111. τοιαῦτ' ἀλύει. Eur. Fr. 665. 908, 8. Hipp. 1182. τί ταῦτ' ἀλύω; Or. 277. τί χρῆμ' ἀλύω; Arist. Eq. 1124. ταῦτ' ἠλιθιάζω.

392. ποταμίαις] Qu. ποταμίους.

393. μένει] βρέμει conj. Hirschig. (Annot. Crit.) Qu. μένος. Cf. Ag. 1067. χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν | πρὶν αἱματηρὸν ἔξαφρίζεσθαι μένος. μένει] Fortasse non sanum.

394. μένων] κλύων Br. Tyrwhitt. Recte. Cf. Arist. Ran. 1042. ἀντεκτείνειν αὐτόν τούτοις ὁπότεν σάλπιγγος ἀκούση.

396. φερέγγυος] Cf. Herod. V. 30. VII. 49. Thuc. VIII. 68. πρὸς τὰ δεινὰ — φερεγγυώτατος. Soph. El. 942. Cf. ἔχεγγυος Oed. C. 248. etc.

398. Cf. Eur. Her. 684. οὐκ ἔστ' ἐν ὄψει τραῦμα μὴ θρώσης
χερός. Liv. X. 39. Tacit. Agric. 32.

399. Cf. Iph. T. 1307. κείνοί τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν |
ἡμεῖς τε etc. Hom. Il. γ'. 54.

400. ἦν λέγεις] εὖ λέγεις Kock.

402. ἡ ἄνοια τινὶ M. pr. ἄνοια ab al. m. ant. in ἀνοία mutato.
ἡ ἄνοια (the conceit) τινὶ Tyrwh. εὐνοία τινὶ Dobr. ἐννοία τινὶ
Wecklein. Scribe ἠγνοία τινί. Haec pro additamento habet Dind.,
qui οἷα πείσεται aut aliquid simile excidisse opinatur.

404. Qu. ὑπέροκον. Cf. ad 391. 456.

405. Cf. Eur. Tr. 990. καὶ τοῦνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.

410 sq. Cf. Soph. Phil. 98. γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον
ἐργάτιν. ὑπέροκον λόγους] Cf. Soph. Aj. 1236. ποίου κέκρα-
γας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέροκον;

411. αἰσχροῦν γὰρ ἀργός —] Cf. Theogn. 1177. ἔργων αἰσχροῦν
ἀπαθῆς καὶ ἀεργός. Eur. Iph. A. 902. στρατὸς γὰρ ἀθρόος, ἀργός
ὧν τῶν οἰκοῦεν, etc. μὴ κακὸς δ'] An οὐ κακὸς δ'?

413. ῥίζωμ' ἀνεῖται] Cf. Soph. Oed. R. 270. 1405. Eur. Phoen.
940. Empedocl. Fr. 33. τέσσαρα τῶν πάντων ῥιζώματα πρῶτον
ἄκουε. Qu. ῥίζης, vel βλάστημ'. κάρτα δ' ἔστ' —] Anglice,
'though he is —.'

414. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ] Cf. Rhés. 446. ῥίπτεις
κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργείους Ἄρην. 183. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύ-
βοισι δαίμονος.

415. νιν] νῦν Blomf. Recte, opinor. ὀμαίμων] Nominativus.

416. εἴργειν] Qu. ἀρκεῖν.

417. ἀντίπαλον] Champion.

420. I. e. ὀλομένων ὑπὲρ φίλων.

424. γίγας ὅδ' ἄλλος] γίγας, ὅδ' ἄλλου Markl. ad Suppl. 872.
et ita supr. in uno codice. Qu. ὁ δ' αὐθις οὐ —. μείζων] Cf.
Hom. Il. V. 801. Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς.

425. κόμπος δ'] Qu. κομπῶν δ'. Sed cf. Soph. Ant. 1350 sq.
οὐ κατ' ἀνθρώπον φρονεῖ] Cf. Soph. Aj. 761. ὅστις — μὴ κατ'
ἀνθρώπον φρονεῖ. Prom. 890. ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει
μακροῦ. σχεθεῖν] Cf. ad Soph. Aj. 1082.

426. ἃ μὴ κραῖνοι τύχη] Idem fere versus est 549. πύργοις
ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραῖνοι θεός. Eur. Phoen. 184.

427. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος —] Cf. Eur. Suppl. 499. ὦμοσεν
πόλιν | πέρσειν θεοῦ θέλοντος ἦν τε μὴ θέλη.

428. φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς libri. φησι, κοῦδ' — Blomf. φησι,
κοῦδ' ἄν — Herw. φησιν, οὐδ' ἄν τὴν Διὸς — Hirschig. (Ann.
Crit.). φησιν, οὐδ' ἄν νιν Διὸς — Madvig. φησιν, οὐδέ νιν Διὸς
Heimsoeth. Dind. Wecklein. Qu. οὐδ' ἄν ἀστραπὴν | Διὸς πέδω
σκήψασαν —. Vel οὐδ' ἄν τὴν Διὸς | τὸ δρᾶν (in ἔριν corru-

ptum) πέδω σκήψασαν ἀστραπήν σχεθεῖν. Eur. Hec. 68. ὦ στεροπα Διός. Vel οὐδὲ τὴν Διός | βροντὴν — ἄν τὸ δρᾶν σχεθεῖν. Vel βροντὴν πέδω σκήψασαν ἄν κατασχεθεῖν. Eur. El. 748. νεοτέρα βροντὴ Διός. Bacch. 90. Διός βροντᾶς. 599. Soph. Oed. C. 1461. Διός περωτὸς — βροντά. Vel οὐδὲ τὸν Διός | κεραυνὸν ἐνσκήψαντ' ἄν —. Vel οὐδὲ τὴν Διός | χεῖρ' ἄν βέλος σκήψασαν —. Vel οὐδ' ἄν νιν Διός | βέλος πέδοι σκῆψαν τὸ μὴ οὐ δρᾶσαι σχεθεῖν. Sept. 453. κεραυτοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι. Ag. 366. ὅπως ἄν Ζεὺς — βέλος ἠλίθιον σκῆψειεν. Vel οὐδ' ἄν σφ' ἐκ Διός | βροντὴν πέδω σκήψασαν —. Vel οὐδὲ τὴν Διός | φλόγ' ἄν πέδω σκήψασαν. Vel οὐδὲ τοῦκ Διός | βέλος (453. κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι) πέδω σκῆψάν νιν —. Vel οὐδ' ἄν ἐκ Διός | πῦρ ἐν πέδω —. Vel φησι, μηδ' ἄν νιν Διός — (coll. Phoen. 1175. ἐκόμπασε | μηδ' ἄν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διός etc.). Vel οὐδ' ἄν νιν Διός | λαμπρὰν πέδοι σκήψασαν ἀστραπήν σχεθεῖν. Cf. 468. βοᾷ δέ — ὡς οὐδ' ἄν Ἄρης σφ' ἐκβάλῃ πυργωμάτων. Eur. Phoen. 1175. ἐκόμπασε | μηδ' ἄν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διός etc. Rhés. 602. ὅς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ', ἐς αὔριον | οὔτ' ἄν σφ' Ἀχιλλέως οὔτ' ἄν Αἴαντος δόρυ | μὴ οὐ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σχέθοι. Med. 1333. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί. Hel. 840. Herod. II. 169. Ἀπρίεω δὲ λέγεται εἶναι ἦδε ἡ διάνοια, μηδ' ἄν θεὸν μιν μηδένα δύνασθαι παῦσαι τῆς βασιληΐης. Scholiasta ὄργην pro ἔριν legebat.

429. ἔριν vulg. Ἴριν (coll. II. ο'. 58.) Tyrwhitt. κεραυνὸν ἐνσκήψαντ' ἄν Wecklein, qui confert Prom. 372. κεραυνῶ Ζηνός. 667. Plut. Aemil. P. c. 24. κεραυνὸς ἐνσκήψας. Infra 444. Eur. Cycl. 319. Ζηνὸς κεραυνὸν οὐ φρίσσω. Vitii manifestum est ἔριν. Qu. βροντὴν vel αἴγλην. In gemello loco Euripidis (Phoen. 1176.) πῦρ Διός memoratur. In ἔριν latet fortasse χέρ' ἄν, in ἐκποδῶν ἐκπέρθειν (469. 427.). πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v. πέδω σκήψασαν] Cf. Prom. 749. πέδω σκήψασα. Ag. 366. ὅπως ἄν — βέλος ἠλίθιον σκῆψειεν. Eum. 801. ὑμεῖς δὲ τῇ γῆ τῆδε μὴ βαρὺν κότον | σκῆψητε. Qu. σκῆψάν σφ' ἄν —. ἐμποδῶν] Anglice, in his way. Cf. Soph. Oed. R. 128. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδῶν — εἴργε τοῦτ' ἐξειδέναί; Mendosum videtur. Qu. ἄν ποτε (vel ἄν ποτ' ἄν) σχεθεῖν.

431. Cf. Arist. Av. 1096. ἀχέτας θάλπει μεσημβρινοῖς ἠλιομανῆς βοᾷ.

433 sq. Cf. Eur. Phoen. 1138. δεξιᾷ δὲ λαμπάδα | Τιτὰν Προμηθεὺς ἔφερεν ὡς πρήσων πόλιν. Soph. Oed. C. 56. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς | Τιτὰν Προμηθεὺς.

433. διὰ χερῶν ὠπλισμένη] Anglice, held as a weapon (brandish'd) in his hands. I. q. φλέγει δὲ λαμπάδι διὰ χερῶν ὠπλισμένος. Confer 513. διὰ χερὸς βέλος φλέγων. 473. Pers. 239. τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χεροῖν αὐτοῖς πρέπει. Eur. Bacch. 733. ἔπεσθε

θύρσοις διὰ χερῶν ὀπλισμένοι. Eur. Fr. 223 C. v. 47. τὸν δ' Ἀμφί-
 ονα | λύραν κελεύω διὰ χερῶν ὀπλισμένον etc. φλέγει δὲ λαμ-
 πὰς —] Cf. Soph. Oed. C. 1466. οὐρανία γὰρ ἀστραπή φλέγει. διὰ
 χερῶν] Qu. διὰ χεροῖν. ὀπλισμένη] Suspectum. Fort. ἀνημμένη,
 vel ὀπλισμένῳ, vel ὀπλισμένων.

434. χρυσοῖς δὲ —] Cf. 646. ὡς τὰ γράμματα | λέγει “κα-
 τάξω etc.” Arist. Ach. 197. κὰν τῷ στόματι λέγουσι, Βαῖν' ὅποι
 θέλεις.

435. πέμπε — τίς ξυστήσεται; Blomf., cui hic versus, ut hodie
 stat, minime placet. τοιῶδε φωτὶ τίς μάχη —; conj. Weil. Qu.
 τοιῶδε τῶδε φωτὶ τίς —; vel τοιῶδε φωτὶ, φράζε, τίς —;
 πέμπε] δ' εἰπέ Herw., qui soloecam esse vulgatam jure conten-
 dit. Qu. φράζε. Scribendum πέμπε —. Cf. 470. καὶ τῶδε φωτὶ
 πέμπε τὸν φερέγγυον. 472. 473. 595. τίς — μενεῖ;] Cf. Soph.
 Aj. 68. θαρσῶν δὲ μίμνε — τὸν ἄνδρ'.

437. καὶ τῶδε κέρδει] καὶ τῶδε κόμπῳ Kock. Heins. Weil.
 Qu. κὰν τῶδε τάνδρῳ, vel καὶ τῆδε κέρδει, vel καὶ τῷ πάρος (gl.
 κέρδει) κέρδος τόδ' ἄλλο γίννεται. Cf. Soph. El. 235. μὴ τίκτειν σ'
 ἄταν ἄταις.

441. θεοῦς, ἀτίζων] Cf. Suppl. 733. Eum., 540. μηδέ νιν —
 ἀθέω ποδὶ λάξ ἀτίσης (πατήσης?). Fr. 103. ἀτίσεις (i. e. ἀτιμάσεις,
 Hesych.). Eur. Suppl. 19. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν. Alc. 1037. Hom.
 Π. v'. 168. Alia forma est Theogn. 621. πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα
 τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν.

442. Similiter Arist. Pac. 57. δι' ἡμέρας γὰρ ἔς τὸν οὐρανὸν
 βλέπων | ὠδὶ κεχηγῶς λοιδορεῖται τῷ Δί.

443. γεγωνά — ἔπη] Cf. Antiph. 196, 2. βοὴν ἴσθησι γεγωνόν.
 Alciphr. III. 48. 1. τορῶ τινι καὶ γεγωνῶ τῷ φωνήματι χρησά-
 μενος.

444. πυρφόρον] πυρπνόον conj. Bl., coll. Prom. 953. πέποιθα
 δ' αὐτῷ ξὺν δίκη τὸν πυρφόρον | ἤξειν κεραυνὸν οὐδὲν ἐξηκασμέ-
 νον | μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν τοῖς ἡλίου. et schol. οὐδὲ τὸν Διὸς
 σκηπτὸν εἰς γῆν κατενεχθέντα, [ἢ αὐτοῦ τοῦ Διὸς φιλονεικήσαντος,
 quae ad lectionem ἔριν spectant,] ἐμποδῶν γένεσθαι (ἂν γεν.?)
 αὐτῷ λέγει. Verissima correctio, opinor, nisi quod pro ἐμποδῶν
 legendum suspicor ἔς πέδον vel ἐν (ἐμ) πέδῳ. Tentabam etiam
 οὐδ' ἂν νιν Διὸς | πῦρ ἔς πέδον (ἐν πέδῳ) σκῆψαν τὸ μὴ οὐ
 ποιεῖν σχεθεῖν. τὸν πυρφόρον — κεραυνόν] Cf. Soph. Oed. C.
 1502. πυρφόρος θεοῦ κεραυνός.

446. μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν —] Cf. Arist. Av. 1096. ἀχέτας
 θάλλεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς βοᾷ. Lucian. Amor. 45. πρὸς ἡλίου
 μεσημβρινὸν θάλλος.

447. κεί —] Cf. Arist. Vesp. 1332. ἦ μὴν σὺ δώσεις — δίκην
 — κεί σφόδρ' εἰ νεανίας.

448. αἰθων] Cf. Rhés. 122. αἰθων γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται θράσει. Soph. Aj. 1088. αἰθων ὑβριστής. 222. αἶθον — λῆμα] Anglice, an ardent spirit.

449. προστατηρίας Ἀρτέμιδος] Cf. Soph. El. 637. Φοῖβε προστατήριε.

450. εὐνοίαισι] Leg. εὐνοία τε (γε).

452. Cf. Eur. Phoen. 187.

454. πωλικῶν θ' ἐδωλίων] Schol. παρθενικῶν καθεδρῶν. Πῶλος enim saepe puella valet, Eur. Hec. 145. Andr. 622. Rhés. 261. Cf. Cho. 71. νυμφικῶν ἐδωλίων. Soph. El. 1393. ἀρχαιοπλουτα πατὸς εἰς ἐδώλια.

456. ποτ' ἐκλαπάξαι] Qu. δόμους λαπάξαι, vel πέδον —.

458. Cf. Hom. Il. γ'. 325. Πάριος δὲ θεῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν.

459. πήδησεν] Scrib. 'πήδησεν. Cf. Hom. Il. η'. 182. ἐκ δ' ἔθορε κλήρος κυνέης.

460. νηίτησι ob metrum Porson.

461. ἐμβριμωμένας] Cf. Eur. Fr. 1099. ἐμβριμώμενος (i. e. ἐπιτιμῶν). ἵππους — δινεῖ] Cf. Eur. Phoen. 791. δινεύεις — μώνυχα πῶλον.

462. πρὸς πύλαις] πρὸς πύλας Ald. Rob. Blomf. coll. 185. etc.

463. φιμοῖ] Cf. Aesch. Fr. 326. δς εἶχε πῶλους τέσσαρας ζυγηφόρους | φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἔστομωμένας. οὐ σμικρὸν τρόπον] Anglice, in no humble fashion. Cf. 283. τὸν μέγαν τρόπον. τρόπον] βρόμον conj. Schutz. prob. Walker. p. XXXV. νόμον Prienus. Dind.

465. Cf. 283. τὸν μέγαν τρόπον.

466. ἀνὴρ δ'] ἀνὴρ (om. δ') Blomf. Dind. Recte. προσαμβάσεις] Qu. προσαμβάσει, vel φέρει pro στείχει in v. prox.

467. στείχει] Qu. φέρει.

469. Qu. ὡς οὐδ' Ἄρης ἂν —.

471. δούλειον] δούλιον recte Dind.

472. Distingue sic, σὺν τύχῃ δέ τω | καὶ δὴ πέπεμπται. Cf. Cho. 138. σὺν τύχῃ τινί. Soph. Oed. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τω | σωτήρι βαίη.

473. καὶ δὴ πέπεμπται οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων —] καὶ δὴ πέπεμπται — Erfurdt. ad Aj. 191. prob. Blomf. Contra ineptam esse istam emendationem censent Well. Lob. ad Aj. p. 248. Kühlstaedt. Obs. Crit. p. 28. κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων] Cf. 554. ἀνὴρ ἄκομπος, χεῖρ δ' ὄρα τὸ δράσιμον. Emphasis est in ἐν χεροῖν, i. e. factis non verbis glorians.

477. τροφεῖα —] Cf. Eur. Or. 109. καὶ μὴν τῖνοι γ' ἂν τῆ τεθνηκυῖα τροφάς. πληρώσει] Angl. will pay in full. Cf. 548.

478. Connecte πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος.

480. κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω] κόμπαζ' ἔτ' ἄλλον conj. Bl., coll. supra 451. Eum. 209. Schol. λέγε ἄλλον κομπώδη. Recte. Cf. Eum. 289.

κόμπασον γέρας καλόν. Soph. El. 1500. μηδέ μοι φθόνει λέγων] μηδέ μοι φθόνει λέγειν recte Elmsl. ad Her. 1011., coll. Med. 62. μὴ φθόνει φράσαι. μηδέ μοι φθόνει λόγων Valck. Dind. Cf. Prom. 583. μηδέ μοι φθονήσης εὐγμάτων. Suppl. 321. ἀφθόνω λόγῳ. et ad Prom. 584.

484. τῶς] Sic. Cf. 637. Suppl. 69. 691. Soph. Aj. 840. ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμέ | αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τῶς etc. Vox rara in tra-goedia.

485. νεμέτωρ] Formatum ut γενέτωρ, παιδολέτωρ.

487. παρίσταται] Qu. προσίσταται. Cf. 537.

488. Ἴππομέδοντος] Cf. 553. Παρθενοπαῖος — φαιῶχίτωνες. Soph. Fr. 785. Ἀλφεσίβοιαν. Primam hujus versus dipodiam cho-riambum habet Elmsleius. Cf. ad 547. Soph. Fr. 785. Ἀλφεσίβοιαν, ἣν ὁ γεννήσας πατήρ. V. Elmsl. ad Aj. 209. τύπος] Cf. Soph. Tr. 12.

489. πολλήν] πολιὰν Wakef. S. C. § 40. V. Valck. ad Phoen. 994.

491. οὐ τις εὐτελής ἄρ' ἦν] Qu. οὐκ ἄρ' εὐτελής τις ἦν. Ita Eur. Bacch. 824. εὖ γ' εἶπας αὐτὸ, καί τις εἶ πάλαι σοφός.

492. ὤπασεν] Legendum ὤχμασεν. Cf. 541. ἐν χαλκηλάτῳ | σάκει — Σφίγγ' ὠμόσοιτον προσμεμηχανημένον | γόμφοις ἐνώμα. 643. 496. Prom. 20.

493. ἰέντα] Correpta prima, ut in Eur. Iph. A. 1101. Hel. 1236. Suppl. 281. (dact.), Sept. 291. (cret.) διὰ στόμα] Cf. 579. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. 51.

494. λιγνὴν — πυρὸς κάσιν] Similiter Ag. 494. μαρτυρεῖ δὲ μοι κάσις | πηλοῦ ξυνωρὸς διψία κόνις τάδε. Supra 351. ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομῶν δμαίμονες. Hom. Il. ξ. 231. ἐνθ' Ὑπνω ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο. Chaeremon. Fr. 10. λειμώνων τέκνα (ἄνθηα). Virg. Aen. VI. 278. 'Consanguineus Lethi Sopor.'

495. ὄφρων — πλεκτάναισι] Cf. Cho. 248. θανόντος ἐν πλε-κταῖσι καὶ σπειράμασι | δεινῆς ἐχίδνης. Soph. Fr. 480, 6. πλεκταῖς ὠμῶν σπείραισι δρακόντων. Eur. Ion. 1423. κεκρασπέδωται δ' ὄφρ-σιν αἰγίδος τρόπον. Clypeus nimirum ἴτην suam anguibus orna-tam habebat. Eur. Tro. 1197. ἴτην ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις. El. 458. περιδρόμῳ — ἴτην ἔδρα. Qu. περιδρόμων vel περιδρόμοις.

496. προσηδάφισται] Anglice, is based, is supported, is backed, has a background of. Schol. B. ὑπέστρωται.

497. ἐνθεός δ'] Leg. ἐνθεός τ'. Cf. Fr. 120. ἐνθεουσιᾶ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη.

498. θυιάς Br. φόβον] φόνον βλέπων Canter. Recte. Cf. Prom. 355. συρίζων φόνον (al. φόβον).

500. κομπάζεται] Cf. Alc. 497. τίνας δ' ὁ θρέψας παῖς πατρὸς κομπάζεται; φόβος] φόβον Porson. Qu. βρόμος.

501. Distingue sic, ἦ γ' — γείτονι ἀνδρὸς etc. Qu. ἦ γ' ἀγχίπολις, vel ἦ σωσίπολις, vel ἦ ἑρυσίπολις (supra 128.).

503. δύσχιμον] I. q. δυσχείμερον. Cf. v. μελάγχιμος. Cf. Cho. 184. Pers. 566. Eur. Bacch. 15. (ubi v. Elmsl.). Suppl. 962.

506. ἐν χρεία τύχης] Imo ἐν χρεία μάχης. Soph. Aj. 963. ἐν χρεία δορός.

509. Cf. Eur. Phoen. 248. Ἄρης αἷμα (κῦμα, or χεῖμα?) δάϊον φλέγει (schol. διεγείρει). Soph. Aj. 196. ἄταν οὐρανίαν φλέγων.

ἄνδρῶν, τῶ (i. q. ῶ) Schuetz. Recte. Qu. ἄνδρῶν δὴ γ' ἀνήρ —. Qu. τᾶνδρῶν. τῶ] Qu. που. Lege θατέρω ξυστήσεται.

513. φλέγων] Cf. 433. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὀπλισμένη. Fort. φέρων.

514. Transponendus forsan post v. 517. Cf. Eur. Her. 234. τὴν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην | νῦν δὴ μάλιστ' εἰσεῖδον. Suppl. 705. δεξιῶν δ' ἠσώμενον | φεύγει τὰ κείνων. (Ubi v. Markland.) Iph. A. 1357. Soph. Aj. 1353. που vulg. του Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 461. Recte. Cf. ad Nub. 1087.

516. ἡμεῖς κρατούντων ἔσμεν (sc. φίλοι) conj. Bl. Cf. Rhés. 320. Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἔστιν (Jupiter a nobis stat). οἱ δ' ἠσσωμένων] I. e. οἱ δὲ τῶν ἠσσωμένων.

517. Τυφῶ] Cf. Suppl. 560. Soph. Fr. 999. Arist. Nub. 336.

519. ἀντιστάτας] ἀντηρέτας Blomf. ut in v. 595. Cf. v. ἐνστάτης. Qu. ἄνδρ' ὅμοι' ἀντηρέτην. Redde ἄνδρες mortal men.

519. τε] τοι conj. Blomf. Lege γε aut δέ. Interpolatum h. v. censet Wecklein.

520. γένοιτ' ἄν] γένοιτο Ζεὺς conj. Bl. τυχῶν] Imo κυρῶν.

521. ἀντίτυπον ἔχοντ'] Qu. ἀντίον νέμοντ' (542.). Vel ἐνστάταν (Soph. Aj. 104.) ἔχοντ'. Requiritur creticus. Cf. v. str. 481.

522. δέμας] Corruptum. Qu. δεθὲν, vel γραφὲν, vel τεθὲν, vel δετόν. ταῦτα] τὰμὰ F. G. Schmidt.

525. ἰάψειν] Qu. ἀφήσειν. Redde, will lose his head.

528. τύμβον κατ' αὐτὸν —] Cf. Fr. 24. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα. Prom. 847. Νείλου πρὸς αὐτῶ στόματι. Soph. El. 720. Prior in Ἀμφίων producta ut in Ὑπερίων.

529. ὄμνησι δ' αἰχμὴν —] Cf. Eur. Phoen. 1691. ἴστω σίδηρος ὄρκιον τ' ἔμοι ξίφος.

530. σέβειν] Qu. σέβων. Vel σέβειν ἔρασθαί τ' ὀμμάτων ὑπέριον. πεποιθῶς] Requiri videtur participium jactans (αὐχῶν) significans. Construe autem ὄμνησι ἢ μὴν λαπάξειν. ὀμμάτων] δαιμόνων Naber. Sed jam praecessit θεοῦ.

532. Cf. Fr. 573. σαφῶς Σιδηρῶ καὶ φοροῦσα τοῦνομα. ὄρεσκίου] Cf. Hipp. 1277. φύσιν ὄρεσκίων σκυλάκων.

533. βλάστημα] Cf. βλαστημὸς, Suppl. 317. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις; Sept. 12. καλλίπρωρον] Cf. Ag. 236. στόματος καλλιπρώρου. Prom. 424. ὄξυπρώροις ἐν αἰχμαῖς. ἀνδρόπαις ἀνήρ] Cf. Soph. Fr. 551. τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης (f. — δ' ὁ δεσπότης) ἀπώλεσα.

534. στείχει] Qu. ἔρπει. Cf. Asclepiadis Epigr. νῦν αἰτεῖς δε λεπτός ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλος | ἔρπει. Xen. Symp. p. 515, 41. παρὰ τὰ ὦτα ἄρτι ἴουλος καθέρπει.

537. γοργὸν δ' ὄμμα' ἔχων] Cf. Prom. 356. ἔξομμάτων δ' ἥστραπτε γοργωπὸν σέλας. Rhés. 8. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν. Phoen. 146. Anacreont. XXIX. 12. μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω. Soph. Aj. 450. ἦ Διὸς γοργῶπις — θεά.

539. πόλεως ὄνειδος] Cf. Aj. 1191. δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων. Hor. Od. IV. 12. 6. 'Cecropiae domus | aeternum opprobrium.'

541. φέρει] σφίγγει Naber. Qu. πατεῖ aut στείβει.

542. γόμοις ἐνώμα] γόμοισι νωμᾶ Wakef. S. C. § 131. Tyrwh. Recte. Cf. 543. φέρει δ' ὑφ' αὐτῆι etc. ἔκκρουστον] Eminens, ut loquitur Cicero. Anglice, in relief. Cf. Eust. p. 1160, 49. ἴσως δὲ καὶ μηχανῆι τινι ἐκινουῦντο, ἔκκρουστα ὄντα καὶ οὐ διόλου προσηλωμένα τῷ σάκει, καὶ οὕτω ἐφάνταζον τοῖς ὁρῶσι τὸ αὐτοκίνητον. ὁποῖον δὴ τι πλάττει καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.

543. ὑφ' αὐτῆι] ὑφ' ὀπλῆι (i. q. χηλῆ) Wakef. l. c. Cf. Phoen. 1154.

544. ὥς] Pro ὥστε, ut alibi non raro. ἀνδρὶ τῷδε] Parthenopraeo, ni fallor. Cf. 560. ἰάπτεσθαι] Cf. 299. Ag. 510. τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη. Ag. 1549. ἰάπτων. Suppl. 547.

545. οὐ καπηλεύσειν] Anglice, will not give short measure (or false weight, i. e. will deal largely in). Cf. Sept. 872. καὶ δόλος οὐδεὶς | μὴ 'κ φρενὸς ὁρῶς με λιγαίνειν. 917. Jambl. V. Pyth. p. 196. παραιτήσασθαι δὲ λέγονται τοὺς τὰ μαθήματα καπηλεύοντας καὶ τὰς ψυχὰς ὡς πανδοχείου θύρας ἀνοίγοντας παντὶ τῷ προσίοντι τῶν ἀνθρώπων. Philostr. V. Apoll. I. 13. ἀπῆγέ τε (αὐτὸν) τοῦ χρηματίζεσθαι τε καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν. S. Paul. II. Cor. 2, 17. οὐ γὰρ ἐσμεν, ὡς οἱ πολλοὶ, καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας — λαλοῦμεν. Ennius, 'Non mi aurum posco, nec mi pretium dederitis, | non cauponanti bellum, sed belligeranti.'

547. ὁ Παρθενοπαῖος Tyrwh. παῖς Παρθενοπαῖος Blomf. ex Eur. Suppl. 889. παῖς (om. Dind.) Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος. Cf. Eur. Phoen. 1169. ὁ δ' Ἀρκᾶς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος, | Τυφῶς πύλαισιν ὥς τις ἐμπεσῶν βοᾷ etc.

548. Ἀργεῖ δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς] Cf. Eur. Suppl. 891. παιδεύεται κατ' Ἀργος (Parthenopraeus). ἐκτίνων καλὰς τροφὰς] Cf. 477. θανῶν τροφεῖα πληρώσει χθονί. Ag. 729. χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων etc.

549. πύργοις ἀπειλεῖ —] Cf. 426. πύργοις δ' ἀπειλεῖ δειν' ἀ μὴ κραῖνοι τύχη.

550. εἰ γὰρ τύχοιεν —] Cf. 566. εἶθε γὰρ θεοὶ —.

551. Qu. πρὸς θεῶν | αὐτοῖσι κείνοις —.

552. Cf. Soph. Aj. 839. καί σφας κακούς κάκιστα καὶ πανω-
λέθρους | ξυναρπάσειαν. Lege παγκάκως (om. τ').

553. τὸν Ἀρκάδα] Per attractionem positum ad ὄν, pro τῷ
Ἀρκάδι. Cf. Hom. Od. α'. 71. Κύκλωπος κεχόλωται, ὄν ὀφθαλμοῦ
ἀλάωσεν | ἀντίθεον Πολύφημον. Elmsl. ad Her. 601. et me ad
Soph. Ant. 404. et ad Ran. 427.

554. ἀνὴρ ἄκομπος —] Cf. 473. κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων.
δρα] Anglice looks to. Cf. 623. Soph. Phil. 96. ἐσθλοῦ πατρὸς
παῖ, καὐτὸς ὢν νέος ποτὲ | γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον
ἐργάτιν. Eur. Suppl. 917. φρόνημα δὲ | ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς
λόγοις ἴσον.

557. ἔσω πυλῶν] Sc. στόματος. Cf. Eur. Hipp. 882. στόματος
ἐν πύλαις. et Homericum ἔρκος ὀδόντων. Ibid. κακά] Sc. ἔπη.

558. εἰσαμεῖψαι] Anglice, to pass, enter. Sub. τὰς πύλας.
θηρὸς ἐχθίστου δάκους] Cf. Eur. Hipp. 646. ἀφθογγα δ' αὐταῖς
ξυγκατοικίζειν δάκη | θηρῶν. et ad Prom. 583. ποντίοις δάκεσι.

560. ἔξωθεν εἶσω] ὠσθεῖσα δ' ἔξω (ἢ ἀσπίς) conj. Herw.
"Opponitur 557. ἔσω πυλῶν ῥέουσαν etc. Cf. Prom. 665."

561. κροτησμοῦ] Cf. πατησμός, λοιδορησμός.

562. Lege τᾶν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ. Vel τὰδ' ἂν —. Vel τάχ'
ἂν —. ἂν δ'] Qu. τᾶν.

563. ἰκνεῖται λόγος] Qu. ἰκνεῖται φόβος. Cf. Soph. Phil. 791.
εἶθε σοῦ διαμπερὲς | στέρωνων ἔχοιτ' (l. ἴκοιτ') ἄλγησις ἦδε.

564. τριχὸς δ' ὀρθίας] καὶ τριχὸς ὀρθιος Blomf. Dind. Quidni
τριχὸς δ' ὀρθιος? λόγος] Malim φόβος. Cf. Cho. 29. ὀρθόθριξ
φόβος. Soph. Oed. C. 1624. ὥστε πάντας ὀρθίας | στησαι φόβω
δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας. Hom. Il. ω'. 359. Virg. Aen. IV. 280.

565. μεγάλα] Sc. ἔπη. Anglice, the big words. μεγαλη-
γόρων] Qu. μεγαλαγόρων.

566. εἶθε γάρ Porson. Nusquam alibi consociantur εἶθε γάρ.
Usurpatur tantum εἶθε vel εἰ γάρ. Qu. εἶθε σοι θεοὶ, vel εἶθε
νιν θεοὶ, vel εἶθε δαίμονες.

567. Qu. ὀλέσειαν (vel ἐλάσειαν) ἐκ γᾶς, vel εἶθε νιν θεοὶ |
τᾶσδ' ἐλάσειαν ἐκ γᾶς.

571. κακοῖσι βάζει] Leg. κακοῖσι βάλλει, vel κακοῖς ἰάπτει.
Cf. 382. θείνει δ' ὀνειδεί μάντιν etc. Soph. Aj. 1244. ἀλλ' αἰὲν
ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που etc. Hom. Od. ν'. 142. ἄριστον ἀτι-
μήσιν ἰάλλειν.

572. τὸν ἀνδροφόντην, τὸν —] Cf. Arist. Pac. 24. ὁ δεινὸς,
ὁ ταλαύριος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν.

576. πρόσμοραν ἀδελφεὸν (acc. supr. πρὸς eraso) M. προσμο-
λῶν δμόσπορον Blomf. καὶ τὸν σὸν αὐτάδελφον εἰς πατρὸς μόρον
conj. Dobr. Corruptum videtur πρόσπορον vel προσμόραν ex
προσμολῶν δμόσπορον (gl. ἀδελφόν). Forma ἀδελφεὸς, ut monuit
Elmsleius, non nisi in choricis legitur apud Tragoedos.

577. Sensum hujus loci non capio.

578. δὲ τ'] δὲ Bl. δὲ τ' ἐν τελευτῇ] δυσεκτέλευτον Herm. Quid δὲ τ' ἐν τελευτῇ significet equidem non video.

579. διὰ στόμα] Cf. 51. 493.

580. τοῖον] Qu. θεῖον. Et sic Rob. Blomf. ἢ τοῖον ἔργον] ἢ τὰρ' ἂν ἔργον ἦν θεοῖσι προσφιλέσ V. D. in Class. Journ. VI. 78. Correctio probabilis. Haec obelo notavit Porson.

582. πόλιν πατρῶαν —] Idem fere versus Soph. Ant. 199. δε γῆν πατρῶαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς etc. El. 411.

584. δίκη] δίκη conj. Bl. Qu. δίκης. μητρός τε πηγὴν —] Lege μητρός δὲ —. Cf. Ag. 887. ἐμοί γε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι | πηγαὶ κατεσβήκασιν. Prom. 540. Shaksp. Henr. VI. Act. IV. Sc. I. 'Like ambitious Sylla, overgorg'd | with gobbets of thy mother's bleeding heart'. King John V. 2. 'You lordly Neroes, ripping up the womb | of your dear mother, England.' (Dobr.)

585. πατρίς τε] Lege πατρίς δέ. χθονός] Lege χερός.

588. μάντις] Qu. κανεῖς.

589. ἄριστος] δίκαιος Porson.

590. εὐκῆλον ἔχων] εὐκνκλον (aut οὐκ ὄγκω) νέμων F. G. Schmidt. Qu. εὐτυκταν (εὐκνκλον, εὐσημον) νέμων. νέμων] Eodem sensu νωμᾶν 542. Sic οἶακα νωμᾶν (3) et νέμειν (Ag. 802.).

591. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλω] Cf. Eur. Phoen. 1128. οὐ σημει' ἔχων | ὑβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὄπλα.

592. οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος —] Cf. Philem. IV. 37. εἶναι δίκαιος κοῦ δοκεῖν εἶναι θέλει.

593. βαθεῖαν ἄλοκα] Cf. Suppl. 406. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου etc. Pers. 142. Herc. 164. δορός ταχεῖαν (l. βαθεῖαν) ἄλοκα. Rhés. 796. πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών. Pind. N. IV. 6. ὃ τι κε σὺν Χαρίτων τύχα γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας. καρπούμενος] ἀρούμενος arans Wakef. S. C. § 173. Vulgatam enim nihil aliud significare posse quam decerpens fructus e sulcis mentis, post quae inepte inferri versum proximum. Qu. τετμημένος. Cf. Cho. 25. ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμω. Callim. H. Dian. 180. αἰ μὲγ' ἄρισται | τέμνειν ὄλκα βαθεῖαν. Phil. Jud. I. 20. γῆς βαθείας αὐλακας ἀνατέμνοντες (βόες). Vel ἀρούμενος (ἠρωμένος). Sed cf. Ag. 502. αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν. Xen. Cyr. VIII. 7. 6. παῖς τε ὦν τὰ ἐν παῖσι νομιζόμενα καλὰ δοκῶ κεκαρπῶσθαι. Pind. P. II. 134. ὁ δὲ 'Ραδάμανθυσ — φρενῶν ἔλαχε καρπὸν — οὐδ' ἀπάταισι τέρεται. Theogn. 1051. βαθείη | σῆ φρενὶ βούλευσαι σῶ τ' ἀγαθὸν τι νόω. Pers. 142. φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον.

594. ἀφ' ἧς Plutarch. Quae lectio confirmatur Aristophanis versu Lys. 406. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευματα. Soph. Oed. C. 611.

595. σοφούς τε κάγαθούς] Callidos (peritos) ac fortes. Soph. Phil. 118. σοφός τ' ἄν αὐτὸς κάγαθὸς κεκλή' ἅμα. El. 1089. σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλήσθαι. ἀντηρέτας] Cf. 283. 993.

597. Cf. Soph. Aj. 493. εὐνής τε τῆς σῆς, ἧ σννηλλάχθης ἐμοί.

599. δμιλίας κακῆς] Cf. S. Paul. I. Cor. XV. 33. φθείρουσιν ἧθη χρήσθ' δμιλίαι κακαί. Pers. 753. ταῦτα τοῖς (τοι?) κακοῖς δμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκειται | θούριος Ξέρξης.

600 sq. καρπὸς οὐ κομιστέος | ἄτης ἀρούρας θάνατος ἐκκαρπίζεται Wakef. S. C. § 188., coll. Pers. 821. ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν | ἄτης, ὅθεν πάγκλιαντον ἐξαμᾶ θέρος. Cf. 693.

601. Hunc v. spurium habet Porson. Infra 589 et 590. (correctum ἄτης ἀρουραν θάνατος εὐ καρπιζέτω) posuerit V. D. in Class. Journ. VI. 78. ἄτης —] Cf. Eur. Hipp. 432. φεῦ φεῦ, τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχοῦ καλὸν | καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς καρπίζεται (κομίζεται al.). Ubi spurium hunc versum habet Monk.

602. ἦ γὰρ —] Lege ἦ γὰρ —. Cf. Phocyl. 128. πολλάκι σννθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες. ξυνεισβάς πλοῖον —] Cf. Eur. El. 1355.

603. ναύταισι θερμοῖς] Cf. Eum. 560. γελᾶ δ' ὁ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ. Arist. Thesm. 635. 735. ὦ θερμοτάται. Vesp. 918. Soph. Aj. 222. πανουργίαι τινὶ libri. πανουργίας πλέως Dind. καὶ πανούργοισίν τισιν conj. Arnald.

607. κυρήσας] Lege κύρησεν. ἐκδίκως aut ἐνδίκως libri. ἐνδίκως Rob. Blomf. ἐκ δίκης conj. Blomf. εἰκότως Herw., coll. Suppl. 403.

607. Cf. Hom. Il. μ'. 37. Διὸς μάστιγι δαμέντες. ν'. 812. Διὸς μάστιγι κακῆ ἐδάμημεν. Prom. 682. οἰστροπλήξ δ' ἐγὼ | μάστιγι θεία γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. Ag. 625. Soph. Fr. 656. θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾶ βροτός. Rhés. 36. Πανὸς — μάστιγι φοβεῖ;

609. Cf. Fr. 161. ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσσον ἦλθε Σίσυφος, | τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς, ἧ σ' ἐγείνατο. Eur. Phoen. 993. ibique Valck.

610. σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβῆς ἀνὴρ] Fort. εὐσεβῆς τ' ἀνὴρ. Cf. Eur. Fr. 342, 4. ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κάγαθῆς.

612. θρασυστόμοισιν] Qu. θρασυστόμοισί τ'. φρενῶν βία] Cf. Alc. 829. βία δὲ θυμοῦ etc.

613. τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν] Qu. θέλουσιν αὐθις τὴν πάτραν πάλιν μολεῖν.

615. μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις] Qu. μηδ' ἄν ἐμβαλεῖν ποτ' ἄν.

618. εἰ καρπὸς ἔσται] Qu. εἰ κῦρος ἔσται, i. e. ratification. Sed cf. Eum. 713. κάγωγε χρησμούς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς | ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι. Pind. Isth. VIII. 101. ἐπέων δὲ καρπὸς οὐ κατέφθινε.

619. Cf. 1. Cho. 582. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Fr. 208. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια. Oed. C. 1430.

620. Qu. ὄμως δ' ἐκείνω (pro ἐπ' αὐτῶ) —.

622. γέροντα τὸν νοῦν] Qu. γέροντα μὲν νοῦν. σάρκα — ἠβῶσαν] Cf. Fr. 178, 5. ἠβῶσα χεῖρ. Eur. Hipp. 969. ἠβῶσαν φρένα. Sosiph. trag. 2. νῦν σοι — θυμὸς ἠβάτω. φύσει (supr. a m. rec. φέρει) M. φύει Well. Dind. φύσει Blomf. Cf. Pers. 441. ὄσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν. Praestat lectio φέρει. Cf. Arist. Eq. 757. καὶ λῆμα θούριον φορεῖν.

623. ποδῶκες ὄμμα] Cf. Cho. 576. ποδώκει περιβαλὼν χαλκείματι.

625. θεοῦ δὲ —] Cf. Eur. Her. 608. οὔτινά φημι θεῶν ἄτερο ὄλβιον, οὐ βαρύποτμον, ἄνδρα γενέσθαι. Theogn. 165. οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρὸς | οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὔτ' ἀγαθός. Soph. Aj. 383. ξύν τοι θεῶ πᾶς καὶ γελᾷ κῶδύρεται. Trag. Adesp. 477. ἄνευ θεοῦ γὰρ οὐδ' ἂν εἰς ἀνὴρ σθένει.

627. ἡμετέρας τελειῖθ'] ἀμετέρας — Dind. ἐμὰς, εὔ τελειῖθ' Bl. (De εὔ τελειῖν cf. 35. Pers. 225.). ἐκτελοῖθ' conj. Bl., coll. Pers. 228. ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρησιὰ. Qu. εὐτυχοῖ.

630. Cf. Prom. 372. κεραυνῶ Ζηγός. 668. πυρπνόον — Διὸς — κεραυνόν. Soph. Oed. C. 1502. πυρφόρος θεοῦ κεραυνός. 1658. El. 823. κεραυνοὶ Διός. Aj. 470.

631. δὴ τόνδ'] δὴ τὸν τ' Blomf. γένει] πόλει F. G. Schmidt.

632. τὸν αὐτοῦ σοῦ] τὸν αὐτοῦ σὸν Lenting. ad Med. 479.

633. οἶας (om. γ') C. Turn. Recte.

634. πύργοις ἐπεμβάς] Cf. Eur. Hipp. 664. ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν. Soph. El. 834.

635. δοκεῖ (sup. σοι) M. Recte. Cf. ad Ag. 1649. ἐπεξιακχάσας] Simplex ἱακχάζειν legitur Herod. VIII. 65. ἀλώσιμον παιᾶν'] Cf. Ag. 10. ἀλώσιμον βάξιν.

636. Qu. συμπλέκεσθαι.

637. ἀτιμασιῆρα σῶς ἀνδρηλάτης Madvig. "Vivo ignominiae auctori se vivum exilii et ignominiae auctorem fore Polynices cupit." σῶς etiam Dind. III. Qu. ἀτιμασιῆρ' ὄπως, vel ἀτιμασιῆρὰ γ' ὄς. Dein ἀνδρηλατῶν malit Blomf.

639. τοιαῦτ' αὐτεῖ] Cf. 384. τοιαῦτ' αὐτῶν.

640. καλεῖ — θεοῦς — ἐποπιῆρας — γενέσθαι] Cf. Cho. 125 sq. λιτῶν τῶν ὄν] Cf. Soph. Aj. 442. τῶν ὄπλων τῶν ὄν. Tr. 266. τῶν ὄν τέκνων. Plat. Resp. III. 394. τὰ δὲ δάκρυα. Eur. Iph. T. 50.

641. πάγχυ] Nusquam alibi apud tragicos legitur epicum πάγχυ. Qu. δῖα.

642. καινοπηγές] Confer εὐπηγής, Hom. Od. φ'. 334. ξεῖνος μέγας ἠδ' εὐπηγής (μητραι). Qu. καινόπηκτον (coll. εὐπηκτος, Π. β'. 661. θ'. 663. Od. ψ'. 41. Theocr. I. 128. εὐθεταιον σάκος] εὐκυκλον cum γρ. εὐθεταιον M. Sic 590. ἀσπίδ' εὐκυκλον. Cf. Ag. 444. λέβητας εὐθέτους. Fr. 255. πέλλυτρο' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

644. *τευχηστήν*] *Ἀπ τευχῆσιτῆρ'*? Cf. Pers. 901. *σθένος ἀνδρῶν τευχῆσιτῆρων*. Cho. 627. *ἐπ' ἀνδρὶ τευχῆσφόρῳ*.

647. *ὡς τὰ γράμματα λέγει*] Cf. Fr. 323. *ὡς λέγει γέρον γράμμα*. Dem. Phil. III. 42. *τί οὖν λέγει τὰ γράμματα;* *κατάξω δ'*] Malim *κατάξω τ' (γ')* —. Cf. 434. *κατάξω*] Cf. 660. Eur. Phoen. 431. Confer v. *κατέρχομαι* (Cho. 3. Sept. 1000. Ag. 1656. Eum. 465. Herod. III. 45.) et *κάτειμι* (Ag. 1293. Eur. Med. 1015.).

648. *δωμάτων τ' ἐπιστροφάς*] Cf. Eum. 547. *ξενοτίμους ἐπιστροφάς δωμάτων*. Fr. 243. 264.

650. *σὺ δ' αὐτὸς* —] “Qu. ex seqq. nata.” (Dobr.) *δοκεῖς* Blomf. Malim *δοκεῖ* vel *πρέπει*. Qu. *νοεῖς*, vel *δοκεῖ*.

651. *οὐποτ' ἀνδρὶ τῶδε κηρυκευμάτων μέμψει*] Cf. Fr. 199, 3. *ἐνθ' οὐ μάχης* — *μέμψει*. Soph. Aj. 180. *μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορός*.

652. *ναυκληρεῖν πόλιν*] Cf. Soph. Ant. 994. *δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν*.

653. *θεῶν μέγα στύγος*] Cf. Cho. 1028. *θεῶν στύγος*. Eum. 644. *στύγη θεῶν*. *θεομανές*] Cf. Soph. Aj. 611. *θεία μανία ξύναυλος*. 186. *θεία νόσος*.

658. *ἐπώνυμῳ δὲ* —] Cf. 577. 829. Eur. Phoen. 645. *ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκη πατῆρ | ἔθροτό σοι θεία προνοία νεικέων ἐπώνυμον*. Soph. Aj. 430. *αἶ αἶ, τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ᾧδ' ἐπώνυμον | τοῦμόν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακαῖς; etc.*

659. *ὄπη τελεῖ*] *ὄποι* Ald. Rob. prob. Bl. *ὄπη* Porson. Cf. Cho. 1021. *οὐ γὰρ οἶδ' ὄπη τελεῖ*. Pers. 224. Soph. El. 1419.

660. *χρυσότευκτα γράμματα*] Cf. Fr. 184, 2. *ποῦ χρυσότευκτα κάργυρᾶ σκυφώματα; Med. 984. χρυσότευκτόν τε στέφανον*. Soph. 1025, 7. *χρυσοτεύκτων*.

661. *τύφῳ*] *φοίτῳ* al. *Φοῖτος* per *μανία*, *λύσσα* explicat Hesychius. *φλύοντα* [Anglice, *Vaunting emptily*. Cf. Prom. 504. *μὴ μάτην φλύσαι θέλων*.

662. *ἢ Διὸς* — *Δίκη*] Cf. Med. 764. *ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς Ἥλιον τε φῶς*.

664. *φυγόντα μητρόθεν σκότον*] *φεύγοντα* — malit Blomf. Cf. Cho. 610. *ἐπεὶ μολῶν ματρόθεν κελάδησεν*. Eum. 635. *οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τετραμμένη*.

665. *που*] Qu. *πω*.

666. *τριχώματος*] Confer *χαίτωμα* (385.), *πύλωμα*, *πλεύρωμα*, *πέπλωμα*, etc.

667. *προσεῖπε*] *προσεῖδε* B. Martin (1755.), coll. schol. *οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐδ' ἐφίλησεν*. Brunck. *προσειπεῖν οὐ κατηξιώσατο* conj. Blomf. Qu. *προσειπεῖν οὐδ' ἐπηξιώσατο* (vel *οὐδὲν ἤξ.*). Qu. *προσεῖδεν ἢ* —. Qu. *ποτ' εἶδε*. Cf. Prom. 215. *οὐκ ἤξιωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν*. Ag. 952. Phoen. 1726. *οὐχ ὄρᾳ Δίκα κακούς*.

668. *κακουχία*] *Vexatione* explicat Walker, ut apud Latinos *male habere aliquem*. Scholiasta per *κακώσει* explicat.

670. ἡ δῆτ' ἄν εἶη] ἡ τὰρ' ἄν εἶη recte Elmsl. ad Heracl. 651. Fort. ἡ κάρτ' ἄν εἶη. πανδίκως] παντελῶς conj. Herw. ad Oed. R. 669.

671. Cf. Soph. Aj. 445. φωτὶ παντουργῶ φρένας.

673. μᾶλλον ἐνδικώτερος] Cf. Suppl. 279. μᾶλλον ἐμφερέστεραι. Eur. Hec. 374. μᾶλλον εὐτυχέστερος. Hipp. 486. Herod. I. 32. μᾶλλον — ὀλβιώτερος. Qu. μᾶλλον ἐνδικώτερον, vel μᾶλλον ἐνδίκως ἐμοῦ, vel μᾶλλον ἐν δίκῃ 'τερος.

674. ἄρχοντί τ' ἄρχων] Qu. ἄρχοντί γ' ἄρχων.

676. Cf. Phoen. 1394. κνήμην τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ. πετρῶν προβλήματα] I. e. ἀσπίδα etc. Cf. Eur. Suppl. 207. χείματος προβλήματα. Fr. 530, 2. θηρὸς πρόβλημα. Arist. Vesp. 615. τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν. Herod. VII. 70. προβλήματα ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς. IV. 175. Qu. πρόβλημ' ἐμόν. αἰχμῆς recte Blomf. ex tribus mss., coll. Alcaei Fr. ap. Athen. 627 B. λαμπραὶ κναμῖδες ἄρκος ἰσχυρῶ βέλευς.

678. Qu. τῶ κάκιστ' ὀλουμένῳ. Vel τῶ κάκ' ἐξαυδωμένῳ. Eur. Hipp. 582. αὐδῶν κακά.

681 sq. Similia mutatae constructionis exempla sunt Cho. 520. τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος | ἐνός, μάτην ὁ μόχθος. Eum. 100. παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλιτάτων, | οὐδεὶς ὑπερ μου δαιμόνων μνηΐεται. 477 sq. Suppl. 446. καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια (I. τοξεύσασ' ἃ μὴ 'στι καίρια), | γένοιτο μύθου μῦθος ἄν θελκτῆριος. Ag. 1008 sq. Suppl. 762 sq. Cho. 1059 sq. 791 sq. Prom. 567 sq. 199 sq.

681. θάνατος ὧν αὐτοκτόνος conj. Elmsl. ad Oed. R. 60. An αὐτόκτονος (in qua mutua caedes fit)? Cf. ad Trach. 357.

αὐτοκτόνος] Cf. 805. 734. Soph. Ant. 56. ὦδ'] Qu. ἐνθ'.

682. Cf. Soph. Oed. C. 954. θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἐστὶν ἄλλο πλὴν | θανεῖν. Thuc. II. 44. τὸ γὰρ φιλότιμον ἀγῆρων μόνον.

683. εἴπερ — τις, αἰσχύνῃς ἄτερ | ἔστω Blomf. Recte. I. e. if one has to bear harm, let it be without disgrace.

684. ἔστω] ἐκ τοῦ Weil. Μοχ εὖ τεθνηκόσιν Bücheler. Schol. ἡ εὐκλεια· ἐν κέρδος τὸ αὐτὸν ἐκδικῆσαι ἀδικούμενον. Cf. Soph. Ant. 463. ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς | ζῆ, πῶς ὄδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; Oed. C. 1519. 727.

686. καὶ μέμονας Porson. Leg. ποῖ μέμονας.

687. δορίμαργος] Confer στόμαργος, γαστρίμαργος, ἐγχεσίμαργος, λαίμαργος, ὑπόμαργος.

689. ἐπισπέρχει] Schol. ἐπισπεύδει. Hesych. Ἐπισπέρχειν. ἐπισπεύδειν. Cf. Soph. El. 467. ἀλλ' ἐπισπεύδειν (ἐπισπέρχειν Mein.) τὸ δρᾶν.

690. ἴτω κατ' οὖρον· κῦμα Κωκυτοῦ ἴλαχεν | Φοίβῳ στυγη-

θέν — conj. Blomf. Schol. ἀπίτω κατ' εὐθείαν τοῦ (τὸ τοῦ recte Weckl.) Κωκντοῦ κῦμα. De hoc scholio v. Weckl. p. 44. 45.

695. Qu. ἀρὰ γὰρ ἐχθρὰ μοι πατρὸς τελεσφόρος, νηὶ φίλου γὰρ ἐχθρὰ πατρὸς ἐκτελής ἀρὰ etc. Cf. 766. τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραί. 832. ὦ μέλαινα καὶ τελεία γένεος Οἰδίου τ' ἀρά. 946. ἀρὰν πατρώαν τιθεὶς ἀληθῆ (Ἄρης).

696. ξηροῖς —] Schol. ἀκαμπέσι. Cf. Orest. 389. δεινὸν δὲ λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις. ὄμμασιν προσιζάνει] Cf. Prom. 276. πρὸς ἄλλοι' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. βίον εὖ κυρήσας] Qu. βίον εὖ τελέσσας. Schol. διάξας.

698. μὴ 'ποτρύνου] Similis aphaeresis est Cho. 161. βέλη 'πιπάλλων. 789. πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν (?).

699. βίον εὖ κυρήσας] Qu. βίου —. κυρήσας] An τελέσσας? μελαναιγίς] μελαναυγῆς conj. Wakefield. ad Eum. 52. Cf. Eur. Orest. 321. μελάγχρωτες Ἐρινύες.

703. Cf. Soph. Oed. R. 289. πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται. θαυμάζεται corruptum videtur.

705. ἐπεὶ δαμὲν λῆμα τὸ σὸν τροπαία χρονία μετάλλακτος — conj. Blomf. Cf. Pers. 941. δαίμων γὰρ ὄδ' αὖ | μετάρωπος ἐπ' ἐμοί. νῦν ὃ τε —] Cf. Eur. El. 1147. Herc. 884. Aesch. Pers. 936. Arist. Th. 723. Nub. 812. νῦν ὅτε σοι —] Cf. Arist. Pac. 943. ἐπείγειέ νυν ἐν ὄσῳ σοβαρὰ θεόθεν κατέχει πολέμου μετάρωπος αὔρα.

706. λήματος] Lege χείματος. Cf. Prom. 664. θεόσσοντον χειμῶνα. Aj. 206. θολερῶ κείται χειμῶνι νοσήσας. 1144. Phil. 1460.

τροπαία] Cf. Cho. 775. τροπαίαν. Ag. 213. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν. Eur. El. 1154. χρονία] χρόνια (alt. acc. a m. rec.) M. Qu. χρόνιος.

707. "Syllaba θα producitur ob liquidam sequentem." (Pors.)

708. νῦν ὃ ἐτι ζεῖ] νῦν ὃ ἐπιζεῖ tentat Blomf., coll. Eur. Hec. 581. δεινὸν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε. Cf. Suppl. 29. 157. Pro ζεῖ malim πνεῖ.

710. ἐνυπνίων φαντασμάτων] φασμάτων ἐνυπνίων Porson. in marg. Idem ad Or. 401. vulgatam praefert. Qu. νυκτέρων —. Cf. Aesch. Fr. 298, 3. νυκτέρων φαντασμάτων | ἔχουσι μορφάς. Trag. Adesp. 108. τάδ' ἔστ' ὄνειρων νυκτέρων φαντάσματα. 306, 1 εἴτ' ἐνυπνον φάντασμα φοβεῖ. Pers. 518. ὄψις ἐμφανῆς ἐνυπνίων.

711. πατρώων χρημάτων —] Cf. 730. 790. 817. 907. Eur. Suppl. 153. Hesiod. 161 sq.

712. καίπερ οὐ στέργων ὄμως] Cf. Alc. 939. καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὄμως. Cho. 113. μέμνησ' Ὀρέστου, κεί θυραῖός ἐσθ' ὄμως. Med. 1249. καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ' ὄμως | φίλοι γ' ἔφυσαν etc.

713. ὦν ἄνη τις M. Seld. ὦν ὄνησις conj. Butler. ὦν ἄνη τις Dobr. Adv. II. 31. ὦν ἀνη τις Blomf. Qu. ὦν τις ἄνησις. Voce

ἀνη utitur Callimachus H. Jov. 90. Hesychius, ἄνη: ἄνυσις καὶ προᾶξις. οὐδέ] Scribe οὐ δέ.

715. τεθηγμένον —] Cf. Prom. 311. τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους. 311. Soph. Fr. 761. ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπίς | ἐν χειρὶ θήγεται, ἴν τάχει δ' ἀμβλύνεται. Eur. Hipp. 689. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας. Or. 1625. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον. Soph. Oed. R. 688. τοῦμὸν παριεῖς καὶ καταμβλύνων κέαρ. Prom. 866. ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται γνώμην.

716. νίκην — καὶ κακὴν] Victoriā etiam malam (imperfectam), in qua frater tuus mortem abs te effugit.

719. ἐκφύγοις (οἱ sup. οἱς a m. ant.) M. ἐκφύγοιν Nauck. Dind. Malim ἐκφύγοις. Cf. ad Soph. El. 697. ὅταν δέ τις θεῶν | βλάβη, δύναται' (δύναται') ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.

720. πέφρικα] Cf. Arist. Nub. 1133. δέδοικα καὶ πέφρικα. et ad Ach. 993. ὠλεσίοικον] Analogia ὀλεσίοικον potius requireret.

721. Conjunge παναληθῆ κακόμαντιν. Virgulam dele post παναληθῆ.

723. εὐκταίαν ἐρινὸν] Cf. Eur. Med. 165. κάπιβοᾶται θέμιν εὐκταίαν. Qu. Ἐρινὸν τελέσει —.

726. παιδολέτωρ] Cf. Eur. Med. 1393. μυσαρὰ καὶ παιδολέτωρ. Pro παιδολέτωρα (quocum cf. τεκνολέτωρα Soph. El. 107.).

728. Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος] Χάλυψ ὁ Σκυθῶν ἄποικος Stephan. Χάλυβος] Cf. Eur. Fr. 472, 6. Χαλύβω πελέκει. χρηματοδαίτας πικρός] Cf. 944. πικρός δὲ χρημάτων κακὸς δατητᾶς Ἄρης. ἐπινωμᾶ] An διανωμᾶ (i. q. διανέμει)?

732 sq. χθόνα ναίειν] Cf. 818.

732. Qu. ὅποσαν καπφθιμένους ἂν κατέχειν —, vel ὅποσα καπφθιμένους ἂν νιν ἔχοι, vel ὅποσαν καπφθιμένοισιν κατέχειν — ἀμοίροις. Cf. Eur. Phoen. 1463. Soph. Oed. C. 789. Xen. Anab. IV. 8. 12. τοσοῦτον χωρίον κατασχεῖν — ὅσον ἔξω — γενέσθαι τῶν πολεμίων κεράτων. Arrian. Anab. VII. 1. 6. ἀποθανῶν τοσοῦτον καθέξεις τῆς γῆς ὅσον ἔξαρκεῖ ἐντεθάφθαι τῷ σώματι. Plut. Anton. 84. κινδυνεύομεν δὲ τῷ θανάτῳ διαμείψασθαι τοὺς τόπους, σὺ μὲν ὁ Ῥωμαῖος ἐνταῦθα κείμενος, ἐγὼ δ' ἡ δύστηνος ἐν Ἰταλίᾳ τοσοῦτο τῆς σῆς μεταλαβοῦσα χώρας μόνον.

733. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους] Cf. Eur. Herc. 369. μακρά τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι. Trag. adesp. Fr. 100, 2. μεγάλων πεδίων ἀρούρας. κατέχειν] Occupare. Cf. Ag. 455. θήκας κατέχουσιν. Suppl. 26. Soph. Aj. 1167. τάφον — καθέξει.

736. Cf. Eum. 980. πιούσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν.

737. μελαμπαγὲς αἷμα] Cf. Cho. 66. δι' αἷματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ τίτας φόνος πέπηγεν, οὐ διαρροῦδαν. Pers. 816. πέλανος αἱματοσταγῆς.

739. "λύσειεν, puto, Schol. hic et ad 733. Stanl." (Dobr.) Qu. τίς ἂν κλύσειέν νιν; ὦ πόνοι —] Cf. Soph. Oed. R. 1281.

741. νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς] Cf. Soph. Oed. R. 1281. συμμιγῆ κακά.

743. παραβασίαν] παρβασίαν Porson.

750. κρατηθεῖς ἐκ φίλων ἀβουλίας malit Bl. (Cf. Soph. El. 400. καλόν γε μέντοι μὴ ἔξ ἀβουλίας πεσεῖν.) κρατηθεῖς δὲ φρενῶν ἀβουλίας Herw. ad Oed. R. 1246. coll. 802. I. e. ἀβουλίας ἐκ φίλων. Cf. 1024. ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὑπο. 821. ἀβουλίας] Cf. 802. Λαῖου δυσβουλίας.

751. ἐγείνατο μὲν —] Respondet κακῶν δ' — 758. Qu. ἐγείνατο (ἐγείνατο Schutz.) πάμμορον —. μόρον] I. e. occisorem, rem pro persona. Cf. Cho. 1074. νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ; | ἢ μόρον εἶπω;

754. σπείρας — ἔτλα] Cf. Ag. 1041. πραθέντα τλήναι. Soph. El. 943. τλήναι σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω. 1028. Eur. Herc.

755. Qu. σπείρειν. ἐτράφη] Fort. ἐσπάρη. λέγουσι δ'] λέγουσιν (dicentibus) Wakef. S. C. § 188.

756. ἔτλα] Qu. ἔφλα.

758 sq. κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα —] Cf. Suppl. 463. Ag. 1152. Soph. Tr. 117. πολύπονον ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. Oed. R. 22.

759. τὸ μὲν πίτνον] Sc. ἄγει. Qu. πίτνει.

760. τρίχαλον] Fort. τρίκρανον.

762. ἀλκὰ] ἄλκαρ, si quid mutandum, malit Blomf.

763. πύργος] πῆχυς Margoliouth, coll. Apoll. Rhod. IV. 1508 sq. τείνει] Qu. κεῖται, vel κῆρα (cf. 776.). ἐν εὐρει] Qu. ἐρύκειν aut ἐρύκων. Cf. 797. στέγει δὲ πύργος.

767. βαρεῖαι καταλλαγαῖ] Qu. βαρεία καταλλαγᾶ.

769. πρόπρυμνα] πρόπρεμνα Weckl. coll. vv. πρόρριζος et προδέλυμνος. πρέμνοθεν (al. πρυμν.) legitur Sept. 71. 1056.

770. ὄλβος — παχυνθεῖς] Cf. Ag. 1476. τὸν τριπάχυντον δαίμονα γέννης τῆσδε.

773. θεοὶ] ὄσοι Mein. ad Oed. C. 1394.

774. ὁ πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν] Nos diceremus, and the world at large. ὄσοι καὶ Mein. ὀθνεῖοι Weckl. τᾶς πόλεως Blomf.

776. ἀναρπάξανδρον Blomf. Scholef. Recte, opinor. Sic πολύανδρος Pers. 73. ἄνανδρος Pers. 298. ἔλανδρος Ag. 689. κένανδρος Oed. C. 917., quae omnia feminina sunt. Vocem mire explicat Blomf.

778. ἀρτίφρων] Cf. Eur. Med. 295. Iph. A. 877. (ubi opponitur participio μεμηνώς). Tro. 417. οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας.

781. μαινομένα κραδία] Leguntur haec etiam Eur. Med. 433. Hipp. 1274.

784. κρεισσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων] κρεισσοτέκνων δ' ὀμμάτων Porson. μισοτέκνων — tentat idem. ὀμμάτων ἐπλάγχθη] Cf. Eur.

Tro. 642. ψυχὴν ἀλάται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. Pind. Ol. I. 58. εὐφροσύνας ἀλάται. Mendosum esse ἐπλάγχθη suspicor. Fort. ἀμέροθη (privatus est).

785. τέκνοισιν δ' ἀράς ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς, αἰαῖ, πικρογλώσσους ἀράς Herm. prob. Weckl.

786. ἐπικότους τροφᾶς] ἐπίκοτος τροφᾶς Heath. Br. Blomf.

787. πικρογλώσσους ἀράς] Cf. Soph. Oed. C. 951. πικρὰς ἀράς.

789. διὰ — λαχεῖν] Cf. 816. οἱ δ' — διέλαχον σφυρηλάτῳ | Σκύθη σιδήρῳ κτημάτων παμψησίαν.

790. τρέω] Cf. Ag. 549. ἔτρεις. Eum. 426. τρέων. Alioqui prona correctio foret τρέμω.

791. μὴ τελέση] Sc. αὐτάς. Qu. μὴ τελέση νιν —. Cf. ad 784.

καμψίπους Ἐρινύς] Cf. incert. ap. Hesych. in ν. καμπεσίγονος Ἐρινύς. Orph. Fr. 17. παίγνια καμπεσίγνια (i. e. puppets). Videtur significare καμψίπους nimble-footed, of elastic tread. Quid sit κάμπτειν γόνυ vel κῶλον satis notum; v. ad Oed. C. 19. Confer epithetum γαμψώνυχος, euphoniae gratia pro καμψώνυχος positum. Cf. Soph. El. 491. χαλκόπους Ἐρινύς. Oed. R. 418. δεινόπους Ἀρά. Aj. 837. Ἐρινῦς τανύποδας. Cf. etiam ν. ἀερόπους, epithetum equorum, Anglice, lifting up the feet, quick trotting, Hom. Il. 18, 532.

792. παῖδες μητέρων τεθραμμένοι] Vitiosum est μητέρων, nisi lacuna statuenda est. Versum excidisse, qualis est τῶν ἐν πόλει Θήβαισιν εὐγενεστάτων, suspicatur Blomf. Cf. Soph. Phil. 3. ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς.

794. πέπτωκεν] Qu. πέπτωκε δ'. ἀνδρῶν ὀβριμῶν] Cf. Ag. 144. μῖσος ὀβριμον ἀστοῖς (ἔσει).

795. ἐν εὐδία τε] Leg. ἐν εὐδία 'στί. Et sic Blomf. Cf. Eur. Andr. 1146. ἐν εὐδία δέ πως | ἔστη etc. κλυδωνίου πολλαῖσι πληγαῖς] Qu. κλυδωνίοις | πολλοῖσι πληγεῖς' —. Prima corruptela fuerit πληγαῖς pro πληγεῖς'. κλυδωνίου] Cf. Cho. 183. κλυδώνιον χολῆς.

796. ἄντλον οὐκ ἐδέξατο] Sentinam non admisit. Recte schol. A. ἄντλον δὲ λέγεται τὸ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος εἰσερχόμενον ὕδωρ. Hesych. ἄντλον· τινὲς δὲ τὴν θάλασσαν. Eust. p. 1718. ἄντλον δὲ ὁ τόπος ἔνθα ὕδωρ συρρέει, τὸ τε ἄνωθεν καὶ τὸ ἐκ τῶν ἀρμονιῶν· ὁ δὲ ἄντλιαν ἢ κοινὴ γλῶσσά φησιν, ἔτι δὲ καὶ ἡ παλαιά. Cf. ad Hec. 1026. ἀλίμενόν τις ὡς ἐς ἄντλον ἐμπεσόν. γαιάοχε] I. q. πολιοῦχε. Cf. Soph. Oed. R. 160.

797. στέγει] Cf. 216. 234.

800. ἑβδομαγέτης] Formatum ut κυναγέτης. τὰς δ' ἑβδομας] Sc. πύλας.

801. Οἰδίπου γένει κραινῶν] Scrib. Οἰδίπου γένος, κραινῶν —.

802. *κραιῖνων* —] Cf. Phoen. 67. *μὴ τελεσφόρους* | *εὐχὰς θεοὶ*
κραιῖνωσιν. *δυσβουλίας*] Cf. 750. *ἀβουλίας.*

805. *ἄνδρες* (del. v. 804.) Pors. Weckl. Recte.

806. *τί δ' εἶπας;*] Leg. *τί εἶπας;*

807. *φρονοῦσα νῦν*] Leg. *φρονοῦσά νυν.*

808. *εἰμὶ τῶν κακῶν*] Malim *εἴμ' ἐγὼ κακῶν.* Versum deleverit Wecklein.

809. 810. Inverso ordine legit Wecklein.

809. Qu. *οὐκ ἀμφιλέκτως πᾶν κατεσποδημένον* (γένος 807.).
Vel *οὐκ ἀμφιλέκτως ἐστὶν ἐσποδημένον.* Cf. 863. *οὐκ ἀμφιβόλως.*

ἀμφιλέκτως] Cf. Ag. 881. *ἀμφίλεκτα πῆματα.* *κατεσποδημένοι*
Cf. Ag. 670. *στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.*

810. Qu. *ἐκεῖσε δ' ἦλθον;* vel *ἐκεῖ γὰρ ἦλθον;* vel *ἐκεῖσ' ἄρ' ἦλθον;* Cf. Soph. Aj. 1365. *βαρέα δ' οὖν* —] *βαρέα μὲν* —, *βαρέα μὲν, ἀλλ' αἰ. βαρέα γ' οὖν* Blomf. *βαρέα δ' ὄνθ'* — fere malit Herwerden. Mox legendum forsitan *βαρὸν μὲν, ἀλλ' ὁμῶς φράσον.*

811. *ἄγαν*] *ἄρα* Mein. Weckl. Qu. *ἄπαν.* Qu. *ἄμα,* vel *ἄρα,* vel *ἄμα;* *οὕτως*] *ἴσθ' ὡς* F. G. Schmidt. *ἠναίροντ' ἄγαν*] *ἠναίρονθ' ἄμα* feliciter F. G. Schmidt, coll. gloss. in A. adscripto supra *ἄγαν, ἐν ταῦτῳ.* *ἠναίροντ'*] I. e. Sese occidebant.

813. *αὐτὸς δ' (γ' supr. al. m.) ἀναλοῖ δῆτα* M. *αὐτὸς* — Wecklein. Qu. *οὕτως, ἀναλοῖ δῆ τὸ* —, vel *οὕτως ἀναλοῖ δῆτα* (Cf. 982.) —, vel *αὐτός γ' ἀναλοῖ δῆτα* —, vel *καὶ πᾶν ἀναλοῖ δῆ γε* —. *δῆτα*] Leg. *δῆ τὸ* —.

814. *τοιαῦτα χαίρειν* —] Sic Aj. 852. *ταῦτα θρηνεῖσθαι.* Phil. 1314. *ἠσθην πατέρα* — *εὐλογοῦντά σε.* *καὶ δακρῦεσθαι*] Medium, ut *κλάεσθαι* Soph. Oed. R. 1493. *κεκλανμένοι.* Qu. *χᾶμα δακρῦειν.*

815 sq. Cf. 727 sq.

815. *πόλιν* — *πράσσουσαν*] Sc. *χαίρειν.* Cf. Soph. Aj. 136. *σὲ μὲν εὖ πράσσουντ' ἐπιχαίρω.* Eur. Hipp. 1339. *τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ | θνήσκοντας οὐ χαίρουσι.* Rhés. 390. *χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα.*

816. *διέλαχον*] Cf. 789. 731.

817. *παμπησίαν*] Cf. Arist. Eccl. 868. Eur. Ion. 1305.

818. *χθονὸς*] Imo *χθόνα.* Et sic Br. Blomf. Cf. 731. *χθόνα ναίειν διαπήλας.* etiam Soph. Oed. C. 789. Juvenal. X. 168. *λάβωσιν*] Malim *λάχωσιν.*

819. *φορούμενοι*] Ad sepulturam? Vix crediderim. Legerim *ἄρωμένου.*

821. *ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ*] I. e. *φόνῳ ὑπ' ἀλλήλων,* mutua caede, propter mutuam caedem. Cf. Ant. 1219. *τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότητος κελεύσασιν* etc. Qu. *ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.*

822. *ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι* Porson.

824. *ῥύεσθε*] Qu. *ῥύεσθαι.*

825. ἐπολολύξω] Cf. Ag. 587. Arist. Eq. 616. νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἔστιν ἐπολολύξαι. Eur. El. 691. ὀλολύξεται πᾶν δῶμα. Med. 1173. 1176.

826. ἀσινεῖ] Activo sensu. Cf. Ag. 1341. ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι. Qu. πόλεως ἀσινούς γεγонуίας. σωτηῆρι] σωτηῆρι βοήν conj. V. D. in Class. Journ. III. 289., coll. Tro. 1000. ἢ ποίαν βοήν | ἀνωλόλυξας; σωτηῆρι τύχη Schol. prob. Blomf. Notanda brevis syllaba finalis in ὄυεσθε.

829. οἱ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν] οἱ δῆτ' ὀρθῶς, κατ' ἐπωνυμίαν, καὶ πολυνεικεῖς Blomf. Qu. οἱ τ' ὀρθῶς δῆ. Qu. οἱ δῆ κατ' ἐπωνυμίαν ὀρθῶς.

830. καὶ] Malim δῆ.

833. Οἰδίπου τ' ἀρά] τ' om. Rob. Qu. Οἰδίποδος ἀρά, vel ὠκύπους ἀρά.

834. κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος] Cf. Eur. Suppl. 609. τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει. Empedocl. 329. αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα. Virg. G. II. 484. 'Sin — frigidus obsteterit circum praecordia sanguis.' Ag. 1121. καρδίαν] καρδίαι M. καρδία Porson.

836. θυιάς et hic Br. Qu. θυιάς ἄθ' αἱματοσταγεῖς —.

837. δυσμόρως] δυσφόρως M.

839. ξυναυλία δορός] Cf. ad Arist. Eq. 9.

842. ἄπιστοι] Faithless, incredulous (of the behests of the gods). Cf. 1030.

846. εἰργάσασθ' ἄπιστον] Qu. εἰργάσασθε τοῦργον.

848. τάδ' αὐτόδηλα] Qu. τάδ' αὐτὰ δῆλα, haec ipsa per se clara sunt. Cf. Arist. Vesp. 463. ἄρα τάδ' οὐκ αὐτὰ δῆλα (αὐτόδηλα Herm. Dind. etc.) —; Pac. 942. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ' (qu. ὡς αὐτὰ δῆλα ταῦθ'). Plat. Crit. 44 D. αὐτὰ δὲ δῆλα τὰ παρόντα νυνὶ ὅτι etc. Prot. 329 B. ὡς αὐτὰ δηλοῖ.

850. κάκ' αὐτοφόνα] Cf. Ag. 1091. αὐτοφόνα (αὐτόφωνα Ald.) κακά. Post δίμοιρα plene forsan interpungendum.

852. τί δ' ἄλλο γ' ἢ —;] Cf. Arist. Nub. 1287. 1448. 1495. Eq. 615. Pac. 103. Av. 25. Eccl. 395. Ran. 199. Soph. Tr. 630. τί δῆτ' ἄν ἄλλο γ' (l. ἄλλ' ἔτ') ἐννέποις; Similiter Pers. 209. ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας etc.

853. δόμων ἐφέστιοι] Cf. Eum. 597. 669. δόμων ἐφέστιος. Suppl. 365. δωμάτων ἐφέστιος.

855. ἐρέσσει' — πίτυλον] Cf. Pers. 1046. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. Eur. Tr. 1235. ἄρασσ' ἄρασσε χειρὶ κρᾶτα πίτυλους διδοῦσα χειρός. Soph. Tr. 561. πομπίμοις κώπαις ἐρέσσω. Phil. 1135. Aj. 251. Ant. 158. Ag. 51. περύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι. Cho. 425 sq. Eur. Iph. A. 139. ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσω σὸν πόδα, γήρα | μηδὲν ὑπείκων. πόμπιμον] Ineptum hic epithetum, pro

quo confidenter reposuerim πένθιμον. Cf. Suppl. 574. δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ. Eur. Phoen. 1078. πένθιμων δακρύων. Ion. 676. πένθιμους στεναγμῶν εἰσβολάς. Or. 458. κουρᾶ πένθιμῳ. Alc. 515. Suppl. 973. Vel κούριμον. (Eur. Tro. 281. ἄρασσε κραῖτα κούριμον.) Cf. tamen 371. διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.

856. χεροῖν πίτυλον] Cf. Pers. 975. ἐνὶ πιτύλῳ. Eur. Tro. 1235. πιτύλους διδοῦσα χειρός. Hipp. 1462. πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος. Alc. 801. πίτυλος σκύφου. Iph. T. 307. πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθείς. 1050. νεῶς πίτυλος. 1346. Cf. Eur. Her. 834. πίτυλος Ἀργείου δορός | ἐρρήξαθ' ἡμᾶς. Herc. 816. πίτυλον φόβου. 1187. μαινομένῳ πιτύλῳ. Tro. 817. 1123. μελάγκροκον] Cf. Eur. Her. 1064. λινόκροκον φάρος. Pind. Ol. VI. 16. φοινικόκροκον ζῶναν.

857. τὰν ἄστονον μελάγκροκον ναύστολον M. τὰν ναύστολον μελάγκροκον Dind. Qu. τὰν δύστονον μελάγκροκον. Cf. 984. 998. Theocr. 17, 47. Ἀχέροντα πολύστονον. Eur. Phoen. 1493. ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. ναύστολον M. νεκροστόλον Butler. νεκροστόλον Blomf. Schol. τὴν διάγουσαν τοὺς νεκρούς.

859. τὰν ἀσιβῆ Ἀπόλλωνι] I. e. τὴν ἀνήλιον. Contra Prom. 791. πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοσιβεῖς. Verba τὰν ἀσιβῆ — non ad θεωρίδα, sed ad χέρσον refert Walker. Ita explicat etiam Schutz. τὰν ἀνάλιον delendum suspicatur Dobr. Legē θεωρίδ' ἐς τὰν ἀσιβῆ Ἀπόλλωνι γὰν ἀνάλιον etc. Cf. Eur. Alc. 855. εἰς ἀνηλίους δόμους. 437. Herc. 607. Eadem crasis est 1076. μὴ ἀνατραπῆναι. Ἀσιβῆς legitur Aj. 657. Oed. C. 126.

860. ἀφανῆ τε χέρσον] ἀχανῆ — Mein. ad Oed. Col. 1682. Cf. Pind. Fr. 223. Ταρτάρου πνυθμὴν πιέζει σ' ἀφανοῦς.

862. Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη] Ita Eur. Herc. 30. Ἀμφίον' ἠδὲ Ζῆνον.

863. οὐκ ἀμφιβόλως] Cf. 809. οὐδ' ἀμφιλέκτως. 872. δόλος οὐδεὶς | μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν. 919. ἐτύμως δακρυχέων ἐκ φρενός.

864. σφε] Pro αὐτάς. Cf. Bacch. 811. βαθύκολπος per deep-bosomed, full-bosomed explicat Walker.

865. ἄλγος] Qu. ὕμνον.

866. πρότερον φήμης] Schutzii explicationem probat Walker. "The sisters were approaching, not to address the Chorus, but to bewail their brothers."

867. Ἐρινύος] Malim Ἐρινύων (Ag. 645. Ἐρινύων παιᾶνα). ὕμνον — ἀχεῖν] Cf. Eur. Tro. 516. μέλος εἰς Τροίαν ἰαχῆσω (ἀχῆσω?). Arist. Ran. 216. ἄν (ἀοιδὰν) — ἐν Λίμναισι ἀχῆσαμεν (ἰαχῆσαμεν libri et vulg.).

868. Ἄιδου vel Ἄιδα malit Blomf. Corrige Ἄιδα τ' ἐχθρὸν παιᾶν'. Cf. Ag. 645. παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων. ἰαχεῖν] ἀχεῖν Elmsl. ad Her. 752. (coll. Ion. 883. ἀχεῖ — ὕμνους εὐαχῆτους. Eur. Fr. 631, 2. ἀχεῖ μέλος). et Dind. Ἄιδα — παιᾶν' ἐπιμέλπειν]

Cf. Eur. Suppl. 783. Ἄιδου τε μολπὰς ἐκχέω (ἐκχεῶ?) δακρυρ-
ρούους. Alc. 424. ἀντηγήσατε | παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.

869. ἐχθρόν] Qu. ἐκχεῖν.

871. σιρόφον] Cf. Suppl. 457. ἔχω σιρόφους ζώνας τε, συλ-
λαβὰς πέπλων.

872. στένομαι] στενάχω conj. Blomf. Cf. Pers. 62. στένεται. Eur.
Bacch. 1371. στένομαι. Med. 996. μεταστένομαι. Theocr. 25, 97.
στείνοντο δὲ πίνους ἀγροὶ | μυκηθμῷ. δόλος οὐδείς] Confer usum
verbi καπηλεύειν. Anglice and no mistake.

873. μὴ ἕκ φρενός] Exspectabam potius μὴ οὐκ ἕκ φρενός post
negativum δόλος οὐδείς. ἕκ φρενός] Cf. 919. ἐτύμως δακρυχέων
ἕκ φρενός. Pers. 532. καὶ γὰρ δὲ μόρον (δ' ἔλεγον vel θρηῆνον?) τῶν
οἰχομένων | αἶρω δοκίμως πολυπενθῆ. δρθῶς] δρθῆς malint
Dobr. Blomf. Cf. Oed. R. 528. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε καὶ δρθῆς
φρενός —; λιγαίνειν] Cf. Pers. 468. ἀνακωκῦσαι λιγύ. 332.
λιγέα κωκύματα.

875. ἄπιστοι] ἄπειστοι Weckl. Cf. Suppl. 277. ἄπιστα (ἄπειστα
Med.) et ad Aj. 151. κακῶν ἀτρώμονες] Cf. Soph. Aj. 788.
κακῶν ἀτρώτων. Mosch. IV. 69. ἀτρώτοισιν | ἄλγεσι μοχθίζουσαν.

876. πατρώους δόμους] δόμους πατρώους Blomf. Cf. ad 885.
ἐλόντες] Qu. λαχόντες. ἀλκᾶ] αἰχμᾶ nonnulli. Recte: cf. 498.
569. Sic σὺν σιδάρῳ 885.

878. θανάτους ἠῦροντο] Cf. Prom. 267, Ag. 1592. Soph. Aj.
1023. καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ἠῦρόμην. Tacit. alicubi,
'invenere sibi perniciem.'

880. Cf. Eur. Bacch. 7. δόμων ἐρείπια.

881. ἐρειψίτοιχοι] Cf. Soph. Oed. C. 1372. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
πόλιν | κείνην ἐρείψεις.

883. πικρὰς μοναρχίας ἰδόντες] Qu. πικρᾶς μοναρχίας ἐρῶντες.

885. ἦδη] τί δὴ Lachmann. Cf. ad 876. διήλλαχθε] Forma
passiva sensu medio. Cf. ad Soph. Oed. C. 1016.

886. Cf. 946. Ἄρης ἀρὰν πατρώων τιθεὶς ἀληθῆ.

887. πότνι' Ἐρινύς] Cf. Soph. El. 111. πότνι' Ἄρα.

893. ἀντιφόνων] ἀντιφοντῶν conj. Blomf.

894. διανταίαν — πλαγὰν] Cf. Cho. 184. ἐπαίσθη δ' ὡς διαν-
ταίῳ βέλει. Cho. 639. τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος διανταίαν ὄξυ-
πενκὲς οὐτᾶ. Eur. Ion. 768. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων
τῶνδ' ἔσω.

896. ἀναυδάτω] Silent vertit Walker. "The force of their
father's curse, operating with silent but uncontrollable power, to
effect by their strife the purposes of destiny." Confer idem 695.
φίλου — προσιζάνει. 82. Cf. Soph. Aj. 715. κούδεν ἀναύδητον
φατίσαιμ' ἄν.

902. φίλανδρον] Legerim κένανδρον, et deinde μενεῖ δὲ κτέαν'
ἐπιγόνους.

903. *μενεῖ κτέανά τ'*] Qu. *μενεῖ δὲ κτέαν'* —.
904. *αἰνομόροις*] Cf. Hom. II. γ'. 480. *ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν εἰούσαν* | *δύσμορος αἰνόμορον*.
906. *ὄξυκάρδιοι*] I. q. *ὄξύθυμοι*. Cf. Arist. Vesp. 430. *σφήκες ὄξυκάρδιοι* (sc. *δικασταί*).
908. *διαλλακτῆρι*] Sc. *σιδήρω*. Cf. 885. *τί δὴ διήλλαχθε σὺν σιδάρω;* Frustra δ' οὖν pro δ' οὐκ Wecklein.
909. *ἀμεμφία*] Cf. Soph. Fr. 259. Qu. *ἀμεμφία ἢ φίλων*, vel *ἀμεμφία ἢ φίλοις*. Schol: *μέμφονται δὲ οἱ φίλοι αὐτῶν τὸν διαλλακτῆρα σίδηρον ὡς μηδετέρῳ χαρισάμενον*. φίλοις] Ab amicis. Qu. *φίλων*, vel ἢ *φίλων*.
910. Qu. *οὐδέ γ' ἄχορος Ἄρης*.
911. *σιδηρόπαλτοι* Schutz. prob. Walker. Qu. *σιδαροπλάκτους δέ νιν μένουσιν*.
912. *δὲ τοὺς μένουσι*] Pro *τοὺς qu. νιν*. (*τοὺς* fortasse *natum* est ex glossemate *αὐτοὺς* ad *νιν* adscripto. Cf. Soph. Oed. C. 742. *ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ*.) Vel δ' *αὐτοὺς μένουσι*.
915. *μάλ' ἀχάεσσα τοὺς*] *μάλ' ἀχὰν ἐς οὓς* ingeniose Elmsl. ad Med. 147. Dind. *μάλ' ἀχάεσσ' ἰὰ Weil*. *μάλ' ἀχὰν ἐς τοὺς* [*πικρὰν* aut *λυγρὰν?*] *προπέμπει* — conj. Herwerden.
916. *δαϊκτῆρ*] Alia forma *δαϊκτωρ* Suppl. 798.
917. *δαϊόφρων* Herm. Blomf.
918. *φιλογαθῆς*] Confer *πλουτογαθῆς* Cho. 800. Cf. 864. *οἰμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων στηθέων ἦσειν ἄλγος ἐπάξιον*.
919. *ἐτύμως* —] Cf. 873. *κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς* | *μὴ ἢ φρενὸς ὀρθῶς με λυγαίνειν*. *ἐκ φρενός*] Cf. 873.
920. *μινύθει*] Parum hic aptum *μινύθει*. Legerim *φθινύθει* (*wastes, pines*). V. Hom. II. 17, 364. etc.
923. *πολλὰ μὲν*] Qu. *πολλὰ δὴ*, vel *πόλλ' ἄχη*.
925. *ξένων τε πάντων*] Qu. (*ξένων δὲ*) *πολλῶν*, vel *ξένων τ' ἔθνηκαν*. Argivorum et sociorum.
926. *ἐν δαί*] In pugna. Cf. Hom. II. ξ'. 387. *ἐν δαί λευγαλέη*.
927. *δυσδαίμων σφιν* suspectum habet Elmsl. ad Med. 393., hoc ex interpretatione venisse ratus. Idem *πρὸ* (om. unus codex) delendum censet, modo v. stroph. 921. recte constituerit ad Med. 147.
928. *προπασῶν* (*ā* in *ō* mut. a m. rec.) *γυναικῶν* M. *προπασῶν* Seld. Pors. *πρὸ πασῶν* Blomf. Dind.
932. Versus apud schol. ad Soph. Oed. C. 1375. *χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄϊδος εἶσω*.
933. *χερσὶν ὁμοσπόροισιν*] I. e. *ἀδελφαῖς* (Soph. Oed. R. 1481. Eur. Or. 222.).
934. *ὁμόσποροι δῆτα*] Imo *αὐτοκτόνοι δῆτα*, nisi legas *ὁμοσπόροις δῆτα καὶ πανωλέθροις* (*χερσὶν*).

935. διατομαῖσιν οὐ φίλαις ἔριδι μαινομένα, et in v. ant. 948. τῶν διοσδότων ἀχέων ὑπὸ δὲ (vel ἀλγέων διοσδότων) — malit Blomf.

936. ἔριδι μαινομένα] Cf. Eur. Fr. 453, 11. τὰν μαινομένην τ' ἔριν. Supra 466. μαινομένα φρενί. 763.

939. ζοὰ φονορρύτω M. ζοὰ φονορύτω Blomf. Dind. Confer χρυσόρυτος Soph. Ant. 950.

944. χρημάτων κακὸς δατητὰς Ἄρης] Cf. 728. χρηματοδαίτας πικρός.

945. κακός] Qu. ἔφν, vel πατρός. Qu. πικρός. Voce δατητῆς utuntur etiam Lysias apud Harp. et fortasse Aristophanes Fr. II. 1209 B.

946. Cf. 886. κάρτα δ' ἀληθῆ πατρός Οἰδιπόδα | πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανε.

947. ἔχουσι μοῖραν λαχόντες] Cf. v. μοιρολογεῖν (Antipho).

949. χῶματι γᾶς Bl. ex conj., coll. Cho. 721. Soph. Ant. 1216. Eur. Suppl. 54. Alc. 996. Herod. I. 93. Paus. IX. 17. Recte haud dubie. Idem ipse conjeceram.

951. ἐπανθήσαντες] ἐπανθίσαντες Both. Dind. Cf. Cho. 150. ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος. Qu. ἐπασκήσαντες. Sed malim πολλοῖσι πλουτίσαντες πόνοισιν δόμους. Cf. Ag. 1145. ἀμφιθαλῆ κακοῖς — βίον.

954. τὸν δξὺν νόμον] Ut supra 283. τὸν μέγαν τρόπον. 465. Cf. Pers. 1058. αὐτεὶ δ' δξύ. Infra 1023. δξυμόλποις — οἰμώγμασιν. Arist. Av. 1095. δξὺν μέλος — βοᾶ. Soph. Aj. 321. δξέων κωκυμάτων. Ant. 1316. δξυκώκντον πάθος.

955. Post γένους ponatur virgula.

964. ἴτω δάκρυα] Cf. Soph. Tr. 1199. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω (ἐκρείτω vel ἐρπέτω?) δάκρυ.

967. ἔν δὲ prob. Mein. Anal. Soph. p. 223. 'And my heart groans within me' vertit Walker.

973. ἄχεα δοιὰ τὰδ' ἐγγύθεν Herm. Pro τοίων f. στόνων.

975. βαρυδότειρα] Formatum ut ὀλβοδότειρα Bacch. 419. ὑπνοδότειρα Or. 175. τελεσιδώτειρα Heracl. 899.

976. πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά] Qu. πότνιά τ' Οἰδίποδος. ἀρὰ, vel πότνιά τ' Οἰδίπου πατρός μέλαιν' Ἐρινύς. Cf. Sept. 70. etc.

977. μέλαινά τ' Ἐρινύς M. μέλαιν' Ἐρινύς Porson. Dind. Qu. μέλαιν' Ἐρινύς τ'. Cf. 70. Eum. 950. μέγα γὰρ δύναται πότνι' Ἐρινύς etc.

979. ἐκ φυγᾶς] 'E fuga reversus' vertit Walker.

981. σωθεῖς] Qu. συνθεῖς.

983. τάλανα καὶ παθόν] τάλαν πάθος Schutz. Dind. Delendum fortasse punctum post παθόν.

985. τριπάλτων πημάτων] διπάλτων — Herm. Vere, opinor. Cf. Ag. 626. δίλογχον ἄτην. Soph. Aj. 407. πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλ-

τος (διπάλω?) ἄν με χειρὶ φονεύοι. Eur. Iph. T. 323. δίπαλτα πολεμίων ξίφη. Tro. 1102. δίπαλτον κεραυνοφαῆς πῦρ. Saepe permutantur in libris δι et τρι.

990. σὺ τοίνυν] Qu. σύ τοί νιν, qu. σύ τοι τάδ' —, vel σύ τοι κάτοισθα —.

991. οὐδὲν ὕστερον] Qu. οὐ μεθύστερον (ut in Ag. 425.), vel οὐδὲν ὕστερεῖς.

992. κατήλθες] Cf. Ag. 1656. Cho. 3. Eum. 462. Herod. III. 45.

997. καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί] καὶ πρὸς σοῦ γ' ἐμοί J. Young apud Burn. Sensus hic videtur esse, 'Et porro etiam mihi.'

999. Totum versum spurium judicat Blomf.

1001. δαιμονῶντες] Cf. Cho. 566. δαιμονῶ δόμος κακοῖς. Eur. Phoen. 888. Menand. IV. 110. ἐν ἄτα] Qu. ἔτ' ἄτα.

1005. δοκοῦντα καὶ δόξαντ'] δόξαντα καὶ δοκοῦντ' malit Weil. Vere, ut videtur.

1006. πόλεως et χθονὸς transponere malit Blomf. προβούλοις —] Cf. Ach. 755. ἄνδρες πρόβουλοι. Lys. 467. πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς.

1007. τόνδ' ἐπ' εὐνοία χθονός] Qu. τόνδε γ' εὐνοία χθονός.

1008. γῆς φίλαις κατασκαφαῖς] γῆς φίλης κατασκαφαῖς conj. Blomf., coll. Soph. Oed. R. 694. Ph. 242. Recte proculdubio. Idem ipse conjeceram. Cf. Trag. Adesp. 104. ἐν γῆς φίλης μυχοῖσι κρυφθῆναι καλόν. Infra 1037. τάφον γὰρ αὐτῆ καὶ κατασκαφᾶς ἐγὼ — τῷδε μηχανήσομαι. Ag. 507. μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.

1009. στυγῶν] στέγων Wakefield. εἴλετ' ἐν πόλει] ἤρατ' ἐν πάλη F. G. Schmidt. Idem κάματον aut ἄθλον pro θάνατον conjicit. στέγων γὰρ ἐχθρούς Wakef. S. C. § 40., coll. 216. 416. 1075. Cf. 216. 234. 797. ἐν πόλει] Qu. ἐκ πόλεως.

1011. οὐπερ] Qu. ὥσπερ.

1014. ἀρπαγὴν κυνῶν] Eur. Herc. 567. κρᾶτα δ' ἀνόσιον τεμῶν | ῥίψω κυνῶν ἔλκημα. Soph. Ant. 29. 205. II. α'. 4. ρ'. 150—153.

1016. δορὶ τῷ τοῦδ'] 'Hasta hujus' (Eteoclis) vertit Walker. ἐμποδῶν —] Cf. Eur. Suppl. 1193. ἐμποδῶν θήσειν δόρυ.

1017. ἄγος — κεκτῆσεται] Cf. Soph. Ant. 924. τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦς' ἐκτησάμην. Eur. Iph. T. 676. καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτῆσομαι.

1018 sq. Cf. 582 sq. Aesch. Sept. 1023.

1021. τοῦπιτίμιον λαβεῖν] Fort. τὰπιτίμι' ἀπολαβεῖν. Cf. Pers. 823. τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τὰπιτίμια.

1023. ὀξυμάλοισι — οἰμώγμασιν] Cf. 320. ὀξυγόοισι λιταῖσιν. προσσέβειν] Qu. τινα σέβειν.

1024. Qu. εἶναι δ' ἄτιμον. ἄτιμον — ἐκφορᾶς] Funere carentem, privatum.

1025. τῷδε] Fort. τῷ γε. ἔδοξε τῷδε] ἔδοξε τῷ γε Par. F. ἔδοξ' ἐς τόνδε Halm. (Cf. 1012. οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.) ἔδοξ' ἐν τῷδε Lachmann.

1028. κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ] κἀμὲ κινδύνῳ βαλῶ Pors. Blomf. Schol. A. καὶ εἰς κίνδυνον ἐμβαλῶ ἐμαντήν. I. q. ἐς κίνδυνον βαλῶ. Sic ὕπνω πίπτειν pro εἰς ὕπνον. Cf. 1050. ἐμὲ autem pro ἐμαντήν, ut alibi non raro in poetis.

1030. ἔχουσ' —] Literally, holding this disobedient insubordination against the city. Lege δεικνῦσ' —.

1031. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγγνον] Cf. Prom. 39. τὸ ξυγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ὀμίλια. Eur. Phoen. 366. δεινὸν τὸ τίκτειν. Andr. 985. τὸ ξυγγενές γὰρ δεινόν. Iph. A. 917. Arist. Vesp. 834. δεινὸν ἢ φιλοχωρία. Soph. El. 770.

1032. κἀπό] καὶ τὸ Pauw. Dobr. prob. Blomf. Recte proculdubio. Idem ipse conjeceram.

1033. Interpunge sic, τοίγαρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν, | ψυχῇ, θανόντι ζῶσα, συγγόνῳ φρενί. Imperativus est κοινώνει, ut θάρσει 1041.

1035. οὐδὲ κοιλογάστορες] οὐτι κοιλογάστορες malit Blomf.

1036. πάσσονται] An σπάσσονται? Cf. Soph. Ant. 257. σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν | ἐλθόντος οὐ (ἔλξαντος ἢ?) σπάσαντος ἐξεφαίνεται.

1037. Cf. 1008. τόνδ' — θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλης κατασκαφαῖς. Soph. Ant. 920. ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς.

1039. βυσσίνου πεπλώματος] Cf. Soph. Fr. 342, 3. βύσσινον φάρος. Pers. 125. βυσσίνους — πέπλοις.

1040. καὐτή] καὶ γῆ Dobr. μηδέ τῷ δόξῃ πάλιν] Cf. Soph. El. 1046. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν; Phil. 961. εἰ μὴ πάλιν | γνώμην μετοίσεις. 1270. μεταγνῶναι πάλιν. Oed. C. 849. Qu. μηδέ δοξάτω τινί. Cf. 1040. μηδέ τῷ δόξῃ πάλιν.

1041. Interpunge sic, θάρσει, παρέσται —. μηχανή δραστήριος] Cf. Eur. Ion. 1185. φάρμακον δραστήριον. 985. καὶ μὴν ἔχω γε δόλια καὶ δραστήρια.

1042. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε] Cf. Eur. Or. 1623. πᾶσαν γὰρ ὑμῶν ὄδε βιάζεται πόλιν | ζῆν (ut ipsi vivere liceat).

αὐδῶ —] Cf. Soph. Oed. C. 864. αὐδῶ σιωπᾶν. 1630. Eur. Herc. 499. ἐγὼ δέ σ', ᾧ Ζεῦ — αὐδῶ — ἀμύνειν.

1045. τραχύν'] τραχύς γ' Burgess. Blomf. Schol. A. λέγε πολλάκις ὅτι τραχύς ἐστὶν ὁ δῆμος.

1046. ἀλλ' ὄν —] Versus similis divisio est Soph. El. 1038. ὅταν γὰρ εὔφρονῆς, τόδ' ἠγήσει σὺ νῶν.

1047. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατείμηται θεοῖς] ἤδη τὰ τοῦδ' ὅτ' οὐκ ἀτίμητ' ἦν θεοῖς Madvig. Qu. ἢ γὰρ (vel ἤθη) τὰ τοῦδ' —; διατείμηται] Corruptum. δίχα τετίμηται Weil.

1048. κινδύνω βαλεῖν] I. e. ἐς κίνδυνον βαλεῖν. Cf. ad 1028. Prom. 706. τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῶ (i. q. ἐς θυμὸν) βαλε. Qu. ναί, πρὶν γε —. I. e. οὐκ ἠτίμασται (οὐ διατείμῃται).

1049. Cf. Cho. 123. πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς (εὐσεβές ἐστι); Archil. Fr. 75. ἐν δ' ἐπίσταμαι μέγα, | τὸν κακῶς τι δρῶντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

1051. ἔρις —] Interpolatum suspicatur Blomf., qui confert versum apud Suid. ἔρις δ' ἔριν τίκτουσα προμνᾶται λόγον.

1053. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ'] Redde Anglice, well take thine own counsel. Male ὦν subintelligunt Valck. Br. alii.

1054. ὦ μέγανχοι] Qu. ὦ μέγα σεμναί. φθερσιγενεῖς] Cf. v. ἀερσιπέτης, etc.

1056. Cf. Soph. El. 765. πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἐφθάρται γένος. ὠλέσσατε] Cf. Eum. 928. κατανασσαμένη. Eur. Med. 832. ἀφυσσαμένην. V. Monk. ad Alc. 234.

1057—1061. Hos vv. a nonnullis Ismenae traditos esse monet Porson. Choro continuat Blomf.

1057. τί πάθω; —] Cf. Soph. Tr. 973. ὦμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἴμοι. μήσωμαι Porson. Idem mox se excludit.

1059. Lectionis τύμβον meminit Porson. Qu. ἐπὶ τύμβον.

1060. HMIX. ἀλλὰ — Tyrwh. Qu. κάποστρέφομαι. Cf. Eur. Or. 404. εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπει λέγειν.

1061. δεῖμα] λῆμα Mein. Anal. Soph. p. 251.

1062. ANT. σύ γε μὴν Tyrwh. σύ γε μὴν Eteocles; κείνος Polynices.

1066. δράτω πόλις libri. δράτω τε πόλις Porson. δράτω τι πόλις Elmsl. ad Med. 1224. δράτω — Canter. Sc. κακά. Qu. κακὰ δράτω πόλις ἢ μὴ δράτω. Aequè offendit sive δράτω τε πόλις —, sive δράτω τι πόλις — legamus. Cf. Eur. Suppl. 961. ἐν εὐμαρῇ δὲ δρᾶν τε καὶ μὴ δρᾶν καλῶς. Med. 1304. μὴ νῖν τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει. 284. μὴ μοί τι δράσης παῖδ' ἀνήκεστον κακόν.

1068. συνθάψομεν] Qu. συνθάψουσ'.

1072. ἡμεῖς δ' ἅμα τῶδ'] Qu. ἡμεῖς δ' ἐψόμεθ' —, vel ἡμεῖς δ' ἅμα σοί γ' —, vel ἡμεῖς δ' ἅμ' ἴμεν, — —, — — —. ὥσπερ τε πόλις]. ὡς ἢ τε πόλις malit Blomf. Qu. ἅπερ ἢ τε πόλις, vel ὥσπερ γε πρέπει. ὥσπερ τε ut alibi ὥστε positum, in anapaestis bene se habet. Cf. ad Pers. 607. Elmsl. ad Her. 622. Sed corrigendum suspicor ὥσπερ τε θέμις, vel ὅπερ ἢ τε θέμις.

1076. μὴ ἀνατραπῆναι] Eadem crasis est 859. τὰν ἀσιβῆ Ἀπόλλωνι. Crasis ut in μάλλὰ, rara in anapaestis. Scribendum forsā μἀνατραπῆναι cum Dindorfio.

1078. κατακλυσοθῆναι] κατακλυσοθῆν (ejecto τὰ μάλιστα) L. Dind. temere recepit G. Dind. τὰ μάλιστα] Cum ἤρουξε construendum.

Suspectum. Qu. *τά γε λῶστα*. Qu. *υ υ θείσαν*. Postulari enim videtur participium (-εῖσαν), ut voce *τελεωθῆν* terminatur fabula Trachiniae. Quid si *προθέλυμνον* reponas? Cf. Arist. Eq. 528.

P E R S A E.

1. Cf. 171. *Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα*. Phryn. Fr. 9. *τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων*.
2. *πιστά]* Cf. Eur. Herc. 1428. *τὰ μέγιστα φίλων δλέσαντες*. Cho. 1037. *πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον*.
4. *ἐδράνων]* Cf. Suppl. 102. 852. Soph. Oed. C. 233. *σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων* — *ἔκθορε*. Aj. 194. *ἄνα ἐξ ἐδράνων* etc. Eur. Tro. 539. *ἔδρανα λάϊνα*.
10. *κακόμαντις — θυμὸς]* Cf. Ag. 951. *καρδίας τερασκόπου*.
12. *Ἀσιατογενῆς]* Suspectum. Cf. 35. *Αἰγυπιογενῆς*.
13. *ᾠχωκε]* Cf. Soph. Aj. 896. *ᾠχωκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι. βαύζει]* Cf. Arist. Thesm. 173. 895.
17. *τὸ Σούσων — Κίσιον]* Cf. Cho. 423. *Κισσίας*. Fr. 279. Herod. V. 49. et 52. VI. 19. Strab. XV. p. 728. *λέγονται δὲ καὶ Κίσιοι οἱ Σούσιοι*.
19. *τοὶ μὲν et τοὶ δ'* (propter brevem ultimam syllabam in *ἔβαν*) Blomf. Cf. ad Sept. 826.
23. *ταγοί]* Cf. 480. Prom. 96. Soph. Ant. 1057.
24. Epitaphium Cyri fuisse traditur (Strab. XV. 3.), *ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Κῦρος βασιλεὺς βασιλῆων*.
25. *σοῦνται]* Qu. *σοῦντο. στρατιᾶς πολλῆς]* Cf. Trag. adesp. 257. *πολλὴ φαρέτρα*.
28. *ψυχῆς εὐτλάμονι δόξη]* Cf. Pind. P. I. 48. *τλάμονι ψυχᾷ*. Qu. *ψυχῆς εὐτλήμονος ἀλκῆ* (vel *ἔργοις*).
32. *ἵππων ἐλατήρ, καὶ Σωσθάνης* V. D. in Class. Journ. III. 7. 209. *ἵππων — ἐλατήρ]* Cf. Arist. Eq. 1266. *θοᾶν ἵππων ἐλατήρας*. Secundum Pind. Fr. 59. *θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν*.
33. *ἄλλους δ']* Qu. *εἶθ' οὖς* —.
35. *Αἰγυπιογενῆς]* Cf. Suppl. 31.
42. *ἐπίπαν]* Cf. Suppl. 822. *σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν τάλαντου. οἶτ']* Qu. *οἶ τ'*.
43. *κατέχουσιν ἔθνος]* Qu. *κατέχουσιν ἔδος* (sic Pauw.), vel *κατέχουσι πέδον*.
44. *δίοποι]* I. e. *ἐπιμεληταί, φύλακες*. A verbo *διέπειν* administrare. Cf. Fr. 213. *διόπω* (τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῆ). Fr. 245. *ἄδιοπον* (ἄναρχον, ἀφύλακτον). Rhés. 741. *τίνι σημήνω δίοπων στρατιᾶς;*
45. *πολύχρσοι Σάρδεις]* Cf. 53. Soph. El. 9. *Μυκῆνας τὰς πολυχρύσους*.

47. δίρρυμα — τέλη] Cf. Xen. Cyr. VI. 1. 51. συνεζεύξατο δὲ τὸ ξαντοῦ ἄρμα τετράρρυμόν τε καὶ ἵππων ὀκτώ. 52. κατενόησεν — καὶ ὀκτάρρυμον ποιήσασθαι. Aesch. Fr. 345. ἐν δίρρυμῳ πῶλοι. Schol. Pind. N. VII. 137. ὡσπερ τῶν τετρώρων ἀρμάτων ὁ ῥυμὸς μεταξύ.

49. στεῦνται] σοῦνται malit Blomf. coll. 25.

51. λόγχης ἄκμονες] λόγχης αἵμονες ('periti') Herw., ex usu Homericō. Male. Sed cf. Fr. 307. σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν ἄκμων (sc. μύδρους).

54. ναῶν τ' ἐπόχους] Fort. ἵππων τ' ἐπύχους, aut ναῶν τ' ἐρέτας, ut in 39. σύρδην] Tractim. Confer φύρδην, χύδην, σύδην, ῥύδην, βύζην.

55. τοξουλκῶ λήματι πιστούς] Cf. Ag. 122. λήματι πιστούς. Prom. 916. τοῖς πεδαρσίοις κτύποις πιστός. Soph. Oed. C. 1031. Simonid. Fr. 144, 2. εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενος. Orac. Sibyll. 74. λήματι ᾧ πῖσσνος βοδὸς ἄρτεμος αὐτὸς ὄδ' ἔσται.

59. ἄνθος Περσίδος αἴας] Cf. 252. 925. Ag. 191. Thuc. IV. 133. ἐπειδὴ — ὅ τι ἦν αὐτῶν ἄνθος ἀπωλώλει, Virg. Aen. VIII. 499. 'O Maenoniae delecta juvenus, | flos veterum virtusque virum.'

61. ὡς πέρι πᾶσα —] Qu. οὔσπερ πᾶσα —.

62. στένεται] στενάχει conj. Blomf. Cf. Sept. 870. κλαίω, στένομαι (στενάχω malit Blomf.). Eur. Ion. 721. Theocr. XXV. 97. Rara est forma media hujus verbi. πόθῳ στένεται μαλερῶ] Cf. Anthol. V. 100. 3. τὸν τε θαλάσσης | σκηπτοῦχον μαλερῶν δοῦλον ἔοντα πόθων.

64. τρομέονται] Qu. τρομέουσιν.

65. πεπέρακεν — χώραν] Imitatur Eupolis II. 499. πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη Μαρικᾶς. Quae verba Chori sunt Hyperbolum a nescio qua expeditione reversum esse gaudentis, ut monuit Mein.

67. ἀντίπορον — χώραν] Cf. Suppl. 544. ἀντίπορον γαῖαν. Eur. Med. 210. 'Ελλάδ' ἐς ἀντίπορον.

71. ὄδισμα] Suspectum. Qu. ὄδευμα vel ὄδωμα.

75. ποιμανόριον —] Cf. 241. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεσι κάπιδεσπόζει στρατοῦ (στρατῶ al.); Eum. 91. τόνδε ποιμαίνων ἔμδν | ἱκέτην. Sic apud Homerum ποιμένα λαῶν.

77. ἐχυροῖσι] An ὀχυροῖσι?

78. πεζονόμοις] Qu. πεζονόμος τ'.

79. στυφέλοις ἐφέταις] στυφελοῖς — Blomf. Dind. Cf. 964. στυφελοῦ — ἐπ' ἀκτᾶς. Schol. σκληροῖς ἡγεμόσιν.

80. Cf. 856. 633. Apud inferos Ulysses ita Achillem alloquitur Od. λ'. 483. πρὶν μὲν γάρ σε ζῶδν ἐτίομεν Ἴσα θεοῖσιν.

ἐφέταις] ἐρέταις conj. Blomf. Schol. διὰ τὸν Περσέα —] Leg. διὰ τὸ τὸν Περσέα —.

81. *κυνέον*] *κυανοῦν* Blomf. Dind. *κυνέου* — *φόνιον* (pro *φονίου*) Wakef. S. C. § 16., coll. Virg. Aen. VII. 399. 'sanguineam torquens aciem.'

83. *φονίου δέργμα δράκοντος*] Cf. Eur. Med. 190. *τοκάδος δέργμα λεαίνης* | *ἀποταυροῦται δμωσίν*.

84. *ἄρμα διώκων*] Cf. Eum. 403. *ἐνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα*. Sept. 371. *σπουδῆ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν*. *Oraculum apud Herod. VII. 140. κατὰ γὰρ μιν ἐρείπει | πῦρ τε καὶ ὄξυς Ἄρης Συρηγενὲς ἄρμα διώκων. διώκων] διώκοντι' (Ἄρην) conj. Blomf.*

89. *ἔρκεσιν εἴργειν*] Juxta Homeri ista, *ποταμῶ πλήθοντι εἰκῶς* | *χειμάρρῳ* — *οὔτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλώων ἐριθηλέων* | *ἐλθόντι' ἐξαπίνης*. Intelliguntur autem hic τάξεις ἀνδρῶν, ut explicat schol.

90. *ἐχυροῖς*] *Ἀν ὀχυροῖς?* Cf. ad 80.

91. *ἀπρόσοιστος*] Cf. Soph. Oed. C. 1277. *τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα*. Eur. Med. 274. *κοῦκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις*. Confer *ἀπρόσφορος* Iph. A. 287.

93. *ἀλύξει*] Qu. *ἄλυξεν* (aor.).

95. *ποδὶ πηδήματος*] Qu. *μετὰ πηδήματος. κραιπνῶ ποδί*] Cf. Prom. 279. *ἐλαφρῶ ποδὶ κραιπνόστυον* (l. *κραιπνοσύτῳ*) *θᾶκον προλιποῦσα*.

96. *ἀνάσσων*] *ἀνάσσων* Brunck. *αἴσσων* malit Karsten ad Ag. 71. Cf. ad Hom. II. σ'. 18. *ὡς δ' ὅταν ἀΐξη* (*ἀναΐξη* ante Heyn.) *νόος ἀνέρος*. Eur. Tro. 157. *διὰ δὲ στέρνων φόβος αἴσσει*.

97. *φιλόφρων γὰρ παρασαίνει βροτὸν εἰς ἄρκνας Ἄτα* (cum Seidler. et Herm.) Kock. Ver. p. 163.

98. *τόθεν οὐκ ἔστιν* —] Cf. Eum. 112. *ἐκ μέσων ἀρκυστάτων* | *ᾠρουσεν*. Soph. El. 1476. *τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις* | *πέπτωχ' —;*

100. Cf. Soph. Fr. 656. *θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ* (*οὐχ ὑπεκφεύγει, vel οὐκ ἂν ἐκφύγοι?*) *βροτός*.

102. *ἐπέσκηψε δὲ*] Lege *ἐπέσκηψέ τε*.

105. *πολέμους* — *διέπειν*] Cf. Eum. 891. *πάντα γὰρ αὐται τὰ κατ' ἀνθρώπους* | *ἔλαχον διέπειν*.

110. *πνεύματι λάβρω*] Cf. Prom. 884. *λύσσης πνεύματι μάργῳ* (*λάβρω?*).

111. *πόντιον ἄλσος*] Cf. Pers. 365. *τέμενος αἰθέρος*. Suppl. 868. *ἀλίρρυτον ἄλσος*.

112. *ἔσορᾶν*] Vitiosum. Qu. *περᾶν. λεπτοδόμοις*] *λεπτοτόνοις* vel *λεπτοτόμοις* Madvig. Qu. *λεπτομίτοις*.

114. *μελαγχίτων φρήν*] Cf. Hom. II. ρ'. 499. *ἀλκῆς καὶ σθένος πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας*. 573.

115. *ἀμύσσεται φόβῳ*] Cf. 161. *καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς*.

116. δᾶ, Περσικοῦ στρατεύματος τοῦδε M. δᾶ, Περσικοῦ στενάγματος τοῦδε Weil. prob. Weckl. Cf. 123.
121. ἔσεται] ἄσεται Burn. Blomf. Dobr. Recte. Cf. Lucian. de domo III. 192. 86. συνεσομένας (συνασομένας Pors.).
123. δᾶ, τοῦτ' ἔπος —] Cf. Prom. 980. ὦμοι, τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται. γυναικοπληθῆς ὄμιλος] Cf. Suppl. 33. ἀρσηνοπληθῆ δ' ἐσμὸν etc. Eur. Alc. 951. ξύλλογοι | γυναικοπληθεῖς.
125. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς] Cf. Sept. 1039. βυσσίνον πεπλώματος. Eur. Bacch. 819. βυσσίνους πέπλους. Soph. Fr. 342. βύσσινον φάρος. Herod. II. 86. συνδὼν βυσσίνη. Eur. Tro. 499. πέπλων λακίσματ'.
128. σμῆνος] σμᾶνος malit Blomf.
130. ἄλιον προῶνα] Cf. 879. νᾶσοί θ' αἰ κατὰ προῶν' ἄλιον περίκλυστοι. ἔξαμείφας] Cf. Eur. Phoen. 131. τὸν δ' ἔξαμείβοντ' οὐχ ὄρας Δίρκης ὕδωρ | λοχαγόν; Or. 266. εἰ μὴ ἔξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
133. πίμπλαται] θίμπλαται ms. Par. 2785.
134. δακρύμασιν] Malim δακρυμάτων, si sincerum est πίμπλαται. Cf. ad Soph. Oed. R. 779.
136. πόθῳ φιλόνορι] πόνῳ φιλόνορι Margoliouth. Cf. Ag. 411. 856.
137. θούρον] I. q. θούριον. Cf. Prom. 354. Fr. 196, 2.
138. λείπεται] Positum cum relatione ad propius ἐκάστα potius quam ad remotius Περσίδες.
140. ἐνεζόμενοι] Qu. ἐφεζόμενοι.
142. Cf. Sept. 593. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Suppl. 407. βαθεῖα φροντίς. Pind. N. IV. 13. φρενὸς βαθείας. Ol. II. 99. βαθεῖαν μέριμναν. Hom. II. τ'. 125. κατὰ φρένα βαθεῖαν. Eur. Rhés. 796. βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος.
143. προσήκει] Qu. προσαιτεῖ, praeterea requirit. Cf. Prom. 163. θέμενος ἄγναμπτον νόον.
146. τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον] τό τε Περσόνομον γένος ἡμέτερον conj. Blomf., coll. 918 sq. et 8. γένος] Qu. τ' ἔθνος.
150. θεῶν ὀφθαλμοῖς] Qu. θεοῖς οὐρανίοις.
152. βασιλεία δ' ἐμῆ] Qu. βασιλείαν ἐμῆν.
153. καὶ προσφθόγοις δὲ] Qu. καὶ προσφθόγοισι χρεῶν, vel καὶ προσφθόγοις γε —.
156. μῆτερ —] Cf. 832. ὦ γεραιὰ μῆτερ ἢ Ξέρξου φίλη.
157. εὐνήτειρα] Cf. Prom. 895.
158. Qu. ἄρα μὴ δαίμων —;
159. χρυσεοστόλους] χρυσεοστίλους cod. Par. 2788. Quod forsitan praefendum. ταῦτα δὴ —] Cf. Arist. Nub. 856. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοῖμάτιον ἀπώλεσας; Eur. Ion. 346. ταῦτα καὶ μαντεύομαι. Arist. Ach. 815.
160. τὸ Δαρεῖον τε κᾶμὸν —] Cf. Eur. Hel. 1451. ὑμέναιον

Ἑλένης κάμῶν. Herc. 855. τὰ θ' Ἡρας καμὰ μηχανήματα. et ad Arist. Ran. 964. Cf. Eur. Or. 583. μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιᾶς εὐνατήριον (al. εὐναστ.). Soph. Tr. 918.

163. Cf. Soph. Fr. 519. ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις, εἰ κακόβουλος φροντὶς ἐκτρέφει (ἀντρέπει?) τὸν εὐαίωνα πλοῦτον; Soph. Ant. 1275. λαξπάτητον ἀντρέπων χαράν. Hor. Od. I. 35. 13. 'Injurioso ne pede proruas | Stantem columnam.' μὴ μέγας πλοῦτος] μὴ μέγας δαίμων Heimsoeth. Dind. Legendum μὴ μέγαν δαίμων —. Cf. 755. μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκθήσω. 824. μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέη μέγαν. Ag. 751. μέγαν — ὄλβον. Ch. 865. ἔξει πατέρων μέγαν ὄλβον. Pers. 252. κατέφθαρται πολὺς ὄλβος. Sept. 770. ὄλβος ἄγαν παχυνθεῖς. Attamen cf. Ag. 1481. ἡ μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς.

164. οὐκ ἄνευ θεῶν τινος] Eadem verba Eur. Bacch. 763. Cf. etiam Phoen. 1608. ἄνευ θεῶν του. Iph. A. 809. οὐκ ἄνευ θεῶν (τινος add. Elmsl.).

165. ἄφραστος] Suspectum habet Naber. ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστος] ταῦτά μοι μέριμν' ἄφραστος ἐστὶν ἐν φρεσὶν διπλῆ malit Elmsleius Ed. Rev. XIX. 92.

166. ἀνάνδρων] Qu. ἄνανδρον. ἐν τιμῇ σέβειν] ἐν τιμῇ πρόπειν Herw. ἐντίμως ἔχειν Naber. Qu. ἐν τιμῇ μ' ἔχειν, vel ἐν τιμαῖς ἔχειν, vel ἀσφαλῶς ἔχειν.

167. ὅσον σθένος πάρα] I. e. in proportion to the force present. Qu. ὅσοις.

168. πλοῦτος — ἀμεμφής] Cf. Suppl. 581. παῖδ' ἀμεμφῆ. Ch. 510. ἀμεμφῆ — λόγον. Sept. 909. ἀμεμφία. Corruptum esse πλοῦτος censet Herwerden.

169. ὄμμα γὰρ δόμων] ἔχμα (ὄχμα) Naber. An ὄμμα (columnen) γὰρ δόμων? Attamen Orestes ὀφθαλμὸς οἴκων dicitur Cho. 932. et cf. Pind. Ol. VI. 27. ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς.

171. Cf. 1. τάδε μὲν Περσῶν — πιστὰ καλεῖται. Soph. Oed. R. 85. ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα.

173. μὴ σε δις φράσαι] Haec nihil aliud significare possunt quam non te bis dixisse. Legendum suspicor μὴ σε δις φράσειν (ita etiam Elmsl. ad Med. 580. et Madvig), vel μὴ φράσουσα δις. Cf. Hel. 341. θέλουσαν οὐ με δις καλεῖς (ita Elmsl. οὐ μόλις καλεῖς vulg.). Cf. Soph. Oed. C. 1208. ἄναξ, τὰ τοιαῦτ' οὐχὶ δις χρήζω κλύειν.

174. ὦν ἂν δύναμις ἠγεῖσθαι θέλη] ὦνπερ δύναμις ἠγεῖσθαι σὲ δεῖ conj. Blomf. ὦν ἂν δύναμις ἢ τί σ' ὠφελεῖν F. G. Schmidt. Qu. ὦν ἂν δύναμις ἢ γ', εἶναι πρόπον (vel — ἢ γ' ἡμῖν, πρόπον), vel ὦν ἢ δύναμις ἡμῖν ἂν πέλη, vel ὦν ἂν δύναμις ἢ μοι σ' ὠφελεῖν.

176. πολλοῖς μὲν αἰεῖ —] Qu. πολλοῖς μὲν ἤδη —, vel πολλοῖς μὲν ἄλλοις —, vel πολλοῖσι μὲν δὴ —. αἰεῖ] αἰεῖ Pors. Sed v.

Praef. Hec. p. IV. Schol. ἐπὶ Λακεδαίμονος] ἐπὶ Κρομμωνίας
corr. Blomf. ex Strabone.

178. Connecte πέρσαι γῆν.

180. τῆς πάροιθεν εὐφρόνης] Cf. Eur. Phoen. 867. τῆς πάροιθεν
ἡμέρας. Soph. Aj. 141. τῆς νῦν φθιμένης νυκτός. et ad Soph.
El. 698.

181. Imitatur Sophocles apud schol. (Fr. 760.) ἐδοξάτην μοι τὰ
(τῶ) δὴ ἠπειρω μολεῖν.

182. πέπλοισι — ἠσκημένη] Cf. Eur. Ion. 326. εὖ γὰρ ἠσκη-
σαι πέπλοισι. Soph. Oed. C. 1603. ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν.

184. μεγέθει —] Cf. 442. ψυχὴν τ' ἄριστοι κευγένειαν ἐκπρε-
πεῖς. ἐκπρεπεστάτα] Lege εὐπρεπεστέρα, vel ἐκπρεπεστέρα.

185. κασιγνήτα γένους] Qu. κασιγνήτω 'κ γένους.

187. κλήρω λαχοῦσα] Eur. Her. 36. πεδία γὰρ τῆσδε χθονὸς |
δισσοὺς κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος | κλήρω λαχόντας. Tro.
872 sq.

188. τούτω] Femininum, ut αὐτῶ v. 191. Cf. Soph. El. 981.
Xen. Cyr. I. 2. 11. ἄμφω τούτω τὸ ἡμέρα. στάσιν — τεύχειν]
Cf. Prom. 1090. τεύχουσα φόβον. Eum. 125. τεύχειν κακά. Eur.
Andr. 644. μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν. Hom. Od. ω'. 476.

189. τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι] ἔτευχον ἀλλήλησι Porson. Schutz.
Lege ἔτευχον ἀλλήλαισι, vel τεύχουσ' (τεύχετον) ἐν ἀλλήλαισι. Cf.
Andr. 644. μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν. Qu. τεύχειν ἐπ' ἀλλήλαι· ὁ παῖς
δ' οὐμὸς μαθῶν etc. Redde, began to cause strife etc. Con-
ferri non debet Soph. Tr. 1240. ἐν] ἐπ' Blomf. coll. Prom. 1125.
τοιὰδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπή Διόθεν | τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.
Theocr. XXII. 191. τὸ δ' — φόνον αὐθις | τεύχον ἐπ' ἀλλήλοισι.

190. ἄρμασιν δ'] Leg. ἄρμασίν θ'.

191. ἐπ' αὐχένων] Leg. ἐπ' αὐχέσιν.

192. ἐπυργοῦτο στολῆ] Cf. Rhés. 122. αἶθων γὰρ ἀνὴρ καὶ
πεπύργωται θράσει.

193. εὐαρκτον στόμα] Cf. Cho. 1024. φρένες δύσαρκτοι.

194. ἢ δ' ἐσφάδαζε] Schol. ἐσκάριζεν. Si vera scriptura est
σφαδάζειν, confer τεράζω, ματάζω, ὠράζομαι. Qu. ἢ δὲ σφαδάζει.
Cf. Eur. Fr. 821, 3. εἰκὸς σφαδάζειν ἦν (μ' ἦν?) ἂν ὡς νεόζυγα |
πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον. Soph. Fr. 727. σὺ δὲ σφαδάζεις
πῶλος ὡς εὐφορβία.

195. ξυναρπάζει βία] Cf. Soph. Aj. 498. βία ξυναρπασθεῖσαν.
Sic φέρειν βία in Soph. El. 725. ἄστομοι πῶλοι βία | φέρουσι.

199. Cf. 735. 835. 1028. 1060. πέπλους ῥήγνυσιν —] Cf.
468. Xen. Cyr. III. 1. 13. ὡς ἤκουσε ταῦτα, περιεσπάσατο τὴν
τιάραν καὶ τοὺς πέπλους κατερρήξατο. III. 3. 67. ἰδοῦσαι δὲ αἱ
γυναῖκες — ἀνέκραγον καὶ ἔθρον ἐκπεπληγμέναι — καταρρηγνύμε-
ναί τε τοὺς πέπλους καὶ δρουπτόμεναι etc.

202 sq. Cf. Herod. I. 118. *σῶστρα γὰρ τοῦ παιδὸς μέλλω θύειν τοῖσι θεῶν τιμῇ αὐτῇ προσκέεται.* Eur. Her. 401.

203. *βωμῶ*] Qu. *βωμὸν*, quum motio indicetur.

204. *θῦσαι πέλανον*] Cf. 524. Eur. Ion. 226. *εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων.* Hipp. 147. *ἀμπλακίαις ἀθύτων πελάνων.* Fr. 912, 2. *σοὶ — χοὴν πέλανόν τε φέρω.*

210. *ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν*] *ταῦτ' ἐμοί τε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν* | *ὑμῖν τ' ἀκοῦσαι* Blomf. in annot. prob. Elmsl. ad Med. 1217.

213. *οὐχ ὑπεύθυνος πόλει*] *οὐχ ὑπεύθυνος πέλει* Naber, ejecto v. 216. Subaudiendum *ἄν γένοιτο*.

214. *σωθεῖς*] I. e. *redux*, quamvis infeliciter re gesta. Leg. *σωθεῖς θ'.* *κοιρανεῖ*] *ποιμανεῖ* aut *δεσπόσει* conj. Dind., quum futurum requiratur. De verbo *κοιρανεῖν* cf. Prom. 49. 958. Verum videtur *δεσπόσει*. Cf. Cho. 188. Ag. 543.

217. *ἀποτροπήν*] Producta secunda. Cf. Phoen. 589. *ὦ θεοί, γένεσθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν.* Herc. 821. *ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων.* et ad Aj. 751.

218. *τέκνοις*] Qu. *τέκνω*. Et sic Herwerden, coll. 227. 232.

219. *χοᾶς — χέασθαι*] Cf. Soph. Oed. C. 477. *χοᾶς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἔω.* Herod. VII. 43. *χοᾶς ἐχέαντο.* Arist. Fr. 445. *χοᾶς — χεόμενοι.* Isae. 61, 20. *ἐπὶ τὰ μνήματα ἰέναι χεόμενον καὶ ἐναγιοῦντα.* 62, 40. *ἐναγίζουσι καὶ χέονται.* Incert. ap. Stob. 121, 18. *καὶ θύομέν γ' αὐτοῖσι τοῖς ἐναγίσμασιν* | *ὥσπερ θεοῖσι καὶ χοᾶς γε χεόμενοι* | *αἰτούμεθ' αὐτοὺς τὰ καλὰ δεῦρ' ἀνιέναι.*

220. *χοᾶς γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι*] Cf. 523. *γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα* | *ἧξω λαβοῦσα.*

222. Cf. Cho. 148. *ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω.*

223. *γαίας*] *γαία* M. Madvig. "Quae terra continentur et cohibentur *γαία* *κάτοχα* sunt, *γαίας* *κάτοχα* quae terram tenent." (Madvig) *κάτοχ' ἀμανροῦσθαι*] *κάτοχα* *μανροῦσθαι* Blomf. ad Sept. 7. *τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε*] Cf. Eur. Hel. 310. *καὶ τᾶμπαλιν γε τῶνδ' ἀληθεία σαφῆ.* Herod. II. 19. *τὰ ἔμπαλιν πεφυκέναι τῶν ποταμῶν.* Xen. Cyr. VIII. 4. 32. *τοῦμπαλιν οὐ βούλονται ἐφέλκεσθαι.* Agam. 1424. Prom. 202.

224. *ταῦτα, θυμόμαντις ὧν σοι πρευμενῆς, παρήνεσα* conj. Blomf., coll. 226. *εὔνοος — κριτής.*

225. *εὔ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι*] *εὔ δὲ πανταχῇ τελοῖθ' ἄ* — Weil. *εὔ δὲ πάντα δὴ τελεῖν σοι* conj. Blomf. coll. 228. Qu. *τελεῖσθαι*, vel *εὔ δὲ πάντα θεοὺς τελεῖν σοι.*

τελεῖν] Intransitive positum, ut in Sept. 639. *Πολυνεῖκει τάχ' εἰσόμεσθα τᾶπίσημ' ὅπη τελεῖ.* Cho. 1021. *οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ.*

226. *ἀλλὰ μὴν —*] Deleatur virgula in fine versus.

227. *τήνο' ἐκύρωσας φάτιν*] *τήνδε κυρώσας φάτιν* Naber. Alioquin *ἀλλὰ μὴν εὔνοος γε πρῶτος* legendum erit.

230. *κεῖνα*] Qu. *κεῖνο*.

254. *πᾶν ἀναπτύξαι πάθος*] Cf. Eur. Herc. 1256. ἀναπτύξω δέ σοι ἀβίωτον ἡμῖν — ὄν. Tro. 657. πρὸς — πόσιν ἀναπτύξω φρένα. Soph. Fr. 284. ὁ πάνθ' ὄρων — πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος. El. 639.

260. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα] Qu. ὡς πάντα δὴ 'στ' ἐκεῖνα —, vel ὡς πάντ' ἐκεῖνά γ' ἔστι —. πάντα — ἐκεῖνα] Omnia illic. Cf. 395. Arist. Eq. 99. Av. 1158. Fr. 460, 5. Lucian. Luct. 42. Sic πάντα ταῦτα omnia haec (hic).

261. αὐτὸς δ'] καὐτός γ' recte Blomf.

266. κλύων, | Πέρσαι, φράσαιμ' ἄν] Qu. κλύων | Πέρσαις φράσαιμ' ἄν —.

268. Cf. Ag. 1072. ὀτοτοτοῖ, πόποι δᾶ. Suppl. 889. ὀτοτοτοτοῖ, μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ.

269. βέλεα] τέλεα Mein. ad Soph. Oed. C. 1467.

272. Cf. Eur. Herc. 1172. ἔα· τί νεκρῶν τῶνθε πληθύει πέδον;

277. πλαγκτοῖς σὺν διπλάκεσιν Pauw. malit Blomf. ἐν πλαγκτοῖσι πλάκεσιν conj. Blomf. Cf. Ag. 393. πλαγκτὸς οὐσ' ἐφαινόμην. Herod. IV. 85. πλαγκτᾶς (νήσους). Qu. πλακτοῖς ἐν σπιλάδεσιν.

280. βοᾶν δυσαιανῆ] Cf. 635. αἰανῆ — βᾶγματα. 940. αἰανῆ — αὐδάν.

283. ἔκτισαν, ᾶ, στρατιᾶς φθαρείσης conj. Herw., coll. v. ant.

289. ἔκτισαν εὐνιδας ἢδ' ἀνάνδρους. Qu. αἶ αἶ, ἔπραξαν.

284. ὦ πλεῖστον ἐχθὸς ὄνομα] Malim ὦ πλεῖστον ἐχθρὸν ὄνομα —. Cf. Soph. Phil. 631. τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ — ἐχίδνης. Ant. 86. πολλὸν ἐχθίων ἔσει | σιγῶσα. Eur. Med. 1320.

289. εὐνιδας ἔκτισαν] εὐνιδας ἔκτισσαν Boeckh. Bamberg.

292. τὸ μήτε λέξαι —] Cf. ad Prom. 236. λέξαι] Qu. δεῖξαι.

295. Cf. Sept. 712. πείθου γυναιξὶ καίπερ οὐ στέργων ὄμως. Cho. 106. κεί θυραῖός ἐσθ' ὄμως. Soph. Oed. C. 957. Aj. 15.

297. ἀρχελάων] Cf. Arist. Eq. 164. τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει. ὅστ'] Cf. Eum. 1024. αἶτε. Qu. ὅς γ', vel ὅστις ἐν —.

301. Cf. Ag. 900. κάλλιστον ἡμᾶρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος. Pind. Isth. VII. 53. εὐδῖαν ὄπασσεν ἐκ χειμῶνος. Pind. Fr. 106. θεῶ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος. Eur. Hipp. 108. μελαγχίμου] Cf. v. δύσχιμος.

302. μυρίας ἵππου] Cf. 315. ἵππου — τρισμυρίας. Xen. Cyr. IV. 6. 2. καὶ ἵππον δ' ἔχω εἰς χιλίαν τριακοσίαν.

303. Cf. Prom. 748. ἔρριψ' ἐμαντὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας. Eur. Iph. T. 1429. λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας | ὀίψωμεν etc. Σιληνιῶν] Promontorium Salaminis. V. schol. Σιλήνια αἰγιαλός ἐστὶ τῆς Σαλαμῖνος τῆς λεγομένης Τροπαίας ἄκρας, ὡς Τιμόξενος ἐν τῷ περὶ λιμνῶν φησὶ (ὡς Τιμοσθένης ἐν τῷ περὶ λιμένων φησὶ Mein. Fr. Com. IV. 725., coll. Strab. IX. p. 515. Lips. XIII. 433. Steph. Byz. s. v. Ἀρτάκη. schol. Theocr. XIII. 22. et schol. Apoll. Rh. II. 297.). Alciphr. Epist. 3. τὴν γειννιῶσαν Σαλαμῖνα, τὰ Σιήνια (τὰ Σιλήνια recte Mein. Fr. Com. IV. 725.), τὴν Ψυττάλειαν, τὴν Μαραθῶνα, ὅλην ἐν ταῖς Ἀθήναις τὴν Ἑλλάδα.

Cf. 965. *στυφελού θείοντας ἐπ' ἀκτᾶς* (ita Dind.). *παρ' ἀκτᾶς*] *Malim πρὸς ἀκτᾶς.*

305. *πήδημα κοῦφον* —] Cf. Prom. 279. *ἐλαφρῶ ποδὶ* — *προλιποῦσ' αἰθέρα* etc. Eur. El. 860. *ὡς νεβρὸς οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα.* Phoen. 1167.

307. *θαλασσόπληκτον* —] Cf. Soph. Aj. 597. *ὦ κλεινὰ Σαλαμῖς, σὺ μὲν πού ναίεις ἀλίπλακτος.* Pind. P. IV. 24. *ἐξ ἀλιπλάκτου ποτε γᾶς.* Infra 596. *Αἴαντος περικλύστα νᾶσος.* *πολεῖ*] *Suspectum.* Alibi enim additur praepositio, ut in Eur. Or. 1269. *τίς δδ' ἄρ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ | σὸν ἀγρότας ἀνήρ;* Alc. 29. *τί σὺ πρὸς μελάθροις; τί σὺ τῆδε πολεῖς;*

309. *οἶδ'*] Scrib. *οἶ δ'.*

310. *νικώμενοι*] *κνκώμενοι* ms. Vind. prob. Heimsoeth. Weckl. Qu. *φορούμενοι, αὐτ ῥιπτούμενοι.* *νικώμενοι 'κύρισσον*] Sic 482. *πλεῖστοι 'θανον.* Posses, si opus esset, *νικώμενοι σκληρὰν* (324.) *κυρίσσουσι χθόνα.* *κύρισσον*] Cf. Fr. 22 b. *ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίξειν τιν' ἀρχάν* (τὸν ἀρχόν?). Plat. Gorg. 516 A. Resp. 586 B. Cratin. II. 200. *κνρηβάσασθαι.* *ἰσχυρὰν χθόνα*] *εἰς σκιρὰν χθόνα* Wecklein. Imo corrigendum *εἰς χέρσον χθόνα.* Cf. 693. *πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ γίνεται θνητοῖς.* 939. *τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσω.* Eum. 231. *ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν.* Vel *ἐς στύφλον χθόνα.* Cf. 303. *στύφλους παρ' (πρὸς?) ἀκτᾶς θείνεται.* Soph. 251. *στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος.* Ag. 666. *μητ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.*

311. *γειτονῶν*] Cf. Suppl. 780. *νέπεσι γειτονῶν Διός.* Plat. Polit. 271. Legg. VIII. 842 E. *γειτόνημα* est Legg. IV. 705 A.

πηγαῖς τε] *Malim πηγαῖς δὲ, vel πηγαῖσι.*

312. *φερεσσακῆς*] Scutiger. Cf. Hesiod. Scut. 13. *Euphoniae gratia pro φερεσακῆς dictum, ut φερέσβιος* (Fr. 304.) *pro φερέβιος, ἐγγέσπαλος, ἐγγεσφόρος, etc.* Cf. *φέρασπις* Ag. 694. Pers. 240. Qu. *καὶ δορυσσοὺς τρίτος | Φαρνοῦχος.* Cf. Suppl.

313. *οἶδε*] Scrib. *οἶ δὲ* —. *ἐκ ναὸς πέσον*] *ἔπεσον ἐκ μιᾶς* Vauv. ad Soph. Phil. 374.

314. *μυριόνταρχος*] Cf. v. *ἐκατόνταρχος.*

316. *δάσκιον γενειάδα*] Cf. Soph. Tr. 13. *γενειάδα*] Cf. Hom. Od. π'. 176. Eur. Suppl. 277. *πρὸς σε τὴν γενειάδα* — *ἄντομαι.*

317 sq. *βαφῆ, καὶ Μᾶγος* — *γῆς.* *ἐκεῖ κατέφθιτο* | *Ἄμηστρις* — conj. Blomf.

318. Post *Βάκτριος* fortasse plene interpungendum, et post *κατέφθιτο* delenda interpunctio.

319. *μέτοικος*] Qu. *μέτοικοι.*

320. *πολύπονον δόρυ*] Cf. Eur. Her. 932. *πολυπόνοις σὺν ἀσπίσιν.* Iph. A. 771. *δοριπόνοις (πολυπόνοις?) ἀσπίσι.*

321. *Ἀριόμαρδος Σάρδεσι*] Canonis Porsoniani violatio observanda est, fortasse propter nomina propria excusanda.

326. τε] Qu. δέ.
329. τοιῶνδ' ἀρχόντων] τοιῶνδε μέντοι conj. Blomf. τοιῶνδ' ἐπάρχων idem, fortasse recte. ὑπεμνήσθη] Qu. ἐπεμνήσθη, aut ἐγὼ 'μνήσθη.
330. Cf. 800. παῦροί γε πολλῶν.
332. λιγέα κωκύματα] Cf. 468. ἀνακωκύσας λιγύ. Sept. 873. λιγαίνειν.
334. πόσον τι πλήθος] Cf. Eur. Her. 668. πόσον τι πλήθος συμμάχων πάρεστ' ἔχων; 832. πόσον τιν' — πάταγον ἀσπίδων; 833. Soph. Oed. R. 558. πόσον τινὰ χρόνον; Xen. Cyr. II. 1. 2. πόσον τι ἄγοι τὸ στράτευμα. 'Ἑλληνίδων] 'Ἑλληνικῶν malit Blomf. coll. 409. 417.
336. μάχην ξυνάψαι] Cf. Herod. I. 18. ὁ τὸν πόλεμον — συνάψας. Soph. Aj. 1317. ναῖταισιν ἐμβολαῖς] Legerim ναῖταισι συμβολαῖς (συμβολαῖς Colb. 1. 2. Mosq. Viteb.). Cf. 350.
337. πλήθους μὲν ἄν] πλήθους μὲν οὖν Wakefield ad Herc. 113. et Monk. ad Iph. A. 861. πλήθους — ἕκατι] Cf. Eur. Iph. A. 959. τῶν γάμων ἕκατι. βαρβάρους] βαρβάρων cod. Par. 2788. Quod fortasse praeferendum.
339. τριακάδας] Contractum τριακάς ex τριακοντάς. Unde fortasse producitur secunda syllaba.
342. ὑπέρομποι] ὑπέροκοποι Wakef. ad Herc. 1089. Blomf.
346. τάλαντα βρίσας] Active, ut in Sept. 141.
347. θεοί] Qu. θεοί τοι (vel γὰρ), vel ὡς θεοί.
348. ἔστ' ἄρ'] Lege ἢ τᾶρ' —.
350. Cf. Soph. El. 766. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω, | ἢ δεινὰ —;
351. κατῆρξαν — μάχης] Cf. Eur. Suppl. 675. ποιμένες — κατῆρχον μάχης.
353. ἦρξεν — κακοῦ] Cf. Soph. Tr. 871. οὐ μικρῶν κακῶν | ἦρξεν τὸ δῶρον. Herod. V. 97. Arist. Pac. 605. Lys. 998.
354. Post ἀλάστωρ deleatur virgula.
355. Apud schol. τῶν Θεμιστοκλέους pro τοῦ Θεμ. conj. Blomf.
357. ὡς εἶ] Qu. ὡς ὅτε —. εἶ μελαίνης] Malim ὅτε μελαίνης, vel εὔτ' ἐρεμνῆς. ἴξεται] Qu. ἴξοιτο.
359. ἐπενθορόντες] Cf. Soph. Trach. 907. ναῶν] νεῶν al. Dind. Genitivi formam legitimam νεῶν esse, altera forma ναῶν non uti tragicos nisi postulante metro (ut in Pers. 19. 39. 54. 457. 478. Ag. 227. Suppl. 767.) contendit Dind.
362. τὸν θεῶν φθόνον] Cf. Pind. Isth. VII. 55. ὁ δ' ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος. Soph. Phil. 776.
365. τέμενος αἰθέρος] Templum coeli. Cf. 111. πόντιον ἄλσος.
366. νεῶν στίφος μὲν] νεῶν μὲν στίφος Br. Blomf. Dind.
367. πόρους ἀλιρρόθους] Cf. Soph. Aj. 412. ἰὼ πόροι ἀλίρροθοι.

368. νῆσον — περίξ] Cf. Eur. Herc. 243. βωμὸν περίξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα. Herod. IV. 180. ἄλλας — περίξ] Cf. Herod. VIII. 76. κυκλούμενοι πρὸς (περίξ Dobr.) τὴν Σαλαμῖνα. Legendum, ni fallor, περί; περίξ enim plerumque adverbium est. Nisi constructio est ἄλλαι δὲ κύκλω (φυλάσσειν) νῆσον Αἴαντος περίξ.

369. ὡς] οἷς Tyrwhitt.

370. εὐρόντες] ἄραντες Naber. νασιὼν — τινά] Versum suspectum habet Herwerden, coll. 360.

371. ἦν προκείμενον] Qu. ὄν προκείμενον. Cf. Plat. Menex. 240 A. εἶπεν ἦκειν ἄγοντα Ἐρετριέας καὶ Ἀθηναίους, εἰ βούλοιο τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἔχειν. DOBR.

372. τοιαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός] Malim — κάρθ' ἀπ' εὐθύμου φρενός. Vide F. G. Schmidt. Trag. I. 4.

376. τροποῦτο] Qu. ἐτροποῦτο. Cf. ad Eur. Bacch. 1066.

378. κώπης ἄναξ] Master of the oar. Cf. Eur. Cycl. 88. κώπης τ' ἀνακτας. Fr. 700. κώπης ἀνάσσω. Iph. A. 1260. ὄπλων ἀνακτες. Andr. 447. ψευδῶν ἀνακτες. Alc. 498. Ἐρηκίας πέλιτης ἄναξ. Hel. 1040. οἷτινες τετραζύγων | ὄχων ἀνάσσω. Plat. com. 118. ἄναξ ὑπήνης. Similiter Trag. Adesp. 333. δεσπότην λύρας.

379. ὄπλων ἐπιστάτης] Cf. Eur. Hel. 1183. ἐρετριῶν ἐπιστάτας. Or. 1110. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας. Soph. El. 702. ἀρμάτων ἐπιστάται. Aj. 27. ποιμνίων ἐπιστάταις.

380. νεὼς μακρᾶς] νεῶν μακρῶν malit Herwerden.

383. ναῶν] νεῶν Br. Dind. ναυτικὸν λεῶν] Cf. Arist. Ach. 162. ὁ θρανίτης λεῶς Soph. Aj. 565.

384. κοῦ μάλ' —] Cf. Arist. Vesp. 118. εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθαιρ'· ὁ δ' οὐ μάλα. ἐχώρει] Qu. ἐφέρει vel ἐφεῖρε.

386. ἐπεὶ γε —] Lege ἐπεὶ δὲ —. Particulas ἐπεὶ γε non consociant Attici, nisi intervallo interposito. λευκόπωλος ἡμέρα] Cf. 301. λευκὸν ἡμαρ. Aj. 673. τῆ λευκοπώλῳ — ἡμέρα. Eur. Tro. 848. λευκοπτέρου ἀμέρας. Theocr. 13, 11. ἅ λεύκιππος ἄως. Contra μελάνιππος νύξ Aesch. Fr. 67. νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. Pers. 301.

388. ἦχῆ] ἦχῆς conj. Abresch. (Cf. Sept. 915. ἀχάεσσ' ἰά.) ἦχῆς vel εὐχῆς Mein. ἦχει Weckl. De scriptura dubitat Blomf. Qu. ἦοι, vel ἦχῆ (Turn.) vel ἦχῆς. Cf. 395. σάλπιγξ δ' αὐτῆ etc. Μοχ πέλαγος pro κέλαδος Weil. Sed cf. 605., βοᾶ δ' ἐν ὧσι κέλαδος.

389. εὐφήμησεν] Cf. 393. παιᾶν' ἐφύμνον. Iph. T. 1403. ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης | παιᾶνα. Iph. A. 1468. ὄρδιον —] Eur. Herc. 830. ἐπεὶ δ' ἐσήμην' ὄρδιον Τυρσηνικῆ σάλπιγγι.

390. Cf. Com. adesp. 669. ἦχῶ πετραίαν χυτρόπολιν.

392. γνώμης ἀποσφαλεῖσιν] Eur. Iph. A. 742. ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην. Soph. Tr. 712. ψευσθήσομαι γνώμης. ὡς φυγῆ] ἐν φυγῆ malit Blomf. Qu. ἐπὶ φυγῆ, vel ἐς φυγῆν. Cf. 422.

393. παῖαν' ἐφύμνον] Cf. Eur. Iph. T. 1403. ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης | παιᾶνα.

394. ὀρμῶντες] ὀρῶντες Guelf. ὀρῶντας Rob. Praestat ὀρῶντες.

395. ἐπέφλεγεν] Cf. Virg. Aen. X. 895. 'clamore incendunt coelum.'

396. κώπης ῥοθιάδος] Cf. Eur. Iph. T. 1133. ῥοθίοις πλάταις. 407. ῥοθίοις εἰλατίνας δικρότοισι κώπαις. 1387. λάβεσθε κώπης ῥοθιά τ' ἔλλευκαίνετε.

397. ἔπαισαν ἄλμην] Idem initium senarii legitur Eur. Iph. T. 1391. ἐκ κελεύματος] Cf. Eur. Iph. T. 1405. γυμνάς ἐξ ἐπωμίδων χέρας | κώπη προσαρμόσαντες ἐκ κελεύματος.

398. ἦσαν] Leg. ἦσαν, ibant. θοῶς enim valet celeriter. Prom. 1059. τόπων | μετὰ ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς. ἐκφανεῖς] Qu. ἐμφανεῖς.

400. κόσμῳ] Ordine, recte. Cf. Ag. 521. Sic σπουδῆ, ὀργῆ, etc.

404. θεῶν — ἔδη] Soph. El. 1374. πατρῶα προσκύσανθ' ἔδη Oed. R. 885. δαιμόνων ἔδη σέβων.

406. καὶ μὴν] Qu. καὶ δῆ.

407. κοῦκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή] Cf. Ag. 1353. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. Arist. Thesm. 667. ὁ καιρός ἐστὶ μὴ μέλλειν ἔτι.

408. νηῖ] Formas Atticas esse ναῦς ναῖ, Ionicas νηῦς νηῖ monet Blomf. Genitivi formae Atticae sunt ναὸς νεῶς. Itaque hic ναῖ reponendum suspicor. Cf. ad Sept. 62. Ionica tamen forma νῆες servatur infra 417. Suppl. 715. et νῆας 744. νᾶες Dorica est forma. στόλον] Angl. beak. Iph. T. 1133. ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσουσι πόδας ναὸς etc. De remis Pers. 416. ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον.

411. ἐπ' ἄλλην] Qu. ἐπ' ἄλλον. Idem conj. Blomf.

412. τὰ πρῶτα] Qu. καὶ πρῶτα.

415. ἐμβολαῖς] Qu. ἐμβόλοις, rostris. Idem conj. Stanl. Br. Sed cf. Thuc. II. 76. τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς.

416. παῖοντ'] παισθέντ' Pors. Blomf. Cf. Pors. ad Phoen. 1319.

417. νῆες] νᾶες Dind. hic et alibi. Sic ναὸς et ναῖ. ἀφρασμόνως] Imprudenter. Cf. Ag. 290. οὐδ' ἀφρασμόνως ὑπνω νικώμενος. Ag. 1401. γυναικὸς — ἀφράσμονος. ἀφραδμόνως, ut vetustiorum formam, jure retinet Blomf. Cf. ad Ag. 290. 1401.

419. θάλασσα δ' —] Eadem structura est Thesm. 800. βάσανος δὲ πάρεσιν ιδέσθαι. Plura Dobraeus ad Plut. 48. et Add. Cf. Eurpol. 139. ὁ δὲ Γνήσιππος ἐστὶν ἀκοῦειν. Soph. El. 876. οἷς (πήμασιν) ἴασιν (ἴασις L. corr. m. ant.) οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν. 948. Oed. C. 1197. Alc. 519. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἐστὶ μοι λέγειν. 761. δισὰ δ' ἦν μέλη κλύειν.

421. ἀκταὶ δὲ — ἐπλήθυνον] Cf. Eur. Herc. 1163. τί νεκρῶν

τῶνδε πληθύει πέδον; Soph. Tr. 54. πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, etc.

422. φυγῆ δ' ἀκόσμως] Imo φυγῆ δ' ἀκόσμῳ. Et sic Porson. Blomf. Cf. 470. ἀκόσμῳ σὺν φυγῆ. 481. οὐκ εὐκοσμον αἴρονται φυγῆν. et ad 422.

424. τοὶ δ' ὥστε θύννους —] Imitatur, ut videtur, Comicus Vesp. 1087. εἶτα δ' εἰπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους. τὸ δ' οἱ δ' (ut in 380. etc.) Blomf. Recte.

425. ἀγαῖσι] Cf. Eur. Suppl. 693. Pind. P. II. 82. ἀγὰν διαπλέκων. Prima syllaba producitur.

426. ἐρράχιζον] Cf. Soph. Aj. 56. ἔκειρε πολύκερων φόνον | κύκλω ραχίζων. 298. τοὺς δ' ἄνω τρέπων | ἔσφαζε κάρραχιζε. Fr. 21. κατὰ ράχιν ἤλαννε παίων. Amph. com. 16. ραχιστὰ κρανίων μέλη. οἰμωγῆ δ' ὁμοῦ —] Cf. Eur. Her. 833. πόσον τινα στεναγμὸν οἰμωγῆν θ' ὁμοῦ; Bacch. 1129. ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή, | ὁ μὲν στενάζων — αἱ δ' ἠλάλαζον.

427. κατεῖχε πελαγίαν ἄλα] Cf. Eur. Tro. 555. φονία δ' ἀνὰ πτόλιν βοὰ κατεῖχε περγάμων ἔδρας. Alc. 344. μοῦσάν θ', ἣ κατεῖχ' ἐμούςς δόμους. Fr. 353. πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ. Soph. Aj. 142. μεγάλοι θόρουβοι κατέχουσ' ἡμᾶς. Hom. Il. π'. 78. οἱ δ' ἀλαλητῶ | πᾶν πεδίον κατέχουσι. Arist. Lys. 206, 3. φλόξ πολεμία τὴν πόλιν κατέχει. Plut. Anton. 26. ὀδμαὶ δὲ θαυμασται τὰς ὄχθας — κατεῖχον.

428. κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ'] Cf. Sept. 385. λαμπρὰ δὲ πανσέληνος — νυκτὸς ὀφθαλμὸς πρόπει. Cho. 660. νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται σκοτεινόν. Eur. Iph. T. 110. ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλη etc. Phoen. 553. νυκτὸς τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς. Soph. Aj. 672. νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς L.) κύκλος. Ant. 104. ἀμέρας βλέφαρον. 416. λαμπρὸς ἡλίου κύκλος. ἀφείλετο] Lege ἀφίκετο. Idem conj. Blomf. Cf. 384. καὶ νῦξ ἐχώρει. Eur. Iph. T. 110. ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλη.

430. ἐκπλήσαιμι] Plene narrarem. Anglice, go through. Qu. ἐξείποιμι, vel ἐκφράσαιμι.

432. τοσουτάριθμον] Qu. τοσοῦτ' ἀριθμόν. Cf. Eur. Suppl. 672. ἴσους ἀριθμόν.

433. κακῶν — πέλαγος] Cf. Prom. 746. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης. Suppl. 470. ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπορον. 1015. κακῶν τρικυμία. Eur. Hipp. 824. κακῶν δ', ὦ τάλας, πέλαγος εἰσορῶ | τοσοῦτον ὥστε etc. Herc. 1088. ὦ Ζεῦ, τί παῖδ' ἠχθηρας ὦδ' ὑπερκότως | τὸν σὸν, κακῶν δὲ πέλαγος ἐς τόδ' ἠγαγες; ἔρρωγεν] Cf. Soph. Oed. R. 1280. τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου (l. οὐχ ἑνός), κακά. 1076. ὅποια χρῆζει (χρή'στι?) ῥηγνύτω (sc. κακά). Tr. 852. ἔρρωγεν παγὰ δακρῶν. Eur. Hipp. 1338. μάλιστα νῦν σοί που τάδ' ἔρρωγεν κακά. Alc. 1067. ἐκ δ' ὀμμάτων | πηγαὶ κατερρώγασιν.

435. εὔ νῦν] Scrib. εὔ νυν. εὔ νυν τόδ' ἴσθι] Eadem verba

Med. 593. Cf. 173. εὖ τόδ' ἴσθι. 431. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι. Post ἴσθι virgulam recte inserit Blomf. μεσοῦν. pro infinitivo recte accipit

Elmsleius ad Med. 580. Cf. Eur. Med. 59. ἀρχῇ πῆμα κοῦδέπω μεσοῖ. Arist. Ran. 954. ἐπειδὴ — τὸ δράμα | ἤδη μεσοίη.

437. ἀντισηκῶσαι] Cf. Eur. Hec. 57. ἀντισηκώσας δέ σε | φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. Her. 690. et verbum ἀντιρρέπειν Ag. 574.

438. Cf. Soph. El. 1189. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν; Eur. Phoen. 1348. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα; Arist. Av. 370. ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι; Eur. Tro. 1059. κἄν ἔτ' ὧσ' ἐχθίονες. Med. 234. τῆσδ' ἔτ'] Fort. τῆσδέ γ'.

444. Cf. Soph. El. 146. τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων.

445. οἷ γῶ] Cf. 517. In anapaestis recte plene scribitur οἷ ἐγώ. τάλαινα συμφορᾶς κακῆς] Cf. Eur. Her. 448. ὧ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν.

447. νῆσός τις ἐστὶ —] Cf. Herod. VII. 95.

448. ἦν — Πᾶν ἐμβατεύει] Cf. Cratin. Π. 182. χαῖρ', ὦ — Πᾶν Πελασγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων. Eur. Fr. 697. ὅς τε πέτρον Ἄρκάδων δυσχείμερον | Πᾶν ἐμβατεύεις. Soph. Oed. C. 679. Aj. 694. ὦ Πᾶν Πᾶν ἀλίπλαγκτε, Κυλλανίας — ἀπὸ δειράδος φάνηθ'. Qu. ἔνθ' —, deleta virgula post ἐμβατεύει. ὁ φιλόχορος Πᾶν] Cf. Aj. 698. ὦ Πᾶν — φάνηθ', ὦ θεῶν χοροποί' ἄναξ.

450. ὅταν νεῶν] ὅτ' ἐκ νεῶν Elmsl. Blomf. F. G. Schmidt. Recte. Soloecum foret ὅταν ἐκσωζοίατο. ἐνταῦθα πέμπει] Fort. ἐνταῦθ' ἔπεμψε. Sed cf. ad Ran. 24.

451. ἐκσωζοίατο vulg. Dind. ἐκσωσοίατο Mein. ἐξοισοίατο Stahl. F. G. Schmidt. Qu. ἐξικοίατο vel ἐκνηξαίατο.

455. νεῶν] νεῶν Blomf. Dind. Qu. συνῶν vel παρών. Cf. 323.

458. κυκλοῦντο πᾶσαν] ἐκκυκλοῦντο πᾶσαν Porson. πᾶσαν ἐκκυκλοῦντο malit Blomf. Cf. ad 416. Eur. Bacch. 1064. et Elmsl. ad Bacch. 1132.

460. τοξικῆς τ'] Leg. τοξικῆς δ'.

461. θώμιγος] Cf. Eum. 182. Herod. I. 199. Α θωμίζειν. Anacr. Fr. 21, 9. πολλὰ δὲ νεῶτον σκυτίνη μάλιστα θωμιχθεῖς.

462. τέλος δ'] Cf. Prom. 663.

463. κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη] Cf. Eur. Cycl. 358. κρεοκοπεῖν μέλη ξένων.

464. ἐξαπέφθειραν] Cf. Soph. Tr. 713. μόνη γὰρ αὐτὸν — ἐξαποφθερῶ.

465. ἀνώμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος] Fort. ἀνώμωξ' ἐς κακῶν —. Sed similes numeri sunt Cho. 150. ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος. 493. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις (πέδαις ἀχαλκεύτοις δ'?) ἐθηρεύθης, πάτερ. Soph. Ant. 1021. οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς. κακῶν — βάθος] Cf. 712. πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος. Eur. Hel. 310. εἰς γὰρ τοσοῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν.

466. ἔδραν —] Cf. Eur. Suppl. 562. Bacch. 661. εὐαγῆ] I. e. εὐοπτον. (Hesych. εὐαγές· — εὐοπτον.) Cf. Eur. Suppl. 562. ἔστην θεατῆς πύργον εὐαγῆ λαβών. Bekker. Anecd. Gr. p. 337. Ἀγῆς: τοῦτο ἀπὸ συνθέτου καταλείπεται τοῦ εὐαγῆς ἢ παναγῆς. Ἐμπεδοκλῆς (Fr. 156.), “Ἀθρεῖ μὲν γὰρ ἄνακτος ἐναντίον ἀγέα κύκλον.” Ut λαμπρὸν ἡλίου φάος apud Eur. Med. 752. Praestat forsān εὐαυγῆ.

468. ἀνακωκῦσαι λιγύ] Cf. 332. λιγέα κωκύματα.

470. ἦιξ' M. ἴησ' apograph. Blomf. Forma soluta ut in Eur. Hec. 31. ὑπὲρ μητρὸς φίλης Ἐκάβης αἴτσω. Iph. A. 12. αἴτσεις (anap.). Usitatus in senario foret ἦξ'. Sed vera scriptura est ἴησ'. Qu. ἀπῆξ' vel ἀπῆρ'. ἀκόσμῳ ξὺν φυγῆ] Cf. 481. οὐκ εὐκοσμον αἴρονται φυγῆν. et ad 422.

472. ᾧ στυγνὲ δαῖμον] Qu. ᾧ σκλήρε δαῖμον, ut est Arist. Nub. 1264. (Eur.).

474. εὔρε κοῦκ] εὔρει', οὐδ' Herw. Qu. ἡὔρεν, οὐδ' ἀπήρεσαν.

477. πλήθος πημάτων ἐπέσπασεν] Activum pro medio ἐπεσπάσατο, ut in Soph. Aj. 769. πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.

479. οἶσθα σημηῆναι τορῶς;] Cf. Soph. El. 414. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.

480. ναῶν] νεῶν al. Dind. Cf. 323. δὲ M. et schol. Recte. Cf. Arist. Av. 1553.

481. αἰροῦνται M. αἰροῦνται apogr. αἴρονται Elmsl. ad Her. 505. Recte. Cf. Prom. 950. Suppl. 950. Eur. Her. 505. κίνδυνον ἡμῶν εἶνεκ' αἴρεσθαι μέγαν. 986. νεῖκος — τόδ' ἠράμην. 991. ἐκείνω δυσμένειαν ἠράμην. Ion. 199. κοινὸς αἰρόμενος πόνους. Rhés. 53. νυκτέρῳ πλάτῃ — αἴρεσθαι φυγῆν. 126. Herc. 147. τὸ πένθος αἴρεσθ'. Soph. Aj. 247. ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι.

482 sq. De structura cf. Ag. 99 sq. ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ] Qu. ἐν Βοιωτία χθονί.

483. κρηναῖον γάνος] Cf. 615. ἀμπέλου γάνος. Eur. Hel. 462. τὸ Νεῖλου — γάνος. Soph. Aj. 901. πηγαῖον ῥέος.

484. ὑπ' ἄσθματος] ἀπαστία Herwerden.

485. διεκπερῶμεν] διεκπερῶμέν τ' Both. Blomf. οἱ τ' ἐκπερῶμεν Schutz. Qu. οἱ δ' ἐκπερῶμεν. Cf. Herod. IV. 152. Ἡρακλέας στήλας διεκπερήσαντες. Arist. Pl. 283. Eur. Fr. 757, 8. Soph. 588, 3.

487. πότῳ] Imo ποτῶ.

488. Ἀχαΐδος] Qu. Φθιωτικῆς.

489. πόλισμ'] πόλις (i. e. πόλεις) L. prob. Herw. ὑπεσπανισμένους βορᾶς] Cf. 1024. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν. Cho. 577. φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη.

490. ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον] Qu. ἔνθα πλεῖστοι δὴ ἴθανον.

491. τάδε] Qu. πάθη vel κακά.

492. νομίζων οὐδαμοῦ] Cf. Andr. 210. τὴν δὲ Σκῦρον οὐδαμοῦ τίθης. ἠδὲ] Qu. ἔς τε, ut vulg.

494. δ'] Leg. θ'.

496. πήγνυσιν δέ] Imo πήγνυσίν τε.

497. ἀγνοῦ Στρυμόνος] Cf. ad Suppl. 254. ῥέεθρον] Offendit in senario forma Ionica. Legerim τὸ ῥεῖθρον.

498. ἠὔχετο λιταῖσι, γαῖαν —] Qu. ἠὔχετο, | λιταῖσι γαῖαν —.

500. θεοκλυτῶν] I. e. θεοὺς ἐπικαλούμενας. Cf. Eur. Med. 210. θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα τὰν Ζηνὸς δορκίαν Θέμιν. Sept. 131. λιταῖσί σε θεοκλύτοις ἀπύουσαι πελαζόμεσθα. Confer nomen Θεοκλύμενος (Hel. 9.).

501. κρυσταλλοπηγα διὰ πόρον στρατὸς περᾶ transponendo legit Porson.

505. διῆκε] Mihi suspectum. διῆξε (permeavit) conj. Blomf. coll. Prom. 134.

506. πῖπτον] ἔπιπτον Porson. Cf. Thuc. VII. 84. ἐπεπιπτόν τε ἀλλήλοις καὶ κατεπάτουν.

507. πνεῦμ' ἀπέρορηξεν βίου] Cf. Eur. Med. 854. ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορορήξαί με δεῖ —; Tro. 750. Iph. T. 974. Epigr. ap. Plut. Anton. 70. ἐνθάδ' ἀπορορήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κεῖμαι. Qu. πνεῦμ' ἀπέφυξεν. Cf. ad Soph. Aj. 1031.

508. λοιποὶ κᾶτυχον] Qu. λοιποὶ δὴ 'τυχον.

509. Θρήκην περάσαντες μόγις πολλῶ πόνῳ] Similis versus ponderosus est ille in Aj. 994. ὁδὸς θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ | μάλιστα τοῦμὸν σπλάγχνον.

511. ἐστιοῦχον γαῖαν] Cf. Soph. Ant. 183. ἐστιοῦχον ἐς πόλιν. Eur. Andr. 282. ἐστιοῦχον αὐλάν.

512. ἦβην χθονός] Cf. 923. τὰν ἐγγαίαν ἦβαν. 733. Ag. 109. Suppl. 79. 663. ἔξαγ' — χοροποιὸν, μάκαρ, ἦβαν.

513. πολλὰ δ' ἐκλείπω —] Cf. Prom. 827. ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείπω λόγων.

514. ἐγκατέσκηψεν] Inflixit. Cf. Soph. Tr. 1087. ἐγκατάσκηψον βέλος κεραυνοῦ.

515. Cf. Arist. Pac. 1250. ᾧ δυσκάθαρε δαῖμον, ᾧς μ' ἀπώλεσας. Trag. Adesp. 406. ἢ Δίκη ποτὲ | τῷ δυσσεβοῦντι σῖγ' ἔχουσ' ἐνήλατο. ᾧ δυσπόνητε] ᾧ δυσπάλαιστε conj. Blomf., coll. Cho. 692. ᾧ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἄρα. Malim ᾧ δυσφόρητε. (Cf. ad Soph. Oed. C. 1614.) Vel ᾧ δυσκάθαρε δαῖμον, ut in Pac. 1250.

βαρὺς —] Cf. Cho. 38. φόβος — γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων. Ag. 1174. καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθησι δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων. Suppl. 648. βαρὺς δ' ἐφίξει (δῖος πράκτωρ). Eum. 368 sq. Soph. Oed. R. 1300. 1311. Ant. 1347. Eur. Hipp. 818. ᾧ τύχα, | ᾧς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης.

516. ἐνήλου M. ἐνήλλου apogr. Dind. ἐνήλω recte Blomf. Cf. 911. ᾧς ᾧμοφρόνως δαίμων ἐνέβη | Περσῶν γενεᾷ. Ag. 1145.

518. ὄψις — ἐνυπνίων] Cf. Sept. 710. ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις.

520. φαύλως] Cf. Eur. Ion. 1546. οὐχ ὧδε φαύλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι. ἐκρίνατε] Cf. Eur. Herc. 89. ὥς μοι κρίνωσιν ὄνειρους.
523. γῆ τε καὶ φθιτοῖς —] Cf. 220. χρῆ χοὰς γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. γῆ — δωρήματα] Cf. Arist. Nub. 305. οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα. Infra 1041. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. Eur. Or. 1436. δῶρα Κλυταιμνήστρα. Tro. 925. Παλλάδος — Ἀλεξάνδρω δόσις. Hesiod. Theog. 93. Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν. Theocr. XXVIII. 2. δῶρον γυναιξίν. Prom. 612. πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρας Προμηθεά. Eur. Bacch. 572. τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν.
524. ἐξ οἴκων ἐμῶν] Qu. ἐξ ἐμῶν δόμων. ἤξω] Qu. θύσω.
525. ἐπ' ἐξεργασμένοις] Cf. Ag. 1379. Herod. IV. 164. ἐπ' ἐξεργασμένοισι. IX. 77. VIII. 94.
526. εἴ τι δὴ λῶον πέλει] Cf. Eur. Andr. 120. ἔμολον — εἴ τί σοι δυναίμαν ἄκος — τεμεῖν. Qu. εἴ τί που ζωὸν πέλοι, vel ἦν τι — πέλη. Schol. εἶπον τινὲς εἶεν ζωοὶ ἦτοι ζῶντες. Unde ζωὸν eum legisse suspicatur Stanleius.
532. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν γὰρ Περσῶν] ὦ Ζεῦ βασιλεῦ νῦν τῶν (aut αὐτῶν) Περσῶν Elmsl. Ed. Rev. XIX. 94. coll. 1. τάδε τῶν Περσῶν τῶν οἰχομένων etc.
535. ἄστυ — κατέκρουσας] Cf. Eum. 380. δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶται. Cho. 51. δνόφοι καλύπτουσι δόμους.
537. ἀπαλαῖς χερσὶ M. ἀπαλαῖς (aut ἀταλαῖς) — apographa. ἀμαλαῖς — Prienus. Dind. Leg. ἀπαλαῖς χερσί. Cf. ad Arist. Vesp. 554. De re cf. 1060.
539. διαμυδαλέοις δάκρυσι] διαμυδαλέους δάκρυσι recte Naber. Cf. Soph. El. 167. δάκρυος μυδαλέα.
541. ἀβρόγοι] ἀκρόγοι probabilliter Pauw. Blomf. "In simillimo loco v. 140. Περσίδες dicuntur ἀκροπενθεῖς" (Blomf.) ἀβρόγυιοι conj. Both. prob. Blomf. Qu. ἀβρόγυιοι (νῖ).
543. λέκτρων τ' εὐνάς] Cf. ad Med. 436. κοίτας ὀλέσασα λέκτρον. ἀβροχίτωνας] Fort. ἀβροκοίτωνας.
544. χλιδανῆς ἤβης] Cf. Eur. Cycl. 498. χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας — βόστρυχον.
546. κἀγὼ δὲ μόρον] κἀγωγε μόρον Blomf. Qu. κἀγὼ γε γόον (vel νόμον), vel κἀγὼ γ' ἔλεγον, vel κἀγὼ θρηῆνον.
547. αἶρω] ἄδω conj. Blomf. Recte.
548. πρόπασα μὲν στένει γαῖ'] Cf. Prom. 414. πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα.
551. τοτοῖ] Cf. 561. Τοτοτοῖ est Soph. Trach. 1009.
552. ἐπέσπε δυσφρόνως] Qu. ἐπέσπασ' ἀφρόνως. Schol: ἔπεσπε καὶ ἐπεσπάσατο. Cf. 477. Vel ἐφέσπε. δυσφρόνως] Anglice, senselessly, madly. Cf. Sept. 874.
554. βαρίδεσσι] Vox βᾶρις legitur etiam 1075. Suppl. 837. 874. 882. Eur. Iph. A. 297. βαρβάρους βάριδας. Herod. II. 41. 60. 96. 179. II. 96. Vox Aegyptiaca, ut colligi potest ex Herod. II. 96.

556. *πολιήταις*] Eadem forma in eodem versu eademque sede. Cf. Eur. Hec. 1249. ὁ Θρηξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.

557. ἄκτωρ] Ductor, dux. Cf. Eum. 399. Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι.

565. αὐτὸν ὡς ἀκούομεν] αὐτόπον ἀκούομεν Dind. Qu. ὦδ' ἀκούομεν, vel potius ἐξακούομεν (εἶς.).

567. δυσχειμέρους] δυσχίμους Arnald. Elmsl. ad Suppl. 961.

568. τοὶ δ' ἄρα] οἱ δ' ἄρα conj. Blomf. Recte. δὴ add. Heath. Blomf. πρωτομόροιο, φεῦ, ληφθέντες πρὸς ἀνάγκας conj. Blomf.

571. ἔρα (sic) M. ἔρραται aut ἔρανται apogr. ἔρροντες conj. Blomf., coll. 963. ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς etc. Qu. ἔρρουσι. δακνάζου] Qu. δάκν' αὐτόν. Cf. com. anon. IV. 677. ἀλλὰ δάκνει (δακνάζει Mein. leg. πιέζει) τὴν Εὐβοίαν καὶ ταῖς νήσοις ἐπιπηδᾷ. Activum δακνάζειν legitur Leonid. Tarent. 93.

573. ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη] Cf. Com. anon. IV. 662. ἀνεβόησεν οὐράνιον ὄσον. Arist. Ran. 781. οὐράνι' ἄχη] I. e. divinitus missa. Cf. Soph. Ant. 418. τυφῶς αἰείρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἄχος.

574. τεῖνε — αὐδάν] Cf. Eur. Med. 204. τί μάτην τείνουσι βοᾶν; δυσβαῦκτον] Verbum βαῦζειν legitur Ag. 449. Pers. 13. Qu. δυσβαῦκτω βοᾷ τὰν —.

575. βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν] βοᾶν, τριτάλαιναν αὐδὴν Wakef. S. C. § 77. Qu. βοά τις —.

576. κναπτόμενοι] Cf. Soph. Aj. 1031. ζωστήρι προισθεις ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων | ἐγνάπτει' (ἐκν. L. pr.) αἰέν etc. ἀλλὶ δεινὰ] Ἀλοσύδνας confidenter corrigit Naber, coll. Hom. Od. δ'. 404. ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς Ἀλοσύδνης | ἀθρόοι εὐδουσι. II. υ'. 207. Qu. ἀλὸς ἀλκᾷ.

577. ἀναύδων —] Cf. ad Aj. 1297. ἐφῆκεν ἔλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν (αὐτόν). Hor. Carm. IV. 3. 19. 'mutis — piscibus.'

578. τᾶς ἀμιάντου] Sc. θαλάσσης. Cf. 612. τῆς τ' ἀνθεμουρογοῦ (sc. μελίσης). Sic ἡ ἀτρύγετος (sc. θάλασσα).

581. δαιμόνι' ἄχη] Cf. Arist. Thesm. 1054. λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνι' (schol. ἐκ τῶν δαιμόνων).

583. τὸ πᾶν δὴ] τὸ πᾶν δὲ Wakef. l. c.

584. τοὶ δ'] Qu. οἱ δ'. γᾶν Ἀσίαν δὴν libri. γᾶν Ἀσιᾶτιν (om. δὴν) malit Blomf. τὰν Ἀσίαν γᾶν Burn. γᾶν Ἀσιανὰν Mein. Dind.

585. περσονομοῦνται] Qu. περσονομοῦνται. Cf. Suppl. 13. Δαναὸς δὲ — τάδε περσονομῶν. Sed cf. infra 919. περσονόμου τιμῆς μεγάλης.

587. δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις] Cf. Eur. Hec. 101. δεσποσύνους σκηνάς. Iph. T. 421. εὐχαῖσι δεσποσύνοις. Cho. 75. ἀνάγκαν — ἀμφίπολιν.

588. οὔτ'] οὐδ' Brunck. Recte. Cf. ad Soph. Aj. 428. El. 1412. Oed. C. 451.

589. ἄρξονται] ἄζονται Halm. in Mus. Rhen. XXIII. 295. Non male. Annon ἄρχονται? Et sic Herw., propter praecedentia προσωμοῦνται et δασμοφοροῦσιν.

591. ἐν φυλακαῖς] Qu. ἐν φυλακᾷ (φυλακαῖ). Cf. Ag. 235. στόματός τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν φθόγγον ἀραῖον οἴκοις etc.

593. λαός] Qu. πᾶσιν.

594. ζυγὸν ἀλκᾶς] Qu. ζυγὸν ἀρχᾶς.

595. ἄρουρα] ἄρουραν Pors. Blomf. Dind.

596. περικλύστα νᾶσος] Cf. Eur. Iph. A. 121. Αὔλιν ἀκλύσταν (ἄκλυστον?) Ἀπ περὶ κλυστος? Hom. H. Apoll. 181. Δήλοιο περικλύστης. Sed infra 879. νᾶσοι — περὶ κλυστοι (sic). Eur. Fr. 1069. ἤκω περὶ κλυστον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον. "Terminatione feminina usus est ne tria se exciperent vocabula in os terminantia." (Dind. Lex. p. 285.)

597. Περσῶν] Περσᾶν Blomf.

599. βροτοῖσιν] βροτῶ τιν' (!) Nodell in Class. Journ. X. 162. Qu. βροτῶν τιν', vel βροτοῖσι νοῦν, vel ἐπίσταται βροτούς, ὅταν κλύδων κακῶν | αὐτοῖς ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖν.

600. φιλεῖ] Qu. φιλεῖν.

601. πεποιθῆναι] Qu. πέποιθεν αὖ.

602. τύχης] τύχας Blomf.

604. ἐν ὄμμασιν τὰνταῖα] ἐν ὄμμασίν τ' ἀνταῖα φαίνεται θεῶν Madvig. Qu. ἐν ὄμμασιν κἀνταῖα φαίνεται θεῶν] Qu. φαίνεται ἕκ θεῶν.

605. βοᾷ — κέλαδος] Cf. 388. κέλαδος Ἑλλήνων πάρα | μόληδὸν ἠϋφήμησεν. Cho. 341. κελάδους εὐφρογγοτέρους.

607. ἄνευ τ' ὀχημάτων] ἄνευθ' — Porson. (Cf. ad Eum. 65.) Cf. Soph. Oed. R. 541. Herod. I. 69. ἄνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης. VIII. 140. IX. 7. VII. 184. Elmsl. ad Her. 622. et ad Sept. 1073.

609. Cf. Cho. 15. χοᾶς φερούσας νερτέροις μελίγματα. Eum. 107.

613. λιβάσιν ὑδρηλαῖς] Cf. Suppl. 793. νέφη δ' (κύπελλ' Dind.) ὑδρηλά. Eur. Suppl. 206. σταγόνας ὑδρηλάς. Cycl. 89. κρωσσούς ὑδρηλούς.

614. μητρὸς — παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος] Pro παλαιᾶς corrigendum suspicor μελαίνης. Cf. Eur. Alc. 757. πίνει μελαίνης μητρὸς εὐζωρον μέθυ. μητρὸς ἀγρίας] Suspectum ἀγρίας.

615. ἀμπέλου γάνος] Cf. Pers. 483. κρηναῖον γάνος Eur. Cycl. 420. ἀμπέλων ἄπο | θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος. Bacch. 261. βότρυος γάνος. Iph. T. 633. ἀνθεμόρρυτον γάνος | ξουθῆς μελίσης. Fr. 146, 3. ἀμπέλων γάνος. Arist. Ran. 1320. οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου (trag.).

616. ἐν φύλλοισι] Qu. εὖ φύλλοισι. θαλλούσης βίον] Cf. Pind. Ol. III. 40. καλὰ δένδρε' ἔθαλλε χῶρος. Theocr. XXV. 15. μελιηδέα ποίην | λειμῶνες θαλέθουσιν. βίον] χεροῖν conj. Blomf. ex schol.

πάρεσι γοῦν ταῖς ἐμαῖς χερσὶ καὶ καρπὸς ἐλαίας ξανθῆς etc. Qu. ὄρᾶν, vel ἐμοί.

620. ὕμνους ἐπευφημεῖτε] Cf. Fr. 281, 4. θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας | παιᾶν' ἐπευφήμησεν. Eur. Iph. A. 1468. ἐπευφημήσατε παιᾶνα. Iph. T. 1403.

621. ἀγκαλεῖσθε] Cf. Ag. 1021. ἀγκαλέσαιτ'. γαπότους] Dorica forma solennis, ut γάμορος Suppl. 621. ποδαγὸς Soph. Ant. 1210. κυναγὸς, etc.

623. πρέσβος Πέρσαις] Fort. πρέσβος Περσᾶν (Περσῶν). Cf. Ag. 856. ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε.

624. θαλάμους] θαλάμας ('latebras') malit Herwerden, coll. Eur. Herc. 807. Bacch. 561. Phoen. 938.

625. ἡμεῖς δ'] Leg. ἡμεῖς θ'.

629. Cf. 640. Cho. 489. ὦ Γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.

631. ἄκος edd. vett. Well. ἄχος schol. Pauw. Blomf. Vide schol. πλέον] παρὸν Heimsoeth. πέλον melius Weil.

632. θνητῶν] θρήνων Gomperz. Wecklein. Weil.

633. ἦ ῥ' αἶτι μοι —;] Cf. Soph. Aj. 172. ἦ ῥά σε —; 954. ἦ ῥα — ἐφυβρίζει; ἰσοδαίμων βασιλεὺς] Cf. 80. 856. Eur. Suppl. 177. τύραννος ἰσοδαίμων πάρος.

634. σαφηνῆ] Qu. σαφηνῶς.

635. αἰανῆ — βάγματα] Cf. 935. αἰανῆ — αὐδάν. 286. βοᾶν δυσαιανῆ. βάγματα] A βάζω. Cf. v. κράγμα, a κράζω. Cf. ad Pac. 637. παναίολ'] Qu. πανάθλι', vel τάδ' — —.

640. Γᾶ τε —] Cf. Cho. 399. κλύτε δέ, Γᾶ χθονίων τε τιμαί. Infra 919. Περσονόμου τιμῆς μεγάλης.

645. Cf. Cho. 147. ἡμῖν δέ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω.

648. ὄχθος] I. e. τύμβος. Cf. 658. κέκευθεν] Transitivum, ut alibi. Cf. Cho. 686. λέβητος χαλκίου πλευρώματα | σποδὸν κέκευθεν ἄνδρός etc. Soph. El. 1120. εἴπερ τόδε κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος. Eur. Herc. 880. στέγαι κεκεύθασ' αἶδε Τρωάδων ὄχλον. Iph. A. 111. Ion. 1389. Rhés. 17. 621. Hom. Il. γ'. 118. Ἀχαιοῖς | ἄλλ' ἀποδάσασθαι ὄσσα πτόλις ἦδε κέκευθεν. Od. ζ. 303.

650. Ἀιδωνεύς — Ἀιδωνεύς] Lege Ἀιδωνεῦ — Ἀιδωνεῦ. ἀνείης — Δαρεῖον] Cf. Cho. 489. ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρα.

651. Δαρεῖον, οἶον ἄνακτ' ἔρξειαν (et in v. ant. 656. ἔσκειν, ἐπεὶ στρατὸν εὐώδωσεν) conj. Blomf.

656. ὑποδώκει (εὖ ἐποδώκει a corr.) ἢ M. εὖ ποδούχει Dind. ἐποδούχει Herw. ad Oed. R. 923. ἔσκειν] Cf. Ag. 723. Rara haec forma apud Tragicos. Cf. σκηπτουχεῖν, λυχνουχεῖν, σταθμουχεῖν.

660. κροκόβαπτον — εὐμαριν] Cf. Eur. Or. 1364. βαρβάρους εὐμάρισιν.

663. Corrigendum haud dubie Δαρεῖ', ἱανοῖ (aut ἱαῦ οἶ). Cf. ad Arist. Ran. 1028. ἐχάρην γοῦν νικῆσαι ἀκοῦσαι παρὰ Δαρεῖου

τεθνεῶτος· | ὁ χορὸς δ' εὐθύς τῷ χεῖρ' ὠδὶ ξυγκρούσας εἶπεν ἰανοῖ
(*ιαῦ οἶ?*). 272. *ιαῦ*.

664. *Δαρειὰν οἶ* M. *Δαρεῖ'*, *ἀνα* Siebelis. *Δαρεῖ'*, *ἰανοῖ* ingeniose et vere, opinor, conjicit Blomf., coll. Arist. Ran. 1052 sq. ibique schol. *βάσκει περῶν, ἄκακε Δαρεῖ'*, *ἰανοῖ* Blomf. prob. Dobr. Qu. *Δαρεῖ'*, *ἰωά* (aut *ἰὼ οἶ*). Cf. 1070. "Quum observet Scholiasta, ὡς ἐπωδῆ δὲ κέχρηται τῷ *Βάσκει πάτερ Δαρεῖε*, haec verba in fine strophae et antistrophae libens addiderim." (Blomf.) *ἄκακε*] *ἀναξ* conj. Blomf. ex schol. *βάσκει καὶ πορεύθητι, ὦ Δαρεῖε δέσποτα*.

665. *καῖνά τε*] *καινόκοτα* conj. Blomf. (Schol. *καινὰ καὶ ἀλλόκοτα*. Cf. 256. *κακὰ νεόκοτα*. Sept. 804.) ὅπως *καίν'* ἄλγη κλύης *νέα τ'* ἄχη Enger. prob. F. G. Schmidt, coll. Plut. Mar. 45. *νέου πολέμου καὶ καινῶν ἀγώνων*. Num. 9. *καινὸν δὲ ποιεῖν καὶ νέον*. Heliod. VII. 9. *τί σε νέον ἢ καινὸν ἀλγύνει πάθος*;

666. *δέσποτα δέσποτ'*, ὦ *φάνηθι* conj. Herw.

668. *στυγία*] Qu. *στυγερά*.

669. *πεπόταται*] Qu. *κέχνται δῆ*. Cf. Eum. 378. *τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται*.

670. *νεολαία*] Cf. Suppl. 686. *εὐμενῆς δ' ὁ Λύκειος ἔστω πάσα νεολαία*. Arist. Fr. 57. ὦ *Ζεῦ*, τὸ *χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν*. Theocr. XVIII. 24. *τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία*. Lucian. gymn. 38. *τὴν νεολαίαν τῆς πόλεως εἰκῆ παραναλίσκων*. Herodian. IV. 9.

675 sq. *τί τάδε δυνατὰ δυνατὰ | παιδὶ τῷ σῶ διδύμα | δι' ἄνοιαν ἁμαρτία; | πάσα γὰ τᾶδ' | ἐξέφθινται τρισκαλμοὶ | νᾶες ἄναες ἄναες* conj. Blomf.

678. *ἐξέφθινθ' αἱ τρισκαλμοὶ*] Qu. *ἐξέφθινται τρισκαλμοὶ*. Cf. 927.

680. *ἄναες*] Helena dicitur ἑλένας ἑλανδρος ἑλέπτολις Ag. 689.

683. *στένει κέκοπται καὶ —*] Qu. *στένει γέ τοι πᾶν καὶ —*, vel *στένει γε κοφθὲν καὶ —*.

688. *ἔστι*] Scrib. *ἔστι*.

689. *ἄλλως τε πάντως*] Cf. Pers. 689. Eum. 726. Arist. Nub. 1269. *ἄγη*] Qu. *ἄχη*. Cf. Eum. 726. *ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι*. Prom. 636. *χ' οἶ*] Scr. *χοῖ*.

690. *λαβεῖν ἀμείνους*] Cf. Prom. 335. Soph. Aj. 120. *δραῖν ἀμείνων ἠυρέθη τὰ καίρια. πολλῶ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυσ*.

691. *ἐνδυναστεύσας*] Anglice, 'having prevailed upon him.' Cf. Xen. Hell. VII. 1. 42.

692. *τάχυνε δ'*] *τάχυνε* (a supr. ε) δ' M. Scribe *'τάχυνα δ'*. *ταχύνειν* hic intransitivum est, ut in Rhes. 633. Ita etiam *θαρσύνειν* Soph. El. 916.

693. *τί δ'*] An *τί?* *ἐμβριθεὶς κακόν*] Cf. Soph. Fr. 696, 3. *τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβριθέστερον*.

695. Qu. *ἀντία λέξαι σέθεν*. Sed cf. 700.

696. *περὶ τάρβει*] Cf. Cho. 33. *περὶ φόβω*. Pind. P. V. 78. *περὶ δείματι*. Eur. Or. 815. *ἀμφὶ φόβω*.

698. *μακιστήρα μῦθον*] Cf. Suppl. 475. *ἤκουσα μακιστήρα καρδίας λόγον*. Soph. Ant. 446. *εἶπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα*. Apud Hesychium est *μακιστής*.

700. 701. *δέομαι — δέομαι*] Qu. *σέβομαι — σέβομαι*, ut in 694. 695.

700. *φάσθαι*] *φᾶσθαι* edd. ante Glasg. *Φᾶσθαι* apud Homerum a nonnullis grammaticis scriptum esse monet Porson. Media forma, ut *φάμενος* Cho. 316.

703. *ἀνθίσταται*] Lege *ἀνθάπτεται*. Cf. ad Trach. 778. Et sic Blomf. (quem vide) et Wakef. S. C. § 40. Cf. Med. 1371. *τῆς σῆς γὰρ, ὡς χρῆ, καρδίας ἀνθηψάμην. δέος παλαιόν σοι φρενῶν*] Imo *δέος παλαιόν σου* —.

704. *ξύννομ'*] Cf. Soph. Oed. C. 340. El. 601. Av. 678. *ᾧ — ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ*. 209.

706. *ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πῆματ' ἄν τύχοι βροτοῖς*] Suspectum mihi *δ' ἄν τοι* —. *ἀνθρώπεια δὴ τοι* — conj. Dind. Qu. *ἀνθρώπεια δὴ τᾶν* —.

707. *ἐκ θαλάσσης — ἐκ χέρσου*] Cf. Eum. 231. *ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν*.

708. *θνητοῖς, ὁ μάσων* —] Leg. *θνητοῖσι, μάσων* —. *ὁ μάσων βίωτος ἦν ταθῆ πρόσω*] Qu. *ὁ βίωτος ἦν ταθῆ μάσων (μείζων) πρόσω*. Vel *θνητοῖσι, μάσων βίωτος ἦν ταθῆ πρόσω*. Vel *ὁ βίωτος μακρὸς ἦν ταθῆ (vel ἦν ταθῆ μακρὸς) πρόσω*. Cf. Prom. 537. *τὸν μακρὸν τείνειν βίον (τὸν βίον τείνειν μακρὸν?) ἐλπῖσι*.

710. *ὡς ἕως τ' ἔλευσσεσ* M. *ὄς θ'*, *ἕως ἔλευσσεσ* apogr. Elmsl. ad Oed. R. 35. *ὡς ἕως τ' ἔλευσσεσ* conj. Hirschig. (Ann. Crit.). Qu. *ὄς γ'* (vel *τότε θ'*) —.

711. *βίωτον εὐαίωνα Πέρσαις ᾧν θεὸς διήγαγεσ* conj. Blomf. coll. 157. 644. *βίωτον εὐαίωνα*] Eadem verba Soph. Trach. 81.

712. *νῦν τέ σε* —] Qu. *νῦν γέ σε* —, vel *νῦν σέ τοι* —.

713. *ἐν βραχεῖ λόγῳ* etiam Wakef. ad Soph. Trach. 731. ubi eadem est confusio. Cf. ad Prom. 900.

716. *ἀμφ' Ἀθήνας*] Cf. Soph. Aj. 415. *πολὺν — κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον*.

719. *πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν*] Cf. Hor. Sat. II. 3. 63. 'Huic ego vulgus | errori similem cunctum insanire docebo'. *ἐμώρανεν*] Qu. *ἐφωρμήθη*. Cf. ad Soph. Aj. 290. *τί τήνδ' ἄκλητος — ἀφορμᾶς (al. ἐφ.) πεῖραν*;

720. *στρατευμάτων*] *στρατηλαταῖν* Elmsl. ad Med. 798. Cf. Eum. 637. *τοῦ στρατηλάτου νεῶν*.

721. *ἤνυσεν περᾶν*] Soph. Oed. R. 720. *ἐκεῖνον ἤνυσεν | φονέα γενέσθαι*.

723. τόδ' ἐξέπραξέ] Cf. Soph. Aj. 45. καὶ ἐξέπραξέ γ' (τὸ βούλευμα), etc. Plut. Ages. 28. ἐξέπραξε τὸν πόλεμον.

725. ξυνήψατο] Qu. ἀνθήψατο, vel σφιν ἤψατο.

726. μέγας τις ἦλθε] μέγας σφ' ἔσηνε (aut potius ἐπῆλθε, invasit, coll. 845. Soph. Oed. R. 199. Fr. 508.) Herwerden. Idem tamen malit μέγας τις ἦγε, coll. Soph. Ant. 624. ὅτω φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν. Oed. C. 253. 998. Phil. 1039. Eur. Iph. A. 877. Quid si legas μέγας νιν ἦγε? ὡς ἰδεῖν] Qu. ὥστ' ἰδεῖν, vel εἰσιδεῖν.

729. παμπήδη] Cf. Soph. Aj. 916. λαὸς πᾶς malit Nodell in Class. Journ. X. 162., ut quintum pedem etiam hic auspicetur vox integra.

731. κεδνής] Scribe κενῆς.

734. μονάδα] φυγάδα Oberdick, coll. 736. μολεῖν (γρ. φυγεῖν Med. sec. m.). δρομάδα F. G. Schmidt, coll. Eur. Or. 1416. ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον — Φρύγες. Hel. 1301. δρομάδι κώλω — ἐσύθη. πολλῶν] πομπῶν Mein., coll. 1036. γυμνός εἰμι προπομπῶν.

735. ποῖ τελευτᾶν;] Cf. Cho. 528. καὶ ποῖ τελευτᾶ καὶ καρανοῦται λόγος; Infra 787. ποῖ καταστρέφεις | λόγων τελευτήν; Eur. Hec. 419. ποῖ τελευτήσω λόγον; Soph. Oed. C. 476. ποῖ τελευτήσοι με χρή; et ad Arist. Lys. 526. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν;] πῶς τ' ἔχειν καὶ ποῖ πόδ' αἴρειν; F. G. Schmidt.

736. ταῖν (vel τήν) δυοῖν ζευκτηρίαν (sc. ἠπείρου) conj. Blomf. Qu. ἐς δυοῖν — ζευκτηρίαν] Cf. Fr. 350. πάτερ θεοῖνε, Μαινάδων ζευκτήριε.

738. λόγος κρατεῖ] Cf. Suppl. 293. ὡς μάλιστα καὶ (δὴ?) φάτις πολλὴ κρατεῖ. Soph. Aj. 978. ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ. σαφηνῆς τοῦδε, κοῦκ ἔνι στάσις conj. Blomf. τῶδέ γ' οὐκ ἔνι στάσις V. D. in Quart. Rev. IX. 355. Qu. σαφηνῆς τῆδε, κοῦκ (vel τῆδέ γ', οὐδ') —, vel σαφηνῆς· τοῖσδέ γ' (vel τῶδέ γ') οὐκ ἔνι στάσις. στάσις] I. q. ἀμφισβήτησις. Cf. Liv. 22, 36. 'illud haudquaquam discrepat.

739. χρησμῶν προᾶξις] Cf. Arist. Eq. 1248. οἴμοι, πέπρακται (πεπέρανται?) τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.

742. Cf. Fr. 395. φιλεῖ δὲ τῶ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

ξυλλάπτεται] ξυλλήψεται Nauck. ad Eur. Fr. 432, 2. Qu. ξυλλαμβάνει. Cf. Eur. Fr. 435. αὐτός τί νιν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει | τῶ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Menand. IV. 249. τόλμη δικαία καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Arist. Eq. 229. καγὼ μετ' αὐτῶν χῶ θεὸς ξυλλήψεται. Soph. Fr. 302.

743. εὐρῆσθαι] Malim ἐκρηῆσαι. Cf. Soph. Tr. 852. ἔρρωγεν παγὰ δακρῶν. Eur. Alc. 1067. ἐκ δ' ὀμμάτων | πηγαὶ κατερρώγασιν. Supra 439. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν κακῶν.

744. νέω θράσει] Cf. Eur. Med. 48. νέα φροντίς.

745. δεσμώμασιν] Malim δεσμεύμασιν. Ἑλλήσποντον] Ἑλλης πορθμὸν F. G. Schmidt, coll. 70. 722. 799. 874.

746. ἤλπισε σχήσειν] Lege ἤλπισε ζεύξειν. ῥέοντα] Qu. δέοντα, τύπτοντα, αὐτ παίοντα. ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βοσπόρου ῥόον θεοῦ conj. Blomf.

748. πολλῶ στρατῶ] πεζῶ στρατῶ F. G. Schmidt, coll. 721. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν; πολλήν] πεζήν F. G. Schmidt. ἄλμην frustra Naber, coll. 397. Cf. 780. κάπε-στράτευσα πολλὰ σὺν πολλῶ στρατῶ. Qu. λείαν.

749. θνητὸς ὦν θεῶν δὲ πάντων] Qu. θνητὸς ὦν θεῶν ἀπάντων, vel θνητὸς ὦν δὲ θεῶν ἀπάντων.

750. πῶς τάδ'] πρὸς τάδ' Abresch. Brunck. Recte. Cf. 730. Qu. πῶς ἄρ'.

751. πλούτου πόνος] Cf. Cho. 138. οἱ δ' ὑπερκόπως | ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι γλίουσιν μέγα. πολὺς πλούτου πόνος] Cf. Neophr. 2, 14. πολὺν πόνον βραχεῖ | διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἔρχομαι χρόνῳ. Aesch. Fr. 137 D. κριθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος.

753. ταῦτα τοῖς κακοῖς] Malim ταῦτά τοι —. Et sic Hirschig. Ann. Crit. et Dind. τοῖς κακοῖς ὀμιλῶν] Cf. Sept. 599. ὀμιλίας κακῆς | κάκιον οὐδέν.

756. ἔνδον αἰχμάζειν] Cf. Pind. Ol. XII. 14. ἐνδομάχας ἄτ' ἀλέκτωρ συγγόνῳ παρ' ἐστία etc. αἰχμάζειν] ἐχμάζειν (retinere) Naber. Hesychius ἐχμάζειν per ἡσυχάζειν interpretatur. Cf. schol. Eur. Orest. 265.

761. ἐξεκείνωσεν πεσόν] ἐξεχείμασ' ἐμπεσόν Wakef. ad Eur. Ion. p. 985. ἐξεκείνωσεν] Forma communis ἐξεκένωσεν legitur Arist. Ran. 1070. Cf. ad Iph. T. 419.

762. ἐξ οὔτε] Cf. Eum. 25.

766. ἄλλος δ'] Nomen proprium hic latere jure suspicatur Bentleius. τόδ' ἔργον] Quid?

767. οἰακοστρόφον] ὦακ. recte Porson. Dind. etc. V. Elmsl. ad Bacch. 686. Sic ὠδοιπόρουν dicebant, non ὀδοιπόρουν, et alia. Cf. Anaxand. III. 163. τὸν γὰρ οἶακα στρέφει | δαίμων ἐκάστῳ. Sept. 62. οἰακοστρόφος. Prom. 515. Eur. Hel. 1591. σὺ δὲ στρέφ' οἶακ.' Confer v. ἠνιοστροφεῖν Cho. 1022.

769. ἔθηκε πᾶσιν] Qu. ἔθηκ' ἀστοῖσιν. ἔθηκε πατρίδι τῆδε γῆ φάος F. G. Schmidt. φίλοις] Qu. φίλην.

771. ἤλασεν] ἐδάμασεν F. G. Schmidt. ἤλασεν βία] Vi subegit.

772. θεὸς γὰρ οὗ σφ' ἠχθήρεν, ὡς σώφρων ἔφν F. G. Schmidt, coll. 829. Qu. θεὸς γὰρ ἠῦξησέν νιν, ὡς σώφρων ἔφν.

774. Μάρδος] Μέρδης Rutgers. et V. D. in Class. Journ. XII. 428. Ex Herodoto satis notum est nomen Smerdis. Nominis primam literam extrivit metri necessitas (sic σμέρδω, μέρδω). Emendationi favet scholiastes.

775. τὸν δὲ] τόνδε malit V. D. in Class. Journ. XII. 428.

σὺν δόλω] Cf. Herod. III. 70. Sic σὺν ἀργύρῳ Soph. Oed. R. 124.

776. Δαφέρων] Ἰνταφέρων conj. Blomf. ex Herod. III. 70.

777. χρέος] Qu. μέλον.

779. τοῦπερ ἠθέλον] Sc. κῦρσαι. νέα φρονεῖ] Qu. φρονεῖ νέα.

780. κάπεστράτευσα πολλὰ] I. e. πολλάκις, saepe. Cf. Arist. Vesp. 1046. πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς. Cf. etiam supra 748. πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῶ στρατῶ.

781. κακὸν — προσέβαλον πόλει] Cf. Prom. 951. μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοὺς — προσβάλης. Trag. adesp. 120, 3. ἡ γλῶσσά τοι — πλεῖστα προσβάλλει κακά.

782. νέα φρονεῖ] νέον φρονεῖ Elmsl. ad Her. 387. καὶ μάλ' οὐ μικρὸν φρονῶν. φρονεῖ νέα Monk. ad Hipp. 1284. ἐνεὸς ὦν ἐνεὰ φρονεῖ conj. Meinek. Hist. Crit. p. 202. Cf. Prom. 907. αὐθάδη φρονῶν. Aesch. Fr. 399. ἐφήμερα φρονεῖ. Philem. IV. 60. γέρον γενόμενος μὴ φρόνει νεώτερα. Antiph. III. 148. εἰ θνητὸς εἶ — θνητὰ καὶ φρόνει. Monost. 1. ἄνθρωπον ὄντα δεῖ φρονεῖν τὰνθρώπινα. 454. πένης ὑπάρχων μὴ φρόνει τὰ πλουσίων. Cf. ad Soph. Aj. 1120. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ μικρὸν (σικκρὰ vulg.) φρονεῖν. Inusitatum esse νέον φρονεῖν et similia monuit Lobeck ad Aj. 1120.

784. εὖ γὰρ σαφῶς —] ἡ γὰρ σαφῶς — Herw. οὐ γὰρ σαφῶς — Heimsoeth. Cf. Arist. Pac. 1302. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς. Men. IV. 249. εὖ ἴσθ' ἀκριβῶς. τόδ' ἴστ'] Fort. κάτιοτ'.

785. ἅπαντες] σύμπαντες malit Herwerden.

786. φανεῖμεν] Cf. Isocr. p. 176. et ad Arist. Ran. 1448.

787. ποῖ — τελευτήν;] Cf. 735. ποῖ τελευτᾶν; Cho. 528. καὶ ποῖ τελευτᾶ καὶ καρανοῦται λόγος;

788. πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι | πρᾶσσοιμεν —;] Cf. Eur. Andr. 1184. οὗτός τ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν. Soph. Aj. 537. τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε; Thuc. IV. 17. ὡς ἐκ τῶν παρόντων. VII. 76. ὡς ἐκ τῶν παρόντων.

789. ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς] Qu. ὡς ἄρισθ' ὁ Περσικὸς λεώς. Cf. ad Arist. Lys. 42.

791. στράτευμα πλεῖον ἢ] Lege στράτευμ' εἴη πλεόν.

792 sq. Cf. Herod. VII. 49.

794. ὑπερπόλλους] ὑπερπώλους M. corr. Blomf.

796. ἐν Ἑλλάδος τόποις] Cf. 790. Suppl. 237. ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.

799. περᾶ praesens est.

800. παῦροί γε πολλῶν] I. e. παῦροι ἐκ πολλῶν. Sc. περῶσι. Cf. 1023. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν. Theocr. XVI. 85. ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμπειεν ἀνάγκα | Σαρδόνιον κατὰ κῦμα φίλων μόρον ἀγγελέοντας | τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν. Thuc. I. 110. 1. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν — ἐσώθησαν. Theogn. 74. παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον. 636. οἱ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρε-

κέως δλίγοι. Soph. El. 688. χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω, etc. 1188. Aj. 1022. πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦρα δ' ὠφελήσιμα. Exspectabas παῦροί γε ἐκ πολλῶν. Qu. παῦροί γε, παῦροί γ'. Vel παῦροί γ' ἔλειφθεν. Vel παῦροί γ' ἀπ' αὐτῶν. Vel παῦροι ἀπὸ πολλῶν. (Eadem crasi qua ἄλλοι, etc.)

802. Cf. Eur. Hel. 647. δυοῖν γὰρ ὄντων οὐχ ὁ μὲν τλήμων, ὁ δ' οὐ. Herod. I. 139. οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως. Phocylid. 1, 1. καὶ τόδε Φωκυλίδεω· Λέριοι κακοὶ, οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὐ· | πάντες πλὴν Προκλέους, καὶ Προκλέης Λέριος etc. Plat. Crit. p. 47 A. Resp. V. 475 B. Xen. Cyr. II. 3. 8.

803. πλήθος ἔκκριτον στρατοῦ] Cf. Sept. 57. ἀρίστους ἄνδρας ἔκκριτους πόλεως.

807. οὐ σφιν —] Cf. Prom. 605. τέκμηρον ὃ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν. Eur. Fr. 733. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει. Paene constanter in hujusmodi locis accusativum regit μένει, ut monuit Herwerden ad Ion. 1246. Sic Soph. Aj. 641. ὦ τλάμων πάτερ, οἶαν σε μένει πνυθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν. Eur. Ion. 1245. τί ποτ' — μένει ψυχῇ σε παθεῖν; Prom. 605. τέκμηρον ὃ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν.

809. οὐ θεῶν βρέτη ἡδοῦντο συλᾶν] Cf. Cho. 899. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν; Eur. Ion. 179. κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι. Her. 1027. κατηδέσθη κτανεῖν.

810. ἡδοῦντο] ἤζοντο malit Herw. Male.

811. βωμοὶ δ' αἴστοι] Cf. Ag. 527. βωμοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα.

812. φύρδην] Formatum ut σύρδην, ἄρδην, χύδην, σύδην, ρύδην, βύζην, etc. Fort. σύρδην. Cf. Rhés. 58. πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν | σύρδην ἅπαντα τῶδ' ἀναλῶσαι δορί.

816. τόσος γὰρ ἔσται] τόσοσπερ ἔσται conj. Dobr., coll. Ag. 138. τόσονπερ εὐφρων. Lege τοσοῦτος ἔσται —, vel τόσος τάχ' (ποτ') ἔσται. Displicet γὰρ post τόσος. πέλανος αἱματοσταγῆς] Cf. Eum. 255. ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον. Eur. Alc. 851. αἱματηρὸν πέλανον. Or. 220. ἀφρώδη πέλανον. Rhés. 430. αἱματηρὸς πέλανος. Iph. T. 300. ὥσθ' αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἄλός. Arpe respondet nostrum cake (πᾶν τὸ πεπηγός).

820. ὑπέρφεν] Cf. Ag. 377.

821 sq. ὕβρις γὰρ —] Cf. Ag. 1655. ἀλλὰ καὶ τὰδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ (κάριτα?) δύστηνον θέρος. Arist. Eq. 392. κατ' ἀνήρ ἔδοξεν εἶναι τᾷλλότριον ἀμῶν θέρος, | νῦν δὲ τοὺς στάχυσ ἐκείνους etc. Eur. Fr. 419, 4. ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος. Bacch. 1316.

ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν] ἐξανθοῦσ' ἐκάρπισε στάχυν V. D. in Class. Journ. VI. 78. Qu. ἐξανθοῦσα καρποῦται στάχυν. Cf. 502. 621. etc.

825. ὑπερφρονήσας — δαίμονα] Cf. Eur. Fr. 545, 2. ἀνοία τὸν ξυγόνθ' ὑπερφρονεῖ. Cum genitivo Bacch. 1324. ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ.

827. τῶν ὑπερκόπων ἄγαν] τῶν ἄγαν ὑπερκόπων conj. Blomf. Recte. Cf. Eur. Her. 388. τῶν φρονημάτων | ὁ Ζεὺς κολαστῆς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων (ὑπερκόπων?). Soph. Ant. 125. Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει etc.

829. σωφρονεῖν κεχρημένον] νουθετεῖν κεχρημένοι et μοχ σωφρονίσμασιν Weckl. Cf. Ag. 1619. γνώσει γέρον ὦν ὡς διδάσκεισθαι βαρὺ | τῷ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον (κεχρημένον Elmsl. Karsten. qu. κεχρημένῳ). κεχρημένοι libri. κεχρημένον (sapientiae inopem) Elmsl. ad Her. 801. κεχρησμένον conj. Blomf. Schol. A. ἢ κεχρημένον, ἀντὶ τοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ ἄξιον ὄντα σωφρονεῖν. Cf. Eur. Iph. A. 382. τοῦ κέχρησαι;

832. ὦ γεραιὰ μῆτερ ἢ Ξέρξου] Cf. Soph. El. 504. ὦ Πέλοπος ἂ πρόσθεν πολύπονος ἱππεία. Phil. 867. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον τό τ' — οἰκούρημα etc. 987. Arist. Eq. 1329. ὦ ταὶ λιπαραὶ — Ἀθᾶναι. Lys. 137. ὦ παγκατάπυγον (f. λακατάπυγον) θῆμέτερον ἅπαν γένος.

833. εὐπρεπῆς] εὐτρεπῆς Valck. ad Phoen. 801. Cf. ad Sept. 90. 750.

834. πάντα γὰρ] παντὶ γὰρ Canter. Dind. (Recte, opinor.) κάρτα γὰρ Herw. παῖδα γὰρ Lobeck. Blomf. Cf. ad 850.

835. λακίδες — ἐσθημάτων] Cf. Cho. 28. λινόφθοροι δ' ὑφασμάτων λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν (ἀλγέων?). Pers. 125. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς. Suppl. 120. 131. 903. Eur. Tro. 497. τρυχηρὰ — πέπλων λακίσματα.

836. στημορραγοῦσι] Cf. 199. πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι. Confer ψυχορραγεῖν Eur. Alc. 20. 144.

837. πρᾶῦνον λόγοις] Corrupte Phrynichus Bekk. p. 51, 6. λόγοις παινείν· οἷον παραμυθεῖσθαι.

840. πρέσβεις] I. e. γέροντες. Cf. Eur. Herc. 247. ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, etc.

841. ψυχῇ δίδόντες ἡδονήν] ψυχὴν δίδόντες ἡδονῇ recte Pauw. Porson. Dind. Cf. Eur. Phoen. 21. ὁ δ' ἡδονῇ δούς. Iph. T. 1161. ἀπέπτυσ'· ὁσία γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.

845. κακὰ] Qu. κακῶν. Cf. 835. κακῶν ὑπ' ἄλγους.

848. ἢ νιν ἀμπέχει] Qu. ἢ νιν νῦν ἔχει.

849 sq. ἀλλ' εἴμι δὴ — δόμων, | οὐ γὰρ — conj. Herw., ex puncto v. 850.

850. παῖδ' ἐμῶ] ἐμῶ παιδί M. παιδί μου Elmsl. ad Her. 693. et Dind. μου τέκνω Weil. (Cf. 834. ὑπαντίαζε παιδί. 407.) παῖδ' ἐμὸν (hic et supra) Lob. ad Aj. 801. Blomf. Et profecto accusativum regit ὑπαντίαζειν Pind. P. V. 59. Herod. IV. 121. ὑπαντίαζεν τὴν Δαρείου στρατιήν. Sed dativum Pind. P. VIII. 13. et

alibi. Cf. ad Eur. Alc. 1118. (1137 ed Monk.). "Spurius esse videtur hic versus et fictus ex 834. Fraudem arguit πειράσομαι." (Herw.)

851. τὰ φίλτατ'] Sc. filium. Cf. Soph. Phil. 434. Πάτροκλος, ὃς σοῦ πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα.

855. παντάρκης M. πανταρκῆς Ald. Dind. παντάρκης, ut αὐτάρκης. Huc referenda videtur glossa Hesychiana παντάρκης. ἀκάκας] ἀκάμας Blomf. Idem ipse conieceram. Contra analogiam peccare ἀκάκας vel ἀκάκης recte admonet Blomfield. Cf. ad 664.

857. εὐδοκίμον στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ'] Qu. εὐδοκίμους στρατιᾶς (cum Wellauero) ἀπεφαίνεται ὅθ', vel εὐδόκιμον στρατιάν —. Cf. 918. στρατιᾶς ἀγαθῆς. Quod ad ἡδὲ post τε cf. 891. 972.

859. νόμιμα τὰ libri. νομίματα Herm. Qu. πολίσματα. Post πύργινα plene forsitan distinguendum.

860. ἐπέ. θυνον (eraso υ ante θ) M. ἐπηύθυνον Dind. ἐπεύθυνεν Both. Qu. πάντ' ἐδάμασεν, vel πάντ' ἐπήλθομεν, vel πάντα τότ' ἦνθει.

862. Suppleverim αὐθις αὖ. Illud exciderat, opinor, propter simile vicinum ἀπαθεῖς, hoc propter εὖ.

863. Qu. (πολλάκις) εὖ πράσσοντας.

868. Στρυμονίου — πάροιχοι] Cf. Plut. Fab. Max. 2. τὴν πρόσοικον (πάροιχον?) τῆς Ἰταλίας. οἶαι] Qu. ὄσαι, aut αἰ γάρ.

871. αἰ κατὰ χέρσον —] Leg. αἰ κατὰ χέρσον —. Cf. 876.

874. εὐχόμεναι] Fort. αἰ κίμεναι (?).

875. Ἐλλας — πόρον] I. e. ποταμόν. Ἄλμυρός ποταμός dicitur Hellespontus Herod. VII. 35. Cf. ad Prom. 733.

877. στόμωμα Πόντου] Cf. Eur. Med. 215. ἄλμυρὰν Πόντου κλῆδ' ἀπέραντον.

879. νᾶσοί θ' αἰ —] Scrib. νᾶσοί θ' αἰ. —.

880. προσήμεναι] Fort. προσκείμεναι.

882. οἶα Λέσβος —] Cf. Soph. El. 157. οἶα (οἶα libri) Χρυσόθεμις ζώει etc.

886. συνάπτουσ'] Sensu medio, ut in Eur. Hipp. 188. τῷ δὲ συνάπτει λύπη τε φρενῶν etc. Phoen. 702. Her. 808.

887. μεσάκτους] Cf. Fr. 208, 2. μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

888. τὰς ἀγχιάλους — πόλεις] I. e. maritimas. Cf. Eur. Iph. A. 169. Χαλκίδα πόλιν ἐμὰν προλιποῦσ' ἀγχιάλον (ita Monk.). Apud Homerum Χαλκίδα τ' ἀγχιάλον. V. ad Aj. 135. Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου (ἀγχιάλον?). Simile compositum est ἀμφιάλος mari circumdatus, Phil. 1463. χαῖρ', ᾧ Δήμου πέδον ἀμφιάλον. Post ἀγγιγείτων plene fortasse distinguendum.

898. κλῆρον] Qu. κόλπον.

900. ἐκράτννε σφετέραις φρεσὶν] ἐκράτννε σοφαῖς φρεσὶν proponit Herwerden ad Ion. 1069. Cf. Ag. 760. Callim. H. Dian. σοὶ δ'. Ἀγαμέμνων | πηδάλιόν νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῶ. Hesiod.

Scut. 90. *δς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆς* etc. Apoll. Rhod. I. 167. II. 1042. III. 186. 302. etc. *ἐκράτυνε]* ἐκρά-
τει Herm.

905. *πολέμοισι]* Qu. *πολέμοιο.* Idem suadet Weil.

907. *δμαθέντες μεγάλως]* Cf. 1015. *ἄλωλεν μεγάλως τὰ Περσῶν.*

911. *ἐνέβη]* I. q. *ἐνήλατο* (supra).

914. *ἔσιδόντ']* Corrigendum *ἔσιδὼν*, quasi praecessisset *λέλυμαι* γὰρ τὴν τῶν γυίων *ῥώμην*. Et sic Herwerden. Cf. Eur. Hipp. 1119. *οὐκέτι γὰρ καθαρὰ μοι φρήν | τὰ παρ' ἐλπίδα λεύσσων.* Arist. Av. 46. *ὁ δὲ στόλος νῶν ἐστὶ παρὰ τὸν Τηρέα | τὸν ἔποπα παρ' ἐκείνου πνυθέσθαι δεομένω* etc. (Quasi praecessisset *στελλόμεθα*.) Cho. 410. Soph. El. 479. Eur. Med. 814.

ἡλικίας] Cf. Thuc. III. 67. VIII. 1. Lys. p. 195, 17. Plat. etc. *ἔσιδόντ'* pro accusativo habet Elmsleius ad Her. 693. "Transitus, inquit, ab alio casu ad accusativum saepissime in participiis locum habet." Non in hujusmodi locis, opinor. *ἐμῶν]* Qu. *ἐμοί.* Et sic Elmsl. ad Her. 693.

915. *εἴθ' ὄφελε* (Turn.), *Ζεῦ*, vel *ᾠφελεν*, ᾠ *Ζεῦ* Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 456. et ad Med. 1380. Lege *εἴθ' ὄφελ'*, ᾠ *Ζεῦ*. Cf. Eur. Med. 1413. *οὗς μήποτ' ἐγὼ φύσας ᾠφελον* (*ὄφελον* Bentl.) etc.

918. Lege *ἀγαθᾶς*. Cf. 857. *εὐδοκίμου στρατιᾶς*.

919. *περσονόμου τιμῆς]* Cf. 585. *τοὶ δ' — οὐκέτι περσονο-
μοῦνται. τιμῆς μεγάλης]* Leg. *τιμᾶς μεγάλας*.

921. *ἀπέχειρε]* Cf. Eur. Herc. 875. *ἀποκείρεται σὸν ἄνθος, πόλις, ὁ Διὸς ἔκγονος.* Dionys. A. R. IX. 23. *σφόδρα γὰρ ἐπένησεν ἡ Ῥωμαίων πόλις ἀνδρῶν τοιούτων — ἀποκειραμένη.* Epigr. apud Paus. IX. 15. 4. *ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξα.* Cic. Tusc. V. 17. 'consiliis nostris laus est attonsa Laconum.'

922. *ἐγγαίαν]* Cf. Suppl. 59. *ἐγγαῖος.* Confer v. *ἔμπολις*.

923. *κταμένην Ἄιδου σάκτορι Περσῶν]* *κταμένην αἰκῶς ἄκτορι Περσῶν* Heath. *ἀγδαβάται]* *ἀδοβάται* conj. Passov. ed. Well. prob. Blomf. Dind. (Cf. Arist. Fr. 198, 6. *ἄνδρες ἀδοφοῖται.*) *ἡβαται* Herw. "Hβητῆς cum aliis dixit Euripides Her. 858."

926. *πάνυ]* Apud Tragicos tantum in anapaestis legitur. Cf. Ag. 1456. Cho. 861. Soph. Oed. C. 144. Vitiosus est Phil. v. 650.

927. *ἐξέφθινται]* Cf. ad 678. *Ἄν ἐξέφθιντο?*

928. *κεδνᾶς ἀλκᾶς]* *κεινᾶς ἀλκᾶς* conj. Blomf. Cf. 731. ᾠ *πόποι, κενῆς ἀρωγῆς* etc.

929. *Ἀσία δὲ χθῶν]* *Ἀσίας δὲ χθῶν* conj. Blomf. *Ἀσιὰς* aut *Ἀσίας* videtur legisse Schol. Qu. *Ἀσιδος ἄνθος*, vel *Ἀσίας δ' ἄνθος*.

930. *ἐπὶ γόνυ]* Cf. ad Herod. VI. 27.

936. *τὰν κακοφάτιδ' ὀάν* conj. Elmsl. in Ed. Rev. XXXIII. p. 214. Saepius in hac fabula legitur male ominata interjectio

δά. Versus est dochmiacus. Qu. αἰνοφάτιδα — αἰνομέλετον —. Cf. ad v. ant. 945. ἰάν] Cf. Rhés. 553. σύριγγος ἰάν κατακούω.

938. ἰαχάν] ἰακχάν (?) Porson. Dind. ἰακχον vir doctus in Quart. Rev. IX. 361.

940. πάνδυρτον malit Blomf., ut accuratior evadat responsio.

πάνδυρτον — αὐδάν] Cf. Eur. Hec. 212. κλάω πανοδύρτοις θρήνοις. αἰανῆ — αὐδάν] Cf. 635. αἰανῆ — βάγματα. 280. βοὰν δυσαιανῆ.

941. δαίμων γὰρ —] Cf. Arist. Pac. 946. νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει. Eur. El. 1147. ἀμοιβαὶ κακῶν· μετατροποὶ πνέουσιν αὔραι. Arist. Pac. 945. πολέμου μετὰτροπος αὔρα.

943. ἦσω τοι καὶ πάνδυρτον λαοπαθῆ σέβων] ἦσω τοι καὶ λίαν λαοπαθῆ σεβίζων (vel potius λαοπαθέα σέβων) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 214. coll. Schol.

945. λαοπαθῆ τε σεβίζων (τεσσεβίζων pr.) M. δαῖπαθέα σέβων Herm. ἀλιπαθέα σέβων Lange. ἀλιβαφέα σέβων Heimsoeth. νεοπαθῆ σέβων conj. Pal. Qu. λαοπαθέα σεβίζων.

946. πόλεως γέννας πενθητηῆρος] I. e. πόλεως πενθητηῆρος γέννας. Deleatur virgula post βάρη. Accurate respondet πενθητηῆρος praecedenti θρηνητηῆρος v. 937.

948. κλάγξω δ' αὖ —] Qu. κλάγξω δὲ —. γόον ἀρίδακρον] Qu. γόον πολύδακρον, vel γόαμ' ἀρίδακρον. Cf. Cho. 449. πολύδακρον γόον.

949 sq. Cf. 1011 sq.

949. ἀπηύρα] Cf. Prom. 28.

950. ναύφρακτος ἄρης] ναύφαρκτος ἄρης Dind. Cf. 1027. ναύφρακτον — ὄμιλον. Eur. Iph. A. 1259. ναύφρακτον στρατεύμα. Arist. Eq. 567. ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῶ.

952. νυχίαν πλάκα] βρούχιον πλάκα (347.) vel μυχίαν (875.) conj. Blomf. Qu. βρουχίαν vel μυχίαν. κερσάμενος] κερσαμένους Weil. Eadem aoristi forma est in choro Suppl. 665. κέρσειε. Cf. 921. οὖς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν. Qu. κερσάμενος.

955. ἄλλος ὄχλος] ἀμὸς ὄχλος Herwerden, coll. Soph. El. 1390. τοῦμὸν φρενῶν ὄνειρον.

958 sq. Ita G. M. Schmidt. de Dithyr. p. 107. στρ. Σούδας, Πελάγων καὶ Δατάμας, | ἠδ' Ἀγδαβάτας, | Σουσισκάνης τ' ἠδὲ Ψάμμυς | Ἀγβάτανα λιπῶν. | ἀντ. Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρης (ἠδ' ἔ - - -) | Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας, | τὰ σ' (?) ἐπανέρομαι.

963. Τυρίας] Ἀπ Συρίας? ἐπ' ἀκταῖς] ἐπ' ἀγαῖς conj. Wecklein, coll. Hesych. et Etym. M. ἀγαί: ἠῖονες. Qu. ἐπ' ἄκραις.

964. στυφέλου — ἐπ' ἀκτᾶς M. στυφέλους — ἐπ' ἀκτᾶς ms. Par. 2785. ἐπ' ἀγᾶς Herwerden, coll. Hesych. s. v. Pro ἀκτᾶς postulatur fortasse accusativus nominis alicujus. Qu. στυφελούς — παρ' ἀκτᾶς, vel στυφελὸν — ἐπ' οὐδας. Cf. 306. στύφλους (al.

στυφλοῦς) παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν. Prom. 748. τῆσδ' ἀπο στύφλου (στυφλοῦ al.) πέτρας. Pers. 79. στυφελοῖς ἐφέταις (schol. σκληροῖς ἠγεμόσιν). Vulgata certe displicet, praecessit enim modo ἐπ' ἀκταῖς. Non tamen liquet quid reponendum sit. Constat saltem non θείνειν ἐπί τι sed θείνειν τι dici oportere. Cf. Prom. 76. Sept. 382.

971. Μασίστρας] Μασίστρης (ut in v. 30.) Dind. in Lex. Add. p. VII.

972. ἐπανέρομαι M. ἐπανέρωμαι apogr. ἐπανερόμαν Wellauer. Dind.

975. πιτύλω] Cf. Sept. 856. Theocr. XXII. 127. αἰεὶ δ' ὄξυτέρω πιτύλω δαλεῖτο πρόσωπον.

976. τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ] Idem metrum est Eur. Iph. A. 761. μαντόσσυνοι πνεύσσωσ' ἀνάγκαι.

977. ἀσπαίρουσι] σπαίρουσι conj. Blomf. ad Sept. 47. αὐτόν] Qu. αὐτως, simili modo. αὐτοῦ] Qu. ταγόν.

980. πάντ' ὀφθαλμόν] Qu. πρόσθ' ὀφθ., vel παντόφθαλμον.

981. μυρία πεμπαστάν] Cf. S. Marc. Evang. VI. 40. πρασιαὶ πρασιαὶ ἀνέπεσον. Qu. μυριομυριοπεμπαστάν, ut προπαλαιπαλαίπαλαι in Arist. Eq. 1155.. Cf. tamen Prom. 904. ἄπορα πόριμος. Cho. 23. χοὰς προπομπός. πεμπαστάν] Cf. Eum. 748. πεμπάζει' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων. Hom. Od. λ'. 412. αὐτὰρ ἐπὴν πάντας πεμπάσσειται ἠδὲ ἴδηται, | λέξεται ἐν μέσσοισι.

985. ὦ ὦ δαῖων] ὦῶ δάων Dind. ὦ δαῖμον Heath.

986. κακὰ πρόκακα] Cf. ad Suppl. 864. Pers. 991. ἄλαστα στυγνὰ πρόκατα.

991. μελέων] μέλεον Both. Qu. μελέω. ἔνδοθεν] ἔνδον Herm. ἔντοσθεν Blomf. Dind.

993. ἄλλο] ἄλλον Blomf.

994. μυριόνταρχον] Formatum ut ἑκατόνταρχος.

1000. Qu. ἔθανον ἔθανον, οὐκ ἔτι σκηναῖς. Cf. v. str. 985.

1002. ἀγρέται] ἀρχέται Blomf. (ἀρχέτης legitur Eur. Her. 753. El. 1149.) Qu. ἀκρότατοι.

1006. δέδορκεν] δέδρακεν Both. Malim δέδωκεν. ζαπρέπον] Qu. ζαπρεπές.

1008. πεπλήγμεθ', οἷ' δῆλα γὰρ malit Blomf. πεπλήγμεθ', οἷα δι' αἰῶνος, τύχα (i. e. διαιωνία τύχα) Weckl. Cf. Ag. 553. ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον.

1013. δυσπόλεμον] Qu. δύσποτιμον. δῆτα γένος] Leg. δὴ τὸ γένος. Cf. ad Soph. Phil. 245.

1015. μεγάλα τε Περσῶν] μεγάλως τὰ Περσῶν Herm. Dind. Recte. (Cf. metrum v. ant. 1029.) Cf. 906. δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν. τάλας] Qu. προδούς. Cf. schol. τοσοῦτον στρατὸν ὀλέσας.

1018. ὄρᾱς —; XO. ὄρῶ] Cf. Arist. Eq. 163. τὰς σίχας ὄρᾱς

τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛ. ὄρῳ. Ran. 1323. ὄρῳ τὸν πόδα τόνδ'; ΔΙ. ὄρῳ. Eur. Bacch. 550.

1023. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν] Cf. 800. παῦροί γε πολλῶν.

1024. ἐσπανίσεμθ' ἄρωγῶν] Cf. 489. ὑπεσπανισμένους | βορᾶς. Cho. 577. φόνου — ὑπεσπασμένη. Eur. Or. 1053. ὄρῳ δὲ δὴ φίλων | ὡς ἐσπανίσεμθ'. Med. 560. et ad Soph. Aj. 740.

1025. Ἰαόνων] Ἰάνων Passov. Ἰάων Herm. Dind.

1026. ἀγανόρειος] Corrigo ἄγαν ἄρειος. Ita etiam Meinekios ad Theocr. p. 396.

1030. πέπλον δ' ἐπέροηξ'] πέπλον διέρροηξ' malit Blomf. ex schol. Recte. Cf. 537. πολλαὶ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας κατε-
ρεικόμεναι διαμυδαλέοις δάκρυσιν κόλπους τέγγουσι (1038. 1047. 1065.).

1032. καὶ πλέον] Malim ναί, πλέον —. Cf. 1071.

1038. δίαινε δίαινε] δίαιν δίαινε Dind. Lacryma, plora. Schol. δάκρυε τὸ πῆμα. Cf. 258. κακὰ — διαίνεσθε. 1039. διαίνομαι. 1065. διαίνου δ' ὅσσε. Hom. Il. φ'. 202. δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ. Confer v. τέγγεσθαι v. 1065. Qu. δίαινέ νυν τὸ πῆμα, vel δάκρυσιν διαίνου. Vulgata certe displicet, quum postuletur media vox διαίνου potius quam activa δίαινε.

1039. διαίνομαι] Cf. 1065. διαίνου δ' ὅσσε.

1041. δόσιν — κακοῖς] Sic Soph. Aj. 866. πόνος πόνω πόνον φέρει. 362. κακὸν κακῷ διδούς. Cf. ad 523. Eur. Tro. 925. Παλλάδος — Ἀλεξάνδρω δόσις. Hesiod. Theog. 93. Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

1042. ὁμοῦ τιθεῖς] Sc. ἐμοί.

1045. μάλα καὶ] Qu. μάλα δή. καὶ τόδ'] Qu. καὐτός.

1046. ἔρεσσ' ἔρεσσε] Qu. ἄρασσ' ἄρασσε. Cf. 1053. στέρον' ἄρασσε. Eur. Tro. 281. ἄρασσε κρατὰ κούριμον. 1235. ἄρασσ' ἄρασσε χερσὶ κρατὰ πιτύλους διδοῦσα (τιθεῖσα?) χειρός. Idem conjicit Blomf. Sed cf. Sept. 855. ἐρέσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον.

1049. μέλειν] Malim στένειν.

1051. μέλαινα δ' αὔ] μάραγμα δ' αὔ Herm. τάλαινα δ' αὔ conj. Weil. μάλ' αἰόλα Weckl.

1053. πλαγά] Qu. παγά.

1054. κάπιβόα τὸ Μύσιον] Cf. Arist. Thesm. 1175. ἐπαναφύσα Περσικόν. Qu. κάπιβῶ.

1057. ἀπριγδ' ἀπριγδα] Qu. ἀπρικτόπλακτα (vel ἀπριγδ.), ut in Cho. 425. ἀπρικτόπλακτα — χερὸς ὀρέγματα. Cf. Plat. Theaet. 155 E. οὔ ἂν δύνωνται ἀπριξ τοῖν χεροῖν λαβέσθαι. Soph. Aj. 310. Fr. 325. Sed cf. v. ἀνάμυδα.

1059. αὔτει δ' ὀξύ] Cf. Sept. 936. ἐπηλάλαξαν Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον.

1060. κόλπιον χερῶν ἀκμῆ conj. Blomf. Confer Lucian. Ver. hist. I. 13. κολπώσαντες αὐτοὺς (τοὺς χιτῶνας) τῷ ἀνέμῳ. Arist. Th. 1174. διέλθε κἀνακόλασον. ἀκμῆ χερῶν] Cf. Eur. Bacch. 1205. χερῶν ἀκμαῖσι. Eum. 348. ποδὸς ἀκμάν. Soph. Oed. R. 1243.

κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς. Epicrat. com. III. 369. κρέα πυρὸς ἀκμαῖς ἠνθισμένα (l. ἀκμῆ ἔξανθισμένα). Cf. 537.

1062. κατοίκτισαι] Qu. κατοίκτισον.

1065. διαίνου δ' ὄσσε] Cf. 1039. διαίνομαι γοεδνὸς ὦν. Hom. II. φ'. 202. δίανε δέ μιν μέλαν ὕδωρ. Cf. νν. διέναι, δεύεσθαι.

1068. κίε] Cf. Suppl. 504. κίοι. 852. κί' ἐς δόρυ. Cho. 680. κίεις. Fort. ἴθι, ut in v. 1038. πρὸς δόμους δ' ἴθι.

1069. 1073. δύσβατος] Qu. δύσμορος.

1070. κατ' ἄστν] Fort. μάλ' αὔθις.

S U P P L I C E S.

1. ἀφίκτωρ] Cf. v. προσίκτωρ Eum. 119.

3. ἀπὸ προστομίων] ἀποπρὸ στομίων Abresch. λεπτομαθῶν libri. λεπτοψαμάθων Pauw. Recte. Confer πολυψάμαθος 870. Qu. λειοψάμαθων.

5. δίαν δ' ἄρτι λιποῦσαι conj. V. D. in Class. Journ. III. 288. δίαν αἶ λείπουσαι (vel potius δίαν αἶτε λιποῦσαι) Burges. in Class. Journ. II. 801.

7. οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν, | ψήφω πόλεως δογισθείσης conj. V. D. in Class. Journ. III. 288. ("γνωσθεῖσαι nec sensui nec metro, inquit, satisfacit.") οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν | ἀλλ' αὐτογενῆ φύξαν δι' Ἄρην conj. Burges. in Class. Journ. II. 801. Qu. οὔτιν' — δημηλασίαν | ψήφω πόλεως ἐξελαθεῖσαι (vel ἐλαθεῖσαι). δημηλασίαν aliquot codd. Tyrwhitt. Elmsl. ad Her. 693. prob. Lob. ad Aj. p. 340.

9. αὐτογένητον] αὐτογενεῖ Bamberger. Dind. αὐτογενῆ Madvig. φυξανορία] Α φυξάνωρ, quod formatum est ut τρουσάνωρ, φθισήνωρ, ῥηξήνωρ, πεισάνωρ. τὸν φευξάνορα Dobr. Recte, opinor. τε φυλαξάμεναι V. D. in Class. Journ. III. 289. "Sed incestas vitantes nuptias Aegypti filiorum, et impie injuria affectae. Vestigia vocis φυλαξάμεναι exhibent Ald. et Rob."

11. ὄνοταζόμεναι γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ Burges. Hesychius, ὄνοτάζειν: ὑβρίζειν. Id. ὄνοτάζων: ὑβρίζων, ἐκφραυλίζων. Phot. p. 339, 12. ὄνοταζομένη: ἐκφραυλιζομένη.

13. πεσσονομῶν] πεσσεύων conj. Burges. in Class. Journ. II. 802. ex Hesychio.

14. κύδιστ'] Hesychius, Κύδιον: κρεῖττον, αἰρετώτερον.

16. κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν] Cf. Prom. 184. τῶνδε πόνων — τέρμα κέλσαντ'. ὄθεν δὴ γένος ἡμέτερον — εὐχόμενον] Cf. 536. γένος εὐχόμενθ' εἶναι γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι. 313. τίς οὖν ὁ δῖος πόρτις εὐχεται βοός; Eum. 312. εὐθυδίκαιοι δ' εὐχόμενθ' εἶναι.

17. οἰστροδόνου] Cf. 573. οἰστροδόνητον Ἰώ. Prom. 589. τῆς οἰστροδονήτου κόρης | τῆς Ἰναχείας. Hom. Od. γ'. 300. τὰς μὲν τ' (βοῦς) αἰόλος οἰστρος ἐφορμηθεῖς ἐδόνησεν.

18. καὶ ἐπιπνοίας, ut ex v. 45. natum, delet Both. ἐξ ἐπαφῆς — Διός] Cf. Prom. 849. ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θυγῶν μόνον. Trag. adesp. 382, 7. ὁ δὲ λαβὼν χειρὶ | ἔγνω 'παφήσας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε. τετέλεσται] τετελέσθαι Madvig. Qu. γεγενῆσθαι, vel Διὸς εὔχεται ἐγγεγενῆσθαι.

19. εὐχόμενον] ἀρχόμενον Naber. Qu. εὐχόμεθ' (εὔχεται) ἐκτετελέσθαι. Cf. 536. δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι.

20. τίνα γ' (τίν' ἄρ'?) ἄν — ἀφικόμεθα, vel τίνα ποι — ἀφικώμεθα; Burges. in Class. Journ. II. 802. τίν' ἄν οὖν — Blomf. ad Sept. 731. Dobr. Lege τίν' ἄν οὖν χώραν —; Cf. ad Arist. Eq. 13. Cf. Arist. Av. 127. ποίαν τιν' οὖν ἤδιστ' ἄν οἰκοῖτ' ἄν πόλιν;

23. ἐριστέπτοισι κλάδοισιν] Cf. Soph. Oed. R. 3. ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι. Virg. Aen. VIII. 126.

24. ὦν πόλος Burges. in Class. Journ. II. 802. καὶ λευκὸν ὕδωρ] Fort. κάκραιφνές (vel καὶ ἀκρ.) ὕδωρ vel aliquid simile.

25. ὑπατοὶ θεοὶ χοῖ βαρύτιμοι Burges. in Class. Journ. II. 802. βαρύτιμοι] Qu. βαρντίμους.

26. χθονίας θήκας Aurat. χθονίους θήκας Pearson. prob. Blomf. Recte. θήκας κατέχοντες] Cf. Ag. 454. Sept. 732.

28. δέξαιθ'] δέξασθ' cum Heathio Naber.

29. αἰδοίω πνεύματι χώρας] αἰδοίω νεύματι κόρσας Burges. in Class. Journ. II. 802. coll. 96. κορυφᾷ Διὸς (schol. νεύματι). et νεύματι marg. Ask. (i. e. Tyrwhitt). Qu. αἰδοίω νεύματι —. Ita locum disponit Wecklein, πνεύματι χώρας. ἀρσενοπληθῆ δ' | ἐσμὸν ὑβριστην Αἰγυπιογενῆ | πρὶν —.

30. ἀρσενοπληθῆ δ' ἐσμὸν] Cf. Pers. 121. γυναικοπληθῆς ὄμιλος.

34. πόντονδε] Confer ἄλαδε Arist. Av. 1395.

35. Post χειμωνοτύπω et ἀνέμοις virgula interpungit Herwerden, ut verba interposita λαίλαπος χειμωνοτύπου descriptione contineant.

36. ἀγρίας ἀλὸς —] Qu. ἀγρίας θ' ἀλὸς —.

38. ἀνέμοις, ἀγρίας ἀλὸς ἀντήσαντες, ὄλουντο (sic) Elmsl. ad Herc. F. 312. λέκτρων — ἐπιβῆναι] Cf. Eur. Hel. 376. Διὸς ἃ λεχέων ἐπέβας τετραβάμοσι γυίοις.

39. σφετεριζάμενον] Dorica forma, ut σεβίζω Ag. 785. (ita enim Flor. Keck. Weckl.).

41. ἐπικεκλόμεναι] ἐπικεκλομένα Turn. Forma epica. Cf. Soph. Oed. R. 159. πρῶτα σὲ κεκλόμενος (l. κέκλωμαι, ᾧ) θυγάτερ Διός.

42. δῖον πόρτιν] δῖαν πόρτιν Tyrwh. Chorum enim primo matrem invocare, deinde filium. Eraphus ὁ Διὸς πόρτις dicitur v. 313. Cf. Soph. Tr. 530. ὥστε πόρτις ἐρήμα. ἴνιν τ'] Qu. ἴνιν δ'.

46. ἐπωνυμία δ' ἐπεκραίνετο] ἐπωνυμίαν δ' ἐπεκραίνετο Burges. in Class. Journ. II. 802. ἐπωνυμία — εὐλόγως] Cf. 252. ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον | γένος Πελασγῶν.

48. δὲ ἐγέννασε (δὲ γέννασ' sec. m.) M. δ' ἐγέννησ' Heath. δ' ἐγέννασεν Porson. ἐόντ' M. ὄντ' Porson. τόνδ' Schutz. Ἐπαφόν τε γέννασε· ὄν τ' ἐπιλεξαμένα Tyrwhitt.

50. ποιονόμοις] Cf. Ag. 1169. βοτῶν ποιονόμων.

54. ἄτ' ἀνόμεν', οἶμαι, — Dobr., coll. Cho. 785. ἀνομένων.

55. οἶδ'] οἶ' V. D. in Class. Journ. III. 290. Butleri correctiones vide ad 55. 84. 114. 130. 153. 162. 274. 291. 303. 453. 50. 545. 644. 655. 706. 798. 825. 855. 886. 892. 917. 945. 995. editionis ejus.

56. λόγους] Qu. λόγου. Cf. Eum. 201. τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

57. ἐν μάκει] Cf. Ag. 610. ἐν μήκει χρόνου. Fr. 334. μῆκος ὁδοῦ.

59. οἶκτον] Lege οἶτον. Cf. ad Soph. Ant. 858. οἶτον οἰκτιρὸν αἴτων δοξάσει τις ἀκούειν ὅσα τᾶς Τηρείδος vir doctus in Quart. Rev. IX. 357. ἐγγαῖος] Cf. Pers. 922. τὰν ἐγγαίαν ἦβαν.

60. δοξάσει τις ἀκούειν] δοξάσει τιν' ἀκούειν Pearson. Both. δοξάσει τάχ' ἀκούειν Herwerden.

61. μήτιδος] Ἀτθίδος Burges. in Class. Journ. II. 802.

62. κικηλάτας ἀηδόνος] Qu. κικηλάτοι' ἀηδόνος. Et sic Elmsleius ad Med. 807.

63. χώρων ποταμῶν τ' ἐργομένα] χώρων ἀφύτων (i. e. ἀπληρώτων) τειρομένα Burges. in Class. Journ. II. 802.

64. νεοσσὸν pro νέον Burges. in Class. Journ. II. 802.

65. αὐτοφόνως] Cf. Sept. 850. Ag. 1091. et ad Soph. Ant. 1175.

69. Ἰαονίοισι (Ἰων. pr.) M. ἀηδονίοισι Stanl. φιλόδουρτος] Cf. φιλοίκτηστος Soph. Aj. 580. et πανόδουρτος El. 1077.

70. Νειλοθερῆ] Confer βουθερῆς Soph. Tr. 188. Qu. νειλοτρεφῆ (281.)

71. καρδίαν] κραδίαν Pauw. κάρζαν Dind. Confer ad 789. Sept. 288.

74. δεῖμα, μένουσα φίλους] δειμαίνουσ' ἐφόδους proponit R. Ellis. φίλους] Qu. φίλος.

77. κλύετ' εὖ] Cf. 173. ὑπόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.

78. ἦβαι μὴ τέλεον M. ἦβαν — Schutz. ἦβα — Dind. κλίνην μὴ τελέαν Burges. in Class. Journ. II. 802. καὶ μὴ τὰν μελέαν V. D. in Class. Journ. III. 290. "Et non concedentes raptoribus me miseram obtinere contra jus."

81. ἔνδικοι] ἐνδίκους Burges. in Class. Journ. II. 802., coll. schol. ἐπὶ τοῖς νενομισμένοις καὶ δόξασιν ἡμῖν.

82 sq. Cf. Eur. Her. 260. ἅπασι κοινὸν ῥῆμα δαιμόνων ἔδρα. Plut. Mor. 823 A. ἔστι δούλω φύξιμος βωμὸς, καὶ πολέμους φεύγοντες, ἂν ἀγάλματος λάβωνται ἢ ναοῦ, θαρροῦσιν.

82. κακ πολέμου M. καὶ πολέμου (et πολέμου φηγάσιν et βωμὸς ἄρος cum Ahrens), vel καὶ πολέμῳ τειρομένοις (schol. ὑπὸ πολέμου τειρομένοις) conj. Wecklein.

83. ἀρης φυγάσιν M. ἀρης apogr. Guelph. ἀρηφυγάσι ῥῦμα, δαιμόνων — εὔ· παναληθῶς — Burges. in Class. Journ. II. 803. (ἀρηφυγάσι jam Heath.) βωμός· Ἄρεος φυγάσι | ῥῦμα δαιμόνων σέβας V. D. in Class. Journ. III. 290. Cf. 190. Her. 261.

84. ῥῦμα] Cf. Eur. Her. 260. ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἔδρα. Aesch. Fr. 287. ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν. Eur. Phoen. 997. τί δῆτα ῥῦμά μοι γενήσεται; Soph. Aj. 159. Veram lectionem servavit Schol. δαιμόνων σέβας] Fort. δαιμόνων ἔδρα, ut in Eur. Her. 260.

85. εἰ θείη M. εἴθ' εἴη apogr. Qu. εἰ θέλοι. Cf. Cho. 338. θεὸς χρήζων θείη. Qu. εἰ θείη (θέλοι) θεός, εὔ και ἀληθῶς. Latet fortasse vox κρησφύγετον. διὸς M. θεός Schutz. Dind.

86. Cf. Cho. 801 sq.

87. πάντῃ τοι φλεγέθει] πᾶν ἄφατον τελέθει malit Burges. in Class. Journ. II. 803. κᾶν σκότῳ] καὶ σκότῳ Wecklein. Cf. Cho. 285. ὄρῳντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὄφρυν.

90. πίπτει —] Cf. ad Soph. Fr. 762. αἰεὶ γὰρ εὔ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. Rhés. 183. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος.

91. εἰ κρανθῆ] Fort. ὃ κρανθῆ.

92. δαυλοὶ] I. q. δάσκιοι. Cf. Fr. 27. δαυλὸς δ' ὑπήγη και γενειάδος πνυθμήν.

95. ἰάπτει δὲ ἀπιδῶν M. ἰάπτει δ' ἐλπίδων Herm. Dind. ἐποπτεύει δ' ἐδέων Burges. in Class. Journ. II. 803. Cf. Eur. Fr. 424, 5. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπίους ὄρῳ.

96. ἐλπίδες καλλίπυργοι] Cf. Arist. Nub. 1024. καλλίπυργον σοφίαν.

101. ἐξέπραξεν ἔμπας] ἐξέπραξε ποινας Burges.

102. Schol. ἐξέπραξε τὸν κότον ὑπόθεν Burges. in Class. Journ. II. 804., coll. 386.

105. τὸ θάλος] τεθαλῶς (efflorescens) V. D. in Class. Journ. II. 655. et Both. τεθαλυῖα παραβούλοισιν φρεσὶν Burges.

110. ἄταις ἔπεται μ' ἀνάγνοις Burges. Cf. Sept. 604.

111. πάθρα μέλα θροομένα] Cf. Sept. 78. θροῦμαι φοβερά μεγάλα τ' ἄχη. Hipp. 363. ὦ ἀνήκουστα τᾶς τυράννου πάθρα μέλα θροομένας. Phoen. 1350. μεγάλα μοι θροεῖς πάθρα. Med. 50. αὐτὴ θροομένη σαντῆ κακά.

117. βοῦνιν] Cf. 129. 776. Herod. IV. 192. 199. Diodor. Sic. V. 40. βουνοειδέσι ἀναστήμασι.

119. et 130. εὐγακόννις M. εὔ, γᾶ, κοννεῖς Boisson. Dind. εἴ γε κοννεῖς Burges., coll. 171. κοννῶ. "Excusationem praetendit Chorus propter vocem non Graecam βοῦνιν." εὔ 'πακούοι conj. V. D. in Class. Journ. III. 291., coll. 183. ὑπόθεν δ' εὔ κλύει καλούμενος. Schol. νοεῖς και τὴν βάρβαρον φωνήν (κεῖ νοεῖς τὴν — idem).

120. ξὺν λακίδι λίνοισιν] ξὺν λακίδ' ἐν λίνοισι και — Burges.

πολλάκι δ' —] Pers. 123. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς. Cho. 28. λινοφθοροὶ δ' ὑφασμάτων λακίδες. Pers. 835. λακίδες etc.

123. θεοῖς ἐναγέα τέλε' ἀτέλεά (impurae nuptiae non nubendae, ut νᾶες ἄναες Pers. 676.) μοι· καλῶ σ' Burges. in Class. Journ. II. 805. πελομένων καλῶς] Qu. φερομένων καλῶς. Xen. Hell. III. 4. 35. τὰ πράγματα κακῶς φέρεται. ἐπίδρομος ἔθι θάνατος ἢ παιώνιος Burges., coll. Soph. Phil. 853.

134. λινορραφῆς τε δόμος] λινορραφοῦς τε δρόμος Dind. Cf. Soph. Fr. 415 c. λινορραφῆ τυλεῖα.

138. τελευτὰς δ' —] τελευτὰν δ' Butler. Cf. 627. Ζεὺς δ' ἐφορεύοι — τέρμον' ἄμεμπτον πρὸς ἅπαντα.

139. πατήρ ὁ παντόπιας] Cf. Fr. 133, 5. ὁ παντόπιας Ἥλιος.

141. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς] Cf. 151. 275. σπέρματ' εὐτέκνον βοός. Soph. Trach. 304. τοῦμόν — σπέρμα (loquitur Deianira). Eur. Med. 816. ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις, γύναι;

143. 153. ἐκφυγεῖν] Qu. ἐμὲ φυγεῖν.

144. θέλουσα δ' —] Cf. Cho. 522. θέλοντι δ', εἶπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε. 19. Ag. 664.

146 sq. παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς ἀμφὶ τοῖσδ' ἀδμητὸς ἀδμησθεὰ (mon.) ῥύσιος γενέσθω conj. V. D. in Class. Journ. III. 291.

147. τὸν Ζαγρέα —] Cf. Lycophr. 655. πρόπαντας Ἄιδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται. De hujus loci correctione v. Blomf. Gl. Sept. 858.

149. ἀδμήτας ἀδμήτα] ἀδμητὸς ἀδμήτα Pauw. ἀδμητος ἀδμήτας Dind. Cf. Soph. El. 1239. ἀλλ' οὐ τὰν αἰὲν ἀδμήταν. Oed. C. 1321. τῆς πρόσθεν ἀδμήτης.

154. εἰ δὲ μὴ μέλαν θή- | σει (sc. κόρα Διὸς, v. 151.) Burges. in Class. Journ. II. 805.

155. ἢ διόκτυπον γένος] Leg. ἠλιόκτυπον γένος. Ita etiam Wellauer. Cf. Eur. Bacch. 14. Περσῶν ἠλιοβλήτους πλάκας. Prom. 808.

157. τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα —] Cf. Fr. 229 D. Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένω (πατρὶ) | χαίρειν. Soph. Oed. C. 1569. ὄν ἐν πύλαισι ταῖσι πολυξένοις εὐνᾶσθαι — λόγος αἰὲν ἔχει.

158. τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων] Cf. 231.

161. τυχοῦσαι θεῶν] Dobraeus confert Cho. 309. Eur. Hipp. 328. Antiph. Athen. VII. 299 E. Lys. p. 170, 34. (modo recte capias).

162. ἀζημίους Ἰοῖ μῆνις καὶ ἡμᾶς τείρει 'κ θεῶν, vel ἐζημίωσ' Ἰοῖ μῆνις καὶ ἡμᾶς παρὰ θεῶν Burges. in Class. Journ. II. 806. ex schol.

163. 174. μᾶστειρ'] μαστίκτειρ' cum Hartungo Dind. Confer μαστίκτωρ Eum. 160 μαστικτήρ Suppl. 466.

164. γαμετᾶς] Vox γαμετής occurrit Prom. 896. Eur. Suppl. 898. 1028. Tro. 312. μέγα τ' οὐρανοῦ νεῖκος Burges. in Class. Journ. II. 806., coll. 304. βασιλέων νείκη.

165. οὐρανόνικον] Qu. οὐρανομήκη.

166. χαλεποῦ — πνεύματος] Cf. 29. Sept. 705.

170. τὸν τᾶς βοῶς] τὸν βοῶς (del. τᾶς) Burges. in Class. Journ. II. 805.

172. γόνῳ] γόνον Pearson.

173. εὖ κλύοι] Cf. 77. θεοὶ γενέται, κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες. παλιντρόπος ὄψις] Cf. Ag. 777. παλιντρόποις ὄμμασι.

174. μάστειρ'] μαστίκτειρ' cum Hartungo Dind. Cf. ad 163.

177. πιστῶ] πιστοὶ (fidentes) Burges. in Class. Journ. II. 806.

179. Cf. 991. δελτουμένας] δελτούμενα Stanl. Qu. δέλτω φρενός.

180. κόνιν] Producta posteriori, ut in 783. Prom. 1084. Cf. Sept. 82. αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ', ἄναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος. Sept. 81. Ag. 495.

181. σύριγγες —] Cf. Callim. Lav. Pall. 14. συρίγγων δ' αἶψα φθόγγον ὑπαξονίων. et ad Sept. 181. ἀξονήλατοι] Haec vox occurrit etiam apud Aristot. Resp. Athen. c. 12. ἐγὼ δὲ τῶν μὲν οὐνεκ' ἀξονήλατον | δῆμόν τι τούτων πρὶν τυχῶν (?) ἐπαυσάμην, etc.

188. εἵνεκα recte libri. οὐνεκα Heath. etc.

189. πάγον προσίξιν] Cf. Eur. Hec. 923. σεμνὰν προσίξουσ' οὐκ ἦνυσ' Ἄρτεμιν. Thuc. I. 26. προσκαθεζόμενοι δὲ τὴν πόλιν etc.

190. ἄρρηκτον σάκος] Cf. Soph. Aj. 576. στρέφων — ἐπιτάβοιον ἄρρηκτον σάκος.

192. Cf. Ag. 208. Eum. 920. Eur. Alc. 613. κόσμον φέροντας, νεριτέρων ἀγάλματα.

194. τὰ χρεᾶ M. τὰ χρεῖ' Turn. ζαχρεῖ' Bamberger. Dind. ταπείν' vir doctus in Class. Journ. III. 291., coll. Eur. Fr. 81. ταπεινὰ γὰρ χρεῖ τούς κακῶς πεπραγότας | λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης.

198. τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπῳ σωφρονῶν M. τὸ — ἐκ μειωποσωφρόνων — Porson. τὸ — ἐκ σεσωφρονισμένων Dind. Qu. τὸ μὴ μάταιον δάκρυον δ' ἐκ σωφρόνων —.

199. ὄμματος παρ' ἡσύχου] Qu. ὄμματός τ' ἀφ' ἡσύχου. Cf. 207.

200. ἐφολκός] Morator, cunctator. Anglice a laggard. Cf. Arist. Vesp. 268. οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκός ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν | ἠγεῖτ' ἄν. Femininum est Eur. Herc. 631. ἐφολκίδας. 1424.

202. χρεῖος εἶ] Cf. Eur. Herc. 1337. νῦν εἶ χρεῖος φίλων. Fr. 142, 3. ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὢν οὐδὲν σθένει. μέμνησο δ' εἶκειν κρείσσοσι ξένη φυγὰς V. D. in Class. Journ. IV. 154. εἶξεν ἢ φυγὰς libri. εἶ ξένη φυγὰς. Sophianus. ἦ ξένη (ut exulem decet) Dobr. Qu. ἦτις εἶ ξένη φυγὰς.

204. πρὸς φρονοῦσαν] πρὸς φρονοῦντας Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 75.

206. Post ἐφειμάς lacunam ponit Burges. in Class. Journ. II. 807.

207. μὴ νῦν σχόλαζε] μὴ νῦν σφάδαζε Burges. in Class. Journ. II. 807. Cf. 233. Soph. El. 85. μηχανῆς δ' ἔστω κράτος]

μηχανή δ' ἔστω κράτους recte Schwerdt. μὴ κάμῃς· ἔσται κράτος Heath.

208. θέλοιμ' ἄν —] “Obscure loquitur, sed coll. 799. patet Chorum suam mortem precari. Danaus igitur hortatur ne molestias aegre ferat neque de spe decidat; nam praesens est auxilium deorum.” Burges. in Class. Journ. II. 807. σοὶ πέλας] Leg. σοῦ πέλας. Cf. ad Soph. Aj. 774. τοῖς ἄλλοισιν (τῶν ἄλλων μὲν?) Ἀργεῖων πέλας | ἴστω.

209. μὴ ἀπολωλότας] μὴ ἴπολακτίσας (ἀπ.) V. D. in Class. Journ. IV. 155.

212. Ζηνὸς ὄρνιν] Ζηνὸς ἴνιν V. D. in Class. Journ. IV. 155. “Apollo vocatur ὁ Λατοῦς ἴνις Eum. 324. Alia Jovis est aquila.” Ζηνὸς ἴνιν (sc. Apollinem) Herw. Augurium Neptuni intelligit Burges. in Class. Journ. II. 808., coll. Paus. Cor. c. 24. Αἰσχύλος δὲ — καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν θαλάσῃ.

213. σωτηρίους] σωτηρίου Burges. in Class. Journ. II. 807.

215. εἰδὼς ἄν αἴσαν τήνδε συγγνοίη βροτοῖς] Cf. Soph. Trach. 279.

216. σύγγοιτο δῆτα] σύγγοιτο (ν (sup. γ et in marg. συγγένοιτο ab διορθωτῇ) δῆτα cod. γένοιτο δῆτα Naber. Quod parum placet: requiritur enim in hujusmodi locis idem verbum quod praecessit. Cf. 206. Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι. ΔΑ. ἴδοιτο δῆτα. Fatendum tamen est inauditam esse formam aoristi mediam συγγνοῖτο.

217. τῶνδε — ἔτι] τῆδε — ποτὲ Burges. in Class. Journ. II. 807.

219. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί] Cf. Cho. 1044. ἀλλ' εὖ τ' ἔπραξας μῆτ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμη πονηρᾶ. Soph. El. 1102. ἀλλ' εὖ θ' ἰκάνεις εὖ τε προσφωνούμεθα.

220. τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις] Cf. Arist. Ach. 773. αἱ μὴ ἴσιν οὗτος χοῖρος Ἑλλήνων νόμῳ.

221. ἔλευθέρους] ἀλλοθρόους Burges. in Class. Journ. II. 808., coll. 980. ἀλλοθρόους. νῦν] νυν Canter. οὖν Schutz. prob. V. D. in Class. Journ. I. 471.

223. ἐν ἀγνώ — ἴζεσθε] Cf. 668. νούσων δ' ἔσμός ἀπ' ἀστῶν ἴζοι. Arist. Thesm. 292. ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῶ, τῶν ῥητόρων | ἴν' ἐξακούσω; Eadem figura est Prom. 856. οἱ δ', ἐπισημένοι φρένας, | κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι | ἥξουσι θηρεύοντες etc.

225. ἐχθρῶς] αἰσχροῶς F. G. Schmidt.

232. κἀμείβεσθε] μὴ μείβεσθε Faehse. Qu. ἴζεσθε καὶ σέβεσθε (223—224.). τρόπον] τόπον Canter.

233. εὖ νικᾶ] Qu. εὖ ἔξελθη.

235. πυκνώμασιν] σπαθήμασιν Wecklein p. 34., coll. 431. ἀμπύκων πολυμίτων πέπλων τε. Hesych. σπάθημα: πύκνωμα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὕψη. Poll. VII. 78. ὅτι μέντοι καὶ τρίμιτα εἰργάζοντο Αἰσχύλος διδάσκει φήσας, “οὐ δὲ σπαθητοῖς

τριμῖνοις ὑφάσμασι.” πέπλοισι — χλίοντα] Cf. Rhés. 960. μυρίων πέπλων χλιδήν.

238. οὐδὲ] οὔτε Herm. Dind. etc. ob sequens τε. Qu. χώραν τήνδε κηρύκων ἄνευ | ἀπρόξενοί τε.

239. νόσφιν ἡγητῶν] Qu. νόσφι θ' ἡγητῶν. ἀπρόξενοι] V. ad Arist. Av. 1021.

241. κλάδοι — κεῖνται] Cf. Andoc. de myst. p. 54. ἰκετηρία κεῖται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ. γε μὲν δὴ —] γε μέντοι vir doctus in Quart. Rev. IX. 359. Cf. 273. Eum. 419. Soph. El. 1243. Tr. 484.

243. συνοίσεται] Cf. Soph. Oed. C. 641. τῆδε γὰρ ξυνοίσομαι. συνείσεται Dobr. Cf. Arist. Eccl. 17. ἀνθ' ὧν συνείσει (συνοίσει libri) καὶ τὰ νῦν βουλευματα. Phil. 1085. ἐμοὶ καὶ θνήσκοντι συνείσει (συνοίσει libri). Eadem confusio est Eur. Phoen. 260. et alibi. Cf. Cho. 216. στόχῳ] Qu. στόλῳ.

244. καὶ τᾶλλα πόλλ' libri. κατ' ἄλλα πόλλ' Wellauer. (Recte.) καὶ πολλά γ' ἦν δίκαιον ἄλλ' ἐπεικάσαι Porson. καὶ πολλά γ' ἄλλα μ' (vel ἄλλ' ἄν) εἰκάσαι δίκαιον ἦν malit Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 73. Qu. καὶ ἄλλα —.

247. Cf. Arist. Th. 141. σὺ δ' αὐτὸς, ὦ παῖ, πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει; ἔτην] Cf. Fr. 314. οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνὴρ. Eur. Fr. 1003. πόλεως μὲν ἀρχῶ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρόπων.

248. ἡ ῥητὸν Ἐρμουῦ (ἡ τηρὸν ἐμοῦ Asc. D.) κληῖρον Burges. in Class. Journ. II. 808. ἡ ῥήτορ' ἱερόραβδον (i. e. κήρυκα) ἡ πόλεως ἀγὸν Schutz. prob. V. D. in Class. Journ. III. 292. et Herw. τηρὸν] Custodem. Suspectum. Qu. φρουρόν.

249. Post 245. transponi jubet Valck. ad Phoen. 1331.

250. γὰρ εἰμ'] πάρειμ' Burges. in Class. Journ. III. 183.

252. εὐλόγως ἐπώνυμον] Cf. 47. ἐπωνυμία δ' ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν εὐλόγως.

254. καὶ πᾶσαν αἴαν ἥς δι' ἀγνός Turn. Wordsworth. Ut et ipse dudum conjeceram. Cf. Fr. 290, 6. πᾶσα δ' εὐθαλής | Αἴγυπτος ἀγνοῦ νάματος πληρουμένη etc. Pers. 497. ῥέεθρον ἀγνοῦ Στρυμόνος. Prom. 434. ἀγνορῶτων ποταμῶν. Pind. Isthm. V. 74. πίσω σφε Δίρκας ἀγνὸν ὕδωρ. Eubul. com. III. 237. οἴας | Ἡριδανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας. De postposita praepositione cf. Ag. 1277. βωμοῦ πατρῶου δ' ἀντ' ἐπίξηνον λένει. Soph. Aj. 225. τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπο κληζομένην. Eur. Tro. 1021. καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἠθέλες. Bacch. 732. θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὑπ', ἀλλ' ἔπεσθέ μοι. Cycl. 318. ἄκρας δ' ἐναλίας, ἄς καθ' ἴδρονται πατήρ. Iph. A. 967. τὸ κοινὸν αὖξιν ὧν μετ' ἐστρατεύομην. Qu. ἥς δι' ἔρχεται | Στρυμών τε etc.

255. τὸ (τοῦ corr.) πρὸς δύνοντος ἡλίου M. Leg. τὰ πρὸς δύνοντος ἡλίου. Cf. Soph. Fr. 19, 3. τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον (νότου?) — εἴληχε Παλλάς. Herod. VI. 176. τὸ πρὸς ἐσπέρης ὄρος. VIII. 130. οὐ προήϊσαν ἀνωτέρω τὸ (al. τὰ) πρὸς ἐσπέρης. 132. τὸ

πρὸς ἐσπέρας etc. *ibid.* τὸ πρὸς ἡῶ etc. Nearch. 32. οὐκέτι πρὸς ἡλίου δυομένου ἔπλεον. Plat. Criti. 110. τὸ κατὰ τὴν ἄλλην ἡπειρον.

256. *ὀρίζομαι*] Meis finibus includo, vindico mihi ipsi. Cf. 394. Plat. Menex. p. 239 E. μέχρι Σκυθῶν τὴν ἀρχὴν ὠρίσατο. Xen. Cyr. VIII. 6. 21. τὴν ἀρχὴν ὠρίζεν αὐτῷ πρὸς ἕω μὲν ἢ ἐρυθρὰ θάλασσα — πρὸς ἐσπέραν δὲ Κύπρος.

257. *Παιόνων πέλας*] *Παιόνων λέπας* recte Wecklein. Hunc versum post v. 253. poni jubet Valck. ad Phoen. 1331. Cf. Hipp. 1199. ἀκτὴ τις ἐστὶ τοῦ πεκεῖνα τῆσδε γῆς.

258. *ὄρη τε Δωδωναῖ'*· ὄσ' ἐκτέμνει δ' ὄρος (terminus) — τῶνδ' ἔσω δάπεδα κρατῶ Burges. in Class. Journ. III. 183.

259. *τὰπὶ τάδε*] Scribendum forsitan conjunctim *τὰπιτάδε*, ut *τὰπεκεῖνα*. Sed confer *τὰπὶ θάτερα*.

262. *ἐκ πέρας*] *ἐκ πέτρας* recte Dobr. χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἴαπυς ἐκ N. V. D. in marg. ed. Ald. (*ἐκ χώρας* Ald.). Qu. *ἐκ χθονός*.

263. *ἰατρομαντις*] Eum. 62. *ἰατρομαντις* δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος.

266. *ἀνῆκε γαῖα — δάκη*] Cf. Plat. Menex. p. 281. ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐν ᾧ ἢ πᾶσα γῆ ἀνεδίδου καὶ ἔφνυ (l. ἔφνε) ζῶα παντοδαπά. γαῖα μηνεῖται ἄκη M. γὰ δάκη μεμνηνότε, vel γαῖα μῆνιν ἐνδακῆ conj. Burges. in Class. Journ. III. 183., coll. Hesych. ἐνδακεῖ· ἔμμανεῖ. μηνεῖται ἄκη Ald. μηνίτη (μηνιτή?) δάκη Pors. in Ed. Rev. XXX. p. 318. μηνίσαι [μηνίσασ'?] V. D. in Class. Journ. IV. 155. μηνιαῖ' ἄκη Dind. ad Soph. El. 281. γαῖα μηχανωμένη Margoliouth. ἀμαιμάκετα δάκη Weckl. (coll. 259. 388. et de tribracho in quinto pede coll. Eum. 480. 797.). μητροιᾶς δίκην Tucker. (coll. Plat. Menex. 237 B. τρεφόμενοι οὐχ ὑπὸ μητροιᾶς ἀλλ' ὑπὸ μητρὸς τῆς χώρας. Hesiod. Op. 823. ἄλλοτε μητροιῆ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.). δειν' ἄγη· τί μῆν; Zakas. Qu. μηνιτὸς δάκη, vel μηνίσασ' ἄκη. ἄκη] δάκη Turn. "Empedocles ap. Jambl. Vit. Pyth. § 15. καὶ τοῖς ἀνθρώποις δάκε' ἔγκοτα γαῖ' ἀνίησι." (Burg.)

268. *ἄκη τομαῖα*] Cf. Cho. 539. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Ag. 17. λυτήρια] *καυτήρια* Naber, coll. Ag. 849. ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως. "Regionis pestem excidit Apis eodem arte qua Hercules Lernaeam hydram domuit, secando et urendo. Quod ferrum non domat ignis domat."

269. *πράξας*] Suspectum. Qu. *εὐρών*.

272. *γένος τ' ἄν ἐξεύχοιο*] *λόγοις ἄν ἐξηγοῖο καὶ γένος τὸ σὸν* tentat F. G. Schmidt. Cf. 274. 536. *γένος εὐχόμεθ' εἶναι γᾶς ἀπὸ τᾶσδ'*. Cho. 274. Ἀργεῖαι γένος | ἐξευχόμεσθα. Eum. 437. Soph. Phil. 222. *πρόσω*] *τορᾶς* Burges, coll. v. 274. *σέθεν* Oberdick.

γένοιτ' ἄν et *λέγοι* in Med.

273. *μακρὰν γε μὲν δὴ*] *μακρὰν δ' ἐμὴν δὴ ῥῆσιν* — F. G. Schmidt. *μακρὰν γε μέντοι* vir doctus in Quart. Rev. IX. 359. Cf. ad 240. Qu. *μακρὰν γε μὴν ῥῆσιν τιν'* —. Qu. *γέ τοι δὴ*. Cf. Soph. El. 1242. *ὄρα γε μὲν δὴ* —. Tr. 484. Ad rem cf. Pind.

Isth. V. 58. τὸν Ἀργείων τρόπον εἰρήσεται πά κ' (l. πόλλ') ἐν βραχίστοις.

274. τορὸς — μῦθος] Alciph. III. 48. 1. τορῶ τινι καὶ γεγωνῶ τῶ φωνήματι χρησάμενος. Ἀργεῖαι γένος | ἐξευχόμεσθα] Cf. 272.

ἐξευχόμεσθα] Melius huic sensui conveniret simplex εὐχόμεσθα. Eur. Fr. 697, 3. ἐνθεν εὐχομαι γένος (γεγώς malit Nauck.). Soph. Fr. 61, 3. Ἀργεῖα γένος.

276. καὶ ταῦτ'] καὶ κάρι' Mein. Anal. Soph. p. 292. et ad Oed. Col. 1488. ἀληθῆ] Legerim ἀληθεῖ (λόγω). Alioquin addendum fuisset εἶναι. Cf. Arist. Nub. 372. νῆ τὸν Ἀπόλλω τοῦτό γέ τοι δὴ τῶ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας. πάντα] παντὶ Schutz. Weil. κάρια Mein. τὰμὰ F. G. Schmidt.

277. ἄπιστα μνθεῖσθ' —] Cf. Herod. III. 116. πείθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅπως μουνόφθαλμοι ἄνθρωποι γίνονται. Imitari videtur Comicus in Pac. 131. ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ πάτερ, | ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν ἐς θεούς. Eur. Iph. T. 1293.

278. ὅπως] εἴ πως frustra Burges. in Class. Journ. III. 183. Cf. Soph. Oed. R. 548. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός. ὑμῖν] Qu. ὑμῶν.

279. μᾶλλον ἐμφερέστεραι] Cf. Sept. 673. μᾶλλον ἐνδικώτερος.

281. φυτόν] Cf. Eur. Med. 231. γυναικῆς ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν (l. φῦλον ἀθλιώτατον).

283. εἰκὼς πέπληκται] Qu. εἰκοῦς πέπλασται.

284. ἵπποβάμοσιν — καμήλοις] ἵπποβάμονας — Scal. Cf. Soph. Trach. 1095. ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν | θηρῶν. Prom. 805. στρατὸν | Ἀριμασπὸν ἵπποβάμον'.

285. εἶναι] Leg. ἰέναι (incedere), vel ζῆν ἐν.

286. ἀστυγειτονουμένας] Cf. Ag. 308. ἀστυγείτονας σκοπᾶς.

287. κρεοβρότους libri. κρεοβόρους Dind. prob. Wecklein. δ'] τ' Porson. Dind. delet Herm.

289. Cf. Ag. 543. πῶς δῆ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.

292. Ἰὼ γαμείσθαι Ζῆν' ἐν Ἀργεῖα χθονὶ | τῆδ' — Burges. in Class. Journ. III. 184. Qu. Ἰοῖ μιγῆναι Ζῆν' ἐν Ἀργεῖα χθονὶ | τῆδ' — Cf. 263. χθόνα | τήνδ'.

293. Cf. Ag. 843. ὡς ἐπλήθυνον λόγοι. Soph. Oed. C. 377. ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος. ὡς μάλιστα] ὡς λόγος τις Burges. in Class. Journ. III. 183.

294. φάτις πολλὴ κρατεῖ] Cf. Pers. 738. λόγος | κρατεῖ σαφηνῆς. Soph. Aj. 918. ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ. Plut. Dem. 1, 1. λόγος κρατεῖ.

295 — 307. In his quae vulgo Regis sunt, Choro tribuit Tyrwhittus, et vice versa.

295. Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶ] Cf. Prom. 736. τῆδε γὰρ θνητῆ θεὸς | χηρῶν μιγῆναι. Euseb. Chron. ad ann. 377. Ζεὺς ἐμίγη

Ἰοῖ τῆ θυγατρὶ Ἰνάχου. Hom. Il. ζ. 160. θεῶ φιλότιμι μυγεῖσα | κρουπταδίη.

296. καὶ κρουπτά γ' Ἦρας] καὶ κρουπτά γῆμαι Burges.

297. βασιλέων] βασιλείων Wecklein. prob. Dind.

300. ἐπ'] Qu. ποτ' —.

301. πρόποντα — ταύρω] Cf. Eur. Alc. 1124. Bacch. 915.

302. Qu. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' εἶπ' ἄλοχος Ἦρα Διός.

303. βοῖ] θεὰ Burges. Abundare enim βοῖ, repetitum in 309. et 306. τὸν κύνα πανόπτην φύλακ' ἐπέστησεν θεὰ Burges., coll. schol. minor. ad Soph. El. 5. ἡ δὲ (Ἦρα) γνοῦσα τὸν κύνα τὸν Ἄργον τὸν πανόπτην ἐπέστησε φυλάττειν αὐτὴν etc.

307. μύωπα κινητήριον] μύωπ' ἐνήκεν ἄγριον Burges. in Class. Journ. III. 185. βοηλάτην] Cf. Pind. Ol. XIII. 19. βοηλάτα — διδυράμβω.

309. ἐκ γῆς] αὐτίς Burges. in Class. Journ. III. 185. ex schol. δις αὐτὴν ἤλασεν.

310. συγκόλλως] Cf. Cho. 542. κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν. Sept. 373. εἰς ἀρτίκολλον. Soph. Fr. 746. εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος | σύγκολλα τὰμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται.

311. καὶ μὴν] κλεινὴν Burges.

312. καὶ Ζεὺς γ' —] Cf. Prom. 849. ἐνταῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα | ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγῶν μόνον.

313. Cf. 19. 536. δῖος πόρτις] Cf. 42.

314. ὄυσίων ἐπώνυμος] φύσεος ὦν ἐπώνυμος Burges. Cf. Prom. 849. ἐπώνυμον — γεννημάτων Ἐπαφον. Post ἐπώνυμος excidisse versum, in quo quaesivisset rex quae fuerit Epaphi proles, monent Stanl. Tyrwh. ὄυσίων] Vis itatae (a Jove Ioi)?

315. οἱ καρπούμενοι | Λιβύης μέγιστον γῆς πέδον (coll. 662.) Burges. in Class. Journ. III. 185.

317. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις M. Lege τί (τίν') οὖν ἔτ' ἄλλο τῆσδε βλάστημ' ἂν λέγοις; vel τῆσδ' ἔχεις βλαστήνην λέγειν; βλαστημὸν] Progeniem, sobolem. Cf. Sept. 12. βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν (πάλιν Dind.). 533. μητρὸς ἐξ ὄρεστέρας | βλάστημα καλλίπρωρον. Trag. Fr. Adesp. 102. ὦ χρυσὲ, βλάστημα χθονός.

319. τὸ πάνσοφον] τὸ πᾶν σαφές Burges. τοῦ πανσόφου — τούτου Tyrwhitt. νῦν vulg. Scribe νυν.

320. ἀδελφὸς — πεντηκοντάπαις] Cf. Prom. 853. γέννα πεντηκοντάπαις.

321. ἀφθόνω λόγῳ] Cf. Sept. 480. μηδέ μοι φθόνει λέγειν (λέγων vulg.).

323. ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσας στόλον] Qu. ὥστ' Ἀργεῖον ἀνστήσαι στόλον.

328. ταῦτὸν πτερόν] Cf. v. ὁμόπτερος Cho. 174. Pers. 559.

329. *φυγήν*] Pro *φυγάδας*. Cf. Eur. Her. 39. *δυοῖν γερόντων δὲ στρατηγεῖται φυγή*. Post *φυγήν* deleatur virgula.

330. *κέλσειν ἐς Ἄργος*] *κέλσειν μ' ἐς Ἄργος* Burges.

331. *μεταπτοίουσαν* M. *μεταπτοιοῦσαν* Turn. *μέγα πτοιοῦσαν* Burges. Qu. *μεταπτοιῆσαν*. *εὐναίων γάμων*] Cf. Fr. 329. *Ἥρα τελεία, Ζηγὸς εὐναία δάμαρ*.

332. *τί φῆς —* ;] *Suspectum habet* Burges. *τόνδ' ἀγῶν' ἐμῶν θεῶν* Madvig. Qu. *δῶμ' ἀγωνίων θεῶν*.

333. *ἔχουσα*] *ἔχεις τι* Burges. *νεοδρέπτους κλάδους*] Cf. 354. *κλάδοισι νεοδρόποις*.

335. *κατ' ἔχθραν*] *κατ' αἴσαν* V. D. in marg. ed. Ald. *τὸ μὴ θέμις*] Cf. Cho. 641.

336. *φίλους*] *φίλως libenter* V. D. in Class. Journ. IV. 156. (coll. Med. 232. *ὡς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ | πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος*). *θέλουσ'* ('sponte') Herw. ad Oed. R. 1437. Dobraeus vertit, 'And who can purchase a friend in a lord and master?' "Nubendo dominus emitur, non amicus invenitur." *ᾠνοῖτο*] Qu. *ἠγοῖτο, vel καλοῖτο*.

337. *μείζον αὖξεται*] Cf. Eur. Iph. A. 572. *κόσμος — μείζω πόλιν αὖξει*. Bacch. 183. *δεῖ γάρ νιν — αὖξεσθαι μέγαν*. Eur. Fr. 1029, 5. *τοσῶδε μείζων αὖξεται*. 626, 4. *μηδ' αὖξε καιροῦ μείζονα*. Dem. Phil. III. § 21. *μέγας ἐκ μικροῦ — ἠὔξεται*. Ol. II. § 5. *μέγας ἠὔξῃθη*.

338. *καὶ δυστυχοῦντων —*] "Tecte loquitur Chorus; mortem suam innuit." Burges., coll. 463. 787.

340. *μὴ 'κδοῶς*] *μὴ 'κδοῦς* Schutz. prob. Dind Quod et ipse corrigendum videram. *πάλιν* cum *ἐκδοῦς* construit Blomf. Cf. Eur. Suppl. 120. *τούτους θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν* (*πάλιν* Elmsl.).

341. *πόλεμον ἄρασθαι*] Cf. 439. Eur. Fr. 50, 2. *πόλεμον αἶρονται μέγαν*.

342. *ξυμμάχων ὑπερστατεῖ*] *ξύμμαχος παραστατεῖ* Burges., coll. 395. *ὑπερστατεῖ*] Confer *ἀποστατεῖν, ἐπιστατεῖν, παραστατεῖν*.

343. *εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς*] *ἥπερ γε ταραχῆς* conj. Burges. *ἦν*] Prima persona.

344. *ἰδοῦ σὺ πρέμνον τοῦδ' ἔδους ἐστεμμένον* conj. Burges. ex responso. "Altaria deorum, ad quae supplices sedebant, proprie dicuntur *δαιμόνων ἔδη*. Cf. Her. 104." *πρύμναν πόλεως*] Qu. *πόλεως πρύμναν*.

350. *δάμαλιν, ἃ 'ν πέτραις ἠλιβάτοις ἀναλκίς ἐπισινης —* Burges. in Class. Journ. III. 186. *ἄμ πέτραις*] *ἃ 'ν πέτραις* Butler. prob. Blomf. ad Pers. 572. *πέτραις ἠλιβάτοις*] Cf. Eur. Suppl. 80. *ἐξ ἀλιβάτου πέτρας*. Xen. Anab. I. 4. 4. *ὑπερθεν δὲ ἦσαν πέτραι ἠλιβάτοι*. Qu. *πέτρας ἠλιβάτους*.

351. *ἠλιβάτοισιν*] *ἠλιβάτοις, ἔν'* Valck. ad Phoen. 215. Malim

ἀλιβάτοιον. Cf. ad Soph. Tr. 144. χώροις ἴν' αὐτοῦ (χώροιον αὐτοῦ vulg.) etc.

354. κλάδοι νεοδρόποις κατάσκιον] Cf. Ag. 493. κατάσκιον κλάδοις ἐλαίας. Supra 333. νεοδρέπτους κλάδους.

355. νέον θ'] φανένθ' conj. V. D. in Class. Journ. IV. 156. νεύονθ' Bamberger. Herm. Dind. ναίονθ' Mein. Anal. Soph. p. 230. ναύονθ' (i. e. ἰκετεύοντα, Hesych. Phot.) Wecklein. ναοῦ θεμέλιον Burges. Qu. θάσσονθ', vel ἰκέτην ὄμιλον —, vel νέω θ' ὁμίλῳ τόνδ' ἀγώνιον πάγον. τῶνδ' ἐφεστίων θεῶν] τόνδ' ἐφεστίων θεῶν Herm. Dind. Leg. τόνδ' ἐφέστιον θεῶν. Cf. 503. ναύτην ἄγοντες τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.

356. ἐξ ἀέλπτων —] Cf. Soph. Aj. 716. εὐτέ γ' ἐξ ἀέλπτων etc. El. 1263. ἀφράστως ἀέλπτως τ'. Eur. Phoen. 311. φανείς ἄελπια κἀδόκητα. Soph. El. 1263. ἀφράστως ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον. ἀστοξένων] Qu. ἐκ τῶν ξένων.

358. γένηται] Praestat γένοιτο, praesertim post εἴη 356. Cf. ad Trach. 596.

359. δῆτα τὰν ἄνατον M. δῆτ' ἄνατον Pauw. Dind. τάνδ' ἄνατον Dobr.

360. κληρίου] Schol. παντάπασι κληροῦντος καὶ κραίνοντος.

361. γεραφρόνων codd. Unde γεραιὰ φρονῶν V. D. in Class. Journ. II. 655., coll. Pers. 783. Ἐέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ. γεραιόφρων (ut παλαιόφρων 601.) Burges. γεραρὰ φρονῶν Weil.

362. οὐνπερ M. οὐκ ἀπρακτήσεις conj. Burges. ex schol. αἰδόμενος οὐ πτωχεύσεις (οὐκ ἀποτυχήσεις id.). Hesych. οὐκ ἀπρακτήσεις· οὐκ ἀποτυχήσεις.

363. λήματ' M. λήμματ' Turn. λαίγματ' Wecklein.

365. δωμάτων ἐφέστιος] Cf. Eum. 577. δόμων ἐφέστιος ἐμῶν. 669. Sept. 853.

366. εἰ μαίνεται πόλις] Si quid mutandum, εἰ πόλις λυμαίνεται, et mox ἐκτεμεῖν ἄκη praetulerit Burges.

367. μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἀκη] Cf. Eur. Her. 96. μελόμενοι τυχεῖν. λαὸς] Cf. 511. λαούς.

368. ὑπόσχεσιν πάρος, ἀστοῖς δὲ — κοινῶσας πέρι] ὑπόσχεσιν, πάρος | ἀστῶν γε πᾶσι τῶνδε κοινῶσαι πέρι Pauw. prob. V. D. in Class. Journ. I. 465.

369. τοῖσδε] Qu. τῶνδε.

370. τὸ δάμιον] Cf. 699. τὸ δάμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει. Arist. Eccl. 81. βουκολεῖν τὸ (τὸν libri) δῆμιον. Lucian. Herm. 82. τῷ δημίῳ (masc.) παραδεδόσθαι.

372. βῶλον εὐεστοῖ χθονὸς Burges., coll. Sept. 193. Ag. 656.

375. ἄγος φυλάσσου] Cf. Soph. Ant. 256. ἄγος φεύγοντος ὡς.

379. ἀμηχανῶ —] Cf. Eur. Iph. A. 55. τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεω πατρὶ, | δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως | ἄψαιτ' ἄριστα.

380. δραῖσαι τε μὴ δραῖσαι τε] Cf. Eur. Iph. A. 56. δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, κτλ. καὶ τύχην ἐλεῖν] τὴν τύχην λαχεῖν F. G. Schmidt, coll. Aj. 1058. Cf. Ag. 1653. τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα. Qu. κάλλειν τύχην.

383. προσήμενοι] Ut supplices.

385. ἱκταίου libri. ἱκτίου (?) Dind. μένει τοι Ζηνὸς ἱκτίου κότος | δυσπαραθέλκτοις παρόντας οἴκτοις Karsten ad Ag. 48. Qu. ἱκεσίου (coll. 616. Soph. Phil. 484. Ζηνὸς ἱκεσίου), vel ἱκτῆρος (infra 479. Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον ἱκτῆρος). Corripitur forsan media in ἱκταίου, ut in δέιλαιος, etc.

386. οἴκτοις] Propter lamenta. δυσπαραθέλκτους (μένει) Burges. δυσπαραθέλκτος παθῶν ἀνοίκτοις ('aegre placabilis iis qui aliena infortunia commiserari non didicerint') Herw.

388. νόμῳ πόλεως] Qu. πόλεως νόμῳ. ἐγγύτατα γένους εἶναι] Cf. Plat. Hipp. maj. 304 D. καὶ γὰρ μοι τυγχάνει ἐγγύτατα γένους ὦν. et ad Av. 1665.

390. φεύγειν] φαίνειν Herw. Cf. Eur. Her. 142. νόμοισι τοῖς ἐκείθεν ἐψηφισμένοις.

391. ἔχουσι κῦρος] Cf. Soph. Oed. C. 1780. πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος. El. 919. Thuc. V. 38. αἴπερ ἅπαν τὸ κῦρος ἔχουσι.

392. μὴ τί ποτ' οὖν] Qu. μηδέποτ' οὖν —, vel μήποτ' ἐγὼ γενοίμαν —.

393. ὑπαστρον] V. ad Soph. Oed. R. 795. ὑπαρχον — δύσφρονος, φυγὰν tentat Herwerden.

394. ὀρίζομαι] Cf. 256. τέκμαρ Burges., coll. Hesych. τέκμαρ: πέρας, τέλος.

397. οὐκ εὐκριτον τὸ κριμα] Cf. Ag. 1561. δύσμαχα (δύσκριτα?) δ' ἐστὶ κριναί. κριμα] χοῆμα V. D. in Class. Journ. VI. 344., quum prior in κριμα brevis sit, ut in Nonni loco, ἐς κριμα δισσοὺν ἔβην ἑτερότροπον.

398. οὐκ ἄνευ δήμου τάδε πράξαιμ' ἂν] Cf. Soph. Oed. C. 913. πόλιν — ἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδέν.

399. μὴ καί ποτε Cant. prob. V. D. in Class. Journ. IV. 156. οὐδέ περ κρατῶν] Cf. Arist. Ach. 222. μὴ γὰρ ἐγχάνοι ποτὲ | μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν Ἀχαρνέας.

400. εἴ πού τι μὴ καλὸν τύχοι conj. V. D. in Class. Journ. IV. 156. Vide vv. ll. μάταιον εἴ τι πού τι τύχη Both. Qu. εἴ πού τι ἀνταῖον τύχοι. μὴ τοῖον τύχη libri. μὴ λαῶν τύχη Schneidewin. καὶ μὴ τοῖον libri. κάλλοιον Herw. Qu. μὴ καλὸν, vel καὶ μὴ ὀσθλόν. Qu. μὴ ἀγαθὸν τύχη.

402. ἀμφοτέρους M. ἀμφοτέροις Sch. Herm. Dind. ἀμφετέρωσε etiam Bamberg. ἀμφοτέρωσ' ὁ δαίμων Burges., coll. Hesychio,

Ἀμφοτέρωσε: εἰς ἑκάτερον μέρος. Qu. ἀμφοτέρως ὁ δαίμων. Cf. Cho. 61. ῥοπα δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας ταχεῖα τος μὲν ἐν φάει.

405. ῥεπομένων] φερομένων vel νεμομένων conj. Herw. μεταλγεῖς] μέγ' ἀλγεῖς vel potius καταλγεῖς conj. Herw. Qu. παραιτεῖ.

407 sq. δεῖ — δεδορκὸς ὄμμα μῆδ' ἄγαν ὦνωμένον] δεῖν — δεδορκὸς ὄμμα φημὶ μῆδ' ὦνωμένον Herwerden.

407. βαθείας φροντίδος] Cf. Sept. 593. βαθειαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Pers. 142. φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον. Pind. N. IV. 8. ὃ τι κε — γλώσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

409. δεδορκὸς ὄμμα] Cf. Soph. Aj. 85. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα. Fort. δεδορκότ' ἄνδρα. μῆδ' ἄγαν ὦνωμένον] Qu. μῆδ' ἀχλύν τιν' εἰμένον. μῆδ' ἄγαν ἄνω μένειν marg. Ask. Quam lectionem certissimam habet V. D. in Class. Journ. IV. 156.

412. ῥυσίων ἐφάπεται] Cf. 728. ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες (schol. ἐνεχυράζοντες ἡμᾶς διὰ τινος ἀρπαιγῆς). Soph. Oed. C. 858. καὶ (ἔτι?) μεῖζον ἄρα ῥύσιον θήσεις πόλει. | ἐφάπομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν.

416. ὅς οὐδ' —] Versus forsan spurius.

417. Spurium esse censet Herwerden, fictum ex v. 406. "Deleatur versus soloecus, languidus et imperite fictus e v. 507."

μῶν οὐ δοκεῖ —;] Eur. Andr. 82. μῶν οὐ (οὖν Musgr.) δοκεῖς σου φροντίσαι τιν' ἀγγέλων;

425. ὦ πᾶν κράτος ἔχων χθονός] Cf. Soph. Phil. 142. σὲ δ' ἐλήλυθεν (?) πᾶν κράτος ὠγύγιον.

428. μή τι τλής —] Cf. Sept. 326. τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι, ἔ ἔ, νέας τε καὶ παλαιὰς ἱππηδὸν πλοκάμων, περιορηγνυμένων φαρέων.

430. ἀγομέναν — ἀμπύκων] Cf. Arist. Lys. 1119. τῆς σάθης ἄγε.

431. ἐπαιδοῦ πλόκων conj. Burges.

432. πέπλων τ' ἐπιλαβὰς] Cf. 457. συλλαβὰς πέπλων.

435. μένειν (vel μενεῖ) ἀραις τίνειν, vel ἀραίαν τίνειν Elmsl. in Ed. Rev. XXXV. μένειν χερὶ τίνειν ὁμοίᾳ Θέμιν conj. Burges. Qu. μένει ἄρ' ἐκτίνειν.

437. φράσαι] Tecum reputa. Cf. Cho. 113. ταῦτα — φράσαι.

438. ἐξοκέλλεται] Qu. ἐξοκέλλομαι.

439. πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν] Cf. supra 341. πόλεμον ἄρασθαι νέον. 950. Eur. Fr. 50, 2. πόλεμον αἴρονται μέγαν. 1050, 2. νεῖκος αἴρεσθαι κακοῖς. Arist. Av. 1188. πόλεμος αἴρεται πόλεμος οὐ φάτος | πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. et ad Arist. Ach. 913. ὄναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν. Etiam πόλεμον ἀναιρεῖσθαι τινι (aut πρὸς τινά). Dem. p. 1435. ἐπειδὴν — ἀνέλονται πόλεμον. Diodor. Sic. IV. 15. ἀνελομένων τὸν πρὸς τοὺς ἀθανάτους πόλεμον.

440. πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη καὶ γεγόμφωται (i. e. ἄραρε, ἀραρότως ἔχει), σκάφος — Herw., coll. 944. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν (ὥστ' ἔχειν?) ἀραρότως.

441. προσηγμένον] προσηρμένον Scal. Herm. προσπεπηγμένον Wecklein. στρέβλαισι ναυτικαῖς νεῶς προσηγμένον conj. Burges. Qu. εὖ προσηγμένον.

443. καὶ χροῖ μ', ὅσ' ἔμενεν ἐν δόμον δοθουμένων, | ἄτης γε μείζω κυμάτων, πλήσαι γόμον tentat Burges. χρήμασιν] Qu. χρημάτων.

444. γε μείζω] γρ. γεμίζω Steph. Quod aut verum aut vero proximum esse liquere censet Elmsleius ex Ag. 978. ἐμπλήσας] ἐμπλήσαι Both.

445. γένοιτ' ἂν ἀλλὰ κτησίον Διὸς χερὶ Burges. κτησίον Διὸς χάριν] I. e. favore Jovis etc. Cf. Vesp. 62. οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν, etc. Arist. Lys. 306. θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ. Eum. 707. ἐν τε δώμασιν | οἰκεῖ πατρώοις Παλλάδος καὶ Λοξίου | ἕκατι.

446 sq. καὶ γλώσσα —] Similiter Eum. 100. παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλότατων, | οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται. De constructione cf. ad Sept. 681.

446. γλώσσα τοξεύσασα —] Cf. Eur. Hec. 603. καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην. Trag. adesp. Fr. 442. ὅταν τις — γλώσση ματαίους ἑξακοντίζη λόγους. Anth. Pal. VII. 405. 6. ὁρθὰ τοξεύσας ἔπη. "Achill. Tat. (ut vid.) λόγος γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης βέλει θεραπεύεται." (Dobr.) τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια] Hoc soloeum videtur. Lege τοξεύσασ' ἃ μὴ 'στι καίρια. Sed cf. Dem. p. 806. ὡς πράττοντα καὶ λέγοντα μὴ τὰ ἄριστα τῶ δήμῳ. Eur. El. 191. καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὔσι μὴ ἀγάμοις etc.

447. 448. Forsan inverso ordine legendi.

449. γενήσεται] Qu. χυθήσεται. Cf. Eum. 263. αἷμα — χύμενον. Cho. 401.

450. πεσεῖν χρηστήρια] Cf. Eur. Ion. 431. χρηστήριον πέπτωκε.

452. ἦ κάρτα] ἄχαρτα conj. Both. τᾶκρानτα Burges.

454. γένοιτο δ' εὖ] Cf. Ag. 187. εὖ γὰρ εἶη.

455. πολλῶν] θέλων F. G. Schmidt.

456. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν] ἀκούσομαι λέγοις ἄν feliciter Herw. καὶ] χᾶ Wakef. Recte. εἶ σοι δοκεῖ, λέγοις ἄν ingeniose F. G. Schmidt.

457. στρόβους] Lege στρόφους. Et sic Spanhem. Cf. Sept. 871. συλλαβὰς πέπλων] Cf. 432.

458. τύχαν γυναικῶν] τεύχη γυναικῶν Wakef. S. C. § 125.

459. συμπρεπῆ πέλοι] συμπρέποι στολῆ Weil. συμπρέποι πέλοις Hart. συμπρέποι γένει F. G. Schmidt. τρυφῆ γυναικῶν ταῦτ' ἄν ἐμπερῆ πέλοι Oberdick. Displicet συμπρέποι. Qu. τάχ' ἄν γυναικῶν ταῦτ' ἄν εὖ (vel ταῦτ' ἔπη) πρέποι γένει.

460. τήνδε γηρυνθεῖσ' ἔσει] τήνδ' ἐγηρῶσω ποτὲ V. D. in Class. Journ. IV. 157., coll. Soph. Phil. 561. φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας. Eur. El. 1327. φεῦ φεῦ, δεινὸν τόδ' ἐγηρῶσω etc. τήνδε γηρῶσειν σ'

ἐρεῖς Mein. Anal. Soph. p. 308. τήνδε γηρούσει (v. γηρούει) σύ μοι Herwerden. τήνδε γηρουθεῖσ' ἔχεις recte Naber, quum non roget rex quid dicturus sit, sed quid dixerit, Chorus. Cf. Plat. Crat. 404 C. λέγεται ὁ Ζεὺς αὐτῆς ἐρασθεῖς ἔχειν. Distinguendum autem sic, λέξον· τίν' αὐδὴν —; γηρουθεῖσ'] Forma passiva sensu medio, ut δερχθεῖς, ὁμορχθεῖς, etc.

461. ὑποστήσει M. ὑποσχῆσει marg. Ask. ὑποστήσεις Burges. Wellauer. νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι] Cf. Eur. Med. 995. δύστανε, μοίρας ὅσον παροίχει (quantum a pristina fortuna excidisti vertit Elmsl.).

463. κοσμήσαι] κοσμήσω Burges. ex schol.

464. ἀνιγματῶδες] Cf. Anaxil. III. 348.

465. ἐκ τῶνδ' — ἀπάγξασθαι θεῶν] κοίτων (κοιτῶν?) γ' — ἀπαλλαξώμεθα Burges. ἀπάγξασθαι θεῶν] ἀπάγξασθαι θέλω Naber.

466. μακιστήρα] μαστικτήρα Auratus. Recte. Cf. v. μαστίκτωρ Eum. 160. et μαστίκτειρα supra 163. 174.

467. ὠμμάτωσα] Illustravi. Cf. Cho. 854. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψειαν ὠμματομένην.

468. καὶ πολλαχῆ γε] καὶ πόλλ' ἄχη καὶ Burges. Qu. ναί· πολλαχῆ —, vel καὶ πολλαχῆ τοι —.

471. ἐσέβηκα M. Ald. ἐσβέβληκα Tyrwh. Butler. ἐσβέβηκα Schutz. Dind. λιμὴν κακῶν] Refugium a malis. Cf. Eur. Andr. 892. χείματος λιμὴν. Monost. 309. λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τύχη. Sed Pers. 250. πλούτου λιμὴν (receptaculum).

473. μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον] Cf. Cho. 1033. τόξω γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.

474. εἰ δ' αὖθ' —] Cf. Sept. 5. εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι.

475. τέλους] Suspectum. Qu. δορός. Cf. Ag. 438. ἐν μάχῃ δορός. Soph. Ant. 674. σὺν μάχῃ δορός. Vel χερός. Cho. 936. ἐν μάχῃ χερός. Sed cf. Cho. 874. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Sept. 163. Διόθεν γένοιτο — τέλος ἐν μάχῃ.

477. οὔνεκα] Imo εἴνεκα.

478. Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον] Leg. Ζηνὸς ἄζεσθαι κότον. Cf. Theogn. 738. Κρονίδη, σὸν χόλον ἀζόμενοι. 280. Sed Aesch. Ag. 946. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.

479. φόβος] Imo θεός.

480. σὺ μὲν] ἴθ' οὔν Schutz.

481. κλάδους —] Cf. 241. et ad Eur. Her. 125. ἰκέται κἀθηνται — βωμὸν καταστέφαντες. Soph. Oed. R. 3. ἰκετηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι. 143. ἄραντες ἰκτῆρας κλάδους. Andoc. de myst. p. 54. νόμος δὲ ἦν πατριος ὃς ἂν θῆ ἰκετηρίαν μυστηρίοις τεθνάναι. ibid. κατηγόρησαν δέ μου καὶ περὶ τῆς ἰκτηρίας, ὡς καταθείην (αὐτὴν θεῖην?) ἐγὼ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ.

484. μηδ' ἀπορριφθῆ λόγος ἐμοῦ] μηδ' ἐπιρριφθῆ ψόγος ἐμοὶ
F. G. Schmidt. λόγος] ψόγος Conington. ad Cho. 989. Schmidt.
Quod cum φιλαίτιος bene congruit.

486. εἰσιδῶν κῦτος τόδε conj. Burges. οἰκτρά γ' εἰσιδῶν τάδε
Both. οἰκτίσας ἰδῶν τάδε Linwood. ἀστὸς εἰσιδῶν τάδε feliciter
V. D. in Class. Journ. IV. 157. ("cum praecesserit λεώς."). et F. G.
Schmidt. οἰκτρὸς — Stanl. (Sed οἰκτρὸς valet miserandus, non
misericors.) οἰκτίσας ἰδῶν Herm. Qu. οἰκτίσας ἰδῶν, vel οἰκτίσει'
ἰδῶν τάδε· | ὕβριν μὲν —.

489. τοῖς ἤσοοσιν —] Cf. Ag. 790. τῶ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστε-
νάχειν πᾶς τις ἔτοιμος. εὐνοίας φέρει] Ἰ. e. εὐνοεῖ. Soph. Aj. 688.
εὐνοεῖν θ' ὑμῖν ἅμα. Qu. εὐνοϊαν φέρει.

491. εὖ ῥέοντα] εὐρεθέντα Porson.

494. καὶ πολισοῦχων ἔδρας M. Qu. κάστικας (vel ἀστικὰς τ')
αὐτῶν ἔδρας. Cf. 501. βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἔδρας.

496. μορφῆς δ' —] Cf. Prom. 78. ὁμοια μορφῆ γλῶσσά σου
γηρούεται.

498. φόβον] φόνον Herw. Martin. Heimsoeth. Oberdick. probat
F. G. Schmidt. φθόνον Müller. Strübing. coll. schol. μὴ θαρρήσας
μόνος ἀπελθεῖν φοβηθῶ (φονευθῶ Herw., aliter enim non ὑπό
τινος additurum eum fuisse) ὑπό τινος. Idem conjicit μὴ θράσος
τέκη φόβος ('ne metus pariat audaciam', cf. ad Soph. Oed. R.
873.). θράσος] θρόος (i. e. θόρυβος) Burges. φόβον] φόνον
Pauw. Burges.

499. καὶ δὴ φίλον] Imo ἤδη φίλον —. Anglice, ere now.

502. παλινστομεῖν Dobr., coll. Sept. 247. ναύτην] ναυστήρ'
vel ναυστήν, ναυτήν (i. e. ἰκέτην) Weckl. ξυμβόλοισιν] ξυμβο-
λοῦσιν (obvenientibus) conj. Burges. (coll. schol. τοῖς ξυντυγχά-
νουσιν. Hesych. συμβολεῖ: συντυγχάνει. Sept. 358.). Herm. Dind.

503. ἐφέστιον] ἐφ' ἐστίαν Burges.

504. κίοι] Cf. Pers. 1069. κίε. Cho. 680. Qu. κίει. τούτῳ
μὲν εἶπας] εὖ μὲν τόδ' εἶπας Naber. Qu. καλῶς τάδ' (μάλ') εἶπας.

507. χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν] Qu. πιθόμενος (aut πιστὸς ὦν)
λόγοις σέθεν.

508. ἐπιστρέφου] ἐπιστρωφῶ Dobr.

510. ἄρπαγες M. ἀρπαγαῖς σ' recte Porson.

511. ἀλλ' εἰ —;] Cf. Cho. 775. Qu. ἀλλ' ἦ —;

512. εὐφημον εἶη τοῦπος. XO. εὐφημούμεθα. conj. Burges.
εὐφημουμένη (εὐφημουμένης conj.) passivo sensu accipit V. D. in
Class. Journ. IV. 157. ("Bonis verbis utere, cum ipsa bonis ver-
bis a me accepta sis"), coll. Herodian. VII. εὐφημούμενον ὑπὸ τοῦ
δήμου καὶ φυλλοβολούμενον. Qu. ἴσθι τοῦπος ἐκβεβλημένη, vel
— ἐνθυμουμένη.

513 sq. Regi haec tribuit et sic disponit Burges, *BA.* οὔτοι — | ἀεὶ δ' — | ἀλλ' — | σύ τοι — | ἐγὼ δὲ — | πείσω — | καὶ σὸν — | πείθω δ' — | πρὸς — | λιταῖς — | ἐγὼ δὲ —.

513. δυσφορεῖν] Qu. δυσθροεῖν (i. e. δυσφημεῖν). Et sic Herw. ad Soph. Oed. R. 86.

514. ἀεὶ δ' ἀνάκτων] ἀεὶ γυναικῶν Madvig. Qu. ἀεὶ γ' —. φρενί] Qu. φρένα (Heath. Dind.) aut φρένας.

515. σὺ καὶ] σύ τοι Schutz. et Burges. in Class. Journ. III. 189.

516. δαρὸν χρόνον] Cf. Soph. Aj. 414. πολὺν — δαρὸν τε — χρόνον. Eur. Herc. 702. χρόνος γὰρ ἤδη δαρὸς ἐξ ὅτου etc. Bacch. 887. δαρὸν χρόνον πόδα.

517. συγκαλῶν] συγκαλεῖν Heimsoeth., coll. Ag. 601. σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. συγκαλῶν futurum est. ἐγχωρίους] Qu. ἐγχωρίων aut ἐγχώριον.

518. πιετω M. πείσω Turn. σπεύσω Martin. Heimsoeth. πατῶ Weckl. στείχω recte Weil. Dind.

519. πατέρα τοῖα M. πατέρα ποῖα apogr. Dind. πατέρ' ὁποῖα Stanl.

520. θεοὺς — παραιτοῦ] Cf. Arist. Eq. 37. ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα.

522. ταῦτα] τὰμὰ F. G. Schmidt.

527. γενέσθω] στυγήσας F. G. Schmidt. Qu. παράσχεις. Cf. ad 528. πνθοῦ τε κάγγενέσθω Burges. Qu. πιθοῦ τόδ' ὡς γενέσθαι. πιθοῦ] Fort. ἰδοῦ.

528. ἄλευσον] Qu. ἄρηξιν (?), aut ἀλκήν τιν', aut ἄρηξον. Cf. ad 527. εὖ στυγήσας] εὖμενής μοι F. G. Schmidt. Qu. εὖμενής ὦν, vel εὖ φρονήσας, vel εὖνοήσας.

530. τὰν μελανόζυγα 'ταν (sic) Ask. τὰν μελανόζυγ' ἄταν Stanl. Schutz. τὰν μελανόζυγ' ἄβαν ('nigrum juvenum remigium') conj. V. D. in Class. Journ. IV. 158. τὸν μελάνα ζυγίταν (remigem) Burges., qui ἐπιδὼν cum ἔμβαλε jungit. Qu. τὰς μελανόζυγας ναῦς.

532. παλαίφατον] παλίμφατον conj. Burges.

533. γένος —] Qu. γένους —.

535. πολυμνήστωρ libri. πολυμνήστορ Herm. πολυμνᾶστορ Dind. πολυμνήστη passivo sensu ter legitur in Odyssea, 4, 770. 14, 64. 23, 149.

536. Cf. 19. 313.

537. ἔνοικο] Qu. ἄποικοι.

539. ἀνθονόμου 'πὶ ποίας λειμῶνα βούχιλον Burges., coll. ποιόνομος 51.

540. λειμῶνα βούχιλον] Cf. Soph. Tr. 188. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι. Pind. N. IV. 52. βουβόται (βούβοτοι?) — πρῶνες.

541. οἴστρω ἐρεσσομένα] Eadem metaphora est Eur. Iph. T. 307. μανίας πίτυλον. Herc. 816. πίτυλον — φόβον. 1187. μαινομένῳ Qu. οἴστρω ἐλαννομένα.

544. διχῆ — διατέμνουσα] Sic διχῆ διαιρεῖν Plat. Crat. 396 A. διχῆ διαλαμβάνειν Phileb. 23 C. δίχα διαλαβεῖν Theaet. 147 E. δίχα διατέμνειν Symp. 190 D. δίχα διελεῖν Soph. 221 E. "Terram Asiae oppositam bifariam dissecans, fatis urgentibus, ad Bosphorum pervenit" ad mentem Stanleii vertit V. D. in Class. Journ. IV. 158. ἀντίπορον] ἀγχίπορον Francken.

545. πόρον — δρίζει] I. q. περᾶ. Cf. Eur. Med. 433. διδύμους δρίζασα πόντου πέτρας. Her. 16. φεύγομεν δ' ἀλώμενοι | ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.

548. διαμπάξ] διέπτα (ut προσέπτα Prom. 115.) malit Burges.

554. Inter τοὺς et ποταμοὺς obelum interponit Porsonus. Quod probat Burges in Class. Journ. III. 190. Speciale enim aliquod sententiam postulare, non generale istud τοὺς ποταμοὺς δ' ἀνάους. βαθύπλουτον] V. ad Aj. 130. μακροῦ πλούτου βάθει. Eur. Fr. 462. Εἰρήνη βαθύπλουτε. Arist. Fr. 163. Εἰρήνη βαθύπλουτε. Act. Apost. XX. 9. βαθὺς πλοῦτος. S. Paul Epist. Rom. XI. 33. ὃ βάθος πλούτου etc.

556. ἰκνεῖται διακναιομένα Elmsl. in Ed. Rev. XXXV. Cf. Prom. 898. ἰκνεῖται δ' ἐκκεκηριωμένη conj. Burges., coll. Hesych. Ἐκκεκηριωμένη: ἐκπεπληγμένη, ἔξω τῆς ψυχῆς γεγонуῖα.

559. νόσοις ἄθικτον] δρόσοις ἄθικτον Naber.

560. χιονόβοσκον] Cf. Eur. Phoen. 815. χιονοτρόφον. ὄντ' ἐπέρχεται] οὗ γ' ἐπέρχεται Burges. τυφῶ] Eadem genitivi forma est Soph. Fr. 951. Arist. Nub. 336.

563. Ἦρας] Cf. Prom. 900. παρθενίαν εἰσορῶσ' Ἰοῦς μέγα δαπτομένην | δυσπλάνοις Ἦρας ἀλατείαις πόνων.

569. βοτὸν — μιξόμβροτον] Cf. versum, ἢ θεῖον ἢ βρότειον ἢ μιξόμβροτον. Eur. Cycl. 318. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον. μιξόμβροτον] Formatum ut ἄμβροτον.

575. βία δ' — παύεται] Ἰὰ δ' — ἄπτεται Burges., coll. 312.

578. δακρύων] δάκρυον Burges.

586. νόσους ἐπιβούλους] νόους — Burges. δόλους — Naber. Recte, opinor.

588. λέγων] γενέων Burges. Idem mox κυρῆσαι pro κυρήσαις, τόδ' — κυρήσαις] Cf. Soph. El. 663. ἢ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπικάζων κυρῶ | κείνου; Phil. 223.

590. τίν' ἂν θεῶν εὐλογωτέρας ἂν κεκλοίμαν ἐνδίκους ἐπ' ἔργοις Schutz. Cf. Soph. Oed. R. 159. πρῶτα σὲ κέκλωμαι, ὦ θυγατερ Διός, etc.

591. κεκλοίμαν] Cf. Oed. R. 159. πρῶτα σὲ κέκλωμαι, ὦ θυγατερ Διός. Supra 41. ὄντ' ἐπικεκλωμένα —.

592. πατὴρ φντουργός] Cf. Soph. Oed. R. 1482. τοῦ φντουργοῦ πατρός.

593. παλαιόφρων] Cf. Eum. 838. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, | ἐμὲ παλαιόφρονα etc.

594. μῆχαρ οὐριζοι et mox φρήν φέρει δαυλὸς Burges. in Class. Journ. III. 191.

595. ὑπ' ἀρχᾶς] Imo ὑπ' ἀρχᾷ (ἀρχᾷ). Qu. ὑπαρχος δ' —. θοάζων] Schol. καθήμενος. Cf. Soph. Oed. R. 2. τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε —; Empedocl. 18. σοφίης ἐπ' ἄκροισι θοάζειν.

597. "Si deficit antistrophicus, lege κλύων. Similiter infra 930." (Burges.) κάτω deleri jubet Pauw. σέβει] Qu. δέπει.

599. βούλιος — φρήν] Cf. Cho. 670. εἰ δ' ἄλλο προᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον. δούλιος] βούλιος Auratus. Cf. Ch. 672. εἰ δ' ἄλλο προᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον. Mira vox et contra analogiam formata, ita ut aegre eam sanam esse crediderim. Non minus analogiae repugnat βούλιος a βουλή quam μούσιος a μουσα.

601. δήμου] δήμῳ Butler.

602. ᾧ χαῖρε, πρέσβυ] Scribendum sic, ᾧ χαῖρε πρέσβυ. Cf. Ag. 22. ᾧ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός. et ad Arist. Ach. 872. φίλτατ' ἀγγέλλων] φίλτατ' ἀγγέλων M. pr. Weil., coll. Cho. 1049. φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί. Soph. El. 1125. Recte.

603. ἔνισπε] ἐν εἰπέ Turn. prob. Burges. Idem mox πῶς pro ποῖ. εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων] Qu. ἐς τὰ τῶν —. Cf. Soph. Oed. C. 649. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός. Eur. Andr. 994. τέλος] Decretum. Cf. 624. Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος. Cho. 874. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Eum. 544. κύριον μένει τέλος. Ag. 934.

604. δήμου κρατούση χειρὶ πλῆθος ἔσπετο Burges. ὄπη fere malit Dobr. ὄπη πληθύνεται] I. e. in utram partem magis inclinatur voluntas populi. Cf. Ag. 1370. ταύτην (τὴν γνώμην) ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι (inclino). πληθύνεται M. πληθύνεται Blomf. Gl. Cho. 1044. Recte. Cf. Ag. 1370. ταύτην (τὴν γνώμην) ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι. Herod. II. 24. 1. διότι μοι δοκέει πληθύνεσθαι (πληθύνεσθαι al.) ὁ Νεῖλος. Redde, inclinatur, propendit.

605. οὐ διχορρόπως] Cf. Ag. 815.

606. ὡς ἂν ἠβήσαιμι] ὡς ἀνηβῆσαι με Tyrwh. Both. Recte. Lege ὡς ἀνηβῆσαιμι. Cf. 775. ἄγγελον — γέρονθ', ἠβῶντα δ' εὐγλώσσω (?) φρενί.

609. μετοικεῖν] μετασχεῖν Burges., coll. Eum. 867. χώρας μετασχεῖν τῆσδε.

610. ξύν τ'] Qu. ξύν γ'.

612. τὸ καρτερόν] I. e. βίαν. Sic πρὸς τὸ καρτερόν, i. q. πρὸς βίαν.

613. γαμόρων] Cf. Eum. 890. Herod. VII. 155. τοὺς γαμόρους καλεομένους τῶν Συρηκουσίων. Qu. τῶν γεωμόρων.

614. δημηλάτω] δημηλάτην Stanl. ex Steph. Byz.

616. ἱεσίου Ζηνὸς M. Ζηνὸς ἱεσίου Burges. Dind. Cf. 390.

617. μήποτ'] Fort. μηδ' ἂν.

618. παχῦναι] πλατῦναι M. in marg. Scal. παχνοῦσθαι Burges., coll. Cho. 81. παχνομένη. παλῦναι Aurat. Qu. κακῦναι. Mendosum videtur παχῦναι. Postulatur verbum florere significans.

619. *πρὸ πόλεως*] Leg. *πρὸς* (aut *τῆς*) *πόλεως*.

620. *ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς*] Cf. Fr. 435. *ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκδυτον*. Prom. 59. Eum. 561.

622. *ἔκλαναν εὐκλήτορος* M. *ἔκριν'* — Both. *ἔκρανευ εὐκλήητος* conj. Herwerden. Sed cf. 624. *Ζεὺς δ' ἐπέκρανευ τέλος. ὡς εἶναι τάδε*] Lege *ὡστ' εἶναι* (*ἔχειν*) *τάδε*. Cf. ad Ag. 546.

623. 624. *δημηγόρους τέλος*] *δημηγόρου* (regis) — Burges., coll. 624. *Delendos hos duos versus suspicatur Herwerden, cui adscripti illi olim videntur propter argumenti similitudinem, ad v. 621 sq.*

623. *εὐπειθεῖς*] Lege *εὐπειθεῖς* cum Blomf. ad Prom. 341. Dind. Cf. ad Ag. 274. *φάσματ' εὐπειθῆ. Qu. εὐπειθῆς. στροφάς*] Cf. Arist. Ran. 775. *τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λογισμῶν καὶ στροφῶν*.

626. *ἀγαθῶν ποινάς*] Cf. Prom. 563. *τίνος ἀμπλακίας ποινὰς δλέκει*. Pind. P. I. 113. N. I. 108.

627. *Ζεὺς δ' ἐφορεύοι* —] *Ζεὺς δ' ἐφοδεύοι* Musgr. Cf. ad Eum. 530. *ἄλλ' ἄλλα δ' ἐφορεύει*. Suppl. 138. *τελευταῖος δ' ἐν χρόνῳ πατήρ ὁ παντόπτας πρευμενεῖς κτίσειεν*.

628. *ἐπ' ἀληθείᾳ*] Cf. Arist. Pl. 891. *ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ — διαρραγείης* etc. Theocr. VII. 44. *πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ τὸ κεκασμένον ἐκ Διὸς ἔργος*.

629. *τέρμον' ἄμεμπτον*] *τέρμονα πέμπων* Hartung. *τέρμον' ἀπαντᾶν πρὸς ἄμεμπτον* Weil. *τέρμονα νωμῶν πρὸς ἅπαντα* Weckl., coll. Ag. 781. *πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ*. Schol. *βεβαίως εἰς παντελὲς φέρων αὐτάς*.

630. *νῦν*] *εἵποτε νῦν* Burges.

631. *εὐκταῖα — χεούσας*] Cf. Sept. 73. *πόλιν — Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν*. Fr. 34. *διογενεῖς* —] Prima syllaba producitur ut in similis metri versu Sept. 301.

633. *πυρίφατον*] *πῦρ ἄφατον* Burges. *μήτε περίφατον* Burges.

635. *τὸν ἄχορον*] *τὰν ἄχορον* Herm. *μήτ' — Burges. κτίσαι*] Qu. *σιῆσαι. μάχλον Ἄρη*] I. e. *incontinentem, ferocem*. Cf. Fr. 390. *μάχλον ἄμπελον. ἄχορον — Ἄρη*] Cf. 681. *ἄχορον, ἀκίθαριν — Ἄρη*. Soph. Oed. C. 1223. *μοῖρ' ἀνυμέναιος ἄλυρος ἄχορος* (sc. *θανάτου*).

636. *τὸν ἀρότοις*] *τὸν ἐν ἀγροῖς* F. G. Schmidt. *ἐν ἄλλοις*] *ἐνόπλοις* Burges. Lege *ἐναίμοις*, *sanguinolentis, cruentis*. (Et sic Herwerden ad Oed. R. 7. F. G. Schmidt. Wecklein. et jam ante eos Lachmann.) Vel *ἐν αἰνοῖς*.

638. *ἀλωαῖς* Sch. *ἀμάλλαις* Faehse.

639. *οὕνεκα*] Quia. Cf. Fr. 303.

645. *ἀτιμώσαντες*] *ἀτιμάσαντες* malit Karsten. ad Ag. 965.

646. *ἐπιδόμενοι*] *ἐπαιδόμενοι* Burges., coll. 367. 438. Herwerden ad Oed. R. conjicit *διὸν ἐπιδόμενοι πρᾶκτορ' ἐπίσκοπον δυσπολέμητον, ὄντις ἂν δόμος ἔχων ἐπ' ὀρόφων λαίνοιο; βαρὺς δ' ἐφίζει*.

πράκτορά τε σκοπὸν] πράκτορ' αὐτεπίσκοπον Heath. (Quam emendationem certissimam habet V. D. in Class. Journ. IV. 158.) πράκτορ' ἄτας σκόπον Burges.

647. ὄν τις δόμος ἀντέχοι — βιβάζοντα Burges.

648. βαρὺς δ' ἐφίξει] Cf. Pers. 507. ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλω παντὶ Περσικῶ γένει. Cho. 37.

649. μαίνοντα] λαίνοιτο (et ἔχων pro ἔχοι) Weil. prob. Weckl. ἐμβαίνοντα Butler. prob. V. D. in Class. Journ. IV. 158.

653. Ζηνὸς ἱκτορας ἀγνοῦ] Cf. Eur. Her. 365. θεῶν ἱκτῆρας (ἱκτορας Musgr. Elmsl. etc.) ἀλάτας. 764. κακὸν δ' — εἰ ξένους ἱκτορας παραδώσομεν. Cf. v. προσίκτωρ.

659. τῶνδε] τάνδε Herm. Dind.

660. τῶνδε πόλιν] Leg. τάνδε πόλιν. Et sic vir doctus in Quart. Rev. IX. 357. et Faehse. Cf. Soph. Oed. C. 917. πόλιν κένανδρον. πόλιν κενῶσαι, | μηδ' ἀστῶν ἐπιχωρίοις | μέγαν σεβόντων | τὸν ξένιον Δί' ὑπέριστατον Burges.

663 sq. ἦβας — ἄωτον] Cf. Pind. Ol. I. 13. δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρειτᾶν ἀπὸ πασᾶν· ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ. Theocr. II. 2. φοινικέω οἶος ἀώτῳ. ἦβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον ἔστω] Cf. Pind. P. VII. 48. ἄδικον — δρέπων ἦβαν. XI. 192. χρυστοστεφάνου δὲ οἱ ἦβας καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθειλον. Fr. 87. μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι. Sept. 333. ὠμοδρόπων νομίμων προπάρουθεν. Sic ἔρωτος ἄνθος Ag. 743.

664. ἔστω] Imo εἶη, ut κένωσαι κέρσειεν, etc.

665. εὐνάτωρ] Qu. εὐνατήρ, ut in Pers. 138.

666. καὶ γεραροῖσι —] Cf. Ag. 722. Eur. Suppl. 42. Hom. II. 3, 170. Hinc γεραρώτερος Hom. II. 3, 211. Cf. Eur. El. 713. θυμέλαι δ' ἐπίτναντο χρυσήλατοι, σελαγεῖτο δ' ἀν' ἄστυ πῦρ ἐπιβώμιον Ἀργείων. θυοδόκει ante θυμέλαι latere suspicatur Burges.

667. γεραροῖσι] Qu. γεράεσσι.

670. εὖ νέμοιτο] Qu. εὖ φέροιτο.

671. Ζῆνα] Pro glossemate habet Burges., coll. schol. τῶν γερόντων σεβόντων τὸν Διὰ τὸν ξένιον ὑπεριτάτως.

672. τὸν ξένιον, βροτῶν | ὅς — conj. V. D. in Class. Journ. VI. 344.

674—678. Cf. Soph. Oed. R. 172.

674. τίκτεσθαι δ' ἐφόρους] τίκτεσθαι δὲ φόρους Erf. Herm. Ahrens. Dind. Qu. τίκτεσθαι δὲ διπλοῦς γᾶς καρπὸς etc, vel — φόρους γᾶς διπλοῦς. Ibid. γᾶς ἄλλους] γᾶν ἄλπνοῦς Bergk. φόρους] An πόρους?

677. γυναικῶν λέχους] Qu. γυναικᾶς λεχοῦς (accus.).

678. ἀνδροκμῆς λοιγός] Cf. Cho. 402. βοᾶ γὰρ λοιγὸς Ἐρινὺν etc.

681. ἄχορον ἀκίδαριν] Cf. Soph. Oed. C. 1223. Ἄϊδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε θάνατος. ἄχορον]

ἄχαριν Blomf., coll. Sept. 910. οὐδ' ἐπίχαρις Ἀρης. ἀκίδαριν] ἀκίδαρις Heath. ἀκίδαριν Pors. τ' ἔνδημον Pauw. τε δῆμον Ald.

684. νόσων — ἐσμός] Cf. Juvenal. X. 218. 'circumsilit agmine facto | morborum omne genus.' Horat. carm. I. 3. 30. 'februum — cohors.' νόσων δ' ἐσμός — ἴζοι] Cf. 223. ἐν ἀγνώ δ' ἐσμός ὡς πελειάδων | ἴζεσθε.

688. καρποτελεῖ] Imo καρποτελεῖ (γᾶν), i. e. fructuum feracem. Qu. καρποτελεῖ (Stanl.) — φέρματα γᾶ πανώρω. Sic παντελής δάμαρ (foecunda uxor) Soph. Oed. R. 930. τοῖ] Qu. τοῖς.

ἐπικραινέτω] Exspectabas optativum. Sed cf. 678. ἐπελθέτω.

690. φέρματι] Schol. κνήματι. Cf. Ag. 119. λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν. πανώρω] Fort. πανδώρω. ἐπικραινέτω] Mendosum. Qu. ἐπικραινέτω. δέ τοῖ] Qu. δ' ἔτι, vel δ' αἰεί.

691. βρότατος M. βοτὰ τῶς Turn. Dind. βοτὰ γᾶς Herm. βοτὰ τοῖς probabiliter Wecklein. πολύγωνα] Cf. Herod. III. 108. Hipp. Aeg. 291.

694. εὐφημοὶ δ' ἐπὶ βωμοῖς | Μουσαῖν καθοῖντ' αἰοδοὶ conj. V. D. in Class. Journ. VI. 344.

696. ἀγνῶν τ'] Qu. ἀγνῶν δ'.

698. φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμᾶς] Qu. φυλάσσοι δὲ τιμίας (τιμίους) τιμᾶς etc.

699. τὸ δάμιον] Cf. 370.

700. προμαθῖς] "Qu. προμαθῆς. Sed διαφθορεῦ Eur. Hipp. 682." (Dobr.)

701. ξένοισι — δίκας — διδοῖεν] Cf. Thuc. V. 27. πόλιν ἧτις — δίκας ἴσας καὶ ὁμοίας δίδωσι.

703. πημάτων διδοῖεν] πημάτων τε δοῖεν frustra Blomf. in Ed. Rev. 1812. p. 488.

713. σκοπῆς] Cf. 786. Ag. 289. 309. ad Sept. 240. Ion. Fr. 47. πυργείαν (πυργώδη?) σκοπήν.

716. προῶρα —] Cf. Ag. 1064. ἧ μαίνεται τε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν. Arist. Ach. 95. πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις, | ἧ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;

717. ὑστάτου] ἐστὶ τοῦ Burges. in Class. Journ. III. 414. εὐπαγοῦς perite Herwerden ad Oed. R. 923.

718. τοῖσιν οὐ φίλη] 'Ex sententia eorum quibus est inimica' (Herw. ad Oed. R. 923.). Qu. τῶς ἂν οὖν θέλη, vel ὡς ἂν εἰ φίλη. κλύουσα γλῶσσαν οὐ φίλην Briggs. ap. Kidd. ad Dawes. p. 205. et V. D. in Class. Journ. IV. 158. κλύουσ', αὐτ' οὔσα δυσφιλῆς (aut — ἄγουσά γ' οὐ φίλους) conj. Herw. ("ultimis vocabulis explicat Danaus cur dixerit ἄγαν καλῶς"). Apposite citat Butlerus Stat. Theb. V. 412. 'clavum audire negantem proram.'

719. πρέπουσι — ἰδεῖν] Cf. Pers. 243. τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν. Cho. 12. δμήγυρις | στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις | πρέπουσα.

722. αὐτὴ δ'] Qu. αὐτὴ δ'.

723. στείλασα λαῖφος] Cf. Hec. 1064. ναῦς ὄπως ποντίοις πείσασιν λιτόχροον φάρος στέλλων. Hom. Od. γ'. 11. οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο ἰδ' ἰστία νηὸς εἴσης | στείλαν αἰείραντες.

724. ἡσύχως] ἡσύχους malit Elmsl. ad Her. 7.

727. ἴσως γὰρ ἢ κῆρουξ] ἴσως γὰρ ἂν κῆρουξ Burges. Herm. Fortasse recte. Qu. ἴσως δ' ἂν ἢ κῆρούξ τις —. Vel ἴσως γὰρ ἢ κῆρουξ ἂν —. πρεσβημόλοι M. πρέσβις μόλοι Dind.

728. ὄυσίων ἐφάπτορες] Cf. ad 412.

734. νῆες] νᾶες Dind. Forma Ionica. Cf. Pers. 423. Suppl. 715.

740. τέκνα — μαχοῦνται] Cf. Eur. Hec. 1159. ὡς πρόσω πατρὸς γένοιτο (τέκνα). Herc. 47. τέκνα μὴ θάνωσ' Ἡρακλέους. Hipp. 800. ζῶσιν (τέκνα). Eupol. II. 521. γελῶσιν — τὰ παιδιά.

744. νῆας] νέας cum Meinekio Dind. Metri causa pro ναῦς. κότω] κόπω Herw.

746. ἐν μεσημβρινῷ θάλπει] Cf. Arist. Av. 196. ἀχέτας θάλπει μεσημβρινοῖς ἠλιομανῆς βοᾷ.

747. κατερρινημένους] Limatos, strictos. Cf. Arist. Ran. 901. τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν καὶ κατερρινημένον. 902. τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν καὶ κατερρινημένον. θαλπιόν Burges.

749. γυνή —] Cf. Eum. 38. δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν. οὐκ ἔνεστ' ἄρης] Cf. Ag. 77. ἄρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρᾳ (l. γήρᾳ). Soph. El. 1243. ὄρα γε μὴν κἂν ταῖς γυναιξίν ὡς Ἄρης | ἔνεστιν. Eur. Phoen. 134. ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέροισι ἔχει.

750. δὲ καὶ] δέ τοι Heath. δ' ἐκεῖνοι Herwerden, ut prodeant dochmii duo.

753. Cf. Xen. Hell. III. 4. 11. ταῦτ', ᾧ τέκνα] τὰδ', ᾧ τέκνα Elmsl. Ed. Rev. XIX. 79. et ad Med. 326.

757. περίφρονες] φησίφρονες Dind. I. e. πεφνησμένοι τὰς φρένας, μάταιοι secundum Hesychium. Quasi φησιφρονες. Cf. v. φησίγναθος. Contra nota est locutio φύειν φρένας. Cf. v. φησίζοος. Sed cf. Ag. 1427. περίφρονα δ' ἔλακες.

758. μεμαργωμένοι κννοθρασεῖς τε καὶ θεῶν ἀλέγοντες οὐδέν Burges. in Class. Journ. III. 415. κννοθρασεῖς θεῶν ἐπαῖοντες οὐδέν Mein. ad Oed. Col. 1192. θεῶν οὐδέν ἐπαῖοντες] οὐδέν ἐπαῖοντες Ask. D. Cf. Eur. Herc. 773. θεοὶ — μέλουσι — τῶν δόσιων ἐπαῖειν.

760. φήμη τοὺς —] φήμη τις — Burges., coll. 302. ὡς λόγος τις.

761. Prior syllaba corripitur hic in βύβλου praeter morem, ut monuit Herwerden ad Ion. 1195.

762. καὶ ματαίων] παμματαίων Herw.

763. ἔχοντες] ἔχοντος Both. "Haud male", ait V. D. in Class. Journ. I. 470. κράτος] Qu. πάτερ.

764. ταχεῖα — στολῆ] ταχεῖα — στολῆ M. Rob. prob. Burges. Μοχ εὔορμος (σωτηρία, sub. ἐστὶ) idem. Cf. Arist. Lys. 16. χαλεπὴ τοι (γ' ἢ?) γυναικῶν ἔξοδος.

767. παραντίκα] Cf. Eur. Fr. 273, 2. ἡ παραντίκ' ἢ χρόνω. Alc. 13. ἄδην τὸν παραντίκ' ἐκφυγεῖν. Or. 948. ναῶν ποιμένες] Cf. Eur. Suppl. 674. ποιμένες δ' ὄχων | τετραόρων. Hel. 1039. οὔτινες τετραζύγων | ὄχων ἀνάσσουσ'. Eur. Fr. 705. κώπης ἀνάσσει.

768. Post χθόνα plenam distinctionem posuerit V. D. in Class. Journ. IV. 158.

769. ἐς νύκτ'] καί πως conj. idem V. D. "Eaedem fere litterae in initio vocis ἀποστέιχοντος repetitae erroris forte causam prae-buerunt." ἐς νύκτ'] εὐνάς Both. Cf. Virg. G. I. 447. 'Tithoni linquens aurora cubile.' ὡς — ἔχοντας] De hoc usu accusativi v. Elmsl. ad Her. 693.

771. οὔτω] Lege οὔτοι. Et sic Schutz. ob v. 764. καῖτ' οὐ conj. V. D. in Class. Journ. IV. 159. οὐδ' ἄν] οὐδάμ' Enger. Schwerdt. Weil.

773. μᾶμελεῖν] Qu. τᾶμελεῖν.

774. πράξασ'] Qu. πράξουσ'.

775. εὐγλώσσω φρενί] Plane mendosum. Qu. εὐτόλμω φρενί.

776. ἰὼ γὰ βοῦνις Pauw. ἰὼ βοῦνις, ἔνδικον γαίας σέβας. | ἄφρυκτον τόδ' οὐκέτ' ἄν μῆχαρ πέλοι Burges. ἰὼ γὰ βοῦνι τοῦνδικον σέβας V. D. in Class. Journ. VI. 344.

779. μέλας γενοίμαν καπνὸς —] Imitatur Comicus Vesp. 324. ἦ με ποιήσον καπνὸν ἐξαίφνης. Cf. Empedocl. 39. ὠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀνέπταν.

780. γειτονῶν] Qu. γεινιῶν. Sed cf. Plat. Legg. VIII. 842 E. ἄλλω ξένω γειτονῶν. Polit. 271 A. τῇ προτέρᾳ περιφορᾷ — ἐγειτόνουν.

781. τὸ πᾶν δ' ἄφαντος] Cf. Ag. 1167. πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν. Soph. El. 1009. πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι etc. Qu. ὅπως δ' ἄφαντος —.

782. ἀμπετήσαις δόσως κόνις M. ἄμ πνοαῖς διψὰς ὡς κόνις Dind. Qu. — διψία κόνις. Cf. Ag. 495. διψία κόνις.

784. ἄφρυκτον] ἄφρυκτον vel ἄσφρυκτον conj. Dobr.

785. μελαινόχως δὲ πάλλεται μου καρδία] κελαινόχως — Pauw. κελαινόχρω δὲ πάλλεται κλυδωνίω temere corrigit Dind. Cf. Pind. Fr. 88. ἔξ ἀδάμαντος — κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν. Arist. Ran. 470. Στυγὸς — μελανοκάρδιος πέτρα. Prom. 1025. κελαινόβρωτον — ἦπαρ. Cho. 411. σπλάγγνα δέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσα. Eum. 459. κελαινόφρων μήτηρ. Aesch. Pers. 119. μελαγχίτων φρήν. Ag. 1121. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς σταγῶν. Cho. 410. πέπαλται δ' αὐτέ μοι φίλον κέαρ etc. Theogn. 1199. καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν | ὅτι etc. Solon. Fr. 41. γλῶσσα δὲ οἱ διχόμυθος ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγωνῆ. Hes. Scut. 429. ἔμ μένεος δ' ἄρα τοῦγε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ. et ad Soph. Aj. 954. Cum κελαινόχως confer κελαινόφρων Eum. 459. πάλλεταιί μου καρδία] Cf. Soph. Oed. R. 153. ἐκτέταμαι φοβεράν φρένα δείματι πάλλων (f. παδῶν).

788. ἴνζε δ' ὀμφὰν οὐρανίαν] Cf. Pers. 574. ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη.

790. τῷδ' ἐγχιμφθῆν χροῖν M. τῷδ' ἐγχιμφθῆναι χεροῖν Guelf. τῷδ' ἐγχιμφθῆναι χροῖ Scorial. ὦδε χριμφθῆν χροῖ Dind. Malim τῷδε —.

793. Qu. πρὸς ὄν νέφη 'ς ὑδρηλά λείβεται χιών. νέφη δ'] κύφειλλ' Dind. Qu. νέφη θ'. νέφη — ὑδρηλά] Cf. Pers. 613. λιβάσιν ὑδρηλαῖς.

795. ἀπρόσδεικτος] ἀπρόστειπτος οἰόφρων ἐρήμας γυπὸς πέτρα Burges. ad Phil. 2. Qu. ἀπρόσμικτος. οἰόφρων] Cf. Ag. 757. δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί.

796. Observandum πέτρα sex epithetis ornatum.

799. πρὶν ἀδίκτορας κυρῆ- | σαι, καρδίας βία, γάμον Burges. in Class. Journ. III. 415., coll. Hesych. Ἀδίκτορας: — ἀνεπάφους παρθένους, ἀνάδρους. Ἴων Εὐρυτίδαις. καρδίας] κάρζας Dind. Cf. ad 71. Sept. 288.

800. ἔπειθ' ἔλωρα] Qu. ἔλωρ ἔπειτα.

801. ὄρνισιν M. πετῆσι (?) Dind.

803. φιλοσιτόνων] Qu. πολυσιτόνων.

805. τυχών] τυχεῖν Stanl.

806. τίν', ἄφαντος ἔτι, τεμῶ γάμων ἄκη λυτήρια Burges.

807. τέμνοι] τέμνω Sch. τέμνω Faehse.

809. μέλη λίτανα] Cf. Sept. 102. πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λίταν' ἔξομεν;

810. τέλεά μοι πελόμεν' ἀμάχαν' ἄλευσόν πως Burges.

812. βίαιά γ' εἰ φιλεῖς ὄραν Burges. Pro φιλεῖς qu. φιλοῖς.

818. ἀρσενογενές] Αἰγυπτογενές Burn. Burges.

820. μάταισι] Erroribus. (Cf. Cho. 918. ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας. Hesych. μάταισι· ταῖς ματαιότησι.) ματεῖαις tentat Madvig.

822 sq. σὸν δ' —] Cf. Ag. 1486. τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται; τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν; Qu. σὸν δὲ τὸ πᾶν ζυγόν. ἐπίπαν] Cf. Pers. 42.

824. ἔστιν] ἔστη Burges.

826. ὁ δὲ μάρπις —] Versus corruptissimos sic sanare conatur V. D. in Class. Journ. IV. 159. ὁ δὲ μάρπις (vel μάρπις δ' ὁ) νάϊος πρὸ γαίας· | τῶν ὑπ' ἄρτι κάμνουσ', ἰὼ φεῦ, | αὐθι κακῆς ὁμόνο- | ον δῦας βοὰν ἀμφαίνω, coll. 877.

827. ἰὸφ ἐν ὄμμασιν κλίμακας (Eur. Iph. T. 1351., schol. καταβάσεις) ναῖας ἰδοῦσά νῦν βοὰν ἀμφαίνω Weckl. Jam ἰὼ ἐν ὀφθαλμοῖς Herm.

830. πρόξενα πόνων] I. e. προξενούντα (παρέχοντα) πόνους.

842. ἐπαμίδα] ἀλιάδα hic et in 826. conj. Dobr., coll. Hesych. v. ἄμαδα. ἐπ' ἄμαλα Herm. Dind. Qu. ἀμάδα (Etym.), i. e. navem.

845. οὐκ οὖν —;] Sc. ἔσσονται. Ita Elmsleius ad Herc. F. 1146. Malim δεσποσύνω.

846. γομφοδέτω — δόρει] Cf. Arist. Ran. 824. ῥήματα γομφοπαγῆ (Aeschyl).
 847. In ησνδουπια laterē Κατάδουπα suspicatur Wecklein, coll. Herod. II. 17.

850. ἴχαρ] ἄφαρ Faehse.

851. ἰὼ ἰὼν] Qu. ἰὼ ἰώ.

852. λείφ' ἔδρανα] Cf. Soph. Aj. 194. ἀλλ' ἄνα ἐξ ἐδράνων. κί' ἐς δόρον] Cf. 504. κίοι. Pers. 1068. ἐς δόμους κίε. Cho. 680. εἰς Ἄργος κίεις.

853. ἀτίει] ἀνίειθ' (cessa) Faehse. Cf. Eum. 385. 839. 872.

854. μήποτε πάλιν ἴδοιμ'] μήποτ' ἴδοιμι πάλιν Blomf. in Ed. Rev. a. 1812. p. 488.

857. ὄνομα] νόμον Butler.

858. βαθυχαῖος] Annon βαθύχαιος?

859. ἄγειος] Ἄργειος hic laterē suspicatur R. Ellis, coll. 274. 277. et praesertim 322.

864. πρόκακα πάθε'] Cf. Pers. 986. κακὰ πρόκακα. 991. ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα.

867. καὶ γὰρ M. καὶ σὺ γὰρ Burges. εἰ γὰρ recte Heath.

868. ἀλίρρυτον ἄλσος] Cf. Pers. 112. πόντιον ἄλσος.

870. πολυψάμαθον ἀλαθεῖς M. πολύψαμμον — Pal. πολύψαμμον ἀλοῦς Burges., coll. Hor. Carm. II. 16. 2. 'prensus Aegeo.' ἀλαθεῖς Συρίασιν αὔραις Margoliouth. Qu. ἀκταῖς pro αὔραις.

873. λάκαζε] Cf. Sept. 186. αὔειν, λακάζειν. Qu. στέναζε. Εὐρυκλύδωνος Burges. ὑπερθορεῖ M. ὑπερθορεῖς Blomf. Gl. Sept. 450. ὑπεκθορεῖ Hartung.

875. βόα· πικρότερον ἀνεχε νόμον διζύος (deleto ἴνζε καὶ cum Burneio) Burges.

876 sq. Margoliouth sic corrigit, οἰοῖ οἰοῖ | λύμας, εἰ σὺ κόρας Πελασγῶν | περίπεμπα βιάζεις, | ὃν ἔσω γὰς ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντ' ἀποτρέψ- | ειεν ἄνοιστον ὕβριν, coll. Ag. 87.

877. ὄλλυμαί τις δ' ἐπαρωγὸς ἀλκὰ Burges. ηπρογα συλασκεις] ἄγρια γὰρ σὺ λάσκεις conj. Donaldson ad Antig. 24.

878. περιχαμπτὰ] χάμψα (i. e. crocodilum, Herod. II. 69.) hic laterē suspicatur R. Ellis. Idem pro λ-νμ-ασις conjicit λύμας Ἴσι βρονάζεις] Hesych. βρονάζειν· γαυριᾶν, ἥδεσθαι. Id. βρονάσομαι· ἀναβακχεύσομαι, etc. Idem verbum ex Athamante (Soph. an Aesch.?) citat Hesychius. Vox περίπεμπα occurrit etiam Ag. 87.

879. ἐρωτᾶς] ἐριώλαις Burges.

880. ὄσ] ὄσ' confidenter reponit R. Ellis.

881. ὕβριν] βᾶριν Burges. "Praeco modo dixerat βᾶριν."

884. οὐ δαμάζεται] οὐδάμ' ἄζεται Pauw. Qu. οὐδὲν ἄζεται. Cf. Eur. Hipp. 231. πώλους — δαμαζομένα. Fr. 682, 2. τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται;

885. βροτόεσσ' Ἄρεος ἄτα μ' ἀλάδ' ἄγει (μ' ἀλάδ' ἄγει Schutz.) Burges. ἄρος fortasse nihil aliud est quam αρος (i. e. ἄραχνος in v. prox.). ἄτα μαλδαάγει M. τί μ' ἄλαδ' (Schutz.) ἄγει R. Ellis.

886. ἄραχνος ὡς] Malim ἄραχνος ὡς.

889. ὀτοτοτοῖ, μαῖ Γᾶ] Cf. Ag. 1072. ὀτοτοτοῖ, πόποι δᾶ. Cho. 45. ἰὼ, γαῖα μαῖα, etc.

892. 901. Γᾶς παῖ Zeῦ] Leg. Γᾶ καὶ Zeῦ. Cf. Sept. 69. ὦ Zeῦ τε καὶ Γῆ.

894. ἐγήρασαν τροφῆ] Suspectum, sed cf. Cho. 918. ἐγὼ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηρᾶναι θέλω. Qu. ἐγήρασ' ἐν τροφῆ.

895. μαιμᾶ] Cf. ad Soph. Aj. 50. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν (al. διψῶσαν) φόνου; Herod. VIII. 77. δεινὸν μαιμῶοντα (orac.). Qu. μαργᾶ. Ita Ctytaemnestra δίπους λέαινα dicitur Aj. 1258.

896. μέ τί ποτ'] μέτεισι πόδ' Schutz. Burges.

903. λακίς] Qu. λακίδας.

905. ἀποσπάσας κόμης] Imo ἐπισπάσας κόμης. Cf. Eur. Hel. 116. Μενέλαος αὐτὴν ἦγ' ἐπισπάσας κόμης. Andr. 402. 710. Tro. 882. et ad Arist. Lys. 725. Et sic Pierson. ad Moerin.

906. ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων feliciter restituit Porson. Cf. Hom. II. ρ'. 256. ὡς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἀκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας. Eur. Or. 1544. Soph. El. 30. Thuc. II. 11. Plat. Ion. p. 146 B. αἰσθάνονται τοῦ μέλους ὀξέως. Sed rem perfecit Feder corrigendo ἐπεὶ οὐκ ἀκούειν ἀξιοῦτ' ἐμῶν λόγων.

908. ἄελπι', ἄναξ, πάσχομεν] Qu. ἄελπιτά γ', ὦναξ, πάσχομεν.

911. ἐκ ποίου] ἐκ τίνος V. D. in Class. Journ. IV. 159. Dind. Recte. Vide Gaisf. ad Hephaest. p. 216.

914. Ἑλλησιν ἐγγλίεις ἄγαν] Fort. — μέγα. Cf. Cho. 137. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσι μέγα. ἐγγλίεις] Confer v. ἐντροφᾶν (Eur. Fr. 362, 24. Chaerem. 1, 7.).

917. εἶναι] Qu. ὦν σύ.

918. τᾶπολωλόθ' εὐρίσκων ἐγὼ] τᾶμ' ὀλωλόθ' εὐρίσκων ἄγω Porson. Cf. Soph. Oed. C. 832. Eur. Her. 176. τᾶμ' ἐῶν ἄγειν ἐμέ. ἄγω] ἔχω recte Valck. ad Phoen. 712. πῶς δ' οὐχί;] Cf. Pers. 1014.

919. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις] Cf. ποίοις πεποιδῶς προξένοις (sub. ἐγγλίεις) optime Burges.

920. προξένω] Malim προξένων.

921. θεοῖσιν εἰπὼν] Qu. θεοὺς ἀνειπὼν. Vel θεοὺς προτείνων. Cf. Soph. Phil. 992.

925. κλάοις ἄν —] Cf. Eur. Andr. 758. τίς ὑμῶν ἄψεται; κλάων ἄρα ψαύσει. Her. 270. κλάων ἄρ' ἄψει τῶνδε. Hipp. 1086. κλάων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμοῦ γε θίξεται. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας] Anglice, you would smart, if you were to touch them. Cf. Eur. Iph. A. 227. κλάοις ἄν, εἰ πράσσοις ἄ μὴ πράσσειν σε δεῖ. Ag. 1394. χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ'. Soph. El. 1457. οὐ μάλ' ἐς μακράν] Cf. Arist.

Vesp. 454. οὐκέτ' εἰς μακράν. Dem. p. 24. Herod. II. 21. V. 108. Eur. Her. 270. οὐκ ἐς ἀμβολάς. Hel. 1313. Herod. VIII. 21.

934—937. οὐ τοι — βίου] Hos versus ut ex margine interpolatos ejicit Wecklein.

937. κάπολακτισμοὶ βίου] Cf. Eum. 141. κάπολακτίσας ὕπνον.

938. ἐν χρόνῳ μαθῶν | εἴσει σύ τ' αὐτός] ἐν χρόνῳ μάθοις | ἴσως ἂν αὐτός — Pflugk. ad Hel. 1538.

939. εἰσθιγαντος M. ἴσως σὺ αὐτός Ald. Lege εἴσει σύ τ' αὐτός. Et sic jam Both. Burges. "Optime", ait V. D. in Class. Journ. I. 470. Idem et ipse conjeceram. χοὶ ξυνέμποροι σέθεν] I. e. καὶ οἱ συνοδοίποροι σέθεν. Cf. Eur. Hel. 1538. Ἕλληνες ἄνδρες, Μενέλεω (Μενέλεω vulg.) ξυνέμποροι, | προσῆλθον ἀκταῖς. et ad Arist. Av. 209.

942—947. τοιάδε —] In his sex versibus observandum homoeoteleuton ter repetitum, quod si casu evenit, omnino mirum est.

942. μία] Qu. ἐμῆς.

943. ψῆφος κέκρανται] Cf. 942. ὦνπερ ἦδε κραίνεται ψῆφος. Eur. Andr. 1271. πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν | ψῆφος κέκρανται κατθανεῖν τ' ὀφείλεται. Hec. 219. ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν.

945. ὡς μένειν ἀραρότως] Malim ὥστ' ἔχειν —. Et sic Herwerden. ἀραρότως] I. e. ἐμπέδως. Cf. Eur. Med. 1192. ἀραρότως | σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε. Prom. 60. ἀραρεν ἦδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

949. κομίζου] Anglice, take yourself off. Cf. Prom. 392. στέλλον, κομίζου.

950. ἴσθι μὲν τάδ' M. ξοιγμεν Cobet. δεῖ μ' ἐνθάδ' R. Ellis. ἦ ᾗσται τάδ', ἦ δεῖ πόλεμον αἵρεσθαι νέον Pors. ἴσθ' οὖν τάδ' — Both. Herw. ἴσθ' οὖν τάδ', εἰ δεῖ, πόλεμον αἵρεσθαι νέον Burges. ἔσται τάδ'. ἦδη πόλεμον αἵρει σοι νέον vir doctus in Quart. Rev. IX. 358., ocll. Hom. II. φ'. 223. ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές. Herwerden parum probabiliter corrigit sic, ἴσθ' οὖν τάδ', ἦδη (aut τάδ' ἦδη,) πόλεμον αἵρεσθαι δέον. Post h. v. οὔτοι δικάζει usque ad βίου inseri jubet Burges. Dobraeus reddit ἔσται τάδ' I will.

πόλεμον αἵρεσθαι νέον] Cf. 439. ἦ τοῖσιν ἦ τοῖς πόλεμον αἵρεσθαι μέγαν | πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη καὶ γεγόμφωται (ita enim Herw.). Eur. Fr. 1050, 2. νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς. ἐρισθε] ἀρεῖσθαι Cobet. αἵρεσθαι R. Ellis.

951. εἶη] ἔσται Burges. Cf. Eur. Hec. 877. καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἔσται κράτος; νίκη καὶ κράτος] Cf. ad Soph. El. 85. ταῦτα γὰρ φέρει | νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων. κράτη] Qu. κράτος, ut in Soph. El. 85.

957. Versum manifesto spurium habet Burges.

958. Hunc v. post 961. transponi jubet Burges deleto v. 957.

959. εὐθυμῆν ἔστιν] εἰ θυμός ἐστιν vel ἔτοιμόν ἐστιν conj. Stanl. εἰ θυμός ἐστιν Both. ἔτοιμόν ἐστιν conj. Dobr. εὐθυμόν ἐστιν εὐτυχῶς ναίειν δόμον tentat V. D. in Class. Journ. IV. 160. ἐνθ' ὑμῖν ἔστιν εὐτύκους ναίειν δόμους probabiliter Weil. et Kirchhoff. prob. Dind. "Ut εὐθυμος δόμος vocetur qui postea τόπος εὐφρων v. 971. Revera autem non domus sed ipse rex εὐθύμος vocari debuisset i. e. εὐμενῆς, quippe qui domum incolendam praebuisset. Cf. Hom. Od. ξ. 63. οἶά τε ᾧ οἰκῆϊ ἀναξ εὐθυμος ἔδωκεν | οἶκόν τε κλῆρον τε." Idem εὐρουθμον hariolatur.

961. μονορούθμους δόμους M. μονοθρόνους ἔδρας Burges. Cf. Lyc. 960. μονοικῆτους ἔδρας.

962. τούτων τὰ λῶστα —] Cf. Eur. Iph. A. 793. Hel. 1593. τί μέλλει, ᾧ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα, | σφάζειν —;

963. πάρεσι, λωτίσασθε] ἄτρεστα λωτίσασθε Burges. ὅσ' ἔστ' ἀωτίσασθε Dobr. τὰ θυμηδέστατα, | (πάρεσι,) ἀωτίσασθε Madvig.

λωτίσασθε] Decerpite. Cf. Eur. Hel. 1609. ᾧ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα (i. e. ἀπανθίσματα). Achaë. trag. 29. ἐκλωτίζεται (i. e. ἐξανθίζεται, Hesych.). Hesych. λωτίζειν· ἀπανθίζεσθαι, ἀπολαύειν.

967. δυστηνοτάτως] Suspectum. Cf. ad Oed. C. 1579.

969. πρόνοον] πρόμολον Burges.

971. Ita Madvig: δώματα ναίειν. κεί τόπος εὐφρων, | πᾶς τις etc. τόπος εὐφρων] τοῦπος τ' εὐφρον Both. καὶ λόγος εὐφρων ("et benevola est ejus oratio") V. D. in Class. Journ. IV. 160. Quod probandum videtur. Qu. τόπον εὐρεῖν.

972. γλῶσσαν εὐτυκον φέρει] Cf. Cho. 574. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν.

975. ἀμηνίτω] I. e. ἀνεπιφθόνω, ἀνεμεσήτω. Ag. 649. 1036.

977. φίλαι δμωίδες] Cf. Cho. 719. φίλαι δμωίδες οἴκων.

983—984. Hos vv. graviter corruptos et fortasse interpolatos censet Burges.

983. καί μου τὰ μὲν προαχθέντα] Ut in Soph. El. 1333. τὰ δρωμέν' ὑμῶν. τοὺς ἐγγενεῖς] Qu. τοὺς ἐγγενεῖς.

985. ἐμοῦ δ' ὄπαδούς Guelph. ἐμούς (σ in δ mutato) ὄπαδούς M. φίλους δ' ὄπαδούς V. D. in Class. Journ. IV. 160. Corrigendum ἐμούς δ' ὄπαδούς.

987. μήτ' ἀέλπτως] μὴ 'π' ἀέλπτοις R. Ellis. Malim μὴ 'ξ ἀέλπτων. δορυκανεῖ] Formatum ut πολυκανῆς Ag. 1169.

988. ἄχθος αἰίζων] ἄχθος αἰανόν [αἰανὲς?] V. D. in Class. Journ. IV. 161. Qu. ἄχθος αἰίζων πέλοι, vel ἔλκος αἰίζων —, vel χώρα δ' ἄχθος (ἔλκος) αἰίζων λάβοι (ἔλοι). Post πέλοι Wecklein nonnulla excidisse suspicatur, ut μήτε ξένοισι ῥυσιασθεῖην βία. Lacunam statuit etiam Paleius. ἄχθος αἰίζων] Cf. Fr. 31. τὴν αἰίζων — πόαν. Soph. Fr. 806. αἰίζως γενεά. Trag. Adesp. 15. αἰίζων πένθος. Soph. Fr. 671. αἰίζων (αἰίζων?) ἔλκος. 806. αἰίζως γενεά. Trag. adesp. 15. αἰίζων πένθος. Fort. ἄλγος αἰίζων.

989. *τυγχάνοντας εὐπρουμνῆ* M. *τυγχάνοντα προυμενῆ* Pal. *τυγ-
χάνοντας εὐπρουμνῆ* (!) Weckl. *τυγχάνοντας ἐν πρύμνη φρενὸς* Herm.,
coll. Cho. 388. et Burges. conj. Pal. *εὐπρουμνῆ*] *Suspectum.*
Usitata forma est εὐπρουμνος (Herm.).

990. *σέβεσθε* Guelph. corr. *σέβεσθαι* M. Ald. Rob.

991. *ταῦτα μὲν γράψεσθε* M. *ταῦθ' ἅμ' ἐγγράψασθε* Herm.
Dind. Qu. *ταῦθ' ἅμα γράψασθε.*

992. *σωφρονίσμασιν*] I. q. *νουθετήμασιν* (Pers. 830.).

993. *ὡς ἐλέγχεσθαι*] Leg. *ἐξελέγχεσθαι.* χρόνω] Qu. *χρεῶν.*

994. *ἐν μετοίκῳ*] Imo *ἐπὶ μετοίκῳ* vel *ἐς μέτοικον.* Cf. 973.
πᾶς τις ἐπειπεῖν νόγον ἀλλοθρόοις | *εὐτυκος.* 1003. Vel *ἐς μέτοικον.*
Cf. Arist. Eq. 347. *εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,*
— *ᾧου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ᾧ μῶρε τῆς ἀνοίας. γλῶσσαν* —
κακῆν] Cf. Soph. Tr. 281. *ἐκ γλώσσης κακῆς.* *εὐτυκον*] *εὐτροχον*

Burges., coll. Eur. Bacch. 264. *γλῶσσαν εὐτροχον.* Sed cf. 973.
φέρειν] Cf. Cho. 581. *ὕμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν.*
Cf. ad Soph. Fr. 669. *κἄν καλὸν φέρῃ (φορῆ?) στόμα.* Alex. com.
III. 423. *τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ.* Eriipp. com. III. 339. *ἐπα-
ρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς.*

995. *τό τ' εἰπεῖν εὖ στυγεῖ* [qu. 'φυγεν] *μύσαγμ' δπως* Her-
werden. Praestaret saltem τὸ δ' —. Malim *κατειπεῖν τ'.*

996. *ὕμᾱς δ' ἐπαινῶ*] Lege *ὕμῖν δ' ἐπαινῶ* (i. q. *παραινῶ*) —.
Cf. Cho. 581. *ὕμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν.* Sept. 596.
τούτῳ σοφοῦς — ἀντηρέτας | *πέμπειν ἐπαινῶ.* Qu. *ὕμῖν παραινῶ.*

997. *ἐπιστρεπτὸν*] *ἐπίστερκτον* Burges. Anglice, noticeable.
Cf. Cho. 350. *τέκνων* — *ἐπιστρεπτὸν αἰῶ κτίσας.*

998. *ὀπώρα*] Uva. Hesych. *ὀπώρα:* — *σταφύλη.* Pind. Isthm.
II. 8. Chaeremon. Fr. 12, 2. *πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν
παρῆν* etc.

999. *θῆρες δὲ κηραίνουσι*] *θεοὶ δὲ κηραίνουσι* Jacob. apud
Stanl. valde probat V. D. in Class. Journ. IV. 161.

1000. Cf. Soph. Oed. R. 301. *ᾧ πάντα νωμῶν* — *οὐράνιά
τε καὶ χθονοσιβῆ.*

1002. *κάλωρα*] *ἄωρα* Stanl. Burges. Qu. *τᾶωρα* (vel *ἄωρα*)
κωλύουσα προσμένειν θέρος. *καλῶς ἂ κωλύουσιν ὡς μένειν ἔσω*
Margoliouth. Qu. *καλῶς κατακλήουσιν* —. *ἐρῶ*] *Ἄν ὄρῶ?*

1003—1005. Cf. Soph. Ant. 797. Fr. 421.

1003. *χλιδαῖσιν*] *Deliciis.* Anglice, charms.

1005. *ἔπεμψεν*] *Suspectum.* Qu. *ἐπήσθηθ'.*

1007. *οὖν ἐκληρώθη*] *οὖνεκ' ἠρόθη* Heath. Imo *εἶνεκ'* —.

1015. *εὖ θάρσει*] *εὐθάρσει* Valck. ad Phoen. 1331. Contra-
rius error est Ag. 346.

1019. *ἴτε μὰν*] *ἴτε νυν* Paleius. *γανάεντες*] *ἀγαλοῦντες* saga-
citer conj. Paleius ad Arist. Pac. 399. *καί σε θυσίαισιν* — *ἀγαλοῦ-
μεν ἡμεῖς ἀεὶ.*

1021. περιναίετε] περιναίονται Herm. Dind. περιναίουσιν melius Markscheffel. Cum cf. Callim. Del. 267. πίονες ἤπειροί τε καὶ αἱ περιναίετε νῆσοι. Monuit R. Ellis, qui de nomine περιναίεται (Π. ω'. 488.) cogitat. παλαιόν] ἐκ παλαιοῦ Burn.

1024. μένος] Leg. μέλος. Et sic Schutz. Burn. Legrand. Dind.

1025. Νείλου προχοᾶς] Cf. Arist. Nub. 272. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύεσθε πρόχοισιν.

1028. ποταμούς δ'] Sc. σέβωμεν. θελεμόν] Ἄν θαλερόν?

1034. Κυθέρειος] Qu. Κυθερείας.

1035. θεσμός] θ' ἔσμός Stanl. Qu. οὐκ ἀμελεῖ γ' ἔσμός —.

1036. Διός] θεός (i. e. Κύπρις) Burges. Idem mox Διός pro θεός.

1038. δ' αἱ φίλαι M. δὲ φίλα Burges. Both. (δὲ φίλαι Ask. D.).

1040. θεακτορι M. θέλκτορι Burges. Both. πιδοῖ M. πύθοι Ald. Rob. Πειδοῖ Pauw. Burges. οὐ γ' (ob. οὐδ' omissum) addit Burges.

1042. φυλακὰς ἀνήκα] Qu. φυλακῆς ἀνήκα.

1044. φυγάδες] φυγάδεσιν Burges. Well. Ahrens. ἐπιπνοίας] ἔτι ποινὰς Burges. Qu. ἐπιπλοίας.

1045. προφοβοῦμαι] I. q. προταρβῶ (Sept. 332. βαρείας τοι τύχας προταρβῶ). Cf. Prom. 696. πρό (πρῶ al.) γε στενάξεις καὶ φόβον πλέα τις εἶ. Sic προδέρεσθαι Prom. 248.

1047. ὅ τι —] Cf. Cho. 465. τὸ μόρσιμον μένει πάλαι (l. παθεῖν).

1049. πάρβατος] Cf. ad Sept. 742. Eum. 553. ἀπέραντος] I. e. ὥστε εἶναι ἀπέραντος. Cf. ad Prom. 153. 1078.

1055. βέλτατον] Cf. Eum. 487. τὰ βέλτατα.

1066. ἐλύσατ'] Qu. ἐρρύσατ'. πημονᾶς ἐλύσατο] Lege — ἐρρύσατο. Dicendem enim fuisset ἔλυσε, non ἐλύσατο. Cf. Prom. 1006. λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε. Soph. Tr. 181. ὄκνου σε λύσω. χειρὶ παιωνία] Cf. Arist. Ach. 1223. Soph. Phil. 1345. παιωνίας | ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. παιωνίαισι χερσίν.

1067. παιωνία] Cf. Ag. 848.

1068. εὐμενεῖ βία κτίσας] ἐμμανῆ βοῦν οἰκτίσας Both. prob. V. D. in Class. Journ. I. 470. Conferri non debet v. 140. πρευμενῆς κτίσειε.

1070. τὸ βέλτερον· κακοῦ καὶ τὸδ' ἄμοιρον αἰνῶ Burges.

1072. δίκαι δίκας ἔπεσθαι] δίκαι τύχας ἔπεσθαι Burges.

1073. δίκας] Qu. δίκαν. εὐχαῖς] Qu. τύχαις.

AGAMEMNON.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. Etiam Ionis tragici tragoediae titulus hic fuit.

2. φρουρᾶς ἐτείας μῆκος M. Qu. φρουρᾶς τ' ἐτείας (ἐτείου) μῆκος. μῆχος] I. q. μῆχαρ, μηχανήν. Cf. 199. χείματος — μῆχαρ. Eur. Andr. 535. τί δ' ἐγὼ κακῶν | μῆχος ἐξανύσαιμ' ἄν; Alc. 221.

ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτω κακῶν. Theocr. Π. 95. χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος.

3. στέγης — ἄγκαθεν] Cf. Eum. 368. ἀλομένα ἀνέκαθεν.

6. δυνάστας] Qu. πλανήτας. ἐμπρέποντες αἰθέρι] Cf. Cho. 350. Soph. El. 1187. ὄρῶν σὲ πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν. Fr. 706. γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν.

7. Hunc v. ὀβελίζει Porson. ἀντολαῖς τε τῶν] Sic Sept. 385. ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῶ | χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον. Fort. ἀντολαῖς τ' ἴσως (aut θ' ὁμῶς), vel ἀντέλλωσί τε, vel ἀντολάς θ' ὁμῶς, vel ἀντολάς τ' ἴσως (ἔτι). Cf. Prom. 457. ἔστε δὴ σφιν ἀντολάς ἐγὼ | ἄστρον ἔδειξα τὰς τε δυσκρίτους δύσεις. Eur. Fr. 482, 2. ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς.

9. αὐγὴν πυρός] Cf. Hom. Od. 6, 305. ἦ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ. Anth. Pal. VI. 266. 4. ἐφάνη γάρ οἱ — ὡς αὐγὰ πυρός. Ad rem cf. 588. ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός | φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν (Ἰλίου κἀνάστασιν?).

10. ἀλώσιμον βάξιν] Cf. Sept. 635. ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας. Eur. Phoen. 338. παιδοποιὸν ἄδονάν.

11. γυναικὸς ἀνδροβούλου] Cf. Soph. Fr. 680. ἀνδρόφρων γυνή.

12. εὖτ' ἂν δέ] Qu. αἰεὶ δὲ aut ταύτην δέ, aut τοιάνδε. νυκτίπλαγκτον —] Noctivagum. Cf. 330. νυκτίπλαγκτος — πόνος. Ach. 264. νυκτοπεριπλάνητε. 1321. Cho. 522. 749. Aj. 695. Cf. 542 sq. ἔξ οὐρανοῦ γὰρ κάπὸ γῆς λειμωνίας | δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον οἶνος | ἐσθημάτων, τιθέντες ἐνθήρον τρίχα. Soph. Aj. 1208. κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως αἰεὶ πυκναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας. Sic Sophocles ἀνδρόφρων γυνή dixit. Confer γυναικόβουλος Cho. 626. γυναικόβουλος μήτιδας φρενῶν. ἐλπίζω] I think, I expect. Cf. Eur. Andr. 721.

14. ἐμήν] λύζω Dind., coll. schol. ἦ περισσὸς ὁ γάρ, ἦ λείπει τὸ ἀλύω. Mendosum videtur ἐμήν. Qu. αἰεὶ, αἰνήν, aut σκληράν. Nisi latet epithetum aliquod vocis ὀνειροῖς, ut πτηνοῖς aut ἠδέσι.

ἀνθ' ὕπνου] ἀντίπνους Wecklein, coll. Prom. 917. πύρπνουν. 1087. ἀντίπνουν. Soph. Ant. 224. δύσπνους. Idem conjicit Herwerden, nisi spurius sit versus 15.

15. τὸ μὴ —] Ita ut non, quominus. Cf. 1589. et ad Prom. 865. μίαν δὲ παίδων ἡμερος θέλξει τὸ μὴ | κτεῖναι σύνευνον. 236. Versus fortasse spurius sec. Herwerden. βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνω] Qu. βλέφαρα συγκλήσειεν ὕπνω. Fort. βλέφαρα τὰμὰ συμβαλεῖν, ut irrepserit glossema ὕπνω. Cf. Sept. 3. βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνω.

δοκῶ] Qu. δοκῆ or θέλω. Qu. ὅταν δέ γ' (vel τι δ') ἄδειν — δοκῆ. Cf. Arist. Ran. 1220. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ. Conferri non debent loci quales sunt Lys. 319. λιγνὸν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν. Cf. Arist. Eccl. 880. μινυρομένη τι πρὸς ἔμαυτήν μέλος. Vesp. 219. μινυρίζοντες μέλη. Thesm. 100. τί διαμινύρεται;

16. *δταν δ' αείδειν*] Suspecta forma soluta in trimetro iambico. Cf. Phryn. trag. Fr. 12. *ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' αείδοντες (?) μέλη*. Legerim *δταν τι δ' ἄδειν* —, collocatione particula δὲ satis frequenti. Cf. Arist. Nub. 721. *φρουρᾶς ἄδων | ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι*. ubi schol. οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν παραμυθεῖσθαι ἤδον. Schol. Prom. 576. *Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ καὶ ἄδοντα τὸν Ἄργον εἰσάγει*.

17 *ὑπνου — ἀντίμολπον — ἄκος*] I. e. remedium contra somnum (ad somnum pellendum). Cf. Eur. Med. 1176. *ἀντίμολπος ὀλολυγῆς κωκυτός* (i. e. fletus loco ejulatus). Soph. Tr. 640. *αὐλοῦ καναχὰν θείας ἀντίλυρον μούσας*. Eum. 136. *τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται*. ἀντίμολπον] Suspectum. Frustra αἰνόμολπον proponit Naber. Cf. Cho. 539. *ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων*. Suppl. 268. *τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια | πράξας*. Eur. Andr. 121. *εἴ τί σοι δυναίμαν ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν*. Alc. 970. *οὐδ' ὄσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμῶν (ἔσθλὰ τεμῶν?) βροτοῖσιν*. Pind. P. IV. 393. *σὺν δὲ ἐλαίῳ φαρμακώσασ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι*. Confer ἀντιπενθῆς Eum. 782.

19. *ὡς τὰ πρόσθ'*] Malim ὡς τὸ πρόσθ'. Cf. ad Arist. Eq. 751.

διαπονουμένου] Lege *διακοσμουμένου*, gubernati, administrati.

21. *ὄρφναίου*] In tenebris lucentis. Cf. Eur. Or. 1225. *νυκτὸς ὄρφναίας*. Suppl. 994. Fr. 593, 3. *ὄρφναία νύξ αἰολόχρως*.

22. Cf. Herod. IV. 101. *ὁδὸς ἡμερησίη*. Plat. Resp. 616 B. *ἡμερησίαν ὁδόν*. Alcib. I. 123. *ἐγγὺς ἡμερησίαν ὁδόν*. Plut. Cic. 43. *σχεδὸν ἡμερήσιον ἀνήλωσαν χρόνον*. Confer *νυκτερήσιος* (Lucian. Alex. 53. *χρησμός νυκτερήσιος*), *βροτήσιος*, *ἐτήσιος*.

23. *χορῶν κατάστασιν*] Cf. Arist. Thesm. 958. *ἐπισκοπεῖν δὲ | πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρῆ χοροῦ κατάστασιν*.

28. *ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα* —] Cf. 595. *ὀλολυγμὸν — ἔλασκον εὐφημοῦντες*. Arist. Pac. 96. *εὐφημεῖν χρῆ καὶ μὴ φλαῦρον | μηδὲν γρούζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν*.

30. *φρυκτὸς*] Cf. 292. 282. Thuc. II. 94. *φρυκτοὶ πολέμοι αἴρονται ἐς τόπον*. III. 22. Herod. VII. 182. *ταῦτα πυνθανόμενοι παρὰ (ἴμο διὰ) πυρσῶν ἐκ Σκιάθου*. IX. 3. *πυρσοῖσι διὰ νήσων βασιλεῖι δηλώσειν*. ἀγγέλλων πρέπει] Cf. 1222. *σπλάγγν' — πρέπουσ' ἔχοντες*. Eum. 995. *πρέψετε — διάγοντες*.

31. *αὐτὸς τ'*] Qu. *αὐτὸς δ'*.

32. *εὖ πεσόντα θήσομαι*] *εὖ πεσόντ' ἀθρήσομαι* Karsten. *εὖ πεσόντ' ἀθρήσομεν* Naber. *θήσομαι suspectum*. Qu. *εὖ πεσόντ' ἐπόψομαι*, vel *φροῖμιον προάσομαι*, vel *φροῖμιον κατάρξομαι*. (Cf. Eur. Or. 958. *κατάρχομαι στεναγμόν*. Herc. 749. *τόδε κατάρχεται μέλος*. Hec. 684. *κατάρχομαι νόμων βακχείων*.) Cf. 1603. *ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα*. 1642. *μαλθακόν σφε θήσεται (σφ' ἐπόψεται?)*. Eur. El. 1101. *τύχη γυναικῶν εἰς γάμους (οἱ γάμοι?)*

τὰ μὲν γὰρ εὖ, τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρομαι βροτῶν. 843. Hipp. 718. αὐτὴ δ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα. Med. 54. τὰ δεσποτῶν | κακῶς πίπτοντα. Or. 603. οἷς γάμοι μὴ πίπτουσιν εὖ. Proverbium apud Eust. p. 1379, 18. αἰεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. V. ad Soph. El. 1466.

34. οὖν] Qu. αὖ. χέρα] Qu. χροά. Mox enim sequitur χερί.

36. βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας βέβηκεν] κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ βέβηκεν optime Naber. Cf. Fr. 307. ἀλλ' ἔστι κάμοι κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ. Soph. Oed. C. 1053. χρυσέα κλῆς ἐπὶ γλώσσα βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν.

37. εἰ φθογγὴν λάβοι] Cf. Soph. El. 548. φαίη δ' ἄν ἢ θανοῦσ' ἄν, εἰ φωνὴν λάβοι. Eur. Iph. T. 52. φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν. Demosth. p. 246, 18. καὶ, εἰ φωνὴν λάβοι, εἰπεῖν etc. p. 362, 1. εἰ λάβοιεν αἰσθησιν. Lucian. de Luctu 13. πρὸς ἃς ὁ νεκρὸς αὐτὸς ἀποκρίναιτ' ἄν, εἰ λάβοι φωνήν· φήσει γὰρ etc. Eur. Hipp. 417. οὐδὲ σκότον φρίσσουνι τὸν ξυνεργάτην | τέρεμνά τ' οἴκων μὴ ποτε φθογγὴν ἀφῆ (λάβη?); Andr. 923. ὡς δοκοῦσί μοι | δόμοι 'ξελαύνειν φθέγμ' ἔχοντες οἶδε με. Cic. pro Caelio 24. 'Nonne ipsam domum metuet ne quam vocem ejiciat? non parietes conscios —?' Juvenal. Sat. IX. 102 sq.

40. ἐπεὶ] Ex quo. Cf. 983.

45. στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην] Cf. Pers. 82. πολύχειρ καὶ πολυναύτης. Iph. T. 140. ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους | ἐλθόντος κλεινᾶ ξὺν κώπα | χιλιοναῦτα μυριοτευχεῖ etc. Or. 352. χιλιόναυ στρατόν. Andr. 106. ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος Ἄρης. Rhés. 262. χιλιόναυν ἔχων στρατιάν. Iph. A. 174. ἐλάταις χιλιόναυσιν.

47. στρατιῶτιν ἀρωγὴν] Cf. Soph. Aj. 357. ἰὼ γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας. 201. ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος.

50. ἐκπατίοις] ἐκπάγλοις Margoliouth Stud. scen. p. 29. Qu. ἐκνομίοις.

51. ὑπατοὶ λεχέων] Qu. ἐπάνω λεχέων, vel ὑπὲρ ὧν λεχέων. στροφοδινοῦνται] Simile compositum τροχοδινεῖσθαι legitur Prom. 882. τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἐλίγδην.

52. περὺγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι] Cf. Lucian. Tim. 40. τεκμαίρομαι τῇ εἰρεσίᾳ τῶν περῶν. Arist. Av. 1229. τῶ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς; Athen. 669 A. εἰρεσίη γλώσσης. Virg. Aen. I. 301. 'volat ille per aera magnum | remigio alarum.' VI. 19.

53. δεμνιοτήρη] Cf. 1449. δεμνιοτήρης — μοῖρα.

54. πόνον ὀρταλίχων] γόνον ὀρταλίχων Porson. (?) Musgr. Blomf., coll. Soph. Fr. 962. ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων. Adde Fr. 372. ὑψηλὸν — τεκτόνων πόνον.

55. ὑπατος] Qu. ὑπάτων. Cf. 89. ἢ τις Ἀπόλλων] Qu. ἦτοι —. Cf. 849. ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως.

57. τῶνδε μετοίκων] τῶνδε μετ' οἴκτων Karsten, coll. Oed. C. 1632. οὐκ οἴκτου μετὰ | κατήγεσεν τάδ' τῶν μασιτόκων Naber. Qu. τόνδε μετ' οἴκτων.

58. ὑστερόποιον — Ἐρινύν] Cf. Cho. 382. Ζεῦ Ζεῦ, κατώθεν ἀμπέμπων ὑστερόποιον ἄταν βροτῶν (φονέων?) τλάμονι καὶ πανούργῳ χειρὶ etc. Tibull. I. 9. 4. 'sera tamen tacitis poena venit pedibus.' Hor. Od. III. 2. 32. Contra Sept. 740. παρβασίαν ὠκύποιον.

62. πολυάνορος] Qu. πολυηράτου. Post γυναικὸς ponatur virgula.

63. πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ] Cf. Soph. Tr. 1279. πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ.

64. γόνατος — ἐρειδομένου] Cf. Hom. Il. η'. 145. ὁ δ' ὑπιος οὔδει ἐρείσθη. ψ'. 283. οὔδει δέ σφιν | χαῖται ἐρηρέδαται. Qu. κοινίαις ἐπερειδομένου.

65. διακναιομένης] Cf. Prom. 94. αἰκείαισιν διακναιόμενος.

66. Deleatur virgula post κάμακος.

68. τελεῖται] Qu. τελεῖ πᾶν.

69. οὔτε δακρύων] Qu. οὔτε τι θύων, vel οὐδ' ὑπολείβων οὐδὲ δακρύων.

70. ἀπύρων ἱερῶν] Cf. Pind. Ol. VII. 88. τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς ἄλσος.

71. ὀργὰς] Cf. Eur. Med. 1169.

72—82. Prorsus similis Chori senum lamentatio est in Arist. Vesp. 1060—1065.

72. ἀτίται] Cf. Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας. Cho. 67. τίτας φόνος. Hesych. h. v. Annon ἄτιτοι?

77. ἀνάσσω M. ἀνάσσω Herm. Dind. αἴσσω recte Karsten, coll. Hom. Il. σ'. 18. ὡς δ' ὅτ' ἂν αἴξῃ (ἀναίξῃ ante Heyn.). Eur. Tro. 157. διὰ δὲ στέρνων φόβος. Pind. Nem. VIII. 40. αὔξεται ἀρετὰ χλώραις ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ἄσσει.

78. ἄρης δ' οὐκ ἔνι —] Cf. Suppl. 749. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' ἄρης. Fr. 230. σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῆκυσ οὐδ' αἰμόρροντοι | φλέβες. Soph. El. 1243. ὄρα γε μὴν κᾶν ταῖς γυναιξίν ὡς ἄρης ἔνεστιν. Eur. Suppl. 1116. λάβει', ἀμφίπολοι, | γραίας ἀμενοῦς (οὐ γὰρ ἔνεστιν | ῥώμη παίδων ὑπὸ πένθους) etc. χώρα] πρῶραις Schwerdt., metaphora a vitibus sumpta. (Hesychius προώρας, i. e. πρῶρας, dicit τὰ πρῶτα κλήματα. V. Schneider. ad Theophr. H. Pl. II. 1. 3.) χερσὶν Karst. Corrigendum γήρα. Cf. Pherecr. Fr. 248. ὦ γῆρας, ὡς ἐπαχθὲς ἀνθρώποισιν εἶ —· ἐν ᾧ γὰρ οὐδὲν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύομεν, etc. Tentabam olim χερσὶν et γυίοις.

79. τό θ' ὑπέργηρων] ὅ θ' ὑπέργηρος Schwerdt. Qu. τό θ' ὑπεργηρῶν (verb.). φυλλάδος ἤδη κατακαρφομένης] Cf. Archil. Fr. 76. οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χροᾶ· κάρφεται γὰρ ἤδη. Hom. Od. υ'. 398. κάρφω μὲν χροᾶ καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.

80. *τρίποδας — ὁδοὺς στείχει*] Cf. Hesiod. Op. 534. *τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι, | οὐ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὄραται.* Seidler. ad Tro. 228.

82. *ἀλαίνει*] Qu. *ἀλαίνω.* Cf. Eur. Phoen. 1539. *τί μ' — ἐξάγαγες — αἰθέρος ἀφανὲς εἶδωλον ἢ νέκυν ἔνερθεν ἢ πτανὸν ὄνειρον; ὄναρ ἡμερόφαντον*] Cf. Prom. 657. *νυκτίφαντ' (al. -φοιτ') ὄνειράτα.* Cho. 267. Aesch. Fr. 312, 3. *νυκτέρων φαντασμάτων.*

84. Veram hujus nominis scripturam esse *Κλυταιμήστρα* contendit Herwerden Luc. Soph. p. 31.

85. *τί νέον; τί δ'] Qu. τί νεόν τόδ'; τί χρέος;]* Quid rei est? I. q. *τί χρῆμα;* Cf. Eur. Her. 96. 646.

87. *πειθοῖ] πευθοῖ* Scal. Dind. Karst. Cf. Sept. 370. Hesych. *πύστις· ἐρώτησις, — πειθῶ (l. πευθῶ). περίπεμπτα]* Cf. Suppl. 878. *θυοσκνεῖς* M. pr. *θυοσκινεῖς* M. corr. *θυοσκινεῖς θύος καινοῖς (instauras)* Margoliouth, coll. ad 597. Legendum *θυοσκοεῖς.* Cf. Eur. Bacch. 224. *μαινάδας θυοσκόους.*

88 sq. Cf. Sept. 271. *χώρας τοῖς πολισοῦχοις θεοῖς πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις.* Suppl. 24. *ὑπατοί τε θεοὶ καὶ βαθύτιμοι χθόνιοι.*

91. *βωμοὶ δώροισι φλέγονται]* Cf. Arist. Ran. 344. *φλογὶ δὲ φλέγεται λειμών. φλέγονται]* Cf. Soph. Oed. C. 1695. *φλέγεσθον.*

93. *ἀνίσχει]* Qu. *ἀνάσσει.*

97. *λέξαις]* Leg. *λέξασ', vel λέξον θ'.* Malim *λέξεις.*

98. *αἰνεῖν]* Qu. *αἶνει, vel εἰπεῖν (εἰπεῖν etiam F. G. Schmidt).*

99. *παιῶν τε γενοῦ] παιῶν γίγνου* Voss. [Dobr.] Kock. Fortasse recte. Cf. tamen Pers. 482 sq.

101. *ἀγανὰ φαίνουσ'] ἄγαν ἀφαίνεις* Ald. *ἀγανὰ φανεῖσ'* Rob. *ἀγανὰ φαίνεις* Turn. Guelph. *ἀγανὰν — ἐλπίδ'* Dobr. *σαίνουσ'* Butler. Blomf. (Fortasse recte.) *ἀγανὴ φανθεῖσ'* Welcker. Weckl. *ἀγανὴ προφανεῖσ'* Weil. Dind. (Saepe primos aoristos in secundos mutant librarii. Cf. e. g. ad Ag. 736. Hec. 335.) Ipse malim *ἀγαθὴ σαίνουσ'.* Cf. Soph. Tr. 125. *ἐλπίδα τὰν ἀγαθάν.* 667. Aj. 606.

102. *ἐλπίς ἀμύνει | φροντίδ' ἄπληστον φρενοδαλῆ* conj. Wecklein. *ἐλπίς ἀμύνει | θυμοβόρον φροντίδ' ἄπληστον* Karsten. *ἀμύνει]* Qu. *ἀλέξει (keeps off).*

103. *λύπης, θυμοφθόρον ἄτην* conj. Weil. *καινοῦ θυμοφθόρου ἄλγους* conj. Dind. Qu. *καὶ θυμοβόρον φρενὶ λύπην.* Cum *θυμοβόρος* confer *παιδοβόρος* Cho. 1068. Qu. *φρενὶ vel φρεσί. τὴν θυμοβόρον φρενὸς ἄτην* Ahrens. *λύπης, θυμοφθόρον ἄτην* Weil. *τὴν θυμοφθόρον φρένα λυπεῖν* Margoliouth. Correctionem *τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην* (Blomf. Schutz.) jure repudiat Karsten. Cf. schol. *ἤτις ἐστὶ θυμοβόρος λύπη τῆς φρενός. Lege τὴν θυμοφθόρον λύπην φρενός? θυμοφθόρον]* Cf. Theogn. 1323. *σκέδασον δὲ μερίμνας | θυμοβόρους.* 1129. *πενίης θυμοφθόρου.*

104. ὄδιον κράτος] ὄδιον τέρας Francken. Misc. Phil. p. 82. 1854. Karsten. Recte. De persona dictum, ut Latinis potestas. Cf. Sept. 121. Qu. ὄδιον τέρας (vel πτερόν). Πιστόν πτερόν dicitur hujusmodi omen Soph. Oed. C. 98. Cf. 158. ὄρνιθων ὀδίων. Xen. Cyr. III. 3. 22. τότε δὴ οἰωνοῖς χρησάμενος αἰσίοις ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολεμίαν. Eur. Herc. 596. ὄρνιν δ' ἰδὼν τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις | ἔγνω etc. ἀνδρῶν ἐκτελέων] Leg. ἐντελέων. Idem vitium est Eur. Ion. 780. ἤδη πεφυκότ' ἐκτελεῖ (ἐντελεῖ Nauck. Herw.) νεανίαν.

105 sq. Ita G. M. Schmidt de Dithyr. p. 99. ἐμοὶ γὰρ θεόθεν καταπνεῖ | Πειθῶ μολπᾶν | ἀλκᾶ ξύμφυτος αἰών. ἔτι γὰρ θεόθεν —] Cf. Arist. Lys. 550. ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε. Eur. Herc. 678. ἔτι τοι γέρων ἀοιδὸς | κελαδεῖ μναμοσύναν. καταπνεῖ] καταπνεῖ μοι Margoliouth, coll. Arcestrato Athen. I. p. 5 C. ὄρφων μὴ τέμνειν, μὴ σοι νέμεσιν καταπνεῖη.

106. πειθῶ μολπᾶν (πειθῶ μολπᾶν corr. rec. m.) M. teste W. W. Goodwin.

107. σύμφυτος αἰών] Cf. 894. ἀμφὶ σοι πάθη ὄρῳσα πλείω τοῦ συνεύδοντος χρόνου. Eum. 286. χρόνος καθαίρει πάντα γηράσκων ὁμοῦ. Soph. Oed. C. 7. χῶ χρόνος ξυγνῶν μακρός. Oed. R. 1082. οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνες.

108. ἀλκᾶν M. ἀλκᾶ Both. Fort. ἀμᾶν aut ἀμᾶν (?).

109. δίδρονον κράτος] Cf. Soph. Ant. 146. δικρατεῖς λόγχας. Aj. 252. δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι. 390. τοὺς τε δισάρχας — βασιλῆς.

110. ταγᾶν propter primam syllabam productam suspectum habet Blomf. Gloss. ad Prom. 96.

111. χερὶ πράκτορι] Cf. Soph. Tr. 861. Κύπρις — φανερά τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι ex Aristophanis codicibus (Ran. 1287. ibique schol.) restituit Karsten. "Erroris origo, inquit, haec fuisse videtur, quod δίκης vocabulo πράκτορι explicationis gratia adscriptum deinde in textum irrepserit et verba καὶ χερὶ quasi supervacanea extruserit."

115. ἀργίας M. ἀργᾶς Blomf. ἀργᾶς Dind. Confer Pind. Ol. XIII. 99. ταῦρον ἀργᾶντα. P. IV. 14. πόλιν ἐν ἀργάεντι μαστῶ. Achae. trag. 1. ἀργᾶς (ὄφισ). ὁ κελαινός] I. e. ὁ μελανάετος sec. Arist. H. A. IX. 32. Alter ὁ ἐξόπιν ἀργᾶς i. q. ὁ πύγαργος sec. eundem. Prior ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὄκιστος πετεηνῶν sec. Hom. Il. φ'. 253. Indicantur autem Agamemnon et Menelaus. Πύγαργος, aquilae species, memoratur Soph. Fr. 932 a.

117. ἔκταρ μελάθρων] Cf. Eum. 997. ἔκταρ ἤμενοι Διός. Hesiod. Th. 691.

118. λευσίμου] μορσίμου vel πτωσίμου vel κλαυσίμου requirit Herwerden ad Ion. 1240.

119. λαγίαν ἐρικύματα γένναν M. λαγίαν ἐρικύμονα γένναν apogr. λαγίνας ἐρικύμονι φέρματι γέννας Margoliouth, coll. Hippocr. de Aere § 5. αἱ τε γυναικες αὐτόθι ἐρικύμονές εἰσι λίαν καὶ

τίκτουσι ρηϊδίως. ἐρικύματα M. ἐρικύμονα apogr. ἐρικυμάδα frustra Seidler. Dind. Cf. ἀρικύμων (Hippocr.) et ἐγκύμων (Xen. Arist.).

λαγίναν —] Leporinam prolem praegravidam foetu, i. e. multos foetus in utero gestantam. Φέρμα a φέρω, ut δέρμα a δέρω, θέρμα a θέρω, κύρμα a κύρω, σύρμα a σύρω, φύρμα a φύρω, etc. Legitur etiam Suppl. 690. καρποτελή δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρματι γᾶν πανώρω. ubi schol. per κνήματι explicat.

120. βλαβέντα λιοισθίων δρόμων] Tentabam olim δρόμων βλαβεῖσαν λιοισθίων. Sed corrigendum proculdubio βλαβεῖσαν ὑστάτων δρόμων. Postulatur enim omnino masculini generis participium. Vix masculino usus esset poeta, praesertim in tali loco. Cf. Hom. Od. α'. 195. ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου. Theogn. 223. κείνός γ' ἄφρων ἐστὶ, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ. 705. ἦ τε βροτοῖς παρέχει λήθην βλάπτουσα νόιο. 937. οὐδέ τις αὐτὸν | βλάπτειν οὐτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

121. τὸ δ' εὖ νικάτω] Cf. 135. 159. 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. Eur. Fr. 910, 3. τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ. Iph. T. 580. τὸ δ' εὖ μάλιστά γ' ᾧδε (μάλιστα τῆδε?) γίγνεται. Fort. τὸ δ' εὖ νικῶη, ut in 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. αἴλινον αἴλινον εἶπέ] Cf. Soph. Aj. 627. αἴλινον αἴλινον — ἦσει δύσμορος. Eur. Or. 1395. αἴλινον αἴλινον ἀρχὰν θανάτου βάρβαροι λέγουσιν.

122. λήμασι δισοῦς] λήμασιν ἴσους Dind. Leg. λήματι πιστούς. Ineptum est δισοῦς post δύο. Cf. Pers. 55. τοξουλκῶ λήματι πιστούς.

124. πομποῦς τ' ἀρχάς M. πομποῦς τ' ἀρχούς apogr. πομποῦς ταρχᾶς conj. Ahrens. prob. Schwerdt. (Hesychius τάρχη (ταρχή?) per τάραξις exponit.) πομπᾶς ἀρχούς Karsten. Dind. Cf. Theocr. XXV. 43. Αὐγείαν — ἀρχὸν Ἐπειῶν.

125. τεράζων] Cf. Plat. com. 257. τεράζεις (i. q. τερατεύει, Phot.). Cf. v. ματάζειν (al. ματάζειν) Soph. Oed. R. 891.

126. ἀγρεῖ] Praestat, opinor, αἰρεῖ. Et sic Elmsl. ad Med. 888.

127. κέλευθος) I. q. στόλος.

128. πύργων — δημοπληθῆ] Τευκρῶν — μυριοπληθῆ Margoliouth, qui etiam πρόσθε corruptum habet.

129. Corruptum videtur πρόσθε τὰ, pro quo requiro epithetum aliquod quale est χρούσα. Qu. πρὸς δὲ τὰ. κτήνη — δημοπληθῆ] Cf. Soph. Aj. 54. λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα. 145. βοτὰ καὶ λείαν. Qu. δημοπληθέα. Hom. Il. 18, 512. κτήσιν ὄσσην πολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔέργει.

130. μοῖρ' ἀλαπάξει M. Ahrens. μοῖρα λαπάξει Elmsl. ad Prom. 240. Blomf. Eadem forma Ionica exstat Xen. Anab. VII. 1. 29. ἐξαλαπάξομεν. πρὸς τὸ βίαιον] I. q. πρὸς βίαν. Cf. Arist. Ach. 622. πρὸς τὸ καρτερόν.

132. οἶον] Qu. μοῦνον (only). ἄτα libri. ἄγα Herm. Cf. Herod. VI. 61. φθόνω καὶ ἄγη χρεόμενος. Cf. Arcestrat. apud

Athen. I. p. 5 C. ὄρφων | μὴ τέμνειν, μὴ σοι νέμεσιν θεόθεν καταπνείη.

133. στόμιον μέγα Τροίας] Cf. 510. τοιάνδε Τροία περιβαλὼν ζευκτηρίαν. Cho. 940. μέγα τ' ἀφηρέθη ψάλιον οἴκων. προτυπὲν] ποτ' ἐπὶ Margol. Fort. ποτὲ τὸ —. Pro Τροίας fort. Τροία. στόμιον μέγα] Sic μέγα ψάλιον Cho. 962.

134. στρατωθέν. οἴκω M. πάροιδεν οἴκων Weil. (interpunctio post Τροίας posita). καρωθέν (!) Weckl. οἴκω] εἰκὸς Schwerdt. οἴκτω vel εἰκὸς Faehse. Qu. οἴκτω. στρατωθέν] Suspectum.

136. Dativus causae. Cf. Eur. Andr. 247. μισοῦν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνω.

139. τὸ δ' εὖ νικάτω] Cf. 352. τὸ δ' εὖ κρατοίη.

140. καλὰ] Ἐκαέργα conj. Schwerdt. Ἐκάτα Badham. Praef. Iph. T. p. 16. καλὰ (Διὸς κόρα) Dind.

141. ἀέλπτοις μαλερῶν ὄντων M. ἀέπτοις — apogr. et schol. ant. ἀέπτοις — Farn. Vict. μαλερῶν τε λεόντων Dind. ex Etym. M. 377, 37. δρόσοις ἀέπτοις Herm. Ahrens. prob. Schwerdt. ἄλπνοις Weckl. δρόσοις λεπταῖς Well. Qu. δρόσοις ἀπαλαῖς.

143. ὄβρικόλοισι] Eodem sensu ὄβρια Fr. 43. Verba τερπνὰ usque ad κράναι interpretis esse censet Schwerdt. Inter ὄβρικόλοισι et μὴ τινος — τεύξη verba ἰήϊε Δάλιε Παιὰν interposuerit idem.

144. ξύμβολα κράναι] σύμβολα κρίνων Schwerdt.

145. κατάμομφα] Qu. κατάμεμπα.

146. ἀντιπνόους] Forma soluta ut δυσπνόους in Soph. Ant. 587.

152. Post τέκτονα ponatur virgula.

153. παλινόροτος] παλινόροσις (redeuntibus) conj. Schwerdt. Cf. Hom. Il. γ'. 33. Arist. Ach. 1179.

155. μνάμων μῆνις —] Cf. Eum. 355. κακῶν τε μνάμονες σεμναί. Prom. 516. Soph. Aj. 1390.

157. ὀρνίθων ὀδίων] Cf. 102. ὀδιον κράτος (τέρας?) αἴσιον. ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν] Qu. ἀγαθοῖσιν ἔκλαγξεν. Cf. 201.

158. ὁμόφωνον] ὁμοφώνων conj. Schwerdt.

160. Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν] Cf. Eur. Herc. 1263. Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς, etc. Tro. 885. Fr. 912, 3. Ζεὺς εἴτ' Ἀΐδης | ὀνομαζόμενος στέργεις. Plat. Phileb. p. 12 B. καὶ νῦν τὴν μὲν Ἀφροδίτην, ὅπη ἐκείνη φίλον, ταύτην προσαγορεύω. Hor. Sat. II. 6. 20. 'Matutine pater seu Jane libentius audis.'

162. τοῦτό νιν προσεννέπω] Cf. Cho. 224. τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω.

165. τὸ μάταν] Qu. τὰ μάταν.

168. παμμάχῳ θράσει βρούων] Cf. Hom. Il. 17, 56. ἔρονος — βρούει ἀνθεῖ λευκῶ.

170. πρὶν ᾧν] Qu. τὸ πᾶν.

171. τριακτῆρος] Cf. Cho. 339. οὐκ ἀτρίακτος ἄτα; Eum. 589. Confer vocis παλαιστῆς usum Prom. 920.

174. Ζῆνα δέ τις — ἐπινίκια κλάζων] Cf. Fr. 184. θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας παιᾶν' ἐπευφήμησεν. κλάζων] Qu. κλήζων.

175. τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν] Cf. Eum. 518. φρενῶν ἐπίσκοπον.

176. ὀδώσαντα] Cf. Prom. 498. 813.

177. μάθος] Legitur etiam Arist. Fr. 645. τὸν πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν] Cf. 250. Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν etc. Herod. I. 207. τὰ δέ μοι παθήματα, ἔοντα ἀχάρτα, μαθήματα γέγονε.

178. θέντα κυρίως ἔχειν] Cf. 1036. 1174. Eur. Herc. 221. Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν. Tro. 1056. γυναιξὶ σωφρονεῖν | πάσαισι θήσει. Eur. Fr. 1061, 3. τῶν δ' ἀμηχάνων ἔρωσ | πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν. Aristarch. trag. 2, 4. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν | τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὐρίσκειν πόρον. Trag. adesp. 342, 1. ἄκραντα γὰρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός. Eur. Fr. 1061, 3. τῶν δ' ἀμηχάνων ἔρωσ | πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν.

179. στάζει δ' ἐν θ' ὕπνω] ἔστακεν δ' ὕπνω Hartung. θάσσει δ' ἐν θ' ὕπνω Karsten. ἀντάδει δ' ὕπνω conj. Kock. στηρίζει δ' ἄπνους Weckl. Qu. στάζει δεῖμ' ὕπνω. (Cf. Cho. 842. δειματοσταγές. Eum. 366.) Vel στάζει δὲ φρεσίν. Vel στάζει δ' ὡς ἰὸς —. (Cf. 834. δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδία προσήμενος etc.) Vel θάσσει δ' ἀνθ' ὕπνου πρὸς καρδία. Cf. 13. φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ. Cho. 1024. πρὸς δὲ καρδία φόβος ἄδειν (ἴζειν?) ἔτοιμος.

180. παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν] I. e. ἄκοντες σωφρονίζονται.

183. σέλμα σεμνὸν ἡμένων] Cf. [Eur.] Rhes. 547. Σιμόεντος ἡμέναν κοίτας φονίας. Orest. 956. τρίποδα καθίζων. Soph. Aj. 249. ζυγὸν ἐζόμενον.

184. ἠγεμῶν ὁ πρέσβυς] Cf. 205. 530.

186. οὔτινα ψέγων] Qu. οὔτιν' ἔψεγεν, vel οὔτινα ψέγει.

187. ἐμπαίοις τύχαισι] Cf. 346. πρόσπαια — κακά.

188. κεναγγεῖ] Cf. Arist. Fr. 505 b. τὸν Πειραιᾶ δὲ μὴ κεναγγίαν ἄγειν. Plat. com. II. 667. κεναγγίαν.

190. Χαλκίδος πέραν ἔχων] Χαλκίδος πόρον ἔχων Karsten. Qu. Χαλκίδος πέραν μένων, sc. in Aulide. Vel — νέμων. Cf. v. stroph. 182. Cf. Suppl. 262.

191. παλιροῦθις] παλιροῦχθις Ahrens. Dind. παλιροροθίους Margol., coll. Hom. II. ε'. 430. παλιροῦθιον δὲ μιν αὖθις | πλήξεν ἐπεσσύμενον (sc. κῦμα). Apoll. Rhod. I. 1170. ἄλλο δὲ πόντος | κλύζε παλιροροθίοισι φέρων (sc. τρύφος). Arat., et neminem epitheto παλιροροθός usum esse admonens. Qu. ἀλιροῦθις. Confer παλιροροθός, παλιροροθός. παλιροῦθις ἐν Αὐλίδος τόποις] Cf. Eur. Alc. 68. Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων.

196. παλιμμήκη] Suspectum. Qu. πολυμμήκη.

197. τρίβω] Qu. τριβᾶ. Sed cf. 391.

198. ἐπεὶ δὲ καὶ] Qu. ἐκεῖ δέ τοι.

199. λιπόναυς] λιποναύτης est Theocr. XIII. 73. Sic χιλίοναυς et χιλιοναύτης. χείματος — μηχᾶρ] Cf. 2. φρουρᾶς ἐτείας μῆχαρ (μῆκος vulg.). Qu. χείματος — μᾶχαρ.

202. βάκτροις —] Cf. Cho. 361. πεισίβροτόν τε βάκτρον. I. e. sceptrum.

205. ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς] Cf. 184. 530.

206. βαρεῖα — κῆρ] Cf. Soph. Tr. 454. ὡς ἐλευθέρῳ | ψευδεῖ καλεῖσθαι κῆρ πρόσεστιν οὐ καλή.

207. δαίξω] δαίξω Karsten, coll. Pind. P. VIII. 87. συμφορᾷ δεδαιγμένοι. Eur. Herc. 391. Κύκνον — ξενοδαίκταν. Cf. Eur. Iph. T. 872. ἐξ ἐμᾶν δαίχθεις χερῶν. Qu. σφάξω. Cf. Cho. 396. δαίξος. Hinc δαϊκτῆρ, δαϊκτωρ, δαϊκτὸς, etc.

210. ῥεέθροις] ῥείθροις Farn. corr. Porson. Qu. ῥοαῖς.

211. τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;] Cf. Cho. 337. τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;

212. πῶς —;] Qu. μῶν —;

215. ὄργᾳ] ὄδμᾶς sagaciter eruit Karsten, coll. Eum. 254. ὄσμη βροτείων αἱμάτων.

216. ἐπιθυμεῖ] ὄργᾳ reposuerit Meinekius Vind. Arist. p. 72., coll. glossa Hesychiana, Ὀργᾳ: ἐπιτεταμένως ἐπιθυμεῖ. εὖ γὰρ εἶη] εὖ κυροίη conj. Enger. (Non male.) εὖ χαρείη (gaudeat animi voto) ingeniose Karsten., coll. Il. ζ. 481. χαρείη δὲ φρένα μήτηρ. Qu. εὖ δ' ἂν εἶη. Cf. 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. Suppl. 454. γένοιτο δ' εὖ.

218. ἐπεὶ δ' — ἔρκος] De dispositione hujus chori agit Elmsleius in Ed. Rev. XXXIII. p. 221. ἀνάγκας ἔδν λέπαδνον] Cf. Eum. 561. τὸν οὐποτ' αὐχοῦντ' ἰδεῖν ἀμηχάνοις δύαις (ἀμηχάνου δύας?) λέπαδνον.

219. τροπαίαν] Cf. Sept. 703. λήματος (l. χείματος) ἐν τροπαία. Cho. 775. Eur. El. 1154. ἀμοιβαὶ κακῶν· μετὰτροποι πνέουσιν αὖραι δόμων.

223. παρακοπὰ] Cf. Eum. 329. 342. παρακοπὰ πρωτοπήμων] Cf. 1192. πρώταρχον ἄτην.

225. Post θυγατρὸς ponatur virgula.

228. λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας] λιτὰς διαὶ κληδόνας πατρώους Weckl. ex schol. κᾶν διὰ τὰς λιτὰς (δι') ἄς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα παρ' οὐδὲν ἠγήσαντο τὴν ζωὴν αὐτῆς.

229. αἰῶνα παρθένειον] αἰῶνα παρθένειόν τ' Pearson. vulg. αἰῶ τε παρθένειον O. Muller. etc., coll. Bekk. Anecd. p. 363, 17. αἰῶ: τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν. Cf. ad Cho. 350. Sic δῶ pro δῶμα. παρ' οὐδὲν — ἔθεντο] Cf. Eur. Iph. T. 371. ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ — θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς. Soph. El. 1327. πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' (f. τὸν βίον τίθεσθ') ἔτι; Oed. R. 983. Ant. 34. 466. Suid. παρ' οὐδέν: — παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο, καταφρονήσας, παραλυγισάμενος.

233. πέπλοισι περιπετῆ] Cf. Soph. Aj. 907. ἔγχος περιπετιές (schol. ᾧ περιέπεσεν).

232. βέλει φιλοίκτω] Cf. Prom. 649. ἰμέρου βέλει.

234. παντὶ θυμῷ προνωπῆ] Qu. κἀντὶ βωμοῦ προνωπῆ.

235. φυλακὰν κατασχεῖν] Imo φυλακᾶ κατασχεῖν. (φυλακᾶ etiam Pal. Karst.) Conferri non debet Eur. Tro. 194. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα. Cf. Pers. 591. οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακαῖς (φυλακᾶ?)· λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν.

236. στόματος — καλλιπρώρου] Cf. Sept. 533. βλάστημα καλλιπρώρον.

237. ἀραιὸν οἴκοις] Cf. Eur. Med. 608. καὶ σοῖς ἀραιὰ γ' οὔσα τυγγάνω δόμοις. Iph. T. 760. ἦ σοῖς ἀραιὰ δώμασιν γενήσομαι. Hipp. 1415. Soph. Oed. R. 1291. Tr. 1202.

239. Cf. Hec. 556 — 559. Dobraeus χέουσα explicat defluere sinens, et infulas cum Butlero intelligit. χέουσα] Qu. δικούσα, vel βαλοῦσα, vel καθεῖσα. κρόκου βαφὰς — χέουσα] Cf. 1121. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς σταγῶν. Eur. Herc. 1188. ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας (i. e. sagittis hydrae veneno tinctis). Phoen. 1496. στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα. Hom. Il. ε'. 734. πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει.

240. ἔβαλλ' — ἀπ' ὄμματος βέλει] Cf. 743. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος. Prom. 649. Ζεὺς γὰρ ἰμέρου βέλει | πρὸς σοῦ τέθαλπται. Eur. Phoen. 1440. φωνὴν μὲν οὐκ ἀφήκεν, ὀμμάτων δ' ἀπο | προσεῖπε δακρῶσις, ὥστε σημῆναι φίλα. Suppl. 982. τέχνηαι] Pluralis ut in 1134. 1209.

242. ἐπεὶ] Qu. ὅπως.

244. ἔμελψεν. ἀγνᾶ δ'] ἔθελξεν. ἀγνᾶ δ' Naber. Qu. ἔμελψε, μαλακᾶ δ' — ἀταύρωτος] Cf. Arist. Lys. 217. οἴκοι δ' ἀταυρώτη (ἀταύρωτος Herwerden) διάξω τὸν βίον.

245. τριτόσπονδον] Cf. Eum. 760. Suppl. 27. Soph. Fr. 375. Διὸς σωτηρίου | σπονδὴ τρίτου σωτήρος. Fr. 49. τρίτον Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα. Pind. Isthm. V. 7. εἶη δὲ τρίτον σωτήρι — σπένδειν. Plat. Phil. 95 A. τὸ τρίτον τῷ σωτήρι.

247. τὰ δ' ἐνθεν] Lege τὰ δ' ἐνθένδ', vel τάντεῦθεν. Cf. Soph. Oed. R. 1267. δεινὰ τάνθένδ' ἦν ὄρα̃ν. Eur. Or. 1272. Noli τὰ δ' ἐνθεν pro τὰ δ' ἐντεῦθεν dictum accipere, namque ἐνθεν relativum est. Cf. ad Eum. 403.

248. τέχνηαι — οὐκ ἄκραντοι] Cf. Cho. 869. ἄκραντα βάζω. Trag. adesp. 414. ἄκραντα γὰρ μ' ἔθηκε θεσπίζειν θεός.

249. Δίκα] Cf. 176. Δίκα — ἐπιρρέπει. Qu. δίκα, jure. παθοῦσιν μαθεῖν] λαθοῦσιν παθεῖν Matth. Dind. τὸ μέλλον δὲ προκλύειν (vel τὸ δὲ προκλύειν τὸ μέλλον) — V. D. in Class. Journ. II. 652. 252.

251. τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν] Cf. 177. τὸν πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν. Herod. I. 207.

252. Verba [τὸ δὲ προκλύειν] recentioris manus esse et atra-

mento nigriore scripta esse monet W. W. Goodwin, qui τὸ μέλλον δ', ἐπεὶ γένοιτ', ἂν κλύοις corrigit.

253. προχαιρέτω — προστένειν] Cf. Plat. Phileb. 39 D. τὸ προχαίρειν τε καὶ προλυπεῖσθαι περὶ τὸν μέλλοντα χρόνον εἶναι γιγνόμενον. προστένειν] Cf. Prom. 696. πρό γε στενάξεις. Sic προκάμνειν apud Thucydidem.

254. τορὸν] Qu. κακόν. συνορθὸν M. σύναρθρον Flor. Farn. σύννορθρον Well. Herm. Dind. Qu. σύνουρον.

255. τὰπὶ τούτοισιν] Cf. Eur. Iph. A. 435. τὰπὶ τοισίδ' ἐξάρχου κανᾶ. Ion. 266. Or. 1453. εὐπραξίς] Forma admodum suspecta.

αὐγαῖς] αὐταῖς Ven. Qu. γένοιτο, et mox προᾶξις ἂν θέλει.

256. ἄγχιστον] Cf. Suppl. 1017.

261. σὺ δ' εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη —] Cf. Arist. Nub. 1243. ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις εἴτε μὴ τὰ χρήματα | ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος (ita enim corrigo).

263. οὐδὲ σιγῶση φθόνος] Qu. οὐ δὲ —.

265. μητρὸς εὐφρόνης] Cf. 279. Soph. Tr. 95. ὃν αἰόλα νύξ ἐναριζομένα τίκει κατευνάξει τε φλογιζόμενον Ἄλιον Ἄλιον αἰτῶ etc. Theodect. ap. Athen. X. p. 451 F.

266. χάσμα] Cf. Soph. Fr. 579. τί τούτου χάσμα μείζον ἂν λάβοις;

269. ἧ τορῶς λέγω;] Cf. Soph. Ant. 405. ἄρ' ἐνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; Aj. 1158. μῶν ἧνιξάμην;

270. χαρά μ' ὑφέρει —] Cf. Cho. 464. τρόμος μ' ὑφέρει. Ag. 450. φθονερόν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει. Soph. Oed. R. 786. ὑφεῖρπε γὰρ πολύ. El. 1230. καπὶ συμφοραῖσί μοι | γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο. 909. χαρᾶ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρῶν. Eur. Herc. 744. χαρμοναὶ δακρῶν ἔδοσαν ἐκβολὰς πάλιν. Hel. 654.

δάκρυον ἐκκαλουμένη] Cf. Eur. Fr. 130, 1. μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου (ἐκκαλοῦ?) δάκρυ.

271. εὖ γὰρ —] Cf. Soph. Aj. 907. ἐν γὰρ οἱ χθονὶ | πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ. Similis locus est in Arist. Pl. 368. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει, | ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουρηγῆκότι (sc. αὐτῶ).

272. τί γὰρ τὸ πιστὸν —;] ἧ γὰρ τι πιστὸν — Herw. Frustra. Cf. Soph. Oed. C. 1488. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦσαι φρενί; Qu. τί γὰρ; τὸ πιστὸν —;

274. φάσματ'] Cf. Sept. 710. ἐνυπνίων φαντασμάτων. φάσματ' εὐπειθῆ] Cf. Cho. 259. σήματ' εὐπειθῆ. Suppl. 623. εὐπειθεῖς στροφάς. Eur. Andr. 818. τῶν γὰρ ἠθάδων | φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι. εὐπειθῆ] εὐπιθῆ Blomf. ad Prom. 341. Cf. Rhes.

287. οἱ κατ' Ἰδαῖον λέπας | οἰκοῦμεν.

275. λάβοιμι] Qu. λέγοιμι aut ἀλέγοιμι.

277. παιδὸς νέας ὥς] Cf. 1194. θηρῶ τι τοξότης τις ὥς. Hom. Il. v'. 244. νηπύτιοι ὥς. ο'. 196. κακὸν ὥς. Arist. Thesm. 1106. ναῦν ὅπως. παιδὸς —] Cf. Prom. 986. ἐκερτόμησας δῆθεν ὥς παῖδ' ὄντα με

278. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;] Leg. πόσου χρόνου —. Cf. Eur. Iph. A. 717. ποῖον (πόσον Monk, "sana poscente ratione") χρόνον | ἔτ' ἐκμετρήσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον στόλον; Hel. 111. πόσον χρόνον (l. πόσον χρόνου) γὰρ διαπεπόρθηται πόλις; 773. πόσον χρόνον — ἐφθείρου; Or. 415. πόσον χρόνον (πόσου χρόνου?) δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί; Soph. Oed. C. 581. ποίω (sc. χρόνω) γὰρ ἢ σὴ προσφορὰ δηλώσεται; Oed. R. 558. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λαίιος χρόνον | ἄφαντος ἔρρει; Arist. Ach. 83. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγε; Av. 920. ταυτὶ σὺ πότε ἐποίησας; ἀπὸ ποίου (πόσου Bentl. Dind. etc.) χρόνου; Eupol. ap. Plut. Nic. 4. πόσου χρόνου γὰρ συγγεγένησαι Νικίᾳ; καὶ πεπόρθηται] Qu. διαπεπόρθηται. Cf. Eur. Hel. 111. πόσον χρόνον (l. πόσου χρόνου) γὰρ διαπεπόρθηται πόλις;

280. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;] τίς εἰς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλλων (Stanl.) τάχους; Naber.

281. Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας] Cf. Soph. Phil. 987. σέλας ἠφαισιτότευκτον. et ad Arist. Plut. 661. λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας] Imitatur Euripides Fr. 330, 3. οὔτος θέρει τε λαμπρὸν ἐκπέμπει (ἐκλάμπει vulg.) σέλας etc.

283. Ἐρμαῖον λέπας] Cf. 298. Κιθαιρῶνος λέπας. Eur. Phoen. 24. εἰς Κιθαιρῶνος λέπας. Bacch. 750. 1043. Andr. 296. Ἴδαῖον — λέπας. Rhés. 921. εἰς λέπας Πάγγαιον. Herc. 121. πρὸς πετραῖον λέπας. Eur. Fr. 415. μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτήρος Ἴδαῖον λέπας | πρήσειεν ἂν τις.

284. Recte habet φανόν. Cf. ad Arist. Fr. 666. V. Athen. XV. 700 E.

285. Ἀθῶν αἶπος Ζηνός] Cf. Soph. Fr. 229. Θρηῆσαν σκοπιὰν Ζηνός Ἀθῶου.

286. νωτίσαι] φωτίσαι (to illuminate) Musgr. Recte. Cf. Eur. Hel. 774. πόντου ἔπι νώτοις — ἐφθείρου. Eur. Herc. 361. ἐπινωτίσας (i. e. ἐπισκεπάσας). Trag. adesp. 455, 1. καὶ πρὸς μὲν αὐγὰς ἡλίου χρυσωπὸν ἦν | νώτισμα θηρός. ὑπερτελής] Cf. Soph. Tr. 36. Eur. Ion. 1549. Orest. 831. φαρέων μαστὸν ὑπερτέλλοντ' εἰσιδών.

287. ἰσχὺς — λαμπάδος] Cf. 296. σθένουσα λαμπάς. Lege λιγνὺς (fuligo) — πορευτοῦ λαμπάδος] πορευτοῦ non ab πορευτὸς sed ab πορευτῆς deducit F. D. Morice, coll. ἀγρευτῆς, θηρευτῆς, διφρευτῆς, παιδευτῆς, etc. Cf. ad Prom. 592. et Lobeck. ad Aj. 224. πρὸς ἡδονὴν πεύκη] πρὸς ἐκδοχὴν — Sch. Enger. Qu. παρήκε τῇ | πεύκη —. Cf. 299. 285.

289. παραγγείλασα] παρηγγάρευσε Bamberg. Dind. Cf. 480. 294. σκοπᾶς] σκοπαῖ Herm. Dind. Cf. 309. ἀστυγείτονας σκοπᾶς. Suppl. 713. Ion. 47. πυργείαν (πυργήρη?) σκοπῆν. Strab. XVII. 18. ἡ Περσέως σκοπή. Fort. Μακίστου σκοπῆ, vel Μακίστου 'ς σκοπᾶς, vel

— λέπας (ut in v. 298. πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας). Sed nil temere mutandum.

290. ἀφραδμόνως, ut vetustiore formam, malit Blomf. ad Pers. 423. Cf. 1401.

291. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός] Cf. Eur. Fr. 435. τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Pers. 742. ἀλλ', ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, ἧ θεὸς συνάπτεται (συλλαμβάνει?). Aesch. Fr. 277.

293. σημαίνει μολόν] Cf. 969. σημαίνεις μολών.

295. γραίας ἐρείκης] Cf. Soph. Fr. 746. γραίας ἀκάνθης. Eur. Ion. 1213. γραῖαν ὠλένην.

296. σθένουσα λαμπὰς] Cf. 287. ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος. μαυρουμένη] Cf. Eum. 358. κρατερόν ὄντα περ ὄμως μαυροῦμεν (αὐτόν). Pers. 223. μαυροῦσθαι σκότῳ. πόντον ὥστε νωτίσαι] Anglice, so as to illuminate the surface of the sea. Cf. Eur. Phoen. 663. κισσὸς δὲν περιστεφῆς — ἐνώτισε. Herc. 361. ξανθὸν κρᾶτ' ἐπινωτίσας δεινῷ χάσματι θηρός. Trag. inc. ap. Stob. LXII. p. 403. νώτισμα θηρός (de Sphingis alis). Hel. 129. τοίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἄλος.

298. φαιδρᾶς σελήνης] Cf. Eum. 926. φαιδρόν ἁλίου σέλας. πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας] Cf. Eur. Phoen. 24. ἐς Κιθαιρῶνος λέπας. Bacch. 750. 1043.

301. φρουρὰ πλέον καίουσα] φρουρὰ προσαιθρίζουσα Dind. ed. Ox. II., coll. tragico poeta apud Hesychium II. 1041. probat Cobet. Vereor ut recte. Qu. φρουρὰ πυρὸς καίουσα παμπληθῆ πυράν.

305. μὴ χαρίζεσθαι] μηχανήσασθαι Margoliouth.

306. φλογὸς μέγαν πώγωνα] Cf. Eur. Fr. 833. πώγωνα πυρός. Σαρωνικοῦ πορθμοῦ] Cf. Callim. H. Del. 42. Σαρωνικοῦ ἐνδοθι κόλπου. Eur. Hipp. 1200. ἀκτὴ — πρὸς πόντον (κόλπον?) ἤδη κειμένη Σαρωνικόν. φλογὸς — πώγωνα] Cf. Eur. Fr. 833. πώγωνα πυρός.

307. κάτοπτον] κάτοπτον Schutz. Scholiasta per κατόπιον exponit. Eodem sensu κατόπιος Eur. Hipp. 30. πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόπιαν | γῆς τῆσδε, ναὸν Κύπριδος καθείσατο. Confer ἀποπτος Soph. Oed. R. 762. El. 1489. Qu. ὑπερβάλλει.

308. φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν] Qu. φλέγουσα κατ' ἔσκηψεν.

309. σκοπᾶς] Cf. 289. Μακίστου σκοπᾶς.

312 sq. Cf. 489. λαμπάδων φαεσφόρων | φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγᾶς. Qu. τοιοῖδε τοὶ καὶ λαμπαδηφόρων νόμοι.

313. ἄλλος παρ' ἄλλου] ἄλλον παρ' ἄλλου Ahrens. ἄλλου παρ' ἄλλου malit Enger. πληρούμενοι] τηρσόμενοι Kock. Cf. Eur. Iph. T. 298. πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.

314. καὶ τελευταῖος] Qu. ἧ τελευταῖος.

315. τε σοὶ] Scrib. τέ σοι. ξύμβολον] Anglice clue. Cf. Soph. Oed. R. 221. Phil. 403. Pind. Ol. XII. 7.

317. αὐθις] Posthac. Cf. Eur. Or. 900. Alc. 1174. Hipp. 896.

319. ὡς] Leg. οὖς.

321. οἶμαι βοήν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν] Qu. οἶμαι δὲ μικτὸν ἐν πόλει πρέπειν βοήν. Cf. 1311. ὅμοιος ἀτμός ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει. Eur. Fr. 331. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἀπανταχοῦ | πρέπει (δέπει Nauck.) χαρακτήρ χρηστὸς εἰς εὐψυχίαν.

322. ἄλειφά τ'] Qu. ἄλειφάρ τ' aut ἄλειμμά τ'. Cf. Herod. II. 87. 94. ταῦτῳ κύτει] Imo ταῦτῳ ἔν κύτει, aut ταῦτ' ἐς κύτος.

324 sq. καὶ τῶν ἀλόγτων —] Cf. Thuc. VII. 71. ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ στρατοπέδῳ — πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμός, βοή, νικῶντες, κρατούμενοι. Hom. II. δ'. 450. ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν.

327. φνταλμίων παῖδες γερόντων] φντάλμιοι παίδων γέροντες Weil. φνταλμίων ἀνδρῶν πεσόντων F. G. Schmidt. Qu. φνταλμίων πολιῶν (aut παίδων) γερόντων. παῖδες θ glossemate venisse videtur. Cf. Soph. Fr. 957. προσῆλθε μητρὶ καὶ φνταλμίῳ πατρὶ ἀνδρῶν] Qu. νεκρῶν.

328. ἐξ ἔλευθέρου δέρης] Ut ἐκ καθαρᾶς φρενός. Annon ἐξ ἔλευθέρου στόματος?

330. νυκτίπλαγκτος] Noctivagus. Cf. Cho. 751. νυκτιπλάγκτων — κελουμάτων. Confer θαλασσόπλαγκτος Prom. 466. ἐκ μάχης] Post pugnam. Cf. Arist. Vesp. 471.

331. ὧν ἔχει πόλις] ὧν γέμει πόλις commendat Naber. Frustra.

333. ὡς ἕκαστος —] Cf. Arist. Eccl. 836. χωρεῖτ' — ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις | φράση καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε.

335. ὑπαιθρίων πάγων δρόσων τε] Cf. Prom. 113. ὑπαιθρίοις δεσμοῖσι. Eur. Androm. 227. ξανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου. Aristophont. com. III. 361. ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόπιχος. Herod. IV. 7. 3. δς δ' ἂν — ὑπαίθριος κατακοιμηθῆ. Soph. Ant. 355. καὶ δυσαύλων πάγων αἴθρια καὶ δύσομβρα φεύγειν βέλη. Simplex αἴθριος (ἰ) est Soph. Fr. 162.

336. ὡς δ' εὐδαίμονες (wie ganz glückliche) Weckl.

337. ἀφύλακτον] Active.

338. εὐσεβοῦσι] εὖ σέβουσι Valck. ad Phoen. 1331. Leg. εὖ σέβουσι. Vel εὐσεβοῦσι πρὸς πολ. Cf. Eur. Phoen. 1331. χθόνιον εὖ σέβειν (εὐσεβεῖν vulg.) θεόν.

339. Cf. Sept. 217. θεοῦς | τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος.

341. ἐμπίπτοι Farn. Dind. μή τις πρότερον] μὴ πονηρὸς conj. Herw., quum non habeat πρότερον quo referatur.

342. νικωμένους] Imo νικωμένῳ aut νικωμένοις.

344. θεοῖς] Deorum gratia. Qu. θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος.

345. διαύλου] Sc. δρόμου (Soph. El. 691.). Metaphorice, ut in Eur. Hec. 29. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος. Herc. 660. θανόντες εἰς αὐγὰς πάλιν ἀλίον δισοῦς ἂν ἔβαν διαύλους.

346. γένοιτ' ἂν] ὄνοιτ' ἂν Weckl. γένοιτο, καὶ πρόσπαι', ἃ μὴ τύχοι, κακὰ Herwerden. πρόσπαια — κακὰ] Cf. 188. ἐμπαίοις

τύχαισι συμπεσών. μὴ τύχοι recte M. μὴ τεύχοι Ahrens. Dind. πη τεύχοι Enger.

347. ἐγρήγορον libri. ἐγρηγορός Porson. Leg. ἐγρήγορεν. Cf. Eum.

709. ἐγρηγορός φρούρημα γῆς. Post κακὰ plene interpungendum.

348 sq. Distingue sic: — κλύεις. | τὸ δ' εὖ — ἰδεῖν. | πολλῶν etc. τοιαῦτά τοι] τοιαῦτα τᾶν Blomf. ad Sept. 179.

349. εὖ] αὖ malit Herw., coll. 317. Cf. Eur. Herc. 694. τὸ γὰρ εὖ — ὑπάρχει Fr. 285, 16. τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος etc. Arist. Ach. 661. μὴ διχορρόπως] Cf. 815. οὐ διχορρόπως. 1272. Suppl. 605. 982. Trag. Adesp. 273. διχορροπος γνώμη. Haec vox non legitur apud Sophoclem aut Euripidem. τὸ δ' εὖ κρατοίη] Cf. 121. τὸ δ' εὖ νικάτω. 139. 159. Nicom. trag. 1 a. ὅ τι μὲν λῶστον, τόδε νικῶη.

350. εἰλόμην] Qu. ἔλλομαι, vel ἔσθ' ὄραᾶν, vel ἡσθόμην, vel ἠυρόμην. τήν] τήνδ' recte Herm. Dind.

351. εὐφρόνως] Imo ἐμφρόνως, i. e. prudenter.

356. κτεάτειρα] Formatum ut δότειρα, σώτειρα, etc. Confer κτεάτεσσι Eur. Fr. 791, 3.

358. μήτε γέρων μήτ' οὖν νεαρῶν τις] Cf. Soph. Oed. C. 703. τὸ μὲν τις οὔτε νεαρὸς οὔτε γῆρα συνναίων ἀλιώσει χειρὶ πέρας. στεγανὸν δίκτυον] Activo sensu. Cf. Soph. Ant. 114. χιόνος λευκῆς πτέρυγι στεγανός. Eur. Fr. 472, 6. ναοὺς — στεγανούς. μέγαν] Adultum. I. q. τέλειον.

359. μήτ' οὖν] Lege μήτ' αὖ.

360. μέγα δουλείας] τάχα δειλαίας F. G. Schmidt. δουλείας γάγγαμον ἄτας] Suspectum.

361. γάγγαμον ἄτης] Cf. Prom. 1078. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης. Eum. 634. Deleatur virgula post γάγγαμον vulgo posita. παναλώτου] Qu. πανάλωτον.

363. Lacuna forsitan statuenda est post h. v.

364. πάλαι] πάλιν conj. Dobr. ὅπως ἂν — σκήψειεν] Qu. ἴν' ἔς νιν —, vel τόξ', ἴν' ἐπ' αὐτόν. Cf. 510. Soloecum videtur ὅπως ἂν — σκήψειεν. Redde, in order that he might hurl.

365. ὑπὲρ ἄστρον] Leg. ὑπὲρ αἴσαν. Idem suadet Herwerden.

366. βέλος — σκήψειεν] Cf. Eur. Med. 1333. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκησαν θεοί. ἠλίθιον] ἠλιθιοῦν conj. Dobr., coll. Prom. 1082.

367. ἔχουσιν εἰπεῖν] ἔχοις ἂν εἰπεῖν vel ἔχεις ἀνειπεῖν Schwerdt.

368. πάρεσσι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι] πάρεστί που τόδ' ἐξιχνεῦσαι conj. Ahrens. p. 512. Bene. παρέσιν Hart. Weil. Schwerdt.

369. ὡς ἔπραξεν ὡς M. ἔπραξαν ὡς Herm. ἔπραξεν ὡς Schwerdt. οὐκ ἔφα τις θεοῦς —] Cf. Arist. Thesm. 672. φήσει τε θεοῦς εἶναι φανερώς | δείξει τ' ἤδη | πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας. Axionic. com. III. 531. ἔφα τις ὡς ἄλμη θεορμῆ etc.

370. ἀξιοῦσθαι μέλειν] Vix placet medium ἀξιοῦσθαι. Cf. tamen Eum. 425. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο. 367. Ζεὺς — πᾶν

ἔθνος τόδε λέσχας ἄς ἀπηξιώσατο. Qu. ἀξιοῦν τημελεῖν. Sic Eur. Iph. T. 311. σώματός τ' ἐτημέλει. Iph. A. 731. παρθένους (παρθένων?) τε τημέλει. θεοὺς βροτῶν μέλειν] Cf. Eur. Herc. 772. θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλουσι καὶ τῶν δόσιων ἐπαΐειν. Soph. Aj. 689. Τεύκρω — σημήνατε | μέλειν μὲν ἡμῶν etc. El. 342. δεινὸν γέ σ' — κείνου λελῆσθαι., τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.

373. πατοῖθ'] Cf. Soph. Ant. 745. τιμάς — τὰς θεῶν πατῶν. Hom. Il. δ'. 157. Arist. Vesp. 377.

374. πέφανται δ' ἔγγόνους (ἐγγ. supr. in apogr. Flor.) libri. πέφανται δ' ἔγγυος ἀτολμήτως (impotenter) ἄρης Schwerdt. πέφανται δ' ἔργον οὔσα τόλμη τῶν Ἄρη πνεόντων — Margoliouth. ἔγγόνους] ἔκγονους al. ἐκ γένους Badham ad Ion. 747.

375. ἀτολμήτων] Fort. ἀναυδάτων.

376. πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως] Qu. πνεόντων μεῖζον ἢ δίκαιον. Sed cf. Eur. Tro. 1277. ὦ μεγάλα δὴ ποτε πνέουσα etc.

377. φλεόντων] Cf. 1416. μήλων φλεόντων. et ad Suppl. 669. ὑπέρφεν] Cf. Pers. 820. σκήψειεν] σκεδάσειεν Both. et V. D. in Class. Journ. III. 288. Hic ait: "Equidem saltem non licuisse credo ut in fine versus paroemiaci spondaeus pro anapaesto poneretur. Loquor de puris anapaestorum systematibus." Cf. ad 983. Sept. 832. Pers. 32. Soph. Oed. R. 1311.

378. ὑπέρ] ὄπερ Herm. Schwerdt.

379. ὥστ' ἀπαρκεῖν] ὥστε κἀπαρκεῖν Tricl. ὥστε καὶ ἐπαρκεῖν Schwerdt.

380. εὔπραπίδων λαχόντα] Annon εὔπραπίδων ἔχοντα? Cf. ad Arist. Lys. 1125. αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. Lyric. apud Plut. mor. p. 504 D. κἀκεῖνον γὰρ ἐγὼ φάμι ἰσοπλοκάμων (ἰοπλ.?) Μοισᾶν εὔλαχεῖν (ἔχειν?). Qu. εὔπραπίδων τυχόντα.

382. πρὸς κόρον] Ut πρὸς βίαν, etc.

386. προβουλόπαις] πρόβουλος, παῖς Karsten. prob. Schwerdt. Quae correctio etiam metro commendatur. Confer v. πρωτοπήμων 224. εὐφιλόπαις 721. αἰνοπάτηρ Cho. 315. τυφλόπους πούς Eur. Phoen. 1549.

388. παμμάταιον libri. πᾶν μάταιον Musgr. παμμάταιον tuetur Schwerdt, coll. παναληθῶς Suppl. 78.

389. φῶς αἰνολαμπές] Cf. Cho. 313. ὦ πάτερ αἰνόπατερ. σίνος] Νοχα. Cf. 561. 734.

390 sq. V. Schaefer. ad Theogn. 409. Isocr. Panath. 240 D. E.

391. τρίβω — δικαιωθείς] Dobraeus (I. 35.) illustrari posse censet hunc locum obscurissimum ex Herodoto VII. 10. 30. παρατρίβωμεν ('rub it bright and compare it with good gold,' also rubbed bright). Qu. τριβᾶ —. Cf. 197.

392. μελαμπαγῆς] μελαμπαγοῦς Schwerdt. Qu. μελαμπαγῆς.

394. διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν] Cf. Eur. Fr. 271. πτηνάς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας, | οὐχ ἢ τύχη σε. ποτανὸν]

Forma Dorica. Pind. Pyth. V. 153. VIII. 48. Nem. III. 140. VII. 31.
Qu. *πετεινόν*.

397. *τῶνδε]* *τόνδε* Schwerdt. Qu. *φᾶθ' ἅ δίκαια καθαιρεῖ*.

404. *ἄσπιστορας κλόνους]* Cf. Eur. El. 444. *ἄσπιστὰς μόχθους*.
Soph. Aj. 1187. *δορυσσοήτων* (*δορυσσόντων* vulg.) *μόχθων ἄταν*.
Theogn. 965. *δορυσσός πόνος*. 987. *δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν*.

405. *κλόνους τε καὶ λογχίμους ναυβάτας θ' ὄπλισμούς* Ahrens.
prob. Schwerdt. Cf. v. ant. 421.

406. *ἀντίφερον]* Cf. *ἀντήνωρ* 429. *ἀντίδουλος* Cho. 135. Fr. 194.

407. *βέβακε]* *βέβακεν* sine causa Tricl. Dind. Producitur enim
ultima brevis syllaba ante inceptivum *ῥ*. Cf. v. ant. 424.

409. *τόδ']* *τάδ'* Herm. Schwerdt. *τόδ']* *τάδ'* Blomf.

410 sq. "*ἰὼ — φιλόνορες*" Schwerdt, qui, "Falluntur, inquit,
in eo interpretes omnes quod totam quae sequitur orationem
usque ad v. 400 vaticibus tribuunt, quibus tantummodo proxime se-
quentia concedi possunt. Trojanos vates hoc loco induci intellexit
primus omnium G. Welckerus." *ἰὼ ἰὼ δᾶμα δᾶμα]* Cf. 1488.
ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ. 1125. *ἄ ἄ ἰδὸν ἰδού*. Prom. 694. *ἰὼ ἰὼ*
μοῖρα μοῖρα.

412. *πάρεσι σιγᾶς ἀθύμους | ἀλοιδόρους ἀπίστως ἀφειμένων*
ἰδεῖν tentat Schwerdt, ista *ἀπ. ἀφ.* ad Menelaum conjugem ab
Helena derelictum pertinere monens. *παρῆν δὲ* conj. idem.

413. *ἄδιστος]* *ἄιστος* conj. Blomf. ad Gl. Prom. 946. *ἄπιστος*
ἐμφανῶν ἰδεῖν ('disbelieving facts which stared him in the face')
Margoliouth.

415. *φάσμ' ἔδοξεν* (vel *φάσμα δοκεῖ* cum Weilio, δὲ pro *γούν*
reposito in v. ant. 432.) Schwerdt.

416. *κολοσσῶν]* *νεοσσῶν* optime Karsten. prob. Naber (coll.
Cho. 256. 501. Eur. Alc. 403. Andr. 441. Tro. 746. Iph. A. 1248.
Herc. 72. 224. 982.) et Herwerden. "Menelaus odit liberos quos
Helena peperit." (Naber) Legitur quidem vox *κολοσσός* Herod.
II. 130. 149. Theocr. XXII. 47. *σφυρήλατος οἶα κολοσσός*. etc., sed
parum poetica ea est.

417. *ἔχθεται]* Exosa est. Activa vox *ἔχθειν* est Fr. 301.
Soph. Aj. 459. Phil. 510.

418. *ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις]* *δωμάτων ἐν ἐρημίαις* F. G.
Schmidt. Qu. *χρημάτων δ' ἐν ἀχηνία*. Cf. Cho. 301. *χρημάτων*
ἀχηνία. Arist. Fr. 91. *νόσω βιασθεῖς ἢ φίλων ἀχηνία*.

421. *δόξαι]* *δόκαι* Herm. *δοκαὶ* Dind. Qu. *δόκοι*. Cf. ad Arist.
Fr. 515 K.

423. *ὄρᾶν γὰρ εὔτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῆ μάταν* — Schwerdt.

424. *παραλλάξασα]* *παραλλαγαῖσι* Herm. Fortasse vitiosum.
Cf. ad v. stroph. 407.

425. *οὐ]* Qu. *αὖ*.

426. *ὀπαδοῖς]* *ὀπαδοῦσ'* Dobr. Franz. Schwerdt. (Et sic ipse.)

427. ἐφ' ἐστίας libri. ἐφρεσίους Stanl. Voss. Karst. Schwerdt. Cf. 851. δόμους ἐφρεσίους. Sept. 73. Rhés. 201. ἐφέστιος (ἐφ' ἐστίας A.).

428. ὑπερβατώτερα] ὑπερφατώτερα Herwerden, coll. Pind. Ol. IX. 98. et Fr. 107, 11. ὑπερτερώτερα H. Weil. prob. Nauck. Recte, opinor. Cf. ad Fr. 351.

429. τὸ πᾶν] Qu. τόπων. ἀφ' Ἑλλανίδος γᾶς] ἀφ' Ἑλλανος αἴας Franz. ἀφ' Ἑλλανίδος γᾶς Herm. συνορμένοις] συνορμένοισι Schwerdt. Cf. v. stroph. 412.

430. πένθεια] I. q. πένθος. Vox nusquam alibi occurrens et, ni fallor, analogiae repugnans. Aliud, opinor, dederat Aeschylus.

τλησικάρδιος] Glossa Triclin. τὴν καρδίαν τήκουσα. Unde τηξικάρδιος Auratus. πληξικάρδιος Schwerdt., coll. Herod. VII. 11. 6. πληγαῖς κατακαρδίους. Qu. δηξικάρδιος, quocum cf. δηξίδυμος infra 743. Ach. 1. ὄσα δὴ δέδηγμαί τὴν ἔμαντοῦ καρδίαν. Compositum τλησικάρδιος occurrit Prom. 159. τίς ὦδε τλησικάρδιος θεῶν —; Confer ταραξικάρδιος Arist. Ach. 314.

431. ἐκάστου πρέπει] ἐκάστου ἡπρέπει conj. Schwerdt. Cf. Sept. 124. ἐπὶ δ' ἀγήγορες πρέποντες στρατοῦ etc. δόμων] δόμῳ ἔν Dobr.

432. πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἤπαρ] Suspectum θιγγάνει. Annon — κιγγάνει πρὸς ἤπαρ? Idem suadet Meinekius Fr. Com. IV. p. XI., coll. Soph. Aj. 918. χωρεῖ πρὸς ἤπαρ, οἶδα, γενναία δύη. Cf. 792. δῆγμα δὲ λύπης | οὐδὲν ἐφ' ἤπαρ προσικνεῖται. Eur. Hipp. 1081. αἰ αἰ· χωρεῖ πρὸς ἤπαρ δακρῶν τ' ἐγγὺς τόδε. Rhés. 425.

435 sq. Cf. 443. Cho. 687. Eur. Suppl. 1140. σποδοῦ τε πλῆθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων εὐδοκίμων δὴ ποτ' ἐν Μυκῆναις. Soph. El. 755. καὶ νιν πυρᾷ κέαντες εὐθύς ἐν (ἐνθέντες?) βραχεῖ | χαλκῶ μέγιστον (λέβητι vel φλογιστὸν?) σῶμα δειλαίας σποδοῦ | φέρουσιν ἄνδρες etc.

439. ἐν μάχῃ δορός] Cf. Soph. Ant. 674. σὺν μάχῃ δορός.

441. βαρὺ] Leg. βραχύ. Et sic Sch. prob. Herm. Dobr., coll. Soph. El. 1113. μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ | τεύχει θανόντος. 757. 1142. Eur. Suppl. 1130. Ovid. Met. XII. 615.

442. ἀντήγορος] Annon ἀντάνορος? Cf. δεισάνωρ, φυξάνωρ, τρουσάνωρ, etc. δυσδάκρυτον] Confer εὐδάκρυτος Cho. 181.

444. λέβητας] Cf. Cho. 686. νῦν γὰρ λέβητος χαλκίου πλευρώματα | σποδὸν κέκευθεν ἀνδρός. εὐθέτους] Anglice convenient. Cf. Sept. 642. εὐθετον σάκος. Fr. 255. εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

445. εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν — τὸν δ' etc.] Cf. Cho. 120. Eq. 75. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος | τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῆκκλησίᾳ. Av. 843.

447. ἐν φοναῖς — πεσόντ'] Cf. Soph. Ant. 696. τὸν — αὐτάδελφον ἐν φοναῖς πεπτῶτ' ἄθαπτον. 1314. Av. 1070. ἐν φοναῖς ὀλλνται. Eur. El. 1207. Pind. P. XI. 37.

448. διαί] Cf. 1453. Fr. 440. πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν (δέδοικεν?) Ἐκτορος τύχης διαί. Qu. ὑπέρ.

451. Cf. 41.

454. αὐτοῦ] Illico. Anglice, on the spot. θήκας — κατέχουσιν] Cf. Suppl. 26. θήκας κατέχοντες. Sept. 732. Soph. Aj. 1167. τάφον καθέξει.

455. ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρουπεν] ἐχθρὰ δὲ χθῶν ἀπέκρουπεν Wakef. S. C. § 7. ἐχθρὰ δὲ χθῶν κατέκρουπεν Hartung. prob. Karsten. Qu. ἐχθρὰ δὲ γᾶ —, vel ἐχθρὰ κόνις νιν ἔκρουπεν, vel ἐχθρὰ δὲ γᾶ νιν ἔκρουπεν, vel ἐχθρὰ δὲ πάντας ἔκρουπεν.

457. ἀρχᾶς] ἀρχᾶς Wakef.

464. τυχηρὸν] Vox rarior. τυχηρῶς legitur Arist. Ach. 250. Th. 305.

469. ὑπερκότως] ὑπερκόπως Gret. Heath. Wakef.

470. βάλλεται γὰρ ὄσσοις] βάλλεται περισσοῖς Faehse. Qu. βάλλεται δ' ἀνοσίοις —, vel — γὰρ αὐτῶ, vel — γὰρ αὐτοῖς.

471. κρίνω — ὄλβον] Cf. Suppl. 396. κρίνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν. Xen. Hell. I. 7. 38. τούτων δὲ διαχειροτονομένων τὸ μὲν πρῶτον ἔκριναν τὴν Εὐρυπτολέμου. Eur. Tro. 928. εἴ σφε κρίνειεν Πάρις. Her. 198. εἴ — λόγους κρινοῦσι σοῦς. Rhos. 655. κρίνας σέ. Arist. Eccl. 1155. ὑποθέσθαι — βούλομαι — κρίνειν ἐμέ.

474. ὑπ' ἄλλων] ὑπ' ἄλλω Karsten. prob. Enger. Qu. μήτ' οὖν αὐτὸν ἀλόνθ' ὑπ' ἄλλων βία κατίδοιμι.

476. πόλιν διήκει θοὰ βάξις] Cf. Prom. 663. ἐναργῆς βάξις ἦλθεν Ἰνάχω. Soph. Aj. 998. ὄξεϊα γὰρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος | διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας. Eur. Hel. 226. διὰ δὲ πόλεως ἔρχεται βάξις.

479. φρενῶν κεκομμένος] Cf. Eum. 330. παρακοπὰ — φρενοδαλῆς. Bacch. 33. παράκοποι φρενῶν. Arist. Thesm. 681. λύσση παράκοπος. Qu. φρενῶν βεβλαμμένος. Sic Theogn. 223. νόου βεβλαμμένος. Cf. v. φρενοβλαβῆς.

480. Cf. 289. 294. φλογὸς — πυρωθέντα καρδίαν] Cf. ad Soph. Aj. 478. ὅστις κενᾶσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται. Eur. El. 405. χαρᾶ θερμαινόμεσθα καρδίαν. Pind. Ol. XI. 91. θερμαίνει φιλότατι νόον. Arist. Ran. 844. καὶ μὴ πρὸς ὄργην σπλάγχνα θερμήνης κότῳ. Lys. 9. ἀλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν.

483. γυναικὸς αἰχμᾶ] Cf. Cho. 629. τίω — γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν. Qu. γυναικὸς ὄργᾶ.

484. χάριν] Qu. χαρὰν, ut conj. Ahrens.

485. ἐπινέμεται] Cf. Arist. Resp. V. 4. 5. τῶν εὐπόρων τὰ κτήνη ἀποσφάξας λαβὼν παρὰ τὸν ποταμὸν ἐπινέμοντας. Soph. El. 1384. ἴθ' ὅποι προνέμεται — Ἄρης. ὁ θῆλυς ὄρος] ὁ θηλύθροος (!) Herwerden. ὄρος] Sexus? Qu. ὄχλος.

486. ταχύπορος, ut pravam lectionem vicinae vocis ταχύμορον, delendum suspicantur V. D. in Class. Journ. II. 653. et Dobr.

489 sq. Cf. 312 sq. ΚΑ.] Delet Scal. XO. Tyrwhitt. Cui

mirum videtur tacitam in scena manere Clytaemnestram usque ad 587. φασφόρων] I. q. φωσφόρων.

491. εἴτ' οὖν — εἴτ'] Cf. 843. Soph. Oed. R. 1409. El. 199. 560.

492. τερπνὸν τόδ' ἔλθὸν φῶς] τερπνῶν τὸ νύχιον φῶς F. G. Schmidt. Verum videtur τερπνῶν: non enim omnia somnia jucunda sunt. ἐφήλωσεν] Cf. Eur. Suppl. 243. Menand. IV. 77. Apoll. Rhod. III. 983. Cognata vox videtur σφάλλειν.

493. κατάσκιον κλάδοις ἐλαίας] Cf. Suppl. 354. κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον. Soph. El. 422. ᾧ κατάσκιον | πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.

494. κάσις πηλοῦ —] Cf. Sept. 494. λιγνὴν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν. 351. ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομῶν ὁμαίμονες. Pind. Ol. XI. 3. παῖδες νεφέλας (ὄμβροι). Eur. Hec. 1092. πέτρας ὀρείας παῖς — ἠχώ. Hesiod. Th. 756. ἡ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ κασίγνητον Θανάτοιο. Hor. Od. I. 14. 11. 'Pontica pinus | silvae filia nobilis.'

495. ξύνουρος] Qu. ξύναιμος. μαρτυρεῖ δέ μοι —] Cf. Sept. 81. Suppl. 180. Qu. sic, κόνις, τάδε | ὡς —.

496. οὔτε σοι δαίων] οὔτε του — Herm. οὔτε δαισείων (?) tentat Naber. οὔτ' ἀναυδος] Sc. ἔσται. Cf. Sept. 82. αἰθερία κόνις με πείθει, ἀναυδος — ἄγγελος.

499. ἀποστέργω] ἀποστνγῶ malit Herwerden.

500. προσθήκη] Qu. πρόσθ' ἤδη, vel πράγμασιν.

502. αὐτὸς φρενῶν —] Cf. Sept. 593. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Suppl. 253. γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα. Prom. 851. καρπώσεται — χθόνα.

504. δεκάτω] δεκάτου Wunder. Enger. Dind. Recte. Sic Soph. Phil. 663. ἡλίου τόδε — φάος.

511. ἦλθες libri. ἦσθ' marg. Ask. Faehse. ἦλθες — ἄλις transponit V. D. in Class. Journ. VII. 347 idem.

512. καὶ παγώνιος libri. καὶ παιώνιος Dobr. Dind. κάπαγώνιος F. Vict.

513. ἄναξ Ἀπόλλων] Leg. ἄναξ Ἄπολλον. Cf. Ag. 1257. Ἀύκει' Ἄπολλον. Eum. 744. ᾧ Φοῖβ' Ἄπολλον. et ad Cho. 1057. Eum. 85. 198. 574.

515. φίλον κήρυκα] θεῶν κήρυκα F. G. Schmidt, coll. Hes. Op. 80. κηρύκων σέβας] Cf. Prom. 1091. ᾧ μητρὸς ἐμῆς σέβας.

519. δαίμονές τ' ἀντήλιοι] Cf. Eur. Fr. 538. ἀντήλιοι θεοί. Soph. Aj. 805. οἱ δ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους. Eur. Ion. 1550. ἀντήλιον πρόσωπον.

520. ἦ που libri. εἶ που Stanl. εἶ ποτε malit Herw. φαιδροῖσι καὶ νῦν] φαιδροῖς ἰδόντες Auratus. φαιδροῖς προσεΐδεται Weil. φαιδρῶς ὄρωσιν F. G. Schmidt. φαιδροῖσιν αὖθις conj. Enger. Qu. φαιδροῖσιν ἦκο' ὄμμασι vel φαιδροῖσι τοιοῖσδ' ὄμμασι, vel φανέντα πάντες ὄμμασι | δέξασθε φαιδροῖς —. Cf. Cho. 565. θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾶ φρενὶ | δέξαιτο. Eur. Med. 1043. ὄμμα φαιδρόν. Or. 892.

ἄμμα φαιδρωπόν. τοισίδ' ἄμμασι] τοῖσιν ἄμμασιν Tricl. καὶ νῦν ἄμμασιν Dind. Qu. τοῖσιν ἄμμασι, aut πάντες ἄμμασι. Forma enim τοισίδε, quae nusquam alibi apud Aeschylum, semel tantum apud Sophoclem (Phil. 956.), plus semel apud Euripidem legitur, nullum commodum hic sensum praebet.

521. δέξασθε κόσμῳ] δέξασθ' ἐτοίμως (v. ἐτοῖμοι) malit Herw. Qu. δέξασθε καὶ νῦν, vel δέξασθε νόστον βασιλέως —, vel δέξασθε νόστῳ βασιλέα πολλοῦ χρόνου. κόσμῳ] Ordine, recte. Cf. Pers. 400.

523. "Vocabula Ἀγαμέμνον ἄναξ ita sunt supervacanea, ut dubitem an genuinus sit hic v." (Herw.)

525. Διὸς μακέλλη] Cf. Arist. Av. 1239. δείσας ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον | Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψει Δίκη. Soph. Fr. 767. χρυσῆ (?) μακέλλη Ζηνὸς ἐξαναστραφῆ. τοῦ δικηφόρου —] Ἀπ τῇ δικηφόρου —?

527. βωμοὶ δ' αἴστοι —] Idem fere versus est Pers. 811.

528. ἐξαπόλλυται] Qu. ἐξανήλωται.

530. ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς] Cf. 184. 205.

532. Πάρις γὰρ οὔτε —] Lege Πάρις γὰρ οὐδὲ —. Cf. ad Cho. 294. Arist. Av. 694. Soph. Phil. 771. ἐκόντα μήτ' (l. μηδ') ἄκοντα.

533. Cf. 1564. Cho. 313. δράσαντι παθεῖν.

534. ἄρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς] Cf. Arist. Pl. 372. μῶν οὐ κέκλοφας ἀλλ' ἤρπακας; Myrtil. com. II. 419. ὁ μὲν κλέπτῃς, ὁ δ' ἄρπαξ.

535. τοῦ ἑρσίου] Anglice, her who had been carried off.

536. αὐτόχθονον] Qu. καὶ πρέμνοθεν. (Cf. Sept. 71. πρέμνοθεν πανώλεθρον.) Qu. αὐτόχθον' ἐξεθέρισε πατρῶον δόμον, vel αὐτόχθον' ἐς πατρῶον —. ἔθρισεν] Qu. ἤρειψεν.

537. διπλῆ (pro διπλαῖ) Herw. Frustra. Cf. Soph. Oed. R. 810. οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν. θάμαρτια] Schol. τὸν μισθὸν τῆς ἁμαρτίας. ἁμαρτίον Graecum esse negant Brunck. et Elmsl. Qu. θάμαρτια.

539. χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἀντερῶ libri. χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς Tricl. χαίρω τι· τεθνᾶναι δ' — Dind. χαίρετε, θανεῖν δ' οὐκ ἀντερῶ θεοῖς ἔτι Naber. Qu. χαίρω τε τεθνᾶναι τ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς, vel χαίρω· θανεῖν (550.) νῦν οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς, vel χαίρω· θανεῖν οὐκ ἀντερῶ θεοῖς ἔτι (vel ἐγώ). Sed praestat, ni fallor, χαίρω· τὸ τεθνᾶναι —.

541. ἐνδακρῦειν] ἐκδακρῦειν Tricl. Herm. Herw. Naber. Legendum ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ'. Cf. Eur. Or. 1122. ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ' ἐνδοθεν κεχαρμένην. Phoen. 1353. ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανεν. Soph. Phil. 278. ποῖ' ἐκδακρῦσαι — κακά; Cf. etiam Hes. 246. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν. Cycl. 216. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἣν θέλῃς, ὄλον πίθον. El. 273. 667. Hel. 107. Supra 270. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένην.

542. γῆς] Leg. τῆσδ'.

543. πῶς — λόγου] Cf. Cho. 171. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεω-
τέρας μάθω; Interpunge sic, πῶς δῆ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω
λόγου. τοῦδε δεσπόσω λόγου] Cf. Soph. Phil. 1048. νῦν δ' ἐνὸς
κρατῶ λόγου. Cho. 188. τῆσδε δεσπόζειν φόβης. Suppl. 289. διδα-
χθεὶς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον.

544. πεπληγμένος] πεπληγμένοι Tyrwh. Schütz. etc.

545. ποθοῦντα] Malim ποθοῦσαν.

546. ὡς] Pro ὥστε. Cf. Suppl. 622. ὡς εἶναι τάδε. ἀμαυρᾶς
ἐκ φρενός] Cf. Cho. 158. κλύε δέ μοι — ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός. 853.
ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνοσ λέγει μαθών.

549. Malim distinguere καὶ πῶς ἀπόντων —; σκληρὰς δ'
— ἔτλης τύχας; F. G. Schmidt. ἔτρεις τινάς] Cf. Eum. 426.
ἢ τινος τρέων κότον. Sept. 790. τρέω.

550. καὶ θανεῖν] τὸ σὸν δῆ “κατθανεῖν” Herwerden, coll. 539.
τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς. Lege κατθανεῖν. Et sic Dobr.

θανεῖν πολλὴ χάρις] Cf. 1304. ἀλλ' εὐκλεῶσ τοι κατθανεῖν χάρις
βροτῶ. Suppl. 960. Distinxi sic, ὡς νῦν τὸ σὸν δῆ —, hoc
sensu, ‘According to your present report it would be a great
pleasure for me even to die.’ Nisi hic potius sensus est, ‘Know
that now, as you say (539. χαίρω τε τεθνάναι τ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ
θεοῖς), it would be a pleasure etc.’ τὸ σὸν] Cf. Soph. Aj. 99.
τεθναῖσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ. 1401. εἴμ' ἐπαινέσας τὸ σὸν.

551. ταῦτα δ' —] ταῦτὰ δ' — Karsten. πάντα δ' — Herwerden.
Qu. εὖ γὰρ πέπρακται ταῦτά γ' ἐν πολλῶ χρόνῳ —.

553. κἀπίμομφα] Cf. Cho. 830. ἐπίμομφον ἄταν. Neutrum
est Rhés. 327. κἀπίμομφος εἶ φίλοις.

555. εἰ λέγοιμι] Fort. ἂν λέγοιμι (vel λέξαιμι). Sed cf. 563.

556. σπαρνὰς παρήξεις] Utrumque mendosum. σπαρνὰς τε
βροίξεις (a βρίζω) Herwerden ad Oed. R. 72. Fort. στρωμνὰς (Cho.
671.), vel εὐνάς (vel κοίτας) θ' ὑπαίθρους, vel σκληρὰς τε κοίτας.

σπαρνὰς] Hesych. σπαρνὰς· σπανίους, ἀραιούς, διεσπαρμένους.
Phot. p. 529, 18. σπαρνόν: σπάνιον οὕτως Πλάτων (Fr. 253.). τί δ'
οὐ στένοντες] Qu. τί οὐ στένοντες. Cf. ad Soph. Oed. R. 1526. δν
τίσ οὐ ζηλῶ πολιτῶν — ἐπέβλεπεν;

557. λαχόντες] Qu. λάσκοντες (cf. 596. ἔλασκον. Prom. 406.
πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα), vel κλάοντες, vel πάσχον-
τες, vel κάμνοντες, vel ἐλάσκομεν κἀστένομεν etc.

558. τὰ δ' αὐτε χέρσῳ] Qu. τὰ δ' αὖ 'πὶ χέρσῳ (χέρσου).
καὶ προσῆν πλέον] Qu. καὶ πλέον προσῆν.

561. δρόσοι κατεψέκαζον —] Qu. δρόσος κατεψέκαζεν, ἔμπε-
δον σίνος (vel πίνον) | ἐσθημάτων τιθεῖσα κἀνθήρον τρίχα. δρόσοι]
Cf. 1390. ψακάδι φοινίας δρόσου. Qu. ὄμβροι. ἔμπεδον σίνος]

ἔμπεδος πίνος, vel ἔμπεδον πίνον. Cf. Soph. Oed. C. 1259. ἐσθῆτι σὺν τοιαῦδε, τῆς ὁ δυσφιλῆς | γέρον γέροντι συγκατώκηκεν πίνος.

562. τιθέντες] Mendosum videtur post δρόσοι positum Cf. Theocr. XV. 119. σκιάδες — βροίνοντες. Qu. κατίθεσαν. ἔνθηρον] Anglice, wild, rough, shaggy, unkempt. Alio sensu Soph. Phil. 691. ἐνθήρου ποδός.

565. εὔτε πόντος —] Cf. 740. νηνέμου γαλάνας. Eur. Hel. 1455. όταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ἦ. Arist. Av. 778. Apoll. Rh. I. 115. ἀμφὶ γὰρ αἰθήρ | νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' ἔσβεσε πόντον. Virg. Ecl. II. 26. 'quum placidum ventis staret mare.'

πόντος — ἀκύμων] Cf. Eur. Iph. T. 1412. ἤδη Ποσειδῶν — ἀκύμονα | πόντου τίθησι νῶτα. Empedocl. 132. γαῖά τε καὶ πόντος πολυκύμων ἦδ' ὑγρὸς ἀήρ.

566. εὔδοι] Qu. εὔδει.

568. δὲ] Qu. δῆ. τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν] Qu. τοῖς ἐκεῖ τεθνηκόσι, vel τοῖς τεθνηκόσιν φρονεῖν (vel βίος), vel sic, τεθνηκόσι, | τὸ μήποτ' αὐθις μηδ' ἀναστήναι μέλειν (sc. αὐτοῖς).

569. τὸ μήποτ' —] Ita ut non amplius etc.

570. λέγειν] Qu. λέγω aut τιθῶ;

571. τὸν ζῶντα δ'] Qu. τοὺς ζῶντας. Cf. Hec. 1256. ἀλγεῖς, τί δ' ἡμᾶς; παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς; τύχης παλιγκότου] Qu. τύχαις παλιγκότοις. παλιγκότου] Cf. Arist. Pac. 390. Theocr. XXII. 58. ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος ἦδ' ὑπερόπτης. Pind. Ol. II. 20. N. IV. 98.

572. συμφοραῖς καταξιῶ] συμφορὰς καταξιῶ Blomf. Dind. Cf. Soph. Phil. 1095. κατηξίωσας. Lectio parum probabilis. Qu. συμφορὰς τάσδ' ἀξιῶ. συμφοραῖς] συμφορὰς Blomf. Dind. Cf. Eur. Hipp. 112. τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω. 1062. Arist. Ach. 200. Diphil. IV. 406. ὃς πολλὰ χαίρειν ταῖς κίχλαις (τὰς κίχλας Blomf.) ἤδη λέγει.

575. τῶδ' εἰκὸς] τόδ' εἰκὸς conj. Dobr. "ut τάδε et ταῦτα saepe usurpat Aeschylus." Qu. ἔστιν vel εἶπον.

576. ποτωμένοις] πονουμένοις Wakef. S. C. § 55. Qu. ποτώμενοι, vel ποτωμένους, vel ποτωμένῳ (cum Heathio).

577. δῆποτ'] Scrib. δῆ ποτ'.

578. θεοῖς λάφυρα —] Cf. Soph. Aj. 92. ὦ χαῖρ' Ἀθάνα — καὶ σε παγχρύσοις ἐγὼ | στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.

579. ἀρχαῖον γάνος] Anglice, the traditional ornament. Suspectum. ἀρχαίοις γάνος Porson. Qu. αἰανόν (αἰανές, aut εἰς ἀεὶ) γάνος.

581. τιμήσεται] Qu. τιμητέα.

582. πάντ' ἔχεις λόγον] Cf. Soph. Tr. 484. πάντ' ἐπίστασαι λόγον. Aj. 480. πάντ' ἀκήκοας λόγον. Phil. 1240. 389.

583. νικώμενος λόγοισιν] Cf. Soph. Aj. 330. φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται λόγοις.

584. νοῦς γέρουσιν εὖ παθεῖν] Qu. τοῖς γέρουσιν εὖ φρονεῖν, vel τοῖς γέρουσί που μαθεῖν, vel τοῖς γέρουσι μανθάνειν.

586. σὺν δὲ πλουτίζειν] σὺν δ' ἐπολολύζειν Herw. Lucubr. Soph. p. 34., coll. Arist. Eq. 616.

587. Cf. Lucian. Dial. mar. VIII. 1. πάλαι μὲν τὸ τῆς Ἰνοῦς παιδίον ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν ἐκομίσατε, καὶ νῦν σὺ etc. Soph. Aj. 1. αἰεὶ μὲν — καὶ νῦν etc. τὸ μή ποτ' —] Cf. ad Prom. 236. Cf. Sept. 825. πότερον χαίρω κάπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ σωτηῆρι; Eur. El. 691. Med. 1173. 1176. Arist. Eq. 616.

589. ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν] Imo ἄλωσιν Ἰλίου κἀνάστασιν (κ' ἀν.). Cf. Eur. Or. 406. Πυλάδης, ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς (μητρὸς καί?) φόνον. Elmsl. ad Her. 131. Ἰλίου — ἀνάστασιν] Cf. Pers. 106. πόλεων ἀναστάσεις. Ag. 1227. Ἰλίου τ' ἀναστάτης. Cho. 303. Τροίας ἀναστατήρας. Sept. 1015.

593. λόγοις — ἐφαινόμην] Cf. Soph. Aj. 1020. δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. πλαγκτὸς οὗσ'] πλαγκτόνους (potius πλαγκτίνους?) Herwerden.

594. γυναικείῳ νόμῳ] γυναικεῖοι νόμοι Wecklein (coll. 312.) Leg. γυναικεῖοι στόλοι. Cf. Suppl. 29. θηλυγενῆ στόλον. 911. γυναικῶν — στόλον. 922. στόλον γυναικῶν. Eum. 818. παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων. 981. λόχος παίδων γυναικῶν καὶ στόλος πρεσβυτίδων. Pers. 121. γυναικοπληθῆς ὄμιλος.

595. ὀλολυγμὸν — εὐφημοῦντες] Cf. ad 28. ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα — ἐπορθηιάζειν. Arist. Pac. 96. εὐφημεῖν χρῆ καὶ μὴ φλαῦρον | μηδὲν γρούζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν. Ut autem hic ὀλολυγμὸν λάσκειν, ita ἐπορθηιάζειν Ag. 28. παιανίζειν Sept. 250. ἐφρυνεῖν Cho. 381. ὀλολυγμὸν] ὀλολυγμὸς conj. Kock., coll. Pers. 358. Phoen. 1248. παρεξιόντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων | λόγοις ἐθάρσυνον. Non male. Cf. Pers. 388. κέλαδος Ἑλλήνων πάρα | μολπηδὸν ἠὺφήμησεν. 605. βοᾷ δ' ἐν ὧσι κέλαδος. 390. ἀντηλάλαξε — ἦχώ.

597. κοιμῶντες] κοσμοῦντες Dobr. Qu. κνισῶντες.

598. τὰ μάσσω — λέγειν] Cf. Soph. Oed. C. 36. πρίν νυν τὰ πλείον' ἱστορεῖν etc. τὰ μάσσω] Cf. Pers. 440. τὰ μάσσονα. 708. ὁ μάσσω. σ' ἐμοῖ] Leg. σέ μοι.

600. ὅπως — σπεύσω] Cf. Prom. 68. ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.

601. Qu. — φαιδροῖς ὄμμασιν δεδεγμένη. Cf. 506. φαιδροῖσι τοισίδ' (καὶ νῦν Dind.) ὄμμασι | δέξασθε κόσμῳ βασιλέα. Cho. 558. θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ | δέξαιτο.

602. δρακεῖν] Cf. Eum. 34. 167.

604. ταῦτ'] Ideo, propterea.

606. ἐν δόμοις εὐροί] ἂν δόμοις εὐροί Madvig. ἔνδον εὐρήσει optime Cobet. prob. Naber.

610. ἐν μήκει χρόνου] Cf. Soph. Tr. 69. Prom. 1020. μῆκος

— χρόνου. Suppl. 735. Plat. Legg. III. 683 A. ἐν χρόνου τινὸς μήκεσιν ἀπλέτου.

612. χαλκοῦ] χαλκὸς Aurat. Hart. Karst. Recte, opinor. φελ-
λοι conj. Kock. κάλχης βαφὰς (purpuræ tincturam) Tyrwh., coll.
Hesych. h. v. et schol. Soph. Ant. 20.

613. τοιόσδ' ὁ κόμπος] Qu. τοιόσδε κόμπος. ἀληθείας γέ-
μων] Cf. Plat. Legg. I. 649 D. ἀναισχύντους τε καὶ θρασύτητος
γέμοντας.

614. ὡς γυναικὶ γενναίᾳ] Anglice, for a noble lady. Cf.
Prom. 95.

616. τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν] Cf. 1062. ἐρμηνέως — τοροῦ. εὐπρε-
πῶς λόγον] Qu. ἐμφανῶς λόγοις.

618. γε] Praestat τε.

619. φίλον κράτος] Carus gubernator (rex). Cf. 109.
Ἀχαιῶν δίδυρον κράτος. Sept. 127. Suppl. 526.

620. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι —] Cf. Prom. 291. οὐκ ἔστιν
ὄτω μείζονα μοῖραν | νείμαιμ' ἢ σοί. Cho. 172. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν
ἐνὸς κείραιτό νιν. Eur. Alc. 52. οὐκ ἔσθ' ὅπως Ἄλκηστις εἰς γῆρας
μόλοι. λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά] κάλ' ἂν male Madvig. Qu. λέξαιμ'
ἐγὼ ψευδῆ καλά. τὰ ψευδῆ καλά] Cf. Eur. Fr. 1022. δύστη-
νος ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ (κάψευδῆ Schmidt) λέγων | οὐ τοῖσδε
χρηῖται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν (κάλ. Pors.).

622. τἀληθῆ] Fort. κάληθῆ. Sed cf. 620. τὰ ψευδῆ καλά.

626. πότερον ἀναχθεῖς —;] Sub. ἄφαντος ἐγένετο. ἐμφανῶς]
ἦλθε μόνος F. G. Schmidt. Qu. εἰς ἀνήρ, ipse solus.

627. ἄχθος, ἤρπασε στρατοῦ] ἢ χειμ' ἐκεῖνον ἄλλοσ' ἤρπασ' ἐκ
στρατοῦ F. G. Schmidt, coll. Hel. 128. χειμῶν ἄλλοσ' ἄλλον ὠρίσεν.
Cycl. 109. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἤρπασαν βία. Qu. ἄχος
(πῆμ') ἀφῆρπασε στρατοῦ, vel ἄχθος ἤρπασ' ἐκ στρατοῦ, vel ἢ χειμ'
ἐπελθὼν (635.) ἤρπασέ σφ' ἀπὸ στρατοῦ, vel ἢ χειμα ναυτικοῦ
σφ' ἀφῆρπασε στρατοῦ (coll. 634.). Requirit enim videtur prono-
minis accusativus.

628. τοξότης ἄκρος] Cf. 1130. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων
γνώμων ἄκρος | εἶναι. Soph. El. 1499. μάντις — ἄκρος. Ant. 1032.
πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ | τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε.

634. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα —;] Scrib. πῶς γὰρ λέγεις;
χειμῶνα —;

635. τελευτήσαι τε] Qu. ἐπισκήψαντα, vel ἐλθόντα λυπήσαι
σφε —. Cf. Cho. 1067. χειμῶν — ἐτελέσθη.

636. κακαγγέλω] Cf. Soph. Ant. 1286. Eur. Phoen. 1230.

637. χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν] ὅστις ἐστὶ μὴ ἄθεος F. G. Schmidt.
χωρὶς (sc. ἔστω), εἴ τι μὴ φίλον conj. Herwerden. Qu. ὅστις εὖ
σέβει θεούς.

640. ἔλκος] Cf. Democrit. apud Stob. Flor. II. p. 52, 25. Σωκράτης τὸν φθόνον εἶπεν ἔλκος εἶναι τῆς ψυχῆς. τυχεῖν] τυχόν malit Blomf. Qu. παθεῖν.

641. ἐξαγισθέντας] ἐκραπισθέντας Herwerden. Qu. ἐξορισθέντας (schol.) vel ἐκδιωχθέντας.

642. διπλῆ μάστιγι] Cf. Cho. 375. διπλῆς — μαράγνης. Soph. Aj. 242. παῖει μάστιγι διπλῆ. etiam Prom. 682. Sept. 607.

643. δίλογχον ἄτην] Cf. Sept. 985. τριπάλτων πημάτων (διπάλτων πημάτων Herm. Schol. σφοδρῶς πηδησάντων).

644. πημάτων σεσαγμένον] Cf. Pher. com. II. 344. τὴν γαστέρ' ἦων κἀχύρων σεσαγμένος. Plat. com. II. 650. ὥσπερ κνεφάλλων ἢ πτίλων σεσαγμένος. Eubul. III. 227. τῶν πράσων — ἔσαπτον τὰς γνάθους. Xen. Symp. IV. 64. σεσαγμένος — πλούτου. Polyb. I. 19. 13. φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι.

645. παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων] Sept. 867. ἡμᾶς δὲ δίκη τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος | ἀχεῖν Ἄϊδα (Ἄϊδα?) τ' | ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν. Cho. 151. παιᾶνα τοῦ θανόντος.

648. πῶς κεδνά —;] Cf. Eur. Ion. 1017. κακῶ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμύγνται.

649. χειμῶν' Ἀχαιοῖς — θεῶν (non expertem irae deorum in Graecos) conj. Dobr.

652. στρατόν. | ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ'] Praestat interpungi sic, στρατόν | ἐν νυκτί· δυσκύμαντα δ' —.

653. δυσκύμαντα] Confer ἀκύμαντος, Eur. Hipp. 231. ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις. ὠρώρει κακά] Cf. 1407. κακὸν — ὄρμενον. Sept. 86. ὄρμενον κακὸν ἀλεύσατε. 116. Soph. Oed. C. 1622. ὠρώρει βοή. Pers. 495. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς | χειμῶν' ἄωρον ὠρσε.

655. λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας] Cf. Soph. Oed. R. 955. πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν | ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα. El. 1341. ἠγγειλες, ὡς τεθνηκότα. 882. οὐχ ὕβρει | λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῶν (sc. λέγω). Ph. 253. Tr. 289. Oed. C. 1583.

656. τυφῶ] τυφῶ Dobr. Qu. τυφῶ τε ζάλης ὄμβροκτύπῳ (-που), (vel τυφῶ ξὺν ζάλης ὄμβροκτύπῳ, vel χειμῶνι τυφῶνι ζάλη τ' ὄμβροκτύπῳ, vel χειμῶνι τυφῶνι ζάλη τ' ὄμβροκτύπῳ. Vel χειμῶνι τυφώδει. Dativus τυφῶ legitur praeterea Arist. Lys. 974. Sic ἦρω Arist. Av. 1490. ζάλη τ' ὄμβροκτύπῳ] Confer Prom. 371. πυροπνόου ζάλης. Cho. 698. βακχείας ζάλης (ita Bamberger). Ag. 665. κύματος ζάλην. Soph. Aj. 351. φοινίας ὑπὸ ζάλης.

657. ποιμένος κακοῦ στρόβῳ] Qu. πνεύματος λάβρου στρόβῳ, aut πνεύματός τ' αἰνῶ στρόβῳ. Cf. Pers. 110. θαλάσσης πολιοινομένας πνεύματι λάβρῳ. Suppl. 167. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμῶν. Prom. 884. λύσσης πνεύματι μάργῳ (λάβρῳ? cf. Pers. 110.). 1086. σκιριτᾶ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων. 1047. Eum. 137. Aeschyleo more turbo sive procella dicitur κακὸς ποιμήν (sc. νεῶν).

Cf. Suppl. 767. *ναῶν ποιμένες*. Pers. 241. *τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεσι — στρατῶ;*

658. *ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος*] Cf. Trag. adesp. 158. *ἐπεὶ δ' ὁ λαμπρὸς ἐξέλαμψεν ἥλιος*.

659. *ἀνθοῦν — νεκροῖς*] Cf. Thuc. II. 49. *σῶμα — ἦν — φλυκταίνας μικραῖς καὶ ἔλκεσιν ἐξηνθηκός*. Lucret. V. 1441. 'tum mare velivolis florebat navibu' pandis.'

661. *ναῦν*] Qu. *νεώς*.

662. *ἦ ἔξητήσατο*] *ἦ ἔξηρήσατο* (?) forsan restituendum censet Herm. *κἀξερούσατο* conj. Mein. *ἦ ἔξηγήσατο* Schutz. Dind. Qu. *ἦ ἔξερούσατο*. Cf. ad Arist. Thesm. 761.

663. *θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος*] Cf. Soph. Aj. 243. *κακὰ δεινάων ῥήμαθ', ἃ δαίμων | κοῦδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν*. Oed. R. 1258. *λυσοῶντι δ' αὐτῶ δαιμόνων δείκνυσί τις | οὔδεις γὰρ ἀνδρῶν*.

664. *ναῦν θέλουσ'*] *ναῦν στελοῦσ'* (vel *ναυστολοῦσ'*) conj. Haupt. *ὠφελοῦσ'* Margoliouth. *Mihi arridet ναυστολοῦσ'*. *θέλουσ'*] *Volens, libens*. Cf. Suppl. 144. Cho. 19. *τύχη δὲ σωτήρ —*] Cf. Soph. Oed. R. 80. *εἰ γὰρ ἐν τύχη γέ τω | σωτήρι βαίη*.

665. *ἐν ὄρμῳ*] *ἀνόρμους* Butler. *ἐν ἄρμῳ* recte corrigit Wecklein, coll. Soph. Ant. 1216. *ἄρμον χώματος λιθοσπαδῆ*. Virg. Aen. VI. 413. 'gemuit sub pondere cymba | utilis et multam accepit rimosa paludem.' I. 122. 'laxis laterum compagibus omnes | accipiunt inimicum imbrem rimisque fatiscunt.' Corrigendum videtur *ἐν ἄντλῳ*. *ἄνορμον — ζάλην*] Cf. 194. *δύσορμοι βορεῶν ἄλαι*. Soph. Oed. R. 423. *ὑμέναιον — ἄνορμον εἰσέπλευσας*. Qu. *ὡς μήτ' ἀνόρμῳ κύματος ζάλη πονεῖν, aut — ἄνορμον κύματος ζάλην παθεῖν* (aoristus ut mox ἐξοκεῖλαι). *κύματος ζάλην*] Cf. Soph. Aj. 352. *ἴδεσθέ μ' οἶον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται*. Qu. *κυμάτων — ζάλην ἔχειν*] *Mire frigida locutio*. Qu. *ζάλη πονεῖν* (aut *παθεῖν*, aut *λαβεῖν*).

666. Cf. Pers. 310. *νικώμενοι κύρισον ἰσχυρὰν* (εἰς *σύφλον*? cf. 303.) *χθόνα*. *κραταίλεων*] Confer v. *κραταίπιλος* Fr. 431.

667. *ἄδην πόντιον*] Cf. Eur. Hipp. 1366. *προῦπιον ἐς ἄδην στείχω κατὰ γῆς*. 1047. *ταχύς γὰρ ἄδης ῥᾶστος ἀνδρὶ δυστυχεῖ*. Ion. 1240. *θανάτου λεύσιμον ἄταν* (ἄδην?) *ἀποφυγοῦσα*. Alc. 13. *ἄδην τὸν παραντίκ'*. Oed. C. 1439.

669. *ἐβουκολοῦμεν*] Cf. Joseph. B. J. VII. 8. 127. *ἐπεὶ δὲ ἡμᾶς οὐκ ἀγεννῆς ἐλπίς ἐβουκόλησεν — σπεύσωμεν καλῶς ἀποθανεῖν*.

670. *σποδουμένου*] Cf. Eur. Hipp. 1238. *σποδούμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα*. Andr. 1130. *πυκνῆ νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος*.

671. *ἐστὶν ἐμπνέων*] Qu. *ἔστ' ἔτ' ἐμπνέων*. Cf. Soph. Phil. 883. *βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι*. Eur. Alc. 205. Hipp. 1246. Or. 155. Phoen. 1428.

672. *λέγουσιν —*] Cf. Soph. Oed. R. 955. *πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν | ὡς οὐκ ἔτ' ὄντα*. *τί μήν;*] Cf. Eum. 203. *ἔχρησα ποιναῖς*

τὸν πατρός πέμψαι· τί μήν; Suppl. 999. Soph. Aj. 668. El. 1280. Rhés. 706. Similiter in fine senarii τί γάρ; Ag. 1239. Cho. 880.

673. ταῦτ'] Ἄν ταῦτ'?

674. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα] Eadem verba sunt Cho. 782.

Μενέλεων] Fort. Μενέλεω. Cf. ad 675. γὰρ οὖν] μὲν οὖν Hartung.

675. μολεῖν] ζόειν conj. Karsten. (Melius foret βλέπειν.) καμείν Weckl. (coll. 670. στρατοῦ καμόντος. Sept. 210. νεὼς καμούσης.) μολεῖν adventasse, iter huc tetendisse, explicat Madvig. Cf. Sept. 367. ἐλπίς ἐστὶ νύκτερον τέλος μολεῖν. Cave autem μολεῖν pro futuro accipias. Futurum est μολεῖσθαι, quod legitur Prom. 689. Oed. C. 1742. Parum dubito quin vera scriptura sit θανείν (quod conjecit etiam Hartung), ut ostendunt quae sequuntur verba εἰ δ' οὖν τις —.

676. εἰ δ' οὖν] Anglice, if however. Qu. εἰ γάρ τις —.

ἱστορεῖ] εἰσορᾷ F. G. Schmidt. Anglice knows.

677. καὶ ζῶντα M. χλωρόν τε (?) Toup. F. G. Schmidt. Dind. (Sic utique Theocr. XIV. 69. ἄς γόνυ χλωρόν.) Qu. ζῶντά τ' ἔτι —, vel ζωόν τε, vel καὶ ζῶντα. Cf. Fr. 449. χλωρόν τε] Qu. ζωόν τε.

685. ἐν τύχῃ νέμων] Leg. ἐν δίκῃ νέμων.

686. ἀμφινεικῆ — Ἐλέναν] Cf. Soph. Tr. 104. τὰν ἀμφινεικῆ Δηιάνειραν. 527.

688. ἐπεὶ προεπόντως] ἐπέπερ ὄντος Schwerdt.

689. ἔλένας libri et Schn. Enger. ἔλένας Blomfield Elmsl. Herm. etc. Confer ἄνας (unde ἄνας Pers. 680.) et ἐλέπτολις Iph. A. 1476. τὰν Ἰλίου καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν.

690. ἀβροτίμων] ἀβρομίτων Wakef. S. C. § 22. Qu. ἀβροπήνων. Sic Eur. Iph. T. 1465. εὐπήνους ὑφάς. 814.

692. γίγαντος] Corruptum. Qu. πνέοντος. Cf. Hom. Od. δ'. 567. Ζεφύρου λιγὸν πνείοντος ἀήτας.

695. πλάταν] πλατᾶν Heath. Schwerdt. Dind. Pro κελσάντων idem προῦτνψαν vel simile quid reponendum censet. Qu. κατ' ἔχνος πλάτας ἔβαν τᾶς κελσάσας —, vel — πλατᾶν ἔβαν τᾶν κελσασᾶν —, vel κάτ' ἔχνος πλατᾶν (vel πλάτας) ἄφαντον κέλσαν ναῦν etc.

696. κέλσαντων M. κέλσαντες Aurat. etc. κέλσοντες Mein. κέλσαν ναῦν Orelli. κέλσαν πρὸς Σιμόεντος | ἀκτὰς ἀξιοθρήνους tentat Herwerden, coll. Soph. Trach. 801. πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις. Versum enim antitheticum 715 sanum esse.

697. ἀξιφύλλους M. ἀεξιφύλλους Tricl. ἐς βαθυφύλλους Schwerdt.

698. ἔριν αἱματόεσαν] Cf. Cho. 474. διώκειν ἔριν αἱματηράν.

701. μῆνις ἔπλασε Wakef. S. C. § 195.

702. ἀτίμωσιν — πρᾶσσομένα] Cf. Cho. 435. πατρός δ' ἀτίμωσιν — τίσει etc.

706. ἐκφάτως] Qu. ἐκνόμως, vel ἐμφανῶς (cf. 626.).

710. *Πριάμον πόλις γεραιά*] Cf. Hor. Od. I. 15. 8. 'et regnum Priami vetus.'

712. *Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον*] Cf. Eur. Hel. 1120. *Πάρις αἰνόγαμος*. Alcman. apud Schol. Hom. Il. γ'. 39. *δύσπαρις, αἰνόπαρις κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείῳ*.

714. *παμπρόσθη*] *παμπενθῆ* Augat. *πάμπροσθ' αἰνόπαριν τὸν αἰῶν'* — conj. Wecklein p. 39. *πάγχορδον* tentat Schwerdt. V. Engeri notam. Vitiosum est *παμπρόσθη*. *πολύθρηνον*] *πολύδημον* Schwerdt.

715. *αἰῶν'*] *παιῶν'* ("certa conjectura") Schwerdt. ἀμφί] Qu. *αἶδα*, quod proponit etiam Enger.

716. *αἶμ' ἀνατλάσα*] *αἶσαν ἀνεῖσα* conj. Karsten. Qu. *αἶσαν εἶσα*. *μέλεον αἶμ'*] Cf. Eur. Or. 192. *μέλεον ἀπόφονον αἶμα δούς πατροφόνου ματρός*. Phoen. 933. *φόνιον αἶμα*.

718. *λέοντα σίνιν* libri et vulg. *λέοντος ἴνιν* (i. e. prolem, catulum) speciose Conington. Dind. De voce *σίνις* cf. Soph. Fr. 230. Arist. Rhet. III. 3. 2. *σίνις ἀνῆρ*. *Σίνις* audiebat latro celeberrimus ὁ *πιτυοκάμπτης* dictus. Epigonorum scriptor apud schol. ad Soph. Oed. Col. 378. *Αὐτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργεϊ κοίλῳ*. *ἴνις* de filio usurpatur Eum. 323. ὁ *Λατοῦς ἴνις* Suppl. 43. 251. Eur. Andr. 800. Tro. 570. Herc. 354. 1182. Iph. T. 1240. *τὸν ποτε* — *φέρειν ἴνιν* (*φέρειν νιν* libri) ἀπὸ *δειράδος εἰναλίας*. de filia Iph. A. 119. Sed vereor ut de leonis catulo dici queat *ἴνις*. Quidni *λέοντος σκύμνον*? Cf. Arist. Ran. 1431. *οὐ χρῆ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν* (Aeschyli ipsius verba). Herod. III. 32. 1. *σκύμνον λέοντος*. et Hom. Il. φ'. 483. Eur. Or. 1401.

ἀγάλακτον οὔτος] *ἀγάλακτα βούτας* conj. Wecklein. Qu. *ἀθήλαστον* (gl. *ἀγάλακτον*). Burges. Dind. etc.).

721. *εὐφιλόπαιδα*] Cf. v. *προβουλόπαις* 386.

722. *γεραροῖς*] Cf. Suppl. 653. *καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμόνων θυμέλαι*. *ἐπίχαρτον*] Cf. Prom. 159. *ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα*.

723. *πολέα δ' ἔσχ'*] *πολὺ δ' ἐνέσχει* [*ἐνείχει*?] *ἀγκάλαις* Hartung. prob. Karsten. *πολέα δ' εἶχει ἀγκάλαις* Herwerden. *ἔσχ'* libri. *ἔσκ'* recte Casaub. *εὐδ' Mein. ἦστ'* conj. Dind. "Nam *ἔσχ'* si recte legeretur, scribendum foret *φαιδρωπῶς ποτὶ χεῖρα σαίνοντα γαστρὸς ἀνάγκαις* cum Weilio." Quae correctio recipienda videtur, nisi quod malim *φαιδρωπόν*. In vulgata displicet praeterea *τε* in *σαίνων τε*. De Ionica forma *ἔσκ'* non cogitandum. *πολέα*] Poetica forma, ut *πολεῖ* (?) pro *πολλῶ* Suppl. 745. Qu. *θαμνά*.

725. *φαιδρωπός*] Cf. Eur. Or. 883. *ῥμμα* — *φαιδρωπόν*. Confer v. *φαιδρόνους* (?) Ag. 1229.

728. *ἔθος*] *ἦθος* Conington. Dind. Fortasse recte. Cf. v. stroph. 719. *οὔτως ἀνῆρ φιλόμαστον*.

729. *χάριν τροφᾶς* — *ἀμείβων*] Cf. Sept. 548. *ἐκτίνων καλὰς τροφᾶς* etc. 459.

730. ἄταις M. ἄταισιν Triclin. ἄταις Ahrens.

731. δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν] Cf. Prom. 1060. ἀκλητος ἔρπων δαιταλεὺς πανήμερος.

735. ἐκ θεοῦ] ἔκθυμος (rabidus) conj. Herwerden. Tam metro enim quam sententiae repugnare vulgata. ἱερεύς τις ἄτας] Cf. Eur. Or. 260. αἱ κυνώπιδες — ἐνέρων ἱερίαι, δειναὶ θεαί. Arist. Nub. 359. σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, etc. Similiter Tydeus dicitur ἐρινύος κλητῆρ Sept. 571. Eur. Alc. 25. Θάνατον — ἱερέα θανόντων.

737. πάραντα] παραντὰ Triclin. παρ' αὐτὰ δ' Heath. Dind. I. e. παραχρῆμα, εὐθέως, παραντικά (Hesych.). Cf. Eur. Fr. 1079, 5. παραντίχ' ἠσθεῖς ὕστερον στένει διπλᾶ.

741. ἄγαλμα πλούτου] Cf. Prom. 465. ἄγαλμα τῆς ὑπερπλοῦτου χλιδῆς.

742. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος] Pro βέλος corrigebam βλέπος. Cf. Arist. Lys. 886. νεωτέρα δοκεῖ | πολλῶ γεγενῆσθαι κάγανότερον βλέπειν. Pl. 1022. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν (i. κάγανόν). Philetaer. com. III. 232. ὡς τακερὸν, ᾧ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει. Sed cf. supra 240. ἔβαλλ' ἕκαστον — ἀπ' ὀμματος βέλει φιλοίκτω. Fr. 238, 2. βλεμμάτων ῥέπει βολή. Cf. ad Prom. 649. ὀμμάτων βέλος] Cf. ad 240.

743. δηξίδυμον] θελξίδυμον Herwerden ad Oed. R. 682. Qu. δηξίδυμον ἔρωτος οἰστόν (pro ἄνθος).

744. παρακλίνας' ἐπέκρανεν δε] Fort. παρέκλινεν δ' ἐπέκρανέν τε etc. γάμου πικρὰς τελευτὰς] Cf. Eur. Med. 1388. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδῶν γάμων.

747. συμéνα] Cf. Eum. 1007. σύμεναι. Prom. 135. σύθην.

748. πομπᾶ Διὸς] Cf. Herod. III. 77. θείῃ πομπῇ χρεομένους. Soph. El. 163. Eur. Hel. 1121. πομπαῖσιν Ἀφροδίτας.

749. ἐρινύς] Cf. Soph. El. 180. διδύμαν ἐλοῦσ' ἐρινύν. Virg. Aen. II. 573. 'Trojae et patriae communis erinys.'

750 sq. Dobraeus apponit Longin. XLIV. ἀκολουθεῖ τε τῷ ἀμέτρῳ πλούτῳ — οὐ νόθα ἑαυτῶν γεννήματα ἀλλὰ πάνυ γνήσια.

750. παλαίφατος — γέρον λόγος] Cf. Cho. 314. τριγέρον μῦθος. Fr. 317. ὡς λέγει γέρον γράμμα. Catull. 68, 36. 'Facile haec charta loquatur anus.' Eur. Herc. 26. γέρον δὲ δὴ τίς ἐστι Καδμείων λόγος, | ὡς —. Soph. Fr. 862. γέροντα (i. e. ἀρχαῖα) βουλευεῖς.

756. ἀκόρεστον οἰζύν] Cf. Pers. 545. γόοις ἀκορεστοτάτοις.

757. μονόφρων] I. q. οἰόφρων (Suppl. 795.). Cf. v. μονότροπος, et μονοσιβῆς (Cho. 768.). δίχα δ' ἄλλων —] Cf. Soph. El. 347. δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.

759. μέτα] τέκνα recte Auratus.

761. οἰκων γὰρ M. οἰκων δ' ἄρ' Aurat. Dind. Quod parum hic convenit. Qu. οἰκων δέ γ' (vel δ' αὖ).

764. *νεάζουσαν ἐν κακοῖς*] *νεάζειν* neutrum est, ut in Soph. Tr. 143. Oed. C. 374. Eur. Phoen. 713. Menand. IV. 276. et *ἀνανεάζειν* Arist. Ran. 592. Qu. *νέαν αὖ τιν'*. Cf. Christ. Pat. 39. *φιλεῖ γὰρ ὕβρις ἢ πάλαι τίκτειν νέαν.*

765. *ἐν κακοῖς βροτῶν*] In iis mortalium qui mali sunt.

766. *τότ' ἢ τόθ'*] Cf. Eur. Andr. 853. *συμφοραὶ θεήλατοι | πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότ' ἤλθον ἢ τότε.* Qu. *τότ' ἢ τότ', ἔστε τὸ etc.*

ὅταν τὸ κύριον μόλη] Cf. Oppian. Cyn. III. 156. *ᾧρην πρὶν τοκετοῖο μολεῖν, πρὶν κύριον ἤμαρ.* *μόλη νεαρὰ φάους κότον libri.* *μόλη φάος· τόκου Ahrens. Dind.* *μόλη φάος παλίγκοτον Rau-chenstein.* *μόλη φάος λεχοῦς Wecklein, si recte eum intelligo.*

769. *ἀπόλεμον*] Resistless. Cf. Cho. 54. I. q. *ἄμαχον.*

770. *μελαίνας — ἄτας*] Qu. *μέλαιναν — ἄταν.*

772. *εἰδομένην*] I. q. *προσειδομένην.* Confer v. *ἰνδάλλομαι.*

775. *τὸν δ'*] Qu. *τόν τ'.* *ἐναισίμον*] Sorti convenientem, justum. Cf. 916. *ἐναισίμως αἰνεῖν.*

776. *ἔσθλα* M. *ἔδεθλα* Aurat. Dind. Qu. *ἔδεα.*

780. *παράσημον*] Cf. Arist. Ach. 518. *ἀνδράρια μοχθηρὰ — καὶ παράσημα.*

783. *πολίπορθ'*] An *πολιπόρθ'* (i. e. *πολίπορθα*). *Πολιπόρθης* est supra 472.

785. *σεβίξω* M. Kock. Weckl. (Forma Dorica, ut *σφετεριζάμενον* Suppl. 39.) *σεβίζω* Triclin. Dind.

788. *τὸ δοκεῖν εἶναι*] Cf. Eur. Herc. 184. *ἔροῦ τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἂν κρίνειαν ἄν· | ἢ οὐ παῖδα τὸν ἐμὸν, ὃν σύ φησ εἶναι δοκεῖν;* Qu. *τὸ δοκεῖν (vel δοκοῦν) μούνον.*

790. *δ'*] *τ'* Herm. Enger.

793. *καὶ ξυγχαίρουσιν*] Qu. *τοῖς ξυγχαίρουσιν.*

794. *ἀγέλαστα πρόσωπα*] Cf. Fr. 418. *φρὴν ἀγέλαστος.* Cho. 30. *ἀγελάστοις ξυμφοραῖς.*

796. *οὐκ ἔστι λαθεῖν*] Sub. *αὐτόν.*

797. *εὐφρονος ἐκ διανοίας*] Cf. 805. *ἀπ' ἄκρας φρενός.* Cho. 157. *ἐξ ἀμανρᾶς φρενός.* Soph. Oed. C. 486. *ἐξ εὐμενῶν | στέρονων δέχεσθαι.*

798. *ὑδαρεῖ — φιλότητι*] I. e. *aqua diluta (non sincera).* Cf. Arist. Polit. II. 4. *ἐν δὲ τῇ πόλει τὴν φιλίαν ἀναγκαῖον ὑδαρῆ γίγνεσθαι διὰ τὴν κοινωνίαν.* Ephipp. III. 329. *οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺ | ὑδαρῆ.* Pher. II. 282. *ὑδαρῆ 'νέχεέ σοι; B. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ.* Alex. III. 488. *μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου | ὑδαρῆ.* III. 487. Diph. IV. 402. *τὸ γὰρ | ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ' ἔστι τῇ ψυχῇ κακόν.* Antiph. III. 11. Eur. Hipp. 253. *χρῆν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους | φιλίας θνητοὺς ἀνακίονασθαι.* Cho. 342. *νεοκρᾶτα φίλον* Herod. IV. 152. *φιλῖαι μεγάλα συνεκρήθησαν.* VII. 151. *τὴν πρὸς Ξέρξεα φιλίην συνεκεράσαντο.*

800. οὐ γὰρ ἐπικεύσω] οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω Musgr. οὐκ ἐπι-
κεύσω Herm. Qu. οὐ γάρ σέ τι κρύψω (κεύσω). Confer Homeri illud
Od. τ'. 269. νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.

801. ἀπομούσως] ἀπομούσων conj. Blomf. in Gl. κάρτ' ἀπό-
μουσός τ' ἦσθα γεγραμμένος, οὐτ' — Elmsl. ad Med. 102. ἀπό-
μούσων — τετραμμένος conj. Mein. γεγραμμένος] Annon τετραμ-
μένος?

802. οἶακα νέμων] Cf. Sept. 3. ἐν πρύμνη πόλεως | οἶακα
νωμῶν. Hinc οἶακονόμος Prom. 148.

803. ἐξέτεινα] Produxi, extendi. Cf. Athen. XIII. p. 573 B.
καταλέξω δέ σοι Ἰωνικήν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλου
περὶ ἑταιρῶν etc.

805. ἀπ' ἄκρας φρενός] Cf. Eur. Hec. 246. οὐκ ἄκρας καρ-
δίας ἔψαυσέ μου. ἄκρας] Anglice superficial. ἐκούσιον]
ἐτώσιον Wecklein. Qu. οὐδ' ἀπλῶς.

806. πόνος] Qu. νόος, aut πόνον. Subaudiendum εἰμί.

809. οἰκουροῦντα] Fort. οἰκονομοῦντα.

811. δίκη προσειπεῖν] Cf. Sept. 866. ἡμᾶς δὲ δίκη παιᾶν' ἐπι-
μέλπειν.

814. ἀνδροθνήτας — φθοράς] ἀνδροθνήτας Ἰλίῳ φθοράς conj.
Dobr. (non meris verbis litem decernentes excidii suf-
fragium Trojae apposuerunt), coll. 396. ἄγουσά τ' ἀντίφερον
Ἰλίῳ φθοράν. Qu. ἀνδροκμητας — φθοράς. Cf. Eum. 218. μό-
χθοις ἀνδροκμησι. 956. ἀνδροκμητας — τύχας. Cho. 889. Suppl.
679. Sed confer λιμοθνής (Soph. Aj. 1247.), ἡμιθνής, etc.

817. χειρός] χειῖλος Casaub. Qu. χέρσος, vel 'κ χειρός, vel
χειῖλος οὐ κεκρουμένῳ (pro πληρουμένῳ). Cf. Arist. Ach. 459.
κοτυλίσκιον τὸ χειῖλος ἀποκεκρουμένῳ.

819. ἄτης θύελλαι ζῶσι] Cf. Soph. Oed. R. 482. τὰ δ' αἰεὶ
ζῶντα περιποτᾶται. Ant. 457. αἰεὶ ποτε | ζῆ ταῦτα. θύελλαι] θυηλαί
Herm. Dind. Cf. Soph. El. 1423. φοινία δὲ χεῖρ | στάζει θυηλῆς
(θυηλαῖς?) Ἄρεος. Qu. ὅπως (vel ὡς τις) θύελλα βᾶσα. συνθνή-
σκουσα] ἀνθρώσκουσα (et ζῶσιν pro ζῶσι) Karsten. δυσθνήσκουσα
Weil. (Cf. Eur. Rhes. 791. El. 843.) αἰθαλοῦσσα probabiliter Naber,
coll. Prom. 922. αἰθαλοῦσσα φλόξ. δυσθνητοῦσα (aut συντήσκουσα)
malit Herwerden.

822. καὶ πάγας] χάρπαγας Tyrwh. Herw. ('quandoquidem in-
solentissimum raptum, sc. Helenae, ulti sumus'). Qu. χάρπαγῆς.
Cf. 534. ὄφλῶν γὰρ ἄρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην.

823. ἐπραξάμεσθα] ἐπράξαμέν τε malit Herw. ἐπραξάμεσθα
Herm. Pal. prob. Mein. Anal. Soph. p. 225. ἐφαρξάμεσθα Dind.
οὔνεκα] Imo εἵνεκα.

824. πόλιν διημάθηνεν] Confer Aesch. Fr. 239. διημάθηνον.

Ἄργεῖον δάκος] ἀργίου δάκος Dobr. δάκος] Cf. Tro. 284.
παρανόμῳ δάκει. Arist. Av. 1069. δάκετα (δάκεα?).

825. ἵππου νεοσσός ἀσπιδηφόρων πλέως Rauchenstein. ἵππος νεοσσῶν ἀσπιδηφόρων πλέως Herwerden. ἵππου κολοσσός (cf. ad 416.) — dubitanter idem. Perridicule enim equi pullum vocari illum equum ingentem ligneum; contra non inepte pullos vocari juvenes armatos equi illius antro inclusos. Adde quod aptius δάκος dicitur ipse ἵππος quam sensu tralato ἵππου νεοσσός vim armatam significans. Mihi in mentem venit correctio Ἀργείου δάκους | ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς. ἵππου νεοσσός est equi pullus (i. e. cohors armata, ἀσπ. λ.), ἀσπιδηφόρος λεώς autem dicitur ut ναυβάτης λεώς, νηϊτής, θρανίτης, ἀσπιστής, etc. Vox νεοσσός de crocodili pullo usurpatur Herod. II. 68. ἀσπιδηστρόφος λεώς] ἀσπιδηφόρος λεώς Blomf. ἀσπιδηφόρος λόχος Karsten. ad Ag. 732. Recte.

826. δύσιν] φάσιν acute Ahrens. Constans enim fama fuit vere captam esse Trojam, non auctumno. Cf. Dionys. Hal. I. 63. 1. Ἴλιος μὲν γὰρ ἐάλω τελευτῶντος ἤδη τοῦ θέρους (ἕαρος confidenter Herwerden) ἑπτακαίδεκα πρότερον ἡμέραις τῆς θερινῆς τροπῆς ὀγδόῃ φθίνοντος Θαρρηλιῶνος etc. πήδημ' ὀρούσας] Cf. Eur. Hipp. 829. πήδημ' ἐς Ἄιδην κραιπνὸν ὀρμήσασά μοι. El. 860. οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα.

828. ἄδην —] Cf. Prom. 585. Eur. Ion. 975. νῦν πημάτων ἄδην ἔχω. Hel. 626. Ag. 1656. πημονῆς δ' ἄλις γ' (i. ἄδην) ὑπάρχει μηδὲν (f. μηκέθ') αἵματώμεθα. Plat. Charm. 153 D. Herod. IX. 39. ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες. Hom. II. ν'. 315. οἳ μιν ἄδην ἐλόωσι. — πολέμοιο. Vox affinis videtur esse Latina satis.

832. ἐστι συγγενές] Praestat, opinor, ἐστιν ἐγγενές. Cf. 884.

834. δύσφρων γὰρ ἰός —] δύσφρων φθόνος γὰρ — F. G. Schmidt. Qu. φθόνος γὰρ —, vel ὡσπερ γὰρ ἰός —. Cf. Democrit. apud Stob. Flor. II. 53, 12. ὡσπερ ὁ ἰός σίδηρον, οὕτως ὁ φθόνος τὴν ἔχουσαν αὐτὸν ψυχὴν ἐξαναψήχει. δύσφρων — ἰός] Cf. Eum. 478. ἰός ἐκ φρονημάτων | πέδοι πεσών. καρδίαν προσήμενος] Lege καρδία —. Et sic jam Casaubon. Cf. 1191. δώμασιν προσήμενοι. 1617. νερτέρῳ προσήμενος κώπη. Suppl. 383. τοῖς πέλας προσήμενοι. Cho. 183. κάμοι προσέστη καρδίας (i. καρδία) κλυδώνιον | χολῆς. Pers. 879. νᾶσοί θ' αἰ — τᾶδε γᾶ, προσήμενοι. Sept. 693. ἀρὰ | ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει. Eur. Alc. 604. πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχᾶ θάρσος ἦσται etc. Eur. Fr. 1026, 2. πλάνος καρδία προσισταται. Infra 977. δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. Sept. 696. ξηροῖς ἀκλάντοις ὄμμασιν προσιζάνει.

835. πεπαμμένῳ M. πεπαμένῳ Porson. Dind. Qu. λελημμένῳ (πεπληγμένῳ) νόσῳ. διπλοῖζει] Cf. Eum. 1014. ἐπιδιπλοῖζω (ἔπος διπλοῖζω Dind.). Prom. 817. ἐπαναδίπλαζε (f. ἐπαναδίπλοιζε). Soph. Aj. 268. τό τοι διπλάζον (f. διπλοῖζον), ὧ γύναι, μεῖζον κακόν. Eur. Suppl. 791. καὶ στρατηλάταις δορός διπλάζεται (f. διπλοῖζεται) τομῆ. Nisi hic potius legendum διπλάζει. νόσον] Leg. νόσου (ἄχθος).

836. τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ —] Cf. Prom. 762. 921. Soph. Aj. 1132. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους. Oed. C. 930. 1356. Timocl. com. III. 593. ἰατρὸς οὐδεὶς | τοὺς αὐτὸς αὐτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους. Aeschin. c. Ctes. p. 87. καταλέλυκε τὴν αὐτὸς αὐτοῦ δυναστείαν. Babr. 56, 9. τά γ' αὐτὸς αὐτοῦ πᾶς τις εὐπρεπῆ κρίνει. Eccles. 402. Eur. Heracl. 814. V. Elmsl. ad Her. 814.

838. εἰδὼς λέγοιμ' ἄν] πλείστους λέγοιμ' ἄν Herwerden. εὔ γὰρ ἐξεπίσταμαι] εὔ γὰρ ἐξέπεισέ με (aut ἐξέδειξέ μοι) ὀμιλίας κάτοπτρον conj. Herwerden, coll. Eur. Hipp. 428 sq.

839. εἶδωλον σκιᾶς] εἰδώλων σκιᾶς Kock. Herw., qui verba εὔ κάτοπτρον jungunt. Cf. ad Soph. Aj. 126. ὄρω γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν | εἶδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν. Phil. 947. κοῦκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν | εἶδωλον ἄλλως. Fr. 587, 6. σκιᾶς εἶδωλον. Oed. C. 110. 1211. Pind. P. VIII. 136. σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος.

841. ὠχετεύετο φάτις] I. q. ἐπέμπετο.

842. ζευχθεὶς — σειραφόρος] I. e. funalis equus. Cf. 1640. τὸν δὲ μὴ πειθάνορα (πεισ.?) | ζεύξω βαρείαις οὗ τι μὴ (ἀλύσειν?) σειραφόρον. Arist. Nub. 1300. ἄξεις; ἐπιαλῶ | κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σε τὸν σειραφόρον. Eur. Fr. 779, 8. ὄπισθε νῶτα σειραίου βεβῶς. Herod. III. 102. ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἐκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν, θηλέαν δὲ ἐς μέσον. Eur. Or. 1015. ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος.

843. εἴτ' οὖν — εἴτε καὶ] Cf. Soph. Oed. R. 1049. εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδῶν.

847. ὅπως —] Cf. Suppl. 410. Soph. Oed. C. 1742. ὅπως μολούμεθ' οὐκ ἔχω. εὔ μενεῖ] ἐμμενεῖ aut αὖ μενεῖ F. G. Schmidt. Qu. ἔτι μενεῖ, vel διατελεῖ. Cf. 854.

848. ὅτω δὲ καὶ δεῖ —] Qu. ὅτω δὲ δὴ δεῖ —. Cf. Eur. Med. 552. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ —; Leg. ὅτων —. Cf. Soph. El. 612. ποίας δέ μοι δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος, | ἦτις —; Eur. Fr. 16, 3. ἀλλ' ὣν πόλει δεῖ μεγάλα (κάρτα?) βουλευόντες εὔ. Arist. Nub. 1034 δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν.

παιωνίων] Cf. Suppl. 1066. Soph. Phil. 1345. Arist. Ach. 1223.

849. τεμόντες —] Cf. Cho. 539. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Soph. Aj. 582. τομῶντι πήματι.

850. πῆμ' ἀποστρέψαι νόσον] Cf. Soph. Phil. 765. τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν. Aj. 363. τὸ πῆμα τῆς ἄτης. Schol. ἦτοι σωφρονῆσαι (imo σωφρονίσαι) τοὺς ἐν πόλει λυμεῶνας.

851. ἐφεστίους] Fort. ἐφέστιος. Et sic Karsten, coll. Hom. Od. ψ'. 55. ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος. Aesch. Suppl. 365. Soph. Tr. 262. ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον. Oed. R. 32. Rhes. 201. ἐλθὼν ἐς δόμους ἐφέστιος. Sed, quum alibi apud Aeschylum legatur δόμοι ἐφέστιοι (Sept. 73. et ad Ag. 427.), nihil mutandum censet. Cf. ad 427. supra.

852. θεοῖσι πρῶτα] θεοῖς τὰ πρῶτα Vauv. ad Soph. El. 21. Qu. ἐλθὼν ἐγὼ θεοῖσι πρῶτος εὖξομαι.

854. ἐμπέδως] ἔμπεδος Cobet.

855. πρέσβος] Cf. ad Pers. 629.

856. οὐκ αἰσχυνοῦμαι —] Cf. Herod. I. 82. αἰσχυνόμενον ἀπονοστέειν ἐς Σπάρτην.

859. λέξω] δείξω F. G. Schmidt.

860. τοσόνδ' ὄσονπερ] Similiter Soph. Aj. 1179. αὐτως ὄσωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.

861 sq. τὸ μὲν γυναῖκα —] Cf. Cho. 920. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἶργεσθαι.

862. ἦσθαι δόμοις] Fort. ἦσθαι ἔνδομοις. ἔκπαγλον κακὸν] Cf. Soph. El. 204. ἔκπαγλ' ἄχθη (v. l. ἔκπαγλα πάθη). Cf. Cho. 548. ἔκπαγλον τέρας.

864. ἐπεισφέρειν] ἐπεισέρρειν Herwerden, coll. Suid. v. ἐπεισῆρησεν. Poll. IX. 158. Qu. ἐπεισελθεῖν.

865. λάσκοντας δόμοις] Qu. λάσκοντ' ἐς δόμους. Mox corruptum videtur λάσκοντας.

867. ἀνὴρ ὄδ'] Qu. ἀνὴρ ὄδ'. πλέω] πλέον Dind. Malim πλείω.

868. τέτρωται] τέτρηται ingeniose correxit Ahrens. prob. Naber. Cf. Arist. Vesp. 127. Pac. 21. τετρημένον. Lys. 681. Ne ἐτέτρωτ' ἂν requiras, cf. Eur. Hel. 1105. εἰ δ' ἦσθα μετρία, τἄλλα γ' ἠδίστη θεῶν | πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω. τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν libri. Corrige τέτρωται δικτύου πεσῶν ἔσω (vel δικτύων ἔσω πεσῶν). Cf. Eur. Phoen. 274. ὁ καὶ δέδοικα μή με δικτύων ἔσω | λαβόντες —. Qu. φήμη (936.), 'τέτρωτο ('τέτρωτ' ἂν). δικτύου πλέω λέγειν] δικτύου πλέον — Dind. prob. Naber, qui πάλαι pro λέγειν conjicit. Cf. ad 1068. 1299. Qu. δικτύου πλέον πολὺν, vel δικτύου πλείους ὀπάς.

869. ὡς ἐπλήθυνον λόγοι] Cf. Cho. 1057. αἶδε πληθύνουσι δή. Soph. Oed. C. 377. ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος. 930. καὶ σ' ὁ πληθύων (πληθύνων al.) χρόνος | γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν. Tr. 54. παισὶ — πληθύνεις. Sed πληθύνειν transitivum est Fr. 563. κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύνει (πληθύνει vulg.) γύην.

870. τρισώματος —] Cf. Eur. Herc. 423. τὸν τρισώματον οἶσιν ἕκτα βοτῆρ' Ἀρυνθείας. 1271. τρισωμάτους Τυφῶνας (Γηρούνας recte Elmsl.). Etiam Cerberi et Chimaerae epithetum est τρισώματος.

872. χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν] Cf. Pind. Nem. XI. 16. καὶ τελευτὰν ἀπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος. Eur. Tro. 382. οὐδὲ πρὸς τάφους | ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς εἶμα γῆς δωρήσεται. Simonid. ap. Athen. III. 125 D. αὐτὰρ ἐκάμφθη | ζωὴ Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη. Theocr

Epigr. VIII. 3. ἀντὶ φίλης δὲ | πατρίδος ὀθνεῖην κεῖμαι ἐφροσάμενος. Anthol. Pal. III. 5. Αἰγαίην κεῖμαι βῶλον ἐφροσάμενος. Xen. Cyr. VI. p. 100. κοινῇ (κοινήν?) γῆν ἐπιέσσασθαι.

875. ἄνωθεν] Suspectum. πάροιθεν aut κρεμαστὰς conj. Karsten, coll. Soph. Oed. R. 1266. Eur. Hipp. 778.

876. λελημμένης] ἀνημμένης Wecklein, coll. Soph. Ant. 1221. τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν | βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην. Qu. κεκλημμένης. Eur. Andr. 502. χέρας — βρόχοισι κεκλημένα. 555. χέρας | βρόχοισιν ἐκδήσαντες (leg. ἐγκλήσαντες?) Rhés. 74. οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμοι λελημμένοι (κεκλημένοι?). Eadem perfecti forma est Soph. Fr. 794. Eur. Bacch. 876. Cycl. 433. Ion. 1113. λελήμμεθα. Bacch. 1102. λελημμένος. Arist. Eccl. 1090. διαλελημμένον. ἄλλοι] Qu. ἄδου (ut Ahrens), aut ἄλλως, aut ἤδη.

878. ἐμῶν τε —] Hunc versum post v. 880. transposuerit Madvig.

884. ὥστε σύγγονον] ὥς τοι (?) — Madvig. Malim ὥς τε (sic). Qu. ὥσπερ ἐγγενές (vel ἔμφυτον). σύγγονον —] Cf. 832. Soph. Aj. 988. τοῖς ἐχθροῖσί (θανοῦσί vulg.) τοι | φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγεῶν.

885. λακτίσαι πλέον] λακτίσαι πέδοι Karsten, coll. 1357. κλέος πέδοι πατοῦντες. Cho. 642. λάξ πέδοι πατούμενον.

886. τοῖαδε μέντοι σκῆψις] Cf. 644. τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον, etc. φέρει] τρέφει F. G. Schmidt. σκῆψις] σκέψις Madvig.

887. ἐπίσσυτοι] Cf. Eur. Hipp. 572. ἔνεπε, τίς φοβεῖ σε φάμα, γύναι, | φρένας ἐπίσσυτος.

888. πηγαὶ κατεσβήκασιν] Cf. Pers. 584. μητρὸς δὲ πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;

892. λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος] Qu. λεπταῖσιν ὑπὸ (aut λεπταῖσι πρὸς) κώνωπος —. λεπταῖς, — ῥιπαῖς] Cf. Prom. 126. ἐλαφραῖς πτερούγων ῥιπαῖς.

894. τοῦ συνεύδοντος χρόνου] Cf. ad 107. σύμφυτος αἶων.

895—902. Hos versus damnat Dind. "Scire pervelim quo, his versibus ejectis, referendus sit v. 903. τοιοῖσδε etc." (Herw.)

895. τλᾶσ' ἀπενθήτω φρενὶ] Qu. τλᾶσα πενθίμῳ φρενί. Cf. Suppl. 549. δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.

898. στῦλον] Cf. Cho. 449. Eur. Iph. T. 591. στῦλοι γὰρ οἴκων παῖδες εἰσιν ἄρρενες. Trag. adesp. 575.

899. καὶ τὰν] Qu. ἀκτὴν.

900. κάλλιστον ἤμαρ] Qu. πάλλευκον ἤμαρ. Cf. Pers. 301. καὶ λευκὸν ἤμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. Pind. Isthm. VII. 53. νῦν μοι — εὐδῖαν ὄπασσεν ἐκ χειμῶνας.

901. πηγαῖον ῥέος] I. q. ῥεῦμα. Cf. Prom. 676. εὐποτον — Κερχναῖας ῥέος. 812. 400. Pers. 483. κρηναῖον γάνος.

903. Cf. Prom. 223. Eur. Or. 1210. *καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένην.*

907. *πορθήτορα*] *πορθήτορος* Valck. ad Phoen. 1518.

908. *αἷς ἐπέσταλται τέλος* —] Cf. Eum. 743. *ἄσσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.* Ag. 1202.

909. *πέδον κελεύθου* —] Cf. Ovid. Amor. III. 3. 23. 'Quo ventura dea est juvenes timidaeque puellae | praevertunt (prae-sternunt corr. Barker) latas veste jacente vias.'

911 sq. Haec submissa voce de consilio suo loquitur.

911. *δίκη*] *δίκη* (jure) Dobr.

912. *ὑπνω*] Fort. *ὑπνου.* *ἀξιῶ*] Honor. I. q. *τιμῶ.* Cf. Eur. Hec. 319. Or. 1210. Her. 918.

913. *σὺν θεοῖς εἰμαρμένα*] *σὺν θεοῖσιν ἄρμενα* Mein. Enger. Weil. *σὺν θεοῖς εὐήμερα* F. G. Schmidt. Qu. *σὺν θεοῖσιν αἴσια,* aut potius *σὺν θεῶ δ' εἰρήσεται.* Cf. Soph. Trach. 169. *τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα* etc.

916. *μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας*] Sc. *ῥῆσιν.* Cf. Aj. 1040. *μὴ τεῖνε μακρὰν.* Iph. A. 420. *μακρὰν ἔτεινον.* Med. 1351. *μακρὰν ἂν ἐξέτεινα.* Plat. Resp. X. 605 D. *μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντας.* Herod. VII. 51. *πλεῦνα λόγον ἐκτεῖναι.* *ἐναισίμως*] Cf. 775. *τὸν δ' ἐναισίμον τίει (βίον).* Fr. 178. *ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους.* Eur. Alc. 1080. *ἐναισίμως.* Qu. *ἐξαισίως.*

917. *αἰνεῖν* — *ἔρχεσθαι*] *αἶνει* — *εὐρέσθαι* Naber. *χοῆ*] Lege *χοῆν.*

918. *τᾶλλα*] Anglice for the rest.

920. *προσχάνης*] Cf. Arist. Vesp. 342. *ταῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μισθὸς χανεῖν* —; Soph. Aj. 1227. *σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι | τλήναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν.*

922. *τιμαλφεῖν*] Cf. Eum. 15. 626. 807. Fr. 50. *τιμαλφῆς.* *τίθει*] Cf. Arist. Lys. 243. Alex. com. III. 520.

923. *ποικίλοις* — *κάλλεσιν*] *ποικίλοις* — *φάρεσιν* Wakef. S. C. § 40. Recte, opinor. Sed cf. Eupol. 333. *τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα.* Qu. *χεῖμασιν, vel θνητὸν ὄντα μ' εἵμασιν* etc.

924. *ἐμοὶ μὲν*] *ἐμοὶ ὅτιν* Wakef. l. c. *ἄνευ φόβου*] *ἄνευ ψόγου* Naber.

926 sq. *τῶν ποικίλων* | *χλιδῶν.* *ὑγεια* — Wakef. l. c.

927. *κακῶς φρονεῖν*] I. q. *ἀφρονεῖν.*

929. *ἐν εὐεστοί φιλῆ*] Eadem verba sunt Sept. 187. Cf. 647. Herod. I. 85. *ἐν τῇ ᾧν παρελθούσῃ εὐεστοῖ.*

930. *εἶπον τὰδ', ὡς πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσῆς ἐγὼ* probabiliter conj. Weil. Qu. *εἰ πάντα πράσσοιμ' ὧδ', ἂν εὐθαρσῆς ἐγὼ, vel εἰ πάντα δ' ὧδ' ἔπρασον, εὐθαρσῆς ἂν ἦν, vel εἰ πάντα τῶς πράσσοιμεν.*

931. *καὶ μὴν τόδ' εἰπὶ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί*] *καὶ μὴν τόδ' εἶκε* (Karst.) *κἂν παρὰ γνώμην ἐμοί* Herwerden. "Ita, inquit,

recte habet Agamemnonis responsum, γνώμην etc." τόδ' εἶκε etiam Margoliouth.

932. γνώμην μὲν ἴσθι] Qu. γνώμην κάτισθι. γνώμην — διαφθεροῦντ'] I. e. οὐ μαλακὸς γενήσομαι, ut explicat Elmsleius ad Med. 1023. Cf. Med. 1055. χεῖρα δ' οὐ διαφθεροῶ. Hec. 601. ὁ δ' ἐσθλὸς ἐσθλός, οὐδὲ συμφορᾶς ὑπο | φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' αἰεί. Hipp. 391. Neophron. Fr. 2, 15. ἢ πολὺν πόνον — διαφθεροῦσα — ἔρχομαι. Plat. Phaed. p. 117 B. οὐδὲν τρέσας οὐδὲ διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου. διαφθεροῦντ' ἐμέ] Corrupturum, attennaturum (i. e. mutaturum) me esse. Sed corrigendum proculdubio διαφθεροῦσ' ἐμήν.

933. ἠὔξω θεοῖς δείσας ἄν ᾧδ' ἔρδειν τάδε] Qu. ἠὔξω θεοῖς δείσας ἄρ' ᾧδ' —; vel — δείσας ποτὲ ῥέξειν τάδε. δείσας] σωθεῖς Margoliouth.

934. εἰδώς γ'] Malim εἰδώς. ἐξεῖπον] ἰκόμην Margoliouth. τέλος] Sc. σωτηρίας, sec. Margoliouth. Qu. γύναι.

936. ἐν ποικίλοις ἄν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ] Qu. ἐν ποικίλοισι κάρτ' ἄν ἐμβῆναι δοκεῖ. Cf. 946. ἐν ποικίλοις] Cf. Arist. Pl. 1198. Theocr. XV. 78. Eubul. III. 230.

937. Cf. Suppl. 478. ὄμως δ' ἀνάγκη Ζητὸς αἰδεῖσθαι κότον | ἰκτιῆρος. Eur. Her. 1038.

942. ἦ καὶ σὺ vulg. ἦ κάρτα Bamberger. Enger. Leg. ἦ γὰρ σύ.

943. κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί] κράτος μὲν σὸν παρὲς ἐκὼν ἐμοί conj. Enger, μέντοι hic vix aptum esse monens. οὐ καὶ σὺ νίκην τῆσδε δήριος τίεις (Hart. Aurat.); Herw. Plane vitiosa sunt verba μέντοι πάρες γ'. Qu. κράτος μὲν σὸν, πάρες δ' etc., vel πιθοῦ, κρατος γὰρ πᾶν σὸν ἐσθ', ἐκὼν ἐμοί. Vel πιθοῦ κράτος τε δὸς παρὲς ἐκὼν ἐμοί.

944. ὑπαί τις — λύοι] I. e. ὑπολύοι τις. Cf. Arist. Nub. 152. ταύτας ὑπολύσας (τὰς Περσικὰς) etc. Thesm. 1183. Vesp. 1157.

945. λύοι τάχος] Corrige λῦ' ὡς τάχος. Cf. Cho. 889. δοίη (δότης?) τις ἀνδροκμήτα πέλεκυν ὡς τάχος. Sept. 678. φέρ' ὡς τάχος κνημίδας. Ag. 27. Quod ad τάχος (celeriter), cf. Sept. 58. Ag. 1110. Eum. 124. 178. Connecte autem ἔμβασιν cum ἐμβαίνονθ'.

τάχος] Celeriter. Cf. 1110. τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. Eum. 124. οὐκ ἀναστήσει τάχος; 178. ἔξω — τάχος χωρεῖτε. Sept. 58. ἀρίστους ἄνδρας — τάγευσαι τάχος.

946. καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ'] Malim κᾶν —. Cf. ad 936. Vel σὸν ταῖσδε (sc. ἀρβύλαις). θεῶν | μή τις πρόσωθεν] Qu. θεῶ | πρόσωθε, μή τις —.

947. βάλοι] Lege βάλῃ. Cf. 904. φθόνος δ' ἀπέστω. Eur. El. 902. μή μέ τις φθόνος (φθόνῳ vulg.) βάλῃ.

948. σωματοφθορεῖν — πλοῦτον] εἵματοφθορεῖν — Franz. Recte. Cf. 1383. πλοῦτον εἵματος κακόν. Confer v. οἰκοφθορεῖν.

953. δουλίῳ χρῆται ζυγῶ] Cf. Fr. 518. τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν ἔσχεν ἀνάγκης.

954. αὕτη δὲ —] Cf. Soph. Aj. 1302. ἔκκριτον δέ νιν | δώρημ' ἐκείνω ἴδωκεν Ἀλκμήνης γόνος.

955. κατεστράμμαι] Devictus sum.

957. πορφύρας πατῶν] Cf. Pherecr. II. 305. ἀπαλὰς ἀσπαλάθους πατοῦντες. Cratin. II. 41. βόλιτα χλωρὰ κῶσπωτὴν πατεῖν.

958. ἔστιν — τρέφουσα] Cf. 1050. ἐστὶ — κεκτημένη. 1179. ἔσται δεδορκῶς. 1098. πεπυσμένοι | ἤμεν. Scribe (τίς δέ νιν κατασβέσει;) Qu. ἔστιν θάλασσο' ἥτις νιν ἂν κατασβέσαι;

960. κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς] κηκίδα, παγκαίνιστον εἰμάτων βαφήν (sic) bene Karst. παγκάλλιστον (ut παγκάκιστος) — conj. Herw.

961. οἶκος] ὄλβος Wecklein. ὄγκος T. Mommsen. prob. F. G. Schmidt. Qu. οἶκοι, aut πλῆθος, aut ἄλις.

962. ἔχειν] ἡμῖν Mommsen et Schmidt. Malim ἔνδον.

964. δόμοισι προνεχθέντος] δόμοισι ad προνεχθέντος refert Wecklein (coll. Herod. V. 62. (τὴν Πυθίην) προφέρειν σφι τὰς Ἀθήνας ἐλευθεροῦν). δόμοισι ad ἠὺξάμην refert Weil. Idem olim θεοῖσι pro δόμοισι corrigebat.

965. τῆσδε] Qu. σῆς γε.

966. ἵκετ' εἰς δόμους] Qu. ἵκετ' αὖ πάλιν, vel ἐξανθεῖ πάλιν, vel ἵκετ' ἐκ νέου, vel ἐκ νέου βρούει.

967. ὑπερτείνασα] Qu. ὑπερτείνουσα. Idem requirit Margoliouth. Anglice, casting a shade over Sirius. σειρίου κυνός] Cf. Soph. Fr. 941. Hesiod. Op. 585. 607. Hom. Il. χ'. 29.

969. σημαίνεις μολόν] σημαίνεις μολόν Voss. al. σημαίνει μολόν al. (Recte, opinor.) θερμαίνει δόμον [δόμους?] F. G. Schmidt. Cf. 293. σημαίνει μολόν.

970. ὄμφακος πικρᾶς] Cf. Theocr. XI. 21. φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.

972. δῶμ' ἐπιστροφωμένου] Cf. Eur. Med. 666. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφᾶ πέδον; Sept. 648. πόλιν ἔξει δωμάτων τ' ἐπιστροφάς. Eum. 547. ξενοτίμους ἐπιστροφὰς δωμάτων.

973. Ζεῦ τέλειε] Confer Crinagorae Epigr. 12. ἦοι ἐπ' εὐκταίῃ τάδε ῥέζομεν ἰρὰ τελείῳ | Ζηνί.

974. μέλοι —] Cf. Cho. 780. μέλει θεοῖσιν ὦνπερ ἂν μέλη πέρι. Soph. Ant. 1335. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέλειν. Qu. μέλοι δέ σοι τῶνδ' ὦνπερ —, vel μέλοι δέ σοί τι —.

976. δεῖμα προσπατήριον —] Cf. 834. δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδία προσήμενος etc. 183. κᾶμοι προσέστη καρδία κλυδώνιον | χολῆς. 1020. πρὸς δὲ καρδία φόβος. 390. πάροινθεν δὲ πρῶρας δριμύς ἄηται κραδίας θυμός. 165. ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ. Hom. Il. φ'.

386. *δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.* Lege προσστατήριον. *δειμα]* *δειγμα frustra tuetur* Paleius.

977. *καρδίας τερασκόπου]* Cf. Pers. 10. *κακόμαντις — θυμὸς ποιᾶται]* Cf. Cho. 390. *τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἶον ἔμπας ποιᾶται;*

979. Cf. 990. 1026. *ἄμισθος]* Cf. Cho. 720.

980. *ἀποπτύσας]* Sc. *αὐτό.*

982. *θάροςος ἴσχει φρενὸς θρόνον]* Imo *θάροςος ἴζει —*. Cf. 158. *στάζει* (θάσσει Karst.) *δ' — πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος.* Eur. Alc. 604. *πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχᾷ θάροςος ἦσται* etc. Soph. Oed. R. 161. *ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει.* Verum est *εὐπιθές εὐπιθές]* Cf. Prom. 333. *πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.*

983. *χρόνος δ' ἐπεὶ]* *χρόνος δ' ἐπὶ* Herm. Madvig. *ἐπεὶ]* Ex quo. Cf. 39. *δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ* etc.

984. *ἐμβολαῖς]* Confer *ἐμβάλλεσθαι* (Soph. Phil. 481.) et *ἐμφορτίζεσθαι.* ξὺν *ἀμβολαῖς* dubitanter Schwerdt. Taking (to take on board).

985. *φαμμίας ἀκάτα]* *φαμμίας ἀκτᾶς* Tyrwh. *φαμμίας ἀκτᾶς* Madvig. *φαμμίοις ἀκμὰ παρήβησεν* Margoliouth. *ἀκάτα]* *ἀκταῖς* conj. Blomf. *φαμμὸς ἀκτᾶς παρήχησεν* Wecklein. Cf. Prom. 573. *ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμαν.* Eur. Iph. A. 165. *ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον* *Αὐλίδος.*

988. *ἀπ' ὀμμάτων]* Cf. 813. *ἀπὸ γλώσσης.*

989. *γλῶσσα — ἐξέχει]* Cf. Soph. Fr. 668, 3. *φιλεῖ δὲ πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην* etc. Arist. Thesm. 554. *ὄσα γὰρ ἤδησθ' ἐξέχεας ἅπαντα.* Pers. 831. *μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέη μέγαν.*

990. *τὸν δ' ἄνευ λύρας —]* Cf. Eum. 333. *ἀφόρμικτος.* *ὑμνωδεῖ]* Corripitur prima. Cf. 1459. *πολύμναστον* (ῥ). 1563. *μίμνει* (ῖ). Pers. 287. *μεμνησθαι* (Ί). Eum. 382. *τε* (Ί) *μνήμονες.* V. Hephaest. ed Gaisford. p. 14.

994. *ἐλπίδος — θράσος]* Cf. Eur. Hec. 370. *οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὄρῳ | θάροςος παρ' ἡμῖν,* etc.

995. *οὔτοι]* *οὔτι* (servato *εὐπιθές* v. 982.) Casaubon. Abresch. Recte. *πρὸς ἐνδίκους φρεσίν]* Cf. Cho. 1024.

997. *δίναϊς κυκλούμενον]* Cf. Soph. Fr. 713. *οὔμδος ἀεὶ πότημος ἐν πυκνωῷ θεοῦ | τροχῶ κυκλεῖται.* *κυκλούμενον]* Qu. *κυκώμενον.*

1001. *ὑγιέος μάλα γέ τοι πόλεος οὐκ ἀκόρεστον τέρμα* Schwerdt.

1002. *ἀκόρεστον]* Qu. *ἀνέφικτον.* *νόσος γὰρ ἀεὶ γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει]* Cf. Antiph. com. 295. *λύπη μανίας ὁμότοιχος εἶναί μοι δοκεῖ.* *νόσος γὰρ* (ἀεὶ) Blomf. Herm. Schwerdt. Dind. Cf. Sept. 289. *μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος.*

1004. *ἐρείδει]* *ἐρείπει* Schwerdt. *ἐπείγει* F. G. Schmidt, coll. Lucian. Pseud. 31. *εἰ μὲν γὰρ νόσος τις ἐπείγει, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον.* Achill. Tat. IV. 7. 4. *ἐπείγει τὸ τραῦμα.* Aristaen.

Epist. Π. 5. τὸ πάθος ἐπείγει. δμότοιχος] Cf. Callim. H. in Cer. 117. Δάματερ, μὴ τήνος ἐμὴν φίλος ὅς τοι ἀπεχθής | εἴη μὴδ' δμότοιχος.

1005. καὶ πότμος εὐθυπορῶν | ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφνω | δυστυχίας ἄφαντον ἔρμα conj. Ahrens, coll. Plat. Resp. VIII. 533 A. ἐξαίφνης πταίσαντα ὡσπερ πρὸς ἔρματι τῇ πόλει.

1006. ἔπαισεν — ἔρμα] Cf. Soph. El. 744. λανθάνει στήλην | ἄκραν παίσας. Qu. ἔπαισεν [κέαρ], —. Cf. Sept. 766 sq. Suppl. 437—445. Eum. 523—535.

1008—1012. De constructione cf. ad Sept. 681. Qu. καὶ πρὸ μὲν τι — (Ahrens), vel καὶ τι μὲν πρὸ —, vel καὶ μέρος τι — (cf. 1574.), vel καὶ μέρος πρὸ —.

1009. τὸ μὲν πρὸ] τὸ μὲν τι conj. Dind.

1013. οὐδ' ἐπόντισε σκάφος] Haec ante v. 1011. οὐκ ἔδου πρόπας δόμος collocaverit Schwerdt.

1015 sq. "Cum corruptissimo loco aequè corruptum cf. Suppl. 437 sq. Adde Eur. Suppl. 775 sq." DOBR. Qu. ἐκ Διὸς ἀμφιλαφοῦς, vel ἀμφιθαλῆς φντοῖς. Cf. 1144. ἀμφιθαλῆ κακοῖς.

πολλά τοι δόσις —] Cf. Sept. 361. πολλά δ' ἀκριόφυρτος γὰς δόσις — φορεῖται.

1016. τε καὶ ἐξ] Qu. χερὸς ἐξ, vel τεθαλυῖ'.

1017. νῆστιν ὤλεσεν νόσον] νῆστιν ἤλασεν νόσον Herw. prob. F. G. Schmidt. et (ut videtur) Dind. in Lex. p. 429 b. Qu. — πόνον. Cf. 331. πόνος νῆστις. Cf. ad Eur. Hec. 945.

1018 sq. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν —] Cf. Cho. 520. τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος | ἐνός, μάτην ὁ μόχθος. Eum. 647. ἀνδρὸς δ', ἐπειδὴν αἷμ' ἀνασπίαση (αἷματ' ἐκπίη vel αἷμα καταπίη?) κόνις | ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις. | τούτων ἐπωδάς οὐκ ἐποίησεν πατήρ | οὐμός.

1019. ἐπὶ γᾶν] ἐπὶ γᾶ Karsten, convenienter poetae consuetudini, coll. Sept. 403. Pers. 506. Suppl. 90. Cho. 47. Soph. Ant. 134. ἐπὶ γᾶ πέσε. Cf. 1293. αἱμάτων εὐθνησίμων | ἀπορροέντων. 1172. ἐγὼ δὲ θερμὸν ῥοῦν τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ. ἅπαξ πεσὸν Porson.

1020. πρόπαρ libri. προπάροιθ' Triclin. Cf. Sept. 334. ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν.

1021. ἀγκαλέσαι] Cf. Pers. 621. ἀγκαλεῖσθε.

1022. οὔτιν' ἐνεροθ' Ἄϊδου | τῶν φθιμένων ἀνάγειν ἀνυστὸν (aut δύναιτ' ἄν, aut θεμιστὸν) conj. Karsten. Qu. οὐδέ τιν' ἐξ Ἄϊδου etc. οὐδέ τὸν ὀρθοδαῆ —] εὔτε δὲ τὸν ὀρθοδαῆ | Ζεὺς φθιμένων ἀνάγειν ἔπαυσεν Schwerdt. οὐδέ] εὔ δὲ Wecklein.

1023. Qu. ἐστία μεσομφάλω. Sed cf. ad Soph. El. 900. Qu. τοὺς φθιμένους, vel τοῦ φθιμένου. Schol. Ζεὺς αὐτ' (αὐτὸν Margol.) ἔπαυσεν etc.

1024. ἔπαυσ' ἀπέπαυσεν Hartung. κατέπαυσεν Wecklein, coll. Suppl. 586. εὐλαβεία] Qu. ἀβλαβεία. (Et sic Blomf.) ἀβλαβεία γε Weckl. Schol. Ven. et Farn: ὥστε μὴ ἔτι βλαβῆναι.

1026. μοῖρα μοῖραν] μοῖρά μοί τις Herwerden.

1027. εἶργε μὴ πλέον φέρειν] Cf. Eur. Fr. 68, 4. τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἃ βούλεται. Thuc. III. 6. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης (τῆ μὲν θαλάσσης?) εἶργον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους. πλέον φέρειν] πλέω θροεῖν Herw. Malim πλείω θροεῖν.

1028 sq. καρδία γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξεχει libri et Dind. καρδίαν γλῶσσα πάντ' ἂν ἐξέχει Schutz. Herw. (Recte.) καρδία γλῶσσαν ἂν παρεξέχει Schwerdt. Weil. Cf. Soph. Fr. 668, 3. πολλὴν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην. προφθάσασα —] Praeveniens. Angl. outstripping. Cf. Isocr. c. Dem. § 41. πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας.

1030. βρέμει] Sc. καρδία. Qu. τρέμει.

1031. οὐδὲν ἐπελπομένα — ἐκτολυπεύσειν] Qu. οὐδὲν ἂν ἐλπομένα — ἐκτολυπεῦσαι.

1036. ἀμηνίτως] I. q. ἀνεπιφθόνως. Cf. Suppl. 975. σὺν ἀμηνίτῳ βάξει λαῶν. Achaë. (Aeschyl.?) Fr. 47.

1038. κτησίου βωμοῦ] κτησίου Διὸς jure corrigat Naber. Glosula in textum irrepserat.

1041. δουλίας μάξης τυχεῖν] Qu. δούλιον φέρειν ζυγόν (1226. 1072.), vel δουλίου θιγεῖν ζυγοῦ. βία] Qu. θιγεῖν. Cf. Eur. Alc. 1. ὦ δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ | θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι, etc. Soph. Aj. 499. δουλίαν ἔξειν τροφήν. δουλίας τροφῆς τυχεῖν] Cf. Soph. El. 1183. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς. Oed. C. 1687. βίου δύσοιστον ἔξομεν τροφάν. Aesch. Ag. 104. Pluralis ζυγῶν, ut in Sept. 75. ζυγοῖσι δουλείοισι. Ag. 1226. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.

1042. τῆσδ'] Qu. τῆδ'. Sed cf. 1071. εἴκουσ' ἀνάγκη τῆδε etc.

ἐπιρρέποι] ἐπιρρέπει requirit Naber. ἀνάγκη — τύχης] Cf. Soph. El. 48. τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης.

1043. ἀρχαιοπλούτων] Cf. Soph. El. 1393. ἀρχαιοπλοῦτα πατρὸς εἰς ἐδώλια. Lys. p. 156, 16. τῶν ἀρχαιοπλούτων — καὶ τῶν νεωσιτὶ ἐν δόξῃ γεγενημένων. Confer παλαιόπλοτος, νεόπλοτος, ἀριτίπλοτος (Eur. Suppl. 748.).

1045. παρὰ στάθμην] Praeter amussim. Cf. Soph. Fr. 421, 5. ἴσον μετρῶν ὀφθαλμὸν ὥστε τέκτονος | παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦνται κανῶν. Eur. Ion. 1514. παρ' οἷαν ἦλθομεν στάθμην βίου. Theogn. 939. εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν. 543. χρὴ με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσαι, | Κύρνε, δίκην ἴσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν. Theocr. XXV. 194. κατὰ (f. παρὰ) στάθμην ἐνόησας. Corrigendum suspicor κοῦ (pro καὶ) παρὰ στάθμην.

1046. ἔχεις] ἔξεις cum Aurato Dind. οἷσεις malit Naber. Qu. ἔσται —, vel ἔσται δ' ἀφ' ἡμῶν.

1047. οὐ τόνδ' ἀκούεις, ᾧ γύναι, σαφῆ λόγον; F. G. Schmidt. Qu. σύ τοι λέγειν νῦν οὐ θέλεις σαφῆ λόγον, vel σύ τοι λέγεις αἰνόν τιν', οὐ σαφῆ λόγον.

1048. ἐντὸς δ' ἄν οὔσα] ἐντὸς δ' ἀλοῦσα — F. G. Schmidt. Leg. ἐντὸς δ' ἄν οὔσα. ἀγρευμάτων] Cf. Sept. 607. ταῦτοῦ κυρήσας — ἀγρεύματος. Qu. ἀρκυστάτων.

1049. πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι'] Cf. 1394. χαίροι' ἄν, εἰ χαίροι'. Soph. Oed. R. 936. τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχ' ἄν | ἥδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως. Arist. Eq. 1057. ἀλλ' οὐκ ἄν μαχέσαιτο· χέσαιτο γὰρ, εἰ μαχέσαιτο. Xen. Cyr. V. 1. 20. εὖ ἴσθι ὅτι τοῦτο αἰσχυνοίμην ἄν εἰπεῖν· νομίζοιμι γὰρ (add. ἄν?) ἔμαντὸν εἰκέναι λέγοντι etc. Anab. IV. 6. 13. Qu. ἀπειθήσεις δ' ἴσως. Cf. Eur. Orest. 31. οὐκ ἀπειθήσας (ἀπιστήσας?) θεῶ. Homero semper ἀπιθεῖν legitur. ἀπειθοίης] Eadem forma est Eur. Or. 31. οὐ ἀπειθήσας θεῶ. Alibi, ubi longa secunda syllaba opus est, forma ἀπιστεῖν utebantur, ut Aeschylus Prom. 640. Unde hic facile ἀπιστοίης (cujus glossema fuerit ἀπειθοίης) reponi posset. Fort. ἀπιστοίης.

1050. ἐστὶ — κεκτημένη] Cf. 958. ἔστιν θάλασσα — τρέφουσα etc. Cf. Fr. 450. χελιδονίζει (i. e. βαρβαρίζειν).

1052. ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ] εἶσω φρενῶν λέγων σὺ πειθέ νιν λόγῳ, vel potius — γέγωνε πείθων νιν λόγῳ conj. Weckl. εἶσω φρενῶν ξυνεῖσα (κλύουσα, ἐκοῦσα) δέξεται λόγον tentat nescio quis. Hujusmodi aliquid desiderat Dindorfius (coll. v. 1060.), εἶσω φρενῶν ξυνεῖσα (κλύουσα, vel ἐκοῦσα) δέξεται λόγον. Legerim ἔσω φρενῶν γ' ἄν οὔσα πείθοι' ἄν λόγῳ. Cf. Cho. 233. ἔνδον γενοῦ etc. Eur. Her. 708. τί χρῆμα μέλλεις τῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ᾧν | λιπεῖν μ' ἔρημον —; ἔσω φρενῶν λέγουσα] Qu. ἄν ταῖς φρεσὶν κέκευθε. ἔσω libri. εἶσω Elmsl. πείθω νιν λόγῳ] πειθέ νιν λόγῳ Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 81. Offensione caret πείθω νιν. Vide exempla apud Wecklein. Qu. πείσω νιν λέγειν.

1053. τὰ λῶστα τῶν παρεσιώτων] Cf. Prom. 216. κράτιστα δὴ μοι τῶν παρεσιώτων τότε | ἐφαίνεται εἶναι —. Arist. Eq. 30. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν etc.

1055. θυραίαν] Malim θυραία (sc. οὔση) cum Casaub.

1056. ἐστίας μεσομφάλου] Qu. ἐστία μεσομφάλω.

1057. σφαγᾶς] Qu. σφαγαῖς. πάρος] Leg. πέλας.

1059. σχολὴν Dobr. Dind.

1060. σὺ δ' —] Cf. ad Soph. El. 448.

1062. ἐρμηνέως — τοροῦ] Cf. 616. τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν.

1063. θηρὸς — νεαιρέτου] Cf. Fr. 316. λεοντόχορτον βούβαλιν νεαίρετον.

1064. ἦ μαίνεται γε] ἦ μαίνεται τε Herm. Recte. κλύει] κνεῖ (praegnans est) Wakef. S. C. § 20. Qu. βρύει.

1067. αίματηρόν εξαφρίζεσθαι μένος] Cf. Prom. 722. ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος. Sept. 393. χαλινῶν κατασθμαίνων μένει (μέμος?). Soph. Ant. 960. δεινὸν ἀποσιάζει ἀνθηρόν τε μένος. Aj. 413. θερμαὶ | σύριγγες ἄνω φυσᾷσι μέλαν | μένος. Virg. G. III. 203. 'spumas agit ore cruentas.' μένος] Qu. ῥέος. Cf. Prom. 400. etc.

1068. οὐ μὴν πλέω ῥίπασ'] Leg. οὐ μὴν πλέω γ' εἰποῦσ'. Cf. Prom. 312. πλέω] πλεόν Dind. Cf. ad 868. 1299. ἀτιμωθήσομαι] Cf. Suppl. 634. ἀτιμώσαντες. Cho. 626. ἀτιμωθέν. Herod. IV. 66. ἠτιμωμένοι.

1071. καίνισον] Cf. Cho. 492. Soph. Tr. 867. καί τι καινίζει δόμος. Eur. Tro. 882. τί δ' ἐστίν; εὐχὰς ὡς ἐκαινίσας θεῶν. Eur. Fr. 598, 2. ὅστις τόνδ' ἐκαινισεν λόγον. τῆδε] Malim τοῦτο.

1072. ὅτοτοτοῖ τοτοῖ δᾶ] Cf. Suppl. 890. ὅτοτοτοῖ, μᾶ Γᾶ etc. Cho. 45. ἰὼ γαῖα μαῖα, χάριν ἀπότροπον κακῶν etc. Eum. 839. οἷ οἷ, δᾶ φεῦ. Prom. 584. ἄλευε, δᾶ. Eur. Phoen. 1304. φεῦ δᾶ. Arist. Lys. 198.

1074. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας;] Cf. 1308. φεῦ φεῦ —. τί τοῦτ' ἔφρευξας; Qu. τί ταῦτ' ἄρ' ὠτότυξας; Cf. 1140. ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς νόμον ἄνομον.

1078. αὔτε δυσφημοῦσα] Qu. αὖ τι —. Qu. ἦδ' αὔτε —. Vel τί δ' αὔτε — καλεῖς —;

1079. προσήκοντ'] Qu. προσῆκον.

1081. ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός] Mendosum. Qu. ἀγυιᾶτα μάλ' ἐπώνυμος. De hoc etymo Dobraeus laudat Plat. Crat. p. 304 C. et 405 E. Cf. Cho. 887. οἷ γῶ· ξυνῆκα τοῦπος ἐξ αἰνιγμάτων.

1082. ἀπώλεσας γὰρ —] Cf. Eur. Fr. 781, 11. ὦ καλλιφεγγές Ἥλι' ὡς μ' ἀπώλεσας | καὶ τόνδ'. Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλεῖ. γὰρ] γὰρ μ' Karsten. Saepe enim excidisse pronomen, ut in v. 546. οὐ μόλις] οὖν μ' ὄλην F. G. Schmidt. οὐ μόλις dubitanter Dobr. Cf. Eum. 853. θύραϊος ἔστω πόλεμος οὐ μόλις παρών. Eur. Hel. 334. θέλουσαν οὐ μόλις καλεῖς. Qu. οὖν μάλ' αὖ. vel αὖ μ' ὄλως.

1083. χρήσειν] χράειν Ald. κλάειν Turn. Unde λάσκειν Burges. ("Sed debuit λακήσεσθαι", Dobr.)

1087. ᾶ ποῖ —] ποῖ ποῖ, vel ποῖ δῆ conj. Elmsl. ad Iph. T. 1435., coll. 1147. ποῖ δῆ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;

1088. καὶ τάδ'] Qu. ταῦτά γ'.

1090. συνίστορα] I. q. συνειδότα. Cf. Eur. Suppl. 1174. Qu. συνειδότα.

1091. αὐτοφόνα κακά] αὐτόφονά [τε] κακὰ κᾶρτάνας conj. Dobr. κᾶρτάνας Blomf. Cf. Sept. 849. διδυμάνορα κάκ' αὐτοφόνα. Suppl. 65. αὐτοφόνως.

1092. ἀνδρὸς σφάγιον (σφαγεῖον pr.) M. ἀνδροσφάγιον Casaub. ἀνδροσφαγεῖον Dobr. Dind. Confer ἀνδροκτονεῖον Phryn. Bekk. p. 28, 9.

1094. ματεύει] Qu. ματεύειν. ἀνευρήσει] Leg. ἐρευνήση. Cf. Soph. Oed. R. 725. ὦν γὰρ ἄν θεὸς | χρεῖαν ἐρευνᾷ, ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ.

1095. τοῖοδ' ἐπιπεύδομαι] Qu. τοῖσδε πέποιθ' ἐγώ.

1096. τάδε βρέφη, σφαγὰς] Qu. τὰ βρέφεια σφαγέειν'.

1098. ἦ μὴν] Qu. ἦδη.

1099. ἦμεν] ἴσμεν malit Cobet V. L. p. 381. Cf. Eur. Hec. 1119. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν | πύργους πεσόντας ἦσμεν. Arist. Fr. 198, 4. ἦσμεν. ἦστε. legitur Soph. Fr. 316. ἦσαν Eur. Cycl. 230. Rhes. 855. ἦστην Arist. Av. 19. ματεύομεν] χατεύομεν Karst. Qu. χατίζομεν.

1103. ἀλκὰ] ἄλκαο Tyrwh., coll. Hesych. ἄλκαο: ἀλέξημα, βοήθημα. et ἀλκή: δύναμις, ἰσχύς, ἢ ἀλέξεις, ἢ μάχη. Αἰσχύλος Ἄγαμέμνονι. Quae ultima ad praec. v. ἄλκαο referenda esse suspicatur Mein.

1104. ἀλκὰ δ' ἐκὰς ἀποστατεῖ] Cf. Cho. 826. ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.

1109. λουτροῖσι φαιδρύνασα] Cf. Eur. Hel. 675. λούτρων καὶ κρηνῶν, | ἵνα θεαὶ μορφὰν ἐφαιδρύναν. Scribe φαιδρύνασα —;

1110. τάχος] Celeriter. Cf. ad 945. Qu. τέλος, vel ἄχος γὰρ τάχ' ἔσται.

1111. ὄρεγομένα] ἐπορμένα Herw. "I. e. protendit manum post manum (i. e. repetitis vicibus manum, cf. Iph. T. 362.) irruens!" Cf. Cho. 426. χερὸς ὄρέγματα.

1112. νῦν γὰρ] Fort. καὶ γὰρ. ἐξ αἰνιγμάτων] Cf. Cho. 874. ξυνηκα τοῦπος ἐξ αἰνιγμάτων. Similiter v. 1178. χρησμός οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων δεδορκώς.

1115. Lege ἦ δίκτυόν τι (pro τί γ') Ἄιδου; Ita etiam Dind. Cf. Cho. 999. δίκτυον μὲν οἶν | ἄρκυν τ' ἄν εἴποις καὶ ποδι-σσιῆρας πέπλους. Prom. 1080. δίκτυον ἄτης (ἄδῦν?).

1116. ἀλλ' —] Qu. ἄρ' —;

1117. στάσις δ'] Qu. στάσις γ'.

1118. κατολολυξάτω] κατολολύξαι' ὦ (sic) Meinekius Fr. Com. IV. 535., coll. Arist. Lys. 350. ἔασον ὦ. prob. Bamb., interpunctione post γένει posita. Qu. ἀνολολύξαι' ὦ —. θύματος λυσίμου] θύματος λυσίμου (expiatory of the crimes of Atreus) conj. Dobr.

1119. κέλει] Qu. λέγω.

1121. Cf. 179. Suppl. 785. μελαινόχρως δὲ πάλλεταιί μου καρδία. Cho. 175. Virg. Aen. III. 29. 'mihi frigidus horror | membra quatit, gelidusque coit formidine sanguis.' Lucan. VII. 339. 'stat corde gelato | attonitus.' κροκοβαφῆς σταγῶν] Cf. 239. κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα etc.

1122. καὶ δορία] καιρία Dind. Enger. πτώσιμος] πτωσίμοις (cadentibus) conj. Enger. Madvig.

1124. πέλει] τελεῖ aut πελᾶ F. G. Schmidt, coll. 1107. 1110.

1125. Ita probabiliter Kock, ἄπεχε τὰς βοός, τὸν ταῦρον ἐν πεπλώδει μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι.

1126. μελαγκέρω] μελάγκερων Porson. Blomf. Boiss. Scholef. Kock. μελαγκέρω Herm. μελαγκότω Schoemann. μελαγκρόκω Bamberger. Hartung. Francken. μελαμπλόκω Rauchenstein. μελαγκόρω Ahrens. Qu. μελαγχίμω, vel μελαγκρόκω (vel -οις). Cf. Sept. 857. μελάγκροκον θεωρίδα. Schol: τὸν μελάγκερων ταῦρον λαβοῦσα τῷ μηχανήματι τῷ διὰ τῶν πέπλων τύπτει. ἐὰν δὲ γράφηται μελαγκέρω μηχανήματι τύπτει, ἀντὶ τοῦ κεκρουμένω.

1127. λαβοῦσα] Anglice, having caught. μηχανήματι] Cf. Cho. 980. ἴδεσθε — τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλίω πατρὶ πέδας δὲ χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνώριδα.

1128. τεύχει] κύτει Blomf. Herm. Cf. Eur. Cycl. 399. λέβητος ἐς κύτος χαλκηλάτου.

1129. δολοφόνου —] Cf. 1428. φονολιβεῖ τύχα. τύχαν] τέχναν Weil. στέγαν F. G. Schmidt.

1130. οὐ κομπάσαιμ' ἄν —] Cf. Soph. El. 1498 sq.

1133. κακῶν γὰρ διὰ —] κακᾶν γὰρ δυᾶν — F. G. Schmidt. κακὸν γὰρ δυᾶν — θρόον (pro φόβον) idem.

1134. θεσπιωδὸν] θεσπιωδοὶ recte Herm. θεσπιωδῶν Casaub. Karst. Qu. θεσπιωδοὶ aut θεσπιωδῶν. Cf. Eur. Hel. 145. τὴν θεσπιωδὸν Θεονόην. 515. ἤκουσα τὰς θεσπιωδοὺς κόρας etc. 859. ἡ θεσπιωδὸς Θεονόη. Soph. Fr. 401, 4. τὰς θεσπιωδοὺς ἱερείας Λωδωνίδας. τέχναι] Cf. 1209. τέχναισιν ἐνθέοις ἡρημένη.

1135. φόβον — μαθεῖν] Ut in Herod. VI. 12. τέως δὲ ἦν τοῖσι Ἑλλήσι καὶ τὸ οὖνομα τῶν Μήδων φόβος ἀκοῦσαι. μαθεῖν] μάταν Both. Karst.

1137. ἐπεγχεάσα] “Tam sententia quam metrum postulat ὑπ' ἔγχεος. Cf. 1140. ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί. Ex qua emendatione duo prodibunt dochmii, quales exstant in v. ant. 1147.” (Herw.). ἐπέγχευτον Schoemann. Enger. θρόω — ἐπεγχεώ Ahrens. Qu. ἐπεγχεών vel ἐπεγχεάς. (Cf. 1260. ὡς δὲ φάρμακον | τεύχουσα κάμου μισθὸν (l. μῖξιν) ἐνθήσει ποτῷ.) Vel πάθος ἄτ' ἐγγὺς ὄν. θροῶ] Qu. θροεῖς (Herm.).

1139. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ —] Qu. οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ —, ut glossema sit εἰ μὴ. Cf. Arist. Vesp. 984. οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος. τί γάρ;] Schol. τί γὰρ ἄλλο; I. q. τί δ' οὐ; Cf. 1239. Cho. 880. Eum. 211. 678. Soph. Fr. 91. βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀσίτας· τί γάρ; Eur. Or. 482. Sic πῶς γὰρ pro πῶς γὰρ ἄλλως infra 1374.

1141. αὐτᾶς] I. e. σεαντῆς. Cf. 1268. 1521. Cho. 103. Soph. Oed. C. 929. 1356.

1142. οἶά τις — ἀηδών] Cf. Soph. Tr. 105. οἶά τιν' ἀθλιον ὄρνιν. 526. Eur. Hipp. 564. μέλισσα δ' οἶά τις πεπόταται. ξονθὰ

— ἀηδῶν] Cf. Arist. Av. 676. ᾧ ξουθῆ — ἀηδοῖ. 744. Eur. Hel. 1111. ἔλθ', ᾧ διὰ ξουθᾶν γενύων ἐλελιζομένα θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός. Soph. El. 148. ἃ στονόεσσα, ἃ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται. νόμον ἄνομον] Ut χάριν ἄχαριν.

1143. φοιταλέαισιν (vel φοιταλέαις) φρεσὶν Wecklein, coll. Prom. 598. κέντροις φοιταλέοις. Orest. 325. λύσσας μανιάδος φοιταλέου. φεῦ, φιλοίκτοις — Dobr.

1144. In geminato Ἴτυν Ἴτυν imitationem aliquam (twit twit) esse canentis aviculae monuit Karsten ad Ag. 1039.

1145. βίον] Qu. φίλον (Karst.) aut γόνον.

1146. ἰὼ ἰὼ, λιγείας | ἀηδοῦς μόρον V. D. in Class. Journ. II. 653. ἀηδοῦς ob metrum Dobr. λιγείας — ἀηδόνος] Cf. Soph. Oed. C. 671. ἃ λίγεια — ἀηδῶν. et Arist. Av. 1381. λιγύφθογγος ἀηδῶν. Subaudiendum λέγεις. Qu. μόρον.

1147. περιβάλοντό οἱ] Cf. Soph. Tr. 650. ἃ δέ οἱ φίλα δάμαρ. El. 195. ὅτε οἱ (?) etc. Cratin. II. 148. Ἦραν τέ οἱ Ἀσπασίαν τίκτει. Qu. περιβάλοντο γὰρ — δέμας οἱ etc.

1149. σχισμός] Qu. σφαγμός.

1153. μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ'] Qu. μελοτυπεῖς ἄμουσ' —. Et sic Schoemann. Cf. v. γνωμοτυπεῖν Arist. Thesm. 55. ὁμοῦ τ' ὀρθίους ἐν νόμοις] ὁμοῦ μοιριδίους νόμοις Weckl. Cf. ad v. str. 1142.

1156. Accurate respondet v. ant. 1167. ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας. γάμοι — ὀλέθριον φίλων] Cf. Plat. Resp. 465 D. νίκη ξυμπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν. Pflugk. ad Hel. 1089. ἰὼ γάμοι γάμοι] Cf. 1167. ἰὼ πόνοι πόνοι. 1538. ἰὼ γᾶ γᾶ. et ad Prom. 694.

1157. Σκαμάνδρου — ποτόν] Cf. Sept. 308. ὕδωρ τε Διοκαῖον, εὐτραφέστατον πωμάτων.

1159. ἠνυτόμαν τροφαῖς] Qu. ἠῦξανόμαν —.

1160. Κωκυτόν] Qu. Κωκυτοῦ. κᾶχερουσίους] Ἀχερούσιος legitur praeterea Eur. Herc. 838. Contra Ἀχερόντιος Herc. 770. Alc. 443. Arist. Ran. 471.

1163. νεογνός ἄν μάθοι Blomf. νεογνός ἄν αἴτων μάθοι Karsten. (Recte, opinor.) καὶ νεογνός ἄν ἀφρονῶν Mein. et (om. καὶ) Eng. Qu. κᾶν (καὶ) παῖς νεογνός (vel νεογενῆς, Cho. 530.) ἄν μάθοι.

ἀνθρώπων] ἄν βροτῶν Vauv. ad Soph. El. 830. Qu. ἄν θνητῶν.

1164. ὅπως] ἦπαρ Canter. Dobr., coll. 432. 792. Eur. Hipp. 1303. δηχθεῖσα κέντροις. δήγματι] Qu. δάκει (Pind. P. II. 97.). Cf. v. ant. 1175.

1165. θρεομένας] θρουμένας Blomf. ad Sept. 78.

1166. θραύματ'] θαύματ' Triclin. Aurat. Tyrwh. θραῦμα δ' — Enger., ut τέρμα δ' in v. ant. 1177. Cf. ad Arist. Av. 466.

1167. πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν] Cf. Suppl. 781. τὸ πᾶν ἄφαντος. Soph. El. 1009. πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν | ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι etc.

1168. *θυοίαι* — *πολυκανεῖς*] Cf. Soph. Tr. 756. *πολυθύτους τεύχειν σφαγᾶς*.

1169. *ἄκος δ'*] *ἄκος γ'* (vel *ἄκεσμ'*) Keck. Weckl.

1170. *βοτῶν ποιονόμων*] Cf. Suppl. 50. *ἐν ποιονόμοις — τόποις. οὐδὲν ἐπήρκεσεν τὸ μὴ —*] *Legē oὐδὲν ἐπήρκεσεν τὸ μὴ οὐ —*. Cf. ad Prom. 926. *οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ | πεσεῖν ἀτίμως. 787. Eum. 914.*

1171. *τὸ μὴ πόλιν —*] *Legē τὸ μὴ οὐ πόλιν —*. Et sic Herwerden. Cf. ad Prom. 918. *οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ | πεσεῖν ἀτίμως. Soph. Aj. 728. ὡς οὐκ ἀρκέσοι | τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν. et me ad Soph. Trach. 90.*

πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν] Qu. *πόλιν μου ταῦθ' ἄπερ πάσχει παθεῖν. Postulatur, opinor, πάσχει. ὥσπερ οὖν ἔχει*] Cf. Soph. Aj. 991. *ὥσπερ οὖν μέλει. Cho. 96. ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο. 888. δόλοισ ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.*

1172. *θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ*] *θερμόν ῥοῦν — Musgr. Badham. Praef. Iph. T. p. 18. Karsten. θερμόν στάγμα γαπέδῳ βαλῶ Emper. θερμόρους τάχ' ὄμμα συμβαλῶ nescioquis. θρόμβους ἐν πέδῳ βαλῶ τάχα Wecklein (coll. Eum. 184. ἐμοῦσα θρόμβους οὐς ἀφείλκυσας φόνου. Cho. 533. 546. Schol. Eum. 184. θρόμβους: τὰς πήξεις τοῦ αἵματος). ἐμοὶ δὲ θεσμῶν οὐς τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ Margoliouth. Qu. ἐγὼ δὲ θερμόν κρουνὸν ἐκβαλῶ τάχα. (Cf. Rhés. 790. θερμός δὲ κρουνός δεσπὸ τοῦ παρὰ σφαγαῖς.) Vel ἐγὼ δὲ θερμόν (1278.) αὐτίχ' αἷμ' ἐς γῆν βαλῶ (χεῶ). Cf. 1293. αἱμάτων εὐθνησίμων | ἀπορρυνέντων. θερμῶ — φοινίῳ προσφάγματι. Fr. 183. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς. Cum θερμόνους confer φαιδρόνους (?) 1229. ἐν πέδῳ] Fort. ἐς πέδον.*

1175. *δαίμων — ἐμπίτνων*] Cf. 1468. *δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι —*. Pers. 515. *ὦ δυσπότητε (δυσπάλαιστε?) δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλω παντὶ Περσικῷ γένει. 911. ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη | Περσῶν γενεᾷ. Suppl. 120. 131.*

1176. *γοερά*] *μογερά* F. G. Schmidt.

1177. *χρησμός —*] Cf. 1112. *ἐξ αἰνιγμάτων | ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. τέρμα δ' ἀμηχανῶ*] *τερπνὰ δ' ἀμηχανῶν Herwerden.*

1179. *ἔσται δεδορκῶς*] Cf. 869. *ἦν τεθνηκῶς. 1098. πεπυσμένοι | ἦμεν.*

1180. *λαμπρός — ἐσάξειν*] Cf. Soph. El. 685. *εἰσῆλθε λαμπρός. Arist. Eq. 430. ἔξειμι γὰρ σοι λαμπρός etc.*

1181. *ἐς ἥξειν* (ἐσῆξειν Victor.) M. *ἐσάξειν* Both. Karst. Recte.

1182. *κλύζειν*] Cf. Hom. Il. ψ'. 61. *κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον. ξ'. 392. ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε. αὐγὰς vulg. ἀκτὰς Aurat. prob. Eng. ἀγὰς Ahrens. Qu. ἀκτὰς vel ἀκτὴν. τοῦδε*] Qu. *πῆμα* (Enger).

1183. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων] Cf. supra. Eur. Iph. A. 1147. ἄκουε δὴ νυν· ἀνακαλύψω γὰρ λόγους | κοῦκέτι παρωδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.

1184. συνδρομῶς] Qu. συντόνως.

1185. ῥινηλατούση] Cf. Trag. adesp. 356. ῥινηλάτην κύνα.

1187. οὐ γὰρ εὖ λέγει] οὐ γὰρ εὖ λέγειν (for it is not proper to name them) conj. Dobr., coll. Eur. Or. 404. "Sed v. mox 1190." οὐ γὰρ εὐαγῆς (ἢ στέγη) Herwerden ad Oed. R. 921. Qu. οὐ γὰρ εὖ λέγω; Cf. 1194. εὖ λέγει] I. e. bona et fausta dicit. Cf. 445.

1189. Connecte κῶμος συγγόνων Ἐρινύων, a revelling band of etc.

1192. πρώταρχον ἄτην] Qu. πρώταρχον ἄτης. Cf. 224. παρακοπὰ πρωτοπήμων. 1628. Arist. Pac. 605. πρώτα μὲν γὰρ ἤρξεν ἄτης (αὐτῆς ἤρξεν libri) Φειδίας πράξας κακῶς.

1194. θηρῶ] κνρῶ Herwerden ad Oed. R. 1188.

1195. θυροκόπος φλέδων] Angl. a babbling beggar. πρόπουσ' ἔχοντες] Cf. 30. ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.

1196. ἐκμαρτύρησον προουμοσάση (!) μὴ εἰδέναι — Schwerdt. a. 1860. προουμοσάση (!) μὴ εἰδέναι Madvig. Qu. ἐκμαρτυρήσω —, vel ἢ μαρτυρήσω —, vel τέκμαρ δὲ δώσω —. τό μ' εἰδέναι mss. Dind. τὸ μὴ εἰδέναι Dobr. τό μου εἰδέναι (!) Wecklein.

1197. λόγῳ] τορῶς Schiller. Recte, opinor.

1199. παιώνιον γένοιτο] ἀνεμώλιον γένοιτο tentat Madvig. "Latet sub illo παιώνιον vox quae aut vanum aut vile significet." (Madvig). Qu. μάταιον ἂν γένοιτο.

1200. ἀλλόθρονον πόλιν] ἀλλόθρῳ ἔν πόλει Enger. Keck. ἀλλόθρονον τὸ πᾶν Weil.

1201. εἰ παρεστάταις] Qu. εἰ ἔνθάδ' ἐτράφης.

1202. μάντις μ' Ἀπόλλων τῶδ' ἐπέστησεν τέλει] Cf. 908. αἷς ἐπέσταλται τέλος etc. Eum. 743. ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

1204 — 1206. Transponere malit Dobraeus, προτοῦ — τάδε, | ἀβρύνεται —. | ΧΟ. μῶν καὶ —; | ΚΑ. ἀλλ' ἦν —.

vv. 1203. 1204. Inverso ordine Herm. Recte.

1205. ἀβρύνεται] Cf. Plat. Apol. p. 20 C. ἐκαλλυνόμην τε καὶ ἠβρυνόμην ἂν, εἰ ἠπιστάμην ταῦτα.

1206. παλαιστής] Qu. ἐραστής. ἐμοὶ πνέων χάριν] Cf. 1235. ἄσπονδόν τ' Ἄρη | φίλοις πνέουσαν.

1207. ἤλθετον mss. - ἤλθέτην Elmsl. ad Med. 1041. et Ach. 733.

νόμῳ] ὁμοῦ Butler. Blomf. Herw. γάμῳ Schoemann.

1209. τέχναισιν ἐνθέοις] Cf. 1134. πολυεπεῖς τέχνηαι θεσπιωδοί. Eum. 17. τέχνης δὲ νυν Ζεὺς ἐνθέου κτίσας ἴδριν (ἐνθεον — φρένα libri).

1211. ἄνακτος M. ἄνατος Canter. Cf. schol. ἤγουν πῶς (οὐκ addit Weil.) ὀργῆς ἐπειράθησ τοῦ Ἀπόλλωνος. Cf. Soph. Oed. C. 786. κακῶν ἄνατος. κότω] Qu. κότου. Idem conjicit Blomf.

1212. ὡς] Ex quo. Qu. ἔπειθον οὐδέν' ἐξ ὅτου —.

1216. ἐφνυμίοις supplet Blomf. δυσφροίμοις Herm. Supplere possis δεινοῖς φρένας. Cf. Sept. 7. φροίμοις πολυρρόθοις. στροβοεῖ] Torquet, νεχαι. Cf. Cho. 1051. τίνες σε δόξαι στροβοῦσιν; Arist. Eq. 387. ἀλλ' ἐπιθι καὶ στροβει. Ran. 817. τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα στροβήσεται.

1218. ὄνειρων προσφερεῖς μορφώμασιν] I. e. εἰκελονείρους. Cf. Prom. 448. ὄνειράτων | ἀλίγκιοι μορφαῖσι. Eur. Fr. 25, 3. ὄνειρων δ' ἔρπομεν μιμήματα (f. μορφώματα). Arist. Av. 687. ἀνέρες εἰκελόνειροι.

1219. ὡσπερεῖ] Qu. ἐκ χερός.

1221. σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν'] Cf. Arist. Ran. 473. τὰ σπλάγχνα — αὐτοῖσιν ἐντέροισιν. Lys. 367. τε σπλάγχν'] Qu. τὰ σπλάγχν'. γέμος] Confer βλέπος, ῥέος, δέρος, δέος, etc. Fort. γόμον. Cf. 444.

1222. πρόπουσ' ἔχοντες] Cf. 30. ἀγγέλλων πρόπει.

1223. τινὰ] Emphaticè positum, ut in Cho. 59. φοβεῖται δέ τις. Suppl. 902. εἰ μὴ τις ἐς ναῦν εἶσιν. et ad Arist. Ran. 606.

1226. Hunc v. deleverit Herw. δούλιον] Leg. δούλειον, ut in Sept. 75. 453. 775. Altera forma non nisi metro postulante utitur noster, ut in 1041. δουλίας τροφῆς τυχεῖν. Pers. 50. Ag. 927.

1227. ἄπαρχος M. Qu. ἔπαρχος. Cf. Pers. 222. Cho. 663. ἀναστιάτης] Qu. ἀναστατήρ (Spanh.). Cf. Sept. 1015. ἀναστατήρα Καδμείων χθονός. Cho. 303. Τροίας ἀναστατήρας. Confer ἀναλυτήρ, liberator, Cho. 159. ἀναλυτήρ δόμων. νεῶν τ'] νεῶν δ' Herw. (del. 1226.) Post κυνός excidisse versum ab ἔλεξε incipientem suspicatur Herwerden: non satis enim commode jungi οἶα cum δήξεται, et praeterea displicere locutionem γλῶσσα δήξεται.

1228. οὐκ οἶδεν οἶα γλῶσσα μισητῆς κυνός] Qu. οὐκ οἶδεν οἶον σφόδρα μισητῆ κύων etc. Cf. Soph. Fr. 508, 3. ἢ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λήθουσά με | ἔσαιν' Ἐρινὺς ἠδοναῖς ἐψευσμένον. οἶα] οἶα Madvig. γλῶσσα — λείξασα] Cf. Arist. Vesp. 1033. ἑκατὸν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο.

1229. λέξασα mss. λείξασα recte Tyrwhitt. Herw. καὶ σήνασα φαιδρωπὸς Wakef. S. C. § 26. (coll. 725. φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαίνων τε etc.) λείξασα κἀκτεῖνασα φαιδρὸν οὖς — δήξεται sagaciter restituit Madvig, qui haec apte admonet, "Significantur aures blande jactatae et motae. — Et ἐκτεῖνασα et δήξεται sic dicuntur ut γλῶσσα μισητῆς κυνός intellegatur ipsa canis." Cf. 828. ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Eum. 116. ἢ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε. φαιδρόνους] Cf. ad 1172. θερμόνους (?). Legendum

φαιδρὸν οὔς. Cf. Arist. Pac. 156. χρυσοχαλίνων πάταγον ψαλίων | διακινήσας φαιδροῖς ὤσιν. Soph. Fr. 619. ἔσαιν' ἐπ' οὐρανὸν ὦτα κυλλαίνων κάτω.

1230. ἄτης λαθραίου] Cf. Soph. Tr. 377. πημονὴν ὑπόστεγον λαθραῖον. τεύξεται κακῇ τύχῃ] ἔτευξε νῶ κακῶ στύγη conj. Enger., coll. Cho. 993. Qu. 'τευχε σὺν κακῇ τέχνῃ. τεύξεται] τέξεται Herwerden. Neutrum placet. Qu. φθέγγεται. κακῇ τύχῃ] Imo κακῇ τέχνῃ. Ita etiam Naber.

1231. τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φονεύς· | ἔστιν τί νιν — Tyrwhitt. (Non male, sed pro ἔστιν reponendum forsitan καὶ νῦν, καίτοι, aut simile aliquid.) τοιαῦτα τολμᾷ. θῆλυς ἄρσενος φονεύς | ἔσται Elmsl. ad Her. 387., cui tamen magis Aeschyleum videtur τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φονεύς. | εἶεν· τί νιν etc. φονεύς] De muliere, ut apud Eur. Hel. 280. Iph. T. 586. Antiph. I. § 3. τὴν τούτων μητέρα φονέα οὔσαν. Sic βραβεὺς Hel. 703. διαφθορεὺς Hipp. 682. ἐρμηνεὺς El. 333.

1232. ἔστιν] ἔσται Elmsl. Enger. Recte. τί νιν καλοῦσα —;] Cf. Cho. 418. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν; 313. τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἂν —; Eur. Iph. T. 1321. ὦ θαῦμα· πῶς σε μείζον ὀνόμασας τύχῳ; Hipp. 826. τίνα τύχαν σέθεν — προσανδῶν τύχῳ; Cratin. II. 47. ποδαπὰς ὑμᾶς εἶναι φάσκων, ὦ μείρακες, οὐκ ἂν ἀμάρτιον (ἀμάρτοι Naber); Soph. Phil. 222. ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος — τύχοιμ' ἂν εἰπὼν; Plat. Resp. IX. 581 A. καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρήματον ὀρθῶς ἂν καλοῖμεν. Dem. p. 1483. ὦ — τί ἂν εἰπὼν μήθ' ἀμαρτεῖν δοκοίην μήτε ψευσαίμην; — λίαν ὀλίγωροι, etc. p. 232, 20. ἀλλ', ὦ — τί ἂν σέ τις εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι; Alex. com. III. 428. ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν | τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς | ἄνθρωπος; Monk. ad Hipp. 828.

1233. ἀμφίσβαιναν] Qu. ἡ μύραιναι. V. Gloss. Cho. 981.

1234. ναντίλων βλάβην] Qu. ναντίλοις βλάβην.

1235. θύουσαν Ἄιδου mss. Qu. θυιάδα τιν' (vel Ἐμπούσαν), Ἄιδου —. μητέρ'] μαινάδ' nescioquis, non male. Malim tamen μῆριν propter ea quae sequuntur. ἄρη φίλοις πνέουσαν] Cf. 1206. κάστ' ἐμοὶ πνέων χάριν. Cho. 940. ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον.

1236. ὡς δ' —] Scrib. ὡς δ' —, Ut vero! Anglice, and how! Cf. Arist. Vesp. 900. ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.

1237. ἐν μάχῃς τροπῇ] Cf. Soph. Aj. 1275. ἐν τροπῇ δορός. Rhes. 82. 116. Qu. ἐν μάχῃ δορός. Cf. 439. ἐν μάχῃ δορός. Eur. Cycl. 5. Soph. Ant. 674.

1239. ὅμοιον] Perinde est. I. e. καὶ ὅμοιον (ἔστιν), εἴ τι μὴ πείθω τῶνδε. Cf. ad 1404. Qu. καὶ τῶνδε μέντοι σ' —, vel καὶ τῶνδέ γ' ὑμᾶς —. πείθω] Qu. πείσω. τί γάρ;] Cf. Cho. 867. οὐχ ὥστ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ; 672. 1239. Soph. Oed.

C. 1680. τί γὰρ, ὅτω —; Eur. Or. 482. Confer τί μὴν; quod in fine senarii legitur Ag. 672. Eum. 203. Soph. Aj. 668. et Doricum σά μάν; Arist. Ach. 757.

1240. τὸ μέλλον ἤξει] Fort. ἤξει τὸ μέλλον. Cf. Soph. Phil. 1254. ἔστω (ἔσται recte B.) τὸ μέλλον. Oed. R. 1458.

1244. κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηκασμένα] κλύοντ' ἀληθῆ — malit Herw. Malim κλύοντ' ἀληθῆ κοῦδὲν ἐξ., vel κλύοντα μύθους οὐδὲν ἐξηκασμένους.

1245. ἐκ δρόμου πεσών] Cf. ad Prom. 908. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι.

1247. κοίμησον στόμα] Qu. σύγκλησον —. εὐφημον —] Cf. Eur. Ion. 98. στόμα εὐφημον φρουρεῖτ' ἀγαθόν.

1249. πως] πω malit Pal.

1252. ἢ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπης (ei supr. η in Fl. Ven.) mss. ἢ κάρτα χρησμῶν ἄρ' ἐμῶν παρεσκόπεις Porson. ἢ κάρτ' ὄρον (Musgr.) παρεσκόπεις Karst. ἢ κάρτ' ἄρ' ἂν παρασκοπεῖς Madvig. Legendum ἢ κάρτα νοῦν (sensus) παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν. Pro παρεσκόπεις qu. παρασκοπεῖς.

1253. Qu. τίς οὐκτελῶν τήνδ' οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

1254. ἐπίσταμαι] ἐπίστασαι Markl. Pors. Elmsl. 'You have heard my prophecy very fully.' (Elmsl.) Ἐλλην' — φάτιν] ἐμὴν — φάτιν (meum vaticinium) malit Elmsleius ad Her. 131. ad Iph. T. 340. et in Quart. Rev. XIV. 463. In tragicorum scriptis quae supersunt quater legitur femininum Ἐλλην, hic et in Iph. T. 341. Ἐλληνος ἐκ γῆς. 495. πατρίδος Ἐλληνος. Her. 131. στολήν — Ἐλληνα. Xen. Ven. II. 4. Ἐλληνα φωνήν. Similiter Eur. Med. 1331. Ἐλλην' ἐς οἶκον.

1255. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα —] Anglice, Yes and so me do the Pythian oracles: yet they are difficult to understand.

1256. παπαῖ· νέω τὸ πῦρ μ' ἐπέρχεται μένει F. G. Schmidt.

1258. δίπους λέαινα] Cf. Eur. Med. 1342. λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος | Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν. Ut hic δίπους λέαινα dicitur Clytaemnestra, sic nuncius Aegyptiacus δίπους ὄφις Suppl. 895.

1261. μισθὸν] μῖσος conj. Herw. Repone μῖξιν (sive κροᾶσιν, misturam). Cf. omnino 1137. Vel κύαθον. ἐνθήσειν] Ἄν ἐμμίξειν? κότω] Qu. κότου.

1262. φωτὶ] Qu. τάνδρι. Cf. ad Soph. Aj. 807. ἐπεύχεται] Cf. Aj. 831 sq.

1263. ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον] Cf. Eur. Med. 261. πόσιν δίκην (ita Elmsl. δίκη vulg.) τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν. Eum. 231. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα. V. Elmsl. ad Her. 852. ἀντιτίσασθαι] Leg. ἀντιτίσασθαι. Cf. tamen 1292. ἐπεύχομαι — τυχεῖν.

1264 sq. *Haec παρωδεῖ Aristophanes Eq. 1250 sq. Qu. καταγέλων. V. ad Arist. Ach. 75.*

1266. *σὲ μὲν] Qu. σφέ (aut σφῶ) μέν.*

1267. *ἴτ' ἐς φθόρον] Cf. Sept. 252. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχῆσει τάδε; Ita εἰς ὄλεθρον Oed. R. 430. 1146. et ἐς κόρακας apud comicos.*

1268. *ἄλλην τιν' ἄτην mss. ἄλλην τιν' ἄτης Stanl. Dind. Qu. ἄλλη (vel ἄλλω τὸν Ἄϊδην —, vel ἄλλην τιν' ἄταις (Sch.) πλουτίζετε] Leg. γεμίζετε. Cf. Suppl. 444. ἄτης γεμίζων — γόμον. Ag. 1012. δόμος πημονᾶς γέμων ἄγαν.*

1270. *Legē ἀποπτύσας θ' (pro δ').*

1272. *ἐχθρῶν] Qu. ἀνδρῶν, vel ἐχθρῶν τ', (cum Ahrens). Post διχορρόπως deleatur virgula. μάτην] Frustra, sui ope data.*

1273. *φοιτᾶς] Qu. φοιβᾶς. καλουμένη] κακουμένη Tyrwh. Butler. Malim ἀλωμένη δὲ φοιτᾶς ὡς ἀγύρτσια. Cf. Soph. Trach. 980. φοιτάδα δεινὴν νόσον. κάλωμένη Heath. prob. Naber, coll. Eur. Med. 515.*

1274. *πτωχὸς] Annon πτωχή? Cf. Soph. Oed. C. 751. πτωχῆ (πτωχῶι, supr. ἦι L. πτωχῶ vulg.) διαίτη. Oed. R. 1506. πτωχᾶς — ἀλωμένας.*

1275. *καὶ νῦν ὁ —] Qu. καὶ νῦν γε —. ἐκπράξας] Mendosum hoc videtur.*

1276. *ἀπήγαγ' ἐς — τύχας] ἀπήγαγες — ὁδοὺς conj. Herwerden.*

1278. *θερμῶ κοπέισης mss. θερμὸν κοπέισης Sch. Eng. Recte. Qu. θερμῶ ρέουσιν φοινῶ σταλάγματι (coll. Soph. Ant. 1225. φοινίου σταλάγματος). θερμὸν] Cf. 1172. προσφάγματι] Fortasse mendosum. Qu. σταλάγματι.*

1279. *Cf. Cho. 295. πάντων δ' ἄτιμον κάφιλον θνήσκειν. Hipp. 1416. οὐ γὰρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφου | θεᾶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας | ὄργαι κατασκήψουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας. Cho. 1019. ἄτιμος (schol. ἀτιμώρητος). τεθνήξομεν] Cf. Arist. Ach. 325. τεθνήξων. Nub. 1436. τεθνήξεις. Plat. Gorg. 469 D. τεθνήξει οὗτος.*

1282. *ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος] Eadem verba Cho. 1042.*

1283. *ἄτας τάσδε θριγκῶσων φίλοις] Cf. Eur. Herc. 1280. ἔτλην — παιδοκτονήσας δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς. Tro. 489. τὸ λοιπὸν δὲ, θριγκὸς ἀθλίων κακῶν, | δούλη γυνή γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι. Plat. Resp. VII. 534 E. ἄρ' οὖν δοκεῖ σοι — ὥσπερ θριγκὸς τοῖς μαθήμασιν ἢ διαλεκτικῇ ἡμῖν ἐπάνω κείσθαι — καὶ ἔχει ἤδη τέλος τὰ τῶν ῥημάτων; κάτεισιν] Redibit. Cf. Eur. Med. 1015. θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.*

1286. *κάτοικτος] κάτοκνος Wakef. ad Trach. 298. Qu. φίλοικτος. ἄξειν] πράξειν (i. e. τίσεσθαι) Herwerden, coll. Eum. 623. πατρὸς φόνον πράξαι. Sic ἐκπράσσειν φόνον Eur. Med. 1305. Or. 406. etc. Qu. θήσειν aut ῥέξειν. Pro νιν fort. τιν'.*

1288. *οἱ δ' — ἀπαλλάσσουν] Qu. ἦν δ' — ἀπαλλάσσουν.*

τὸ πρῶτον] Qu. πατρώαν. εἶχον] Lege εἶλον. Et sic Herw. probat Paleius ad Arist. Pac. 219.

1289. ἀπαλλάσσουν] Anglice, come off. ἐν] ἐκ Flor.

1290. ἰοῦσα πράξω] ἰοῦσ' ἄθρακτος (i. e. ἀτάρακτος) conj. Herwerden, ut ἄθρακτος praegresso κάτοκνος opponatur. ἰδοῦσ' ἃ φραζον (!) conj. idem.

1290. Post v. 1283. ponit Herm. ἰοῦσα κἀγὼ Heath. ἰοῦσα πράως Ahrens. ἄραρ' ἰοῦσα τλήσομαι conj. Enger. ἄραρ', ἰοῦσα — Enger. αἰνοῦσ' ἃ πράξω Weil. ἰοῦσ' ἀθράκτως F. Rhode. ἰοῦσ' ἄθρακτος (ἄφραστος?) Herw. ἰοῦσ' ἀτρέστως Mähly. ἴθ', οὐ στενάξω — F. G. Schmidt. πράξω] Qu. πράξαι vel ῥέξαι. Cf. 1543. τὸ κατθανεῖν] Lege τὸ μόρσιμον. Glossema est κατθανεῖν.

1292. καιρίας πληγῆς] Cf. Eur. Phoen. 1445. τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίας σφαγὰς, etc. Hom. Il. δ'. 185. θ'. 83. Virg. Aen. XII. 507.

1293. Cf. 1172. ἐγὼ δὲ θερμὸν ῥοῦν τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ. 1019. τὸ δ' ἐπὶ γὰρ πεσὸν ἄπαξ θανάσιμον — μέλαν αἷμα etc.

αἱμάτων εὐθνησίμων] Cf. Plut. Anton. c. 13. ἦν δ' οὐκ εὐθνήματος ἢ πληγῆ. Εὐθνήματος θάνατος est apud Menandrum IV. 74.

ἄσφαδαστος] Cf. ad Soph. Aj. 833. καλῶ δ' ἅμα | πομπαῖον Ἐρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσει | ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι, | πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.

1294. ὄμμα συμβάλω τόδε] Cf. Soph. Aj. 447. κεί μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες etc. Alio sensu Eur. Iph. A. 455. πῶς δέξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;

1296. μακρὰν ἔτεινας] Cf. 916. Soph. Aj. 1040. μὴ τεῖνε μακρὰν. Eur. Iph. A. 343. ὡς μακρὰν ἔτεινον.

1298. πατεῖς] Cf. Cho. 732. ποῖ δὴ πατεῖς —; Pind. P. II. 157. ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.

1299. οὐ ξένοι χρόνῳ πλέω] οὐ, — Tricl. οὐδέ μοι χρόνῳ πλέον conj. Herw. ("Ita demum recte respondetur a choro, ὃ δ' ὕστατός γε etc.") οὐδέ μοι χρόνῳ πλέον Schmidt. χρόνου πλέον, vel πλὴν τοῦ χρόνου Weckl. (πλέον malit etiam Enger.) οὐκ ἔστ' ἄλυξις, ὧ φίλοι· χρόνοι πλέω Margoliouth. Qu. τοῦ μορσίμου, aut χρόνος πλέως, χρόνῳ πλέω, aut χρονῶ θανεῖν (παθεῖν). Vel οὐδ' ἔχω χρόνῳ πλέον (nor do I gain by delay). Vel οὐδέ μοι πλέον χρόνῳ. Vel ὧ ξένοι, χρόνου πλέω. Vel οὐδέ μοι χρόνου μέλει. ξένοι] Cf. 1315. ἰὼ ξένοι.

1300. πρεσβεύεται] Primum locum obtinet. Cf. Eum. 21. Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται. Cho. 631. κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ. Qu. ὃ δ' ὕστατός γέ που χρόνος πρεσβεύεται. (που χρόνος conjicit etiam Enger.) Vix Graecum sonat ὃ ὕστατος τοῦ χρόνου. Paleius vertit, 'he who dies last has the advantage in point of time.'

1302—1306. Hoc ordine disponit Wecklein, 1302. 1303. 1304. 1305. 1306.

1302. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὔσα] Cf. Arist. Ach. 490. ἀλλ' ἴσθιν | ἀναίσχυντος ὦν σιδηροῦς τ' ἀνήρ, ὅστις etc. τλήμων] Bono sensu, ut τλημόνως Cho. 748. ἀπ' εὐτόλμου φρενός] Cf. 805. ἀπ' ἄκρας φρενός. 1643. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς | οὐκ ἠνάριζες; Suppl. 307. ἴδοιτο δῆτα πνευμενοῦς ἀπ' ὄμματος. 546. ἀμανρᾶς ἐκ φρενός.

1303. κατθανεῖν χάρις] Confer 550. καὶ θανεῖν πολλή χάρις. Suppl. 960. Herod. VII. 49. Dem. p. 658, 7.

1306. τίς σ' ἀποστρέφει φόβος] Qu. τίς σε νῦν στροβεῖ φόβος, vel τίς σ' ἔχει φρένας φόβος, vel τις φρένας σ' ἔχει φόβος.

1308. Cf. 1074. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας —;

1309. φόνον — πνέουσιν] Cf. Eur. Iph. T. 288. πῦρ πνέουσα καὶ φόνον. Act. Apost. IX. 1. Theocr. XXII. 82. φόνον ἀλλάλοισι πνέοντας. et ad Cho. 841 sq.

1310. ἦ που τόδ' ὄζει Karst. προσόζει Herwerden. Qu. ἦ που τάδ' ὄζει (aut προσόζει). 'Quomodo hic (odor) spirare potest a sacrificiis? i. e. odor cadaveris.' (Dobr.) Qu. καὶ πῶς προσόζει —; Vel ἦ που προσόζει θυμάτων ἐφροσίων. Vel καπνός γ' ὄδ' ὄζει —. Cf. Arist. Lys. 616. τὸ πρᾶγμ' ἐλέγξαι βούλομαι | τουτί προσόζειν γὰρ κακοῦ τού μοι δοκεῖ. 206. Fr. 246. Vesp. 38. Philem. IV. 13.

1311. ὁμοιος — ὥσπερ] Cf. Eur. Or. 696. ὁμοιος ὥστε πῦρ κατασβέσαι.

1312. οὐ Σύριον —] Cf. Eur. Bacch. 144. Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός. ἀγλάϊσμα δώμασιν] Cf. Eur. Hel. 289. δ δ' ἀγλάϊσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφν. 11. El. 325. Cho. 193. Soph. El. 908.

1313. ἀλλ' εἶμι κἂν δόμοισι] Qu. ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ 'ν δόμοισι etc. Vel ἀλλ' εἶμι κἂν δόμοισι κωκύουσ' ἐμὴν — μοῖραν, ἀρκεῖτω βίος. Cf. ad Sept. 681. κἂν δόμοισι] κἂν θανοῦσι Karsten. κἂν δαμείσι Weil. κἂν καμοῦσι malit Schmidt, coll. Suppl. 231. Qu. κἂν νεκροῖσι. Sed cf. Soph. El. 282. ἐγὼ δ' ὄρῶσ' ἦ δύσμορος κατὰ στέγας | κλαίω, τέτηκα, κἀπικωκύω πατρὸς | τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην | αὐτὴ πρὸς αὐτήν. De Electra. Qu. ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ 'ν δόμοισι —. Qu. κωκύσω γ'.

1316. δυσοίζω] Cf. Rhés. 724. μηδὲν δυσοίζου (δύσοιζε?) πολεμίους δρᾶσαι τόδε.

1317. μαρτυρεῖτε] μαρτυρηῖτε Orell. Enger. etc. μοι τόδε] μοί ποτε Enger.

1320. ταῦτα δ' ὡς] ταῦτά σ' ὡς Todt. ταῦτά σοι conj. Enger. Qu. ἐπιξενία μοι ταῦτα δότε θανουμένη, aut ἐπιξενία μοι τάδε δόθ' ὡς θανουμένη. Qu. ταῦτά γ'.

1321. οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου] Cf. ed Prom. 397. στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας. Eur. Phoen. 1434. Hipp. 1409.

1322. ἦ] Anglice, or rather.

1323. ἐμὸν τὸν αὐτῆς] Qu. τὸν ἀμὸν αὐτῆς, vel αὐτὴ 'ς (εἰς) ἐμαντήν. ἠλίω mss. ἠλίον Jacobs. Recte.

1324. πρὸς ὕστατον φῶς] Qu. τόδ' ὕστατον φῶς. τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις] Qu. τοὺς ἐμοὺς τιμαόρους.

1325. Qu. ἐχθροῖς φανεῖσι (φανέντας). τίνειν ὁμοῦ] Qu. τίνειν δίκην (vel φόνον).

1328. σκιά τις ἂν πρέψειεν Boiss. Herm. σκιᾶ τις ἂν πρέψειεν Wieseler. Con. σκία τις ἀντρέψει' ἂν (?) conj. Dobr. Qu. σκία τις ἂν τρέψειεν (Pors.). εἰ δὲ δυστυχή mss. Qu. εἰ δὲ δυστυχοῖ (Bl.), vel potius ἦν δὲ δυστυχή.

1329. γραφήν] μόλις conj. Stanl. Kock. ὑγρώσσω] Confer v. ὑπνώσσειν.

1330. καὶ ταῦτ' ἐκείνων] Qu. κακεῖνα τούτων.

1332. δακτυλοδείκτων] Malim δακτυλόδεικτον. Cf. Fr. 54. δακτυλόδεικτον πίμπλησι μέλος. Dem. p. 790. δακτυλοδεικτεῖν. Lucian. Rhet. praec. 25. καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ.

1333. οὔτις ἀπειπὼν εἶργει μελάθρων] Qu. οὔτις ἀπείργειν ἐθέλει μελάθρων. ἀπειπὼν] Leg. ἀπαυδῶν (vetans). Cf. Martial. Epigr. I. 26. 5. 'Ante fores stantem dubitasne admittere famam?'

1334. μηκέτ' ἐσέλθης τάδε, φωνῶν (sic) Dind. τάδε φωνῶν (vel φ. τ.), "μηκέτ' ἐσέλθης" malit Herw. Qu. μὴ σύ γ' ἐσέλθης. Qu. μὴ στέγος ἔλθης τόδε φωνῶν (vel μὴ 'ς) —. (στέγος legitur Soph. El. 1165. τοίγαρ σὺ δέξαι τ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος. Aj. 307.) Vel μὴ δεῦρ' εἰσέλθης, φωνῶν. Cf. Arist. Nub. 1206. μάκαρ ᾧ Στρεφίαδες, — οἶον τὸν υἱὸν τρέφεις, φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι etc. Men. IV. 205. οἱ — "σκέφομαι" λέγοντες. Cf. Cho. 313. δράσαντι παθεῖν, | τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Eur. Alc. 1004. "χαῖρ', ᾧ πότνι', εὔ δὲ δοίης," τοιαῖ νιν προσερούσι φᾶμαι. Adesp. trag. Fr. 382, 9. γέλωτα δὴ με ποιοῦνται κόροι | θύοντες (βρούοντες?) ὕβρει, "τυφλὸς οὔτι γνώσεται," | οὔτω λέγοντες.

1337. θεοτίμητος] θεότιμος Herw., ob numeros. ἔτι connecte cum ἄλλων, vel ἐπιδώσει (ἀπ.).

1340. ἐπικρανεῖ] ἐπικραῖνοι Wecklein p. 73. Produci penultimam censet Karsten, ut in οἶ' ἐπικρανεῖ Eum. 950. et in ἀρουμέν Pers. 795. Sic etiam φανῶ (ᾗ). Qu. ἔτι δώσει.

1341. τίς ἂν οὐκ εὔξαιτο βροτῶν;] τίς ἂν οὖν — Porson. ad Eccl. 363. Cf. Soph. Oed. C. 1440. τίς ἂν οὐ καταστένοι; ἀσινεῖ δαίμονι] Cf. Sept. 826. πόλεως ἀσινεῖ σωτήρι.

1343. πέπληγμαί καιρίαν πληγὴν] Cf. Herod. III. 64. ὥς οἱ καιρίην ἔδοξε τετύφθαι. Xen. Cyr. V. 4. 5. καιρίας μὲν πληγῆς ἀμαρτάνει, etc. Alludere videtur comicus Ran. 1214. οἴμοι, πεπλήγμεθ' αὐθις ὑπὸ τῆς ληκύθου. πληγὴν ἔσω] πλευρῶν ἔσω Weil. πέπληγμαί καιρίαν πληγὴν ἔχω conj. Bl. ἔσω] Cf. Hom.

Π. π'. 340. πᾶν δ' εἶσω ἔδν ξίφος. Rhes. 749. οἶα μ' ὀδύνη τείρει φονίου τραύματος εἶσω. Annon ξίφει?

1344. καιρίως οὐτασμένος] Cf. 1292. 1343. Eur. Andr. 1120. ἐς καιρὸν τυπείς.

1345. ὄμοι μάλ' αὐθις —] Cf. Arist. Ran. 1214. δευτέραν πεπληγμένος] Cf. Soph. El. 1415. ὄμοι πέπληγμαι. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν. Qu. πεπλήγμεθα.

1347. Cf. Soph. Oed. C. 1750. πέμψον, ἐάν πως διακωλύσωμεν. ἄν πως libri. ἄν πως Herm. Enger. ἄνδρες (voc.) Herw. Qu. ἡμεῖς. Aut ἦν πως ἀσφαλῆ ἢ βουλευόμενα. Cf. ad Soph. Phil. 782. Qu. κοινωσώμεθ', ἦν πως, ἀσφ. β. Vel — ἡμεῖς (vel ἐνθάδ', vel αὐτοῖς, vel ἄστιν).

1350. τάχιστα γ' ἐμπεσεῖν] Lege τάχιστα κἀμπεσεῖν (vel κέμπιττειν).

1351. νεορρότῳ ξίφει] Imo νεορρόντῳ ξίφει. Cf. Soph. Aj. 30. σὺν νεορρόντῳ ξίφει. 828. τῷδε περὶ νεορρόντῳ ξίφει. Aliud est νεόρροτος. Soph. El. 894. νεορρότους πηγὰς γάλακτος. Vel νεοσπαδεῖ —. Eum. 42. νεοσπαδὲς ξίφος.

1353. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή] Cf. Pers. 413. κοῦκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή. Eur. El. 679. στείχειν δ' ἀκμή. Soph. El. 1337. ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν | ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.

1355. σημεία πράσσοντες] "Non expedio. Intelligerem σημείον αἴροντες." (Herw.) Qu. σημεία φαίνοντες. Sed cf. Arist. Ach. 755. τοῦτ' ἔπρασον τᾶ πόλει, | ὅπως etc.

1356. κλέος] Crimen. Anglice charge, imputation.

1357. πέδοι πατοῦντες] Cf. Cho. 643. τὸ μὴ θέμις — λὰς πέδοι πατούμενον. Ag. 885. σύγγονον βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον (πέδοι Karsten).

1358. ἦστινος] Sic οἴσισι Arist. Pac. 1279. ἦστινος Eur. Hipp. 903. ᾧτινι. Soph. Oed. C. 1673.

1359. τοῦ δρωῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευῆσαι πέρι] Qu. τοῦ δρωῶντός ἐστι γὰρ τὸ βουλευῆσαι πάρος. πέρι] πάρος recte Voss. Qu. πέρα (Sch. Herm.), aut πάρος.

1362. ἦ καὶ —;] Anglice, even if (by so doing) we prolong our lives. Qu. ἦ γὰρ —;

1365. πεπαιτέρα] Cf. Fr. 259. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαιτερος μόρων.

1368. μυθοῦσθαι] Leg. κοινοῦσθαι (scriptum κνν.).

1369. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα] Cf. Soph. Fr. 224. ἃ δὲ | δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω. Prom. 927. ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλείειν δίχα. Soph. Trach. 426.

1370. ταύτην] Sc. τὴν γνώμην. Cf. Herod. I. 120. ἐγὼ ταύτην τὴν γνώμην πλειστός εἰμι. VII. 220. Qu. ταῦτ' οὖν. πληθύνομαι]

Maxime inclino (propendo). Anglice, I am most inclined. Cf. Suppl. 604. δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅπη πληθύνεται (πληθύνεται M.).

1371. εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως] Hoc significare non potest εἰδέναι ὅπως κυρεῖ. Conferri non debent loci quales sunt Aj. 103. 890. Qu. εἰδέναι πῶς νῦν κυρεῖ. Aut εἰδέναι μ' ὅπως κυρεῖ. Aut πῶς κυρῶν ἐσθ' εἰδέναι. τρανώς — εἰδέναι] Cf. Eum. 45. τῆδε γὰρ τρανώς ἐρῶ. Eur. El. 758. τρανώς ὡς μάθης τύχας σέθεν. Rhés. 40. οὐδέν γε τρανώς ἀπέδειξας. Soph. Aj. 23. ἴσμεν γὰρ οὐδέν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα.

1372. οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι] Cf. Soph. Aj. 1307. οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων. Phil. 929. Oed. R. 635. Oed. C. 978.

1374. πῶς γὰρ τις —;] I. e. πῶς γὰρ ἄλλως. Cf. Eum. 607. et ad 1139. Qu. πῶς δ' ἂν τις —.

1375. πημονὴν ἀρκύστατον mss. πημονὴν ἀρκυσιτάτων | φράξειεν Wakef. ad Eum. 112. πημονῆς ἀρκύστατον φράξει' ἂν Schütz. πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν φράξειεν recte Elmsl. ad Med. 416. πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν Blomf. Lege πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν | φράξειεν, ὕψος κρείσσον' ἐκπηδήματος.

1376. ὕψος κρείσσον ἐκπηδήματος] Sic Soph. Oed. R. 1374. ἔργα κρείσσον' ἀγγόνης. Cf. Pers. 97 sq. φράξειεν] φράξει' ἂν Vauv. ad Soph. El. 830. Malim κρείσσον'.

1377. ἀγῶν νείκης παλαιᾶς]

1378. νίκης παλαιᾶς] νείκης — Heath. Dind. Δίκης παλαίειν Margoliouth. δίκης τελείας — γέμων Karsten, coll. 1432. μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην. Cf. ad Eum. 903.

1379. ἐπ' ἐξεργασμένοις] Cf. Pers. 525. Herod. IV. 164. ἐπ' ἐξεργασμένοισι. VII. 94. IX. 77. Soph. Aj. 377. El. 1344. τελουμένων εἴποιμ' ἂν.

1380. καὶ τόδ'] Qu. τοῦτό γ'.

1381. ὡς μήτε φεύγειν] ὡς pro ὥστε, ut alibi apud nostrum.

1382. ἄπειρον ἀμφίβληστρον —] Cf. Eum. 634. ἐν δ' ἀτέρμονι | κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω. Pr. 1078. εἰς ἀπεραντον δίκτυον ἄτης. Eur. Or. 25. ἦ πόσιν ἀπείρω περιβαλοῦσ' ὑφάσματι | ἔκτεινεν. Cf. Soph. Fr. 473. χιτῶν ἄπειρος. Cho. 492. Herod. I. 141. II. 95. Men. Fr. 27. ἀμφιβλήστρον περιβάλλεται.

1383. κακόν] Imo καλόν. Cf. 1383. πλοῦτον εἴματος κακόν. Sept. 950. γᾶς πλοῦτος.

1384. δυοῖν οἰμώμασι] δυοῖν οἰμωγμάτων Elmsl. ad Med. 798. Cf. Eum. 603. δυοῖν — μασμάτων (μασμάτων Elmsl.). Pers. 722. δυοῖν στρατηλατῶν (-ταῖν Elmsl.). Eur. Hel. 577. γυναικῶν (γυναικοῖν Elmsl.) δυοῖν. "Δυοῖν, ni fallor, apud Atticos duali semper jungitur, δύο vero interdum plurali." (Elmsl.) Cf. Eur. Med. 1289. δυοῖν τε παῖδοιν ξυνθανοῦσ' ἀπόλλυται, | ἦν χρῆν νεοσ-

σοῖς τοῖσδε πῦρ, λόγχας, ὄπλα | φέρουσαν ἐλθεῖν, ποντίων καθαρομάτων | χέρσου τ' ἀμοιβάς.

1385. μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα] Cf. Eur. Hipp. 356. ῥίψω, μεθήσω σῶμ'.

1386. τρίτην —] Cf. Fr. 52, 4. τρίτον Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα.

1387. Ἄϊδη νεκρῶν πλωτήρος Wakef. S. C. § 40.

1388. ὀρμαίνει πεσῶν] ὀρμαίνει πνέων Wakef. S. C. § 40. ἀσθμαίνει ἄκπνέων conj. Herwerden. ὀρυγαίνει πεσῶν Enger. Qu. ὀρμαίνει ἄκπνέων, vel ἐκβάλλει (ἀσθμαίνει) πνέων. Cf. Soph. Ant. 1233. καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοήν | λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος. "Versus aut spurius est, aut graviter corruptus." (Herw.)

1389. ἐκφυσιῶν] Ab ἐκφυσιάω, opinor, non ἐκφυσιάω. Confer ἐμφυσιῶν, Xen. Lac. IV. 3. 4. τὸ αἰδεῖσθαι — ἐμφυσιῶσαι βουλόμενος αὐτοῖς. Alia forma ἐκφυσῶν est Prom. 720. ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος. αἵματος σφαγῆν] Cf. Eum. 428. αἵματος καθαροῦ σφαγαί. Soph. Trach. 573. ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν | σφαγῶν ἐνέγκη. Ant. 1238. καὶ φυσιῶν (κἀκφυσιῶν?) ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοήν | λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος. Aj. 1238. φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας ἔκ τε φοινίας | πληγῆς μελανθῆς αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς. 918. Rhés. 790. σφαγῆν] Qu. πνοήν, ut in Sophoclis loco Ant. 1238.

1390. ἐρεμνῆ] Cf. Soph. Aj. 376. Ant. 700. Eur. Her. 219. ἄδου τ' ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν.

1391. διὸς νόσω γὰν εἰ mss. διοσδότω γάνει sagaciter Porson. Blomf. Cf. Eum. 626. διοσδότοις σκήπτροισι. Sept. 948. διοσδότων ἀχέων.

1392. Cf. Hom. Il. ψ'. 597. τοῖο δὲ θυμὸς | ἰάνθη ὥσει τε περὶ σταχύεσσιν ἔέρση | λήϊου ἀλδήσκοντος ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι.

1394. χαίρουτ' ἄν, εἰ χαίρουτ'] Cf. 1049. πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἴσως. Cho. 99. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον. Suppl. 925. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας. Soph. El. 1457. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι (τυγχάνει plerique libri) τάδε. Oed. R. 937. ἡδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως. Eur. Iph. A. 227. Astyd. Fr. 5. χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν ἔστι που (τοῖς) κάτω (κατὰ?) χθονός. et Eur. Iph. A. 649. ἰδοῦν, γέγηθά σ' ὡς γέγηθ' ὄρῶν, τέκνον. ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι] ἐγὼ δέ γ' ἡδομαι F. G. Schmidt. ἐπεύχομαι] Qu. ἀλγύνομαι.

1395. εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' mss. εἰ δ' ἦν πρέπον τόδ', ὥστ' — Karsten. εἰ δ' ἦν πρέπον τῶδ' ὥστ' — Herm. Qu. εἰ δ' ἦν πρεπόντως τῶδ' —. Vel εἰ δ' ἦν πρέπον τοιῶδ' (vel τούτω γ') —. Vel εἰ δ' ἦν πρέπον πάντως (at all) —. (Ita etiam Schn. prob. Dind.) Vel εἰ δ' ἦν πρέπον χοᾶς —.

1397. κρατῆρ' — πλήσας] Cf. Soph. Oed. C. 480. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ (sc. κρατῆρα); κρατῆρ' — κακῶν] Aliter Aristophanes Ach. 936. κρατῆρ κακῶν (sycophanta).

1401. ἀφράσμενος] ἀφράδμονος Blomf. Imprudentis. Adverbium ἀφρασμόνως legitur Ag. 290. Pers. 417.

1403. αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις] Sub. εἴτε. Cf. Soph. Tr. 236. ποῦ γῆς πατρῶας εἴτε βαρβάρου; λέγε. Hor. Od. I. 3. 16. 'Tollere seu ponere vult freta.' Qu. αἰνεῖν μ' εἴτε καὶ ψέγειν θέλεις.

1404. ὅμοιον] Tantundem est, perinde est. Angl. 'is all one.' Cf. 1239. Eur. Suppl. 1069. ὅμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχης μ' ἔλῶν χειρὶ. Alex. com. ΠΙ. 488. ἡδύ γε τὸ πῶμα. ποδαπὸς ὁ Βρόμιος, Τρύφη; | TP. Θάσιος. A. ὅμοιον.

1405. νεκρὸς δὲ, τῆσδε —] Qu. νεκρὸς δ' ἐκ τῆσδε —. δεξιᾶς χειρὸς ἔργον] Cf. Eur. Herc. 1138. ἦ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς; | AMΦ. μᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε. Plut. Eumen. 17. πάντως κάκει κτεινόμενος ὑμέτερον ἔργον εἰμί. Brut. 33.

1406. ἔργον] Qu. κεῖται (1438. 1492.)

1407. χθονοτρεφές] Qu. χθονοτραφές.

1408. ὀρώμενον mss. ὀρόμενον Canter. ὀρμενον Abresch. Gl. Farn. κινηθὲν, γεγονός. ῥυτᾶς — ἄλός] Cf. Eum. 452. ῥυτοῖς πόροις. Soph. Aj. 883. ῥυτῶν Βοσπορίων ποταμῶν. Oed. C. 1598. ῥυτῶν ὑδάτων.

1409. Qu. — ἀράς; Cf. Vesp. 96. ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιπιθεῖς νουμηνία. Cf. Hom. Il. ζ'. 270. σὺν θυέεσσι. θ'. 499. Hesiod. Op. 336. σπονδῆσι θυέεσσι τε ἰλάσκεσθαι.

1410. ἀπέδικες ἀπέτεμες ἄπολις δ' ἔσει mss. ἀπόδικος ἀπόθεμις τ' ἀπόπολις τ' ἔσει Herwerden, coll. Homericum illo (Il. ι'. 63.) ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος etc. Qu. ἀπόδικος (ἀθέμιτος, ἄφιλος ἄρ'), ἀπότιμος, ἄπολις (ἄφιλός) τ' ἔσει.

1411. μῖσος ὄβριμον] Odium grave. Cf. 1411. ἀπόπολις δ' ἔσει, μῖσος ἀστοῖς. Sept. 794. πέπτωκεν ἀνδρῶν ὄβριμων κομπάσματα.

1414. οὐδὲν τόδ'] Qu. οὐδὲν ποτ', aut οὐδὲν τότε. φέρων] Qu. θροῶν.

1415. μόρον] Qu. μόρου.

1416. εὐπόκοις νομεύμασιν] Cf. Cratin. ap. schol. Av. 121. γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν. Cf. ad Soph. Tr. 675. Oed. C. 475.

1419. χρή] χρῆν Pors. Elmsl. ad Her. 959. σ' ἀνδρηλατεῖν] Cf. Eum. 221. Ὀρέστην — ἀνδρηλατεῖν. Plat. 565 E.

1420. μασμάτων ἄποιν'] Accusativus appositionis. Cf. Eur. Herc. 224 sq. Andr. 291. Alc. 7. Hec. 1074.

1421 sq. λέγω δέ σοι | τοιαῦτ' (ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη | ἐκ τῶν ὁμοίων)· χειρὶ — Herwerden.

1422. παρεσκευασμένης] παρεσκευασμένον Madvig. "Jubeo te talia minari ut paratum, i. e. jubeo ita tantum talia minari, si paratus es." Recte. ὡς παρεσκευασμένη· | χρῆν σε Butler. Qu. παρεσκευασμένῳ (vel -ον).

1424. ἄρχειν mss. ἄρξειν σ' Dind. ἄρχειν jure tuetur Madvig. τοῦμπαλιν] Cf. Prom. 203. κραινή] κράνη Herwerden.

1425. γνώσει διδαχθεὶς ὄψε γοῦν τὸ σωφρονεῖν] Cf. Soph. Oed. C. 1264. ἀγὼ πανώλης ὄψε γοῦν ἐκμανθάνω. Arist. Vesp. 217. νῆ τὸν Δί' ὄψε γοῦν ἀνεστήκασιν νῦν.

1426. περιφρονα] Cf. Suppl. 757. δ'] Qu. τ'.

1427. λιβὸς ἐπ' ὀμμάτων αἵματος ἐμπροποῦς conj. Enger.

1428. φονολιβεῖ τύχα] Cf. 1129. δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.

1430. τύμμα τύμματι τίσαι] Cf. Cho. 312. ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν | πληγῆν τινέτω.

1431. καὶ τήνδ' ἀκούεις] καὶ μὴν ἀκούε γ' (aut ἀκουσον) Herwerden, cui displicet καὶ τήνδ'.

1432. μὰ τήν —] Cf. Soph. Tr. 808. ὦν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαιτ' Ἐρινύς τ'. Aj. 1390. Eur. Med. 1386.

1433. Ἄτην] Malim Ἄτην τ' aut Ἀράν τ'. Cf. Sept. 70. Ἀρά τ' Ἐρινύς πατρὸς etc. Sept. 1055. ὦ Κῆρες Ἐρινύες. Soph. Aj. 1390. ποίγαρ σφε — μνήμων τ' Ἐρινύς καὶ τελεσφόρος Δίκη | κακοῦς κακῶς φθείρειαν. Tr. 808. ὦν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαιτ' Ἐρινύς τ'. Eur. Med. 1386. ἀλλὰ σ' Ἐρινύς ὀλέσειε τέκνων | φονία τε Δίκη.

1434. οὗ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπίς ἐμπατεῖ (ἐμπατεῖν Vict.) mss. Qu. οὗτοι φοβοῦμαι μέλαθρ' ἔμ' ἂν τιν' ἐμπεσεῖν, vel οὗ μοι φόβος μέλαθρον ἂν τιν' ἐμπατεῖν, vel — μέλαθρα ταῦτ' ἔτ' ἐμπατεῖν, vel οὗ μοι φόβος μέλαθρόν ἐστιν ἐμπατεῖν. Cf. 957. εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα. 851. ἐς μέλαθρα. 851. ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους | ἐλθῶν. Locus nondum emendatus. φόβου] φόνου conj. Herw. ad Oed. R. 1432. et Weckl.

1435. αἶθρη πῦρ] Cf. Soph. Phil. 1033. αἶθρην ἰρά.

1436. ὡς τὸ πρόσθεν] Cf. Arist. Eq. 751. ἀλλ' ἐς (ὡς Br. etc.) τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα. Lucian. Fug. 2.

1437. Lacuna trium versuum hic ponenda.

1442. νατίλων] Leg. νατικῶν. Cf. Soph. Aj. 3. σκηναῖς ναυτικαῖς. 1277. νεῶν — ναυτικοῖς ἐδωλίοις. 1278. ναυτικὰ σκάφη. Νατίλος significat i. q. ναύτης, navita. Conferri fortasse non debet Phil. 220. νατίλω πλάτη.

1443. ἰστοτριβῆς] Producta secunda. Cf. ad Soph. Aj. 751. Redde Anglice, a joint-frequenter with him of the ships' benches.

1446. φιλήτωρ] De femina dictum ut φονεύς 1231.

1447. εὐνής] εὐνοῦς conj. Herw. χλιδῆς] χλιδῆ Musgr. Blomf. Recte. Redde, prae luxu. Cf. Prom. 436. μή τοι χλιδῆ δοκεῖτε μηδ' αἰθαδία | σιγαῖν με. 466. Pers. 608. Eur. Tro. 975. αἱ παιδιαῖσι καὶ χλιδῆ — ἤλθον πρὸς Ἴδην. Qu. τήνδε τὴν χλιδῆν. Qu. εὐνή — τήνδ' ἐμῆ χλιδῆν. Connecte παροψώνημα χλιδῆς. Similiter Eur. Iph. A. 951. ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς λέκτρων τρύφημα φίλον. Arist. Fr. 236. πάσαις γυναιξὶν ὥσπερ παροψὶς μοιχός.

Sotad. Fr. 3. παροψίς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ· | τοῦτον μα-
σαῖται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

1449. δεμνιοτήρης] Cf. 53. δεμνιοτήρης πόνος.

1450. φέρουσα χῆμῖν Weil. Qu. φέρουσ' ἐφ' ἡμῖν (Herm.).
Vel φέρουσα χῆμῖν. τὸν αἰεὶ — ὕπνον] Ut δ' αἰεὶ χρόνος dictum.
Cf. Soph. Oed. C. 1698. ὦ τὸν αἰεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος. Plat.
Gorg. 525. τὸν αἰεὶ χρόνον.

1453. διαί] Cf. 448.

1454. ἀπέφθισεν βίον] Cf. Soph. Aj. 1027. ἔμελλέ σ' Ἐκτωρ
καὶ θανόντ' ἀποφθίσειν. Tr. 709. τὸν βαλόντ' ἀποφθίσειν χροῖζων.
Fort. ἀπέφυξεν (aut ἀπέπνευσεν, 1493.) βίον.

1455. ἰὼ παρανόμους Ἑλένα mss. ἰὼ Ἑλένα κατ' ἐπωνυμίαν
conj. Keck. ἰὼ σὺ παρώννυμος οὐσ' Ἑλένα Weckl., coll. Eum. 8. τὸ
Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώννυμον.

1459. ἀπηνθίσω] Cf. 1662. ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν
ᾧδ' ἀπηνθίσαι (l. ἀκοντίσαι).

1468. δαῖμον —] Cf. 1175. δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων.

1471. καρδιόδηκτον] Cf. Rhés. 546. λύπη καρδίαν δεδηγμένοι.

1474. ὕμνον ὕμνεῖν ἐπεύχεται mss. Qu. ὕμνον ὕμνεῖς. ἀπεύχε-
τον (δόμοις).

1475. νῦν δ'] Qu. νῦν γ'.

1476. τριπάχυνον] Qu. τριπάλαιον (Blomf., cf. 1501. ὁ παλαιὸς
δορυμὸς ἀλάστωρ Ἀτρέως etc.). τριπάχυντον Bamberg. Cf. Sept. 770.
ἄλβος ἄγαν παχυνθεῖς.

1479. νεῖρει libri. νεῖκει Scal. δήρει (contentione, coll. 942.)
Herw. Qu. καῖει (καῖει), καὶ αἰεὶ, vel δεινός. πρὶν καταλῆξαι —]
Cf. Sept. 740. πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

1480. ἄκος] Qu. ἄγος.

1481. μέγαν — δαίμονα καὶ βαρῦμηνιν] Cf. Eum. 928. μεγά-
λας καὶ δυσαρέστους δαίμονας.

1483. αἶνον] Fort. αἶνόν. ἀτηρᾶς τύχας] Qu. ἀτηρᾶς δύας.
Cf. Prom. 746. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.

1493. 1517. βίον ἐκπνέων] Cf. ad Soph. Aj. 1031. ἀπέφυξεν
βίον. Eur. Hel. 142. σφαγαῖς — ἐκπνεῦσαι βίον. ἀκυρέστου] Qu.
ἀκόρεστον.

1494. Distingue sic, ἐκπνέων, ᾧμοι μοι, κοίταν —.

1496. ἀμφιτόμῳ —] Cf. Eur. El. 164. ξίφεσιν ἀμφιτόμοις.

1498. μηδ' ἐπιλεχθῆς] μηδ' ἐπενέγκης | Ἀγαγεμνονίαν εὐνάν
(vel potius κοίταν) ἀλόχῳ conj. Enger. Qu. μὴ τότε λέξης (Ahrens.)
Redde Anglice, and do not consider. Cf. Herod. I. 78. II. 120.
VI. 9. etc.

1499. εἶναί μ' ἄλοχον] κτεῖναί μ' ἄλοχον L. Schmidt. καίνειν
ἄλοχον F. G. Schmidt.

1501. δορυμὸς ἀλάστωρ] Cf. ad Arist. Pac. 349. δικαστὴν δορυμὸν.

ἀλάστωρ — τόνδ' ἀπέτισεν] Cf. Cho. 651. τίνει μύσος χρόνω κλυτὰ βυσσόφρων Ἐρινύς.

1502. θουνατῆρος] Anglice, entertainer. Cf. Prom. 1024. διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος, | ἄκμητος ἔρπων δαιταλεὺς πανήμερος, | κελαινόβρωτόν θ' ἦπαρ ἐκθουνήσεται. Θοίγη legitur Prom. 530. Fr. 266, 6.

1504. τέλεον] Adultum.

1507. πῶ πῶ mss. Qu. ποῦ ποῦ;

1509. βιάζεται] Leg. παίνεται. Vel ἔλθεῖν pro μέλας.

1511. ὅποι δὲ καὶ —] ὅ τοι δίκην προβαίνων | πάχνας κουροβόρον παρέξει conj. Butler. Leg. ὅποι δίκαν —.

1512. πάχνα —] Cf. Cho. 83. κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένα. Qu. πάχνας κουροβόρου. ὅποι — προβαίνων] Cf. Soph. El. 1384. ἴδεθ' ὅποι προνέμεται τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης.

1524. Post ἔθηκ' pone virgulam.

1525. ἀερθέν] ἀερθεῖς legitur Eur. Fr. 911, 3. ἀερθῶ Andr. 849.

1526. τὴν πολύκλαυτόν τ' mss. τὴν πολυκλαύτην Pors. ad Med. 822. (Ut ἀδμήτη Suppl. 140. Soph. Oed. C. 1321. El. 1239. ἀταρῶτη Arist. Lys. 217. εὐφιλήταν Sept. 108. et similia.) τὴν πολυκλαυτον ἀνάξια δράσας (del. τ' Ἰφιγένειαν) Elmsl. Ed. Rev. XIX. 94. Qu. τὴν πολυκλαυτόν γ' —.

1527. ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων] Corrigo νηλέα δράσας, νηλέα πάσχων. Cf. Cho. 242. τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου. Pr. 240. ἀλλὰ νηλεῶς (ἀλλ' ἀνηλεῶς multa apogr.) ᾧδ' ἐρρύνθμισμαι. Ag. 1564. Eum. 868. εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν. Pers. 813. τοίγαρ κακῶς δρῶσαντες οὐκ ἐλάσσονα | πάσχουσι. Cho. 313. Soph. Fr. 18. εἰ δεῖν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ.

1529. ξιφοδηλήτω θανάτω] Cf. Cho. 729. ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν. Prom. 860. θηλυκτόνω | ἄρει δαμέντων. ξιφοδηλήτω passive hic accipiendum. Cf. ad Soph. Trach. 357. ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος. Activum est Cho. 717.

1530. στερηθεῖς] πτερωθεῖς Wakef. S. C. § 25. ἀμηχανῶ — ὅπα τράπωμαι] Cf. Eur. Or. 627. ὅπη τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ. Herc. 1105. ποῦ ποτ' ὦν (εἴμ'?) ἀμηχανῶ. Soph. Phil. 337. ἀμηχανῶ δὲ πότερον — στένω.

1531. εὐπάλαμνον μερίμναν mss. εὐπάλαμον — Porson. Leg. εὐπαλάμων μεριμνᾶν. Ita et Karsten, ut nunc video. Qu. εὐπαλάμον μερίμνας.

1532. ὅπα] ὅποι Elmsl. ad Her. 595. πίτνοντος οἴκου] Cf. Eum. 518. ἐπεὶ δὴ πίτνει δόμος δίκας. Hor. Od. III. 16. 11. 'Concidit auguris | Argivi domus ob lucrum | demersa exitio.'

1533. Qu. δομοσφαλοῦς.

1535. δίκην δ' ἐπ' ἄλλο προᾶγμα θήγει βλάβης πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα] Correxerim θήγει δ' — θηγάνην βλάβην (aut

βλάβης) etc. Cf. Eum. 859. *σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς | μὴδ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγγνων βλάβας νέων.* *θήγει* mss. *θηγάνει* (acuit) Herm. ex Hesychii glossa, *θηγάνει: ὀξύνει.* Corrigendum suspicor *θηγάνην.* Cf. Eum. 859. Contra analogiam peccare videtur *θηγάνειν.* Cf. Cho. 647. Qu. *δίκη δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγεται ξίφος (βέλος) (aut θήγει καὶ βλάβαν).* Verbum etiam ἀκονᾶν idoneum ad sensum foret. *βλάβης]* Qu. *βέλος.*

1536. *θήγει βλάβης* mss. Qu. *θηγάναις μάχαιραν* (Musgr. prob. Eng.)

1540. *δροίτας]* Cf. Cho. 999. Eum. 633.

1546. *μεγάλων]* *μυσαρῶν* aut *μαρῶν* Mähly. *μελέων* F. G. Schmidt, coll. Cho. 1007. *αἰαῖ αἰαῖ μελέων ἔργων.* *ἀδίκως]* *αἰκῶς* F. G. Schmidt. Qu. *ἀδίκων.*

1547. *ἐπιτύμβιος αἶνος]* Qu. *ἐπιτύμβιον αἶνον* (Stanl.). Cf. Cho. 335. *ἐπιτύμβιος θρηῆνος.* 342.

1549. *σὺν δακρῦοις (δακρῦοιν Fl.) ἰάπτων* mss. *σὺν δακρῦοις χεροῖν ἰάπτων* Wecklein. Cf. Rhian. Stob. Flor. IV. 34. *μακάρεσσιν ἐπὶ νόγον αἶνον ἰάπτει | ἀχνύμενος.*

1553. *καὶ καταθάψομεν]* Qu. *καὶ νιν θάψομεν.*

1561. *δύσμαχα]* Qu. *δύσκριτα* vel *δύσπορα.* Cf. Suppl. 397. *οὐκ εὐκροτον τὸ κροῖμα.*

1563. *μίμνοντος]* Qu. *θάσσοντος,* vel *μίμνει δ' ἐνίζοντος* —, vel potius *μίμνει γὰρ (δ' ἔθ') ἴζοντος* —. Cf. Eum. 18. *ἴζει τετάρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις.* Ag. 955. *θάρσος εὐπιθὲς ἴζει φρενὸς φίλον θρόνον.* Vix recte se habet vulgata *μίμνει δὲ μίμνοντος.*

1564. *παθεῖν τὸν ἔρξαντα]* Cf. Cho. 313. “*δράσαντι παθεῖν,*” *τριγέρων μῖθος τᾶδε φωνεῖ.* Pers. 813. Soph. El. 1026. Fr. 11. Eur. Or. 403. Pind. N. IV. 32. *ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.* Crinagor. Epigr. 1. *πέπονθας οἷ' ἔρεξας· ἐσθλὸν ἢ δίκη.* Eur. Fr. 1075. *ἀνέχου πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες.*

1565. *γονὰν ἀραῖον — δόμων]* Cf. Cho. 805. *γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.*

1566. *προσάψαι* mss. *πρὸς ἄτα* optime Hermann. Blomf. Idem ipse conieceram. Sic *προσκολλᾶσθαί τινι* ‘to adhere to any one.’ Qu. — *ἄτα γένει προσῆπται.* Cf. Dionys. Hal. 7. in Suid. s. v. *ἀφάψαι, ἐκείνω ὁ δαίμων ἄτας προσῆψεν.*

1568. *χρησμόν]* Angl. prophecy.

1569. Leg. *Πλεισθενιδῶν. δαίμονι — ὄρκους θεμένη]* Cf. Eum. 764. *ὄρκωμοτήσας τῷ σαῖ στρατῷ.*

1571. *δ δὲ λοιπὸν]* Anglice, and as for the future.

1575. *ἀλληλοφόνους]* Cf. Cho. 474. *ἀπ' αὐτῶν (τῶν δωμάτων) διώκειν ἔριν αἱματηράν.*

1576. *μανίας — ἀφελούση]* Ut *ὄργας ἀφαιρεῖν.*

1577. *ἀφελούση]* Qu. *ἐλαλάση. ὦ φέγγος —]* Cf. Arist. Pac. 556. *ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα.*

1578. ἤδη νῦν] Fort. νῦν ἤδη, quod legitur Nub. 295. 327. etc.

1579. γῆς] Qu. πάντ'.

1580. ὑφαντοῖς —] Cf. Soph. Tr. 1051. Ἐρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον. Aj. 1034. ἄρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος | κἀκεῖνον Ἄιδης δημιουργὸς ἄγριος; Supra 1084. δίκτυον — Ἄιδα.

1585. αὐτοῦ τ' mss. αὐτοῦ δ' Elmsl. ad Med. 940. Dind. Recte.

1589. τὸ μὴ —] Cf. ad Prom. 236.

1590. Scribe αὐτοῦ· ξένια δὲ etc.

1591. προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως] Cf. Eur. Med. 485. πρόθυμος μᾶλλον (i. e. προθυμοτέρα) ἢ σοφωτέρα. μόχθων — ἄλις] μόχθων — ἄκος Donaldson ad Soph. Ant. 1241.

1592. κρεουργὸν ἤμαρ] Cf. Cho. 252. βουθύτοις ἐν ἡμασιν. Eur. Hel. 1474. βούθυτον ἡμέραν. Soph. Tr. 609. ἡμέρα ταυροσφάγω.

1594 sq. Simile Astyagis facinus narrat Herodotus I. 119., qui Harpago post comesas filii carnes ostendi jussit τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς κατακεκαλυμμένην καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

ποδήρη] Cf. 898. στῦλον ποδήρη. Strab. III. fin. ποδήρεις ἐνδεδυκότες τοὺς χιτῶνας. ἄκρους κτένας] I. e. φάλαγγας.

1595. ἔθρουπι' ἄνωθεν mss. ἔκρουπι' ἄνωθεν Stanl. Tyrwh. ἔκρουπι' ἀνευθεν recte Blomf. Karst. ἔθρουπι' ἄνωθεν ἀνδρακὰς δατούμενος Weckl. καθήμενος recte mss. καθημένοις Casaubon. De re cf. Hygin. Fab. 88. 'qui quum vesceretur, Atreus imperavit brachia et ora puerorum afferri.' II. Reg. IX. 35. καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτὸν καὶ οὐχ εὔρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἴχνη τῶν χειρῶν.

1596. ἄσημα δ' αὐτῶν mss. Leg. τᾶσημα δ' αὐτῶν.

1597. ὡς ὄρᾶς γένει] Leg. ὁ σπείρας πατήρ (γονεύς, τοκεύς). Jure in vulgata haeserunt Both. Karsten.

1599. ἂν πίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐρῶν mss. ἀμπίπτει δ' — Canter. ἀμπίπτει τ' ἀπὸ σφαγῆν ἐρῶν (i. e. ἀπερῶν, ut ἐξερῶν) Karsten. Qu. ἀμπίπτει τε τὰς σφαγὰς (τὴν σφαγῆν, τῆς σφαγῆς) ἐμῶν. Qu. ὦμωξε κἀμπίπτει κρέ' ἐκ σφαγῆς ἐμῶν. Cf. Phryn. II. 318. ὦ μαλάχας μὲν ἐξεμῶν (ἐξερῶν libri). ἐρῶν] ἐμῶν Aur. Qu. τέκνων.

1600. Leg. τ'.

1602. οὕτως ὀλέσθαι Vauvill. ad Soph. El. 830.

1605. τρίτον γὰρ —] Ita Prom. 774. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Qu. τρίτον γὰρ ὄντα παῖδά μ' ἀθλίῳ πατρί aut — ὄντα μ' ἅμα τρισαθλίῳ πατρί. ἐπὶ δὲ ἀθλίῳ Ahrens. ἐπὶ δυσαθλίῳ G. C. W. Schneider. ἐπὶ τρισαθλίῳ Mein. οὖν με παῖδ' ἔτ' ἀθλίῳ Davies. αὐτὸν ὄντα μ' ἀθλίῳ Wecklein. ὄντα με τέκνον (μ' υἱὸν, παῖδα) ἀθλίῳ Herwerden. ἔρνος ἀθλίῳ F. G. Schmidt.

1608. θυραῖος ὦν] I. e. καίπερ οὐ παρών.

1609. δυσβουλίας] εὐβουλίας Karst. Recte, opinor.

1611. ἰδόντα τοῦτον] Malim ἰδόντι τοῦτον, aut τοῦτόν γ' ἰδόντι. Cf. Hom. Il. 22, 109. ἔμοι δὲ τότε ἄν πολὺ κέρδιον εἶη, Ἀχιλλῆα κατακτείναντα νέεσθαι. Cf. tamen Cho. 408. πέπαλται δ' αὐτέ μοι φίλον κέαρ τόγδε κλύουσαν οἴκτον. Soph. El. 479. ὕπεστί μοι θράσος ἀδυνπνῶν κλύουσαν ἀρτίως ὄνειράτων. Eur. Med. 814. σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν | τὰδ' ἐστὶ, μὴ πάσχουσαν ὡς ἐγὼ κακῶς. Vide omnino Elmsl. ad Her. 693. τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν] Cf. Eur. Med. 982. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται.

1612. ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν] Cf. Soph. Aj. 1151. δς ἐν κακοῖς ὑβριζε τοῖσι τῶν πέλας. 1092. μὴ — ἐν θανοῦσιν ὑβριστῆς γένη. οὐ σέβω] Qu. οὐ θέλω, aut οὐ φιλῶ.

1614. Qu. μόνον δ' ἐπ' αὐτῶ, aut potius μόνον δὲ κείνῳ (coll. 1627. 1634.). ἔποικτον] ἔπακτον Blomf.

1616. λευσίμους ἀράς] Cf. Soph. Aj. 254. πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη.

1617. προσήμενος κώπη] Cf. Arist. Ran. 197. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. 200. ἴζω 'πὶ κώπην.

1618 sq. τῶν ἐπὶ ζυγῶ δορός] Cf. Eur. Phoen. 72. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς (ζυγῶ?) | καθέζειτ' ἀρχῆς. Ion. 595. ἦν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεος ὄρμηθεις ζυγὸν | ζητῶ τις εἶναι, etc. Hel. 1532. ζυγῶν τε πεντήκοντα κἀρειμῶν μέτρα | ἔχουσαν (γαῦν, hic proprie). Schol. οἱ γὰρ ζυγοί. (l. ζύγιοι aut ζυγῖται) —. Cf. schol. Arist. Ach. 161. V. Herw. ad Oed. R. 923.

1619. διδάσκεσθαι βαρὺν —] Cf. Soph. Ant. 726. οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ | φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν; Connectendum videtur διδάσκεσθαι cum σωφρονεῖν.

1620. σωφρονεῖν εἰρημένον mss. σωφρονεῖν κεχρημένον Elmsl. ad Her. 801. Karst., coll. Pers. 829. πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχημένον | πινύσκειτ' εὐλόγοισι νουθετήμασι. Sed κεχρημένῳ potius postularetur. Cf. 1611. οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἔμοι | ἰδόντα (imo ἰδόντι).

1621. νήσιδες δύαι] Cf. Prom. 621. νήσισιν αἰκίαις. Eur. Iph. T. 973. νήσις βορᾶς. τὸ γῆρας] τὸ ῥίγος ingeniose et, ni fallor, vere corrigit Margoliouth, coll. Plat. Euthyphr. p. 4 D. ὑπὸ γὰρ λιμοῦ καὶ ῥίγους καὶ τῶν δεσμῶν ἀποθνήσκει.

1623. οὐχ ὄρας ὄρων τάδε] Cf. Prom. 448. κλύοντες οὐκ ἤκουον. Soph. Fr. 838, 2. ἀλλ' οὐδ' ὄρωντες εἰσορῶσι τὰμφανῆ. τάδε;] Qu. τάδε (sic). ἰατρομάντις] Cf. Eum. 62. ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος.

1625. γύναι, σὺ —] Qu. γυναικὶ (ἄμα) —.

1626. αἰσχύνουσ'] Leg. αἰσχύνας aut αἰσχύνων.

1627. Cf. 1634. ἐπειδὴ τῶδ' ἐβούλευσας μόρον.

1628. κλανμάτων ἀρχηγενῆ] Cf. Eur. Hipp. 881. αἰαῖ, κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.

1629. Ὀρφεῖ — χαρᾶ] Cf. Eur. Bacch. 561. ἔνθα ποτ' Ὀρφεὺς κιθαρίζων ξύναγεν δένδρεα Μούσαις, ξύναγεν θῆρας ἀγρώτας. Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν] Cf. Suppl. 768. εἶναι βύβλου (ῦ) δὲ καρπὸς etc. Soph. Oed. R. 717. παίδων δὲ βλάστας etc. El. 1400. πασῶν ἔβλαστε —.

1630. πάντ' ἀπὸ φθογγῆς] Qu. πάνθ' ὑπὸ φθογγῆς.

1631. ἠπίοις ὑλάγμασιν] νηπίοις ὑλάγμασιν Jacob. Karsten. Recte proculdubio. Cf. 1672. ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων.

1632. ἄξει] Qu. κνίζεις, provocas, irritas.

1634. ὅς οὐκ] Lege ὅστις γ'. Qu. ὅς γ'. Et sic Karsten. Cf. 1400. Soph. Phil. 1266. οὐ γάρ ποτ' εὖνον τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα, | ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαθῶν | ἀπεστέρηκας.

1636. Qu. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖ. Qu. καὶ λέγειν.

1637. ἐχθρὸς ἦ] ἐχθρὸς ὢν Herwerden. Deinde ἔχων δὲ τοῦδε σκῆπτρα νῦν πειράσομαι | ἄρχειν πολιτῶν (ἐκ τῶνδε τοῦδε χρημάτων — codd.) conj. idem. παλαιγενῆς] I. q. παλαιός.

1638. κρατῶν δὲ —] Qu. ἐκ τῶν δὲ — Jacob. Recte, opinor.

1639. Cf. Soph. El. 1462. ὡς, εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος | ἐξήρει' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρων νεκρὸν | στόμια δέχεται τὰμὰ μηδὲ πρὸς βίαν | ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύση φρένας. Diodor. Sic. II. 19. τῶν ζώων ἀπειθούντων τοῖς χαλινοῖς. πειθάνορα] Imo, ni fallor, πεισάνορα, ut τρουσάνωρ, δεισάνωρ, ῥηξάνωρ, φυξάνωρ, φθισήνωρ, ὄλεσήνωρ (Theogn. 399. ὄλεσήνορας ὄρκους), Στησήνωρ (Herod. V. 113. sive Στασάνωρ Strab. XIV. p. 683.), Πεισίστρατος, πεισίβροτος (Aesch. Cho. 361.), etc. Sed πείθαρχος est Pers. 366. et Πειθήνωρ, ni fallor, alicubi. Cf. στυγάνωρ (Prom. 724.), φιλάνωρ, etc.

1640. Qu. ζεύξω βαρείαις ξυμφοραῖς, vel βαρείαις ἐν δύαις, vel βαρείαις ἀλύσεσιν, vel ζεύξω ἦν βαρείαις συμφοραῖς —. (Pers. 1001. βαρεῖά γ' ἄδε συμφορά. Sept. 314. βαρείας — τύχας. Ag. 199. βαρεῖα — κήρ. Suppl. 105. πάθρα — βαρέα.) Vel ζεύξω δύαισι νήσισιν —. (Ipse Aegisthus minatur supra 1621. δεσμοὶ δὲ καὶ τὸ γῆρας (I. ῥῖγος) αἶ τε νήσιδες | δύαι, διδάσκειν ἐξοχώτατοι φρενῶν | ἰατρομάντις. Cf. Prom. 622. νήσισιν αἰκίαις.) Recte animadvertit Madvig, "In litteris οντιμη latet dativus substantivi feminini generis cum βαρείαις (littera σ intercidit ante σειραφόρον) significansque frenos frenorumve aliquam partem. Ἡνίαις, quod et versui et sententiae (?) satisfacit, a litteris videtur nimium discedere, sed utar eo donec propius repertum erit." Cf. Prom. 107. ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας. Eur. Her. 886. πρὸς βίαν | ἔζευξ' ἀνάγκη (αὐτόν). Eur. Hel. 262. τίνι πότμῳ συνεζύγη; Hipp. 1389. οἶα ξυμφορᾶ ξυνεζύγης. ζεύξω — σειραφόρον] Cf. 842. ζευχθεῖς ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος. Herod. VII. 85. χρέονται σειρήσι (funibus, restibus) πεπλεγμένῃσι ἐξ ἱμάντων. βαρείαις] παριεῖς Margoliouth. Ellipsin in βαρείαις (ζεύγλαις) tuetur Karsten (coll.

καιρίαν παίειν, ἴσην τίνειν, εὐθεϊαν κρίνειν, τροπαίαν πνεῖν, τρίτην ἐπενδίδωμι, διανταίαν οὐτάζειν, εὐθεϊαν ἔρπειν, etc.) Sed, loco diu perpenseo, sic potius corrigendum suspicor ζεύξω βαρείαις ζύγιον, οὐ σειραφόρον etc. Prom. 462. κᾶζενξα πρώτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα | ζεύγλαισι δουλεύοντα. οὔτι μὴ mss. οὔτι μὴν — Wieseler. Karsten, coll. Soph. Phil. 1275. ἀλλ' οὔτι μὴν (δὴ?) νῦν. Qu. οὔτι δὴ, vel οὐχ ὅπως, vel οὐκέθ' ὡς.

1641. Cf. Soph. Fr. 727. σὺ δὲ σφραδάζεις πῶλος ὡς εὐφορβία. δυσφιλής] δυσφιλεῖ Scal. Dind. conj. Karsten. I, e. odiosus. Cf. 1232. Cho. 624. 637. 1058. Eum. 54. Soph. Oed. C. 1258. ἐσθῆτι σὺν τοιαῦδε, τῆς ὁ δυσφιλής | γέρον γέροντι συγκατώκηκεν πίνος. Post πῶλον virgula tantum distinxerim, quum ad κριθῶντα spectent verba ἀλλ' ὅμως etc. ὁ δυσφιλής — ξύνοικος] Respicere videtur Sophocles Oed. C. 1258. τῆς (ἐσθῆτος) ὁ δυσφιλής | γέρον γέροντι συγκατώκηκεν πίνος. Cf. Simonid. Amorg. 6, 101. οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται, | ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεῶν. Supra 495. κόνις πηλοῦ ξύνουρος. Soph. Fr. 686. (λιμὸς) βαρὺς ξύνοικος, ὦ φίλοι, βαρὺς.

1642. μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται mss. μαλθακὸν σφε πέψεται Karst., coll. Arist. Vesp. 645. τὴν γὰρ ἐμὴν ὄργην πεπᾶνει χαλεπὸν etc. Herod. I. 161. οὐδεὶς — πέμματα ἐπέσσετο etc. Qu. μαλθακὸν σφε θήσεται.

1644. ἀλλὰ σὺν γυνή — ἔκτειν' ἀλλὰ σὴ γυνή Stanl. Cf. Soph. El. 302. ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος. Lege ἀλλὰ νιν —.

1645. χώρας μίασμα] Cf. Cho. 1028. πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος.

1649. δοκεῖς mss. δοκεῖ recte Aur. Cf. Sept. 635. γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς (δοκεῖ recte M. sup. σοι). et ad Ant. 1102.

1650. 1651. εἶα δὴ] Cf. Eur. Fr. 693. εἶα δὴ. 781, 8. ἀλλ' εἶα.

1650. τοῦργον οὐχ ἕκασ τόδε] Cf. Soph. Ph. 26. τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις.

1651. πρόκωπον] Qu. πρόκωπος. Cf. Eur. Or. 1477. πρόκωπον ξίφος ἐν χεροῖν ἔχων. Confer μονόκωπος (Eur.).

1652. ἀλλὰ μὴν κᾶγὼ —] Cf. Arist. Ach. 428. οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ μὴν (κᾶκεῖνος μὲν vulg.) κᾶκεῖνος ἦν | χωλὸς, etc.

1653. δεχομένοις λέγεις —] δεχομένοις λέγεις τὸν ὄρνιν (gl. θανεῖν σε?) Herw. ad Oed. R. 52. Cf. ad Soph. El. 668. ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν. Pl. 63. Herod. I. 63. φὰς δίκεσθαι τὸ ῥηθέν. VIII. 114. δεξάμενος τὸ ῥηθέν. Eur. Herc. 1185. εὐφημα φώνει. AM. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλει. Soph. Aj. 591. τοῖς ἀκούουσιν λέγε. Ion. 573. Arist. Pl. 63. τὴν τύχην δ' ἐρώμεθα] Cf. 1663. δαίμονος πειρωμένους. Sept. 506. θέλων ἐξιστορησαι (i. e. ἐκπειραθῆναι) μοῖραν ἐν χρεῖα τύχης. Legerim τὴν τύχην θ' αἰρούμεθα. ἐρούμεθα libri. ἐρώμεθα Schütz. Blomf. αἰρούμεθα Canter. Tyrwhitt. Karst.,

coll. Suppl. 380. ἀμηχανῶ δὴ — δραῖσαι τε μὴ δραῖσαι τε καὶ τύχην
ἐλεῖν (?). θανεῖν σε] Qu. θανεῖσθαι.

1655. ἔξαμῆσαι — δόστηνον θέρος] Cf. Pers. 822. ὄθεν πάγ-
κλαυτον ἔξαμῆ θέρος. πολλὰ] Leg. κάρτα.

1656. Cf. Eur. Alc. 673. παύσασθ'· ἄλις γὰρ ἡ παροῦσα συμ-
φορά. Ion. 975. καὶ νῦν πῆματων ἄδην ἔχω. ἄλις γ' ὑπάρχει]
Lege ἄδην —. Cf. 828. ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Pr. 585.
Vel πημονῆς δέ γ' (γὰρ) ἄλις ὑπάρχει. μηδὲν ἡματώμεθα mss.
μηδὲν αἱματώμεθα Stanl. μηδ' ἔθ' αἱματώμεθα Blomf. Karst. Malim
μηκέθ' αἱματώμεθα.

1657. στείχει' ἔνδον οἱ γέροντες πρὸς δόμους χοῖ πεπρωμένους |
πρὶν παθεῖν Wakef. S. C. § 30. στείχε καὶ σὺ χοῖ γέροντες Herm.
Franz. Dind. Schwerdt. ("Sed Aegistho quae dicenda erant supe-
rioribus versibus absoluta sunt; hae minae et jussa nihil omnino
ad eum pertinent", ut monuit Madvig.) στείχει' ἤδη χοῖ γέροντες
Madvig. Qu. στείχει', ὦ γέροντες, εἴσω —. (Exciderat εἴσω post
simile -ες). Vel στείχεθ' ὑμεῖς οἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρω-
μένοις | πρὶν παθεῖν εἴξαντες. πεπρωμένους τούσδε libri. πεπρω-
μένους Scal. πεπρωμένοις (i. e. rebus fato decretis) Madvig,
Jure miratur Karsten non offendisse criticos in δόμους πεπρω-
μένους.

1658. πρὶν παθεῖν ἔρξαντας αἰνά· χοῖν τάδ' — Schneidewin.
εἴξαντε καιρῶ Sch. στέρξαι δὲ καιρόν Faehse. Qu. ἔρξαι τόδ' ἔργον,
vel ἔρξαι δὲ καιρόν. ἔρξαντες] εἴξαντες recte Madvig. καιρόν]
αἰνεῖν alii. ἀρκεῖν Madvig. Qu. ἀξεπράξαμεν.

1659. εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις γ' ἔχοίμεθ' ἄν mss.
εἰ — ἄλις, δεχοίμεθ' ἄν Herm. (Cf. 1653.) εἰ — τοῦμπαλιν, δεχοί-
μεθ' ἄν Wecklein. (Quod ad τοῦμπαλιν, Wecklein confert Pers.
223. τῶμπαλιν δὲ τῶνδε. Ag. 1424. τοῦμπαλιν. Prom. 202. Xen.
Cyr. VIII. 4. 32. Herod. II. 19.) Qu. εἰ δέ πως (τις) μόχθων γένοιτο
τῶνδε λύσις, ἐλοίμεθ' ἄν.

1661. θανεῖν] κτανεῖν Elmsl. Frequens horum verborum est
confusio. παθεῖν] Leg. μαθεῖν.

1662. ἀπανθίσαι] ἀκοντίσαι feliciter Wakefield. Karsten. Quod
et ipse conjeceram. Cf. Suppl. 446. καὶ γλώσσα τοξεύσασ' ἃ μὴ' σι
καίρια, etc. Qu. ματαίαν γλώσσαν ἔξακοντίσαι. Anth. Pal. VII. 405. 6.
ὄρθα τοξεύσας ἔπη. Trag. adesp. 442. αἰσχρόν γ' ὅταν τις —
γλώσση ματαίους ἔξακοντίση λόγους. Eur. Suppl. 456. καὶ ταῦτα
μὲν δὴ πρὸς τὰ σ' ἐξηκόντισα. Tro. 114. ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσ-
σέως ἔξακοντίζω πόνους; Eur. Iph. T. 362. ὄσας γενείου χεῖρας
ἐξηκόντισα. Ion. 256. Andr. 365. Hec. 603. Cf. 1459. ἀπηνθίσω.

1663. κᾶκβαλεῖν ἔπη] Cf. Cho. 46. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκ-
βαλεῖν. Eur. Ion. 959. οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη. Herod.
VI. 69. ἔγνω ὡς ἀνοίη τὸ ἔπος ἐκβάλαι τοῦτο. Hom. Od. 4, 503.
εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἐκβαλε. Plat. Resp. V. 473 E. Crit. 46 B.

Er. VII. 344 D. Hippocrat. init. ἵνα τι καὶ ἡμεῖς τῶν σοφῶν ζημιάτων ἐκβάλωμεν. Arist. Ran. 595. εἰ — ἐκβαλεῖς τι μαλθακόν.

1664. σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτήτων κρατοῦντα mss. σώφρονος γνώμης ἁμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα προσκυνεῖν Peil., coll. Prom. 936. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰεί. Qu. τοὺς κρατοῦντας οὐ πρέπει, vel τὸν κρατοῦντ' οὐ καίριον. γνώμης δ'] Lege γνώμης θ'.

1665. προσσαίνειν] Cf. Prom. 835. τῶν δὲ προσσαίνει σε τί; Eur. Hipp. 866. καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου — προσσαίνουσί με.

1667. ἀπενθύνη] Cf. Soph. Aj. 71. τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας | δεσμοῖς ἀπενθύνοντα. 542.

1668. οἶδ' ἐγὼ —] Cf. Eubul. com. III. 208. κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν, | οὗ ῥᾶσ' αἰεὶ πεινῶσι Κεκροπιδῶν κόροι | κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιτούμενοι. Eur. Bacch. 617. ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο. Phoen. 396. αἰ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος. Soph. Ant. 1262. ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο. Menand. mon. 42. αἰ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν.

1669. προᾶσσε, παίνου] παῖς, ἀγάλλου δὴ F. G. Schmidt. Qu. προᾶσσ' ἄ σοι δοκεῖ. προᾶσσε] Prosper. Cf. Prom. 939. δράτω, κρατεῖτώ — ὅπως θέλει. Qu. καὶ σὺ παίνου —. ἐπεὶ πάρα] Redde, quandoquidem licet.

1670. μωρίας] Sermonis stulti. Sic alibi μῶρα ἔπη. χάριν] χρόνω conj. Weckl., coll. 1666. Suppl. 732. Cho. 935. 295. Ag. 702. Eum. 498. τῆσδ' ἐπηρείας, γέρον F. G. Schmidt. Qu. τῆσδε μωρίας, γέρον. ἴσθι — δώσων] Cf. Soph. El. 298. Aj. 1174. Ant. 1065. 460. Arist. Ach. 325.

1672. μὴ προτιμῆσης ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων] Criminationum, objurgationum. ματαίων τῶνδ' ὑλάγμαθ', ὡς ἐγὼ Rauchenstein. Fort. μάταια ταῦθ' ὑλάγμαθ', ὡς ἐγὼ —. (προτιμᾶν τι est Eum. 640. 739.) Cf. ad Pl. 883. οὐδὲν προτιμῶ σου. Dem. p. 80. κινδύνους, ὧν οὐδὲν προτιμᾶ. ματαίων — ὑλαγμάτων] Cf. 1631. νηπίοις ὑλάγμασιν. Arist. Vesp. 140. Αἴσωπον — θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.

1673. Qu. τῶνδε πημάτων τέλος (ἄκος, λύσιν). Cf. 1658. (Fortasse excidit vox τέλος propter subjecta verba τέλος Ἀγαμέμνονος). Vel τῶνδε τῶν μόχθων ἄκος. (Cf. 1659. εἰ δέ τις μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄκη, δεχοίμεθ' ἄν.) Vel πάντα τὰν δόμοις καλῶς.

C H O E P H O R O E.

1. πατρῶ' ἐποπτεύων κράτη] Cf. 489. 583. 985. 1063. et 127. πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους. Sept. 640. καλεῖ πατρῶας γῆς ἐποπιῆρας λιπῶν | τῶν ὧν γενέσθαι. Eum. 220. 224. Ag. 1270. 1579.

Diphil. com. IV. 388. ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη — τόπον. Soph. El. 1374. χωρεῖν ἔσω (ἔργον νῶ) πατρῶα προσκύσανθ' ἔδη | θεῶν. χθόνιε] Cf. 125.

4. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῶδε] τύμβου — τοῦδε corrigit Naber, coll. 200. ἄγαλμα τύμβου τοῦδε.

5. κλύειν, ἀκοῦσαι valet auditu percipere (ξυνιέναι), κλύειν simpliciter audire, ut monuit Klausen. Cf. ad Prom. 448. κλύοντες οὐκ ἤκουον. Eur. Phoen. 919. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα.

6. πλόκαμον — πενθητήριον] Sic κόμα πενθήρης Eur. Phoen. 332. πένθιμοι κουραὶ Suppl. 972. Cf. λυμαντήριος Ag. 1438. etc.

8. παρῶν ὤμωξα] Cf. 1014. νῦν ἀποιμῶζω παρῶν (αὐτόν).

11. φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα] Cf. 17. 24. Eur. Hel. 1204. Ἄπολλον, ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφῳ πρέπει. Alc. 1050. ὡς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει. 512. Soph. Fr. 706. γυναικομίμοις ἐμπρεπεις ἐσθήμασιν.

12. νερτέροις] Qu. νερτέρων.

14. ἐπεικάσας τύχῳ] Cf. 949. Δίκαν δέ νιν etc. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν; Suppl. 558. Eur. Iph. T. 1321. ὦ θαῦμα, πῶς σε μείζον ὀνόμασας τύχῳ; Hipp. 825. τίνα τύχαν σέθεν | βαρύποτμον, γύναι, προσανδῶν τύχῳ; Soph. El. 663. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κῦρῳ | κείνου; Phil. 222.

16. οὐδέν ποτ' ἄλλο] Cf. ad Arist. Vesp. 984.

17. τὴν ἐμὴν] τήνδ' ἐμὴν Blomf. ad Pers. 690. πένθει λυγρῶ πρέπουσαν] Cf. 731. Eur. Alc. 512. τί χρῆμα κουρᾷ τῆδε πενθίμῳ πρέπεις; Iph. A. 1618. πένθους λυγροῦ. Cf. Pers. 609. Eum. 107. Soph. El. 1187. ὄρων σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.

19. γενοῦ δὲ] Leg. γενοῦ τε. θέλων ἐμοί] θέλοντί μοι Herw., coll. 522. θέλοντι δ' εἶπερ οἷσθ' ἐμοὶ φράσον τάδε. θέλων] Cf. 814. ξυλλάβοι — θέλων. 522. 765. 793. 814. Suppl. 144. Ag. 644. Pind. Isthm. VI. 43. θυμῶ θέλων ἄραν ἀκούσας. Soph. Fr. 607. ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται.

21. προστροπή] Supplicatio. Cf. Eur. Her. 109. ἰκεσίαν — ξένων προστροπᾶν.

23. χοᾶν Casaub. malit Blomf. ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ] Cf. Arist. Ran. 1361. ὦ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας ὀξυτάταιν χεροῖν Ἑκάτα (ex Aeschilo).

24. παρηῖς —] Cf. Eur. Andr. 828. σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε δαίτ' ἀμύγματα θήσομαι. Suppl. 76. διὰ παρηῆδος ὄνυχα λευκὸν αἵματοῦτε χρωῖτά τε φόνιον. Herc. 653. Soph. Aj. 631. χερόπλακτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας. ἄλοκι] Cf. Rhés. 796. βαθειᾶν ἄλοκα τραύματος λαβῶν. Herc. 164. δορὸς ταχειᾶν (βαθειᾶν?) ἄλοκα.

26. δι' αἰῶνος] Cf. Ag. 554. τὸν δι' αἰῶνος χρόνον. ἰνγμοῖς] Cf. Eur. Her. 127. τί δῆτ' ἰνγμῶν ἦδ' ἐδεῖτο συμφορᾶ; Ab ἰύζειν (i. e. ἰοὺ λέγειν). Confer v. μυγμός a μύζω.

28. ὑφασμάτων λακίδες] Cf. Pers. 835. λακίδες ἀμφὶ σώματι | στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων. Arist. Ach. 423. λακίδας — πέπλων (trag.). ἔφλαδον] Dissiluerunt. Cf. Theocr. V. 148.

ἄλγεσιν] Qu. ἀλγέων.

32. τορὸς — φόβος] Cf. 35. Prom. 181. διάτορος φόβος, Cf. ad Sept. 564.

33. δόμων] Qu. φρενῶν.

34. κότον πνέων] Cf. 951. Eum. 840. πνέω τοι μένος ἄπαντά τε κότον. Soph. El. 610. μένος πνέουσαν.

36. ἐν δώμασιν βαρὺς πίτων] Cf. Pers. 515. ὡς ἀγὰν βαρὺς etc. Suppl. 650. βαρὺς δ' ἐφίζει.

40. περιθύμως] Cf. Sept. 725. περιθύμους κατάρας. Soph. El. 128. ὡς ὁ τάδε πορῶν ὄλοιτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν. 1466. Ant. 1259. Tr. 808.

41. τοῖς κτανοῦσί τ'] τοῖς κρατοῦσί τ' Naber.

42. τοιῶνδε (pro τοιάνδε) — κακῶν malit Herwerden.

43. χάριν ἄχαριν] χάριν ἀχάριτον Elmsl. ad Iph. T. 566., coll. v. ant. 54. σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρῖν. Cf. Iph. T. 566. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο (ἀχάριτον ὤλετο Elmsl.). Phoen. 1745. χάριν ἀχάριστον (ἀχάριτον Elmsl.). Hel. 175. φόνια χάριτας (φόνι' ἀχάριτά θ' Elmsl.). Cf. Ag. 1545. ἄχαριν χάριν.

45. γαῖα μαῖα] Cf. 66. ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. Sept. 16. γῆ τε μητροί. Prom. 90. παμμητορ τε γῆ. Eur. Fr. 944. καὶ Γαῖα μητερ. ἰάλλει] Cf. 497. Prom. 659. Supra ἰαλιτὸς 22.

46. ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν] Cf. ad Ag. 1663. ἐκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα. Eur. Ion. 959. οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη.

48. πεσόντος αἵματος πέδω] Cf. Eum. 471. πέδω πεσών. Eur. Ion. 457. ἰὸς — πέδω πεσών. Or. 88. δεμνίοις πέπτωχ' ὄδε. Soph. El. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδω. πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v.

51. βροτοστυγεῖς] Cf. Prom. 824. Γοργόνες βροτοστυγεῖς.

52. ἀνήλιοι] Imo ἀνάλιοι. δνόφοι καλύπτουσι δόμους] Cf. Eum. 380. δνοφεράν τιν' ἀγλὴν κατὰ δώματος αὐδᾶται (?). Pers. 535. ἄστν τὸ Σούσων — πένθει δνοφερωῶ κατέκρυσας. Infra 811. δνοφερᾶς καλύπτρας.

54. ἀδάματον] Cf. Soph. Oed. R. 1314. ἄφατον ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον.

59. τὸ δ' εὐτυχεῖν, τόδ'] τὸ δ' εὐτυχεῖν τόδ' Roszbach de Chor. p. 11.

60. θεός τε —] Cf. Eur. Hel. 560. ὦ θεοί· θεὸς γὰρ καὶ τὸ γιγνώσκειν φίλους.

62. ἐν φάει] In luce, in vita, i. e. in plena luce, in media vita.

63 sq. Cf. 1009. μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ. "The very word 'twilight' is the time tween light and darkness. Φάος has

been mentioned just before, and is therefore easily understood to be the other limit of the μεταίχμιον." (Green on Aves v. 187.).

64. μένει χρονίζοντ' ἄχη] μένει χρονίζοντας ἄχη Dind. μένει χρονίζοντ' ἀτυχῆ Herm. ἄχη χρονίζοντα βλύειν Weil. τὸ δ' — μένει χρονίζον τε βρύει K. O. Müller. Qu. μένειν χρονίζοντα ποιεῖ, vel μένειν χρονίζοντ' αὐτ' ἐᾷ. (Schol. ἄλλοις δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἐᾷ τὴν τιμωρίαν, οὐκ ἀθρόως αὐτοὺς ἀμυνομένη.) βρύει ex v. 70. venisse vidit Hermann.

65. ἄκρατος mss. ἄκρατος (i. e. pura, mera) Schütz. Dind. Recte fortasse. Qu. ἄφαντος obscura. Cf. ad Soph. Trach. 743. φανθέν (al. κρανθέν). Sed nil temere mutandum. Tres status indicantur, lux (vita media), crepusculum (senectus), mors. His adjunguntur epitheta ταχεῖα, χρονία, ἄκρατος (irrita). Schol. ἄλλοις δὲ σκότος καλύπτει, ὡς μηδ' ὄρασθαι ὑπ' αὐτῆς· ὁμως ὁ φόνος πέπηγεν καὶ οὐ διαρρεῖ, ἀλλ' ἐπέξεισιν ἑαυτὸν.

66. ἐκποθεν mss. ἐκποθένθ' Schütz. δι' αἷμ' ἄπαξ ποθέν δ' — Wecklein, coll. Ag. 1019. Eum. 647. ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ] Cf. 45. ἰὼ γαῖα μαῖα.

67. τίτας] I. e. vindex. Cf. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται. Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας (impunitus). Forma Homericæ est ἀντιτος, Π. ὦ. 213. Sed legerim μέλας. Sic Eur. El. 318. αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας μέλαν σέσηπεν (πέπηγεν?).

69. διαλγῆς ἄτα] Qu. βαρεῖ' ἄτα.

71. οἴγοντι] θιγόντι Scal. Steph. Blomf. Bamb. Recte. Cf. 66. οὔτι] οὔτε Both. Herm. etc. νυμφικῶν ἐδωλίων] Cf. Sept. 454. πωλικῶν θ' ἐδωλίων. Soph. Aj. 1277. ναυτικοῖς ἐδωλίοις.

72. πόροι] Ἄν ῥόοι? ὁδοῦ] Ἄν ὁμοῦ?

73. βαίνοντες] Ἄν ῥέοντες?

74. ἰοῦσαν] κλύσειαν ἄν Bamb. Franz. Recte. Idem et ipse conjeceram.

77. δούλιον] δούλιόν μ' Conington. Recte.

78. δίκαια καὶ μὴ δίκαια] Cf. Solon. ap. Diogen. II. 99. ἀρχῶν ἄκουε καὶ δίκαια κᾶδικα.

79. πρέποντ'] Ἄν δοκοῦντ'?

80. φερομένων] Ἄν φερομένην?

81. κρατούση] Leg. κρατούσα. δακρῶ] δακρυχέω V. D. in Class. Journ. II. 564. δακρῶ corruptum jure habet Porson. ὑφ' εἰμάτων] Cf. Soph. Aj. 1145. ὑφ' εἵματος κρυφείς (κρυβείς al.). Eur. Hec. 346. δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα.

82. δεσπόταν mss. δεσποτᾶν Stanl. Cf. ad 53.

83. πένθεσιν παχνουμένη] Cf. Eur. Hipp. 803. βρόχον κρεμαστὸν ἀγχόνης ἀνήπατο. | ΘΗ. λύπη παχνωθεῖσ' ἢ ἀπὸ συμφορᾶς τινός; Ag. 1512. πάχνα κουροβόρω. Lege — παχνουμένα.

84. δωμάτων εὐθήμονες] Cf. Apoll. Rhod. I. 569. τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῆ etc.

87. τύμβω] τί φῶ Ahrens. Cf. 118. 91. Om. δέ.
 89. παρὰ] An τάδε?
 91. τῶνδ' — θάρσος] Cf. Prom. 16. τῶνδε τόλμαν. οὐδ' ἔχω τί φῶ] Cf. Eur. Hel. 572. ἐγὼ δὲ Μενέλεώ γέ σ', οὐδ' ἔχω τί φῶ. Soph. Oed. C. 317. καί φημι κάποφημι, κοῦκ ἔχω τί φῶ. Prom. 925. οὐδ' ἔχω τίς (l. τί) ἄν γενοίμαν.
 92. χέουσα τόνδε πέλανον] Cf. Eur. Fr. 912, 2. σοὶ τῶ πάντων μεδέοντι χοήν | πέλανόν τε φέρω.
 94. ἔστ' mss. ἴσ' Bamberg. Dind. ἔσθλ' Elmsl. ad Her. 387., coll. Pers. 222. (Recte. Cf. 148. et Pers. 220. πρηνεμένη δ' αἰτοῦ τάδε — ἔσθλά σοι πέμπειν etc.) εὖ τ' Elmsl., coll. Eur. Alc. 1007. Andr. 751. Qu. ἔστ', ἀντιδοῦναι —.
 95. τε mss. γε Stanl. Blomf. τῶν κακῶν] τῶν καλῶν Elmsl. l. l.
 97. πατήρ, τάδ' ἐκχέουσα] Qu. πατήρ ποτ' (vel τότε) ἐκχέουσα.
 98. ἐκπέμψας] An ἐκρίψας? Qu. ἐκπέμψας, πάλιν, | δικούσα etc.
 99. ἀστροφροῖσιν ὄμμασιν] Cf. Theocr. XXIV. 94. ἄψ δὲ νέεσθαι | ἄστρεπτος.
 100. ἔστὲ] Estote.
 102. ἔνδον καρδίας] An αὐτὰ καρδίᾳ? Requiritur enim obiectum.
 105. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον] Cf. Soph. El. 1457. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι (sic L. τυγχάνει al.) τάδε. Ag. 1049. πείθοι' ἄν, εἴ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἴσως. 1365. χαίροιτ' ἄν, εἴ χαίροιτ'. et Horatianum illud, 'si quid novisti rectius istis, | candidus imperti.' εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον] Cf. Fr. 65 a. Ζεὺς τοι τὰ πάντα χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον. ἔχοις] ἔχεις Jacobs. Blomf. Male. Cf. Ag. 1049.
 109. σεμνὰ] An χρηστά?
 111. πρῶτον μὲν αὐτήν] An πρῶτον σεαυτήν? Sed cf. Ag. 1544. κτείνασ' ἄνδρα τὸν αὐτῆς. αὐτήν] Pro ἑμαυτήν. Cf. 1014.
 112. ἐπεύξομαι mss. ἐπεύξωμαι Dobr. Dind. Recte.
 113. ἤδη φράσαι] ἤδη φρασας Naber, quum incongruum hic sit verbum medium φράζεσθαι.
 115. κεῖ θυραῖός ἐσθ' ὄμως] Cf. ad Sept. 718. καίπερ οὐ στέργων ὄμως.
 116. τοῦτο κάφρένωσας —] Qu. τοῦτό μ' ἐφρένωσας οὐ λελησμένον.
 121. τι φράζουσ'] Qu. φράσον τόδ'.
 122. μούστιν] Qu. μ' αἰτεῖν.
 124. (ἄρηξον), Ἐρμῆ supplent Herm. Kl. (ἔριούνι) Ἐρμῆ Nauck. ad Fr. 729. Cf. Eur. Hec. 791. οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν οὔτε τοὺς ἄνω δείσας. Hor. Od. I. 10. 19. 'superis deorum gratus et imis'.
 125. Cf. Sept. 640. καλεῖ — θεοὺς — ἐπόπιηρας — γενέσθαι. κηρύξας] I. q. καλέσας. Ἐρμῆ χθόνιε] Cf. ad 1.

126. πατρώων —] Cf. Sept. 648. Suppl. 325. Eur. El. 209. δωμάτων ἐπισκόπους] Cf. Eum. 690. ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον. 903. ὅποια νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα. 518. φρενῶν ἐπίσκοπον. Sept. 272. θεοῖς πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις. Soph. Aj. 976. βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

129. χέουσα — χέριβας] Cf. Soph. El. 84. πατρός χέοντες λουτρά. βροτοῖς] Leg. νεκροῖς aut φθιτοῖς (Herm.). Cf. ad Soph. El. 1066. ὦ χθονία βροτοῖσι (φθιτοῖσι?) φάμα.

130. πατέρ' (πατέρ G.) ἐποίκτειρον (ἐποικτείροντ' G.) ἐμὲ mss. Qu. καλοῦσα πατέρ', ἐποικτείρειν ἐμὲ etc. Vel καλῶ σε, πάτερ, ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ | φράσον τ' Ὀρέστην πῶς ἀνάξομεν (κατ.) δόμους.

131. πῶς ἀνάξομεν δόμοις] τῶνδ' ἀνάστατον (aut ἀπόξενον) δόμων F. G. Schmidt, coll. Soph. Oed. C. 429. Tr. 39. Trag. adesp. 325, 2. Qu. σῶν κατάστησον δόμοις. πῶς ἀνάξομεν δόμοις] φῶς τ' ἀναψον ἐν δόμοις V. D. in Class. Mus. I. 267. Qu. πῶς ἀνάξομεν (vel κατ.) φράσον. Vel ὡς ἀνάσσωμεν. Qu. φράσον. Vel — σῶν καθιστάναι δόμοις. Vel potius — σῶν κατάγαγέ μοι δόμους (κατάστησον δόμοις). Qu. — ὦδε πέμψον ἐς δόμους. Cf. 139. Pro πῶς fort. σῶν, aut ὦδ', aut ὡς.

133. πεπραμένοι — ἀλώμεθα] Orestes et Electra, quum revera unus ille exul sit. Cf. 254. ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων. Cf. 915. διχῶς (αἰσχρῶς?) ἐπράθην ὦν ἐλευθέρου πατρός.

134. ἀντηλλάξατο] Pro viro priore.

135. ἀντίδουλος] Cf. Fr. 194. ἔππων ὄνων τ' ὄχεῖα καὶ ταύρων γονὰς | δούς ἀντίδουλα. ἐκ δὲ χρημάτων] Imo ἐκ δὲ δωμάτων. Vel ἀπὸ δὲ χρημάτων. Cf. 275. ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον.

137. πόνοισι] θρόνοισι Schmidt (coll. 975. σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι. Eur. Andr. 699.) δόμοισι malit Naber.

138. σὺν τύχῃ τινὶ] Cf. Sept. 472. σὺν τύχῃ δέ τω. Soph. Oed. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τω | σωτηῆρι βαίη. Aj. 853. σὺν τάχει τω.

140. σωφρονεστέραν πολὺν] σωφρονεστέραν τρόπους F. G. Schmidt, coll. Men. Fr. 160. ἔνεισι καὶ γυναιξὶ σώφρονες τρόποι. σωφρονεστέρα πολὺν (et mox εὐσεβεστέρα) Mein. Recte, opinor. Cf. Hor. Epist. I. 16, 61. 'Da mihi fallere, da justo sanctoque videri.'

143. λέγω] Fort. αἰτῶ. φανῆναί σου, πάτερ mss. φανῆναί σ', ὦ πάτερ, Blomf. Recte, opinor. φανῆναι — τιμάορον] Cf. Soph. El. 1155. ὡς φανούμενος | τιμωρὸς αὐτός (αὐτοῖς?).

144. ἀντικατθανεῖν] ἀντικατακτανεῖν v. l. ap. schol. Unde ἀνταποκτανεῖν conj. Dobr. coll. Hec. 266. Vide Iph. T. 715. Qu. ἀνταποκτανεῖν δίκη. δίκη Pors. Blomf. Cf. Ag. 331. infra 490.

τιμάορον] Forma soluta ut αὐτοέντης (αὐθέντης).

145. τῆς κακῆς ἀρᾶς] τῆς καλῆς ἀρᾶς Blomf. ἐν μέσῳ] Cf. Eur. Phoen. 592. 598. Med. 815.

147. ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι —] Cf. 94. Pers. 645. πέμπετε δ' ἄνω οἶον κτλ. 220. πρευμαμένη δ' αἰτοῦ τάδε — ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνω τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος.

150. κωκυτοῖς ἐπανθίζειν] κωκυτοὺς ἀπανθίζειν conj. Con., coll. Suppl. 72. γοεδνά δ' ἀνθεμίζομαι. Qu. ὑμᾶς δὲ κωκυτοὺς ἐπευφημεῖν χρεῶν. ἐπανθίζειν] Cf. Sept. 951. ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοισί γε δόμους (γενεὰν Herm.).

151. παιᾶνα —] Cf. Eur. Alc. 424. ἀντηχήσατε | παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνθῳ θεῷ. Pers. 619. χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων | ὕμνους ἐπευφημεῖτε. Eur. Suppl. 99. νεκρῶν τε θρήνους.

152. καναχῆς] Gl. ἠχητικόν. Schol. καναχηδὸν δακρύετε. ὀλόμενον] ὀρόμενον Naber, coll. Sept. 87. ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. 117. κῦμα — καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον. 423. et ad Suppl. 782. Mendosum videtur ὀλόμενον.

154. πρὸς ἔρυμα —] Cf. 926. ἔοικα θρηγεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην. κακῶν κεδνῶν τ'] κεδνῶν κακῶν τ' Blomf.

156. πρὸς ἔρυμα τόδε] κλύε δέ μοι, σέβας, κλύ', ὦ δέσποτ' Bamberg. prob. Weckl.

157. ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός] Cf. 853. Ag. 546. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν. 805. ἐπ' ἄκρας φρενός.

158. σέβας, ὦ δέσποτ'] An τάδ' ἔπη, δέσποτ'.

160. ἀνήρ — Σκύθης] I. e. ferrum, ferreum telum.

167. ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ] Cf. 1024. πρὸς δὲ καρδία etc. Prom. 881. καρδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει. Eur. Bacch. 1289. λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πήδημ' ἔχει. Herc. 871. τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω καὶ καταυλήσω φόβῳ. Callim. H. Del. 139. φόβῳ δ' ὠρχήσατο πᾶσα | Θεσσαλίη. Arist. Nub. 1392. οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας | πηδᾶν ὅ τι λέξει. Anaxandr. III. 198. ὦ πονηρὰ καρδία, | ἐπιχαιρέκακον ὡς εἶ μόνον τοῦ σώματος· | ὀρχεῖ γὰρ εὐθύς, ἄν (I. ἄν τιν') ἴδης δεδοικότα. Trag. Fr. adesp. 143. πηδῶν δ' ὁ θυμὸς ἔνδοθεν μαντεύεται.

168—204. Cf. Soph. El. 909. Eur. El. 509—527.

168. τομαῖον — βόστρυχον] I. e. sectum cinnamum. Cf. 229. Eur. Alc. 100. χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις τομαῖος. Nicand. Ther. 52. καὶ ἡ προῖνεσι τομαίη | κέδρος. Eur. Iph. T. 703. καὶ δάκρυ' ἀδελφῆ καὶ κόμας δότω τάφῳ. Alio sensu ἄκος τομαῖον 539. Suppl. 268. τάφῳ] Qu. πέλας (gl. τοῦ τάφου).

170. εὐξύμβολον — δοξάσαι] Cf. Soph. Tr. 694. ἄφραστον ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.

172. οὐκ ἔστιν — νιν] Redde, There is no one except me (one) to have cut it. Cf. Ag. 620. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά. Prom. 291. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί. Eur. Alc. 52. οὐκ ἔσθ' ὅπως Ἄλκηστις ἐς γῆρας μόλοι. Qu. οὐκ ἔσθ' ὅς ἄν νιν πλὴν ἐμοῦ γ' ἐκείρετο. Vel — πλὴν ἐμοῦ σφ' ἐκείρατ' ἄν. Cf. 189. ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἢ τεκοῦσ' ἐκείρατο. De

constructione v. Monk. ad Alc. 117. *πλήν ἐμοῦ]* *πλήν ἐνὸς*
 Dobr. Dind. *πλήν ξένου* Weil. Herw. *κείραιτό νιν]* *σφ' ἐκείρατο*
 Herwerden. Fort. *σφ' ἐκείρατ' ἄν.*

173. *πενθῆσαι τριχί]* Cf. 8. Eur. Or. 458. *κουρᾶ πενθίμω.*
 Suppl. 973. *πένθιμοι κουραί.*

174. *δμόπτερος]* Cf. Pers. 559. Eur. El. 530. *βοστρύχους δμο-*
πτέρους. Aesch. Suppl. 328. *πόνου δ' ἴδοις ἄν οὔδαμοῦ ταῦτόν*
περόν.

175. *τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν]* Cf. Eur. Iph. T. 256. *ἐκεῖσε δὴ*
'πάνελθε ποῦ νιν εἴλετε | τρόπῳ θ' ὁποῖω· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
 493. *τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.* Soph. Phil. 233. *Ἑλληνές ἐσμεν·*
τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

177. *μῶν οὖν]* Cf. ad Arist. Pac. 527. Qu. *μή νυν — ἦ τόδε.*

178. *προσιέδεται]* Cf. Ag. 772. *εἰδομέναν τοκεῦσιν.*

180. *κουρίμην]* Leg. *κούριμον.* Cf. Agathon. Fr. 3. *κουρίμον*
χάριν τριχός. Eur. Or. 955. *σίδαρον ἐπὶ κάρᾳ τιθεῖσα κούριμον.*

181. *εὐδάκρυτα]* Cf. Ag. 442. *ψῆγμα δυσδάκρυτον.* Qu. *αὐ*
δακρυτά.

183. *καρδίας]* Leg. *καρδιά.* Cf. Pers. 880. *τᾶδε γὰρ προσήμεναι.*
 Ag. 1191. *δώμασιν προσήμεναι.* 1617. *νερτέρᾳ προσήμενος κώπη.*
 Suppl. 383. *τοῖς πέλας προσήμενοι.* Sept. 696. *μοι — προσιζάνει.*
 Ag. 834. *ἰὸς καρδίαν (l. καρδιά) προσήμενος.* 976. *δειμα προστα-*
τήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. 179. 1121.

185. *δίψιοι]* *δίπτυχοι* Herw. Qu. *δακρύων.*

186. *πλημμυρίδος]* Cf. Eur. Alc. 181. *πᾶν δὲ δέμνιον | ὀφθαλ-*
μοτέγκτω δεύεται πλημμυρίδι.

187. *ἐλπίσω]* Aoristi subjunctivus. Cf. 171. *πῶς — μάθω;*
 844. *πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;*

188. *τῆσδε δεσπόζειν φόβης]* Cf. Ag. 543. *τοῦδε δεσπόσω λόγου.*
 Pers. 241.

189. *ἀλλ' οὐδὲ μὴν]* Anglice, nor yet, still less etc. *νιν*
— ἐκείρατο] Cf. 172. *οὐκ ἔστιν ὅστις πλήν ἐμοῦ κείραιτό νιν. νιν]*
 Sc. *τὴν φόβην.*

190. *ἐμὴ δὲ μήτηρ —]* Cf. Soph. El. 1194. *μήτηρ καλεῖται,*
μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ (ἔστ' ἴση?).

191. *δύσθεον]* Qu. *δυσμενές.*

192. *ἐγὼ δ' ὅπως —]* *ἐγὼ δὲ πῶς —;* conj. Blomf. Schol.
λείπει οὐκ ἔχω. τάδ' αἰνέσω] Qu. *φάσκω (λέξω) οὐκ ἔχω.* Id
 enim postulat sensus.

193. *ἀγλαῖσμα]* Cf. Soph. El. 908. *μή του τόδ' ἀγλαῖσμα πλὴν*
κείνου μολεῖν. (De cincinno Orestis in tumulto Agamemnonis
 reperto.) Eur. El. 325. *πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαῖσμάτων.* Hel. 11. 289.
 Ag. 1312.

194. *σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος*] Cf. Eur. Ion. 685. οὐ γὰρ με σαίνει θέσφατα etc. Epigr. inc. Anal. III. p. 157. ἀπρόηκτοις ἐλπίσι φαινόμεθα (σαιν. recte Pors.).

195. *εὐφρον'*] ἢ φρέν' F. G. Schmidt. Leg *ἔμφρον'* (intelligent). Cf. 517.

196. *'κινυσόμην*] Cf. Prom. 157. νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας — πέπονθα.

197. *ἀλλ' εὖ σαφηνῆ* mss. *ἀλλ' ἢ παρῆν μοι* F. G. Schmidt. Qu. *ἀλλ' εὖ σάφ' ἤδη*, ut jam Porson. ἀποπτύσαι] ἀποπτύξαι Porson. Qu. ἀποπτύσαι, vel ἀπέπτυσσα.

199. ἦ] Or whether. Qu. ἦ ξυγγενῆς εἰ ἴθηκε συμπενθῶν, ἔχειν?

200. *τιμῆν*] *τιμῆ* P. Voss.

203. *στροβούμεθα*] Cf. Arist. Ran. 817. *μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα στροβήσεται.*

206. *ποδῶν δ' ὅμοιοι* M. *ποδῶν ὅμοιοι* Turn. Qu. *αὐτῶ ἴ' ὅμοιοι* (i. e. τοῖς ποσὶν αὐτοῦ), vel *ποδῶν ὅμοιοι τοῖς ἐμοῖσι κάμφορεῖς.*

210. *συμβαίνουσι τοῖς —*] Cf. Herod. II. 3. ἐθέλων εἰδέναι εἰ συμβήσονται τοῖσι ἐν Μέμφι. Arist. Eq. 220. *χρησμοί τε συμβαίνουσι* etc. Soph. Tr. 1164.

212. *τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα*] Angl. 'declaring the ratification of your prayers (so far).'

213. *ἐπαγγέλλουσα*] Requiritur participium (*αἰτοῦσα*, rogans) significans, quo sensu ut usurpetur *ἐπαγγέλλειν* vereor. Qu. *εὐχὰς — (ἐμὰς?) αἰτοῦσα.*

214. *ἐπεὶ — κρυῶ;*] Cf. Arist. Ran. 655. *ἐπεὶ προτιμᾶς γ' οὐδέν;* Plat. Gorg. 474 B. *ἐπεὶ σὺ δέξαι' ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν; ἕκατι δαιμόνων*] Cf. 436. 437. Eum. 759. Arist. Lys. 306. *τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ.* Pind. Isthm. IV. 1. *ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία κέλευθος.* Archil. Fr. 68. *θεῶν — ἕκητι.* Eur. Ion. 1357. Herc. 277.

215. *εἰς ὄψιν ἤκεις —*] ἤκουσ' requirit Naber. Cf. Eur. Phoen. 201. *πόθου | ἐς τέρψιν ἤλθες ὧν ἔχρηζες εἰσιδεῖν.* Soph. El. 2.

216. *καλουμένην*] Invocanti, auxilium imploranti.

217. *πολλά σ' ἐκπαγλουμένην*] Qu. *πολλά σοι καλουμένην.* Vel *πολλά σὺκπαγλουμένην* (σοι ἐκπ.).

218. *πρὸς τί*] Angl. in what respect. *δῆτα*] Malim δὴ γῶ. *κατενυγμάτων*] Qu. *τῶν εὐγμάτων.*

220. *δόλον — πλέκεις;*] Cf. Fr. 312. *δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.* Plat. Conv. 203 D. *θηρευτῆς δεινός, αἰεί τινας πλέκων μηχανὰς καὶ πόριμος,* Aelian. H. A. III. 30. *πλέκειν — μηχανὰς δεινότατος.* Arist. Vesp. 644. Lys. 727. Eur. Andr. 66. Sic alibi *πλέκειν μηχανὰς, παλάμας, λόγους,* etc.

221: αὐτὸς κατ' αὐτοῦ mss. Lege αὐτὸς καθ' αὐτοῦ, vel κατ' αὐτὸς αὐτοῦ —. αὐτοῦ] I. e. ἐμαντοῦ. Sic αὐτῶν (pro ἡμῶν αὐτῶν) Sept. 181. Cf. Soph. Oed. R. 138. Aj. 1132. El. 285.

222 sq. Cf. Soph. El. 880. ἀλλ' ἢ μέμνησας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς | σαντῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελαῖς;

223 sq. Cf. Arist. Eq. 365. ἐγὼ δέ γ' ἐξέλεξω σε τῆς πηγῆς θύραζε κύβδα. | ΧΟ. νῆ τὸν Ποσειδῶ κἀμὲ τᾶρ', ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκησ.

223. ἐμοῖσιν ᾄρ' mss. ἐμοῖσιν Vict. Dind. ἐμοῖς ᾄρ' Turn. Pors. Legendum aut ἐμοῖς ᾄρ' aut ἐμοῖς τᾶρ'. Cf. Arist. Eq. 366. νῆ τὸν Ποσειδῶ κἀμὲ τᾶρ' (ἔλξεις), ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκησ.

224. τάδ' ἐγὼ σε mss. ἄρα σ' ἐγὼ Dind. Leg. τάδε σ' ἐγὼ. Cf. Ag. 162. τοῦτό νιν προσεννέπω (τὸ ὄνομα). Eur. Med. 352. τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω.

227. ἰχνοσκοποῦσα] Compositum ἐξιχνοσκοπεῖν legitur Soph. Tr. 271. Aj. 997.

228. ὄραῖν] φωραῖν F. G. Schmidt.

229. Cf. 168. ὄραῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφω. ἀνεπιερώθησ] Cf. Eur. Or. 876. Arist. Av. 1443. Orest. 876. μῶν τι πολεμίων πάρα | ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναίδων πόλιν; Eur. Pol. II. 554. ὁ μὲν γὰρ οὖν λέγων φύγωμεν (?) ἀναπτεροῖ. et ad Av. 1438.

συμμέτρον τῷ σῶ κάρα mss. συμμέτρον τῷ σῶ ποδὶ Pal. ξυμμέτροις τῷ σῶ ποδὶ conj. idem, coll. Eur. El. 533. συμμέτροισι σῶ κάρα (i. e. σοὶ) malit Herwerden, qui tamen versum abesse malit. Qu. σαντῆς ἀδελφῶ ξυνεμέτρον τὸν σὸν πόδα.

230. τὸ μὴ M. τομῆ Turn. Qu. κομῆ. Cf. Eur. El. 520. σκέψαι δὲ χαίτην προστιθεῖσα σῆ κόμη. 532. σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν, | εἰ σύμμετρος σῶ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.

232. εἰς δὲ mss. ἠδὲ Turn. Dind. Qu. ἐν δὲ, vel ἔτι δέ. σπάθησ] Cf. Plat. Lys. 208. τῆς σπάθησ ἢ τῆς κερκίδος — ἄπτεσθαι.

θήρειον γραφήν] Cf. Plaut. Pseud. I. 2. 'belluata conchyliata tapetia.'

233. ἔνδον γενοῦ] Call your thoughts home. Cf. Ag. 1052. Eur. Her. 700. σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν. 709. τί χροῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν; Herod. I. 119. ἰδὼν τε οὐτε ἐξεπλάγη ἐντός τε ἔωντοῦ γίνεται. Soph. Phil. 950. ἐν σαντῶ γενοῦ. Pers. Sat. IV. 52. 'tecum habita etc.' χαρᾶ δὲ —] Cf. Soph. El. 1271. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ | δέδοικα λίαν ἠδονῆ νικωμένην.

234. οἶδα] οἶσθα malit Herwerden. Cf. Soph. Aj. 1359. ἢ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καῦθις πικροί. Oed. C. 615. τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καῦθις φίλα. 606.

235. μέλημα δώμασιν πατρὸς] Cf. Arist. Eccl. 905. τῷ θανάτῳ μέλημα. 973.

236. σωτηρίου] Qu. σωτηρία.

238. ὦ τερπνὸν ὄμμα] Cf. Ach. 1184. ὦ κλεινὸν ὄμμα. ὄμμα] ὄνομα Valck. ad Phoen. 415. Bl. Pors. ad Orest. 1080. Herm. ad Hec. 433. Praestat ὄμμα.

239. ὁμοῦ· προσαυδᾶν δ' ἔστ' (vel προσαυδᾶν δὴ σ') ἀναγκαίως ἔχει) F. G. Schmidt. Qu. ἐμοὶ προσαυδᾶν σ' ἔστ' — ἀναγκαίως ἔχον. Nisi quidem σε pro τε legas in v. prox. 240. ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον] Cf. Arist. Pac. 334. ἀλλὰ καὶ τᾶριστερόν τοί μ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον (sc. ῥίπτειν). Vesp. 261. Antiph. com. III. 29. ἦν πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον.

240. ἐς σέ μοι ῥέπει] Lege ἐς σέ τοι ῥέπει. Cf. Soph. Oed. R. 847. σαφῶς | τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμέ ῥέπον.

242. νηλεῶς] Anglice, ruthlessly. Cf. Prom. 240.

243 sq. Lege — φέρων. | μόνον Κράτος τε etc. Cf. Soph. Tr. 596 μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθα.

243. σέβας φέρων] σέλας φέρων Schutz. Hart. σέβας θ' ὄρᾶν F. G. Schmidt. Qu. σέβας θ' ἄμα.

244. Cf. Soph. El. 477. Δίκα δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη. συγγένοιτο] Annon συγγένοιτο?

248. πλεκταῖσι] Anglice, nooses. Cf. Eur. Iph. T. 1408. ἄλλοι δὲ πλεκτὰς ἐξανῆσαν ἀγκύλας. Ion. 1164. Tro. 958. 1010. Plat. com. II. 673. πουλύποδος πλεκτή. II. 622. τήνδε σοι πλεκτήν καθῶ —; Plat. Legg. 824 B. Suspectum πλεκταῖσι. Qu. ἐν πλεκτάναις ὅς ἔθανε etc. I. q. πλεκτάναις, coils, wreaths. πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν] Cf. Sept. 495. ὄφρων πλεκτά-ναισι καὶ σπειράμασι. Soph. Fr. 480, 5. στεφανωσαμένη | — πλεκταῖς | ὠμῶν σπείραισι δράκοντων. Arist. Fr. 426. χθονία θ' Ἑκάτη | σπείρας ὄφρων ἐλελιζομένη (εἰλιξαμένη Pors.). σπειράμασιν] Anth. P. App. 109. αἰῶνος σπείραμα.

249. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους —] Cf. Soph. Tr. 942. ἐκ δυοῖν — ὠρφανισμένος βίου.

250. ἐντελής] ἐντελεῖς Pauw. Herw. Recte, opinor.

251. πατρῶαν] πατρώοις recte Herwerden. σκηνήμασιν] σκηνώμασιν Herw. Schol. τῇ καλιᾷ. S. Matth. V. 20. τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις (ἔχει).

252 — 254. οὕτω δὲ —] Hos tres versus interpolatori tribuit Herwerden. "Ne addere quidem, inquit, eos potuit poeta propter formam orationis qua usus est in praegressis, ἰδοῦ δὲ γένναν etc. — Ejectis autem iis pulchre praegressa excipiunt haec, καὶ τοῦ θνητῆρος etc."

253. ἰδεῖν πάρεσι, πατρὸς ἐστερημένω | ἄμφω, φυγὴν τ' — F. G. Schmidt. πατροστερὲς γένος idem. πατροστερῆ] Confer ὀμματοστερῆς, ἡλιοστερῆς, etc.

254. Cf. ad 133.

255. καὶ τοῦ θνητῆρος] Qu. τοῦ γὰρ θνητῆρος.

256. νεοσσούς] Cf. Eur. Andr. 441. ἡ καὶ νεοσσὸν τόνδ' ὑπὸ πτερῶν σπάσας;

257. χειρὸς] χάριτος F. G. Schmidt.

259. εὐπειθῆ (sup. ι) mss. εὐπιθῆ Blomf. ad Prom. 341.

260. ἀθανθεὶς] Scribendum ἀθανθεὶς. Id quod ostendit compositum ἀφαναίνεσθαι.

261. βουθύτοις ἐν ἡμασι] Cf. Ag. 1592. κρεουργὸν ἡμαρ. Soph. Tr. 609. ἡμέρα ταυροσφάγῳ.

262. κόμιζ'] Cura. ἄρειας μέγαν] Cf. 791. ἐπεὶ νιν μέγαν ἄρας etc. Cf. Arist. Vesp. 1023. μέγας ἀρθεὶς. Plut. Anton. 18. μέγας ἀρθεὶς.

266. ἀπαγγεῖλη] Lege ἀπαγγελεῖ. γλώσσης χάριν] Anglice, for the sake of that (gossip). Cf. Hesiod. Op. 709. μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. Hinc χαριτογλωσσεῖν Prom. 294. δὲ] Leg. τε.

268. κηκῖδι πισσήρει φλογός] Anglice, in the spurting pitch of the pine-wood fire. Cf. 1012. φόνου—κηκίς. 384. ἐφνμῆσαι γένοιτό μοι πευκάεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς θεινομένου etc. Ag. 960. Soph. Ant. 1008. μυδῶσα κηκίς (i. q. ἀτμός) μηρίων ἐτήκετο etc. θανόντας] φθίνοντας F. G. Schmidt. Qu. θνήσκοντας.

269. Λοξίου μεγασθενῆς χρησμός mss. Leg. Λοξίας μεγασθενῆς | χρησμοῖς (297) κελεύων τόνδε etc.

271. κάξορθιάζων] Malim κάπορθιάζων, ut in Ag. 29. Pers. 1051. Cf. ad 954.

272. Cf. Soph. Ant. 88. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

273. τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους mss. τοὺς διπλοῦς πατροκτόνους F. G. Schmidt. Fort. τοῦ πατρὸς τοὺς προστρόπους. Vulgata certe tolerari nequit.

274. Ἀργεῖαι γένος ἐξευχόμεσθα] Cf. Suppl. 272. γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο. Fort. Ἀργεῖον γένος —.

275. Saevientem in eos mulctis non pecuniae (sed sanguinis) Steph. prob. Dobr. ad Ag. 82. V. Blomf. Gl. Ag. 81.

ἀποχρημάτοις] Cf. 136. ἐκ (ἀπὸ?) δὲ χρημάτων | φεύγων Ὀρέστης ἐστί. Cf. ἀπόξενος, ἀπότιμος, ἀπόπολις, etc. ταυρούμενον] Cf. Eur. Med. 91. ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην. 184. τοκάδος δέργμα λεαίνης ἀποταυροῦται δμωσίν.

276. τῇ φίλῃ ψυχῇ] Anglice, 'with my own dear life.'

278. δυσφρόνων μειλίγματα] δυσφόρου δηλήματα F. G. Schmidt. (δυσφόρου jam Ahrens). "I. e. Furiarum." (Dobr.) Lege νεοτέρων.

279. βροτοῖς] τορῶς F. G. Schmidt. βροτοῖσι φάσκων conj. Blomf. Qu. τάσδε νῶν νόσους, vel βλαστάνειν νόσους.

280. ἀγρίαις γνάθοις] Cf. Prom. 368.

281. λειχήνας] Cf. Eum. 785. λειχήν ἄφυλλος ἄτεκνος. ἀρχαίαν φύσιν] Angl. its original (normal) substance (tissue).

282. 'I. e. morbo usque ad senectutem vexatum iri.' (Dobr.) *Ἄν ἐπαντελεῖν?*

283. *ἔφώνει]* *ἔφαινε* F. G. Schmidt. Quod etiam mihi in mentem venerat. *προσβολὰς Ἐρινύων]* Cf. Eum. 600. *δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μiasμάτων.* Eur. El. 824. *πύλαι δὲ — κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολὰς.* Antiphont. 123, 22. *οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίνεσθαι.* Pers. 786. *ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.*

284. *τελουμένας]* Anglice, brought about.

285. *λαμπρὸν ἐν σκοτῶ νωμῶντ' ὄφρυν]* Cf. Suppl. 87. *πάντα τοι φλεγέθει κὰν σκοτῶ.* "Excidit versus, τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ χθονός. Ceterum haec (278—286.) universe de quovis patris caedem ulciscente, non de Oreste solo." (Dobr.)

289. *διώκεσθαι* Ald. Dind. *διώκεται* Rob. Recte. Porsoni *διωκάθει* ut barbarum jure damnat Elmsleius ad Med. p. 113.

290. *πλάστιγγι]* *μάστιγι* malit Herw., non obstante auctoritate Etymol. M. p. 674, 20. *πλάστιγξ: ἡ μάστιξ, ἀπὸ τοῦ πλήσσειν. παρ' Αἰσχύλω.* Cf. Sept. 590. Prom. 685.

291. Cf. Ag. 507. *οὐ γὰρ ποτ' ἠὔχουν — θανάων μεθέξειν φιλάτου τάφου μέρος. οὔτε — οὐ]* Ut in Prom. 450.

292. *φιλοσπόνδου λιβός]* Cf. Sept. 180. *φιλοθύτων ὄργιων. λιβός]* Cf. Eum. 54. *ἐξ ἀμμάτων λείβουσι δυσφιλή λίβα.* Fr. 68. *ἀφθονεστέραν λίβα.* Fr. 52. *Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα.* Non legitur alibi vox *λίψ* apud Tragicos.

293. *βωμῶν δ' ἀπείργειν οὐχ ὄρωμένην πατρὸς | μῆνιν· δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινὰ* Elmsl. in Ed. Rev. XXXIII. 233.

294. *μῆνιν· δέχεσθαι δ'* Elmsl. ad Oed. R. 817. Qu. *δέχεσθαι μηδὲ —.* Displicet *οὔτε et οὐδέ. οὔτε συλλύειν]* Imo *οὐδὲ συλλύειν.* Cf. ad Ag. 532. Arist. Av. 694. et Soph. Phil. 771. *συλλύειν]* Cum Porsono una deversari explicat Dobr. 'operam praestare in expiando scelere' Blomf. *συνθύειν* Porsono tribuit Burges. ad Tro. p. 195. Qu. *συνναίειν.* Scholiasta per *συννοικεῖν* explicat.

295. *πάντων δ' ἔρημον aut πάντως δ' ἄτιμον* F. G. Schmidt. Cf. 635. *βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται.* Ag. 1279. *οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.*

296. *πάμφθαρτος μόρος est μόρος ᾧ τις πᾶς (παντάπασι φθείρεται. Sic δημόλευστος μόρος, ῥιπτὸς μόρος* Soph. Trach. 357.

297 sq. *πεποιδέναι, | κεί μὴ 'πεποιδή, τοῦργον ἐξεργαστέον, | (πολλοὶ γὰρ — ἀχηνία)* Dobr. Scribe *πεποιδέναι;* (sic).

301. *χρημάτων ἀχηνία]* Cf. Ag. 419. *ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις (ἀχηνία?).* Arist. Fr. 91. *νόσῳ βιασθεῖς ἢ φίλων ἀχηνία;*

302. *τὸ μὴ —]* Cf. ad Prom. 236.

303. *εὐδόξῳ φρενὶ]* *εὐτόλμῳ φρενὶ* aut *εὐδόξῳ δορὶ* F. G. Schmidt. Imo — *χερί.* Solennis est haec confusio.

305. τάχ' εἴσεται] Malim τάχ' εἴσομαι. θήλεια γὰρ φροῖν τῆσδε γῆς (aut γῆς ἐμῆς) ἀρχηγέταις F. G. Schmidt. εἴσεται] εἴσομαι Herm. Keck. δηλώσεται F. G. Schmidt. εἰ δ' ἐμὴ nescioquis in Rhen. Mus. X. 462. ἢ δ' ἐμὴ — τάχ' εἴσεται F. G. Schmidt.

308. μεταβαίνει] Vitiosum hoc est. Qu. τάδε κραίνει. Vel διορίζει, vel διακρίνει, vel δότε ταῦτα.

312. Confer Ag. 1430. ἔτι σε χρὴ — τύμμα τύμματι τῖσαι. Recte se habent in anapaestis vulgares formae πληγῆς et πληγῆν. Cf. 403.

313. δράσαντι παθεῖν] Malim cum Blomfieldo δράσαντα παθεῖν. Sic Ag. 1563. μίμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Cf. Fr. 282. δράσαντι γὰρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Ag. 533. ἐξεύχεται τὸ δροῦμα τοῦ πάθους πλέον. Soph. Fr. 11. εἰ δαίν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ. 209. τὸν δρωῖντα γὰρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Eur. Herc. 727. προσδόκα δὲ δρωῖν κακῶς | κακὸν τι πράξιν. Pind. N. IV. 32. ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. Pers. 813. Eum. 868. Eur. Fr. 1075. ἀνέχον πάσχων· δρωῖν γὰρ ἔχαιρες. Theogn. 593. εὖ ἔρδων εὖ πάσχε.

314. τριγέρων μῦθος] Cf. Ag. 750. γέρων λόγος. Cho. 805. γέρων φόνος. Fr. 316. γέρον γράμμα. Cf. Ag. 1332. δακτυλοδείκτων δ' | οὕτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων, | μηκέτ' ἐσέλθης, τάδε φωνῶν.

315. ὦ πάτερ αἰνόπατερ] Cf. Ag. 389. φῶς αἰνολαμπές. Qu. αἰνόπατορ, ut ἀπάτωρ, εὐπάτωρ, ἀμήτωρ, δυσμήτωρ, etc. τί σοι —;] Cf. 418. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν; et ad 997.

316. φάμενος] Medium ut φάσθαι Pers. 701. τύχοιμ' ἀνεκαθεν] Qu. τύχοιμ' ἂν σέθεν οὐρίσας, vel τύχοιμ' ἂν κείσ' ἐπουρίσας, vel τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν (Suppl. 416.).

321. κέκληνται mss. κεκλήντ' ἂν Blomf. κέκληνται Wecklein. προσθοδόμοις] Schol. τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον. Qu. ἐνδικος (330) πρόσθε δόμων Ἀτρειδᾶν.

320. σκότῳ φάος ἰσόμοιρον] Malim σκότου — cum Piersono. Cf. Soph. El. 86. ὦ φάος ἄγνον καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ.

326. φαίνει] Sc. ὁ θανῶν, opinor.

328. ὁ βλάπτων] An ὁ καίνων?

329. καὶ τεκόντων] καὶ τὸ κεῦθος Weckl. Qu. τῶν τεκόντων.

334. ἐπιτύμβιος] Cf. Theocr. VII. 23. ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες. Cf. v. ἐπιμασιτίδιος (Sept. 349. etc.).

338. τί τῶνδ' εἶπερ] Cf. Suppl. 600. εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.

339. ἀτρίακτος] Cf. δυσπάλαιστος 692.

340. χρήζων] I. q. εἰ χρήζοι.

344. νεοκράτα φίλον] νεοκράτα φιάλην Weckl., coll. Hom. Il. ζ. 528. κρητήρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν. Hesych. νεοκράτας: νεωσῑ κεκερασμένας. νεόκρατοί τινες κρατήρες ἐλέγοντο. Cf. Fr. 336. νεοκράτας σπονδάς. Etym. M. 537, 47. καὶ νεοκράτας σπονδάς Αἰσχύλος, τὰς νεωσῑ ἐγχυθείσας. Eur. Hipp. 253. χρῆν

γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους | φιλίας θνητοὺς ἀνακίονασθαι. Herod. IV. 152. φιλίαι συνεκρήθησαν. VII. 151. φιλίην συνεκεράσαντο. Plat. com. ap. Athen. 665 C. νεοκράτά (νεόκρατά vulg.) τις ποιείτω. Arist. Pac. 996—998. Cf. v. εὐκράς (Eur. Fr. 504, 2. βίος — εὐκράς). κομίσειεν Porson. Exciderat duae postremae syllabae propter proxime sequens εἰ.

345—353. Orestis tribuit Tyrwhitt.

345 sq. Cf. Hom. Od. ξ'. 366. ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι | πάγχυ μάλ' ὅτι μιν οὐτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν | ἢ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε. | τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαῖοι, | ἢ δέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. ω'. 30—33. (Dobr.) εἰ γὰρ —] Cf. Eur. Andr. 1184. εἶθε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἦναρε δαίμων. Soph. El. 95 sq.

347. δορίδματος] δορίκμητος malit Blomf.

350. αἰῶνα mss. αἰῶ Ahrens, coll. Bekk. Anecd. I. 363, 17. αἰῶ τὸν αἰῶνα κατ' ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπε. prob. Weckl. Cf. ad Ag. 229. Eur. Phoen. 1520.

351. πολύχωστον — τάφον] Cf. [Eur.] Rhés. 414. οἱ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις κεῖνται πεσόντες. V. Blomf. Gl. Sept. 947.

354—362. Choro tribuit Tyrwhitt.

357. ἀνάκτωρ] Cf. Eur. Iph. T. 1414. πόντου ἀνάκτωρ. Tro. 1217. ἀνάκτωρ πόλεως.

359. "Duplici de causa, inquit, suspectum est ἐκεῖ: nam et modo lectum est in antecedentibus et otiosum est post χθονίων. Aptum videtur πέλει."

363—371. Electrae tribuit Tyrwhitt.

365. ἄλλων] Qu. ἄλλω. δορικμηῆτι] δουρικμηῆτι Blomf. Similia sunt σιδηροκμῆς (Soph. Aj. 325. βοτοῖς σιδηροκμηῆσιν) et ἀνδροκμῆς.

366. τέθαιψαι mss. τεθάφθαι Ahrens. Weckl. Malim ταφῆναι (ut mox δαμῆναι). Schol. λείπει τὸ ᾧφειλες.

368. νιν οὕτω δαμῆναι] Qu. σ' ὑπ' ἄλλοις δαμῆναι.

369. Supplere possis σὺ δ' αὖ vel ὁ δ' αὖ. Mox fort. θανατάφορον.

370. πρόσσω mss. πρόσω Pors. Qu. πόρσω.

371. ἄπειρον] An ἄπειρος?

374. Legerim ὀδυνᾶ γάρ.

375. διπλῆς — μαράγνης] Cf. ad Ag. 642. πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων | ἄνδρας διπλῆ μάστιγι τὴν Ἄρης φιλεῖ. Prom. 691. ἀμφάκει κέντρον. Aj. 242. παίει μάστιγι διπλῆ. Oed. R. 809. διπλοῖς κέντροισι. Fr. 137. μάσθλητα δίγονον. Rhés. 817. ἦτοι μάραγνά γ' ἢ καραμιστῆς μόρος.

376. τῶν μὲν ἀρωγαὶ κατὰ γῆς ἤδη] Qu. τῶν μὲν κατὰ γῆς | εἰσιν ἀρωγοί.

379. γεγένηται] Qu. κράτος ἔσται.
 380—384. Oresti dat Tyrwhitt.
 380. τε] Imo τι. Et sic Lud. Dind.
 381. ἀμπέμπων] Qu. ἄμπεμψον.
 382. ὑστερόποινον ἄταν —] Cf. Ag. 58. ὑστερόποινον πέμπει παραβᾶσιν ἐρινύν.
 383. Cf. Hom. Il. δ'. 160. εἶπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν, | ἔκ τε καὶ ὄψε τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν, | σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν. βροτῶν] An φονέων. Vel δὸς τᾶ —?
 384. Cf. 268. οὖς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε | θανόντας ἐν κηκῆδι πωσῆρει φλόγος. τοκεῦσι] τόκοισι (mit Zinsen gezahlt) Weckl., coll. Homeri verbis σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν.
 385. πευκάεντ' ὀλολυγμὸν] Soph. Oed. Col. 1610. φθόγγον — πικρόν. Ant. 423. πικρᾶς (λυγρᾶς?) ὄρνιθος.
 386. Qu. τί γὰρ κεύθῳ; φρενὸς ἔνδον —. Schol. τῆς ὄψεώς μου.
 387. φρενὸς — ποτᾶται] Qu. φρένες — ποτῶνται.
 388. Cf. 259 sq.
 389. ἔμπας] ἐντὸς Martin. Schoemann. Hart. ὄργα F. G. Schmidt οἶον pro θείον Herm. τί γὰρ κεύθῳ φρενὸς ἴον; ἔμπας — Ahrens. Cf. Hom. Il. φ'. 386. δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.
 391. δριμὺς ἄηται κραδίας] δριμὺς ἀήτας, κραδίας — Blomf.
 392. ἔγκοτον] Qu. ἔμμοτον (471.)
 394—399. Electrae tribuit Tyrwhitt.
 396. δαΐξας] Cf. Ag. 208. εἰ τέκνον δαΐξω.
 400—404. Choro tribuit Tyrwhitt.
 400. νόμος μὲν] Qu. νόμος τις.
 401. χυμένας ἐς πέδον] Cf. Eum. 263. αἷμα ματρῶν χαμαὶ δυσαγκόμιστον, παπαῖ, τὸ διερὸν πέδοι (πέδῳ) χύμενον οἴχεται. Eur. Her. 76. ἴδετε τὸν γέροντ' ἀμαλὸν ἐπὶ πέδῳ | χύμενον, ᾧ τάλας.
 403. προτέρων mss. πρότερον Pors. etc. Cf. Eum. 934. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακῆματα. et ad Arist. Nub. 1029. οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν προτέρων.
 404. Cf. Philem. com. IV. 34. κακὰ πρὸς τοῖς κακοῖσιν ἕτερα συλλέγει. ἐπάγουσαν] ἐπάγουσιν Bigot. ἐπάγουσ' ἔτ' conj. Butl.
 405—409. ποῖ — ᾧ Zeῦ] Oresti haec tribuunt Tyrwhitt. et Wecklein.
 405. ποῖ ποῖ] Praestat ποῦ ποῦ.
 408. Qu. τῶν κάτω ἄτιμα.
 409. δωμάτων ἄτιμα] Qu. δώματ' ὄντ' ἄτιμα. πᾶ] ποῖ Elmsl. ad Her. 595. Recte.
 410 sq. κλύουσαν οἶκτον] Schol. κλύουσαν. ἀντὶ τοῦ κλυούση. Qu. κλυούσα, vel κλύουσά γ', vel κλύουσα θρηῆνον. Cf. ad Ag. 1622. Sept. 564. τριχὸς δ' ὄρθιος πλόκαμος ἴσταται | μεγάλα μεγαληγόρων

κλυούσα | ἀνοσίων ἀνδρῶν. Soph. El. 479. ὕπεστί μοι θράσος
ἀδυπνόων κλύουσαν (κλύουσά γ'?) ἀρτίως ὄνειράτων. Suppl. 785.
κελαινόχρως δὲ πάλ्लεταιί μου (μοι?) καρδία.

411. πέπαλται — μοι φίλον κέαρ] Cf. Soph. Oed. R. 153.
ἐκτέταμαι φοβεράν φρένα δείματι πάλλων.

412. σπλάγγνα δὲ] Lege σπλάγγνα τε.

415. ἐπάρη Pal. ἐπάρη μ' con]. Con. Qu. ἐπ' ἀλκάν.

416. θρασέ'] Qu. θράσος.

417. πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς] Qu. πρὸς τὸ φερόμενον
καλῶς.

418. εἰπόντες Blomf. Cf. 313. τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύ-
χοιμ' ἄν —; 997. Ag. 1233. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς | δάκος τύχοιμ'
ἄν; Plat. Resp. IX. 581 A. καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρήματον ὀρθῶς
ἄν καλοῖμεν.

419. πρὸς γε τῶν τεκομένων; πάρεστι σαίνειν] Leg. — τῶν
τεκομένων πάρεστι σαίνειν;

423. εἴτε] Qu. ἔν τε.

425 sq. Cf. Sept. 855. ἐρέσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον (l. πέν-
θιμον) χεροῖν πίτυλον. Eur. Tro. 1235. ἄρασσ' ἄρασσε κραῖτα πιτύ-
λους διδοῦσα χειρός.

425. ἀπριγδόπληκτα] Lege ἀπριγδόπλακτα. Cf. 446. δίκαν.
Ἄπριγδα legitur Pers. 1057. 1063. Et sic Herwerden. πολυ-
πλάνητα δ'] Lege πολυπλάνητά τ'.

426. τὰ χερὸς —] Leg. τε χερὸς —. χερὸς ὀρέγματα] Cf.
Ag. 1111. προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ χερὸς ὀρέγματα.

427. ἄνωθεν] κάτωθεν aut potius ἔνεροθεν malit Herwerden.
κτύπω δ' —] Cf. Soph. El. 90. Eur. Andr. 1187.

428. ἀμόν] Qu. αὐτοῦ vel ἀνδρός.

429. ἰὼ semel Well. Cf. v. ant. 451.

435. ἀτίμωσιν — τίσει] Cf. Ag. 700. ἀτίμωσιν πρασσομένα.
1529. τίσας ἄπερ ἔρξεν. ἄρα] Qu. τᾶρα aut ἄδε.

436. Cf. 214. ἔκατι —] Cf. Soph. Ag. 489. θεοῖς γὰρ ᾧδ'
ἔδοξέ που | καὶ σῆ μάλιστα χειρί.

437. πνεύσας γονίας] Cf. ad Arist. Eq. 437. ὡς οὔτος ἦτοι
καικίας ἢ συκοφαντίας πνεῖ.

438. νοσφίσας] Sc. βίου (Soph. Phil. 1427.). Cf. 491. Eum. 211.
Phil. 684.

439. XO. praef. Ahrens. Conington.

440. ἄπερ] Qu. ἄπερ. 'And she was the author of the deed,
she who thus ignominiously buries him.'

442. αἰῶνι σῶ] I. e. Orestis. ἄφερκτος] Cf. Pherecr. ap.
Poll. X. 183. περίερκτος. Qu. ἄφειρκτος. Cf. ad Soph. Aj. 593. πολυ-
σινοῦς] Cf. ἀσινῆς Sept. 826.

447. πολυσίνους (eraso alt. s) M. πολυσινοῦς Blomf. Dind.

449. χαίρουσα] ῥέουσα conj. Dobr. πολύδακρον γόον] Cf. Arist. Th. 1041. πολυδάκρυτον Ἄϊδα γόον.

450. Qu. ἐν φρενῶν δέλτοις (δέλτω) γράφου. Vel ἐν φρεσὶν (τεαῖς) γράφου.

451 sq. δι' ὧτων δὲ συντέτραινε μῦθον] Cf. 55. δι' ὧτων φρενός τε δαμίας περαῖνον.

452. ἡσύχω] Leg. ἀσύχω. Cf. 446. δίκαν (sed δίκην Dind.).

454. ὄργᾱ μαθεῖν] Cf. ad Av. 462. Bekk. Anecd. 7, 3. ἀκοῦσαι ὄργῳ. αὐτός] Orestes? Qu. αὐθις.

455. καθήκειν] Anglice, to come down. Per ὄρμᾱν κατ' αὐτὸν explicat scholiasta. Reponendum suspicor μεθήκειν.

458. ὦδ'] Leg. ἦδ'. κεκλαυμένα] Flens. Cf. Soph. Oed. R. 1490. κεκλαυμένα Tyrwhitt. Loqui enim hic Orestem.

462. δίκας supplet Herm. Suppleas δίκην, τάδε, vel δόμοις.

463. τρόμος μ' ὑφέρει] Cf. Ag. 270. χαρά μ' ὑφέρει. Soph. El. 1112. τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὡς μ' ὑπέρχεται φόβος.

465. δ'] Leg. τ'.

466. ἐγγενής] Inherent in the family. Cf. Ag. 1566. κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.

471. ἔμμοτον] ἔντομον Herw., coll. Ag. 17. Cho. 539. Inhaerens. I. q. ἔμπεδον, quod fortasse reponendum. Vel ἔμφοντον. Cf. Ag. 1565. τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;

472. τῶνδ' ἄκος] τῶν δ' ἄκος Sch. Leg. τοῖσδ' ἄχος. οὐδ' ἀπ' ἄλλων] Cf. Fr. 135. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν περοῖς | ἀλισκόμεσθα.

474. δι' ὧμᾱν ἔριν αἱματηράν] Cf. Ag. 698. δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

478. ἐπὶ νίκη recte P.

480. αἰτουμένῳ Turn. Recte. Cf. 784. παραιτουμένα μοι — δὸς τύχας.

481—483. Oresti tribuunt Tyrwh. Schütz. Butler.

481. χρεῖαν] Anglice, request.

482. φυγεῖν μέγαν] τυχεῖν γάμων Schütz. Herw. ad Oed. R. 1208. ("certissima emendatio"), coll. 486 sq., quae respondent vv. 481 sq., ut 483 sq. respondent vv. 479 sq. τυχεῖν με γάμβρου θεῖσαν — tentat Herw. ("Hanc certe requiri sententiam apparet e v. 486. καὶ γὰρ χοάς σοι — γαμηλίους"). θανεῖν μέγαν Schoemann. Qu. φυγεῖν με γᾱν (γᾱς) — δίκην (βλάβην), vel φυγεῖν μ' ἄχος — μέγα, vel φυγεῖν μέγ' ἐμὲ — κακόν, vel φυγεῖν με γαῖαν θεῖσαν etc. Nisi addatur με vel ἐμὲ, προσθεῖσα requiretur, non προσθεῖσαν. Post Αἰγίσθῳ φθόρον supplet Herm. F. G. Schmidt. πόνον aut μόθον conj. Dind. κότον, βλάβην, δόλον, δόλους, μόρον alii. Qu. φθόρον, μόρον, κακόν, aut πότμον.

483. OP. praef. Tyrwhitt.

485. κνισωτοῖς χθονός] Fort. κνισητοῖς, vel τῶν κατὰ χθονός.

486. παγκληρίας] Cf. Eur. Ion. 827.

487. *γαμηλίους*] *πανηλίους* Mein. *πανημέρους* F. G. Schmidt. Qu. *γαμηλίον*, vel *πανήμερον*.

488. *τόνδε πρεσβεύσω τάφον*] Cf. Eum. 1. *πρῶτον μὲν εὐχῆ τῆδε πρεσβεύω* — *Γαῖαν*.

489. *ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ'*] Cf. Pers. 650. *Ἄιδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης* — *Δαρεῖον*. *ἐποπτεῦσαι*] *Inspicere, ut deum*. Cf. v. *ἐπακούειν* de diis usurpari solitum.

490. *δὸς δὲ γ'* Blomf. ad Sept. 212. *δὸς σὺ δυσμόρον κράτος* Herw. *δὸς δὲ τοῖνδ' εὐφρων* (vel *ὀρθοῦν*, coll. 584.) *κράτος* F. G. Schmidt. Qu. *δὸς δὸς εὐμορφον κράτος*. Vel *δὸς σὺ δ'*. Vel *σὺ δὲ δὸς* —. (Post — *σα* nimirum exciderat *σύ*.) Vel *ὦ Περσέφασσ'*, *ἐμοὶ δὲ γ'* (gl. *δός*). *εὐμορφον κράτος*] Cf. Soph. Oed. R. 183. *εὐῶπα πέμψον ἀλκάν*.

491. *ἐνοσφίσθης*] Sub. *βίου*. Absolute dictum, ut in v. 438. *ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν*. Eum. 211. Sept. 982. (?). Qu. *μέμνησο λουτρον ᾧ σ' ἐνόσφισαν* (vel *ᾧ ἔξενεσφίσθης*), *πάτερ*. Utique accusativus est v. prox. Vel *ἐνθ' ἐδεσμούθης*. *οἷς*] 'In quibus.' Fort. *ἐνθ'*.

492. *μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον*] Cf. Ag. 1382. Qu. *μέμνησο τὰμπίβληστρον*. *ἐκαίνισαν*] *ἐκαινέτην* Valck. ad Phoen. 1310. Eur. Fr. 598, 2. *ὅστις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον*. Ag. 1071. *καίνισον ζυγόν*. Qu. *μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ὡς ἐκαίνισας*. Post *μέμνησο* enim postularetur genitivus *ἀμφιβλήστρον*. Vel *ᾧ σ' ἐκαίνισαν*. Qu. *ἐνόσφισαν*.

493. *πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις* —] Qu. *πέδαις ἀχαλκεύτοις δ'* —. Cf. Ag. 1599. 946. 1361. Pers. 821. 831. Sept. 538. Soph. Ant. 57. *κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλων χεροῖν*. Eur. Phoen. 1392. *τίθησι, Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορί*. Oed. R. 779. Aj. 435. 1342. Phil. 427. Oed. C. 1317. *ἐθηρεύθης*] *ὄτ' ἠγρεύθης* bene Naber. Malim *πέδαις δ' ἀχαλκεύτοισιν ἠγρεύθης, πάτερ*. *πέδαις ἀχαλκεύτοις*] Cf. Eur. Fr. 598. *αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔξενκται πέδαις*.

495. *ἄρ' ἐξεγείρει* —;] Cf. Eur. Or. 1236. *οὔκουν ὀνειδίη τάδε κλύων ῥύσει τέκνα;*

496. *ὄρθρον αἶρεις* — *κάρᾳ*] Cf. Eur. El. 942. *ἦ μὲν γὰρ αἶει παραμένουσ' αἶρει κακά* (*κάρᾳ* Tyrwhitt). Ovid. Trist. IV. 3. 81. 'caputque | conspicuum pietas qua tua tollat habet.'

501. *ιδῶν* — *οἴκτειρε*] Cf. Prom. 352. *ιδῶν ᾧκτειρα*. Suppl. 486. *οἴκτίσας ιδῶν τάδε*.

502. *γόνον*] *γόνον* Bamb. Recte, opinor. Qu. *ἄρσενά θ' ὁμοῦ σὸν γόνον*.

504. Qu. *οὔπω γὰρ οὔν τέθνηκας*.

505. *κληδόνες*] Cf. 1043. Soph. Oed. C. 258.

507. *κλωστήρα* — *λίνου*] Cf. Eur. Fr. 1001. *λίνου κλωστήρα περιφέρει λαβῶν*. Arist. Ran. 1349. *κλωστήρα ποιοῦσ'*. Lys. 567.

Eur. Tro. 536. κλωστοῦ — ἀμφιβόλοις λίνοισι. Herod. V. 12. κλώ-
θουσαν λῖνον (λίνον?). ἐκ βυθοῦ] Cf. Arist. Eq. 609. ἐκ βυθοῦ
θηρώμενοι. Ran. 247.

508. τοιάδ'] Qu. γὰρ τάδ'.

509. λόγον] An γόον? F. G. Schmidt. Cf. Prom. 782. μηδ'
ἀτιμάσης λόγους.

510. καὶ μὴν —] καὶ μὴν ἀμεμφῇ τόνδε τίμα τὸν λόγον
Canter. Choro haec tribuit Canter; Pyladis ea potius esse censet
Tyrwhitt. Qu. XO. καὶ μὴν ἀμεμφῇ τόνδ' ἐτείνατον λόγον. ἀμεμφῇ
— λόγον] Cf. Pers. 168. πλοῦτος — ἀμεμφῆς. Suppl. 581. παῖδ'
ἀμεμφῇ. Sept. 909. ἀμεμφία. Suppl. 576. Soph. Fr. 259.

511. ἀνοιμώκτου] Schol. πολυθρολήτου (πολυθρονήτου s. Enger).
Unde μάλ' οἰμωκτοῦ F. G. Schmidt. τύχης] στέγους (i. e. τάφου)
F. G. Schmidt, coll. Soph. Ant. 888. Qu. ταφῆς.

513. δαίμονος πειρώμενος] Cf. Ag. 1664. δαίμονος πειρωμένους.

514. Cf. 1022. Prom. 883. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης |
πνεύματι μάργω. Ag. 1245. ἐκ δρόμου πεσών.

515. ἐκ τίνος λόγου —;] Cf. Eur. Andr. 549. ἐκ τίνος λόγου
νοσεῖ;

516. τιμῶσ'] τίνουσ' (aut ποινὰς ἀνηκέστου πάθους) F. G. Schmidt.
Idem confert Plut. Mor. p. 320 E. τὸ Ῥωμόλου πάθος καὶ τὴν
ὁμοιότητα τιμῶντες.

520 sq. τὰ πάντα —] De constructione cf. ad Sept. 681. Eur.
Fr. 411, 4. καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἓνα, | πύθονται ἂν ἄστοι πάντες etc.
Arist. Fr. 509. Eur. Phoen. 290. Iph. T. 675. κοινῇ δὲ πλεύσας δεῖ
με καὶ κοινῇ θανεῖν. Arist. Pac. 1242—1244. Cycl. 333. δοραῖσι
θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν | καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδὲν μοι
μέλει. Eur. Fr. 579. πάλαι δέ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, | σχολή μ' ἀπειργε.

521. ᾧδ' ἔχει λόγος] Sc. μοι.

522. θέλονται] I. q. χρήζονται. Cf. Suppl. 144.

527. Cf. Eur. Or. 402. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.

528. ποῖ τελευτᾶ — λόγος] Cf. 1075. ποῖ καταλήξει μετακοι-
μισθὲν | μένος ἄτης; Pers. 787. ποῖ καταστρέφεις | λόγου τελευτήν;
741. ποῖ τελευτᾶν; 735. Suppl. 598. ποῖ κεκύρωται τέλος;

529 sq. Ita Tyrwhitt, XO. ἐν σπαργάνοισι — δίκην. | OP.
τίνος — δάκος; | XO. αὐτὴ — ἐν τῷ 'νεύρατι (sic). Qu. ἐν σπαρ-
γάνοις τε.

529. ὀρμίσαι] ἄρμόσαι Naber, coll. Hipp. 1189. αὐταῖς ἐν ἀρ-
βύλαισιν ἄρμόσας πόδα. Or. 233. Bacch. 231. Malim εὐνάσαι.

530. Transpone βορᾶς τινός.

531. μαστὸν est 545. Cf. Eur. Andr. 225. καὶ μαστὸν ἤδη
πολλάκις νόθοισι σοῖς | ἐπέσχον. Hom. Il. ι'. 489. οἶνον ἐπισχών.
ἐν τῶνεύρατι Stanl. Tyrwh. alii.

532. ὑποστύγος mss. ὑπὸ στύγους recte Schutz. Blomf. Qu.
δάκος ὑπο.

533. *θρόμβον αἵματος σπάσαι*] Cf. 546. Eum. 617. *ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις*. Eum. 184. Plat. Crit. p. 120 A. *θρόμβον ἐνέβαλλον αἵματος*. S. Luc. Evang. XXII. 44. *θρόμβοι αἵματος*.

535. *ἐξ ὕπνου*] Post somnum. Cf. Eur. Bacch. 689. *ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας*.

536. *πολλοὶ δ' ἀνήθοντ'* (vel *δοῦλοι δ' ἀνήθον* — *λαμπτήρας*, ob verba *δεσποίνης χάριν*) conj. Herw., transitivo sensus semper apud Tragicos usurpari verbum *αἶθειν* admonens, excepto Soph. Aj. 286. *ἠνίχ' ἔσπεροι | λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον*. *ἀνήθον* — *λαμπτήρες*] Anglice, blazed up. Cf. Arist. Thesm. 280. *ὦ Θραῖττα, θᾶσαι, καομένων τῶν λαμπάδων | ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ (ἀνέρχεται?) τῆς λιγνύος*. Sed corrigendum *ἦθον* (Valck.).

537. *λαμπτήρες*] *λαμπτήρας* Cobet. F. G. Schmidt, quorum ille ad *πολλοὶ τῶν δμῶων* subintelligit, hujus correctio versus 536. nimis audax est. Cf. Trag. adesp. 335. *ἐφέσπερον δαίουσα λαμπτήρος σέλας*. Theocr. XXIV. 46—52.

539. *ἄκος τομαῖον*] Cf. Suppl. 268. *τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια | πράξας*. Ag. 17. *ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος*. Pers. 631. *κακῶν ἄκος*. Eur. Hipp. 595. *τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον*. Cho. 168. *τομαῖον* — *βόστρυχον*.

540. *ἀλλ' εὐχομαι γῆ* —] Cf. Eur. El. 677. *καὶ γῆ τ' ἀνασσα, χεῖρας ἧ δίδωμ' ἐμὰς, | σύ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ, ἄμον' ἄμονε* etc.

542. *συγκόλλως*] Cf. Suppl. 310. Sept. 375. *εἰς ἀρτίκολλον*.

543. *τὸν αὐτὸν χῶρον*] I. e. *νηδύν*.

544. *οὔφρις*] Fort. *ὁ δράκων*. *ὠπλίζετο* Pors. Dind. *ἠϋλίζετο* alii. *εἰλίσσετο* Faehse. Qu. — *ἐν ἀμοῖς σπαργάνοις εἰλίσσετο* (*ἠϋνάζετο*), vel *οὔφρις πρὸς ἀμὰ σπάργαν' εἰσελίσσετο*.

545. *ἐμὸν*] An *ἐμοῦ*?

546. *δ'] τ'* recte Herm.

547. Lege *ἀμφὶ τάρβει τοῦδ'* — *πάθους* (pro *τῶδ'* — *πάθει*). Cf. 35. *ἔλακε περὶ φόβω*.

548. *ὡς ἔθρεψεν*] Qu. *ἦ γ' ἔθρεψεν*, vel *ἦ 'ξέθρεψεν*. *ἔκπαγλον τέρας*] Cf. Ag. 862. *ἔκπαγλον κακόν*.

550. *κτείνω*] *κτενῶ* recte Turn.

552. Qu. *γένοιτο ταύτη* (vel *ταῦτα*), vel *γένοιτό γ'*.

553. Qu. *τοὺς δέ γ' αὖ τί μὴ* (sc. *ποιεῖν*) *χρέων*.

554. Qu. *ἔσω* | *αἰνῶ*, *καλύπτειν δ' αὖ σε*.

555. Fort. *κρύπτειν δ' (τ') ἐπαινῶ*. *τάσδε*] Chorum.

557. Fort. *δόλω γε*. *ληφθέντες* — *θάνωσιν*] Qu. *θάνωσιν* — *ληφθέντες*. Vel *ληφθέντες* — *θάνωσιν*. Vel *ληφθῶσι κὰν ταῦτῶ βρόχῳ*.

558. *ἐφήμισεν*] Cf. Ag. 1162. *τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;*

559. *ἄναξ* — *τὸ πρίν*] Manifesto spurium esse contendit Herw.

μάντις ἀψευδῆς] Cf. Eur. Fr. 875 N. μάντις ἀψευδέστατος. Quod fortasse hic reponendum. τὸ πρῖν] τὸ πᾶν F. G. Schmidt.

561. ἐφερκίους libri. ἐφ' ἐρκείους Turn. Idem error librorum est Soph. Ant. 487. Aj. 108.

562. Fort. ξένος γε, ut hospes. Qu. κακ δορυξένων δόμον. Cf. 914. ἐς δόμους δορυξένους. Versus fortasse interpolatus.

563. οἴσομεν libri. ἦσομεν Turn. Herm. etc. Cf. ad Soph. Tr. 323. οὐ τᾶρα — ἐξ ἴσου — διοίσει (διήσει al.) γλῶσσαν. Παρρησίδα] Malim Παρρησιίδα.

565. καὶ δὴ —] Suppose the servants — vertit Dobr., coll. Eur. Med. 387. καὶ δὴ τεθνᾶσι. Adde Orest. 1108. καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται. φαιδρᾶ φρενὶ] Qu. φαιδρῶ κάρᾳ (i. q. προσώπῳ). Cf. Ag. 520. φαιδροῖσι καὶ νῦν ὄμμασι | δέξασθε κόσμῳ βασιλέα.

566. δαιμονᾶ] Cf. Sept. 1009. δαιμονῶντες ἐν (?) ἄτᾳ. Phoen 902. ὡς δαιμονῶντας κἀνατρέφοντας πόλιν.

567. ὥστ' ἐπεικάζειν] ὥστ' ἐποικτίζειν Herw. ad Oed. R. 1296. Qu. ὥστε θαυμάζειν (vel θυμαίνειν) τινὰ, vel ὥστ' ἀπαυγάζειν τινὰ, vel ὥστ' ἐπαυγάζειν (ἀπ.), vel ὥστε νὼ 'σιδεῖν.

569. Leg. ἀπείργετε, | Αἴγισθος εἶπερ —. Ad θυρωροῦς (565.) dictum.

570. εἶπερ οἶδεν] εἶπερ ἔνδον Herw. οὐ παρεῖδ' ἄν Naber. Αἴγισθος εἶπερ ἔνδον ἐν δόμοις παρὼν F. G. Schmidt. (ἔνδον jam Herw. ἐν δόμοις Dind.). Qu. εἶπερ ἐστίν. Sic intus domique Cicer. de Sen. 4, 12.

571. ἔρκειον] Qu. ἐρκείων. Cf. 561. ἐρκείους πύλας. 642. ἀμείφων] Qu. ἀμείφας.

572. κἀκεῖνον] Qu. ἐκεῖνον.

573. ἢ κακ δόμων ἔπεισὶ [πρόσεισι?] μοι κατὰ στόμα F. G. Schmidt. Qu. ἢ καὶ μολόντα μ' ἔνδοθεν (εὐθέως) —. ἔπειτά μοι ἔναντά μου Wakef. S. C. § 149. ἔναντα etiam Sch. Butler. κατὰ στόμα] Angl. face to face. Cf. Eur. Her. 801. Rhes. 409. Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα.

574. “σάφ' ἴσθι — βαλεῖ”] Be assured (he does know) and is present before you. Qu. ἐρεῖ μ' εἰέναι —, vel προσστήσεται —, vel προσερεῖ —. βαλεῖν] Qu. βαλεῖ.

575. ποδαπὸς ὁ ξένος;] Cf. 657.

576. ποδώκει — χαλκεύματι] Cf. Sept. 623. ποδῶκες ὄμμα. Qu. ποδήρει — δεσμεύματι.

577. φόνου — ὑπεσπανισμένη] Cf. Pers. 489. ὑπεσπανισμένους βορᾶς. 1023. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν. Eur. Or. 1051. φίλων — ἐσπανίσμεθ'. Soph. Aj. 740. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον;

578. ἄκρατον αἷμα πίεται] Cf. Soph. El. 785. τοῦμόν ἐκπίνουσ' ἀεὶ | ψυχῆς ἄκρατον αἷμα. Tr. 1055. ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου | πέπωκεν.

580. ἀρτίκολλα] Per ἡρμοσμένα explicat Hesychius. Cf. Sept. 373. καὶ μὴν ἄναξ ὄδ' αὐτὸς Οἰδίου τόκος, | εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν. Soph. Tr. 768. προσπτύσσεται | πλευραῖσιν ἀρτίκολλος — χιτῶν. 687. ἀρτίχριστος.

581. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ —] Imo ὑμᾶς —. Cf. Suppl. 997. ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ κατασχύνειν ἐμέ. Eur. Andr. 554. ῥώμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν. Soph. Oed. C. 664. γλῶσσαν εὐφημον φέρειν] Cf. ad Trach. 323. Ant. 1089. Qu. φορεῖν. Sic Alex. com. III. 423. τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ. Sed cf. Suppl. 994. πᾶς δ' ἐν (ἐπὶ?) μετοίκῳ γλῶσσαν εὐτυκον φέρει | κακὴν.

582. Cf. Eur. Fr. 417, 2. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.

583. τὰ δ' ἄλλα τούτῳ, —] τὰ δ' ἄλλα τῷ θεῷ δεῦρ' ἐποπεῦσαι λέγω corr. Both. prob. V. D. in Class. Journ. III. 291. Idem et ipse conjeceram. Post λέγω virgulam tolle.

584. ὀρθώσαντί μοι] Qu. ὀρθῶσαί τέ μοι. ξιφηφόρους ἀγῶνας] Cf. 729. ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

585. ἄχη] Qu. γένη, vel δάκη.

586. πόντιαί τ' ἀγκάλαι] Cf. ad Arist. Ran. 704. κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Prom. 1019. πετραία δ' ἀγκάλῃ σε βαστάσει. Fr. 301. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Eur. Hel. 1062. πελαγίας ἐς ἀγκάλας. 1436. πελαγίους ἐς ἀγκάλας. Or. 1376. Nausicrat. com. IV. 575. πελαγίους ἐν ἀγκάλαις. πόντιαι] An πόντιοι? ποντίας bis habet Soph. Ant. 587. Phil. 269. ποντία Oed. Col. 1659. sed ποντίους (ποντίας?) αὐλῶνας Tr. 100. τ'] Leg. δ'.

589. πλάθουσι] πλήθουσι malit Con., quum formam Doricam non admittere videatur hoc verbum. Fort. γέμουσι, vel πλήρεις· ἔβλαστον δὲ καὶ (κακ) πεδαιχμίου λαμπάδος πεδαόρου.

591. ἀνεμοέντων αἰγίδων φράσαι mss. κἀνεμόεντ' ἂν αἰγίδων φράσαις Blomf. et (φράσαι) Dind. κἀνεμοέντων suspectum habet Wecklein.

592. αἰγίδων φράσαι κότον] Qu. ἐρπειῶν φῦλ' ἄσκοπα (ἄφθονα).

594. ἀλλ' — λέγοι;] Postulatur particula ἄν. Qu. ἀλλ' ὑπερτολμον τίς ἂν φρόνημ' ἀνδρὸς λέγοι; Cf. Soph. Ant. 613. φρόνιν (forma epica, ut πιθήσασα 616) τίς ἂν λέγοι Herw. Qu. ~ — τίς ἂν λέγοι. Vel φρόνημ' οὐκ ἂν λέγοις. Omitti enim nequit ἄν. Glossema fortasse est φρόνημα.

595. φρόνημα τίς] Lege φρόνημά τίς. Qu. φρόνημ' ἂν τίς λέγοι —; λέγοι] λέγη Blomf. in M. C. I. 100.

596. τλημόνων] Cf. Soph. El. 439. τλημονεστάτη γυνή | πασῶν ἔβλαστε. Eur. Her. 570. τλημονεστάτην — πασῶν γυναικῶν. Lege τλαμόνων. φρεσίν] Corr. φύσιν.

598. βροτῶν;] Scrib. βροτῶν — (sic).

600. ἀπέρωτος ἔρωσ] Cf. Eur. Or. 163. ἀπόφονον — φόνον. Sic χάρις ἀχάριτος, etc.

605. παιδολύμας] Frustra παιδολυμάς Dind. Cf. v. ἰχθυολύ-
μης Arist. Pac. 814. δικολύμης, etc. Confer etiam παιδολέτωρ
Sept. 726. παιδοβόρος Cho. 1068. τὰν] Qu. ἄν.

606. πυρδαῆτιν] Qu. πυρδαῆ δεινάν.

607. καταίδουσα] καίουσα Pors. Cf. ad v. ant. 617.

610. σύμμετρον] Cf. Soph. Oed. R. 84. 1113. Eur. Alc. 26. ξυμ-
μέτρως δ' ἀφίκετο. μολῶν ματρόθεν] Cf. Sept. 644. φυγόντα
μητρόθεν σκότον.

612. μοιρόκραντον ἐς ἄμαρ] Cf. Eum. 392. θεσμὸν τὸν μοιρό-
κραντον.

613. ἄλλαν δεῖ τιν' Pauw. ἄλλαν δ' ἔστιν Herm. ἄλλαν δ' ἔστιν
ἐν λόγοις ψέγειν F. G. Schmidt, coll. Eur. Fr. 658, 1. στυγεῖν]
στυγῶ Weil.

615. ἐχθρῶν ὑπαί] Ita Eum. 417. γῆς ὑπαί. Ag. 1133. κακῶν
— διαί. 1453. γυναικὸς διαί. 892. 944. Eur. El. 1187. τέκνων ὑπαί.

616. πειθήσασα mss. πιθήσασα Abresch. πεισθεῖσα Heath. Blomf.
Recte, opinor. Cf. ad v. str. 606.

617. ἐπ' ἀνδρὶ δῆας ἐπικότως ἔβαν V. D. apud Scholef.
Praef. p. II.

618. χρυσεοδμάτοισιν (ut ἐρίδματος Ag. 1461.) conj. Con. χρυ-
σεοκμήτοισιν Herm. Qu. χρυσεοτύκτοισιν.

619. ἀθανάτας τριχὸς] Cf. Arist. Nub. 289. ἀθανάτας ιδέας.
Thesm. 1052. ἀθανάταν φλόγα (in parodia). Soph. Ant. 338. γὰν
ἄφθιτον ἀκαμάταν. Eur. Phoen. 237. ἀθανάτας θεοῦ.

624. ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς] ἄκαιρος δ' ὁ δυσφιλὲς — Herm.
probat Karsten. ad Agam. 715. ἀκαίρως τὸ δυσφιλὲς — malit
Herwerden, quum valde importuna hic videatur particula δέ.
ἀκαίρως] ἐγείρω Faehse. ἀφαιρῶ Wecklein.

626. γυναικοβούλους —] Cf. Ag. 11. γυναικὸς ἀνδρόβουλον
— κέαρ.

628. σέβω, | τίων ἀθέρμαντον — Herwerden. λαοῖς (conj.
Con.) Pal. δηῖοις mss. δήοισιν Pors. δάοισιν Dind. ἐπὶ κότῳ]
ἐγκότῳ Heimsoeth. ἐμφόβῳ (aut aliud quid simile) Herwerden,
coll. Soph. Oed. C. 39.

629. ἐστίαν] Qu. ἐστία.

630. γυναικείαν — αἰχμάν] Cf. Ag. 483. γυναικὸς αἰχμᾶ πρέ-
πει. Qu. γυναικείαν τ' — ὄργαν.

631. πρεσβεύεται] Primum locum obtinet. Cf. Eum. 21.
Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται. Ag. 1300. ὁ δ' ὕστατός
γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. Soph. Oed. R. 1365. εἰ δέ τι πρεσβύτερον
ἔτι κακοῦ κακόν. Plut. Cleom. 10. τρυφὰς καὶ πολυτελείας καὶ χρέα
καὶ (κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ) δανεισμοὺς καὶ τὰ
πρεσβύτερα τούτων κακὰ πενίαν καὶ πλοῦτον etc. πρεσβεύειν τινὸς
(i. e. πρεσβύτερον εἶναι) est Herod. VII. 2.

632. γοᾶται] βοᾶται (i. e. περιβόητόν ἐστι) Blomf. Recte, opinor. γοᾶται δὲ γὰ πάθος Herm. Qu. βοᾶται δὲ δὴ πάθος —. Sed v. 808. δῆποθεν] Qu. δὴ πάθος, vel πᾶς (vel τις) πάθος.

634. τὸ δεινὸν αὖ] Qu. τὰ δεινὰ πᾶς.

635. ἄχει] Qu. ἄγει, ut dativus causae sit.

636. ἀτιμωθὲν] Leg. ἀτιμασθὲν. Idem malit Karsten. ad Ag. 965. οἴχεται] Qu. ἔχθεται.

638. ἀγείρω] Qu. ἐγείρω.

640. διανταίαν] Sc. πληγὴν. Cf. Sept. 894. διανταίαν λέγεις πλαγάν. Ag. 1345. δευτέραν πεπληγμένους. Soph. Ant. 1309. τί μ' οὐκ ἀνταίαν ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτω ξίφει; El. 195. ἀνταία γενύων — πλαγά. 1415. Eur. Andr. 842. ἀνταίαν — πλαγάν. Ion. 766. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων τῶνδ' ἔσω.

641. τὸ μὴ θέμις] Cf. Suppl. 335. πότερα κατ' ἔχθραν ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;

642. Qu. τὸ γὰρ δίκαιον οὐ λάξ πέδοι πατεῖν θέμις, τᾶς —. Vel τὸ γὰρ θέμις τινὲς — πατοῦσι νῦν. λάξ πέδοι πατούμενον] Cf. Ag. 1357. κλέος πέδοι πατοῦντες. 795. τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον (πέδοι Karsten). Eum. 110. καὶ πάντα ταῦτα λάξ ὄρω πατούμενα. 540. μηδέ νιν (Δίκας βωμόν) κέρδος ἰδὼν ἀθέω ποδὶ λάξ ἀτίσης (l. πατήσης). 110. Soph. Fr. 606. ἐν ἧ (πόλει) τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα | λάγδην πατεῖται, etc. Theogn. 847. λάξ ἐπίβα δήμω κενεόφρονη, etc.

643. πέδον] πέδοι Herm. Cf. Ag. 1357.

645. Qu. παρεκβάντος (sc. τινός), virgula post πατούμενον posita. οὐ θεμιστῶς] Cf. Sept. 694. οὐ θεμιστοῦ.

646. δίκας δ' —] Cf. Ag. 1535. Δίκη δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης (βέλος?) πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.

647. προχαλκεύει δ' Αἴσα φασγανουργός] Cf. Soph. Aj. 1034. ἄρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος, | κάκεινον Αἰδης δημιουργὸς ἄγριος;

649. τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοις] Cf. Ag. 864. Cho. 649.

650. τῶν θ' αἱμάτων παλαιτέρων τίνει Blomf. Vereor ut τίνει significare queat punit. Lege αἱμάτων. V. schol. παλαιτέρων] Qu. παλαιούτων. Post παλαιτέρων virgulam deleverim. τίνει] Qu. πράσσει, vel τίνη.

653. ἐρκείας] Qu. ἐρκείου. Cf. 554. ἐρκείους πύλας. 564.

655. Cf. Arist. Pac. 663. εἶεν ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάκω. 1284. εἶεν ἐκόρεσθεν etc.

656. εἶπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου διαι (sic) mss. εἶπερ φιλοξένη ὅτιν Αἰγίσθου βία (βία Turn.) Pors. Blomf. εἶπερ φιλόξενός τις Αἰγίσθου βία Elmsl. in Class. Journ. VI. 221. "None of the examples produced by Porson on this passage and in his note on Med. 822. are sufficient to justify the use of φιλοξένη in a tragic iambic. The feminine termination is peculiar and inadmissible in the present instance, as the Poet by virtue of the σχῆμα πρὸς

τὸ σημαίνονμενον has taken the liberty of joining the words *Αἰγίσθου βία* to a masculine adjective in the same play v. 893. οἱ ἄνθρωποι, τέθνηκας, φίλτατ' (non φιλιότη) *Αἰγίσθου βία*." Quod ad τις, confert Prom. 695. φόβου πλέα τις εἶ. Soph. Aj. 1266. Ph. 519. Eur. Iph. A. 1012. Hel. 911. Arist. Av. 924. 1328. et ad Med. 807. εἵπερ φιλόξεν' ἐστίν, *Αἰγίσθου βίαν* Herm. Dind. Recte. Cf. Eur. Alc. 817. ἄγαν γ' ἐκεῖνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος. 574. δόμους ἐχθροξένους.

657. εἶεν· ἀκούω] Sic incipit senarius etiam in Arist. Pac. 663. εἶεν· ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; *μανθάνω*. 1284. εἶεν· ἐκόρεσθην etc. ποδαπὸς δ' ἄλλος;] Cf. 575. Eur. Hel. 1206. ποδαπὸς δ' ἄλλος ἀνὴρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν; Arist. Av. 1201. Eq. 663.

660. νυκτὸς — σκοτεινὸν] Cf. Pers. 428. *κελαινῆς νυκτὸς ὄμμα*. Eur. Iph. T. 105. ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλη, etc.

662. ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων] Cf. Soph. Fr. 258. *πανδόκος ξενόστασις*.

664. γυνὴ τόπαρχος] Qu. γυνὴ μὲν ἀρκεῖ γ', ἄνδρα δ' εὐπερ. Vel γυνὴ πανάρκης.

665. λεχθεῖσιν mss. λέσχαισιν Emper. Herm. Recte. Cf. Schol. ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας ὁμιλίαις. Idem ipse conjeceram.

666. εἶπε θαρσύνσας δ' ἀνὴρ] Qu. εἶπε δ' εὐθαρσῆς ἀνὴρ. εἶπε] Loqui solet.

667. ἐμφανὲς τέκμαρ] Cf. Soph. El. 1109. φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια.

669. τοῖσδ' ἐπεικότα] Qu. τοῖσδε πρόσφορα.

670. πόνων θελκτήρια] Sic M. Idem probat Herwerden. *θελκτηρία* | *στρωμνὴ* Wakef. S. C. §. 164. καὶ πόνων θελκτηρία [*θελκτηρίας?*] | *στρωμνῆς τε κακῶν* θ' εἰμάτων παρουσία conj. Herw., coll. Od. γ'. 346 sq.

671. *στρωμνὴ καλῶν τε βρωμάτων παρουσία* Herwerden. Qui tamen versum interpolatori tribuit. Cf. Com. anon. IV. 684. *στρωμνὰς ἀλουρογούς*. Vix placet *παρουσία* post *praecedens* *πάρεστι* (668). *δικαίων*] I. e. benignorum.

676. ἀπεζύγην πόδας] Cf. 1044. *ἐπιζευχθῆς στόμα*. Qu. ἀπεζύγην *μολεῖν* (set out to come).

680. κίεις] Cf. Suppl. 500. κίω. Pers. 1069. κίε. Mire dictum. Satis notus est aoristus *ἔκιο* et *κίων*, non item praesens κίω. V. Cobet. V. L. p. 129.

682. *τεθνεῶτ' Ὀρέστην* εἶπε] Cf. Soph. El. 676. *θανόντ' Ὀρέστην* νῦν τε καὶ πάλαι λέγω. *τεθνεῶτ'*] *θανόντ'* conj. Elmsl. ad Eur. Suppl. 273. *τέκνων τεθνεώτων κομίσαι δέμας* (ubi *τέκνων δμαθέντων* proponit). Nusquam alibi, ut videtur, legitur forma *τεθνεῶς* apud tragicos.

683. δόξα νικήσει φίλων] Cf. Soph. Ant. 233.

684. εἴτ' οὖν μέτοιικον] εἴθ' ὡς μέτοιικον Herwerden, qui, "Librarii oculi propter simile initium a posteriori versu ad priorem videntur aberrasse." Recte, opinor. Eundem offendit εἴτ' οὖν in utroque membro positum, quod nunquam fieri videatur. Confert hac de re Ag. 491. 843. Oed. R. 1049. El. 199. 560. et Phil. 345.

685. ἐφειμᾶς —] Cf. Soph. Oed. C. 1602. τάσδ' ἐπιστολάς πατρὶ | ταχεῖ ἴπρευσαν σὺν χρόνῳ. Iph. T. 716 ὄρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς | πρὸς Ἄργος.

686. λέβητος —] Ag. 422. ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας.

687. κέκευθεν] Transitivum, ut in Pers. 654. φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη (ὄχθος). Soph. El. 1120. εἶπερ τόδε | κέκευθεν αὐτὸν τεύχος. Eur. Hec. 880. Ion. 1389. Iph. A. 111. Rhés. 171. 621. Hom. Il. χ'. 118. Od. ζ'. 303.

690. τὸν τεκόντα δ'] τὸν κλύοντα δ' Heimsoeth. prob. Wecklein. τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς σ' εἰδέναι Madvig. οὐκ οἶδα νέον (?) ἤκων, σὲ δ' εἰκὸς εἰδέναι F. G. Schmidt.

692. ὦ δυσπάλαιστε — ἀρὰ] Cf. 338. ἀτρίακτος ἄτα. Suppl. 468. δυσπάλαιστα πράγματα. Eur. Alc. 910. τύχα δυσπάλαιστος.

693 — 696. πολλὰ — καὶ νῦν] Cf. Aj. 1. ἀεὶ μὲν καὶ νῦν —.

693. πόλλ' ἐπωπᾶς] Cf. Eum. 275. δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾶ φρενί. 929. Com. anon. IV. 674. Μήτιχος δ' ἄρτους ἐποπιᾶ (ἐπωπᾶ Herw.), Μήτιχος δὲ τᾶλφρα. Hesychius, Ἐπωπᾶ: ἐφορᾶ, ἐποπτεύει. Qu. ὡς πόλλ' ἄπωθεν (vel ἀπόντα —, vel ὡς πολλὰ σώματ' ἐκποδῶν —.

695. ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων] Suspectum. Cf. Herod. III. 32. ταύτην ποτὲ σὺ τὴν θρίδακα ἐμμήσαο, τὸν Κύρου οἶκον ἀποπιλώσας.

697. ἔξω κομίζων —] Cf. omnino Soph. Ant. 444. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις | ἔξω βαρείας αἰτίας. Phil. 1260. ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα. Prom. 263. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα | ἔχει. Hor. Sat. II. 7. 27. 'nequicquam coeno cupiens evellere plantam.' Similiter fere Eur. Her. 169. εἰ γέροντος εἵνεκα | τύμβου — εἰς ἄντλον ἐμβήσει πόδα. κομίζων] Conveying, directing. Inest notio motus. Qu. κομίζειν. πηλοῦ] Fort. βηλοῦ. φίλων] θανῶν inconsulto malit Naber.

698. καλῆς] καλή conj. Weckl. κακῆς Pearson. ἄλης vel ἄσης conj. Con. ζάλης Emper. Herm. Bamberg. prob. Dind. et Herw. Recte. Cf. Prom. 371. πυρπνόου ζάλης. Ag. 656. ζάλη τ' ὄμβροκτύπῳ. 665. κύματος ζάλην. Qu. κακῆς, vel καλή. Fr. 64 a. ἐνθουσιᾶ δὲ δῶμα, βακχεύει στέγη. In ἐγγράφῳ Dobraeo videtur laterē ἀναστρέφειν. Cf. Ag. 1460. ἦτις τότε ἐν δόμοις. et Soph. El. 809.

699. παροῦσαν] Ἄρᾶν (the family curse) intelligit Rogers ad Pac. 1180. "The death of Orestes proves that the Ἄρᾶ is still present at its post, still engaged on active service." ῥαγεῖσαν

Herwerden, fretus loco Ag. 505. πολλῶν ῥαγισῶν ἐλπίδων μᾶς τυγῶν. Schol: τάξον αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν ἀρᾶ· ὡς πρὸς τὸ ἐλπίς δ' ἀπέδωκεν. Quem tamen etiam φθαρεῖσαν ante oculos habuisse videri censet. Neque inepta alicujus memoratur conjectura πεσοῦσαν. Qu. — ἦν παροῦσ' ἀποίχεται. Vel — ἦν φυγοῦσ' (vel θανῶν) ἀποίχεται (διοίχεται). Vel — ἀφαντος οἴχεται. Cf. 776. Ὀρέστης ἐλπίς οἴχεται δόμων. ἐγγράφει] Cui opponi solet ἐξαλείφειν (Pac. 1181. Plat. Resp. VI. 501 C.). παρ' οὐδὲν ἐγγράφει Butler. ἀντρέπει (Orestes) conj. Herw., qui aut ἐγγραφε aut ἐγγράφου (schol. τάξον) requirit. ἠφανισμένην γράφεις Heimsoeth. ἀραῖον ἐγγραφε Weckl. ex schol. (ἐγγραφε Schneid. Ahrens. Weckl. sec. schol. τάξον). ἱατρὸς] ἱαντὸς Wecklein. Cf. ad Suppl. 649.

700. ὧδ' εὐδαίμοσιν] Qu. ὧδε κειμένοις.

701. κεδνῶν — πραγμάτων] Cf. Eur. Alc. 605. κεδνὰ πράξειν. Tro. 684. πράξειν τι κεδνόν. Emphaticum est κεδνῶν.

705. καρανῶσαι] Perficere. Cf. 528. καὶ ποῖ τελεντᾶ καὶ καρανοῦται λόγος; Hesychius καρανούσθω per τελειούσθω et κaranῶσει per κορυφῶσει explicat. Qu. μὴ ἀνακοινῶσαι. φίλοις] “Quinam sunt amici? Clytaemnestra et Aegisthus, an Strophius? Hunc semel per breve temporis momentum viderat, Clytaemnestram nunc primum videt; verum haec hospitio hominem comiter excipit. Cf. 668 sq. et compara 702 sq. et 708.” (Herw.).

706. κατεξενωμένον] κατηξιωμένον (i. e. dignum judicatum, jussum) conj. Herwerden, coll. Ag. 572. “Hoc si verum est, inquit, suspiceris φίλοις de Strophio dictum esse, et virgulam male abesse.” Utique nusquam alibi reperitur verbum καταξενοῦν.

καταινέσαντα] Anglice, ‘when I had promised to do so.’

707. ἀξίως M. ἀξίων Pauw. Recte. Post φίλος ponatur colon.

710. 711. Interpolatori tribuit Herwerden, cui, praeter τυγχάνειν τὰ πρόσφορα, displicent duo incuriosius dicta, ἡμερεύοντας (i. e. diem degentes) et μακρᾶς κελεύθου πρόσφορα. Qu. ἐκπεπαυμένους — μακρᾶς κελεύθου. Verba μακρᾶς κελεύθου ad τὰ πρόσφορα refert Abreschius, coll. Eur. Hel. 515. τὰ πρόσφορα | τῆς νῦν παρούσης ξυμφορᾶς αἰτήσομαι, probante Linwood.

710. ἔσθ' ὁ καιρὸς] Cf. Arist. Thesm. 661. ὡς ὁ καιρὸς μὴ μέλλειν ἔτι. Plut. 255. σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν. ἡμερεύοντας] Qu. ἡμερεύσαντας, aut ἡσυχάζοντας. Sed aut spurium est hic locus, aut latet aliquod vitium. Cf. v. ἀφημερεύειν (diem extra stationem agere) Dem. p. 238, 9.

711. μακρᾶς κελεύθου] Qu. μακρὰς κελεύθους. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα] Qu. λαγχάνειν τὰ πρόσφορα vel τυγχάνειν τῶν προσφόρων. Cf. Soph. Phil. 552. προστυχόντι τῶν ἴσων.

712. ἄγ' —] Cf. Eur. Alc. 562. ἠγοῦ σὺ, τῶνδε δωμάτων ἐξωπίους | ξενῶνας οἴξας.

713. *ὀπισθόπουν δὲ (imo τε) τόνδε καὶ ξυνέμπορον* (Pyladem) Pauw. et (τε) Herm. prob. Herwerden, coll. 561. 675. Cf. Trag. Adesp. 470. *ὀπισθόπους δίκη.*

714. *δώμασιν*] Qu. *σώμασιν.*

721. *ισχὺν*] Fort. *ἀχάν* (vel *ιαχάν*).

722. *καὶ πότινι*] Qu. *ὦ πότινι*. *ἀκτὴ χώματος*] Cf. Soph. Oed. R. 184. *ἀκτὰν παρὰ βώμιον.*

723. *ναυάρχω*] *ναυάρχου* conj. Dobr.

725. *ἐπάρηξον*] Adjuva. Cf. Soph. El. 1197. Eur. El. 1350. Hinc *ἐπαρωγός.*

726. Cf. Sept. 94. *ἀκμάζει βρειτέων ἔχεσθαι.*

727. *χθόνιον δ' Ἑρμῆν*] *νύχιόν θ' Ἑρμῆν* | *τούσδ' ἐφοδεῦσαι* Herm. ap. Erf. ad Soph. El. 111. Leg. *χθόνιόν θ' —.*

728. *καὶ τὸν νύχιον*] Qu. *πομπὸν νύχιον.*

729. *ξιφ.*] Cf. 584. *ξιφηφόρους ἀγῶνας.* Ag. 1528.

730. *ἔοικεν —*] Choro haec tribuit Schol. et sic Tyrwh. Both. prob. Blomf. "Lege XO. (ὁ ξένος ironice)." (Dobr.) *τεύχειν κακόν*] Cf. Eum. 125.

731. *κεκλαυμένην*] Cf. 458. Soph. Oed. R. 1490. *κεκλαυμένοι πρὸς οἶκον ἴξεσθ'.*

732. *πατεῖς*] Malim *περᾶς.* *Κίλισσα*] Cf. *Κρηῖσσα, Φοίνισσα, Αἴβυσσα, Θρηῖσσα.* *πύλας*] *πάρος* Herwerden.

733. *ἄμισθος*] *ἄμικτος* (insociabilis) Herwerden. Schol. *κακόμισθος.* Cf. Ag. 979. *ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά.*

738. *θέτο* mss. *ἔθετο* Heath. Qu. *ἦστο* (sedebat). *σκυθροπον* mss. *σκυθροπῶν* Vict. Qu. *σκυθροπός.*

740. *ἔχει*] Qu. *ἔχειν.*

742. *ἦ δὴ —*] Qu. *ἦ μὴν —.* *εὐφρανεῖ νόον*] Qu. *εὐφρανεῖ φρένας.* Cf. 772. Vel *εὐφρανθήσεται.* Sed cf. ad Soph. Oed. R. 153.

747. *ἄνεσχόμην*] Qu. *ἦνεσχόμην.*

748. *τλημόνως*] Cf. Eur. Suppl. 947. *μένειν χρὴ τλημόνως.*

750. *μητρόθεν δεδεγμένοι*] Cf. Arist. Ach. 478. *σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένη.* Post h. v. notanda forsā lacuna, et fortasse etiam post 751.

751. *καὶ*] Qu. *ἐκ.* *νυκτιπλάγκτων*] Qu. *νυκτίπλαγκτον.*

752. *ἀνωφέλητ'*] Qu. *ἀνωφελῆ τ'.*

754. *τρόπῳ φρενός*] *πόρῳ φρενός* (i. e. conjectura) Herw.

756. *ἦ λιμός* mss. *εἰ λιμός* Stanl. *ἦ λιμός* (sc. *πιέζει αὐτόν*) *ἦ διψῆ τις* Elmsl. ad Med. 480. *ἦ δίψη νιν* Herw. Cf. ad 890. 768. Malim *ἦ δίψ' αὐτόν* (vel *δίψος νιν*). Utique *δίψη* non magis Atticum est quam *γλώσση*. Praeterea postulari videtur pronomen. Alia res est apud epicos. V. Il. ε'. 671. β'. 299. etc. De *ἦ* pro *εἰ* posito cf. ad Prom. 779.

757. ἀντάρκης] ἀντάρχης (?) conj. Bl. ἀκρατής (i. e. incontinens) Herwerden. ἀντάρκης legitur Soph. Oed. C. 1057.

758. πρόμαντις] Praesaga. Cf. Soph. El. 475. Eur. Or. 1444. ἃ δ' ἐφείπει, οὐ πρόμαντις ὧν ἔμελλ'. Andr. 1041. αἰαῖ. πρόμαντις θυμὸς ὡς τι προσδοκῶν. Hel. 338. μὴ πρόμαντις ἀλγέων προλάβαν', ὦ φίλα, γόους.

759. φαιδρύντρια] A φαιδρύνειν (Ag. 1109. 1120.). Post h. v. lacuna forsā statuenda est.

761. ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε] ἔγνων· διπλᾶς γὰρ — Dobr. Qu. διπλᾶς δὴ τάσδε, vel ἐγὼ δὲ διπλᾶς τάσδε, vel ἐγὼ διπλᾶς τοιάσδε.

762. ἐξεδεξάμην] Leg. ἐξεθρεψάμην.

765. τῶνδε — λόγων mss. τόνδε — λόγον malit Bl., coll. 736. φάτιν | ἐλθὼν πύθεται τήνδε. 743. εὐτ' ἂν πύθεται μῦθον.

767. ἦ πῶς; vulg. πῶς φῆς; Valck. ad Phoen. 923. τί πῶς; Canter. ὅπως Blomf. Gl. Ag. 259. Recte. Qu. τί φῆς;

768. ἦ mss. εἰ Turn. Qu. ἦ —; Qu. εἴτε σὺν βαιᾷ (σμικρᾷ) χειρὶ. μονοστιβῆ] Eodem sensu μονόστολος, μονόζωνος, οἰόζωνος (Soph. Oed. R. 846.).

771. κλύη] Qu. κίη.

772. ὅσον τάχιστα] Qu. ὅσον μάλιστα. Vel ὅσον τάχισθ' ἃ γ' εὐφρανεῖ (ἃ κηλήσει, ἃ κουφιεῖ) φρένα. Sub. κλύη. γηθούση φρενί] Qu. φρενὶ γεγηθότα. Vel χαιρούση φρενί. Hesychius. ἐγεγήθει per ἔχαιρεν explicat.

773. Cf. 849 sq. κρυπτός ὁρθοῦται — λόγος] Anglice, a concealed (designing) message is made to appear right. Qu. λέχριος. εὐάγγελος γὰρ κῦρος ὁρθώσει (ὁρθούση Med.) λόγος F. W. Schmidt. Cf. Eur. Ion. 760. εἴφ', ὡς στέγεις γε συμφορὰν τιν' εἰς ἐμέ.

774. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ —;] ἀλλ' ἦ σὺ γ' εὐφρων F. G. Schmidt. Anglice, art thou of sound mind? Cf. Soph. El. 879. ἀλλ' ἦ μέμηνας —; Arist. Vesp. 8. ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς —; Fr. 178. ἠγγελμένοις] Cf. 770.

775. ἀλλ' ἦ mss. Qu. ἄλλην (aut αὔραν). τροπαίαν] τροπαιον vel τρόπαια Pors. prob. Blomf. Con. θήσει] Malim στήσει. Cf. Sept. 276. ἐπεύχομαι | θήσειν (στήσειν?) τροπαῖα τῶν κακῶν. Eur. Or. 704. στήσαι τροπαῖα τῶν κακῶν. etc. Qu. τροπαῖα vel τροπαῖον. τροπαίαν — κακῶν] Cf. Sept. 706. λήματος ἐν τροπαῖα. Ag. 219. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν. Arist. Probl. 26, 5.

780. μέλει θεοῖσιν —] Cf. Ag. 974. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλης τελεῖν. Soph. Ant. 1335. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτιοι χρηὴ μέλειν.

782. γένοιτο δ' —] Cf. Ag. 674. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. σὺν θεῶν δόσει] σὺν θεῶ δόμοις conj. Herw.

785. δὸς τύχας δ' εὖ τυχεῖν κυρίοις (sc. Oresti) | τὰ σώφροσιν, μαιομένοις διαδικάσαι· | πᾶν ἔπος ἔλακον, Ζεῦ. | σὺ δὲ νιν φυλάσ-

σοις Dyer p. 22. Qu. δὸς τύχας τυχεῖν δόμων κυρίοις τοῖς σώφροσιν εὖ μαιομένοις ἰδεῖν (sc. ἡμῖν) διὰ δίκας σοι πᾶν ἔπος. ἔμοῦ κυρίοις Ahrens. δόμον κυρίοις Con. Qu. δόμων κυρίοις.

786. τὰ σώφρον' εὖ μαιομένοις ἰδεῖν Herm. et (ἔχειν) Dind.

787. διαδικάσαι] διὰ δίκας schol.

788. νιν] Sc. τοὺς κυρίους, opinor. Qu. εὖ δέ νιν φυλάσσοις.

790. τῶν] Leg. τοὺς.

791. νιν μέγαν ἄρας] Cf. 262. ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν | δόμον. Arist. Vesp. 1023. ἀρθεῖς δὲ μέγας etc. Sic ὑψηλὸν αἶρειν Eur. Suppl. 564. Her. 322. De constructione cf. ad Sept. 681. Sensus est, ἐπεὶ μέγαν αἶρέ νιν καὶ σοι ἀμείψει etc.

793. θέλων] Qu. θύματ'. παλίμποινα] Cf. v. ἀντίποινα.

795. ἐν δρόμῳ] εὐδρόμῳ Both. Qu. καὶ δρόμῳ προστίθει μέτρον. προστιθεῖς] Qu. προστίθει (imperativus).

796. μέτρον] Modum. Angl. a limit. Cf. Soph. El. 236. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφν —; Qu. τέλος. Qu. εὐπεδον.

797. δίκας σωζόμενον ῥυθμὸν Faehse. τίς ἂν σωζόμενον τοῦτ' ἴδοι ἂν | δάπεδον ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα; Dyer p. 20. Schol. ἀντὶ τοῦ εὐτακτον καὶ μὴ τραχεῖαν πορείαν. Qui plane adjectivum aliquod hic legebat. Qu. τίν' ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν τοῦτ' ἴδοι δάπεδον —;

799. ἀνομένων] Suppl. 53. ἀνόμενα (Pors.). Sept. 710. ἄνη τις (Dobr.). Arist. Vesp. 368. ἄνοντας. Fr. 156, 2. οὐτ' ἂν τι θύων οὐτ' ἐπισπένδων ἄνοις. Eur. Andr. 1132. Phrynich. (?) I. 159. ἄνοις.

801. νομίζετε] I. q. νέμετε. Qu. καθίζετε. πλουτογαθῆ] Cf. φιλογαθῆς Sept. 918.

802. κλύετε, σύμφρονες] Qu. κλύτ', εὐφρονες.

804. λύσασθ'] Qu. τίσασθ'.

805. Cf. Ag. 1565. τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλῃ δόμων;

807. εὖ δὸς] Cf. Soph. Oed. R. 1081. τύχης — τῆς εὖ διδούσης. Oed. C. 642. 1435. τῶν εὖ διδόντων. ἀνιδεῖν] ἀνέχειν (emergere) Herwerden, coll. Herod. VIII. 8. δὺς ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πρότερον ἀνέσχε (i. e. ἀνέδν) πρὶν etc. Proxime sequitur ἰδεῖν. Fort. αὖ ἰδεῖν. δόμον ἀνδρός] Qu. δόμους πατρός.

809. νιν] Orestem. "May his eyes be closed by death, honourably, etc." (Dobr.)

810. Qu. λαμπρὸν ἰδεῖν φάος.

811. Qu. ὄμμασιν ἐκ ὄνοφεράς καλύπτρας. (Et sic Herm. Cf. 52. ὄνοφοι καλύπτουσιν δόμους.) Vel ὄμμασι ὄνοφεράς ἀντὶ καλύπτρας.

812. ξυλλάβοι δ' —] Cf. Arist. Vesp. 733. σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν — ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος. Pac. 437.

813. ἐπιφορώτατος M. φορώτατος θεῶν Dind. Leg. ἐπεὶ φορώτατος. Et sic Emper. Cf. ad Soph. Fr. 258. παῖς ὁ Μαίας —]

Cf. Soph. El. 1395. ὁ Μαίας δὲ παῖς Ἑρμῆς σφ' ἄγει etc. Eur. Med. 754. ἀλλά σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ πελάσειε δόμοις. Rhés. 216.

814. οὐρίαν] οὐρίσαι conj. Con. θέλων] Cf. ad 19. Malim τελῶν vel φέρων.

819. πλοῦτον] πολὺν Bl. πάλιν conj. id.

822. κρεκτὸν — νόμον] Cf. Soph. Fr. 414. θρεκτοῖσι (κρεκτ. al.) νόμοις.

823. γοητῶν] Qu. γοατῶν (ploratorum). Aliud est γοήτων ab γόης praestigiator.

826. ἀποστατεῖ φίλων] Cf. Fr. 156. 287. Arist. Av. 311. οὐκ ἀποστατῶ φίλων. Ag. 1104. ἀλλὰ δ' ἐκὰς ἀποστατεῖ.

827 sq. I. e. 'matri dicenti tibi nata tu vocem patris enuntiabis.' In Schol. καιρὸς ἔργων, ἐπιβαλοῦ Con.

828. ἐπαῦσας M. ἐπαῦσας Seidler. Qu. ἐπαῦσας πατροφόντη (the murderer of your father).

829. αὐδάν] Qu. αἴσαν (927), vel οἶτον, vel αὔδα, vel αὐδῶν.

830. περαίνων] πέραιν' οὐκ Bl. ἄταν] Caedem intellige. Qu. αἴσαν aut ἔργον.

831. Περσέως τ'] Leg. Περσέως δ'.

832. σχεθῶν] Anglice having taken. σχεδρῶν ἔχων Weil. Participium excidisse suspicatur Wecklein, a quo penderet participium προπράσσω.

834. προπράσσω] Qu. προτάσσω. Vel ἄνωθ' ἐπαρήγων.

835. χάριτος mss. χάριτας Bigot. Herm. Schütz. Dind. Weckl. prob. Blomf. ὄργᾶς] ὄρκάνας Weckl. coll. schol. ad Sept. 346. et Bacch. 611. λυπρᾶς mss. λυγρᾶς Blomf. Herm. Weckl. etc.

836. τιθεῖς] Qu. τίθει (imper.).

837. Qu. τὸν αἰτιὸν τ' ἐξαπόλλυ μέρου. δ'] Imo τ'.

838. ὑπάγγελος] ὑπ' ἄγγελος Ald. ὑπ' ἀγγέλου conj. Bl. Ipse malim ὑπ' ἀγγέλων. Cf. Soph. Aj. 289. Αἴας, τί τήνδ' ἄκλητος οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων | κληθεῖς ἀφορμᾷ πείραν —; Tr. 391. οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων | ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται. Vox nihili est ὑπάγγελος, quod substantivum foret ut ἐξάγγελος.

839. λέγειν] Qu. φέρειν.

841. ἀμφέρειν] ἄν φέρειν Bl. ad Sept. 740. καινὸν οὖν φέρειν δόμοις | γένοιτ' ἄν ἄχθος αἵματοσταγεῖ φόνω F. G. Schmidt, coll. Ag. 1309. φόνον δόμοι πνέουσιν αἵματοσταγῆ. Malim ἕτερον αὖ.

842. δειματοστάγ' ἐς φόνω mss. Leg. αἵματοσταγεῖ φόνω. Idem proponit F. G. Schmidt. Recte. Cf. Ag. 1309.

843. ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένω mss. ἐλκαίνουσι καὶ δεδηγμένοις Bamberg. Dind. τῶ πρόσθεν ἔλκος καινὸν ἔτι δεδηγμένοις (sc. δόμοις) conj. Herw.

844. καὶ βλέποντα] Fort. χᾶτυμ' ὄντα.

845. δειματούμενοι] Qu. δειματουμένων, vel δείματος πλέω λόγοι.

846. θνήσκοντες] θνήσκοντος Port. (Recte, ni fallor. Cf. 852.).
 θέλγοντες conj. Herw. λάσκοντες Herw. ad Oed. R. 780. (V. Alexin
 Athen. IX. 379 C.) φάσκοντες F. G. Schmidt. Qu. λάσκοντες.

847. φρενί] σαφῶς Hartung. τορὸν F. G. Schmidt. Qu. σαφῶς
 vel τορῶς.

848—850. Choro dat Tyrwhitt.

849. οὔτις ἀγγέλων φθόνος | τῶν αὐτὸν αὐτοῦ γ' (ut Ag. 835.
 τοῖς αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βάρυνεται) ἄνδρα π. π. conj. Herw. Qu.
 — εἰ μή τις αὐτῶν πάντα πεύσεται πάρα. Cf. Dem. p. 529, 11. οὐδὲν
 οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Soph. Fr. 63. τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς
 ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ. Eur. Fr. 322, 2. οὐκ ἔστιν — ἄλλο δυσφύ-
 λακτον οὐδὲν ὡς γυνή.

850. αὐτὸς mss. αὐτὸν Sch. Dind. αὐτόσ' conj. Con. Qu. ἐν-
 δον, vel παντός.

854. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψει' ἄν Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 67.
 οὔτοι φρέν' ἄν κλέψειεν melius idem ad Med. 416. qui nihil apud
 Atticos poetas rarius esse vocali ε ante particulam ἄν elisa monet.
 οὔτοι — κλέψειαν Pal. Con. Qu. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψειας. Cf. Hes.
 Theog. 613. ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον. Aesch. Cho. 646. Δίκας
 δ' ἐρείδεται πυθμῆν. Soph. Ant. 854. ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
 προσέπεσες πολύ.

856. τάδ'] Qu. τί σ', vel τίν', vel τί — ἔπος εὐνοίας (vel
 εὐνοία); κάπιθεάζουσ'] Cf. Eur. Med. 1406. τάδε καὶ θρηγῶ κάπι-
 θεάζω | μαρτυρόμενος δαίμονας etc. Thuc. VIII. 53. μαρτυρομένων
 καὶ ἐπιθιαζόντων μὴ κατάγειν.

858. ἀνύσωμαι] Cf. Prom. 725. τὴν πρὶν γε χρεῖαν ἠνύσασθ'
 ἔμοῦ πάρα. πῶς ἴσον] Qu. ποῖ' ἔπε', vel πῶς ἄν ἴσ' εἰποῦσ'
 ἀνυσαίμαν.

860. κοπάνων ἀνδροδαίκτων] Cf. Arist. Ran. 1264. Φθιώτ'
 Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδαίκτον ἀκούων, ἰή, κόπον οὐ πελάθεισ
 ἐπ' ἀρωγάν; (Aesch. Fr. 131. ἀνδροδαίκτον — κόπον.) Cho. 889.
 ἀνδροκμηῆτα πέλεκυν. Eum. 248. μόχθοις ἀνδροκμηῆσι. 956. Suppl.
 619. Confer v. ἐπικόπανον. Men. IV. 79. ἠγεῖται μ' ὄλωσ | ἐπι-
 κόπανόν τι.

861. πειραὶ mss. πρῶραι (i. e. στόματα, mucrones) tentat
 Herwerden, coll. Prom. 423. δξυπρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

862. ἦ πάνν] Vix placet. Qu. πάνν δὴ, aut πάμπαν.

864. ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις Pors. Qu. ἀρχαῖσι πολισσονόμοις.
 δαίων (accendens) Pors. Tyrwh. Fort. αἴθων. Cf. Ag. 1444.
 ἕως ἄν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς | Αἴγισθος. Deinde virgulam
 dele post δαίων vulgo positam, ut ab eo verbo pendeat ἀρχάς.
 Zeugma facile esse fingas.

866. μόνος ἐφέδροις Madvig. Qu. τρίτος ὡς ἐφεδρος. Vel

μόνος ὢν ἐφένδρον. Soph. Oed. C. 1250. ἀνδρῶν γε μῶνος. ἐφένδρος] Cf. Rhés. 119. νικῶν δ' ἐφένδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως. Ran. 792.

870. μάλα] Leg. μάλ' αὖ. Qu. εἰ εἰ μάλ' αὖ, Aegistho continuatum.

874. μάχης — τέλος] Cf. Suppl. 475. διὰ μάχης ἤξω τέλους (f. δορός). Sept. 163. διόθεν γένοιτο — τέλος ἐν μάχῃ. Suppl. 603. ποῖ κεκύρωται τέλος; Eum. 544. κύριον μένει τέλος.

875. πανοίμοι] μάλ' οἴμοι conj. Cant. Qu. οἴμοι, μάλ' οἴμοι (vel αὐθις).

878. πύλας μοχλοῖς χαλᾶτε] Cf. Iph. T. 99. χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς. Soph. El. 1596. Qu. ὅπως τάχιστα μοι γυναικείους πύλας, | μοχλοῦς χαλᾶτε.

879. καὶ μάλ' ἠβῶντος δὲ δεῖ] Frustra γε pro δε Bl. Arcte cohaerent particulae καὶ μάλα, ut καὶ λίαν, καὶ σφόδρα, etc.

880. οὐχ ὥστ' Pors. οὐχ ὡς δ' Wordsworth. Qu. ὡς τάχος —. Vel οὐδεὶς ἀρήξει διαπεπραγμένῳ; τί γάρ;] Cf. Ag. 1239. καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἶ τι μὴ πείθῳ· τί γάρ; Soph. Oed. C. 1680. Similiter in fine senarii τί μή; Ag. 672. Eum. 203. Soph. Aj. 668.

881. Cf. Eum. 94. εὐδοιτ' ἄν, ὦν, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ; S. Matth. Ev. 26, 45. καθεύθετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. — ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. S. Marc. Ev. 14, 41.

882. ποῖ] ποῦ Elmsl. ad Iph. T. 358. Cf. Herc. 74. ποῖ (ποῦ Elmsl.) πατήρ ἄπεσι γῆς; ἄκραντα βάζω] Cf. Ag. 248. Trag. adesp. 414. ἄκραντα γάρ μ' ἔθηκε θεοπίζειν θεός. Pind. Ol. II. 87. Qu. ἄκραντα βάζω; (sic).

883. 884. Hos duos versus suspectos habet Herwerden. Neque enim servo neque Choro bene eos convenire. Praeterea, inquit, his deletis servi verba ποῦ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾶ; melius statim exciperet reginae quaestio, τί δ' ἐστὶ χρῆμα; etc.

883. ἐπιξήνου πέλας | αὐχὴν πεσεῖσθαι Abresch. (coll. Ag. 1277.) ἐπὶ ξυροῦ πέλειν | αὐχὴν πεσεῖσθαι Herwerden. Ipse suadeo ἐπιξήνου πέλας | αὐχὴν ἔσεσθαι etc.

884. πεσεῖσθαι] Qu. ἔσεσθαι, vel τεμείσθαι (?). πρὸς δίκης] Qu. πρὸς τινος (vel ξένων).

885. τίνα βοήν ἴστης δόμοις;] Cf. Soph. Phil. 1263. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρουβος ἴσταται βοῆς; Eur. Iph. T. 1307. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴστησιν βοήν; Her. 73. τίς ἢ βοή βωμοῦ πέλας | ἔστηκε; 656. τί γάρ βοήν ἔστησας, ἄγγελον φόβου; Or. 1529. στήσαι — κραυγὴν. Iph. A. 1039. ἔστασεν ἰαχάν. Arist. Thesm. 6. et Elmsl. ad Heracl. 656.

886. τὸν ζῶντα —] Cf. Soph. El. 1419. ζῶσιν οἱ γῆς ὑπαὶ κείμενοι. παλίρρυτον γὰρ αἶμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων οἱ πάλοι θανόντες. 1476—1480. AI. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις | πέπτωχ' ὁ τλήμων; OP. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλοι | ζῶντας

θανοῦσιν οὐνεκ' ἀντανδᾶς ἴσα; | *AI.* οἴμοι, ξυνηκα τοῦπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως | ὅδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ.

887. Cf. Soph. El. 1479. οἴμοι, ξυνηκα τοῦπος. Ag. 1113. οὐπω ξυνηκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων — ἀμηχανῶ.

888. ὥσπερ οὖν] ὥσπερ οὖς Porson. Cf. 96. Ag. 1171. 1427. Plat. Crat. p. 405 C. Redde, just as in fact.

889. δοίη] Pro δότω. Cf. Ag. 945. ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι τάχος. Qu. δότω. Qu. διδάω, vel δώσει —; ἀνδροκμητα πέλεκυν] ἀνδροδμητα πέλεκυν requirit Karsten. ad Agam. 724. (Cf. ad Soph. Aj. 318.). Cf. 860. κοπάνων ἀνδροδαίκτων.

890. Qu. ἴν' ἴδωμεν. ἦ mss. εἰ Turn. Recte. Cf. ad 768. 890. Prom. 799. Soph. Ant. 1217.

891. ἐνταῦθα — κακοῦ] Similiter Eur. Iph. A. 21. καὶ μὴν τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίου.

893. φίλιαι' Αἰγίσθου βία] Ut φίλε τέκνον, etc. Fort. φιλιότη Αἰγίσθου βία. Cf. Eur. Phoen. 56. κλεινήν τε Πολυνείκους βίαν. Pind. Ol. I. 142. ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν.

896. τόνδε δ'] Qu. τόνδε τ', vel τόνδ' ἐπαίδεσαι.

897. βρίζων ἄμα] Whilst sleeping. Cf. ad Arist. Eccl. 92 ξαίνουσ' ἄμα. Ran. 1242. μεταξὺ θύων.

898. εὐτραφές γάλα] Active accipiendum. Cf. Sept. 308. ὕδωρ τε Διοκαῖον, εὐτραφέστατον πωμάτων etc.

899. μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;] Cf. Pers. 811. οὐ θεῶν βρέτη | ἡδοῦντο συλᾶν. Eur. Ion. 179. κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι. Her. 1027. κατηδέσθη κτανεῖν.

900. ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ mss. ποῦ δῆτά σοι τὰ λοιπὰ conj. Blomf. ποῦ δῆτα τὰ τορὰ F. G. Schmidt. Qu. παλαιὰ, vel τὰ πιστά. Legerim τὰ σεμνὰ, vel τὰ κλεινὰ. Cf. Soph. Oed. R. 952. τὰ σέμν' ἴν' ἤκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα. 946. ὦ θεῶν μαντεύματα, | ἴν' ἔστέ. Trag. adesp. 372. ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κεῖνα —;

901. πιστά δ' εὐορκώματα;] εὐορκήματα veram lectionem esse suspicatur Blomf. Lege ποῦ τὰ πίσθ' ὀρκώματα; Qu. ποῦ δῆ τὰ κλεινὰ. Leg. πιστά τ'. πυνθόχρηστα] Cf. Ag. 1255. τὰ πυνθόκραντα.

903. κρίνω σὲ νικᾶν] Cf. Arist. Ran. 1473. ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. Eccl. 1155. Av. 1102. Ach. 1117. Lys. IV. 3. κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾶν. Arg. Ran. I. κρίνας — τὸν Αἰσχύλον νικᾶν.

904. πρὸς αὐτὸν —] I. e. prope illum. Cf. 926. παρ' αὐτὸν requirit Herwerden.

905. ἡγήσω] Qu. ἐξηγοῦ vel ἐνόμιζες.

906. Cf. Eur. El. 1144. νυμφεύσει δὲ κᾶν Ἄιδου δόμοις | ὥπερ ξυνηῦδες ἐν φάει.

908. νῦν δὲ —] Imo σὺν δὲ —. Et sic Auratus. Nullum sensum praebet vulgata. γηροᾶναι] γηράναι Dind. Eadem forma est Soph. Oed. C. 870. Participium est γηράς.

909. πατροκτονοῦσα] Patrem meum occidens. Cf. 974. 1015.
 910. παραιτία] I. q. μεταίτια.
 911. Μοῖρ' ἐπόρουνεν] Qu. Μοῖρα πορουνεῖ.
 912. σεβίζει] Qu. σέβεις σύ (vel τάς).
 914. Cf. Soph. Oed. C. 632. ὅτου — ἡ δορύξενος | κοινή παρ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἐστία.
 915. διχῶς] αἰσχρῶς Heath. αἰκῶς vel ἀδίκως Both. Qu. αἰκῶς (cf. Soph. El. 216.), vel αἰσχρῶς. Cf. 133. πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα.
 916. ὁ τῆμος] Pretium. Hoc vocabulo usus est Archilochus apud Athen. I. 7 F. ὧν οὔτε τῆμον εἰσήνεγκας.
 917. σου] Qu. σοι.
 918. μὴ ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως] Cf. Ach. 465. μὴ ἀλλά μοι δὸς ἐν μόνον. μάτας] Errores. Cf. Suppl. 820. μάταισι πολυθρόοις.
 920. ἄλγος —] Cf. Ag. 771. τὸ μὲν γυναιῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα | ἦσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαυλον κακόν.
 923. σύ τοι σεαυτὴν —] Cf. Eur. Her. 733. σύ τοι βραδύνεις, οὐκ ἐγὼ, δοκῶν τι δρᾶν. Soph. El. 624. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγὼ. Aj. 1368.
 924. ὄρα, φύλαξαι] ὦ παῖ, — F. G. Schmidt. Cf. Eur. Iph. T. 67. ὄρα, φυλάσσου μὴ etc. κύνας] Cf. 1054. Soph. El. 1388. μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφνκτοι κύνες. Arist. Ran. 472. Κωκντοῦ περιδρομοὶ κύνες. Eur. El. 1342. Lycophr. 669. ποία δ' Ἐρινὺς, μίξοπαρθενὸς κύων.
 926. θρηγεῖν — πρὸς τύμβον] Cf. 904. Schol. καὶ (ἦγον Bl.).
 927. αἶσα] Qu. αἶμα. σουρίζει] I. e. σοι ὀρίζει. Similis crasis est σοῦπισθεν (σοι ὄπ.) Arist. Thesm. 158. Fort. σώρίζει, ut ὄρνητες (οἱ ὄρνητες) Arist. Av. 1281.
 928. ὄφιν ἐθρεψάμην mss. ἐθρεψάμην ὄφιν Pors. Recte. Producitur posterior in ὄφιν, ut in κόνιν Prom. 1084. Suppl. 180. 783.
 929. οὐξ ὄνειράτων φόβος] Cf. 32. τορὸς γὰρ ὀρθόθριξ φόβος, δόμων (φρενῶν?) ὄνειρόμαντις, etc.
 930. ἔκανές γ'] κάνες γ' M. ἔκανες (om. γ') Herm. Recte.
 931. τῶνδε] τοῖνδε Weckl., coll. Pers. 720. διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοι. Qu. τήνδε.
 932. πολλῶν αἱμάτων] μελέων — F. W. Schmidt, coll. Ag. 716. μέλεον αἶμ' ἀνατλάσα. Eur. Or. 192. μέλεον — αἶμα δούς etc. Phoen. 933. φόνιον αἶμα. ἐπήκρισεν] Qu. ἐξήκρισε.
 933. αἰρούμεθα] αἰτούμεθα Musgr. Herm. αἰτούμεθα vel αἰώμεθα conj. Bl. (Recte.) ἀρώμεθα Herm. Fort. αἰώμεθα. Qu. τοῦτο δὴ ἔξαιτούμεθα. Vel τοῦτο θεοὺς αἰτούμεθα. ὅμως] Qu. ὁμῶς.
 934. ὀφθαλμὸν οἴκων] Cf. Pers. 168. Pind. Ol. VI. 16. ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς. Eur. Andr. 406. παῖς — ὀφθαλμὸς βίου.
 935. Πριαμίδαις] Qu. Πελοπίδαις.

937. ἔμολε δ' εἰς δόμον —] Cf. Eur. Or. 1400. ἤλθον εἰς δόμους — λέοντες Ἑλλανες δύο διδύμω. Intelliguntur Orestes et Pylades.

938. διπλοῦς] Malim διπλοῦς δ'.

940. ἔλακε mss. ἔλασε videtur legisse schol., qui explicet ἔλασεν δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου, ὃ ἐστὶν ἤνυσεν τὸν ἀγῶνα. Qu. ἔμολε. εἰς τὸ πᾶν] Qu. αὖ τὸ πᾶν, vel εἰς δόμους.

941. θεόθεν — ὠρμημένος] Cf. Soph. El. 70. σοῦ γὰρ ἔρχομαι | δίκη καθαρῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος.

942. ἐπολολύξατ' ᾧ] Cf. Ag. 1216. κατολολύξατ' ᾧ etc. Qu. ἀνολολύξατ' ᾧ —.

943. ἀναφυγὰς] Qu. ἀποφυγὰς.

945. δυσοίμου] δυσοίστου Hart. prob. F. G. Schmidt.

946. ᾧ μέλει] Qu. ᾧ μέλει.

947. Schol. πάρεστιν (παρέστη?) ἐν τῇ πρὸς Αἴγισθον μάχῃ καὶ ἐφήψατο τοῦ ξίφους.

948. ἐν μάχῃ χερὸς] ἐν μάχαις — Blomf. Sic alibi ἐν μάχῃ δορός. ἐτήτυμος] Qu. ἐτητύμω.

949. Δίκαν δέ νιν —] Cf. 12.

952. ὀλέθριον πνέουσ' — κότον] Cf. Ag. 1206. κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν. 1235. ἄσπονδόν τ' ἄραν | φίλοις πνέουσαν. 33. κότον πνέων. Eum. 840. πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον. Aesch. Ag. 375. 1235. 1309. Eur. Rhés. 756. θυμὸν πνέουσαι. ἐν ἐχθροῖς] Malim ἐπ' ἐχθροῖς.

953 sq. Dyer (Tent. Aesch. p. 9) disponit sic, τάπερ ὁ Λοξίας μέγαν ἔχων μυχὸν | χθονὸς ἐπ' ὄχθῃ, ἄξενα καὶ δόλοισ | εἰς δολίαν βλαπτομένην | θεῖς, ἀνεποίχεται.

953. Παρνάσιος] Malim Παρνάσιος.

954. χθονὸς ἐπ' ὄχθει] Leg. χθονὸς ἐπ' ὀμφαλαῶ.

956. χρονισθεῖσαν] Cf. Ag. 727. χρονισθεῖς. Trag. Fr. adesp. 516. μελέτη χρονισθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται.

958. κρατεῖται] κρατεῖ τε Elmsl. alii. κρατεῖ τοί πως τὸ θεῖον Dyer p. 14.

960. ἄξιον δ'] ἄξια δ' Herm. ἄξιον Well. Qu. πρόπει δ'. Cf. v. ant. 971.

961 sq. πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν, μέγα τ' ἀφηρέθην | ψάλιον οἴκων. | ἄνα γε μὰν, δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον | etc. Dyer p. 14.

962. μέγα — ψάλιον οἴκων] Cf. Ag. 131. προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας στρατωθέν. 510. τοιόνδε Τροία περιβαλὼν ζευκτήριον. Qu. μεγάλ' ἀφηρέθη ψάλια δωμάτων.

963. ἄναγ' ἐμὰν δόμοις (πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετῆς ἔκειθ') ἰὰν Elmsl. ad Med. 50., de vocabulo ἰὰν (vocem) coll. Pers. 940. Qu. ἀνάγειτ' (vel ἀνέχειτ'), ᾧ δόμοι.

964. χαμαιπετεῖς] Cf. Ag. 920. χαμαιπετῆς βόαμα. ἔκεισθ' αἰ] Lego ἔκεισθε δή.

965. χρόνος] χορὸς confidenter reponit Elmsleius ad Med. 50. Qu. παντελῆς ἀρχός.

966 sq. ὅταν ἀφ' ἐστίας | μύσος πᾶν ἐλάση καθαρμοῖς | ἀτᾶν ἐλατηρίοις, τύχη δ' εὐπροσώπῳ κοίτῃ | τὸ πᾶν ἰδεῖν ἀκοῦσαί τε θρεομένοις. | μηδ' [οὐδ'?] οἴκοι δόμων | πεσοῦνται πάλιν. πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν Dyer p. 14.

967. πᾶν ἐλάση μύσος (dochm. ut 959. 961. 972.) Butl. prob. Peil. ἐλαθῆ conj. Con. Leg. πᾶν ἐλαθῆ μύσος. Cf. Eum. 283. μίασμα — καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.

968. καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις Schutz. καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἀλιτηρίων (μύσος) conj. Con.

969. Qu. τύχα δ' εὐπροσώπῳ.

970. ἀκοῦσαι] Qu. ἂν εἶη.

973. διπλῆν τυραννίδα] Cf. Ag. 1673. ἐγὼ | καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε πημάτων τέλος.

974. πατροκτόνους] Cf. 909. 1015.

975. σεμνοὶ —] ξυνοὶ (i. e. κοινοὶ) conj. Mehler. Mnem. VI. 107. ξυνοὶ aut σύμπνοι Herw. ὁμόνοι Naber. Qu. κοινοὶ vel σύμπλοι. Imitatur Euripides Andr. 699. σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμενοὶ κατὰ πόλιν | φρονοῦσι δῆμον μεῖζον. Cf. Herod. II. 173. σὲ γὰρ χρῆν ἐν θρόνῳ σεμνῶ σεμνὸν θωκέοντα δι' ἡμέρης πρήσσειν τὰ πρήγματα.

976. φίλοι τε] Leg. φίλοι δέ. πάθη] πάθει Mehler. Herw.

977. ὄρκος τ'] Qu. ὄρκος δ'. Qu. ὄρκους δ' ἐμμένει πιστώματα.

978. ξυνώμοσαν μὲν] ξυνώμοσαν γὰρ Herwerden.

980. αὐτε] αὐτὸ (sc. τὸ μηχανήμα) conj. Bl. τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν] Cf. Ag. 1420. et v. ἐποπτεύειν.

981. μηχανήμα] Cf. Ag. 1127.

982. χειροῖν καὶ ποδοῖν mss. χειρῶν καὶ ποδῶν Vauv. ad Soph. El. 1411. ποδοῖν ξυνωρίδα] Angl. couplet for the feet.

984. στέγαστρον ἀνδρός] ἀνδρός pro θηρός (998. ἄγρευμα θηρός). Confer στεγανὸν δίκτυον Ag. 358.

985. ὁ πάντ' —] Cf. Fr. 178, 5. ὁ παντόπτης Ἥλιος.

986. Ἥλιος — ἐν δίκη ποτὲ] Hic Sol et Apollo unus et idem sunt. Distinguuntur in Suppl. 208.

989. οὐ ψέγω μόρον] mss. οὐ λέγω μόρον corr. ex schol. οὐ λέγω πότμον Heimsoeth. οὐ λέγω δίκην F. G. Schmidt. Leg. οὐ ψέγω πότμον. Cf. ad Soph. El. 1423. φοινία δὲ χεῖρ | στάζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν (λέγειν the mss.).

992. ὑπὸ ζώνην] Imo ὑπὸ ζώνης. Cf. Eur. Suppl. 920. ἔφερον (σε) ὑφ' ἥπατος. Hec. 750. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον κᾶφερον ζώνης ὑπο. Et ita semper, ut ὑπὸ μάλης. Apoll. Rh. IV. 1109.

993 sq. Ita Dobraeus, βάρος, (φίλον — κακὸν) | τί σοι (ο Sol) δοκεῖ; μύραινά γ' εἶτ' ἔχιδν' ἔφν — μαλ' εὐστομῶν; | ἄρκυν δ' — πέπλους | ἄγρευμα — κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν | τοιοῦτον —.

993. ὡς φαίνει κακὸν] Qu. ὡς πάρεσθ' ὄραν, vel ὡς πάρεστ' ἰδεῖν. In fine versus virgulam tantum posuerim.

994. τ' (supr. γ) ἦτ' ἔχιδν' M. γ' ἦ ἔχιδν' Ald. Turn. τ' ἦτ' — Rob. εἶτ' — Herm. Dobr. "Sibi respondet, Nempe videtur ut muraena (sive quis viperam vocare mavult) tactu ipso infectura." (Dobr.) Qu. μύραιναν ἢ ἔχιδναν πλέον | σήπειν θιγοῦσαν ἄν τιν' (ἄνδρ' ἄν) —; Vel μύραιν' ὅπως ἢ ἔχιδνά τις —; Vel μύραιν' ἄν ἢ κᾶχιδνά τις —; Vel μύραιν' ἄν ἄνδρ' ἢ ἔχιδνά τις —; Cf. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν ἢ Σκύλλαν τινὰ —; Eur. Med. 1342. λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος | Σκύλλης ἔχουσιν ἀγριωτέραν φύσιν. μύραιν'] Cf. Com. anon. IV. 657. ὦ προδότι — καὶ μύραινα σύ. Hesych. μύραινα: ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἐλέγετο, ὡς ἔχιδνα. Inter bestias saevissimas numeratur. Cf. ad Arist. Ran. 475. ἔχιδν'] Cf. Alc. 310. ἐχίδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα. Ion. 1266. οἶαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας ἢ πυρὸς | δράκοντι' ἀναβλέποντα (?) φοινίαν φλόγα. Ran. 473. Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἢ τὰ σπλάγγνα σου | διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάπεται | Ταρτησοῖα μύραινα etc.

995. θιγοῦσα μᾶλλον ἄν δεδηγμένον Madvig.

996. In fine versus interrogandum.

997. τί νιν προσειπὼν νιν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν conj. Herw. Qu. τί ἄν προσειπὼν νιν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν; Vel τί νιν προσειπὼν ἄν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν; Qu. τί νιν προσειπὼν ἄν τύχοιμ'; ἀλλ' εὐστόμει. Vel τί νιν προσειπὼν ἄν τύχοιμι δυσφιλὲς; Cf. 315. τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἄν; 412. τί δ' ἄν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; 309 sq. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν; 603. πῶς δῆτ' ἄν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῆ τύχοις; 785. πῶς σε προσεῖπω; Dem. de Cor. 22. εἶτ', ὦ — τί ἄν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς προσεῖποι; Arist. Nub. 1378. ὦ — τί σ' εἶπω; Andoc. p. 17, 3. τί χρὴ τοῦνομα —; Alex. III. 428. ὁ δ' ἕτερος — τί ἄν | τύχοιμ' ὀνόμασας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς | ἄνθρωπος; Monk. ad Hipp. 828. εὐστομῶν] I. q. εὐφημῶν, εὐ λέγων. Cf. Arist. Nub. 833. εὐστόμει. Soph. Phil. 187. εὐστομ' ἔχε.

998. ἄγρευμα θηρῶς] Cf. 1002. Eum. 460. κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασιν | κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον. Annon ἄγρευμα θηρῶν?

999. Leg. δίκτυον μὲν οὖν | ἄρκυν τ' ἄν εἶποις —. Cf. Ag. 1114. τί τόδε φαίνεται; ἢ δίκτυόν τι (τόδ') Ἄιδου; | ἄρ' ἄρκυς ἢ ξύνεννος, ἢ ξυναῖτια φόνου; δροίτης] Cf. Ag. 1540. Eum. 633.

1000. ποδισιτήρας πέπλους] Confer ἐνδυτήρ (Soph. Tr. 674. τὸν ἐνδυτήρα πέπλον), et μασχαλιστήρ. Qu. κᾶμποδισιτήρας.

1002. ἀπαιόλημα] Cf. Fr. 121. ὁδοιπόρων δήλημα χωρίτης δράκων. et ad Soph. Aj. 381. ἄλημα στρατοῦ. κᾶργυροστερεῆ βίον νομίζων] Qu. κᾶργυροστερεῖ | βίῳ νομίζων.

1004. θερμαῖνοι] θέρμ' ἄνοι Dind. κερδαῖνοι (?) Naber. Verum videtur καλχαῖνοι (meditaretur). φρενί] φρένα Bl. Qu. πολλά

θερμ' ἄνοι χερί. Cf. ad 303. πόλλ' ἄν εὐφραῖνοι φρένα. 742. Cf. 272. ὑφ' ἥπαρ θερμόν. Soph. Trach. 1046. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ — μοχθήσας ἐγώ. Eur. Andr. 1109. ὁ δ' οὐδεν ἦεν.

1005. ξύνοικος] Qu. ξύνεννος. Sed cf. 909. μὴ | γένοιτ'] De hac positione particulae μὴ cf. Soph. Ant. 324. Eur. Med. 1053. Elmsl. ad Her. 1016.

1008. διεπράχθη] διεπράχθη Heimsoeth.

1009. μίμνοντι] δράσαντι (Schütz.) aut καίνοντι F. G. Schmidt. Qu. δράσαντι vel ἔρξαντι. Schol. τῷ τοιαῦτα πράξαντι χρόνῳ πάθος ἀνθεῖ.

1010. δέ μοι] Qu. γέ μοι.

1011. ἔβαπεν — ξίφος] Cf. Soph. Aj. 95. ἔβαπας ἔγχος εὐ πρὸς Ἀργείων στρατῷ. Pr. 863. δίδηκτον ἐν σφαγαῖσι βάπασα ξίφος. Αἰγίσθου] Αἰγίσθος requirit Naber.

1012. φόνου — κηκίς] Cf. 268. Ag. 960. Soph. Ant. 1008. Phil. 784. στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ | κηκῖον αἷμα. 696. αἰμάδα κηκιομένην ἐλκέων. ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται — φθειρουσα] Anglice, contributes with time to efface. τῷ χρόνῳ expectabat Herwerden. Cf. Soph. Tr. 173. καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου | τοῦ νῦν παρόντος. Eur. Med. 288. συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος. Thuc. III. 36. καὶ προσξυνεβάλετο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὀρμῆς (ὀργῆς?) αἰ Πελοποννησίων νῆες etc.

1013. τοῦ ποικίλματος] Cf. ad Ag. 835. Plat. Hipp. Maj. p. 298 A. τὰ ποικίλματα πάντα καὶ τὰ ζωγραφήματα καὶ τὰ πλάσματα τέρπει ἡμᾶς. Arist. Plut. 530. οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμησάι ποικιλομόρφων.

1014. νῦν αὐτὸν αἰνῶ mss. νῦν ταῦτὸν αἰνῶ conj. Bl. νῦν δ' αὖ τόδ' αἰνῶ conj. Sch. prob. Butler. Qu. νῦν μὲν τόδ' αἰνῶ, νῦν δ' ἀποιμώζω παρῶν, vel νῦν πατέρα θρηνηῶ, — παρῶν] μόρον malit Bl., coll. Ag. 329. ἀποιμώζουσι φιλιτάτων μόρον. Cf. 8. οὐ γὰρ παρῶν ἄμωξα σὸν, πάτερ, μόρον.

1015 sq. πατροκτόνον δ' ὕφασμα προσφωνῶ τόδε, | νῦν ταῦτὸν αἰνῶ, νῦν δ' ἀποιμώζω πάλιν. | ἀλγῶ γὰρ ἔργα — tentat Herw. δ πρὶν ποτ' ἦνον, νῦν ἀποιμώζω παρὸν idem.

1015. πατροκτόνον] Cf. 909. 974. θ'] Leg. δ'. προσφωνῶν] προσβλέπων Schutz. F. G. Schmidt.

1016. ἀλγῶ μὲν ἔργα] Qu. ἀλγῶ τό τ' ἔργον. γένος τε πᾶν] Cf. Soph. El. 1121. ὅπως ἐμαυτὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ — κλαύσω etc. Qu. γένος δὲ πᾶν.

1017. ἔχων] ἔχον conj. Stanl. μιάσματα] Qu. τεκμήρια, vel γε δείγματα.

1018. ἀσινῆ βίοτον vulg. ἀσινῆς βίον Herw., coll. Eum. 305. ἀσινῆς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ. Qu. ἄτας δίχ'. Vel ἀμείβει (ἀμείψει). Vel διαπαντὸς τίμιος ἄξει. Cf. v. str. 1008.

1019. *διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται*] *διὰ παντός* — Heath. Blomf. *διὰ πάντ' ἀτηρόν ἀμείψει* Herw. *ἄτιμος corruptum est*. Qu. *διὰ πάντ' ἄτης δίχ' ἀμείψει* (vel ἄτερ ἄξει), vel *διὰ πάντ' ἄν ἄνατος ἀμείψαι*.

1020. *μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει*] *μόχθων δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει* Heath. Blomf. Nihil opus. Cf. Ag. 445. *στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις, τὸν δ' —*.

1021. *ἄλλ', ὡς ἄν εἰδῆτ'*] *ἄλλ', ὡς τάδ' εἰδῆς* Blomf., coll. 439, *ὡς τόδ' εἰδῆς*. Eur. Or. 527. Phoen. 1011. Iph. A. 1435. Arist. Pl. 112. *ἔπη τελεῖ*] *ἔποι τελεῖ* Blomf. Cf. Sept. 659. *τάχ' εἰσό-μεσθα τὰπίσημ' ἔπη τελεῖ*. Pers. 225. Soph. El. 1419. *τελοῦσ' ἀραί*.

1022. *ἠνιοστροφῶ*] *Formatum ut οἰακοστροφῶ*. Eur. Phoen. 175. *ὄς ἄρμα λευκὸν ἠνιοστροφεῖ βεβῶς*. Soph. El. 731. *ἠνιοστροφος*. Qu. *ὥσπερ γὰρ ἵπποι μ' ἠνιοστρόφον —*.

1023. *ἔξωτέρω*] Qu. *ἔξω τανῦν*. Cf. Prom. 883. *ἔξω δὲ δρό-μου φέρομαι λύσσης | πνεύματι μάργω*.

1024. *φρένες δύσαρκτοι*] Cf. Pers. 193. *εὐαρκτον στόμα*. πρὸς δὲ *καρδία κότος | ἄδειν ἔτοιμος, ἢ δ' ὑπορχεῖσθαι φόβω* Schutz. Qu. *πρὸς δὲ καρδία φόβω | ἄδειν ἔτοιμός ἐσθ' ὑπορχεῖσθαι θ' ἄμα*. Vel *πρὸς δὲ καρδία φόβω | πηδᾶν ἔτοιμος ἢ δ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ*. Vel *πρὸς δὲ καρδία φρεσὶν — φόβω*. Leg. *πρὸς δὲ καρδία λοβός etc.* (Cf. Eum. 158. *ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν*.) Cf. 167. *δρ-χεῖται δὲ καρδία φόβω*. Prom. 881. *κραδία δὲ φόβω φρένα λακτίζει* (i. e. *πηδᾶ*). Ag. 995. *πρὸς ἐνδίκους φρεσὶν — κυκλούμενον κέαρ*.

1025. *ἄδειν* Ald. *ἄδειν* Sch. Bl. *Lege πηδᾶν*. Cf. Arist. Nub. 1392. Qu. *ἴζειν*. Vel *ἄσσειν*. Cf. Ag. 982. *θάρσος ἴσχει (ἴζει?) φρενὸς θρόνον*. *ὑπορχεῖσθαι*] I. e. *concitato motu saltare*. *κότῳ*] *κρότῳ* Abresch. *χορούς* Schmidt. Imo *φόβω*.

1028. *θεῶν στύγος*] Cf. Sept. 653. *θεῶν μέγα στύγος*. Eum. 644. *στύγη θεῶν*. Ag. 1645. *χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων*. Eur. Or. 475. *στύγημ' ἐμόν*. Hipp. 409. *μίσημα πᾶσιν*.

1029. *φίλτρα*] Qu. *κέντρα*. *Corruptelam suspicatur Pauw*. *πλειστηρίζομαι*] *πλειῖσθ' ὀρίζομαι* conj. Con.

1031. *πράξαντι*] Qu. *πράξαντα, ut mox παρέντα*.

1033. *προσίξεται*] *ἐφίξεται recte* Schutz. Cf. Isocr. p. 64 B. *τίνος γὰρ οὐκ ἐφίκοντο*; p. 80 B. *οὐκ ἐφικνοῦμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν*. *τόξω*] *Ἄν δόξη?* Cf. Suppl. 473. *μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον*.

1035. *θαλλῶ καὶ στέφει*] Cf. Eum. 43. *ἔχοντ' ἐλαίας ὑψιγέννη-τον κλάδον | λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον*. Eur. Suppl. 10. *ἰκτηρι θαλλῶ*. Iph. T. 1101. *γλανκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας*. Soph. Oed. R. 3. *ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι*. Oed. C. 474.

1036. *Λοξίου πέδον*] Cf. Eur. Iph. T. 972. *ἀγνὸν — Φοίβου πέδον*. Andr. 1086.

1038. φεύγων — αἷμα κακὸν] Cf. Eur. Suppl. 148. αἷμα συγενὲς φεύγων. Hipp. 35. μίασμα φεύγων αἵματος. Herc. 831. Ἦρα προσάψαι κοινὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει. ἐφέστιον] ἐφ' ἐσίαν Turn. Fortasse recte.

1039. ἐφίετο] Mandabat, jubebat. Cf. Soph. El. 51. 1111. Phil. 770. Oed. R. 766. Aj. 116. 991. Tr. 286.

1040. 1041. Inverso ordine forsan legendi. καὶ μαρτυρεῖν μὲν — | τὰ δ' ἐν χρόνῳ — Dobr. Blomf. Scholef.

1040. τὰ δ'] Lege τὰ δ', haec. ἐν χρόνῳ] Qu. ἐν δίκῃ. λέγω] Qu. θέλω.

1041. καταμαρτυρεῖν ὅπως Wak. S. C. § 129. Qu. συμμαρτυρεῖν. Qu. θεῖ' ὡς ἐποροσύνθη κακά.

1042. ἐγὼ δ'] φεύγω δ' Weil. ἐλῶ δ' (?) — F. G. Schmidt. Qu. ἔρρω δ' — Cf. Ag. 1253. ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος] Cf. Ag. 1282. φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος. τῆσδε] εἶμι conj. Dobr. Wecklein.

1044. ἐπιζευχθῆς] Medio sensu accipiendum videtur. ἀλλ' εὖ γ' ἔπραξας· μηδ' ἐπιζευχθῆς στόμα. | φήμαις πονηραῖς, μηδ' — Tyrwh. ἀλλ' εὖ γε πράξας μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα — μήτ' — Pors. Lege ἀλλ' εὖ τ' ἔπραξας μήτ' ἐπιζευχθῆς (vel μήτε τι ζευχθῆς) στόμα etc. Cf. Suppl. 219. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξιάσθω χθονί. Soph. El. 1102. Cum ἐπιζευχθῆς στόμα cf. 676. ἀπεζύγην πόδας. et Eum. 405. πάλοισ ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. στόμα] Forsan ποτε.

1045. ἐπιγλωσσῶ κακά] Cf. ad Prom. 964. Hesych. ἐπιγλωσσῶ· ἐποιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις.

1047. εὐπετῶς] εὐπόρως F. G. Schmidt. Redde fauste, collata locutione εὖ πίπτειν.

1048. δμωαὶ M. ποῖαι Herm. Dind. ὦμαὶ F. G. Schmidt.

1049. φαιοχίτωνες] Cf. Plat. Tim. 68 D. φαιὸν (γίγνεται) λευκοῦ τε καὶ μέλανος (κράσει). ibid. ξανθοῦ τε καὶ φαιοῦ. Resp. IX. 585 A. πρὸς μέλαν φαιὸν ἀποσκοποῦντες. Antiph. com. III. 17. λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωντίσκος. Plut. Ant. 80. φαιὸν ἱμάτιον περιβαλόμενος. Vit. Eurip. αὐτὸν μὲν ἱματίῳ φαιῶ προελθεῖν. Eum. 375. ἀμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν. Qu. μελαγχίτωνες. Cf. Cho. 9. φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα. πεπλεκτανημέναι] Nomen πλεκτάνη legitur Sept. 495. Fr. 265. Arist. Av. 1517.

1051. Cf. Suppl. 602. ὦ χαῖρε πρόεσβν, φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί.

δόξαι] Imagines, hallucinationes. Anglice fancies. Cf. Isocr. p. 314 A. ψευδῆ δὲ δόξαν παραστήσασα τοῖς ἀκούουσιν. Soph. Aj. 52. ἐγὼ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι | γνώμας (i. q. δόξας) βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς. 1091. γνώμας ὑποστήσας σοφᾶς. Cels. IV. 8. 'Quidam imaginibus falluntur, qualem insanientem Ajacem vel Orestem poetarum fabulae ferunt.'

1052. μὴ φοβοῦ νικῶν] μὴ φόβου νικῶ Porson. F. G. Schmidt. Dind. Herw. νικῶν πολὺ] νικῶν λίαν Herw. πάνυ F. G. Schmidt., coll. Hesychio, λίαν: σφόδρα, πολὺ, πάνυ, ἄγαν. Temere. Cf. Arist. Nub. 1335. Thuc. VII. 34. οἱ τ' Ἀθηναῖοι ἐνόμιζον ἡσᾶσθαι ὅτι οὐ πολὺ ἐνίκων.

1053. πημάτων] Qu. δειμάτων. ἐμοί] Qu. μόνον.

1055. Cf. Eum. 280. βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός.

1058. Cf. Eum. 54. ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα.

1059. ἔσται καθαρμός Elmsl. ad Oed. R. 60. εἷς σοι — Erf. οἷσθ' οὐ — Wieseler. εἷσ' οἱ καθαρμοὶ Weckl. Qu. ἔστιν (vel ἔσται) καθαρμός. Λοξίου δὲ προσθιγῶν ἐλεύθερον σε —] Leg. προσθιγόντα Λοξίας —, vel Λοξίου δὲ προσθιγῶν | ἐλεύθερος σὺ τῶνδε πημάτων ἔσει. Cf. Eum. 645. πέδας μὲν ἂν λύσειεν· ἔστι τοῦδ' ἄκος. Si recte se habet vulgata, cf. Arist. Fr. 509.

1060. Qu. ἐλεύθερος σὺ τῶνδε πημάτων κτίσει (vel ἔσει). Vel ἐλεύθερος πᾶς. κτίσει passive, pro κτισθήσει. Cf. ad Sept. 681.

1067. χειμῶν — ἐτελέσθη] Cf. Ag. 635. χειμῶνα τελευτήσαι. γονίας] στονίας (vel πονίας) conj. Blomf. Qu. φονίας, vel κτονίας(?). Hesych. γονίας· εὐχερῆς (δυσχερῆς? cf. schol. χαλεπὸν πνεῦμα). Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. ἐτελέσθη] τετέλεσται Both.

1068. παιδοβόροι — μόχθοι] Cf. Eum. 248. μόχθοις ἀνδροκμηῆσι. Cum παιδοβόρος cf. θυμοβόρος Ag. 103. παιδόβοροι Valck. ad Phoen. 1576.

1069. τάλανές τε Θυέστου] Qu. τάλανός γε Θυέστου.

1070. ἀνδρός] Qu. αὐθις.

1071. 1072. Haec ἐν μέσῳ accipienda sunt.

1074. Scribe ἢ μόρον εἶπω; Similiter Aj. 1311. θανεῖν — τῆς σῆς ὑπὲρ | γυναικός, ἢ σοῦ τοῦ θ' ὀμαίμονος λέγω; μόρον] Rem pro persona. Cf. Sept. 751. ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ (Laius Oedipum).

1075. ποῖ δῆτα κρανεῖ] Sc. μένος ἄτης. Angl. how far will it work? Sed post κρανεῖ postularetur objectum. An ποῖ δῆτα τελεῖ. Qu. ποῖα κρανεῖ δῆ? ποῖ καταλήξει] Qu. ποῖ ποτε λήξει. Thuc. I. 51. 2. ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα.

1076. μετακοιμισθὲν mss. μέγα κοιμισθὲν Valck. Leg. κατακοιμισθὲν. Cf. Soph. Tr. 1242. σὺ γὰρ κατεννασθὲν τόδ' αὐ κινεῖς κακόν (ita enim legerim).

EUMENIDES.

1. τῆδε πρεσβεύω] τήνδε πρεσβεύω malit Wakefield. Cf. Cho. 488. πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.

2. πρωτόμαντιν] Qu. πρωτόπλαστον. ἐκ δὲ τῆς] Cf. Sept. 197. χῶτι τῶν μεταίχμιον. Suppl. 439. 1047. Prom. 237. Soph. Oed.

C. 742. ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ. Eur. Alc. 264. οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοί.

3. ἢ δὴ τὸ —] ἢ δῆτα — Wakef. Naber (coll. 399. ἦν δῆτ' (?) Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι. Eur. Fr. 340.). ἢ δὴ 'πὸ μητρὸς Herw. Qu. ἢ δὴ ἀπὸ μητρὸς, vel ἢ φῦσα μητρὸς δευτέρα.

4. ὡς λόγος τις] Qu. ὡς λέγουσιν.

6. Τιτανὶς ἄλλη, παῖς χθονὸς distinguendum censet Wakef. ἄλλη] Qu. αἰνή.

7. δίδωσι δ'] δίδωσιν M. Quod recipiendum.

11. Παρησοῦ] Codices exhibent Παρησιίδα (sic) Cho. 563.

13. κελευθοποιοί] Anglice, pioneers.

16. χώρας — πρυμνήτης] Gubernator. Cf. 765. ἄνδρα — πρυμνήτην χθονός. Soph. Fr. 470, 1. πρωρατῆς στρατοῦ.

17. Qu. τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἐνθέου κτίσας ἴδριν. Cf. Ag. 1209. τέχναισιν ἐνθέοις ἡρημένη.

20. φροιμ.] Ag. 1354.

21. ἐν λόγοις] Lege εὐλόγως. πρεσβεύεται] Primum locum obtinet. Cf. Ag. 1300. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. Cho. 632. κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ.

22. Κωρυκὶς πέτρα] Cf. Eur. Bacch. 559. κορυφαῖς Κωρυκίαις. Strab. p. 417 A.

23. ἀναστροφή] ἀναστροφὰ Med. Guelf. Ald. ἀναστροφαι recte Fl. F. Ven. Nisi praestat ἐπιστροφαι.

24. οὐκ ἀμνήμονα (fama celebratum) Herw.

26. Cf. Eur. Andr. 837. ἀλγεῖς φόνον ῥάψασα συγγόνῳ σέθεν; 911. Alc. 552. ὑπορράπτεις λόγους. Iph. T. 681. ῥάψαι μόρον σοι. Hom. Od. γ'. 118. κακὰ ῥάπτομεν. II. 421. Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε | ῥάπτεις. Ter. Phorm. III. 2. 6.

28. καλοῦσα] Qu. κλέουσα (κλείουσα, κλήζουσα).

32. ἴτων] Contracte ex ἴτῳσαν. Altera forma ἴοντων est Thuc. IV. 118. Plat. Legg. XII. 956 C.

33. μαντεύομαι] μαντεύσομαι commendat Naber.

34. δρακεῖν] Cf. Ag. 602. Eum. 167. προσδρακεῖν.

38. δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν, ἀντίπαις μὲν οὖν] δείσασα γὰρ γραῦς ἀντίπαις, οὐδέν μὲν οὖν Herwerden, coll. Ag. 1396. τὰδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν. Cf. Suppl. 749. γυνή μονωθεῖσ' οὐδέν. ἀντίπαις] Confer ἀντίδουλος Cho. 136.

41. αἵματι | στάζοντα χεῖρας] Cf. Soph. Aj. 10. κᾶρα | στάζων ἰδρῶτι, Eur. Iph. T. 308. στάζων ἀφρῶ γένειον. Suppl. 586. στόμα | ἀφρῶ καταστάζοντα.

42. νεοσπαδὲς] νεοσφαγὲς conj. Wakef. I. q. νεόσπασιον. Cf. Soph. Ant. 1216. ἄρμόν χόματος λιθοσπαδῆ (λιθοσπάδα?). νεοσπᾶς legitur Ant. 1201. Fr. 445.

43. ἐλαίας — κλάδον] I. e. θαλλόν (v. Hesych. h. v.).

44. 45. ἀργῆτι μαλλῶ σωφρόνως ἐστεμμένον (ejectis reliquis) F. G. Schmidt.

44. λήνει μεγίστω vulg. λήνει μὲν οἶος Arnald. ap. Valck. ad Phoen. 994. λήνει δ' ἐλικτῶ Herw. Qu. λήνει 'ξελικτῶ, vel λήνει 'λαχίστω, vel potius στέφει —. Cf. Cho. 1035. ξὺν τῶδε θαλλῶ καὶ στέφει προσίξομαι. μεγίστω] κτενιστῶ Hart. Mein. περισοῶ Todt. Mendosum certe est μεγίστω. Qu. χλωρᾶς μέγιστον.

45. τρανῶς ἐρῶ] Cf. Ag. 1371. τρανῶς — εἰδέναι. ἀργῆτι μαλλῶ] Cf. Soph. Tr. 675. ἀργῆτ' οἶος εὐέρου πόκω. Oed. C. 676. τὸν ἀργῆτα Κολωνόν. Qu. ἀργητομάλλω. Cf. v. στρεψίμαλλος.

48. οὔτοι γυναικας —] Cf. Med. 1339. λέαιναν, οὐ γυναικα, —. Straton. IV. 546. Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον.

49. Hujusmodi versum post hunc excidisse censet Wakefield, οὐδ' Ἀρπυίαισι τὰς γὰρ ἐπτερωμένας. Cf. Suppl. 282. ἐν γυναικείοις τύποις. Sept. 488. αὐτε] Qu. αὐ σφε.

50. εἶδόν ποτ' ἤδη] Magis placeret ἤδη ποτ' εἶδον, ut in Soph. Aj. 1142. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασὺν etc. γεγραμμένας] Depictas. Cf. Arist. Ach. 992. ὥσπερ ὁ γεγραμμένος (Ἔρωσ). Lys. 680. Vesp. 97. Ran. 538. 938.

52. μέλαιναί δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι mss. Qu. μέλαιναί τ', ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι, vel μέλαιναί καὶ τὸ πᾶν βδελύκτροποι. ἐς τὸ πᾶν] Cf. 401.

53. οὐ πλατοῖσι (i. e. ἀπλάτοισι) Elmsl. ad Med. 149. Cf. ad Prom. 371. 715.

54. δία] λίβα recte Burges. Fort. λείβουσιν αἷμα δυσφιλές. Cf. Fr. 68. ἀφθονεστέραν λίβα. Fr. 52. Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα. Cho. 290. φιλοσπόνδου λιβός. Eum. 164. φονολιβῆ θρόμβον. Cho. 1058. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.

59. ἀνατὶ] Cf. 76. Soph. Ant. 485. Eur. Med. 1357. Arist. Eccl. 1042.

60. ταῦτεῦθεν — μελέσθω] Cf. Soph. El. 1436. τὰνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί. 74. σοὶ δ' ἤδη τὸ σὸν μελέσθω etc. 1339. πῶς οὖν ἔχει τὰντεῦθεν εἰσιόντι μοι;

62. ἰατρόμαντις] Cf. Suppl. 260. ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος.

63. καὶ τοῖσιν ἄλλοις] καὶ τοῖς ἀνάγνοις F. G. Schmidt. καὶ τοῖσι ναοῖς λυμάτων καθάριστος malit idem. δωμάτων] δειμάτων Wakef., coll. Soph. El. 635. ἄνακτι τῶδ' ὅπως λυτηρίους | εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων ὧν νῦν ἔχω. Fort. πημάτων.

64. οὔτοι προδώσω] Cf. Ch. 269. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς | χρησμός.

65. καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν] καὶ πρόσω γ' — Blomf. καὶ πρόσωθ' — Pors. ad Pers. 609. Wakef. Sic κάτωθε (Alex. Eubul.), ἔμπροσθε (Nicomach.) ἄνωθε (Eccl. 693.). Leg. κοῦ πρόσωθ' Cf. 297. καὶ πρόσωθεν ὦν.

66. πέπων] Cf. Fr. 244. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων. Soph. Oed. C. 450. ὁ μόχθος ἦν πέπων. Tr. 728. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ἔξ ἐκουσίας | ὄργη πέπειρα.

68. ὕπνω πεσοῦσαι] ὕπνω πεσοῦσα M. ὕπνω πρέπουσι Faehse. ὕπνω σ' ἐλῶσι Sch. ὕπνω πεσοῦνται γ' Wakef. ὕπνω παρῆνται conj. Weckl. Qu. ὕπνω δαμῆσαι (vel δάμησαν, vel δέδμηται). Vel ὕπνω πεσοῦσας τὰς καταπτύστους κόρας, | Νυκτὸς παλαιὰς παῖδας. Vel ὕπνω πεδῶνται. (Soph. Aj. 676. ἐν δ' ὁ παγκρατῆς ὕπνος | λύει πεδήσας.) I. q. εἰς ὕπνον πεσοῦσαι, ut in Soph. Phil. 826. ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέση. Cf. El. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδω etc. Eur. Or. 88. δεμνίοις πέπτωχ' ὄδε. et infra 148. ὕπνω κρατηθεῖσα. Ag. 281. ὕπνω νικώμενος. 886.

69. Cf. 416. 792. 822. 1034. 322. 745. 845. 879. Hesiod. Th. 758. ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδος ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν. παλαιαὶ] Qu. μελαίνης.

76. βεβῶτ' ἄλαιοι (erroribus) Herw., qui versum suspectum habet. Qu. βεβῶτά γ' αἰεὶ, vel βεβῶτα κἀπὶ —. Idem haeret in πλανοσιβῆ χθόνα. Qu. τὴν χθονοσιβῆ πλάνην.

77. περιορύτας πόλεις] περιορύτους conj. Dind. Recte, opinor.

78. βουκολούμενος] Cf. Ag. 669. ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος.

79. Παλλάδος ποτὶ πόλιν] Nonnihil suspectum ποτὶ in senario. Cf. Sept. 295. [346.] Ag. 725. Qu. Παλλάδος θεᾶς πόλιν. Cf. Pers. 348. θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς. Eum. 224. δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά. Vel Παλλάδος σεμνήν πόλιν. Sed fortasse non magis offendere debet ποτὶ in senario quam πόλις, μάσσων, πολλὸς, etc.

80. ἄγκαθεν λαβῶν] Cf. Hom. Il. ψ'. 711. ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν. Schol. εἰς τὰς ἀγκάλας.

88. μὴ φόβος σε νικάτω φρένας] Cf. Suppl. 284. φόβος μ' ἔχει φρένας.

89. καὶ κοινοῦ πατρὸς] Malim κἀκ —. Cf. Soph. El. 325. τὴν σὴν ὄμαιμον ἐκ πατρὸς ταῦτοῦ φύσιν.

90. Cf. Rhés. 158. ἐπώνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπολις | Δόλων.

94. Cf. Cho. 881. ἰοὺ ἰού. κωφοῖς αὐτῶ καὶ καθεύδουσι μάτην | ἄκραντα βάζω. Eur. Phoen. 1067. ὦν, τίς ἐν πύλαισι δωμαίων κυρεῖ; 1069. ὦν μάλ' αὐθις. Iph. T. 1304. ὦν, χαλᾶτε κληῖθρα, τοῖς ἔνδον λέγω. Cf. Eur. Hel. 435. ὦν, τίς ἂν πλωρὸς —; 1180. ὦν, χαλᾶτε κληῖθρα. Ion. 907. ὦν, τὸν Λατοῦς αὐδῶ. Xen. Cyneg. VI. 19. ἀναβοῶντα, ἧ κατεῖδες, ὦν, τὰς κύνας; Male post εὔδοιτ' ἂν interrogatur. Cf. S. Matth. Ev. 26, 45. S. Marc. 14, 41. τί δεῖ] Suspectum habet Elmsleius ad Med. 552.

95. Qu. ὦδέ γ' ἠτιμασμένη.

96. ὡς μὲν mss. ὦν μὲν Tyrwhitt. Wakef. Herw. etc. (ὡς γὰρ

ἔκτανον — οὐκ ἐκνίπτεται), | αἰσχροῶς ἀλῶμαι tentat Herw. Qu. ὧν γὰρ —, vel οἱ δέ γ' ἔκτανον.

97. ἐκλείπεται] ἐκνίπτομαι conj. Herw. Qu. ἐκδύομαι vel ἀναίνομαι.

98. αἰσχροῶς δ'] Lege αἰσχροῶς (om. δ').

100 sq. παθοῦσα — μηνίεται] De constructione cf. ad Sept. 681. Suppl. 446. καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια, | γένοιτο μῦθος ἂν θελκτήριος.

100. Cf. Eur. Iph. A. 932. ὦ σχέτλια παθοῦσα πρὸς τῶν φιλιτάτων.

101. ὑπέρ μου] Ita Bacch. 804. εἰς με. Or. 734. Arist. Vesp. 1358. περί μου.

103. καρδία σέθεν (s. Pauw. et Rob.) Wakef. καιρίας σέθεν conj. idem. καρδίας ὄθεν Herm. Dind. Vulgatam tuetur Herwerden. Qu. καρδίας ἐμοῦ.

104. ὄμμασιν λαμπρύνεται] Cf. Arist. Pl. 636. ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ | ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας. Eur. Hec. 1028. οὐ γὰρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις. Cho. 854. οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὄμματωμένην.

105. ἐν ἡμέρα —] Haec abesse malit Herwerden.

106. ἢ πολλὰ μὲν δὴ — ἐλείξατε] Cf. 144. ἢ πολλὰ δὴ παθοῦσα etc. Suspectum nonnihil μὲν.

107. Cf. Cho. 15. χοὰς φερούσις νερτέροις μειλίγματα. Pers. 609. χοὰς φέρουσ', ἅπερ νεκροῖσι μελικτήρια.

109. ὥραν] Cf. Herod. II. 2. τὴν ὥρην ἐπαγινέειν σφίσιν αἴγας. Eur. Bacch. 722. αἱ δὲ τὴν τεταγμένην | ὥραν ἐκίνουν θύρσον etc. Dem. p. 49, 6. Andoc. p. 18, 4. Qu. ὥρας — κοινῆς. Adverbialiter positum. Sic ἀωρίαν Arist. Ach. 23.

110. Cf. ad 540. Soph. Ant. 1265. λακπάτητον ἀντρέπων χαράν.

111. καὶ ταῦτα] καὶ κάριτα Herw., qui, "Si καὶ ταῦτα sanum esset, haud dubie sequi debuisset part. ὀρούσας".

112. καὶ ταῦτα] καὶ κάριτα Herwerden. καιρῶ τε F. G. Schmidt. ἀρκυστάτων] Cf. Pers. 99. παράγει βροτὸν εἰς ἀρκύστατα. Ag. 1375. Soph. El. 1476.

113. ὑμῖν ἐγκατιλλώψας] Cf. Fr. 211. σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος ἐγκατιλλώψας ἄθρει. Hesychius, ἐγκατιλλῶψαι: ἐγκαταμνηκτοῖσαι (— ὡψας — ἰσας?). Philem. IV. 45. Sic ἐγγάσκειν τινί.

114. ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα] ἠκούσαθ' ὧν conj. Wakef. ἀκούσαθ' ὧν — Aurat. Herm. Schutz. Recte.

118. μύζοιτ' ἂν] Cf. 119. 189. Men. Fr. S1. ἔμυξεν (i. e. ἐστέναξεν). Male post μύζοιτ' ἂν interrogatur.

119. φίλοις] ἐχθροῖς Hartung. ἄλλοις Naber. Fortasse recte. οὐκ ἐμοὶ Schutz. prob. Dobr. Orest. V. Valck. ad Phoen. 437. et adde Ag. 1207. Eur. Iph. A. 932. προσίκτορες] Sc. θεοί. Sic Ζεὺς ἀφίκτωρ Suppl. 1.

122. μητρὸς] μιαρὸς F. G. Schmidt.
124. ὤζεις] ὤζειν legitur etiam Arist. Vesp. 1526. ἐπώζειν Av. 266. τάχος] Celeriter. Cf. ad Ag. 945.
125. πέπρακται] τέτακται Wakef., coll. schol. τί οὖν μέλλεις τὸ σὸν ἔργον ἀνύειν; et vv. 71. 208. 642. Cf. Cho. 730. ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν.
127. ὕπνος πόνος τε — συνωμόται] Cf. Ag. 650. ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἐχθιστοὶ τὸ πρὶν | πῦρ καὶ θάλασσα.
128. δρακαίνης] Cf. Eur. Bacch. 1357. Iph. T. 286. ἐξεκρήραν] Hesychius, ἐξεκρήρανε: ἐξέφθειρεν. Id. κηραίνειν: βλάπτειν.
130. φράζου] δράσσου conj. Wakef. Recte, ni fallor.
131. κλαγγάνεις δ'] Leg. κλαγγάνεις. ἐκλείπων Blomf. ad Sept. 55.
137. σὸν δ' αἱματηρὸν —] σοῦ δ' αἱματηρὸν — Wakef. σοῦ δ' — Weckl., coll. Hesych. σοῦ: ἴθι, τρέχε, ὄρμα. Cf. Sept. 31. ὄρμασθε πάντες, σοῦσθε. τῶ] Qu. τῶ. Post τῶ interpungit Wecklein, de hac vi articuli coll. 7. 255. 355. 336. 174. Sept. 197. 385. 509. 912. Suppl. 439. 1047. 1055. Prom. 234. Ag. 7. οὐδ'] σὸν δ' Pearson. Pors. Herm. ἐπουρίασα τῶ] ἐπουρίασ' ἔπον F. G. Schmidt. ἐπουρίασ' ἄγρα idem. Cf. Eur. Andr. 611. ἀλλ' οὐτι ταύτη σὸν φρόνημ' ἐπούρισας.
138. ἀτμῶ] ἀτῶ F. G. Schmidt.
139. μάραινε δευτέροις διώγμασιν] μάραινε δ' ἀγρίοις (vel εὐπτέροις) — F. G. Schmidt. Qu. μάραινέ τ' —.
140. ἔγειρε καὶ σὸν —] Qu. ἔγειρέ νυν σὸν —.
141. κάπολακτίσασ' —] Cf. Suppl. 944. πεσήματ' ἀνδρῶν κάπολακτισμοὶ βίου. Soph. Phil. 645. Arist. Av. 202 sq. ἴδωμεν] Cf. ad Soph. Phil. 645.
142. ματᾶ] Cf. Prom. 51. Sept. 37. εἴ τι —] εἰ τὸ — conj. Wakef.
144. ἦ] Qu. ᾧ (vel ᾰ) —.
147. ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν] Virg. G. IV. 409. 'vinclis excidit.' Cf. 112. ἐκ μέσων ἀρκυστάτων ᾠρουσεν. Eur. Alc. 144. πέπτωκεν] Qu. πέφευγεν.
150. Cf. 731. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος. 779. Post καθιππάσω virgula tantum interpunge. γραιίας δαίμονας] Qu. γραιᾶν δαιμόνων, aut γραιίας δαίμονος.
153. δ'] γ' Wakef.
157. μεσολαβεῖ κέντρῳ] Cf. Hom. Il. φ'. 172. μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
159. Schol. λείπει τὸ ὦς.
161. βαρὸν τὸ —] Qu. βαρὺ τι —. Et sic Wakef. περιβαρον, χροὸς ἔχειν conj. Wakef. Cf. Sept. 834. κακόν με καρδίαν τι περιπίπτει κρούς. Virg. G. II. 484.

164. *θρόνον* mss. *θρόμβον* Wakef. Cf. Cho. 523. 546. Soph. Tr. 712. *φονολιβῆ* Pauw. Wakef. Cf. 54. *δυσφιλή λίβα*.

167. *προσδρακεῖν*] Simplex *δρακεῖν* legitur Ag. 602. Eum. 34. Cf. ad Prom. 903.

168. *αἰρόμενον*] *ἀρόμενον* Abresch. *ὀρόμενον* Wakef. Qu. *ἀράμενον*, qui id suscepit. *ἀράμενον ἄγος*] Cf. Sept. 1008. *ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτῆσεται*. Aj. 193. *μῆ — κακὰν φάτιν ἄρη*.

169. *μάντις*, ὦ Wakef.

170. *αὐτόσσυτος*] I. e. *αὐτοκέλευστος* (Hesych.). Cf. Soph. Fr. 503. *αὐτόσσυτος* offendit ob duplex σσ. Cf. ad Prom. 643. *αὐτόσσυτος* (— — — — —) vir doctus in Class. Journ. 307. τ'] γ' Wakef. Schol. *αὐτὸς αὐτὸν καλέσας ἐπὶ τὸ μᾶναι τὸν ναὸν* corr. Wakef.

174. *κᾶμοί γε* P. *κᾶμοί 'στι* Wakef. *κᾶμοιγε* conj. Blomf. ad Sept. 469. *καὶ τὸν*] Qu. *καὶ νιν*.

175. *ἐλευθεροῦνται*] Qu. *ἐλευθεροῖτ' ἄν*. ὑπό τε γᾶν] Malim ὑπὸ δὲ γᾶν.

176. δ' ὦν libri. ὦν δ' Pors. Malim ὦν. Et sic Wakef. *ἐν κάρᾳ*] Qu. *αὖ κάρᾳ*. Cf. Eur. Med. 1382. *οἶδ' εἰσὶν, οἴμοι, σῶ κάρᾳ μιάστορες*. Soph. El. 607. *ὄν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιάστορα | ἐπητιάσω*. Qu. *ἕτερον αὖ κάρᾳ —*.

178. *μιάστορ' ἐκείνου*] *μιάστορ' ἐξ ἔθεν* Wakef. Qu. *μιάστορα καινόν*.

179. *τάχος*] Celeriter. Cf. ad Ag. 945. Rhes. 986. *χωρεῖτε συμμάχους θ' ὀπλίζεσθαι τάχος | ἄνωχθε*.

181. *πηγὸν ἀργηστὴν ὄφιν*] Cf. Sept. 60. *ἀργηστής ἀφρός*. Theocr. XXV. 130. *ἦντε κύκνοι | ἀργησταί*.

182. *θώμιγγος*] Cf. Pers. 461. *τοξικῆς δ' ἀπὸ | θώμιγγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὄλλυσαν*.

185. *δόμοισι*] *δόμοις σε* conj. Wakef.

186. *καρानιστῆρες*] Schol. *αἱ ἀποκεφαλίζουσαι*. Cf. Rhes. 817. *καρानιστῆς* (-τῆρ?) *μόρος*.

187. *σπέρματός τ' ἀποφθορᾶ* | *παίδων κακοῦται χλοῦνις* conj. Musgr. ad Soph. Tr. 147. *σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ | παίδων τε χλοῦνις ἠδ' ἀκρωνία κακοῦ* Fritzs. Herm. *κακῆ τε χλοῦνις* conj. Stanl.

188. Schol. *γένος τι ἰνδῶν* (*γένος τι ἀκρίδων* Herm. *γένος ἐμπίδων* Weckl.).

190. ὑπὸ *ῥάχιν παγέντες*] Cf. Soph. Fr. 21. *καὶ κατὰ ῥάχιν | ἤλαννε παίων*.

191. *ἀποπτύστοι*] Qu. *ἀποπτύστου*.

195. *ἐν τοῖσι πλησίοισι*] *ἐν τοῖσι πλουσίοισι* conj. Pauw. Wakef. *ἐν τοῖσδ' ἐναισίοισι* (vel *ἐναισίμοισι*) Herw. *πλησίοισι* Pauw. Dind. *πανδίοισι* (?) Naber. Vulgatam tuetur Herm. Qu. *ἐν* (πρὸς) *τοῖσδ'*

ἀπροσπλάτοισι (ἀπροσδίκτοισι) —, vel ἐν τοῖσδέ γ' ἀπλάτοισι —, vel ἐν τοῖσδε πάνν σεμνοῖσι (περισέμνοισι) —. τρίβεσθαι μύσος] De locutione προστρίβεσθαι τί τινι. Cf. ad Arist. Eq. 5. πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις. Ach. 843. οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι. Th. 389. τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς (ἡμῖν Br.) οὐκ ἐπισμῆ τῶν κακῶν;

199. πέλει] Qu. πέλεις. Et sic Herw. ad Oed. R. 245.

200. εἰς] εἷς Cant. Wakef. Linw. ὡς] ὦν Wakef. Martin. prob. Dind.

201. πῶς δή;] Cf. 431. 601.

203. πέμπαι] Leg. προᾶξαι. Et sic Bigot. Aurat. πέμπας τίνειν Wakef., coll. Prom. 112. τί μήν;] Quidni? Cf. Ag. 672. λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας· τί μήν; Soph. Aj. 668. ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον· τί μήν; El. 1280.

207. πρόσφορον μολεῖν] Qu. προσπλάζειν πρέπει.

209. κόμπασον] κομπάσει Naber. Qu. 'κόμπασας.

211. ἦτις ἄνδρα νοσφίσῃ] Sc. βίου. Cf. ad Cho. 438. Fr. 238. γυναικὸς — ἦτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη. Sed ἂν additur Prom. 35. ὅστις ἂν νέον κρατῆ.

212. Cf. 605. οὐκ ἦν ὄμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.

213. ἠρκέσω M. ἠδέσω Well. ἠκέ σοι Herm. Dind. ἀρκέσει Wakef.

214. πιστώματα] Cf. Ag. 878. ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων (πιστευμάτων libri). Empedocl. 56. ὡς δὲ παρ' ἡμετέρης κέλεται πιστώματα Μούσης | γνῶθι. Ἦρας τελείας] Cf. Fr. 319. Ἦρα τελεία, Ζηγὸς εὐναία δάμαρ.

215. Κύπρις δ'] Qu. Κύπρις τ'.

216. ὄθεν] Unde, abs qua. Cf. Eur. Hel. 325. σύμμικτον κόρη, | ὄθενπερ εἶσει πάντα etc.

220. τὸ μὴ γενέσθαι] τὸ μὴ μέλεσθαι Aurat. Wakef. τὸ μὴ τίνεσθαι Mein. (Fr. Com. IV. 258.) Herm. Dind. τὸ μηδ' ἐπεσθαι Petersen. Linw. Qu. τὸ μὴ 'φέπεσθαι etc. τὸ μὴ τίνεσθαι —] Cf. 694. 940. et ad Prom. 236.

222. μέτειμι] Ulciscor. Cf. Soph. El. 478. Eur. Bacch. 516. τῶνδ' ὑβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σε. οἶδα] εἶδον Herm. prob. F. G. Schmidt.

223. τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσιν] τὰ δ' ἐν φόνοις θάσσουσιν — F. G. Schmidt. ἡσυχαιτέραν] ἡσυχαιτέρα Linw. Qu. ἡσυχαιτέρον. Schol. δολιωτέραν (σχολαιοτέραν Herw.).

224. τῶνδ'] τοῦδ' (Orestis) malit Herw.

226. λόγῳ] ψόγῳ Herm. prob. Schmidt. πόνον πλέον τίθου] πόνον ἄπονον τίθου F. G. Schmidt. Malim πόνον πλείω τίθου.

πόνον] πόνων Wakef. Qu. πόνου. Sic Eur. Hec. 1168. πῆματος πλέον.

227. λόγῳ] γελῶν aut ψόγῳ F. G. Schmidt.

228. δεχοίμην] Cf. Soph. El. 1304. κοῦδ' ἄν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ | αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος. Herod. III. 38. εἴρετο — ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίαιτ' ἄν etc.

229. ἔμπας] Cf. Prom. 48. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὄφελεν λαχεῖν. Soph. Aj. 122. παρὰ Διὸς θρόνοις] Cf. Eur. Tro. 136. σὺ δὲ πρόσωπα νεαρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις καλλιγάλανα τρέφεις.

230. ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητροῶν, δίκας | μέτειμι τόνδε φῶτα [καὶ κνηγέτις] Elmsl. ad Her. 852. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα] Cf. Cho. 988. ὡς τόνδ' ἐγὼ μετήλθον ἐν δίκῃ μόρον | σῆς μητροῦς. Ag. 1272. Eur. Bacch. 345. τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον | δίκῃ (δίκην malit Elmsl.) μέτειμι. 516. τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σ'. Or. 433. συνῆκα· Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνον (al. φόνος, φόνου). Her. 852. κάποτίσασθαι δίκην ἐχθρούς 882. Med. 261. 1316.

231. καὶ κνηγέτις mss. καὶ κνηγετῶ Stanl. κακκνηγετῶ Erf. Herm. (Fortasse recte. Cf. Eur. Ion. 1422. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκνηγετεῖ πότιμος; V. ad Aj. 5.) κακκνηγέτις (?) Linw. γ' ὡς κνηγέτης N. φοινία (Cho. 605.) κνηγέτις Herw., quem merito offendit praesens ἐκκνηγετῶ. "Quid sit καὶ κνηγέτις nondum mihi liquet." (Elmsl. ad Bacch. 346.). Legerim φῶθ' ὅπως (ἄπερ) κνηγέτις (κνηγέτης). Vix enim μέτειμι, sensum futurum habens, convenit cum κνηγετῶ aut ἐκκνηγετῶ.

233. Qu. δεινὴ γὰρ ἄν βροτοῖσι κἄν θεοῖς πέλοι.

234. εἰ προδῶ] Leg. ἦν προδῶ.

236. δέχου δὲ] Leg. δέχου 'μέ. Idem conj. Wakefield.

237. ἀφοίβαντον] διαπεφοιβάσθαι legitur Soph. Aj. 332.

239. ἄλλοισιν οἴκοις] ἄλαις αἰοίκοις conj. Wakef. βροτῶν] βοτῶν Herw., coll. 451. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα | οἴκοις καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις. Idem in πορεύμασιν offendit. Qu. καὶ βοτῶν πρὸς ῥεύμασιν.

242. βρέτας τὸ σὸν, θεά, | αὐτοῦ φυλάσσων Herw., coll. 439. εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε | ἦσαι φυλάσσων etc. 79. μολῶν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν | ἴζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβῶν βρέτας. Idem conj. — θεά. | τοῦτ' οὖν φυλάσσων etc. Idem denique versus Aeschylō abjudicandum suspicatur.

243. αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω] Qu. ἐνταῦθα θάσσων ἀναμενῶ recte Stanl.

244. ἐκφανές] ἐμφανῆς Blomf. ad Pers. 404. Cf. ad Pers. l. l. Qu. ἐμφανές.

245. φραδαῖς] I. e. βουλαῖς. Cf. Cho. 941.

246. τετραυματισμένον] Cf. Herod. I. 59. etc. Thuc. IV. 12. etc.

247. πρὸς αἵματος σταλαγμὸν ἐκματεύομεν Herw. αἷμα καὶ σταλαγμὸν] I. e. dropping blood. Cf. Fr. 340. παλαγμοῖς (σταλ.?)

αἵματος χοιροκτόνοις. Cf. Hom. Il. λ'. 535. αἵματι — πεπάλακτο. υ'. 500. ζ'. 268. αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον.

248. μόχθοις ἀνδροκμησι] Cf. Cho. 1068. παιδοβόροι — μόχθοι.

252. καταπτακῶν] κατεπτακῶς Wakef.

253. ὄσμη βροτείων αἱμάτων] Cf. Ag. 215. παρθενίου θ' αἵματος ὄδμᾶς (ita Ka. ὄργᾶ M. αὐδᾶ Farn.) περιοργῶς ἐπιθυμεῖ θέμις (θεὸς Ka.). Prom. 115. ᾄ ᾄ. τίς ἀχώ; τίς ὄδμᾶ προσέπτα μ' ἀφευγῆς | θεόσντος ἢ βρότειος; Eur. Hipp. 1391. ᾧ θεῖον ὄδμῆς πνεῦμα.

με προσγελᾷ] προσγελᾶν τινα Herod. V. 92. Qu. προσέβαλεν. Cf. ad Arist. Pac. 600. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; Plat. Resp. III. 201 C. ὁπόθεν ἂν αὐτοῖς — τι προσβάλῃ, ὥσπερ αὔρα φέρουσα ἀπὸ χρησιῶν τόπων ὑγίειαν. Theophr. H. Pl. IX. 7. 1. εἰσβάλλουσι δ' εἰς τὸν τόπον εὐθὺς ὄσμη προσβάλλει. Lucian. Halc. 1. τίς ἢ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν;

255. λεῦσσε τὸν] Qu. λεῦσσε νιν. V. Weckl. Vind. p. 165.

πάντα] πάντα Wakef.

256. ἀτίτας] Inultus. Hesychius, Ἀτίτην· ἀτιμώρητον. Cf. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται. Cho. 67. τίτας φόνος.

257. ὁ δ' αὐτέ γ' ἀλκὰν ἔχων] ὁ δ' αὐθις ἀγκάλαν ἔχων περιβρέτει Margoliouth. Qu. ὅδ' αὐτὴν ἀλκὰν, vel ὅδ' αὐθ' ὅδ' ἀλκὰν, vel potius ὅδ' αὐτ' ἀρωγὰν, vel ὁ δ' αὐτ' ἐπαλκὰν (vel ἀλκὰν) ἔχων.

260. χερῶν] χρεῶν (ex schol.) Scal. Linw. Margoliouth. Cf. ad 280. Qu. θεῶν.

262. δυσανγκόμιστον, πάλας] δυσανγκόμιστον πάλιν conj. Wakef.

263. τὸ διερόν] Qu. τὸ δ' ἱερόν, πέδῳ] πέδοι Dind. Linw. V. Dind. ad Prom. 749. Cf. Cho. 399. ἀλλὰ νόμος μὲν (τις?) φονίας σταγόνας χυμένας εἰς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν αἷμα. Eur. El. 486. αἷμα χυθὲν σιδάρῳ. 509. αἷμά τ' οὐ πάλαι χυθὲν.

265. ἐρυθρὸν — πέλανον] Cf. Pers. 818. τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἵματοσταγῆς etc.

267. ἰσχνάνας] Cf. Arist. Ran. 941. ἰσχνανα. καὶ] Leg. ναί. πέδῳ] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v. Leg. καὶ ζῶντά γ' ἰσχνάνας ἀπάξομαί σ', ὅπως (vel ἵνα) —.

268. ἀντιποίνους τίνης] ἀντίποιον' ὡς Schütz. Cf. Pers. 476. Eur. Herc. 755. ἀντίποινα δ' ἐκτίνων | τόλμα. Hec. 1074. Soph. Phil. 316. El. 592. Qu. ἀντίποιον' ὡς τίνης. ματροφόνος] Malim ματροφόνου. Cf. ad 77. Qu. ματροφόνους δίκας.

269 sq. ὄψει δ' ἐκεῖ τίς ἄλλον M. ὄψει δὲ κεῖ τις Schutz. Linw. Legendum videtur ὄψει δ' ἐκεῖ εἴ τις ἄλλος —. De crasi cf. ad Thesm. 536. εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς. Soph. Phil. 782. Cf. Hom. Il. γ'. 354. Virg. Aen. VI. 608. Arist. Ran. 146 sq. ἄλλος] ἄλλον Heath. Wakef. Linw. Lege ἄλλος. Cf. 316. ὅστις δ' ἀλιτῶν etc. Prom. 533. μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις. Punctum post ξένον sustulit Wakef.

270. ἢ θεὸν — ἀσεβῶν] Qu. ἢ θεὸν — ἀδικῶν, aut ἢ 'ς θεὸν — ἀσεβῶν.

272. τῆς δίκης ἐπάξια] Qu. τῶνδ' ἐπαξίαν δίκην. Cf. Pers. 830. Ζεὺς τοι κολαστῆς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν | φρονημάτων ἔπεστιν εὐθύνος βαρύς.

273. εὐθύνος] Cf. Pers. 828.

275. πάντ' ἐπωπᾶ] Qu. πάντα νωμᾶ. V. Soph. Oed. R. 300.

276. ἐν κακοῖς] δὴ κακοῖς F. G. Schmidt. ἐν (μὲν?) κακοῖς ἐπίσταμαι | πολλοῖσι καιροῦς Herwerden ex altero scholio, ἐπίσταμαι καὶ σιγᾶν καὶ λαλεῖν ὅπου δεῖ ἑκατέρου καιρὸν γινώσκων. "Nulla in his, inquit, de lustrationibus mentio, etc." Qu. — πολλοὺς τε καιροῦς. In scholio priori pro ἀψυχῆσας merito ἀτυχῆσας reposuerunt Wakef. Herwerden.

277. καὶ λέγειν —] Cf. Pers. Sat. IV. 5. 'dicenda tacendaque calles.' πολλοὺς καθαρμούς καὶ —] πολλοῖς ἀφ' αὐτοῦ μὲν — F. G. Schmidt.

280. χερὸς] Connectenda videntur αἶμα et χερὸς, ut in Cho. 1055. ποταίνιον γὰρ αἶμά σοι χεροῖν ἔτι. Qu. χρόνῳ, vel μαραίνεται ἢ χερὸς.

283. μίασμα —] Cf. Cho. 967. ὅταν ἀφ' ἐστίας μύσος πᾶν ἐλάση καθαρμοῖς etc. Eur. Iph. T. 384. θυσίαις βροτοκτόνοις. Herc. 1155. τεκνόκτονον μύσος. 1201. αἶμα παιδόφονον. Bacch. 139. αἶμα τραγόκτονον.

285. ὅσοις] ὡς τις conj. Wakef.

286. χρόνος —] Versum, ut vix huic loco convenientem, eiciendum suspicatur Herw. ante v. 276. (κἀγὼ —) transponendum suspicatur Buckley. καθαιρεῖ] Qu. μαραίνει. Soph. Aj. 713. πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει. ubi plura dedi similia.

291. ἐς τὸ πᾶν] Cf. 401. 891. 1044. 670. ἐς τὸ πᾶν χρόνου.

292. Λιβυστικοῖς] Imo Λιβυστικῆς.

293. γενεθλίου πόρου] Cf. Hom. Il. ξ'. 276. Ὠκεανὸς θ', ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται.

294. κατηρεφῆ] Qu. κατωφερῆ. Cf. 348. καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.

296. Qu. ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ θρασύς. ταγοῦχος] Correpta prima. Cf. Arist. Lys. 105. ἐκ τᾶς ταγᾶς. Sed eadem producitur in ταγός.

297. ἔλθοι — ὅπως γένοιτο] Cf. ad Arist. Av. 1338. Soph. Phil. 324. Eur. Bacch. 1383. ἔλθοιμι δ' ὅπου μήτε Κιθαιρῶν μιαρὸς μ' εἰδοί, etc. Hipp. 729 sq. κλύει δὲ — καὶ πρόσωθεν ὦν] Cf. 65. καὶ πρόσωθ' ἀποστατῶν. Ubi loquitur Apollo. Prom. 321. τάχ' ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω | θακῶν κλύοι Ζεὺς. Trag. adesp. 496, 2. πόρρω γὰρ ἐστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει.

299. Ἀθηναίας σθένος] Ita Soph. Trach. 507. ποταμοῦ σθένος.

300. παρημελημένον] Cf. Sept. 702. θεοῖς — παρημελήμεθα.

ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ —] Cf. Soph. Ant. 90. πείσομαι γὰρ οὐ | τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

302. *ἐναίματον* v. l. ap. schol. *ἀναίματον βόσκημα δ', αἰμόνων σκιά, vel ἀναίματόν θ', αἰμόνων σκιάν*, conj. Weekl., coll. Hec. 90. *λύκου αἵμονι χαλᾶ. δάϊον σκιάν* (miseram umbram) conj. Herw. *ἀναίματόν σε σχῆμ' ὄν, εἶδωλον σκιᾶς* F. G. Schmidt. Qu. *ἀναίματόν τι σχῆμα κείδωλον σκιᾶς*, vel *ἀναίματον σχῆμ' ὄντα* —. βόσκημα] *Cibum*. Cf. 265. *ἀπὸ δὲ σοῦ | βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου*. Soph. El. 364. *ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν* (l. μὴ ἄλλειπον) *μόνον | βόσκημα*.

304. *καθιερωμένος*] Cf. v. *καθοσιοῦν* Arist. Pl. 661.

305. *καὶ ζῶν με*] *καὶ ζῶν γε* Wakef. *δαίσεις*] Cf. Eur. Or. 15. *ἔδαισε δ' οὖν νιν, τέκν' ἀποκτείνας, Ἄτρεῦς*.

306. *ἀκούσει*] *ἄκουσον* fortasse corrigendum arbitratur Naber.

307. *χορὸν ἄψωμεν*] Cf. Soph. Aj. 700. *φάνηθ', ὦ θεῶν χοροποι' ἀναξ, ὅπως — ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψης* (ξυνάψης?). Arist. Th. 954. *ὄρμα, χώρει κοῦφα ποσὶν, ἄγ' ἐς κύκλον, χειρὶ σύναπτε χεῖρα, ῥυθμὸν χορείας ὑπαγε πᾶσα*. Claudian. de laude Stil. II. 100. 'omnes — junxere chorus.' *χορὸν*] Cf. Ag. 1186. *τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς | σύμφθογγος οὐκ εὔφωνος*.

312. *εὐθύδικαιοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι*] Forma *εὐθύδικος* est Ag. 761. Qu. *εὐθύδικοι δ' ἐξευχόμεθ' εἶναι*, vel *εὐθύδικοι δ' αἰεὶ εὐχόμεθ' εἶναι*. Sed confer *ὀρθοδίκαιος* infra 994. *ἠδόμεθ' vulg. οἴμεθ'* (sic) M. *εὐχόμεθ'* Herw. Qu. *οἴόμεθ'*.

313. *τοὺς μὲν χεῖρα νέμοντας καθαρὰν* conj. Wakef.

315. *ἄσινῆς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ*] Cf. Cho. 1018. *οὔτις μερόπων ἄσινῆ βίοτον | διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται* (ἄσινῆς — ἀτηρόν ἀμείψει Herw.).

316. *ἀλιτῶν*] Cf. 269. *ἤλιτεν*. Pr. 533. *ἀλίτοιμι*.

319. *πράκτορες αἵματος —*] Cf. Soph. El. 953. *φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴξεσθαι πατρός*.

321. *ὦ μᾶτερ Νύξ*] Cf. 416. Soph. Oed. C. 40. *Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι*. 104. *παῖδες ἀρχαίου Σκότου*.

322. Cf. Soph. Oed. R. 112. *τῷδε συμπίπτει φόνω*. Tr. 880.

323. *ὁ Λατοῦς Ἰνις*] Cf. Suppl. 220. *καὶ Ζηνὸς ὄρνιν* (l. Ἰνιν) *τόνδε νῦν κικλήσκετε*. 251. *Παλαίχθονος Ἰνις*. 42. et ad Ag. 718.

329. *παρακοπὰ — φρενοδαλῆς*] Cf. Eur. Bacch. 34. *παρακόποι φρενῶν*. Ag. 48. *φρενῶν κεκομμένους*.

330. *παραφορὰ*] Lucian. Amor. 13. *ἐμμανές τι καὶ παράφορον ἀναβοήσας. φρενοδαλῆς*] "φρενοδαλῆς suspectum. An φρενοδακῆς, vel φρενομανῆς?" (Herw.) Qu. φρενοβλαβῆς? quod vocabulum legitur Herod. II. 120. Eupol. II. 501. Cf. φρενώλης Sept. 756. φρενόμορος, φρενοβλαβῆς, φρενοπληγῆς, φρενομανῆς, θυμοφθόρος, etc.

331. *ῦμνος ἐξ Ἐρινύων*] Ut alibi *Ἄϊδα γόος*, etc.

333. "αὐονῆν pro κραυγῆν Simonides c. mulieres v. 20." (Dobr.) Cf. Etym. M. p. 170, 45. et 171, 52.

337. ξυμπέσωσ' αίματαροί (αίματηροί) conj. Wakef. μάταιοι] Qu. μάταιαι.
347. Cf. Hom. Il. v. 127. ἄσσα οἱ αἴσα | γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
350. ἀπέχειν χέρας] ἀπέχειν ἐκάς Weil.
352. πέπλων ἄκκληρος] πέπλων ἀνέορτος Weil. (ex schol. οὐδαμοῦ ὅπου ἐορτή καὶ ἀμπεχόνη καθαρὰ πάρεισι, coll. Eur. El. 310. ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη. Quod probat Wecklein. Sed parum placet locutio πέπλων ἀνέορτος.) πέπλων ἄφαρος Weckl. (coll. Hesych. ἄφαροι: ἀνείματοι ἀνένδυτοι. Phoen. 324. ἄπεπλος φαρέων λευκῶν). πέπλων ἄμμοιρος Elmsl. ad Med. 1362. Cf. Sept. 715. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. Soph. Aj. 1327. ταφῆς ἄμμοιρον.
356. ἐπὶ τὸν, ὦ, διόμεναι mss. ἐπὶ τὸν ὄν — ἐπιτόνως διόμενοι Turn. prob. Wakef. ὦ] ὄν Stanl. Wakef.
360. σπενδόμεναί γ' ἀφελεῖν Δία. et mox ἐμαῖς λατρίαις (λατρείαις?) conj. Wakef. Qu. σπερχόμεναι —.
368. Qu. ἀλαμένα.
369. ἄγκαθεν mss. ἀνέκαθεν Pearson. Cf. ad Ag. 3.
372. δύσφορον ἄταν] Eadem verba sunt Soph. Aj. 643.
375. ἐπιφόνοις mss. ἐπιφόβοις conj. Wakef. ἐπιφθόνοις Heath. τόδ'] Qu. τόθ'.
378. πεπόταται] Cf. Nub. 319. ἡ ψυχὴ μου πεπότηται.
379. δνοφεράν τιν' ἀχλὺν —] Cf. Pers. 535. ἄστν τὸ Σούσων — πένθει δνοφερῶ κατέκρουσας. Cho. 51. ἀνήλιοι — δνόφοι καλύπτουσι δόμους. αὐδᾶται] Cf. Soph. Phil. 130. αὐδωμένου. 852. αὐδῶμαι. Qu. ἐκχεῖται.
381. μένει] μέλει conj. Dobr., coll. Sept. 276.
382. τε pro δὲ Wakef.
383. μνήμονες σεμναί] Scrib. μνάμονες —. Cf. Prom. 516. Μοῖραι τρίμορφοι μνάμονές τ' Ἐρινύες. Ag. 150.
385. ἀτίετα] Cf. 839. ἀτίετον μύσος. 872. Suppl. 853. ἀτίετ' — εὐσεβῶν. Eur. Ion. 712. ἀτίετος φίλων.
387. ἀνηλίῳ λάμπα] ἀνηλίῳ γ' αἴγλα conj. Wakef.
388. ὁμῶς] Cf. 692. τό τ' ἤμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς. Prom. 736.
389. οὐχ ἄζεται] Eur. Alc. 327. Or. 1116. Her. 600. Hesychius, οὐκ ἄζομαι: οὐ σέβομαι, οὐκ ἐντρέπομαι.
392. μοιρόκραντον] Cf. Cho. 613. μοιρόκραντον ἐς ἄμαρ.
395. καίπερ τιν' ὑπὸ conj. Wakef.
398. καταφθατουμένη] Hesych. φθατήση: φθάση. Schol. καταφθάνουσαν.
399. ἄκτορες] Cf. Pers. 557. Σουσίδος φίλος ἄκτωρ. ἦν δῆτ' —] Suspectum δῆτ'. Cf. ad 3. ἦν] ἦ Wakef.
401. αὐτόπρεμνον] Cf. Arist. Ran. 902. αὐτοπρέμνοις | τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα. ἐς τὸ πᾶν] Cf. supra 52.

403. διώκουσ' — πόδα] Cf. ad Sept. 371. σπουδῆ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. Eur. Or. 1337. ἰδοῦν, διώκω τὸν ἐμὸν ἐς δόμους πόδα. Ion. 205. παντᾶ τοι βλέφαρον διώκω. Soph. El. 871. διώκομαι. ἄτρυτον πόδα] Cf. Pind. P. IV. 317. ἄτρυτον πόνον. Herod. IX. 52. ἔχον πόνον ἄτρυτον. Theocr. XV. 7. ἅ δ' ὁδὸς ἄτρυτος. Soph. Aj. 788. κακῶν ἀτρύτων. Mosch. IV. 69. ἀτρύτοισιν | ἄλγεσι μοχθίζουσαν. Eodem sensu ἀτρύμων legitur Sept. 875.

405. πώλοισ —] κώλοισ Wak. Herm. Dind. (Schol. ἐπὶ ὄχηματος ἔρχεται.) πνόοις Weil. "Per auras advenit Minerva aegide tamquam alis utens eaque pedum gressum accelerans." (Herm.) Qu. οὐδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. Ita etiam Weil. Cf. Cho. 1044. μίτ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμη πονηρᾶ.

406. καὶ νῦν δ' tuetur Linw. καινήν δ' Cant. Schutz. Herm. Dind. ὀμιλίαν] Anglice company. Cf. 57. 711. 1030. Soph. Aj. 872. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλοον ὀμιλίαν.

409. βρέτας — ἐφημένῳ] Cf. Fr. 158. ἐφημένη τάφον. Eur. Suppl. 94. μητέρα γεραϊὰν βωμίαν ἐφημένην. τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ] Qu. τόνδ' ἐφήμενον ξένον.

410. ὑμᾶς δ'] Qu. ὑμᾶς θ'.

411. ἀρουμέναις (-νας) conj. Wakef.

413. ἄμορφον ὄντα] ἄμορφον ὄντα (sine reprehensione) Rob. Herm. Elmsl. ad Med. 85., coll. 478. ὅμως δ' ἄμορφον ὄντα σ' αἰροῦμαι πόλει. 681. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμορφος ὦ; "Singulari casu accidit ut vox ter in una fabula ab Aeschylo usurpata extra eam apud Atticos poetas non extet." (Elmsl.) Recte. ὀμωροφούντα Naber. πᾶσι δ'] Qu. πάντας, virgula post λέγω posita.

414. ἠδ'] ἠδ' Abresch. Herw. ad Oed. R. 181.

415. γένει] Qu. λέγω.

416. νυκτὸς αἰανῆς τέκνα M. Cf. 479. αἰανῆς (αἰανῆ Flor. Ven.) νόσος. 572. εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον. 902. αἰανῆς — νόσος (ubi αἰανῆ metrum respuit). Soph. Aj. 672. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς al. qu. αἰανοῦς) κύκλος etc. Antiquam formam suspicor fuisse αἰανῆς, recentiorem αἰανὸς, quam infercire conati sint grammatici. V. Lob. et Dind. ad Aj. 672. Lege νυκτὸς αἰανῆ (aut αἰανοῦς) τέκνα. Cf. 1032. μεγάλοι φιλότιμοι νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες. Eur. Or. 408. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας. παλαμναῖον] Cf. Tr. 1207. Soph. El. 582.

417. φυλάσσω] Cf. Herc. 51. πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν.

419. πρόσω δικαίων] Lege πρόσω δίκης ἔστ'. τιμὰς τὰς ἐμὰς] τιμὰς γε μὲν δὴ malit Wakef. Cf. 209. Eur. Iph. T. 776. ξενοφόνους τιμὰς ἔχω. Alc. 53. τιμαῖς καμὲ τέρπεσθαι δόκει. 30. τιμὰς ἐνέρων | ἀφοριζόμενος. El. 993.

420. μάθοιμ' ἄν] Qu. χαιροίμ' ἄν.

422. τοῦτο mss. ποῦ τὸ Arnald. Wakef. Tyrwh. σφαγῆς] φυγῆς Stanl. Tyrwh. Cf. 427. et 607.

423. ἐπιρροιζεῖ mss. ἐπιρροιζεῖς Scal. Wakef. Lege ἐπιρρούζεις.

425. ἠξιώσατο] Cf. Ag. 361. βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν. Qu. ἠξίωσεν ἦς?

426. ἄλλης ἀνάγκης] ἀλοῦς ἀνάγκαις ἢ τινος τρέων κότον Naber. ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης καὶ τινος τρέων κότον F. G. Schmidt. ἄνευ δ' ἀνάγκης κοῦ τινος τρέων κότον; idem. ἄλλαις ἀνάγκαις Both. prob. Dind. Qu. ζευχθαῖς ἀνάγκαις (ἀνάγκη δ'). ἢ τινος τρέων κότον] Cf. Ag. 549. ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς; τρέων] I. q. τρέμων. Cf. Ag. 549. ἔτρεις. Sept. 790. τρέω.

427 ὡς μητροκτονεῖν] ὡς pro ὥστε positum ut alibi apud nostrum.

429. ὄρκον — δοῦναι] Cf. Antiph. III. 149. ὁ διδοῦς τὸν ὄρκον τῷ πονηρῷ —. Apollod. IV. 457. οὐ δοῦναι θέλει] ὄν δοῦναι θέλω. Ahrens. Herw. Naber. εἰ δοῦναι θέλουν (?) Dind. οὐ δοῦναι θέλοι conj. Wakef. οὐδ' εἶναι θέλει conj. id., coll. 432. ὄρκοις — λέγω.

430. δικαίως] δίκαιος Dind. Recte: cf. Pr. 868. βουλήσεται | κλύειν ἀναλκίς μᾶλλον ἢ μαιφόνος. Qu. δικαίους.

431. Scribendum sic, πῶς δῆ; δίδαξον. Cf. 601. 201. τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει] τῶν σοφῶν γὰρ οὐν πέλει conj. Linw. Recte.

432. δίκαια μὴ νικᾶν λέγω] δίκαια δῆ — Wakef., qui "nihil certius est", inquit. Qu. δίκαι' αἰεὶ (ὄμως) νικᾶν λέγω.

433. κρίνε δ' εὐθδεῖαν δίκην] Cf. S. Johann. Ev. VII. 24. μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

435. ἀξίαν τ' M. ἀξίαν Pors. ἀξίαν σ' Wakef. ἐπ' ἀξίων] ἀπ' ἀξίων Stanl. Wakef. ex Schol. ἀξίων οὔσαν γονέων. Recte. Lege ἐξ ἀξίων. Cf. Arist. Eq. 336. πονηρὸς — κακ πονηρῶν. Eur. Ion. 747. ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων | ἦθη φυλάσσεις.

436. τί πρὸς τὰδ' εἰπεῖν —;] Fort. τί πρὸς τὰδ'; εἰπεῖν —;

439 sq. Cf. 79.

440. ἐμῆς vulg. ἀμῆς M. ἀμῆς Herm. prob. Mein. (Anal. Soph. p. 280.) Qu. ἐμῆς, quum formam Doricam non requirat metrum.

442. Schol. ἀποκρίνου τί μοι εὐγνωστον corr. Wakef.

444. Cf. 453.

446. τὸ σὸν ἐφημένου βρέτας] Cf. 446. ἐφεζομένη M. ἐφημένου Burges. Schutz. Herm.

449. αἵματος καθαρσίον] Cf. 63. 578. Sept. 680. αἷμα γὰρ καθάρσιον. αἵματος — σφαγαῖ] Cf. Ag. 1389. αἵματος σφαγῆν. Soph. Tr. 572.

450. καθαιμάξουσιν οδήλου (in marg. ζτ)· M. καθαιμάξωσι

νεοθήλου Turn. καθαιμάξωσιν εὐθήλου Wunder. Adv. p. 38. βοτοῦ] Cf. Soph. Tr. 690. κτησίον βοτοῦ λάχνη. Aj. 145.

452. ῥυτοῖς πόροις] ῥυτοῖς ποτοῖς conj. Wakef., coll. Soph. Oed. C. 1597. ῥυτῶν ὑδάτων. Eur. Hipp. 658. ῥυτοῖς νασμοῖσιν. Cf. Cho. 72. πόροι (ῥόοι?) τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ | βαίνοντες etc. . βοτοῖσι] Cf. ad 239.

453. λέγω] ἐλῶ conj. Wakef. ἔχω idem, coll. Eur. Fr. inc. 81. ὡς δειλὸς εἶη θάνατον ἐκποδῶν ἔχων. Leg. ἐκποδῶν ἐῶ.

455. ἱστορεῖς καλῶς] I. q. οἶσθα καλῶς. Soph.

457. Qu. ξὺν ᾧ σὺ πέρσας (pro Τροίαν) —. Vel ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν ἐκπέρσας (pro Ἰλίου) —. Cf. Eur. Tro. 1292. ἃ δὲ μεγαλόπολις ἄπολις ὄλωλεν οὐδ' ἔτ' ἐστὶ Τροία.

459. κελαινόφρων] Cf. Pers. 119. μελαγχίτων φρήν. Suppl. 792. μελανόχρως δὲ πάλ्लεταιί μου καρδιά. Cho. 411. σπλάγγνα δέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσα. Pind. Fr. 88. μέλαιναν καρδίαν. et ad Soph. Aj. 954.

460. ἀγρεύμασιν] Cf. Cho. 998. ἄγρευμα θηρὸς ἢ νεκροῦ ποδένδυτον | δροίτης κατασκήνωμα; 634. ἐν δ' ἀτέρμονι | κόπτει πεδήσας' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω.

461. κρύψασα λουτρῶν mss. κρύψασ', ἃ λουτρῶν Musgr. κρύψασα, λουτρῶν τ' Wakef. Qu. λούτρον δ', vel δροίτη δ', vel φόνος δ'. Cf. Cho. 1010. μαρτυρεῖ δέ μοι | φᾶρος τόδ' ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.

464. ἀντικτόνοις] Cf. v. ἀντίφονος ap. Soph.

468. σύ τ'] Lege σὺ δ'. Et sic P. et Wakef.

469. Cf. Soph. Aj. 1369. ὡς (l. ἄσσ') ἄν σὺ πράξης, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει (χρηστός φανεῖ?). 634. ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι; τάδ' αἰνέσω] τὰ σ' αἰνέσω F. G. Schmidt. Qu. πάντως γὰρ ἄν σοὶ γ' ἄν δοκῇ τάδ' αἰνέσω, vel ἄσσ' ἄν δοκῇ γὰρ, πανταχῇ τάδ' αἰνέσω. Vel κεῖμαι γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τέ σ' αἰνέσω. Cf. Eur. El. 227. πάντως δ' εἰμὶ σή.

470. εἴ τις] ἢ τις F. G. Schmidt. Qu. ἢ τιν' οἶεσθαι (vel εἰδέναι) τόδε | βροτὸν δικάζειν. τὸ πρᾶγμα — τόδε, | βροτοὺς δικάζειν (judicium exercere de mortalibus) Herwerden.

471. βροτοῖς] ὀρθῶς F. G. Schmidt.

472. διαιρεῖν — δίκας] Cf. 488. 630. 749. 709. διαγνῶναι δίκην. Hor. Epist. I. 16. 42. 'quo multae magnaetque secantur iudice lites.' Hesychius, διαιρεῖν: διακρίνειν, etc. Sic μαχᾶν τέμνειν τέλος Pind. Ol. XIII. 80.

473. Qu. ἄλλως τε κεῖ (pro καὶ) σὺ —. κατηρτυκῶς] Angl. a perfect suppliant, qui omnia recte perfecit. Cf. Eur. Fr. 821, 5. νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρτυκῶς πόνων (sc. ὡς πῶλος). 41. κατηρτυκέναι. νόμῳ] φόνου Wakef.

475. ὁμως δ' mss. ὅπως δ' Tyrwh. ὅπως ἄμομφον ὄντα σ' αἰρῶμαι — Dobr. Cf. 670.

477 sq. De constructione cf. 100 sq. et ad Sept. 681.

477. καὶ μὴ] κεί μὴ — Tyrwhitt.

478. ἰὸς ἐκ φρονημάτων —] Cf. Eum. 782. ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ (ἀρτ.?) μεθεῖσα καρδίας σταλάξω χθονὶ (᾽ς χθόνα?) φθοράν. Ag. 834. δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδία προσήμενος etc.

479. πέδω M. Scribe πέδοι. Vide Dind. Lex. Aesch. h. v. αἰανῆς νόσος] αἰανὴ νόσος Flor. Ven. Cf. ad 384. αἰανῆς δρόσος conj. Wakef. Sed cf. supra 943. πέδω πεσῶν] Cf. Cho. 43. πεσόντος αἵματος πέδω. Soph. El. 747.

480 sq. Sic fere scribendum suspicatur Dind., τοιαῦτα μὲν τὰδ' ἐστίν· ἀμφοτέρω, μένειν | πέμπειν τε τὰσδε, πῆμ' ἀμηχάνως τ' ἔχει.

481. Qu. πέμπειν δὲ δυσχερῆ ᾽στ' ἀμηνίτως ἐμοί. (Schol. πέμπειν αὐτὰς ἀμηνίτως δυσχερές ἐστίν ἐμοί.) Nisi pro ἀμηχάνως reponendum ἀμήχαν' ἔστ', ut ἀδύνατα etc. ἐμοί mss. ἔχει Butl.

483. ὀρκίων] ὀρκίους malit Wakef. αἰρουμένους] Reponendum αἰδουμένους. Qu. αἰρουμένη vel αἰρουμένοις.

487. τὰ βέλτατα] Cf. Suppl. 1055. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἶη. Comparativus βέλτερος est Sept. 337. Suppl. 1070. Fr. 321.

488. διαριεῖν] Discernere, dijudicare. Cf. ad 472. 630. ψήφω διαριεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. Plat. Prot. 339 A. Arist. Ran. 110.

489. φρεσίν] φράσειν confidenter reponit Wakef.

492. δίκαια καὶ βλάβαι mss. δίκαια τε καὶ βλάβαι (Heath.), vel potius δίκαια κατὰ βλάβαι conj. Wakef.

500. τῶνδ' ἐφέρπει] τῶνδ' ὑφ' ἔρπει conj. Wakef.

505. λῆξις ὑποδοσίς τε μόχθων οὐκ ἔτ' εὖ βεβαία conj. Wakef.

507. παρηγορεῖ] προσηγορεῖ conj. Wakef.

508. μηδέ] μή με Wakef.

509. τετυμμένος] Fort. πεπληγμένος.

512. ταῦτά τις] Qu. τόνδε τις.

514. νεοπαθῆς] Cf. v. καινοπαθῆς Soph. Tr. 1277.

515. δόμος] νόμος Wakef. Leg. βωμὸς δίκαια. Cf. 539.

517. τὸ δεινὸν εὖ mss. τὸ δεινὸν αὖ Herm. τὸ θεῖον αὖ Wakef.

518. φρενῶν ἐπίσκοπον] Cf. Ag. 175. τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν. Infra 740. δωμάτων ἐπίσκοπον. 903.

519. δειμαίνει] δεῖ μένειν nescioquis ap. Dobr. δειμανεῖ καθήμενον ξυμφορᾷ σωφρονεῖν ὑπὸ στέγει Wakef. δειμανεῖ active usurpatum suspicionem mihi movet. Cf. ad Soph. Oed. R. 335.

520. στένει] στέγει Wakef.

521. μηκέτ' et καρδίας ὑπ' Wakef. φάει] Qu. φόβω aut δέει.

530. γ' pro δ' Wakef. "re clamante." ἐφορεύει] ἐφοδεύει Musgr. Cf. ad Suppl. 622.

532. ὡς ἐτύμως] Ut ὡς ἀληθῶς. Cf. Soph. El. 1452. ὡς ἐτητύμως.

533. *δυσεβίας — ὕβρις τέκος*] Cf. ad Soph. Oed. R. 873. *ὕβρις φντεύει τύραννον* (ubi sensus postulat *ὕβριν φντεύει τυραννίς*).

539. *βωμόν αἶδεσαι Δίκας*] Cf. Sept. 409. *τὸν Αἰσχύνης θρόνον | τιμῶντα.*

540. *λάξ ἀτίσης*] Lege *λάξ πατήσης*. Cf. 110. *πάντα ταῦτα λάξ ὄρω πατούμενα*. Cho. 633. *τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ λάξ πέδοι πατούμενον*. et Soph. Ant. 854—855.

541. *ποινὰ γὰρ ἐπέσται*] Cf. Soph. El. 1467. *εἰ δ' ἔπεστι νέμεις, οὐ λέγω*. Arist. Av. 597. *νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται*.

545. *προτίων*] Cf. Ant. 22. *τὸν μὲν προτίσας τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει*.

548. *ἐπιστροφὰς δωμάτων*] Cf. Sept. 645. *πόλιν | ἔξει πατρώων* (l. *πατρώων*) *δωμάτων τ' ἐπιστροφάς*.

553. *παρβάταν*] Cf. ad Suppl. 1048. *πάρβατος*. Sept. 742. *παρβασίαν*.

554. *τὰ πολλὰ φαῦλα παντόφορι*' conj. Wakef. Punctum post *δίκας sustulit idem*. *παντόφυρι*'] Cf. v. *ἀκριτόφυρτος* Sept. 360.

556. *λαῖφος ὄτ' ἄν λάκη, πόνους —* conj. Wakef. *λαῖφος ὄτ' ἄν βάλῃ πνός* (νότος?) conj. id., coll. Virg. Aen. I. 103. 'talìa jactanti stridens aquilone procella | velum adversa ferit.'

560. *ἄνδρὶ θερμοῦ*] Cf. Sept. 599. *ναῦταισι θερμοῖς*. Soph. Tr. 1046. Ant. 88. Ar. Vesp. 918. *θερμὸς γὰρ ἀνὴρ*. Th. 735. Pl. 415.

561. *ἰδὼν ἐν ἀμηχάνοις δύας λεπάδνοις* conj. Wakef. *δύας λεπάδνοις* conj. Blomf. *ἰδὼν ἀμηχάνοις δύαις λαπαδνὸν* Musgr. Herm. *δύαις λεπάδνων* postea malebat Blomf., coll. Prom. 152. *ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις*. Qu. *δύαισιν ἀθλοῦντ'*, vel *δύαις συνοικοῦντ'* (σύνοικον). *ἀμηχάνοις δύαις λέπαδνον*] Leg. *ἀμαχάνου δύας λέπαδνον*. Cf. Ag. 219. *ἀνάγκας ἔδν λέπαδνον*. *λέπαδνον*] *λαπαδνὸν* (?) Musgr. Herm. Dind.

563. *δι' αἰῶνος*] *διανταία* (vehementi ictu, coll. Cho. 640.), aut *διανταίω — ἔρματι* (adverso scopulo) tentat Herwerden.

564. *ἔρματι προσβαλὼν*] Cf. Ag. 1007. *ἄφαντον ἔρμα*.

565. *αἴστος*] *ἄστος* Wakef. *ἄστος* Dind. Cf. ad Ag. 413.

566. *κατεργάθου* M. *κατειργάθου* conj. Wakef. *κατειργαθοῦ* Dind.

567. *οὐάτων* Jacob. *ἢ τ' οὐάτων* Wakef. Cf. Soph. Aj. 17. Eur. Phoen. 1392. *Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχή*. Her. 831. Rhes. 991.

569. *φαινέτω*] *φωνεῖτω* conj. Wakef. Recte haud dubie. Tritum est *σάλπιγγος φωνή*. *ὑπέρτονον γήρυμα*] Cf. Arist. Nub. 1154. *βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον βοάν*. Eur. Fr. 629. *διφθέραι | πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων*.

571. 572. Hos versus transponendos censet Wakef., nisi *πόλιν γε* corrigas cum Heathio. Fortasse recte.

571. *ἀρήγει*] *προσῆκει* conj. Herwerden. Scholiastam enim per *συμφέρει* explicare, Hesychium autem *προσῆκει* explicantem

inter alia interpretamenta ponere *συμφέρει*. Si sanum est ἀρήγει, notandum est impersonaliter positum.

572 ἐς τὸν αἰανῆ χρόνον] Cf. Ag. 607. ἐς τὸν πολὺν — χρόνον. Thuc. IV. 117. ἐς τὸν πλείω χρόνον.

574. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει] Cf. Soph. Oed. C. 839. μὴ 'πίτασσ' ἄ (f. οὐ) μὴ κρατεῖς. Aj. 1107. ἀλλ' ὧνπερ ἄρχεις ἄρχε. Hom. II. α'. 295. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει] Cf. S. Joann. Apocal. II. 25. πλὴν δ' ἔχετε κρατήσατε ἄχρις οὐ ἂν ἤξω. (Wakef.)

575. πράγματος λέγε] Scrib. πράγματος; λέγε.

576. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον] ξυμμαρτυρήσων ἦλθον Naber, coll. Soph. Phil. 439. ἔστι γὰρ θρόνων Elmsl. ad Med. 155. (propter vicinum δόμων). Herm. ἔστι γὰρ νόμω Burges. prob. Herm., coll. Soph. Oed. Col. 548. νόμων Wakef. Qu. ἔστι γὰρ θεῶν, vel ἔστι γούν ἐμός.

577. ἰκέτης ὃδ' ἀνήρ mss. ἰκέτης ὃδ' ἀνήρ Pors. ἰκέτης ἀνήρ ὃδ' conj. Wakef. δόμων ἐφέστιος ἐμῶν] Cf. 669. σῶν δόμων ἐφέστιον. Suppl. 365. Sept. 853. Soph. El. 1386. δωμάτων ὑπόστεγοι. Aj. 796. σκηνηῆς ὕπαυλον.

579. αὐτός] αὐτὸς malit Elmsleius ad Med. 155. et Herw. Cf. ad Soph. Oed. R. 458. Lege καὶ ξυνδικήσω γ' αὐτός (vel καὐτός).

581. τήνδε κύρωσον δίκην] Leg. τήνδε κυρῶσαι δίκην. Cf. 639.

582. ὑμῶν ὁ μῦθος] Vestrum est loqui. Gallice, la parole est a vous.

586. ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος] Cf. Nub. 1375. ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'. Scholiastam corrigendum esse ex II. α'. 338. monet Wakef.

587. κατέκτονας] κατέκτανες Elmsl. ad Med. 774., coll. 594. κατέκτανες (in eadem sede). 605. κατέκτανε. 608. κατέκτανεν. 613. κατέκτανον. "Ἀπέκτονα a comicis et prosae orationis scriptoribus usurpatum est; κατέκτονα, quantum memini, a nemine." (Elmsl.)

588. τούτου δ' —] Malim τούτου γ'. Cf. Soph. Oed. R. 578. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς. El. 527. τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.

589. ἐν μὲν —] Cf. Eur. Or. 428. διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι. παλαισμάτων] Cf. Ag. 171. Cho. 338. Arist. Ran. 689. Xen. Mem. II. 1. 14. τοῦτο μέντοι ἤδη λέγεις δεινὸν πάλαισμα.

590. οὐ κειμένω πω] οὐ κειμένω 'πι conj. Wakef. Qu. οὐ κειμένου πω, vel οὐ κειμένω 'πι (?).

592. λέγω] λέξω Herwerden. Recte. πρὸς δέρον τεμών] πρὸς δέρον νέμων Wakef. πρὸς δέρη βαλὼν recte Herwerden, coll. Orest. 1350. φάσανον δὲ πρὸς δέρη βαλόντες. 51. φάσανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν. Iph. T. 785. Phoen. 1374. etiam Phoen. 735. Alc. 307. Subaudiendum vero ξίφει ex ξιφουλκῶ.

593. πρὸς τοῦ δ' ἐπέισθης] Cf. Soph. Oed. R. 525. τοῦ πρὸς (πρὸς τοῦ?) δ' ἐφάνθη —;

596. καὶ δεῦρό γ' αἰεί] Malim καὶ δεῦρ' αἰεί γε. τὴν τύχην οὐ μέμφομαι] Cf. Prom. 1073. μηδὲ — μέμνησθε τύχην. Monost. 621. οὐκ ἔστιν ὅστις τὴν τύχην οὐ μέμφεται. Apollod. IV. 456. τί ἂν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ μέμφοιτο διότι —;

598. ἀρωγὰς δ'] Qu. ἀρωγὰς. πέμπει] πέμπει recte Scal. Vide schol. Qu. πέμποι vel πέμψαι.

599. πέπεισθι] Cf. ἄνωχθι. Qu. πέποισθα (ut οἶσθα, ἦσθα), Vel πέπεισο. In fine versus interrogationis notam posuerim.

600. δυοῖν — μασμάτων] δυοῖν μασμάτων recte Elmsl. ad Med. 798. Cf. Ag. 1384. ἐν δυοῖν οἰμώγμασι (l. οἰμωγμάτων). V. Lob. ad Aj. 1304.

προσβολὰς] Cf. Cho. 283. προσβολὰς Ἐρινύων. Pac. 39. χῶτον ποτ' ἔστι δαιμόνων ἢ προσβολῇ | οὐκ οἶδ'.

606. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι] ἐγὼ δὲ μαρᾶς τῆσδε πῶς ἐν αἵματι; aut simile aliquid requirit Herwerden. "Non enim potuit negare se matris suae esse consanguineum, sed negat se tam scelestam mulierem pro matre sua agnoscere." Cf. Soph. Aj. 1305. τοὺς πρὸς αἵματος. El. 1125. ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.

607. πῶς γ' εἰ Rob. (in erratis). πῶς, ἢ γ' ἔθρεψέ σ' Dobr. πῶς γάρ σ'] οὐ γάρ σ' Herwerden, qui glossatori ellipticum usum voculae γάρ explicanti πῶς tribuit.

611. ὥσπερ ἔστιν] Suspectum.

612. δικαίως] δίκαιον recte Auratus. Qu. ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ δεδρακέναι | δοκῶ τόδ' αἷμα κρῖνον. Respondet Apollo δικαίως, ne δίκαιον reponendum esse censeas, ut bene monuit Weilius.

613. δοκεῖ] δοκῶ Herwerden. τόδ' αἷμα] Sub. ἔδρασα. Cf. Eur. Orest. 406. Πυλάδης δ' συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς φόνον. Soph. El. 498. 1025.

618. δ μὴ κελεύσοι Wakef. Leg. δ μὴ 'κέλευσε —.

619. τοῦθ'] τοῦθ' conj. Faehse p. 327. ed. Herm. Recte. σῶν δόμων ἐφέστιον] Cf. 577.

620. βουλῇ — πατρός] Cf. Soph. El. 967. ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν. 1037. τῷ σῶ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ; Ant. 637. αἷς (γνώμαις) ἔγωγ' ἐφέψομαι.

623. πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v.

624. Qu. μητρὶ (sic Aurat.) μηδαμοῦ τιμὰς νεμεῖν.

625. θανεῖν] κτανεῖν Aurat. Musgr.

629. σῖ τ' ἐφήμενοι mss. οἱ τ' ἐφειμένοι (qui jussi sunt) conj. Musgr. Quod mihi ipsi in mentem venit. Anglice, those who are charged (commissioned).

630. διαιρεῖν] Dirimere controversiam. Cf. 472. 488. 749. ἐν διαιρέσει (ψήφων). Arist. Ran. 1100. χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν. Herod. IV. 23. οἱ τὰς διαφορὰς διαιρόντες.

631. ἡμποληκότα] I. e. πεπραγότα. Cf. ad Soph. Aj. 978. ὦ φίλτατ' Αἴας — ἄρ' ἡμπόληκας ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;

632. τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὐφροσιν δεδεγμένη] τὰ πλαστὰ μείλιχ' ἐν ὄφρῳσι (ὄφρῳσιν) — tentat Wakef. τὰ πλεῖστ' ἄμωμον (vel ἀμύμον') εὐφρόσιν — conj. Linw. Qu. τὰ πλεῖστ' ἀριστεῖ' εὐφρόνως δεδεγμένη —, vel τὰ πλεῖστ' ἀριστα (vel ἀμέμπτως) φαιδρόνους δεδεγμένη, vel τὰ πλεῖστα μύθοις εὐφροσιν —, vel ἡμποληκότα | ἄριστ' (having fared most well, having prospered in every way) ἀνελθόντ' εὐφρόνως —. Schol. πλεῖστα ἡτύχηκότα. Lacunam post δεδεγμένη indicat Dind., post λουτρὰ Linwood. Hoc verisimilius. Quae exciderunt haec fere aut similia fuisse suspicatur Linwood, συνθέτοις λόγοις | θέλγει φρένας κλέπτουσα. εὐφροσιν] Qu. εὐφρόνως.

633. δροίτη] Cf. Ag. 1540. Cho. 999.

634. ἐν δ' — πέπλω] Cf. 460. ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμῆ | μήτηρ κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασι | κρύψασ'. ἀτέρμονι — πέπλω] I. q. ἀπεράντω. Ag. 1392. ἄπειρον ἀμφίβληστρον. Prom. 1078. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης. φᾶρος παρεσκήνωσεν] Cf. Cho. 999. δροίτης κατασκήνωμα.

638. τοιαύτην] τοιαύτην δ' Pauw. Wakef. ὡς δηχθῆ λεώς] ὡς δειχθῆ (δεχθῆ M. pr. m.) λεῶ Herwerden.

640. προτιμᾶ — μόρον] Cf. 739. γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον. Eur. Hipp. 48. τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω κακόν. Alc. 761.

641. αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον] Cf. Nub. 904 sq.

644. κνώδαλα, στύγη θεῶν] Malim κνώδαλ', ὦ στύγη θεῶν.

645. πέδας μὲν ἂν λύσειεν] πέδας — δήσειεν conj. Wakef. Qu. πέδαι μὲν ἂν λυθεῖεν. ἔστι τοῦδ' ἄκος] Cf. 649. τούτων ἐπωδάς. Cho. 71. νυμφικῶν ἐδωλίων ἄκος.

647 sq. ἀνδρὸς δ' —] Cf. Ag. 1019. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἄπαξ πεσὼν — ἐπαιίδων; Cho. 506. τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος etc. Eum. 980. μηδὲ πιούσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν etc. Sept. 736. καὶ χθονία κόνις πῆ μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον. Cho. 66. δι' αἷματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. αἷμ' ἀνασπάση] Cf. Cho. 533. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι. Fort. αἷμ' ἄπαξ σπάση (πῆ), vel αἷμα καταπῆ.

648. ἄπαξ θανόντος] Cf. Soph. El. 137. Fr. 501. Eur. Alc. 985. Hom. Π. ω'. 549 sq. οὔτις ἔστ' ἀνάστασις] οὐκ ἔτ' ἔστ' ἀνάστασις legit Tzetzes Chil. VIII. 233., hunc locum componens cum Π. α'. 408.

649. τούτων ἐπωδάς] Cf. 645. ἔστι τοῦδ' ἄκος.

650. Cf. Fr. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα (στρέφουσα?) τύρβ' ἄνω κάτω. Herc. 1309. ἀνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον — ἄνω κάτω στρέψασα. Mnesimach. III. 569. πάντες δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω.

651. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει mss. Leg. οὐδὲν ἐν ταῦτῳ μένειν, aut τίθησι, κούδὲν ἐν ταῦτῳ μένει.

652. Qu. ὑπερδικεῖς; ὄρα· | τὸ μητρὸς etc. Cf. ad 575.
653. πέδω] πέδοι Dind. Cf. Cho. 48. πεσόντος αἵματος πέδω. 291 sq. Soph. Oed. R. 236 sq.
655. ἐπιστροφὰς δωμάτων] Cf. Sept. 655. πατρῶων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
656. Cf. Plat. Tim. 21 B. φρατόρων (φρατέρων codex unus in schol.).
659. κύματος νεοσπόρου] Cf. Eur. Fr. 107. γέμουσα κύματος θεοσπόρου.
661. ἔσωσεν ἔργος, οἷσι μὴ βλάβη θεός] ἔσωσεν, ὡς νόσοισι μὴ βλάβη θεός conj. Herw. Pro οἷσι qu. ἔνθα.
665. οὐδ' οὐκ malit Wakef. ἐν σκότοισι νηδύος τετραμμένη] Cf. Sept. 664. ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον | οὔτ' ἐν τροφαῖσιν. Pind. N. I. 53. σπλάγγνων ὑπὸ ματέρος — ὠδῖνα φεύγων. Qu. ἐν σκότῳ τῶ νηδύος —. τετραμμένη] Qu. κεκλημένη.
668. τὸ σὸν πόλισμα —] Cf. 762. χώρα τῆδε καὶ τῶ σῶ στρατῶ. 686. Αἰγέως στρατῶ.
674. ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν] Qu. — δικαίας. Sic ἀμαυρᾶς ἐκ φρενὸς ἀναστένειν Ag. 546. φρενὸς ἐκ φιλίας εἰπεῖν Ag. 1491. Eur. Ion. 1313. ἀπὸ γνώμης σοφῆς.
675. δικαίαν] Leg. δικαίας. Idem conj. Blomf. Linw.
677. μένω δ' ἀκοῦσαι] Qu. θέλω δ' (aut μαιμῶ δ') —. αἰδεῖσθε, ξένοι] Malim αἰδεῖσθ', ὦ ξένοι.
678. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν —] Qu. τὰ γὰρ πρὸς ὑμῶν —.
- 679 sq. Ita Karsten ad Ag. 238. ΧΟ. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος, | μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται. | ΑΘ. τί γὰρ πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖς ἄμορφος ὦ; Idem Apollini (non Choro) tribuit proxima ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ'.
682. κρίνοντες] κρίνοντας Stanl. Wakef.
684. αἰεὶ δ' ἐκάστων] ἀνεנדέκαστον ingeniose et feliciter conj. Weckl. Ipse tentabam αἰεὶ 'φ' ἐκάστων (sc. δικῶν).
685. πάγον δ' —] Accusativus absolutus.
687. αἰεὶ 'δέκαστον (i. e. ἀδέκαστον, ἀδωροδόκητον) conj. Pauw. Qu. αἰὲν ἀδέκαστον. Cf. 704. κερδῶν ἄδικτον τοῦτο βουλευτήριον.
689. Ἄρει δ'] Qu. Ἄρει τ'.
690. σέβας] I. q. αἰδῶς, respect, reverence. Saepe consociantur αἰδῶς (αἰσχύνη) et δέος (φόβος), ut et αἰδεῖσθαι et δεοικέναι. V. ad Soph. Aj. 1079.
692. τό τ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην] Fort. κατ' ἡμαρ —. Cf. Soph. El. 259. ἀγὼ κατ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην αἰεὶ etc. 780. οὔτε νυκτὸς — οὔτ' ἐξ ἡμέρας.
693. μὴ 'πικαινότων mss. μὴ 'πυχραινότων Wakef.
694. βορβόρω γ' Wakef. τὸ μὴ ἀδικεῖν σχήσει] Cf. 220. 940. et ad Prom. 236.
706. Πέλοπος ἐν τόποις] Cf. Soph. Tr. 1100. Eur. Alc. 67.

708. ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆ καὶ ψῆφον αἶρειν' mss. Qu. ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆ | ψῆφον δικαίαν (vel δικαίως). Cf. 675. φέρειν ψῆφον δικαίαν. Eur. Hipp. 247. τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμαν ὀδυνᾶ. Vel ὀρθῶς δὲ σφε χρῆ —. Vel εὐθεΐαν δὲ χρῆ —. Vel ὀρθῶσαι δὲ χρῆ | τὴν ψῆφον ὑμᾶς.

709. ψῆφον αἶρειν] Qu. ψῆφον αἰρεῖν. Cf. supra ψῆφον διαίρειν. διαγνῶναι δίκην] Cf. 472. διαίρειν — δίκας.

711. Cf. 720. 406. 1030.

713. χρησμούς — ἀκαρπώτους] Cf. Sept. 618. εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.

714. χρησμούς — ἀκαρπώτους] Sept. 618. εἰ καρπὸς (κῦρος?) ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.

715. αἵματηρὰ πράγματ'] Cf. Arist. Vesp. 1496. μανικὰ πράγματα. οὐ λαχὼν σέβεις] οὐ καλῶς σέβεις F. G. Schmidt. Cf. Arist. Pl. 972. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι. Pac. 348.

716. μένων] μολῶν conj. Dobr.

724. Μοίρας ἔπεισας] Μοίρας γε πείσας malit Wakef.

727. σύ τοι παλαιᾶς —] Cf. 723. τοιαῦτ' ἔδρασας etc. Eur. Alc. 11. παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρουσάμην | Μοίρας δολώσας. παλαιᾶς δαίμονας] πάλαι τὰς δαίμονας Faehse. Wakef. ob seq. ἀρχαίας θεάς. παλαιούς δὲ νόμους Sch. Cf. Aesch. Eum. 179. παλαιγενεῖς — Μοίρας.

728. οἴνω] δόλω conj. Wakef. ἀρχαίας θεάς] ἀρχαίας νέος Faehse.

730. ἐμεῖ τὸν ἰόν] Malim ἐμεῖ σὸν ἰόν. Cf. Stat. Theb. III. 291. 'longum | reptat et Illyricas eiecit virus in herbas.'

731. ἐπεὶ] εἰ καὶ Herwerden. καθιππάζει με] Cf. 150. νέος δὲ γραιῖας δαίμονας καθιππᾶσω. 779.

733. ἀμφίβολον libri. ἀμφίβουλος Turn. ἀμφίβολος ἔτ' — Herw. ex schol. τέως γὰρ ἐν ἀμφιβόλω ἔχω τὸ ὀργίζεσθαι.

735. μένω (μενῶ?) Herwerden. Qu. θέλω.

738. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρὸς] Cf. Eur. El. 1107. οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων.

740. δωμάτων ἐπίσκοπον] Angl. on his reaching his home. Cf. 518. Cho. 127. πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους.

741. νικᾶ —] Cf. Eur. Iph. T. 1472. Arist. Ran. 684. ὡς ἀπολεῖται, κἄν ἴσαι γένωνται.

742 sq. ἐκβάλλεθ' —] Imitari videtur Comicus in Vesp. 993. ΦΙ. φέρ' ἐξεράσω. ΒΔ. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμευθε; | ΦΙ. δείξειν ἔοικεν. ΒΔ. ἐκπέφευγας, ὧ Λάβης.

742. ὀρθουμένων] Sc. τῶν πραγμάτων. Cf. Sept. 261. εὖ ξυντυχόντων. et ad Soph. El. 1344. τελουμένων εἴποιμ' ἄν. Aj. 981. ὡς ὧδ' ἐχόντων.

743. Cf. Ag. 908. αἷς ἐπέσταλται τέλος | πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν. 1202.

744. πῶς ἀγὼν κριθήσεται;] Articulum ante ἀγὼν jure desiderat Wakefield. Legendum igitur, ni fallor, πῶς ἀγωνισθήσεται; Cf. Arist. Vesp. 993. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;

747. ἡμῖν γὰρ —] Cf. Arist. Ach. 71. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμεν ἔγω ἔτι. πρόσω] Posthac. τιμὰς νέμειν] Fort. τιμὰς ἔχειν.

748. πεμπάζει] Cf. Pers. 981. πεμπαστάν. Hom. Od. λ'. 412. αὐτὰρ, ἐπὴν πάντα πεμπάσσειται ἡδὲ ἴδηται, | λέξεται ἐν μέσσοισι.

749. ἐν διαιρέσει] Sc. αὐτῶν (τῶν ψήφων). Cf. 630. ψήφω διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. 472. 488. Schol. διακρίσει τῶν λευκῶν καὶ μελαινῶν.

750. γνώμης δ' ἀπούσης — βαλοῦσά τ'] γνώμης τ' ἀπούσης — παροῦσά τ' (H. Voss.) Madvig. μέγα] μιᾶς F. G. Schmidt.

751. βαλοῦσά τ'] Qu. φρονοῦσα δ'. κρατοῦσα δ' οἶκον ψήφος ὀρθώσει μέγαν (aut ὀρθώσειεν ἄν) F. G. Schmidt.

752. ἀνὴρ ὄδ'] Qu. ἀνὴρ ὄδ' —. Cf. ad 577.

753. ἴσον —] Cf. Eur. El. 1265. ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκη | ψῆφοι τεθεῖσαι. 1268. Iph. T. 1469. Arist. Ran. 685.

755. ἐστερημένου] Sc. ἐμοῦ in ἐμούς latens. ἐστερημένου, σύ τοι — Dobr. ut vitetur inelegans positio vocum σύ τοι.

756. Qu. Ἑλλήνων μ' ἔρει.

757. Ἀργεῖος ἀνὴρ αὐθις mss. Ἀργεῖ θ' ὄδ' ἀνὴρ αὐθις Martin. Ἀργεῖ τ' ἀνὴρ ὄδ' αὐθις Hartung. Qu. Ἀργος τ' ἐλήλυθ' —, vel ἄπορος ἀνὴρ αὐθις. αὐθις ἐν τε χρήμασιν οἰκεῖ πατρῷοις mss. Qu. αὐθις αὐ τὰ χρήματα | ἔχει πατρῶα (v. Soph. El. 960.), vel — δώματα | οἰκεῖ πατρῶα, vel αὐθις αὐτ' ἐν δώμασιν | οἰκεῖ πατρῷοις. Post πατρῷοις versum unum excidisse suspicatur Wakef., τὴν πατρῶαν θ' ἐστίαν | ἄμεμπτος ἴζει.

759. Παλλάδος — ἔκατι] Cf. Suppl. 445. γένοιτ' ἄν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν. et ad Arist. Lys. 306.

760. αἰδεσθεῖς] ἀχθεσθεῖς F. G. Schmidt.

761. ὄρῶν] στυγῶν Weil. παρεῖς Wecklein. σώζει σφε μητρῶας γε συνδίκους σοβῶν F. G. Schmidt. Qu. ἐλών (having cast).

764. ὀρκωμοτήσας — στρατῶ] Ita ὀρκους τίθεσθαί τινα Ag. 1569. δαίμονι τῶ Πλεισθενιδῶν | ὀρκους θεμένη.

765. μήτοι] Qu. μήποτε. προμνήτην χθονός] Cf. 16. Δελφός τε χώρας τῆσδε προμνήτης ἄναξ. Eur. Med. 770. προμνήτην κάλων. Sept. 2. ὅστις φυλάσσει πράγος (πράγματ'?) ἐν προμνή πύλεως.

766. ἐποίσειν] ἐσήσειν Turn. ἐσοίσειν conj. Wakef. Lege ἐπάξειν. Cf. Soph. Oed. C. 1525. δορός τ' ἐπακτοῦ. Tr. 259. στρατὸν λαβὼν ἐπακτόν. δόρυ] Exercitum, ut in Eur. Fr. 213. ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ | κρεῖσσον στρατηγῶ μυρίου στρατεύματος.

768. τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρκώματα mss. Qu. τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας ἰέρ' ὀρκώματα, vel τὸν τὰμὰ παρβαίνοντα ταῦθ' ὀρκώματα.

769. ἀμηχάνοισι (ἀμηχάνοις M.) πράξομεν δυσπραξίαις mss. "Fort. transponendus post 771., nisi potius legendum, ἀμηχάνους παρέξομεν δυσπραξίας." (Herw.) Lege ἀμηχάνοις (sic M. Guelf. Ald.) ταραξομεν δυσπραξίαις, vel ἀμηχάνους παρέξομεν (Eng.) δυσπραξίας, vel ἀμηχάνους ἐφήσομεν δυσπραξίας, vel ἀμηχάνους δὴ πέμψομεν —. δυσπραξίαις] Cf. Soph. Aj. 759. πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις (δυσπραγίαις Stob.). Eur. Hipp. 915. οὐ κρύπτειν δίκαιον σὰς δυσπραξίας. 1405. ὤμωξα πατρὸς δυσπραξίας.

770. παρόρνιας (sc. ὁδοῦς), πόνους τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόρος conj. Dobr.

772. ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν vulg. ὀρθουμένοις — N. Turn. Cf. Sept. 260. εὖ ξυντυχόντων (sc. πραγμάτων). et ad Soph. El. 1344. ed. meae. Qu. ὀρθῶ νόμῳ δὲ τὴν πόλιν —.

773. συμμάχῳ δορί] Cf. Soph. Aj. 181. ξυνοῦ δορός. Hom. Il. σ. 309. ξυνὸς Ἐνυάλιος.

774. ἐσμέν εὐμενέστεροι] Lege ἐσόμεθ' εὐμενέστατοι. Idem conjicit Dobr.

777. σωτήριόν τε καὶ δορός νικηφόρον] Qu. νικηφόρον τε καὶ δορός σωτήριον.

778. Interpunge sic, ἰὼ, θεοὶ νεώτεροι, —.

779. εἴλεσθέ μου] Malim εἴλεσθ' ἐμοῦ.

782. ἰὼν ἰὼν ἀντιπενθῆ] ἰὼν ἰὼν ἀντιπαθῆ conj. Wakef. Qu. ἰὼν ἰὼν ἀντιπενθῆ, et mox σταλάξω 'ς χθόνα (πέδον).

784. χθονιαφόρον mss. χθονηφόρον Blomf. Gl. Sept. 415. χθονιαφθόρον conj. Stanl. prob. Wakef. Schol. τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμενον. Ipse olim de ἄφορον cogitabam. Cf. Polyb. VI. 5. 5. ἀφορία καρπῶν. χθονί] χέομαι Margoliouth.

788. γένωμαι;] Qu. τί μῶμαι (vel εἶπω); βροτοφθόρους] βοτοφθόρους malit Wakef. Cf. ad 907. βαλεῖν mss. βαλεῖ Turn. βαλὼν Wakef.

789. 819. γελῶμαι πολίταις· δύσοισθ' ἄπαθον Herm. Dind.

790. δύσοισθ'] δύσοικτ' (i. e. δυσθρήνητα Hesych.) Karsten. ad Agam. 1176.

797. λαμπρὰ μαρτύρια] Cf. Soph. Tr. 1174. ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ (schol. φανερά, σαφῆ) συμβαίνει.

800. τῇ γῆ τῆδε μὴ βαρὺν κότον σκήψητε] Cf. ad Med. 84. Et sic Elmsleius ad Med. 93. prob. Dind. Cf. Eur. Med. 1300. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκησαν θεοί. Sed Prom. 749. πέδῳ σκήψασα. Sept. 429. πέδῳ σκήψασαν. Media vox hic aliena foret.

802. ἀφεῖσαι] Qu. ἐφεῖσαι. δαιμόνων] λαιμάτων aut πλευμόνων conj. Wakef., coll. 53. 138. 786. 862. Hoc verum videtur, et probat Dobraeus. "Etenim 767—770. manifesto ex 750—756. adumbrati sunt: quocirca δαιμόνων σταλάγματα = μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν 753. Vide 457. Sed de δαιμόνων v. 292." (Dobr.) λαιμάτων σταλάγματα Wecklein (Zon. p. 1288. λαῖγμα: ἱερὸν θῦμα.)

803. αἰχμὰς] Leg. αὐχμούς. Et sic marg. Voss. Scal. et Spanh. ad Callim. H. Dian. 125.

804. πανδίκως] ἀντὶ τῶνδ' conj. Herw., quum mox sequatur ἐνδίκου.

805. ἐνδίκου χθονός] Leg. ἐν μυχοῖς χθονός. Cf. 1036. γὰς ὑπὸ κεύθεσιν.

806. Virgula distingue post ἐσχάραις. λιπαροθρόνοισιν] Cf. incert. apud Stob. Ecl. I. 6. 12. λιπαροθρόνους τ' ἀδελφὰς Δίκαν καὶ — Εἰράναν.

815. λειχήν] Cf. 785. Cho. 281. λειχήνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν.

819. τί ῥέξω; γένωμαι;] Qu. τί ῥέξω; τι εἶπω (vel λέξω);

825. στήσητε] κτίσητε malit Herw. Qu. στήσησθε vel θρέψητε. χθόνα] χόλον Madvig. Recte.

826. πέποιθά] Qu. πάρημαι (assideo).

827. οἶδα] Qu. ἴσχω.

828. ἐν ᾧ] Qu. ἐν οἷς.

829. εὐπειθής] Scrib. εὐπιθής. Qu. ἦν πίσθη γ'.

830. μὴ 'κβάλης ἐπὶ χθόνα] Leg. μὴ 'κβάλης ἔπη χθονός | καρπὸν φθεροῦντα —, vel γλώσση ματαία μὴ 'κβάλης ἔπη κακά. Recte enim dicitur ἐκβαλεῖν ἔπη. Cf. Ag. 1663.

831. καρπὸν φέροντα] καρπὸν φθεροῦν τι conj. Wakef.

833. σεμνότιμος] Cf. Cho. 356. σεμνότιμος ἀνάκτωρ.

834. πολλῆς] φίλης aut καλῆς malit Wakef., cui jure displicet vulgata. πολλή idem S. C. § 190. τῆσδ' ἔτ'] Qu. τῆσδέ γ'.

835. γαμηλίου λέχους fere malit Wakef., coll. Eur. Or. 1054. τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους etc. Post τέλους virgula ponatur.

836. τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον] Cf. Soph. El. 1057. τᾶμ' ἐπαινέσεις ἔπη. 1044.

837. ἐμὲ παθεῖν τάδε] Cf. Soph. Aj. 410. τοίαδ' ἄνδρα χρήσιμον | φωνεῖν. Phil. 234. φεῦ, τὸ καὶ λαβεῖν | πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρός etc. Arist. Vesp. 835. τοιοντονὶ τρέφειν κύνα.

838. παλαιόφρονα] Cf. Suppl. 601. πατήρ φντουργός — γένους παλαιόφρων μέγας τέκτων etc. Confer παλαιόγονος Plat. com. II. 646. et παλαιογενῆς Nub. 358.

839. ἀτίετον μύσος] Cf. 872. Eum. 385. Suppl. 853.

840. πνέω — κότον] Cf. 873. Cho. 33. ἐξ ὕπνου κότον πνέων. 34. κότον πνέων. 951. ὀλέθριον πνέουσ' ἐν (ἐπ'?) ἐχθροῖς κότον. Soph. El. 610. Eur. Iph. T. 288. πῦρ' πνέουσα καὶ φόνον. Hom. II. β. 537. μένεα πνεύοντες Ἄβαντες. Cho. 940.

841. δᾶ φεῦ] Cf. Eur. Phoen. 1304. φεῦ δᾶ. Arist. Lys. 198. et ad Prom. 570. ἄλεν δᾶ (sic Dind.). Cf. Ag. 1072. ὅτοιοι πόποι δᾶ. Soph. Phil. 100. τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν;

843. πλευράς] Legitur item in anaepaestis etiam Soph. Aj. 1410. Apud Homerum Il. 20, 170. 23, 716. 24, 19. etc.

844. θυμὸν αἶε] σύ μου αἶε conj. Wakef.

845 sq. Haec sic legit V. D. in Class. Journ. II. 654. νύξ· ἀπὸ γάρ με τι- | μᾶν δαμίαν νέων θεῶν | δυσπάλαμοι παρ' οὐ- | δέν ἦσαν δόλοι.

848. καὶ τῷ γε μὴν (i. e. in hoc sane.) σὺ conj. Wakef. Qu. καίτοι σὺ μὲν γ' εἶ —. ὀργὰς ξυνοίσω σοι] Sensus est, iram tibi ignoscam ut aetate provectori. Cf. Eur. Med. 870. τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν | εἰκὸς σ', ἐπεὶ etc. Alc. 371. ἐγὼ σοι πένθος λυπρὸν συνοίσω τῆσδε.

849. καίτοι μὲν σὺ mss. καίτοι μὲν εἶ σὺ Abresch. καὶ τῷ μὲν εἶ σὺ Wakef. Wieseler. Lege καὶ μὴν ἔφυς σὺ κάρι' ἐμοῦ σοφωτέρα.

851. ὑμεῖς δ' ἐς —] Leg. ὑμεῖς δ' ἔτ' —.

856. γυναικείων στόλων] Cf. Pers. 123. γυναικοπληθῆς ὄμιλος.

857. ὄσην] ὄσων vel οἶαν Dobr.

858. μὴ βάλῃς] Qu. μὴ ἔβάλῃς.

860. αἰνοῖς ἐμμανεῖς θυώμασι, vel αἰνοῖς ἐμμανεῖσα θυώμασι conj. Wakef.

861. ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν] ἐκζέουσ' — Bergk. Comm. p. 236., coll. Prom. 370. τοιόνδε Τυφῶς ἐξαναζέσει χόλον. Qu. ἐμβαλοῦσα (vel ἐντιθεῖσα) καρδίαν etc.

863. ἄρη ἐμφύλιον] Cf. Arist. Pac. 1098. δς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.

864. οὐ μόλις παρῶν] δς μόλις παρῆ conj. P. οὐ μῶλος παρῶν Wakef. (coll. Il. β'. 401. εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος). οὐ στάσις μερῶν Faehse. οὐ τηλοῦ περ ᾧν conj. Herw., coll. schol. οὐ μακράν. ἐνάλιός τ' ἀγῶν F. G. Schmidt. Qu. οὐκ ἐγγὺς παρῶν.

866. ἐνοικίου — ὄρνιθος] Cf. Arist. Pac. 788. ὄρνυγας οἰκογενεῖς. Poll. X. 156. τὰς ἐνοικιδίας (ἐνοικιδίους?) ὄρνιθας.

869. χώρας — θεοφιλεστάτης] Cf. Soph. Oed. C. 258 sq. Eupol. 307. πόλιν γε θεοφιλεστάτην | οἰκοῦσι etc.

876. πλευράς ὀδύνα] πλευράς, ὦ, δῦα Wieseler.

885. ἀγνόν — σέβας] Cf. Fr. 134. σέβας — μηρῶν ἀγνόν. Soph. Oed. R. 830. Phil. 1289. Eur. Cycl. 576.

887. σὺ δ' οὖν μένοις ἄν] Cf. Soph. Ant. 751. ἦ δ' οὖν θανεῖται. Lege σὺ τᾶν μένοις ἄν.

890. τῆσδε γαμόρω χθονός V. D. (Dobr.) in Class. Journ. II. 654., coll. Hesychio, γάμοροι. — μοῖραν εἰληχότες τῆς γῆς. et V. D. in Quart. Rev. IX. 352. τῆδ' (hic loci), ἐπ' εὐμοίρου χθονός conj. Wakef. Qu. τῆσδ' ἐπ' εὐμοίρου χθονός.

891. ἔχειν] ἔξειν Elmsl. ad Iph. T. 1081.

894. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς —;] Cf. Eur. Med. 386. εἶεν· καὶ δὴ τεθναῖσι· τίς με δέξεται πόλις; μένει] μενεῖ Herw.

895. εὐθνεῖν] Cf. 908. καρπὸν — εὐθνεοῦντα. 944. μῆλά τ' εὐθνεοῦντα. Cratin. Π. 231. ἤνικ' εὐθνεῖ. Hinc εὐθνεῖα Arist. Rhet. I. 5. 3. Formae Ionicae sunt εὐθηνέειν et εὐθηνίη, Herod. I. 66. Π. 91. 124. I. 85.

896. ὥστε με] Malim ὥστ' ἐμέ.

899. ἔξεστι γὰρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ] Hic μὴ λέγειν valet κρύπτειν. Alioqui οὐ λέγειν dicendum fuisset. Qu. ἔθος τι γὰρ μοι, aut εἴωθ' ἐγὼ γὰρ —. μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ] δὴ λέγειν — F. G. Schmidt.

900. θέλξειν] Malim θέλξαι. μεθίσταμαι κότου] Cf. Arist. Pl. 365. ὡς πολὺν μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων. Vesp. 1450. ζηλῶ — τὸν πρέσβυν οἷ μετέστη ξηρῶν τρόπων. Rhos. 295. μετέστημεν φόβου. Med. 898. σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέστηκεν χόλος (μεθέσταμεν χόλου?) et ad Soph. Aj. 717.

903. ὁποῖα νίκης —] Cf. Soph. Aj. 976. σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν | βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος. Arcte cohaerent vv. μὴ κακῆς. Post ἐπίσκοπα virgulam tantum posuerim.

νίκης — κακῆς] Cf. Sept. 716. νίκη — κακήν. νίκης vulg. tuetur Bl. coll. Sept. 716. νείκης Herm. ad Aj. 955. Linw. "quod de certamine inter Minervam et Furias feliciter diremto intelligas." (Linw.)

904. ποντίας δρόσου] Cf. Eur. Iph. T. 255. βοῦς ἤλθομεν νίφοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ. Virg. G. IV. 432. 'rorem late dispersit amarum.' ταῦτα] Qu. πάντα.

905. κἀνέμων ἀήματα] Cf. Ag. 1418. Θρηκίων ἀημάτων. Soph. Aj. 674. δεινῶν τ' (δεινόν τ'?) ἄημα πνευμάτων.

906. εὐηλίως] εὐηνίως (i. e. placidos, bene temperatos) malit Wakef. Curribus enim ventos instrui in poetarum fabulis, ut in Virg. Aen. II. 417. Qu. εὐηνέμως vel εὐηνέμων.

907. βροτῶν] βοτῶν Stanl. Wakef. Linw. Recte. Cf. ad 788.

ἐπίρρουτον] Qu. ἀνήριθμον, vel πολύρρουτον, vel ἀείρουτον.

908. χρόνῳ] Imo νόσῳ. εὐθνεοῦντα] Cf. 895. Dem. p. 94, 3.

909. βροτείων σπερμάτων] Cf. Fr. 294. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖ.

910. τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις mss. Leg. τῶν δ' εὐσεβούντων εὐφορωτάτην πόλιν.

912. τὸ μὲν δίκαιον τοῦδ' Faehse. τῶνδ' ἀπένθητον] Qu. κεύσεβῶν θνητῶν, vel τῶν τε φιλοθέων, vel πᾶν ἀπόρθητον.

914. πρεπτῶν] Cf. Arist. Lys. 1298. πρεπτὸν — οἶον (Ἀπόλλω). Vox rarior. ἀνέξομαι] Qu. ἀφέξομαι. Et sic Madvig.

915. τήνδ' ἀσύνικον] τήν — Guelf. Ald. Cf. Sept. 221. ἀσυνδρομουμέναν πόλιν. Qu. τήν καλλίνικον (vel παντόνικον). τιμᾶν] Qu. εἶναι vel πέλειν.

916. Παλλάδος ξυνοικίαν] Cf. Arist. Thesm. 273. τὴν Ἴπποκράτους ξυνοικίαν.

921. ἄτ'] ἄς vel ἄ conj. Wakef.

922 sq. Haec sic legit V. D. in Class. Journ. II. 653. ἄ τ' ἐγὼ κατεύχομαι | θεσπίσασα πρευμενῶς | ἐπισύτους βίου τύχας ὀνησίμους —.

924. τύχας] τόκους suadet Wakef. Vocem βίου, nec sensui nec metro convenientem, amotam velit Wakef.

925. γαίας] γαίας τ' conj. Wakef. ἔξαμβρόσαι mss. ἔξαμβροῖσαι vel potius ἔξαμβροῦσαι (Pauw.) conj. Wakef. Qu. ἔξαμβλύσαι, vel ἔξαμβροῦσαι.

928. Cf. Ag. 1481. μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνην αἰνεῖς.

929. κατανασσαμένη] Cf. Eur. Iph. T. 1259. ἀπενάσσατο.

931. διέπειν] Cf. Pers. 105. πολέμους — διέπειν.

932. ὁ δὲ μὴ κύρσας] ὃ γε μὴν κύρσας Herw., coll. Prom. 871. Sept. 1062. Ag. 1378. Qu. ὁ δὲ δὴ κύρσας. βαρέων M. βαρεῶν (pro βαρειῶν) Ahrens. Dind. Nullum tamen hujus licentiae, quod sciam, exstat exemplum. Cf. ad Soph. Oed. R. 677. σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνῶτος, etc. Oed. C. 1482. ἐναισίου δέ σου τύχοιμι. Phil. 320.

939. φλογμός τ' — μῆλά τ'] Qu. φλογμός δ' et μῆλα δ'. τὰν ἐμὴν χάριν λέγω] Quod meum est beneficium.

940. ὀμματοστερῆς] Cf. Philostr. Her. p. 76. Boiss. οὐ δὲ, ἐπειδὴ φιλεῖς πον τὰς ἀμπέλους, εἰπέ μοι, τί μάλιστα περὶ αὐταῖς δέδοικας; Τί δὲ ἄλλο γ', ἔφη, ἢ τὰς χαλάζας, ὑφ' ὧν ἐκτυφλοῦνταιί τε καὶ ὀγγννται. (Blomf.) ὀμματοστερῆς passivum est Oed. C. 1260. Activa sunt ἀργυροστερῆς Cho. 1002. ἡλιοστερῆς Soph. Oed. C. 313.

941. ὄρον τόπων] ὄρον τόκων Both. ὄρον λόπων Wecklein. τόπων mendosum est. Qu. τὸ μὴ πέρα τι βλαστάνειν, — vel τὸ μὴ πέραν ὄρων πρόσω, vel — ὄρους ἄκρους, vel potius — ὄρον (ὄρους) χθονός. Cf. Phoen. 670. ἔνθεν ἔξανῆκε γὰρ πάνοπλον ὄψιν ὑπὲρ ἄκρων ὄρων χθονός. τὸ μὴ περᾶν —] Hoc pendet ab ὀμματοστερῆς, etc. Cf. 220. 694. et ad Prom. 236.

942. αἰανῆς — νόσος] Cf. 447. ἄφερτος αἰανῆς (al. αἰανῆ) νόσος. 416. Νυκτὸς αἰανῆς (αἰανοῦς?) τέκνα.

944 sq. Haec sic legit V. D. in Class. Journ. II. 653. μῆλά τ' εὐθenoῦντα γὰρ | ξὺν διπλοῖσιν ἐμβροῖ- | σιν τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ γόνος etc. Lege μῆλα δ' εὐθenoῦντα γὰρ ξὺν — τρέφοι etc. Cf. Soph. Oed. R. 25.

944. εὐθenoῦντι' ἄγαν M. εὐθenoῦντα Πὰν Mein. Weckl. εὐθenoῦντα γὰρ Dobr. Arist. (66.)

946. τρέφοι] τράφοι Blomf. Ed. Rev. a. 1812. p. 488. Leg. φέροι. τεταγμένῳ] τεταγμένῳ πέδον conj. Wakef. γόνος —] γόνος δ' αἰεὶ Musgr. P. γόνος δὲ γὰς Mein. prob. Weckl.

947. πλουτόχθων, ἔρμαία δαιμόνων δόσις, τίοι conj. Wakef.
950. ἐπικρανεῖ] Producitur, ut videtur, penultima ut in ἐπικρανεῖ Ag. 1340.
951. μέγα γὰρ δύναται —] Cf. Sept. 977. μέλαιν' Ἐρινός, ἡ μεγασθενής τις εἶ.
952. περί παρά Bigot. P. et mox φανερώων P. Qu. παρά τε θνητῶν | ἀνδρῶν τελέως διαπράσσουν.
954. τοῖς μὲν ἀοιδὰς —] Cf. Soph. Aj. 383. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ χῶδύρεται.
955. Qu. παρέχουσι (-σιν).
956. Ut hic τύχαι ἀνδροκμηῆτες (i. e. καματώδεις) memorantur, sic τύχαι θανάσιμοι Ag. 1276.
960. κύρι' ἔχοντες] Qu. κῦρος ἔχοντες, vel κύριοι ὄντες.
961. θεαί, τῶν Μοῖραι vulg. θεοὶ καὶ Μοῖραι Butl. Qu. θεοὶ, καὶ —.
964. μετάκοινοι] Qu. μεγάλ' εὔνοι. Vel μὲν — —.
965. παντὶ χρόνῳ δ'] Qu. παντὶ δόμῳ δ' —.
968. τάδε τοι — γάνυμαι] Cf. Ach. 7. ταῦθ' ὡς ἐγανώθην.
970. ὄμματα] Qu. οὔνομα.
971. ὅτι μοι Wakef. ἐπωπᾶ] ἐνώμα idem. Qu. στόμ' ἐνώμα, vel ἔδωκα.
973. Ζεὺς ἀγοραῖος] Cf. Eur. Her. 70. ἰκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διὸς | βιαζόμεσθα. Arist. Eq. 497. καὶ σε φύλαττοι Ζεὺς ἀγοραῖος. Herod. V. 46. ἀπέκτειναν καταφυγόντα νιν ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν. et ad Sept. 272.
974. νικᾷ δ' ἀγαθῶν] νίκαι (victoria) — Wakef. Qu. βροῖθει δ' ἀγαθῶν, vel πηγῇ δ' —, vel καὶ νῦν —.
975. ἡμετέρα] Qu. ἦδε πλέα, vel ἦδ' ἔσται, vel ἡ μεγάλη.
976. στάσιν — βρέμειν] Cf. Virg. Aen. I. 295. 'furor impius — fremit horridus ore cruento.' Lucan. IX. 217. 'fremit interea discordia vulgi.' (Wakef.)
978. τᾶδ' ἐπέυχομαι] Qu. τᾶδέ γ' εὔχομαι.
980. πιούσα κόνις μέλαν αἶμα] Cf. 647. Sept. 736. ἐπειδὴν — χθονία κόνις πῆ μελαμπαγὲς αἶμα.
982. ἀντιφόνως] Cf. ad Sept. 892.
- 983 sq. Sallust. Bell. Cat. 20. 'nam idem velle atque idem nolle, ea demum firma amicitia est.' (Wakef.)
983. ἀρπαλίσαι] Cf. Sept. 243. κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε (αὐτούς). Connecte ἀρπαλίσαι πόλεως, ut alibi ἀρπάζειν τί τινος.
984. ἀντιδιδοῖεν] ἀντιδίδωμι Blomf. Ed. Rev. a. 1812. p. 488.
986. στυγεῖν] Qu. στύγος.
989. εὐρίσκεις] Qu. εὐρίσκω.
990. μέγα κέρδος ὄρῳ] Cf. Arist. Av. 417. ὄρῳ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς.

994. καὶ γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον πρέψετε πάντες διάγοντες] Confer εὐθύδικαιος Eum. 312. ὀρθοδίκας (Dor.) Pind. P. XI. 15. εὐθύδικος Ag. 761. πόλιν] Qu. βίον. διάγοντες] Leg. διέποντες.

996. χαίρετε χαίρετ' ἐναισιμόπλουτοι (vel ἐρασμόπλουτοι) conj. Blomf. Sic ἀρχαιοπλουτος Ag. 1043. Qu. χαίρετε χαίρετ' ἐναισίμῳ αἴσῃ πλούτου.

997. ἀστικὸς in Lex. Seg. p. 454. et p. 456. ἀστυκὸς Theocr. XX. 4. ἐναισιμίαις M. ἐν αἰσιμίαισιν Tricl. Praestat ἐναισιμίαισι. Dicitur enim χαίρειν τινὶ potius quam ἐν τινι.

998. ἔκταρ ἤμενοι Διὸς] Scribe ἔκταρ ἤμενοι Διὸς | παρθένου φίλας (i. e. juxta Parthenonem). Cf. Ag. 117. φανέντες ἔκταρ μελάθρων.

999. παρθένους φίλας φίλοι σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ mss. Qu. παρθένου φίλας κόρας σωφρονοῦντες, ὡς πρέπει, vel — φίλ' αὐτῇ φρονοῦντες, ὡς πρέπει (vel εἰσαεί). Vel — ἀεὶ τ' εὐσεβοῦντες, ὡς πρέπει.

1002. ὑπὸ πτεροῖς ὄντας] Cf. Eur. Her. 10. τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς | σώζω τὰδ'. Andr. 441. 504. Tro. 750.

1005. ἱερὸν] ἱερῶν Malit Wakef.

1008. χώρας κατέχειν] χωρὶς κατέχειν Linw., coll. Pers. 223. Ag. 637. Leg. χώρας ἀπέχειν. Idem proponit Naber.

1013. ἀγαθῶν ἀγαθὴ διάνοια] Cf. Arist. Ran. 1530. τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας (διανοίας?). 1059. Pac. 750. ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις.

1014. Qu. χαίρετε χαίρετ', ἐπανδιπλοῖζω (Herm. Linw.), vel — ἔπος διπλοῖζω (Dind.), vel — ἐπανδιπλοῖζω. Cf. ad v. str. 996. Ag. 809. δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίᾳ προσήμενος | ἄχθος διπλοῖζει ὠτῶ πεπαμέν νόσον. Legitur ἐπαναδιπλάζειν (iterare) Prom. 817. ἐπιδιπλοῖζω, ut notam marginalem, vocem χαίρετε repetendam esse indicantem, delent Pierson. ad Moer. p. 275. et Wakefield.

αὐθις] εἰς αὐθις conj. Wakef.

1016. Qu. Παλλάδος χώραν ἔχοντες.

1021. αἰνῶ δὲ] Qu. αἰνῶ τε.

1022. φέγγη λαμπάδων —] Cf. Arist. Ran. 344. φλογὶ φέγγεται (?) δὲ λειμών. 350. σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων (φαίνων?) etc.

1023. Qu. κατὰ χθονός.

1024. αἴτε] Cf. Pers. 297. ὄστ'.

1025. ὄμμα — χθονός] Cf. Eur. Andr. 406. εἰς παῖς ὄδ' ἦν μοι λοιπός, ὀφθαλμός βίου.

1026. ἐξίκοιτ' ἄν] Qu. ἐξήκουσιν, vel ἐξήκει τόδ'.

1027. παίδων γυναικῶν] Cf. Soph. Ant. 1093. ἀνδρῶν γυναικῶν. Arist. Ran. 157. ἀνδρῶν γυναικῶν. Ephipp. III. 337. ὄνων ἵππων στάσεις.

1028. φοινικοβάπτοις] Cf. κροκοβαφῆς infra 1121. ἐνδυτοῖς] ἐνδυτοὶ δ' conj. Wakef. Lege ἐνδυτοί σφ'. Etiam alibi σφ' in σ'

aut ς mutatum vidi in Sophoclis libris. Cf. Eur. Ion. 23. *στέμμασί γ' ἐνδυτός*. Qu. *ἐνδυτῶν*.

1029. *τιμᾶτε*] *προβᾶτε* (*πρόβατε* debebat) Pal. ad Ach. 257.

1031. Qu. *τὸ λοιπὸν εὐδοῶ τὰ σύμφορ'*, ὡς *πρέπει* (*πρέπει* Ald.). Post *χωρῖται* plene distinguendum.

1032. *βᾶτ' ἐν δόμῳ*] *βᾶτε δόμῳ* Wellau. *βᾶτε δόμους* Emper. Pal. Herw. *βᾶτε δρόμῳ* Naber, coll. ad Aesch. Fr. 386. Arist. Av. 1710. *βᾶτε δόμον* Herwerden. et olim Herm. Leg. *βᾶτε δρόμῳ*, vel *βᾶτε κάτω*.

1034. *ὑπ' εὐφροني πομπᾷ*] Cf. Hom. Il. ζ. 171. *θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ*. Od. ε'. 32. *οὔτε θεῶν πομπῇ* cte. Eur. Tro. 544. *παρθένοι δ' — βοᾶν ἔμελλον εὐφρον'*.

1035. *τύχα τε*] *τύχοιτε* Wakefield. *τύχοιτ' ἄν* Heimsoeth. Qu. *λιταῖς τε*. Cf. ad 1034.

1036. *γᾶς ὑπὸ κεύθεισιν*] *γᾶς ὑπὸ κευθός, ἔν'* — *τύχητε* Herwerden, coll. Suppl. 779. *κελαινὸν εἶ τι κευθός ἐστί που*. Soph. Ant. 818. *κευθός νεκύων*. Eur. Alc. 875. Cf. Eur. Hec. 1. *νεκρῶν κενθμῶνα*.

1037. *ἐρίσεπται*] Confer *εὐσεπτος* et *ἄσεπτος* apud Soph. Oed. R. 864. 890. Qu. *περίσεπτοι τύχοιτε*.

1040. *ἴλαοι δὲ καὶ εὐφρονες αἰὲ* Linw. Malim *ἴλαοι δὲ καὶ εὐφρονες αἰᾶ* (vel *ἡμῖν*), vel — *εὐφρονέουσαι*, vel *ἴλαοι τᾶδ' εὐφρονες αἰᾶ*. Media in *ἴλαος* plerumque corripitur (Oed. C. 1481. Hom. Il. ι'. 635. τ'. 178.), sed eadem interdum producitur (Il. α'. 583. Theocr. V. 18. *αἶτε (Νύμφαι) μοι ἴλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθειεν*. *εὐθύφρονες*] Cyrill. c. Julian. III. p. 107. *τὸν εὐθύφρονα καὶ δίκαιον Ἀβέλ*.

1046. *οὔτω Μοῖρά τε συγκατέβα* mss. Qu. *οὔτω Μοῖρά τε τᾶδ' ἔκραναν*. Cf. Soph. Phil. 1466. *ἔνθ' ἡ μεγάλη Μοῖρα κομίζει* — *χῶ πανδαμάτωρ δαίμων* (i. e. Ζεὺς), *δς ταῦτ' ἐπέκρανε*. Eur. El. 1247. *τάντεῦθεν δὲ χρῆ | πράσσειν ἃ Μοῖρα Ζεὺς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι*. *συγκατέβα*] Imo *συγκατέβαν*. Cf. Cho. 727. *νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθῶ δολίαν ξυγκαταβῆναι*. Eur. Andr. 506. *σᾶ πτέρυγι συγκαταβαίνω*. El. 1247.

A D D E N D A.

(PROMETHEUS VINCTUS.)

2. Σκύθην ἐς οἶμον] Leg. Σκύθην ἐς αἶαν. Sic δοῦλον γένος Orest. 1115. ἄνθρωπον ἦθος Trag. adesp. 451. Ἑλληγ στρατὸς Pers. 452.

5. ὀχμάσαι] Cf. 618. ὄχμασεν. Eur. Or. 265. μέσον μ' ὀχμάζεις. El. 817. ἵππους ὀχμάζει. Cycl. 482. δαλοῦ κώπην ὀχμάσας.

6. Imitatur Simonides Fr. v. 116. καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδη.

18. αἰπυμήτης] Annon αἰπύμητις? Confer μεγαλόμητις Ag. 1426.

22. Cf. Theodect. 10, 1. ὦ καλλιφεγγῆ λαμπάδ' εἰλίσσω φλογὸς | Ἡλιε. Trag. adesp. 161. χροῶν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων (βάλλων conj. Nauck.) φλογὶ | αἰγυπτιώσει.

30. πέρα δίκης] Similiter καιροῦ πέρα 507.

36. κατοικτίζει] Lamentaris. Cf. Pers. 1063. Eum. 121.

39. τὸ συγγενές] Cf. Fr. 305 N. τὸ συγγενές γὰρ καὶ φθονεῖν ἐπίσταται. Sept. 1031. Eur. Andr. 985. τὸ ξυγγενές γὰρ δεινόν. Iph. A. 917. Arist. Vesp. 834. Soph. El. 770. Eur. Tro. 51. αἱ συγγενεῖς ὀμίλῃαι φίλτρον οὐ μικρὸν φρενῶν.

49. θεοῖσι κοιρανεῖν] Cf. 940. ἄρξει θεοῖς. 958. τὸν νῦν κοιρανοῦντα. Pers. 214. τῆσδε κοιρανεῖ (δεσπόσει aut ποιμανεῖ conj. Dind.) χθονός.

54. ψάλια] I. e. armillae. Corrigendum ψέλια (ut in apogr. Guelph.), quod ut magis consonum cum proximis jure adscivit Dind. Cf. ad Cho. 962. Cf. 562. τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν χειμαζόμενον. Schol. ψάλιά ἐστι κυρίως τὰ περιστόμια τῶν ἵππων.

66. σῶν ὑπερ στένω πόνων] σῶν ὅσον στένω πόνων Heimsoeth. prob. Dind., coll. Phoen. 1425. φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπους, ὅσον στένω. Dindorfio correctoris oculus ad prox. v. 67. aberrasse videtur.

73. ἐπιθώξω] Cf. 277. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώξας τοῦτο.

87. Xen. Mem. I. 2. 22. εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας (εἰσκυλ.?).

93. δέρχθηθ'] Cf. 141. δέρχθητ', εἰδέσθε. 546. ἐδέρχθης.

101. τί φημί;] Admirantis exclamatio. Cf. Soph. Oed. R. 1471.

105. Cf. Eur. Hel. 514. δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον. Fr. 475. τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὅσον (ἔστιν ἰσχυρόν?) ζυγόν. ἀδῆροτον] I. q. ἄμαχον.
108. ἀνάγκαις — ἐνέζευγμαι] Cf. Eur. Her. 886. πρὸς βίαν | ἔζευξ' ἀνάγκη (αὐτόν).
112. Cf. 620. ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;
113. ὑπαιθροίοις δεσμοῖσι] Cf. Ag. 335. ὑπαιθροίων πάγων.
115. ἀφεγγῆς] Fort. ἄφραστος.
126. Cf. Ag. 893. λεπταῖς — κώνωπος — ῥιπαῖς. Eur. Fr. 597, 5. δίδυμαί τ' ἄρκτοι | ταῖς ὠκυπλάνοις πτερούγων ῥιπαῖς | τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον.
150. νεοχμοῖς — νόμοις — κρατύνει] Cf. 403. Ζεὺς δ' ἰδίους νόμοις κρατύνων.
151. αἰστοῖ] Cf. 232. αἰσιώσας γένος τὸ πᾶν.
153. ἀπέραντον] Qu. ἀπέρατον (unfathomable). Cf. ad 1078. εἰς ἀπέραντον (ἀπέρατον?) δίκτυον ἄτης. et Suppl. 1049. Διὸς — φρῆν ἀπέρατος.
159. ἐπίχαρτα] Cf. Ag. 722.
160. τίς ὦδε — δτω —;] Cf. Trag. adesp. 118. τίς ὦδε μῶρος ὅστις —;
206. αἰμύλας] Cf. Eur. Fr. 1095.
209. Θέμις καὶ Γαῖα] Θέμις enim eadem quae Γαῖα, ut in inscriptione vetere Attica ἱερίας Γῆς Θέμιδος.
212. πρὸς τὸ καρτερόν] Cf. Ag. 130. πρὸς τὸ βίαιον.
216. Cf. Ag. 1053. Arist. Eq. 30.
228. τὸν πατρῶον ἐς θρόνον καθέζει] Cf. Thuc. I. 24. καθεζόμενοι ἐς τὸ Ἡραῖον. 51. 71. II. 19. III. 75. 108.
232. αἰσιώσας γένος τὸ πᾶν] Cf. 151. τὰ πρὶν — νῦν αἰστοῖ. 668. ὅς πᾶν ἐξαἰσιτώσει γένος.
236. τὸ μῆ —] Cf. 865. Pers. 292. Ag. 15. 569. 1589. Cho. 302. Eum. 220. 941.
276. προσιζάνει] Cf. Sept. 696.
300. πετρηρεφῆ] Cf. Eur. Cycl. 72. Ion. 1400. Μακρὰς πετρηρεφεῖς.
312. λόγους ῥίψεις] Cf. Ag. 1068. Eur. Hipp. 232. τί τόδ' αὐ παράφρων | ἔρριψας ἔπος;
325. Cf. Plat. Legg. I. p. 638. πειρώμενος ἂν ἄρα δύνωμαι — δηλοῦν. Contulit Dind.
328. περισσόφρων] Cf. Eur. Fr. 924, 2. τί περισσὰ φρονεῖς;
330. ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς] Cf. Cho. 1031. ἐκτὸς αἰτίας κακῆς εἶναι.
354. θοῦρον] I. q. θούριον. Cf. Fr. 196, 2. καὶ θοῦρός περ ὦν.
371. πυρπνόου ζάλης] Cf. Ag. 656. ζάλη τ' ὀμβροκτύπω.
397. στένω σε — τύχας] Cf. Ag. 1321. οἰκτεῖρω σε θεοφάτου μόρου.

403. Ζεὺς δ' ἰδίους νόμοις κρατύνων] Cf. 150. νεοχμοῖς — νόμοις Ζεὺς — κρατύνει.

406. Cf. Pers. 548. πρόπασα μὲν στένει γαῖ'.

411. νέμονται] Forma media, ut in 422. οἱ πόλισμα Κανκάσου πέλας νέμονται (νέμουσι al.). Sept. 233. πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον. Eum. 72. κακὸν σκότον νέμονται.

422. νέμουσι M. νέμονται correctum ex lemmate schol. et apogr. Cf. ad 411.

448. κλύοντες οὐκ ἤκουον] Cf. Ag. 1623. οὐχ ὄρας ὄρων τάδε; ὄνειράτων ἀλίγκιοι μορφαῖσι] Cf. Ag. 1218. ὄνειρων προσφερεῖς μορφώμασιν.

457. ἔπρασσον] Qu. διῆγον. ἀντολάς — ἄστρων] Cf. Ag. 7. ἀστέρας δταν φθίνωσιν ἀντολάς τε τῶν. Eur. Fr. 482, 2. ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς.

458. δυσκρίτους δύσεις] δυσκρίτους ὁδοὺς Stob. Ecl. phys. I. 1. 486. κληδόνας — δυσκρίτους. Ag. 981. δυσκρίτων ὄνειράτων.

459. Cf. Trag. adesp. 470, 3. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον | ἀριθμὸν ἠῦρηκ' (ἠῦρον?) ἔξοχον σοφισμάτων.

462. κνώδαλα ζεύγλαισι δουλεύοντα] I. e. subjugiis. Cf. Med. 479. ταύρων ἐπιστάτην ζεύγλαισι. Hom. Π. 19, 405. πᾶσα δὲ χαιτή | ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὔδας ἴκανεν.

463. κνώδαλα ζεύγλαισι δουλεύοντα] Cf. Eum. 351 sq. 339. Pind. Fr. 97, 3. ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν. Eur. Fr. 285, 10. ὑπ' ἄτης ζεύγλαν ἀσχάλλει πεσῶν.

466. ἄγαλμα — χλιδῆς] Cf. Ag. 741. ἄγαλμα πλούτου. 1447. εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

473 sq. κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις] ἄλλων δ' ἰατρὸς αὐτός Nauck. ad Eur. Fr. 1086.

482. Cf. Pind. P. V. 64. δ καὶ βαρείων νόσων ἀκέσματ' — νέμει.

492. στέργηθρα] Cf. Cho. 241. Eum. 192.

497. ὄσφύν M. ὄσφυν secundum Herodiani regulam Dind. Lex. h. v.

498. ὄδωσα] I. q. εἰσηγησάμην, praemonstravi. Cf. 813. οὐτός σ' ὄδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα. Ag. 177. τὸν φρονεῖν βροτούς ὄδώσαντα.

499. ἐπάργεμα] Obscura. Cf. Ag. 1113. ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. Cho. 665. ἐπαργέμους λόγους.

504. φλύσαι] Cf. Sept. 661. φλύοντα.

505. Cf. Eur. Fr. 362, 5. βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβῶν ἐραῖ.

516. μνήμονές τ' Ἐρινύες] Cf. Eum. 383. κακῶν τε μνάμονες σεμναί.

518. τὴν πεπρωμένην] Sub. αἴσαν (103) vel μοῖραν. Cf. Ag. 68. τὸ πεπρωμένον. 684. τοῦ πεπρωμένου.

533. ἀλίτοιμι] Ab ἀλταίνω. Cf. Eum. 269. ἤλιτεν. 316. ἀλιτών.
 536. τὸν μακρὸν βίον τείνειν] Malim τὸν βίον μακρὸν τείνειν.
 Cf. Ag. 1362. βίον τείνοντες. Ion. 625. αἰῶνα τείνειν. Anth. P. VII.
 178. εὐαίων (εὐαίων'?) ἀσινῆ τείνοις βίον.
 537. τὸν μακρὸν τείνειν βίον] Cf. Ag. 1362. βίον τείνοντες.
 581. παράκοπον] Mente commotam, dementem. Cf. Bacch.
 33. παράκοποι φρενῶν. Hipp. 238. παρακόπτει φρένας. Eum. 330.
 παρακοπὰ — φρενοδαλῆς. 342. Ag. 223.
 585. ἄδην] Cf. Ag. 828. ἄδην ἔλειξαν αἵματος τυραννικοῦ.
 592. Ἦρα στυγητὸς] Quum nusquam alibi apud probos et
 antiquos scriptores occurrat simplex participium (compositum θεο-
 στύγητος legitur Cho. 635.), ἠραστύγητος (aut ἠρα.) restituendum
 suspicatur F. D. Morice, coll. ἀρείφατος, ναυσίπορος, κηρεσσιφόρη-
 τος, Ἀργειφόντης, etc. Ipse malim ἠροστύγητος, formatum ut
 Ἡρόδοτος, Ἡρόφιλος, etc. Confer etiam v. ἠφαισιτότευκτος Soph.
 Phil. 987. Ipse tentabam Ἦρας στύγημα, coll. Eur. Or. 480. ὦ
 στύγημα. Sic μίσσημα, ἔχθημα, etc. Vel Ἦρας στύγηθρον. In
 codice Mediceo lectio est ἦ ρ α, ut monuit Morice. Confer ad
 Ag. 294.
 605. Cf. Pers. 807. οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν.
 606. τί μὴ χρὴ τί M. τί μῆχαρ ἦ τί Elmsl. μῆχαρ legitur
 Ag. 199. Suppl. 394. 594.
 612. Cf. Eur. Bacch. 572. τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβοδόταν.
 620. ποινὰς — ἀμπλακημάτων τίνεις] Cf. 563. τίνος ἀμπλα-
 κίας ποινᾶς ὀλέκει; 112. τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω.
 622. νήσιον αἰκίαις] Cf. Ag. 1621. νήσιδες δῦαι.
 637. Cf. Eur. Fr. 563, 1. τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως | τερπνὸν
 τὸ λέξαι κάποδύρασθαι πάλιν (κακὰ aut πάθη?). Soph. El. 1122.
 ξὺν τῇδε κλαύσω κάποδύρωμαι σποδῶ.
 656. ποιάσθω — εὐχά] Cf. Sept. 84. βοὰ ποιάται.
 657. νυκτίφοιτ'] Sic apographa. νυκτίφαντ' M. Cf. Ag. 82.
 ὄναρ ἡμερόφοιτον (ἡμερόφατον M. ἡμερόφαντον Tricl.).
 668. ὃς πᾶν ἐξαίστώσει γένος] Cf. 232. αἰστώσας γένος τὸ πᾶν.
 674. ὄξυστόμῳ μύωπι] Cf. 803. Arist. Av. 244. ὄξυστόμους
 ἐμπίδας.
 675. μύωπι] Asilo, oestro. Cf. Suppl. 307. βοηλάτην μύωπα.
 676. εὐποτον — Κερχενίας ῥέος] Cf. 812. ἴησι σεπτὸν Νεῖλος
 εὐποτον ῥέος. 400. Ag. 901. πηγαῖον ῥέος.
 677. Λέρνης ἄκρον τε M. Λέρνης ἄκρον τε apographa al.
 Λέρνης τε κρήνην probabiliter corrigit Canter. Saltem ἄκρον
 dixisset Aeschylus.
 688. ἠῦχονν correctum ex schol. Cf. 338. Pers. 741. Ag. 506.
 696. προῶγε M. pr. προῶιγε corr. ὁ super ω m. rec. (i. e. πρό
 γε). (Recte, ni fallor. Cf. Ag. 252. ἴσον δὲ τῷ προστένειν.) πρό
 γε Br. Dind. Phrynichus (Bekk. 61, 18.) πρό per πρό καιροῦ

(i. e. praemature) explicat. φόβου πλέα] Cf. Pers. 603. ἐμοὶ — πάντα — φόβου πλέα.

707. Cf. 791. πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοσιβεῖς.

713. ἐκπερᾶν χθόνα] Cf. 731. Eum. 240.

749. πέδω σκήψασα] Cf. ad Sept. 429. Διὸς | ἔριν (?) πέδοι σκήψασαν.

774. τρίτος γε —] Cf. Ag. 1605. τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίω πατρὶ etc.

787. τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν] Cf. ad 918.

789. Cf. Eum. 275. δελτογράφω δὲ πάντ' ἐπωπᾶ φρενί. Suppl. 179. τᾶμ' ἔπη δελτούμενος. Soph. Fr. 535. θῆς δ' ἐν φρενὸς δέλτοις τοὺς ἐμοὺς λόγους.

791. ἡλιοσιβεῖς] ἡλίον στρέφου optima est Dindorfii correctio, qui arte confert 707. ἐνθὲνδ' ἡλίον πρὸς ἀντολὰς | στρέψασα σαντήν στείχ' ἀνηρότους γύας.

792. περῶσα] παρεῖσα Heimsoeth. prob. Dind.

794. αἱ Φορκίδες] Φορκίδες incripta fuit Aeschyli fabula (Fr. 252. 253.).

801. τοιοῦτο μὲν σοι] τοιοῦτον ἔν σοι Elmsl.

803. ἀκραγεῖς M. ἀκλαγγεῖς Dind. Cf. Cho. 535. κέκλαγεν (sic M. κέκλαγγεν H. Ahr. κέκραγεν Rob.). De productione primae syllabae cf. Eum. 403. ἄτρυτον πόδα.

805. στρατὸν — ἵπποβάμον'] Cf. Soph. Tr. 1095. ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν | θηρῶν.

808. κελαινὸν φῦλον] κελαινόφυλον cum Wieselero malit Dind. Correctio parum probabilis.

811. ἐξίκη καταβασμὸν] Cum πρὸς addito 792. ἔς τ' ἂν ἐξίκη | πρὸς Γοργόνεια πεδία. cum ἐπὶ addito Ag. 303. ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον. καταβασμὸν] Ἄνον καταβαθμόν?

812. εὐποτον ῥέος] I. q. ῥεῦμα. Cf. Prom. 676. εὐποτον — Κερχναίας ῥέος Ag. 901.

817. ἐπαναδίπλαζε] ἐπανδίπλαζε Dind. Fort. ἐπαναδίπλοιζε (vel ἐπανδ.). Cf. ad Ag. 835. διπλοῖζω. Eum. 1014. ἔπος διπλοῖζω.

835. προσσαίνει] Cf. Ag. 1665. Hipp. 866.

838. παλιμπλάγκτοις] Retro errantibus, retro versis. Cf. v. παλιντυχῆς Ag. 464.

849. Cf. Trag. adesp. 458, 7. ὁ δὲ λαβὼν χερὶ (τὸ κρέας) | ἔγνω 'παφήσας.

853. γέννα πεντηκοντάπαις] Cf. Suppl. 320. ἀδελφὸς πεντηκοντάπαις.

863. ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος] Cf. Soph. Aj. 95. ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῶ. Eur. Phoen. 1577. Iph. T. 1372. Virg. Aen. XII. 358.

871. σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε] Qu. σπορᾶς γε μὲν δὴ 'κ τῆσδε. Cf. Suppl. 273. μακρὰν γε μὲν δὴ ῥῆσιν etc.

881. *κράδια δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει*] Cf. Ag. 994. *σπλάγχνα δ' οὔτι ματάζει, πρὸς ἐνδίκους φρεσὶν τελεσφόροις δίναις κυκλούμενον κέαρ.*

883. *ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι*] Ag. 1245. *ἐκ δρόμου πεσών.*

884. *πνεύματι μάργῳ*] *Malim πνεύματι λάβρω, ut est in Pers. 110.*

885. *παίουσ'*] *παιίουσ' frustra Karsten ad Ag. 1502.*

899. *γάμῳ δαπτομένην* mss. *ἀμαλαπτομένην* (?) Weil. *Quam emendationem egregiam habet Dind. Mihi longe probabilior videtur correctio δαρδαπτομένην (vellicatam, vexatam). Cf. Arist. Ran. 66. τοιοντοσί τοι νῦν με δαρδάπτει πόθος. Possis etiam ἀμαθυνομένην.*

904. *ἄπορα πόριμος*] Cf. ad Ag. 1616.

905. *τίς ἂν γενοίμαν*] Leg. *τί* —. Cf. Sept. 297. *τί γένωμαι;*

910. *πατρὸς δ' ἀρὰ* —] Cf. Sept. 655. *πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.*

911. *ἀρὰ Κρόνου κρανθήσεται*] Cf. Ag. 457. *δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει μύσος.*

918. Cf. 787. Ag. 1170. *ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν τὸ μὴ οὐ πόλιν — παθεῖν. Eum. 914.*

922. *κεραυνοῦ κρείσσον' — φλόγα*] Cf. Pind. Isthm. VII. 34. *ὃς κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος διώξει χειρὶ etc.*

926. *παιίσας* —] Cf. Ag. 1624. *μὴ παιίσας μογῆς.*

930. *Ζηγός M. Διός. apographa multa. Nescio an recte.*

941. *τὸν Διὸς τρόχιν*] *τὸν Διὸς λάτρην bene Nauck. ad Eur. Fr. 955. Δήμητρος λάτρην. Cf. Eur. Ion. 4. δαιμόνων λάτρην.*

944. *σὲ τὸν σοφιστήν* —] Cf. 62. Soph. Aj. 71. 1221. El. 1445. Ant. 441. Eur. Med. 272. Hel. 547. Herc. 1201. Bacch. 905.

980. Cf. Thesp. 3, 3. *τὸ δ' ἡδὺ μοῦνος οὐκ ἐπίσταται (Ζεὺς).*

981. Cf. Eum. 286. *χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.* Ag. 894. *πάθη — πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.*

985. *ἂν τίνοιμ' αὐτῶ χάριν*] Cf. 821. *τούτων θεοῖσι χρῆ πολύμνηστον χάριν | τίνειν.*

987. *παῖς* —] Cf. Ag. 277. *παιδὸς νέας ὧς κάρι' ἐμωμήσω φρένας.*

1006. Cf. Arist. Ach. 543. *ἦ πολλοῦ γε δεῖ.*

1022. *Διὸς — πτηγὸς κύων*] Cf. Ag. 136. *πιανοῖσιν κυσὶ πατρὸς.*

1044. *πυρὸς*] I. e. *fulminis, ut in Ag. 651.*

1057. *ἦ τοῦδε τύχη* (vel *τῆ τοῦδε τύχη*) Dind., coll. 1059. *πημοσύναις — ταῖς τοῦδε.*

1065. *παρέσυρας ἔπος*] Cf. Eur. Hipp. 232. *τί τόδ' αὖ παράφρων ἔρριπας ἔπος;*

1073. *μηδὲ — μέμψησθε τύχην*] Cf. Eum. 596. *τὴν τύχην οὐ μέμφομαι. Monost. 621. οὐκ ἔστιν ὅστις τὴν τύχην οὐ μέμφεται.*

1078. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης] Sensus, ni fallor, requirit ἀπέρατον, i. q. δυσεκπέρατον. Cf. Pr. 153. εἰς ἀπέραντον Τάρταρον (ubi item forsan ἀπέρατον reponendum. Fr. 283). τῷ περῶντι τὴν δίκην (i. e. τῷ πέρα τῆς δίκης βαίνοντι). Cf. etiam Ag. 360. μέγα δουλείας γάγγαμον ἄτης. 1382. ἄπειρον ἀμφίβληστορον ὥσπερ ἰχθύων | περιστιγίζω.

1079. εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθ'] Cf. Theophil. com. III. 631. τούτων τινὰ | ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λίνοις αἱ μαστροποί.

1082. Cf. Eur. Suppl. 710. ὥσθ' ὑπηγῆσαι χθόνα.

1085. κόνιν] Producta posteriori, ut in Suppl. 180. 783.

1087. ἀντίπνον] ἀντίπνοον Kiehl. Dind. Cf. Ag. 146. ἀντιπνόους — αὔρας.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

2. προᾶγος] Qu. πράγματ'.

3. Cf. Ag. 15. βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνω.

12. πολὺν] πάλιν anon. ap. Butler. prob. Dind.

16. γῆ — τροφῶ] Cf. Cho. 66. χθονὸς τροφοῦ.

36. σκοποῦς — καὶ κατοπιῆρας] Eadem vocabula conjungit Jo. Cinnamus p. 157 D., ut monuit Dind.

43. ταυροσφαγοῦντες] μηλοσφαγοῦντες Weil. et Herwerden ex Arist. Lys. 189.

45. Ἄρη τ' Ἐννώ] Haec arcte conjungenda esse olim putabam, ut una tantum persona indicaretur. Saepenumero enim consociantur Ἄρης et Ἐννώ. Hom. Il. ε'. 592. ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐννώ. Lyc. Alex. 518. τοὺς Ἄρης ἐφίλατο | καὶ δῖ' Ἐννώ. Anth. P. IX. 283. Nonn. XXXIII. 156. Paus. I. 8. 5. Cornut. de N. D. p. 56. Schol. Arist. Pac. 457. Nunc aliam viam tantandam esse video: quin enim diversae personae sint Ἄρης et Ἐννώ non dubitari potest. Loci qui interpretes mire torsit et vexavit emendationem nunc demum videor mihi reperisse. Corrigendum Ἄρη τ' Ἐννώ τ' ἢ δ' ἀναίματος Φόβον. Quivis concedet multo aptius epithetum Φόβον esse ἀναίματος (exsanguis) quam φιλαίματος (cruentus), quod Ἄρει potius convenit. Alia ratio est loci v. 70. Ἄρα τ' Ἐρινὸς πατρὸς ἢ μεγασθενῆς, ubi eadem persona sunt Ἄρα et Ἐρινός. Cf. Ag. 1432. μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην, | Ἄτην (Ἄτην τ'), Ἐρινόν θ'.

49. τοῖς τεκοῦσιν] Cf. Cho. 681. Pers. 245. Eur. Alc. 964. στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας.

58. τάγευσαι τάχος] Fort. τᾶσ' ὅσον τάχος. τάγευσαι] Ordina.

60. κονίει] I. q. ἐγκονεῖ. Cf. Pers. 163. κονίσας.

69. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ] Cf. Suppl. 892. 901. Γᾶς παῖ Ζεῦ (I. Γᾶ καὶ Ζεῦ).

70. Ἄρα τ' Ἐρινός] Cf. Ag. 1433. Ἄτην Ἐρινόν τε.

71. Cf. 833. Cho. 692. ὧ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἄρα.

73. φθόγγον χέουσαν] Cf. Suppl. 631. εὐκταῖα — χεούσας.

75. μήποτε σχέθειν M. Schol. μὴ ὑπεξελεθεῖν (ὑπελθεῖν Weil.) ζυγὸν δουλείας. Qui verbum compositum legisse videtur. μήποι' ἐνοχεθεῖν conj. Dind. Corrigendum suspicor μὴ χρῆσθαι ποτέ. Cf. Ag. 953. ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῶ. et praeterea cf. 471. 793. Ag. 1226. Pers. 50.

78. θροῦμαι] Cf. Ag. 1165. μινυρὰ (φοβερὰ aut μέλεα?) θρεομένας. Cho. 970. θρεομένοις. Suppl. 112. τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα.

84. βοὰ ποτᾶται] Cf. Suppl. 656. ποτάσθω — εὐχά.

89. Soph. Ant. 107. τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν.

94. Cf. Cho. 726.

103. οὐχ ἑνὸς δορός] I. e. of more than one spear. Frequens meiosis. Cf. Eur. Fr. 271. τῆς τύχης δ' οὐχ εἷς τρόπος. 547. ἑνὸς δ' ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἡδονή. Cycl. 513. στεφάνων οὐ μία χροιά. Suppl. 96. οὐχ ἓνα ῥυθμὸν | κακῶν ἐχούσας. Hor. Od. IV. 2. 50. 'non semel dicam, Io triumphe.' Aliquando altera clausula additur, ut in Eur. Med. 939. εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἐν ἀλλὰ μυρία.

113. δοχμολόφων mss. δοχμολοφᾶν (a δοχμολόφας) Br. Dind. Nil mutandum, opinor.

121. φόβος] ψόφος recte Wakef.

124. πρέποντες στρατοῦ δορυσόω σαγᾶ πύλαις ἐβδόμαις προσίστανται] μέδοντες στρατοῦ δορυσόω σαγᾶ πρέποντες πύλαις προσίστανται Heimsoeth. prob. Dind. Sic Cho. 12. δμήγυρις — φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα. 24. πρέπει παρηῖς αἵματοῦσ' ἀμυγμοῖς. 18.

128. ῥυσαίπολις] Cf. Soph. Oed. R. 72. ὃ τι δρωῶν — τήνδε ῥυσαίμην πόλιν. Confer epithetum σωσίπολις Arist. Ach. 163.

155. ἐπιμαίνεται] Cf. Ag. 1427. φονολιβεῖ τύχα φρήν ἐπιμαίνεται.

158. ἔρχεται] Qu. ἄπτεται.

170. ἑτεροφώνω στρατῶ] ἑτεροβάγμονι — conj. Herm. I. q. ἀλλογλώσσω (ἀλλόθρω) στρατῶ. S. Paul. I. Epist. Cor. XIV. 21. ἐν ἑτερογλώσσοις.

180. λευστήρα δήμου μόρον] Cf. Ag. 1616. δημορριφεῖς — λευσίμους ἀράς. φιλοφύτων] Malim φιλοθύτου (πόλεος), nisi corrigendum potius πολυθύτων (δογίων).

186. λακάζειν] Cf. Suppl. 873. λάκαζε.

187. ἐν εὐεστοῖ φίλῃ] Eadem verba sunt Ag. 929. βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ. Cf. Ag. 647. Herod. I. 85.

191. διαδρομούςς φυγάς] Discurrentes (i. e. discurrentium) fugas.

195. Versum interpolatum habet Dind., quum Aeschyli versus

excidisset, cujus sensus fuerit τοίγαρ προφωνῶ πᾶσιν ἡσύχως ἔχειν. Utique nimis abrupte sequitur v. 196. κεί μή τις —.

202. Cf. Arist. Lys. 128. ποιήσεται ἢ οὐ ποιήσεται; ἢ τί δράσετε;

224. Cf. Xen. Anab. III. 1. 38. ἡ μὲν γὰρ εὐταξία σώζειν δοκεῖ, ἡ δὲ ἀταξία πολλοὺς ἤδη ἀπολώλεκεν. Soph. Ant. 675. τῶν δ' ὀρθομένων | σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.

227. τὸν ἀμάχανον] Inopem, consilii expertem. Anglice him who is in a helpless state.

233. πόλιν νεμόμεθ'] Cf. Pr. 422. οἱ πόλισμα Κανκάσου πέλας νέμονται. Eum. 72.

240. ταρβοσύνῳ] Substantivo ταρβοσύνη utitur Homerus, adjectivum ταρβόσυνος nusquam alibi occurrit.

243. κωκντοῖσιν ἀρπαλίζετε] Corruptum videtur. Cf. Cho. 150. ὑμᾶς δὲ κωκντοῖς ἐπανθίζειν (i. e. στέφειν) νόμος. Eum. 982. μηδὲ πιούσα κόνις μέλαν αἶμα — ποιὰς ἀντιφόνους ἄτας ἀρπαλίσαι πόλεως. Qu. κωκντοῖς ἐπὶ σφ' ἀνθίζετε (per tmesin).

264. τοῦτ' — τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν] Cf. Ag. 1654. οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν. | XO. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην αἰρούμεθα.

271. χώρας πολισοῦχοις θεοῖς] Cf. 109. Ag. 338. τοὺς πολισοῦχους θεοὺς — γῆς.

273. Leg. ὕδασιν Ἰσμηνοῦ λέγω.

277. θήσειν τροπαῖα τῶν κακῶν] Qu. στήσειν —. Cf. ad Cho. 775. Eur. Or. 704. στήσαι τροπαῖα τῶν κακῶν.

281. οὐ γὰρ τι μᾶλλον. —] Cf. Fr. 362. οὔτ' ἐν στέγγη τις ἤμενος παρ' ἐστία | φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

282. ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας] ἐγὼ δὲ γ' ἄνδρας recte Blomf. ἐγὼ δὲ φῶτας conj. Blomf.

283. τὸν μέγαν τρόπον] Cf. 465. ἐσχημάτισται δ' ἀσπίς οὐ σμικρὸν τρόπον.

287. γείτονες καρδίας μέριμναι] Cf. Ag. 1004. νόσος γὰρ αἰεὶ | γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει. Antiph. Stob. Fl. 49, 27. λύπη μανίας ὁμότοιχος.

291. λεχέων] λεχαίων Lachmann. Qu. λεχηρῶν.

297. τί γένωμαι;] Cf. Pr. 905. οὐδ' ἔχω τις (l. τί) ἂν γενοίμαν.

308. εὐτραφέστατον πωμάτων] Cf. Cho. 898. εὐτραφὲς γάλα.

314. ἀνδρολέτειραν] Cf. Ag. 1465. ἀνδρολέτειρα (Ἑλένη).

323. Cf. Rhés. 716. ψαφαρόχρονν κᾶρα ἔχων.

331. διαμεῖψαι] Cf. Eur. Iph. T. 398. Ἀσιητίδα (γαῖαν) Εὐρώπας διαμεῖψαι.

344. μαίνων εὐσέβειαν] Cf. Ag. 1669. μαίνων τὴν δίκην.

346. ὀρκάνη πυργῶτις] Qu. — πυργώδης. Cf. Soph. Tr. 273. ἀπ' ἄκρας ἤκε πυργώδους πλακός.

348. βλαχαὶ δ' αἱματόεσαι —] Cf. Eur. Cycl. 58. ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.

349. ἐπιμασιδίων — βρεφῶν] Cf. Soph. Fr. 962, 2. ἐπιμασιδίον γόνον. Cf. ἐπιτυμβίδιος, ἐπινυμφίδιος.
363. καινοπήμονος] Cf. νν. πρωτοπήμων, ἀπήμων.
367. ἐλπίς ἐστι — μολεῖν] Futurum est Ag. 679. ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν. Cf. ad Ag. 675. Μενέλεων — προσδόκα μολεῖν (l. θανεῖν).
370. πενθῶ] Nuntium. Vocabulum non alibi legitur. Cf. ad Ag. 870.
371. διώκων —] Cf. Eum. 403. ἐνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτροτον πόδα. Eur. Orest. 1337.
373. εἰς ἀρτίκολλον] I. e. ἀρτικόλλως. Cf. ad Cho. 580.
390. Cf. Pers. 239. τοξουλκὸς ἀλκή διὰ χερῶν αὐτοῖς πρόπει; Ag. 241. 389. 431.
391. τοιαῦτ' ἀλύων] Cf. Arist. Vesp. 111. τοιαῦτ' ἀλύει. Eq. 1124. ταῦτ' ἠλιθιάζω. Eur. Hipp. 1182. τί ταῦτ' ἀλύω;
393. Cf. Ag. 1067. πρὶν αἵματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος. Soph. Ant. 959 οὔτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει ἀνθηρόν τι μένος.
394. ὀρμαίνει] Aestuat animo. Anglice, chafes. Cf. Hom. Il. α'. 193. ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
405. ὀρθῶς —] Cf. 814. ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν. Suppl. 258. εὐλόγως ἐπώνυμον. Soph. Fr. 880. ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς (κακῶν?).
409. τὸν αἰσχύνῃς θρόνον τιμῶντα] I. e. αἰδοῦς. Cf. Eum. 542. βωμὸν αἰδεσαι δίκας. Arist. Nub. 995. τῆς αἰδοῦς — τᾶγαλμα.
410. τιμῶντα] Magis, ni fallor, conveniret σέβοντα.
428. οὐδέ νιν etiam Heimsoeth.
429. ἔριν πέδοι σκήψασαν —] Vitio haec laborant. Corrigo κεραινὸν ἄν σκήψαντ' ἄν ἐμποδὸν σχεθεῖν. Similia de Caraneo habet Euripides Phoen. 1175. μηδ' ἄν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διὸς | τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἐλεῖν πόλιν.
431. Cf. Ag. 1244. κλύοντ' ἀληθῆ κοῦδὲν ἐξηκασμένα.
441. θεοὺς ἀτίζων] Cf. Suppl. 733. Eum. 385. μηδέ νιν — ποδὶ λάξ ἀτίσης. Fr. 103. ἀτίσεις.
447. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῶ —] Cf. Eur. Her. 837. ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στὰς ἐκαρτέρει μάχη.
455. πωλικῶν θ' ἐδωλίων] Cf. Cho. 71. νυμφικῶν ἐδωλίων. Aj. 1277. ναυτικοῖς ἐδωλίοις.
461. ἐμβριμωμένος] Cf. Eur. Fr. 1083. ἐμβριμώμενος (i. e. ἐπιτιμῶν).
463. φιμοὶ] Cf. Fr. 341 D. πάλους — φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας.
465. οὐ μικρὸν τρόπον] Cf. 463. τὸν μέγαν τρόπον.
467. πύργον] Qu. πέργαμ'. Cf. ad Ag. 825.
472. σὺν τύχη δέ τω] Cf. Cho. 138. σὺν τύχη τινί. Soph. Oed. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχη γέ τω | σωτηῆρι βαλή. Aj. 853. σὺν τάχει τινί.

473. Leg. πέπεμπται κόμπον. Ita etiam Herm. Cf. Eur. Suppl. 909. φρόνημα δὲ | ἐν τοῖσιν ἔργοις οὐχὶ τοῖς λόγοις ἔχων. 904. οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς ἀλλ' ἐν ἀσπίδι.

489. πολλήν] Suspectum.

490. ἔφριξα] Cf. 720. Fr. 384. ἔφριξ'· ἐρῶ δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους. Pr. 540. 695. Ag. 1243. Suppl. 345. δινήσαντος] Cf. Theocr. XIX. 10. ὡς φαμένα δίνασε σάκος μέγα. Herod. IX. 74. ἐπ' ἀσπίδος αἰεὶ περιθεύουσης καὶ οὐδαμὰ ἀτρεμιζούσης ἐφόρει ἐπίσημον (ἐπίσημα?) ἄγκυραν.

492. ὤπασεν] Praestitit. Suspectum. Qu. ἔκτισεν. Cf. ad 256.

494. λιγνὸν — πυρὸς κάσιν] Similiter Ag. 495. πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνης.

495. περιδρομον κύτος] Cf. Suppl. 349. φυγάδα περιδρομον (circumcurrentem). Eur. El. 455. περιδρομῶ μὲν ἵππος ἔδρα —.

498. φόβον βλέπων] Ἄν φόνον βλέπων? Cf. Prom. 355. συρίζων φόνον (φόβον al.). θυιάς ὡς] Cf. 836. Suppl. 564.

500. κομπάζεται] Mendosum.

533. βλάστημα καλλίπρωρον] Cf. Ag. 236. στόματος τε καλλιπρώρου. ἀνδρόπαις] Cf. Soph. Fr. 551. τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότην ἀπώλεσα. De Troilo dictum.

543. Post φῶτα virgula distinguendum.

548. ἐκτίνων καλὰς τροφὰς] Cf. Ag. 729. χάριν τροφᾶς — ἀμείβων.

564. τριχὸς δ' ὄρθιος πλόκαμος ἴσταται] Cf. v. ὄρθόθριξ Cho. 32.

570. πρὸς πύλαις τεταγμένος] Cf. Ag. 331. πρὸς ἀρίστοισιν — τάσσει.

579. διὰ στόμα] Cf. Eur. Or. 103. Ἄργει τ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα. Hom. Il. ξ. 90. μῦθον δὲ οὐ τις ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο.

584. πηγὴν — κατασβέσει] Cf. Ag. 888. πηγαὶ κατεσβήκασιν.

590. ἀσπίδ' εὐκνηλον M. Leg. ἀσπίδ' εὐκνηλον. Et sic γρ. in M. Cf. ad 629. ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὐκνηλον (γρ. εὐθτεον) σάκος. ἔχων M. νέμων γρ. in M. Recte.

591. σῆμα δ' οὐκ ἐπὶ κύνκλω] Cf. Phoen. 1118. ὁ μάντις Ἀμφιάραος, οὐ σημει' ἔχων | ὑβρισμέν' (ὑβριστικ') ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὄπλα.

592. οὐ γὰρ δοκεῖν —] Cf. Ag. 788. πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι | προτίουσι δίκην παραβάντες. Philem. IV. 37. εἶναι δίκαιος κοῦ δοκεῖν εἶναι θέλει.

593. Cf. Suppl. 407. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου. Ag. 502. αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

596. πέμπειν ἐπαινῶ] Qu. πέμπειν παραινῶ. Cf. Cho. 581. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν. 903. Pers. 224. Prom. 307. Sed cf. Suppl. 996. ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ.

602. ναύταισι θερμοῖς] Cf. Eum. 560. γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοῦ.

603. πανουργίαι τινί M. πανουργίας πλέως Dind., coll. Cratin. II. 20. πλέως (πλέως Mein.).

607. θεοῦ μάστιγι] Cf. Pr. 682. Ag. 642. Rhes. 37. Πανὸς τρομερᾷ μάστιγι φοβεῖ.

608. ἀγρεύματος] I. e. δικτύου. Cf. ad Ag. 1048.

618. εἰ καρπὸς —] Cf. Eum. 713. χρησμούς — ἀκαρπώτους. Qu. εἰ κῦρος —.

622. σάρκα — ἠβῶσαν] Cf. Fr. 178, 5. ἠβῶσα χεῖρ. φύει] Leg. φέρει aut φορεῖ.

624. Similiter Miltonus noster (Par. Lost. IV.) 'As flame they part, | Half wheeling to the shield, half to the spear.'

635. ἀλώσιμον παιᾶν'] Cf. Ag. 10. ἀλώσιμόν τε βάξιν. 639. πτωσίμου στρατοῦ.

636. ξυμφέρεσθαι] Leg. ξυμπλέκεσθαι.

637. ἡ ζῶντ' ἀτιμασιῆρα τῶς (τῶς pr. m.) ἀνδρηλάτην M. ἡ ζῶντ' ἀτιμασιῆρ' ὅπως ἀνδρηλάτην Dind. Leg. ἡ ζῶντ' ἀτιμασιῆρι τῶς σ' ἀνδρηλάτη | φυγῆ —.

641. λιτῶν τῶν ὄν] Cf. Eum. 367. λέσχας ἄς.

642. καινοπηγές] Qu. καινόπηκτον. Usitata forma est καινοπαγής. εὔκυκλον (γρ. εὔθετον in M.) σάκος. εὔθετον praefert Wecklein. Fortasse recte.

648. πατρῶαν δωμάτων τ' ἐπιστροφάς] Leg. πατρῶων δωμάτων τ' —.

649. ἡ Διὸς παῖς — Δίκη] Cf. Cho. 948. ἐτήτυμος Διὸς κόρα (Δίκη).

653. θεῶν μέγα στύγος] Cf. Eum. 644. ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν. Cho. 1028. Apoll. Rhod. IV. 445. σχέτλι' Ἔρωσ, μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώποισι.

655. δὴ νῦν] Qu. νῦν δὴ. ἀραι τελεσφόροι] Cf. 832. τελεία γένεος Οἰδίου τ' ἀρά.

659. ὄπη τελεῖ] Cf. Cho. 1021. οὐ γὰρ οἶδ' ὄπη τελεῖ.

661. φλύοντα] Cf. Prom. 504. μὴ μάτην φλύσαι θέλων.

664. φυγόντα μητρόθεν σκότον] Cf. Eum. 665. ἐν σκότοις νηδύος τεθραμμένη. Pind. N. I. 53. σπλάγχνων ὑπὸ ματέρος — ὠδῖνα φεύγων.

670. ἡ δῆτ'] Leg. ἡ μὴν.

675. φέρ' ὡς τάχος —] Cf. Phoen. 779. ἐκφέρετε τεύχη πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα.

676. πετρῶν (cras. acc. s. ε.) M. Leg. πέτρων (lapidum). Cf. Arist. Vesp. 615. τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν.

694. οὐ θεμιστοῦ] Cf. Cho. 645. οὐ θεμιστῶς. εὔφαμον δ' ἐπὶ βωμοῖς μοῦσαν θείατ' ἀοιδοὶ recte Herm. Dind.

695. τελεῖ (sup. εἶα a m. rec.) M. τάλαιν' Wordsworth.

702. παρημελήμεθα] Cf. Eum. 300. παρημελημένον.

705. δαίμων — πνεύματι] Cf. Eur. El. 1147. μετατροποι πνέουσιν αὔραι δόμων.

706. λήματος ἐν τροπαία] Leg. χείματος —. Cf. Ag. 219. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν.

713. οὐδὲ χρεῖ] Scrib. οὐ δὲ χρεῖ.

716. νίκη — κακὴν] Cf. Eum. 903. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα.

721. παναληθῆ] Cf. Suppl. 85. εὖ παναληθῶς (καὶ ἀλ.?).

725. περιθύμως] Cf. Cho. 40. Confer περιοργῶς Ag. 216.

726. παιδολέτωρ δ' ἔρις] Qu. παιδολέτειρ' ἔρις.

728. ἐπινωμᾶ] Tribuit. Cf. Eum. 311. Ag. 781.

733. πεδίων ἀμοίρους] Cf. Soph. Aj. 1327. ταφῆς ἄμοιρον.

734. αὐτοκτόνως] Cf. Ag. 1635. δραῖσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.

736. χθονία] νεοτέρα jure malit Weil. νεοτέρα χθῶν legitur Eur. Alc. 47. Herc. 335. Fr. 450.

737. μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον] Ut apud Homerum (Od. 18, 97.) ἦλθε κατὰ στόμα φοίνιον αἷμα.

763. τείνει] Intransitive. Cf. Suppl. 93. δαυλοὶ — πρᾶπίδων — τείνουσιν πόροι.

766. ἀραι] Leg. ἀρᾶν cum Bothio.

767. καταλλαγαί] An καταστροφαί?

768. τὰ δ'] Fort. τὰ τ'. τὰ δ' ὄλοα πελόμεν'] τὰ δ' ὄλο' ἐπιπλόμεν' Weil., coll. Oed. R. 184. νέφος ἐπιπλόμενον. πελόμεν' οὐ] πενομένους Buecheler. παρέρχεται] Cf. Dem. pro Cor. p. 291. τοῦτο τὸ ψήφισμα τὸν τότε τῇ πόλει παραστάντα κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησεν ὡσπερ νέφος.

769. ἐκβολῶν] Leg. ἐκβολάν.

770. ἀνδρῶν] Qu. φωτῶν, hiatus vitandi causa. ὄλβος ἄγαν παχυνθεῖς] I. e. μέγας τελεσθεῖς. Ag. 752. μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον τεκνοῦσθαι. Cf. Suppl. 618. ἱεσίου Διὸς κότον — παχῦναι.

774. πόλεως] Leg. πολῖται. Cf. v. str. 768. ὁ πολύβοτός τ' αἰῶν] πολύβατος (sic) schol. ὁ πολύβατός τ' ἀγῶν certissima emendatione Weil. prob. Dind., coll. Pind. Fr. 45, 3. πολύβατον ἄστεος δμφαλόν. Cf. schol. Ven. B. II. 24, 1. παρὰ δὲ Βοιωτοῖς ἀγῶν ἢ ἀγορὰ, καὶ τὸν ἀγορανόμον ἀγώναρχον καλοῦσιν. ὅθεν καὶ ἀγωνίους θεοὺς Αἰσχύλος τοὺς ἀγοραίους (Suppl. 189. 242. 332. 355.). Ζεὺς ἀγοραῖος memoratur Eum. 973.

776. ἀρπαξάνδραν] Ut Ἀλεξάνδρα. Qu. ἀρπάξανδρον. Formatum ut ταραξιπρόστρατος, κυκησίτεφρος, πηδησίστρατος, etc.

802. δυσβουλίας] Cf. Ag. 1609. πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.

811. ἠναίροντ' ἄγαν] ἠναίροντ' ἄρα Mein. Aliud quid rependum.

824. τούσδε ρύεσθε * * *] Cf. Eur. El. 1318. σύγγονε φίλτατε· | διὰ γὰρ —.

825. χαίρω κάπολολύξω] Cf. Ag. 28. δόμοις ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα — ἐπορθιάζειν. Hom. Od. 3, 450.

826. Cum hoc versu paroemiacō cf. Ag. 366. βέλος ἠλίδιον σκήπτειν. ἄσινεῖ σωτήρι] Cf. Ag. 1341. ἄσινεῖ δαίμονι φῦναι. Eum. 315. τύχη addidit Scholef.

828. ἄσινεῖ σωτήρι (τύχη) Dind. Cf. Ag. 1341. ἄσινεῖ δαίμονι φῦναι.

832. μέλαινα — Ἄρα] Confer 988. μέλαινα Ἐρινύς. Eum. 52. τελεία — ἄρα] Cf. 655. πατρὸς δὴ νῦν ἄραι τελεσφόροι. Ag. 1437. μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην.

834. κακὸν με — κρύος] Cf. ad Ag. 1122.

850. κάκ' αὐτοφύνα] Cf. Ag. 1091. πολλὰ συνίστορα αὐτοφύνα κακά.

855. πόμπιμον] Qu. κουρίμω. Cf. Eur. Tro. 281. ἄρασσε κρᾶτα κούριμον. 1235. ἄρασσ' ἄρασσε χειρὶ κρᾶτα πιτύλους διδοῦσα (τιθεῖσα?) χειρός. Vel πένθιμον.

861. ἤκουσ' αἶδ' ἐπὶ προᾶγος πικρὸν] Cf. Ag. 1536. Δίκα δ' ἐπ' ἄλλο προᾶγμα θήγει —.

866. δίκη] I. e. δίκαιόν ἐστι. Cf. Ag. 259. 811. Eum. 277.

867. τὸν δυσκέλαδὸν θ' ὕμνον Ἐρινύος] Cf. Eum. 331. ὕμνος ἐξ Ἐρινύων — ἀφόρμικτος. 343. Ag. 1186. τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς | δύσφθογγος, οὐκ εὐφωνος. 645. παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων.

868. Ἄιδα] Leg. Ἄιδα.

872. στένομαι] Vox media, ut in Pers. 62. οὖς — πᾶσα χθὼν — στένεται.

873. ἐκ φρενός] Cf. 919. ὀρθῶς] Qu. ὀρθᾶς. Attamen ἐκ φρενός (ex animo) legitur 919.

875. κακῶν ἀτρούμονες] Passivo sensu. I. q. ἀτροντοί (Eum. 403).

885. ἤδη] τί δὴ Lachm. Dind.

886. πατρὸς Οἰδιπόδα] τὰ πρὸς Οἰδιπόδα recte Francken.

909. ἀμεμφία] Legitur tantum hic et Soph. Fr. 259.

919. ἐκ φρενός] I. q. ἀπὸ γνώμης Eum. 675. Cf. 873.

920. κλαομένας] Schol. θρηνούσης. Cf. Ag. 1096. κλαόμενα — βρέφη. Cho. 458. κεκλαυμένα. 729. μινύθει] Cf. Theogn.

361. ἀνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος.

924. ἐρξάτην] Non ἠρξάτην. Cf. Pers. 236. στρατὸς — ἐρξας πολλὰ δὴ Μηδούς κακά. τε] Qu. δέ. Cf. ad Cho. 585. Suppl. 410.

926. ἐν δαῖ] Notae sunt locutiones epicae ἐν δαῖ λυγρῇ, ἐν δαῖ λευγαλή.

951. ἐπανθίσαντες] I. e. στέφαντες. Cf. Cho. 150. ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος | παιᾶνα (schol. στέφειν ὡς ἄνθεσι). Ag. 1459. ἐπηνθίσω (ἀπ. Casaub.) αἶμ' ἄνιπτον.

953 sq. τελευτᾷ δ' —] Cf. Ag. 1117. στάσις δ' ἀκόρετος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

984. δύστονα κήδε'] Cf. Cho. 469. ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη. Sept. 998. ἰὼ ἰὼ δυστόνων κακῶν.

988. μέλαιν' Ἐρινὺς] Cf. 832. μέλαινα — Ἀρά. Eum. 52.

996. τὸ πρόσω] Insuper, praeterea. Fortasse mendosum.

998. δυστόνων] Cf. Cho. 469. ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη. Sept. 984. δύστονα κήδε'.

1003. ὅπου τιμώτατον] ἔνθα τιμώτατον W. Headlam p. 29., qui ὅπου glossema habet.

1009. στέγων — ἐχθρούς] I. e. εἵργων. Anglice keeping out. Cf. Polyb. III. 53. 2. οὔτοι ἔστεξαν τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων. XVIII. 8. 4. οὐ δυναμένους στέγειν τὴν τῆς φάλαγγος ἔφοδον. Diodor. XI. 32.

1014. ἀρπαγὴν κυσίν] I. e. rapinam (praedam) canibus. Cf. Pers. 752. τοῦ φθάσαντος ἀρπαγή.

1018. ὅδε] Qu. βία (ἤρει πόλιν).

1022. χειρώματα] μειλίγματα Naber, coll. 15. Leg. κτερίσματα.

1023. ὄξυμόλποις προσσέβειν] Compositum προσσέβειν non alibi legitur apud nostrum. Qu. ὄξυμόλποισιν σέβειν.

1024. ἄτιμον εἶναι δ'] Arcte cohaerent verba ἄτιμον εἶναι. Sic Pers. 721. πεζὸς ἢ ναύτης δέ —; Quare nihil opus est correctione εἶναι δ' ἄτιμοι. Cf. ad Eum. 620.

1036. σπάσσονται] An σπάσουσι?

1047. ἤδη τὰ τοῦδ' ὅτ' οὐκ ἀτίμητ' ἦν θεοῖς Madvig.

PERSAE.

10. κακόμαντις — θυμὸς] Cf. Ag. 977. καρδίας τερασκόπου.

13. βαῦζει] Cf. Arist. Thesm. 173. 895.

42. οἷτ' ἐπίπαν] Qu. σοί τε πρόπαν. Cf. ad Suppl. 322.

55. λήματι πιστούς] Cf. Ag. 122. λήμασι πιστούς.

62. στένεται] Vox media ut in Sept. 872. κλάω, στένομαι.

75. ποιμανόριον] Gregem. Confer ποιμάνωρ (i. q. ποιμήν)

241. Utrumque a ποιμαίνειν.

100. ὑπὲρ mss. ὑπὲκ Herm. Dind. etc. Cf. v. ὑπεκσώζειν Pers. 453.

111. πόντιον ἄλσος] Cf. Suppl. 868. ἀλίρροντον ἄλσος.

112. λεπτοδόμοις] λεπτοτόμοις aut λεπτοτόμοις Madvig. λεπτοθόμοις Bergk. Fort. λεπτομίτοις.

114. μελαγχίτων φρήν] Ut apud Homerum (Π. 1, 103. 17, 83.) φρένες ἀμφιμέλαιναι.

121. ἀντίδουπον] Cf. 1040. 1048. 1066. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

133. *δακρύμασιν*] *Leg. δακρυμάτων*. Cf. Ag. 1398. *κρατῆρ' — κακῶν — πλήσας ἀραίων*.

135. *ἀκοπενθεῖς* recte M. *ἀβροπενθεῖς* Pal. Dind. etc. cum schol. Similis corrupteta est infra 541. *ἀβρόγοοι*, ubi reponendum *ἀκρόγοοι*. Cf. v. *ἀριπενθῆς* Eum. 783.

136. *πόθῳ φιλόνορι*] Cf. Ag. 856. *φιλόνορας τρόπους*. 411. *ὡς λέχος καὶ σίβοι (?) φιλόνορες*.

137. *εὐνατῆρ' ἀποπεμψαμένα* M. *εὐνατῆρα προπεμψαμένα* recte *apographa*.

153. *προσφθόγοις — μύθοισι*] Cf. 935. *πρόσφθογγον — βοάν*.

163. *κονίσας οὐδας*] *Solum pulvere illinens, sc. prae festinatione*. Cf. Sept. 60. *Ἀργείων στρατὸς χωρεῖ, κονίει*. *Intelligerem melius σαλεύσας οὐδας*.

168. *πλοῦτος — ἀμεμφῆς*] Cf. Cho. 510. *ἀμεμφῆ — λόγον*.

209. *ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ —*] Cf. Sept. 851. *τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων;*

216. *θεοὺς — ἰκνουμένη*] Cf. Suppl. 159. 332.

220. *χοὰς γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι*] Cf. 523. *γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα | ἤξω λαβοῦσα*.

225. *εὖ — τελεῖν*] Cf. Cho. 1021. *οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ*.

236. *ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά*] Cf. Sept. 924. *ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας etc.*

239. *πρέπει*] Cf. Sept. 390. *λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει — πρέπει*.

241. *ποιμάνωρ*] I. q. *ποιμήν, βασιλεύς*. *Α ποιμαίνειν* (Eum. 91. 249.) *formatum*. *Vox nusquam alibi obvia*. Confer *ποιμάνοριον* (grec) Pers. 75. *Analogia ποιμάντωρ (ut σημάντωρ) requirere videatur*. *στρατῶ*] *Hoc pendet ab ἔπεσι*. Qu. *στρατοῦ*. Cf. Ag. 543. Cho. 188. *Conferri non debet Prom. 945. οὐκ ἄρξει θεοῖς*.

247. *πρέπει μαθεῖν*] Cf. Suppl. 719. *πρέπουσι — ἰδεῖν*. Cho. 12. *δμήγυρις — φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα*.

250. *πολὺς πλοῦτου λιμὴν*] *μέγας* — Nauck. coll. Eur. Orest. 1077. *βαθὺς* — Herw.

272. *πλήθουσι*] *Plenaesunt*. Cf. 420. Ag. 1220.

301. *λευκὸν — μελαγχίμου*] Cf. Fr. 114. *λευκοῖς τε γὰρ μόροις καὶ μελαγχίμοις — βρέθεται*.

305. *πήδημα — ἀφήλατο*] Confer Ag. 826. *πήδημ' ὀρούσας*. Supra 96. *πήδημ' — ἀνάσσω*.

311. *πηγαῖς — γειτονῶν*] Cf. Suppl. 780. *νέφεσι γειτονῶν Διός*.

316. *πυρσὴν — γενειάδα*] Cf. Fr. 111. *πυρσοκόρσου λέοντος*.

317. *πορφυρᾶ βαφῆ*] Cf. Artemid. II. 3. *ἡ πορφυροβαφῆς (ἔσθῆς)*.

327. *Κιλίκων ἑπαρχος*] Cf. ad Ag. 1227. *νεῶν τ' ἑπαρχος*.

372. *κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός]* Leg. *κάρτ' ἀπ' —*. Cf. ad Ag. 805.
395. *πάντ' ἐκεῖν']* Omnia illic. Cf. ad Arist. Fr. 460, 5.
454. *ἱστορῶν]* Sciens. I. q. *εἰδώς*. Cf. Ag. 676.
458. Cf. Ag. 1531. *ἀμηχανῶ — ὅπα τράπωμαι*. Eur. Or. 638. *ὄπη τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ*. Plat. Hipp. maj. 297 D. *οὐκ ἔχω ὅποι τράπωμαι*.
461. *θώμιγος]* Cf. Eum. 182.
463. *κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη]* Cf. Eur. Cycl. 358. *κρεοκοπεῖν μέλη ξένων*.
469. Notanda in hoc versus caesurae omissio.
476. *ἀντίποινα]* Cf. Eum. 268. *ἀντίποιν' ὡς τίνης ματροφόνου δύας* (l. *ματροφόνους δίκας*).
479. *οἶσθα σημήναι τορῶς;]* Sic Aj. 666. *εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς εἴκειν*.
480. *ναῶν]* Leg. *νεῶν*, ut in 324.
483. *κρηναῖον γάνος]* Cf. Ag. 1392. Pers. 615. *ἀμπέλου γάνος*.
500. *θεοκλυτῶν]* Cf. Eur. Med. 207. *θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα*.
515. *δυσπότητε]* Leg. *δυσπάλαιστε aut δυσφόρητε*. βαρὺς — *ἐνήλω]* Cf. Suppl. 648. *βαρὺς δ' ἐφίζει*. Cho. 36. *γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίπνων*.
516. *ποδοῖν]* Fort. *δόμοις*. Sed cf. Eum. 368. *ἀλομένα — βαρυνεσῆ κατάφερω ποδὸς ἀκμάν*.
541. *ἀβρόγοι]* Leg. *ἀκρόγοι*. Cf. 135. *Περσίδες ἀκροπενθεῖς* (sic recte M. *ἀβροπενθεῖς* Pal. Dind. etc. cum schol.). Corruptela orta est, ut alibi persaepe, ex similitudine literarum β et κ.
548. Cf. Pr. 406. *πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα*.
578. *παίδων]* De animalibus dictum, ut in Ag. 50. Fr. 305, 6.
591. *γλῶσσα — ἐν φυλακαῖς]* Cf. Ag. 237.
592. *ἐν φυλακαῖς]* Leg. *ἐν φυλακᾷ (φυλακαῖ)*.
616. *ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον]* Leg. *εὐφύλλοισι θαλλούσης κλάδοις*. ἴσον pro βίον "certissima emendatione" Dind., coll. Oed. C. 694—706.
620. *ὑμνος ἐπενφημεῖτε]* Cf. Fr. 281. *παιᾶν' ἐπηυφήμησεν*.
623. *πρέσβος]* Cf. Ag. 855. 1393.
633. *ἰσοδαίμων]* I. q. *ἰσόθεος* 80. 856.
637. *διαβοάσω* mss. *διαμβοάσω* recte Dind. Cf. 572. *βαρὺ δ' ἀμβόασον*. Cho. 34. *ἀμβόαμα*.
660. *κροκόβαπτον]* I. q. *κροκοβαφῆ* (Ag. 1121).
669. Cf. Eum. 378. *τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται*.
676. Si extaret vocabulum *ἀμάρτιον*, conferri posset *ἀμάρτιον* (Pind. Pyth. XI. 26.). *ἀμάρτια]* Mendosum videtur. Cf. Ag. 537. *διπλᾷ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θᾶμάρτια*.
691. *σέβομαι]* Vereor. I. q. *αἰδοῦμαι*.

698. μακιστήρα Μ. μακεσιτήρα apogr. Hesych. μακιστήρ: βέλος. τάσσειται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου.

706. δ' ἄν τοι — βροτοῖς] δὴ τοι — conj. Dind. Qu. ἄν τω — βροτῶν.

719. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ] Notanda particulae δὲ positio. Sic Sept. 1015. ἄτιμον εἶναι δ' —.

738. λόγος κρατεῖ σαφηνῆς] Cf. Suppl. 294. φάτις πολλὴ κρατεῖ. Soph. Aj. 978. ὥσπερ ἢ φάτις κρατεῖ.

742. ξυνάπτεται] Leg. ξυλλαμβάνει. Cf. Ag. 1509. πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ' ἄν ἀλάστωρ.

751. πολὺς πλούτου πόνος] Cf. Fr. 137. φαρμάκων πολὺς πόνος. Ag. 54. πόνον (γόνον?) ὀρταλίχων δλέσαντες.

752. τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῆ] I. e. rapina, praeda. Sept. 1014. ἀρπαγὴν κυσίν.

763. Ἀσίδος μηλοτρόφου] Jam ante Aeschylum Archilochus Ἀσίδης μηλοτρόφου dixerat.

764. ταγεῖν] I. e. ταγὸν εἶναι, ducem esse. ταγὸς (ᾱ) legitur Pr. 96. Pers. 23. 324. 480. Ag. 110.

787. ποῖ καταστρέφεις —;] Cf. 735. ποῖ τελευτᾶν; Cho. 528.

811. Cf. Ag. 527. βωμοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα.

816. πέλανος αἱματοσταγῆς] Cf. Eur. Or. 220. ἀφρώδη πέλανον.

820. ὑπέρφευ] I. e. ὑπεράγαν. Legitur praeterea Ag. 377. Eur. Phoen. 550. Herc. 1321. Confer ὑπέρευ (non ὑπερεῦ).

822. πάγκλαντον ἑξαμᾶ θέρος] Cf. Ag. 1662. ἑξαμῆσαι πολλὰ (κάριτα?) δύστηνον θέρος. Eur. Bacch. 1314. ἐξήμησα κάλλιστον θέρος. Fr. 420. ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.

829. σωφρονεῖν κεχρημένον] Cf. Ag. 1620. γνώσει γέρον ὦν ὡς διδάσκεσθαι βαρὸν · | τῷ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον (κεχρημένον Elmsl.).

835. λακίδες — ἐσθημάτων] Cf. Cho. 28. ὑφασμάτων λακίδες.

839. ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω] Construe ἄπειμι κάτω (ἔς) ζόφον ὑπὸ γῆς. Cf. Pr. 74. χῶρει κάτω. Eum. 267. ἀπάξομαι κάτω (σε).

874. εὐχόμεναι] Qu. εὐκτίμεναι. Sed cf. Suppl. 19. 313.

900. σφετέραις φρεσίν] Cf. Ag. 760. σφετέρᾳ — γέννα.

911. ἐνέβη] I. e. ἐνήλατο (516.).

935. πρόσφθογγον — βοάν] Cf. 153. πρόσφθόγγοις — μύθοισι.

1001. τροχηλάτοισιν ὀπισθεν δ' ἐπόμενοι mss. τροχηλάτοισιν ὀπιθεν ἐπόμενοι Well. Dind. Ipse correxerim potius τροχηλάτοισι κατόπιν ἐπόμενοι.

1038. δίαινε δίαινε πῆμα] δίαιν δίαινε πῆμα Dind. Parum probabilis correctio. Media vox διαίνεσθαι (i. e. δακρύνειν) legitur 258. 1047. 1065.

1050. ἐπορθίαζε γόοις] Qu. — γόους. Cf. Ag. 29. ὀλολυγμὸν — ἐπορθιάζειν. 1120.

1060. ἀκμῆ χειρῶν] Malim ἀκμῆ χειρῶν. Cf. Oed. R. 1034. ποδοῖν ἀκμάς (extremitates).

1063. κατοίκτισαι στρατόν] Lamentare exercitum. Confer Pr. 36. Eum. 121.

1068. ἐς δόμους κίε] Cf. Suppl. 852. κί' ἐς δόρον. Cho. 680. εἰς Ἄργος κίεις. Supra 504. κίοι.

SUPPLICES.

14. κύδιστ' ἀχέων] Qu. ἄλγιστ' ἀχέων?

19. τίν' οὖν —;] Lege τίν' ἂν οὖν —; εὐχόμενον] Sub. εἶναι. Cf. 313. Pers. 874.

26. θήκας κατέχοντες] Cf. Ag. 454. Sept. 732. Soph. Aj. 1167. τάφον καθέξει.

27. Ζεὺς σωτὴρ τρίτος] Cf. Eum. 756. τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου σωτῆρος.

39. σφατεριζάμενον] Forma Dorica, ut σεβίξω Ag. 785.

42. ὑπερπόντιον] Cf. Ag. 44. ὑπερποντίας (Helenae).

50. ποιονόμοις — τόποις] Cf. Ag. 1170. βοτῶν ποιονόμων. Vox non alibi occurrit.

80. στυγόντες mss. στυγοῦντες Turn. Cf. 537. ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας.

85. παναληθῶς] Cf. Sept. 721. παναληθῆ — Ἐρινύν.

93. τείνουσιν] Intransitive. Cf. Sept. 763.

96. ἐλπίδων — ὑπιπύργων] Similiter καλλίπτυργος σοφία Arist. Nub. 1024.

108. ἄται δ' ἀπάται (sed utroque i eraso) M. ἄταν δ' ἀπάτα G. Ἄτας δ' ἀπάταν Westphal.

112. Cf. Sept. 78. θρέομαι φοβερά μέγ' ἄχη. Ag. 1165. μινυρά (φοβερά aut μέλεα?) θρεομένας.

126. δυσάγκριτοι] Schol. δυσδιάγνωστοι. Cf. v. δυσαγκόμιστος (Eum. 262.).

157. Cf. Ag. 1387. τοῦ κατὰ χθονὸς | Διὸς (Ἄιδου libri) νεκρῶν σωτῆρος.

159. Ζῆνα — ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις] Cf. 332. Pers. 216.

163. 174. μάστειρ' mss. μαστίκτειρ' Hart. Dind. Quae feminina forma est nominis μαστίκτωρ (Eum. 160.).

172. παλίντροπον ὄψιν] Cf. Ag. 777. παλιντρόποισιν ὄμμασιν.

179. δελτουμένας] Angl. registering, recording. Cf. ad Prom. 789.

180. ἄναυδον ἄγγελον] Cf. Theogn. 549. ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρον ἐγείρει, | Κύρον', ἀπὸ τηλανγέος φαινόμενος σκοπιῆς.

191. πολιάοχοι (i. e. πολιοῦχοι) M. πολίοχοι Dind.

202. *χρεῖος εἶ*] Cf. Eur. Fr. 142, 3. *ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὦν οὐδὲν σθένει.*
212. *Ζηνὸς ὄρνιν*] Leg. *Ζηνὸς ἰνιν.* Cf. 251. *Παλαίχθονος ἰνις.* 42.
231. *Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν*] Cf. 157. Ag. 1387. *τοῦ κατὰ χθονὸς | Διὸς νεκρῶν σωτήρος.*
241. *ἀφικτόρων*] Leg. *προσικτόρων* (supplicum).
244. *καὶ τᾶλλα*] *κατ' ἄλλα* Well. Recte.
256. *ᾧπασας*] Leg. *ἐκτισας.*
265. *παλαιῶν αἱμάτων*] *Caedium antiquarum.* Cf. Cho. 650. *αἱμάτων παλαιτέρων.*
268. *πράξας*] *Annon μίξας?*
269. *πράξας*] Qu. *πορίσας, vel πέμψας.*
273. *γε μὲν δὴ*] Cf. 241. Ag. 661. 887. 1213. Eum. 419.
274. *τορός θ'*] Leg. *τορός δ'.* *τορός — μῦθος*] Cf. Ag. 1162. *τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;*
285. *εἶναι*] Leg. *ἰέναι, itinerari.* *ἀστραβιζούσας*] I. e. *ὡς ἀστράβαις αὐταῖς χρωμένας.* De voce *ἀστράβη* cf. Trag. adesp. 210.
289. *διδαχθεῖς —*] Cf. Ag. 543. *πῶς δὴ; διδαχθεῖς τοῦδε δεσπόσω λόγου.*
293. *μάλιστα καὶ*] Qu. *μάλιστα δὴ.* *φάτις — κρατεῖ*] Cf. ad Pers. 738.
301. *πρέποντα — ταύρω*] Cf. Eur. Fr. 1014. *πόλεως μὲν ἀρχῶ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπων.* *βουδόρω ταύρω*] *Annon βουθόρω ταύρω?*
307. *βοηλάτην μύωπα*] Cf. Pr. 675. *ὄξυστόμω μύωπι χρισθεῖσα.*
313. *εὔχεται*] Sub. *εἶναι.* Cf. 19. Pers. 874.
332. Cf. 159. *Ζῆνα — ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις.* Pers. 216. *θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἰκνουμένην.*
335. *τὸ μὴ θέμις*] Cf. Cho. 641.
356. *ἀστοξένων*] Cf. ad Ag. 1590.
370. *τὸ δήμιον*] *Respublica.* Cf. 699. Ag. 640.
380. *τύχην ἐλεῖν*] *Pro ἐλέσθαι positum accipiunt.* Cf. ad Ag. 1653. *τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.* Sed displicet activa vox *ἐλεῖν.* Aliud quid reponendum videtur.
396. *κρίνε σέβας*] Cf. ad Ag. 471. *κρίνω — ὄλβον.*
411. *αὐτοῖσι θ'*] Qu. *αὐτοῖσι δ'.* Cf. ad Cho. 585. Sept. 924.
444. *ἄτης γε μείζω καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον*] Cf. Ag. 1268. *ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε (l. γεμίζετε).* 1012. *δόμος πημονᾶς γέμων ἄγαν.*
447. *μῦθος — θελκτήριος*] Cf. Eum. 81. *θελκτηρίους | μύθους ἔχοντες.*
458. *συμπρεπῆ*] Cf. v. *ὁμοιοπρεπῆς* Ag. 793.
466. *μακιστήρα* mss. (Pers. 698. *μακιστήρα μῦθον.*) *μαστικτήρα* recte Aug. Sic Eum. 160. *πάρεστι μαστίκτορος δαΐτου δαμίου βαρὺν — ἔχειν.* 163. et 174. *Ἰοῦς μῆνις μάστειρ' (μαστίκτειρ' Hart. Dind.)*

ἐκ θεῶν. Nomina in -ῆρ desinentia adamat Aeschylus. Nullum verbum est μακίζειν.

475. τέλους] Qu. δορός. Sed cf. Sept. 163. διόθεν γένοιτο — τέλος ἐν μάχῃ.

489. εὐνοίας φέρει] Annon εὐνοίαν —?

525. τελέων τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ] Cf. Ag. 973. Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει. Simonid. Amorg. 1, 2. τέλος Ζεὺς ἔχει — πάντων ὅσ' ἔστι καὶ τίθησ' ὅπως θέλει.

529. λίμνα — πορφυροειδεῖ] Cf. Eur. Tro. 124. ἄλα — πορφυροειδῆ (i. e. mare).

544. ἀντίπορον] ἀγχίπορον Francken.

581. παῖδ' ἀμεμφῆ] Cf. Pers. 168. πλοῦτος — ἀμεμφής. Cho. 510. ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτεινάτην λόγον. Sept. 909. ἀμεμφία.

604. πληθύνεται] Cf. Ag. 1370. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι.

613. γαμόρων] Cf. Eum. 890. τῆσδε γαμόρω χθονός.

618. παχῦναι] γρ. πλατῦναι in schol. M. πόλιν subjectum, κότον objectum esse, recte monuit Dind. in Lex. Cf. Sept. 770. ὄλβος ἄγαν παχυνθεῖς.

620. ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς] Cf. Fr. 435. ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκδυτον.

623. εὐπειθεῖς στροφὰς] Cf. Ag. 248. ὄνειρων φάσματ' εὐπειθῆ. Cho. 257. σήματ' εὐπειθῆ.

626. ποινάς] Remunerationem. I. q. ἄποινα.

650. βαρὺς δ' ἐφίξει] Cf. ad Ag. 1175.

655. ἀρέσσονται] Leg. ἰλάσσονται. Cf. Trag.

669. φλεόντων] Abundantium. Cf. Ag. 377. φλεόντων δωμάτων ὑπέρφεν. 1416. μῆλων φλεόντων.

679. λοιγός] Cf. Cho. 402. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐρινύς.

727. ἴσως γὰρ —] Leg. ἴσως δ' ἂν —.

733. θεοὺς ἀτίζων] Cf. ad Sept. 441.

736. περίφοβον — τάρβος] Cf. 226. ταρβοσύνῳ φόβῳ. Eur. Herc. 961. ταρβοῦντες φόβῳ. Soph. Tr. 176. φόβῳ ταρβοῦσαν εἰ etc. τάρβος — εἴ τί μοι —] Cf. 76. δειμαίνουσα φίλους — εἴ τις ἐστὶ κηδεμών. Eur. Med. 186. φόβος εἰ πείσω. Her. 791.

737. πολυδρόμου] Qu. ταχυδρόμου.

745. πόλει ms. πολεῖ Stanl. Epica forma pro πολλῶ. Quidni πολλῶ scribendum?

749. γυνή μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' ἄρης] Cf. Eum. 38. δείσασα γὰρ γραῦς ἀντίπαις, οὐδέν μὲν οὖν. Ag. 78. ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρῃ (l. γήρῃ).

757. περίφρονες] I. q. ὑπέφρονες, ὑπερήφανοι. Cf. Ag. 1427. περίφρονα δ' ἔλακες.

780. νέφεσι γειτονῶν Διός] Cf. Pers. 311. πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν.

787. μορσίμου βρόχου] Nil mutandum. Schol. μόρον μοι ἐπάγοντος.

788. ἐν σαργάναις M. ἐν ἀρτάλαις Par. 2886.

790. ἄνδρ' ἀπενκτὸν] Hominem abominandum. Cf. Ag. 638. ἀπενκτὰ πῆματα.

820. μάταισι] Erroribus. Cf. Cho. 918.

822. ἐπίπαν] Cf. Pers. 42. οἷτ' ἐπίπαν (οἷτε πρόπαν?) ἠπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος.

870. χῶμα πολύψαμμον] Cf. Cho. 351. πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον. πολυψάμαθον mss. πολύψαμμον (metro . requirente) Bamberg.

881. ἀποτρέψειεν ἄϊστον ὕβριν] I. e. ὥστε ἄϊστον εἶναι.

886. ἄραχνος] Forma non aliunde cognita. Usitatae formae sunt ἀράχνης (masc.) et ἀράχνη (fem.).

895. δίπους ὄφεις] Sic Clytaemnestra δίπους λέαινα dicitur Ag. 1258.

902. τις] Cf. Ag. 1223. Cho. 59.

909. ἀποσπάσας κόμης] Leg. ἐπισπάσας —. Cf. Arist. Lys. 725. τὴν δ' — τῶν τριχῶν κατέσπασα.

935. τὸ νεῖκος — ἔλυσεν] Cf. Thuc. IV. 118. τὰ ἀμφίλογα δίκη διαλύειν. Secundum Homericum νεῖκα λῦσαι.

951. κράτη] κράτος probabiliter Weil. Cf. Cho. 490. Plat. Legg. XII. 962. νίκη καὶ κράτος τῶν πολεμίων. Demosth. p. 381, 12. κράτος πολέμου καὶ νίκη.

973. πᾶς τις — εὔτυκος] Cf. 994. πᾶς δ' ἐπὶ μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει | κακὴν.

974. πᾶς τις ἐπειπεῖν — εὔτυκος] Cf. 994.

975. ἀμηνίτῳ] Gram. non moventi. Cf. Ag. 649. χειμῶν Ἀχαιῶν οὐκ ἀμηνίτον θεοῖς (θεῶν?). Cf. v. ἀφθόνητος.

979. θεραπεοντίδα φερνήν] Annon θεραπεινίδα φερνήν?

989. εὐπρυμνῆ] ἐν πρύμνῃ Herm.

991. καὶ ταῦτα μὲν γράψασθε mss. Qu. καὶ ταῦτά γ' ἐγγράψασθε.

994. ἐν μετοίκῳ] Leg. ἐπὶ μετοίκῳ. Cf. 973. πᾶς τις ἐπειπεῖν νόγον ἀλλοθρόοις | εὔτυκος. γλῶσσαν εὔτυκον φέρει] Cf. Cho. 581. γλῶσσαν εὐφημον φέρειν.

997. ἐπίστρεπτον] Cf. Cho. 350. ἐπίστρεπτον αἰῶνα κτίσας.

1003. εὐμόρφοις] Qu. εὐμόρφων.

1004. ὄμματος θελκτῆριον τόξεν μ' ἔπεμψεν] Cf. Ag. 240. ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ. 740. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος.

1018. ἴτε μὰν —] Cf. Cho. 963. ἀναγε μὰν, δόμοι.

1049. ἀπέρατος] Anglice, unfathomable. Dindorfius vertit impenetrabilis (i. e. unscrutable).

1055. βέλτατον] Cf. Eum. 487. ἀσιτῶν — τὰ βέλτατα.

AGAMEMNON.

78. οὐκ ἔνι χώρα] Miror nemini criticorum in mentem venisse emendationem simplicissimam et certissimam οὐκ ἔνι γῆρα.

79. Leg. ὄ θ' ὑπέργηρος.

557. στένοντες ἢ λαχόντες mss. στέλλοντες ἢ χαλῶντες L. Dowdall, coll. Hom. Od. 3, 11. ἰστία νηὸς εἴσης | στείλαντες ἀείραντες. 16, 353. ἰστία τε στέλλοντας ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας. Il. 1, 433. ἰστία μὲν στείλαντο θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίην. τείνοντες ἢ χαλῶντες (Ahrens) optime A. Palmer. Quod longe praeferendum.

675. μολεῖν] Miror neminem interpretum vidisse veram scripturam esse θανεῖν, id quod ostendunt sequentia, εἰ δ' οὖν (quod si) τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ | καὶ ζῶντα etc.

717. Codicum lectio λέοντα σίνιν (σίντην Mein.) ferri nequit, quum non de adulto leone praedatore sed de tenello leonis catulo agatur. Quare λέοντος σκύμνον corrigendum arbitror. Conjectura ἴνιν, a pluribus editoribus temere recepta, parum placet.

718. ἀγάλακτον οὔτος (οὔτως al.) ἀνήρ mss. Si corrigas ἀνύποπτος οὔτως ἀνήρ —, optimus evadet sensus.

723. Leg. πολέα δ' ἔσχ' — φαιδρωπὸν ποτὶ χεῖρα σαίνοντα γαστρὸς ἀνάγκαις.

884. βουλήν καταρρίψειεν] Imo βουλήν καταρράψειεν, quod proposuerat jam Scaliger. Cf. Eum. 26. λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον.

1052. Locum vexatissimum sic correxerim, εἰ σωφρονεῖ γ', εἴκουσα (1071) πείσεται λόγῳ.

1252. Legendum ἢ κάρτα νοῦν (sensum) παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

1443. ἱστοτριβῆς mss. ἰσοτριβῆς Pauw. et vulg. Loco vexatissimo diu et perpense considerato parum dubito quin vera scriptura sit ναυτίλων δὲ σελμάτων | ἰστῶν τ' ἴδρις (familiar with the benches and masts of the ships, i. e. a common prostitute).

1523 sq. Locum gravi corruptela laborantem sic mihi restituisse videor, τοῖσδε (pro οὐδὲ) γὰρ οὔτος δολίαν ἄτην | οἴκοισιν ἔθηκ', | ὅς γ' ἐμὸν ἔκτειν' (sic Todt) ἔρνος ἀερθὲν | τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειαν. | νηλέα (ἐνδικα, ἀσεβῆ) δράσας νηλέα πάσχων | —. Vel οὐ γὰρ ἐκεῖνος —;

1595. Nunc demum, loco diu considerato, video legendum esse, τὰ μὲν ποδήρη — | ἔκρυπτι' (celabat, Anglice, he kept concealed) ἀνευθεν ἀνδρακὰς (seorsim) καθήμενος, | τᾶσημα δ' αὐτῶν —. Ita omnia plana fiunt.

1640. Hodie corrigo τὸν δὲ μὴ πειθάνορα (vel πειθήνιον) | ζεύξω βαρείασις (sc. ζεύγλαις) ζύγιον (jugalem, i. e. sub jugo), οὐ σειραφόρον | κριθῶντα πῶλον.

CHOROPHOROE.

10. *ἔα* addidit Dind., coll. Pr. 298. Eur. Suppl. 92. Herc. 525. Or. 1573. etc.

13. φερούσας νεοτέρους] Leg. φέρειν τοῖς —. μιλίγμασιν] Leg. μιλίγματα.

15. χοὰς φέρουσας —] Qu. χοὰς φέρειν τοῖς —.

19. δὲ] Leg. τε.

22. ἔβην] Leg. ἔβαν. Sic δαμίας 55. ἀνάγκαν 56. διαρρῶ-
δαν 68.

23. χοὰς] Leg. χοᾶν. Cf. 23. τῆσθε προσιτροπῆς — πομποί.

29. ὑπ' ἄλγεσιν] Imo ὑπ' ἀλγέων.

35. περὶ φόβῳ] Vix sanum post φόβος (32). Fort. περιφόβοις.

37. κριταί τε] Qu. κριταὶ δέ.

41. τοῖς κτανουῖσι τ' ἐγκοτεῖν] Qu. τοῖς κτανουῖσι κἀγκοτεῖν.

51. ἀνήλιοι] Leg. ἀνάλιοι. Sic δαμίας 56. δνόφοι καλύ-
πτουσι δόμους] Cf. Pers. 535. ἄστν — πένθει δνοφερῶ κατέκρυνσας.
Eum. 379. δνοφερᾶν τιν' ἀχλύν.

53. δεσποτῶν] Leg. δεσποτᾶν, ut in 82.

61. ῥοπή] Leg. ῥοπά. Suspectum. Cf. ad 331. ἐπισκοπεῖ]
Leg. ἐπιρρέπει. Cf. Ag. 707. 1042.

65. ἄκραντος] Leg. ἄκρατος (μεγα).

67. τίτας] An τίτος?

69. διαλγῆς] Leg. δυσαλγῆς. Cf. Ag. 1165. δυσαλγεῖ τύχα.

70. παναρκέτας] Qu. παντοδαπᾶς. De metro non liquet. νόσου
βρούειν] Malim νόσω βρούων. Cf. Ag. 169. Suppl. 966. Fr. 281, 6.

71. θιγόντι recte Steph.

72. χαιρομυσῆ mss. χερομυσῆ Pauw. Cf. Eum. 40. ἄνδρα θεο-
μυσῆ (χερομυσῆ?). ἐκ μιᾶς ὁδοῦ] Vix sanum. Qu. ἐκ πηγᾶς
μιᾶς. Cf. oraculum Orestis datum (v. Bamberg.), ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς
ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι.

73. βαίνοντες] Leg. ῥέοντες. Cf. ad 72.

74. φόνον καθαίροντες] Qu. οὐκ ἂν καθαίροιεν (vel καθήρειαν).

77. ἔσαγον M. ἐς ἄγον M. corr. Mendosum: requiritur enim aori-
stus. Qu. ἔδειξαν, ἔφηναν, ἔθνηκαν, vel ἔσειδον. αἴσαν] Leg. ἄμαρ.

79. πρέποντ' ἀρχὰς βίου] πρέπον τύχαις βίου Schutz. Fort.
πρέπει τῶν ἀρχετᾶν (δεσποτᾶν, coll. 82.). Vel φέρειν —.

82. ματαίοισι] Qu. δυστάνοισι.

87. τάφῳ δὲ] Deleatur δέ.

94. ἔστ' ἀντιδοῦναι] Qu. αἰτῶ σε δοῦναι. τοῖσι πέμπουσιν]
Leg. τοῖσι νεκροῖσιν.

95. δόσιν τε] Leg. δόσιν γε. κακῶν] An καλῶν?

98. ἐκπέμψας] Leg. ἐκρίψας. Cf. Theocr. XXIV. 91. ἦρι δὲ
συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις | ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν

ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα | ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπὲρ οὖριον· ἄψ δὲ νέεσθαι | ἄστρεπτος.

101. ἔχθος] Leg. ἄχθος. Cf. Ag. 627. κοινὸν ἄχθος. νομίζομεν] Leg. κομίζομεν.

105. ἔχεις] Leg. ἔχοις.

109. σεμνὰ] Qu. συνετά (Angl. intelligible). εὐφροσιν] Annon εἰδόσιν?

113. φράσαι] Leg. φράσον. Cf. 121.

121. τι φράζουσ'] Qu. φράσον τιν'.

122. θεῶν] Malim θεοῖς.

124. ἄκουσον supplet Herm. ἄρηξον Kl., coll. Sept. 119. 179. Malim (ἐριούνη) Ἐρμῆ χθόνιε. Cf. Arist. Ran. 1144. ἐμοί] Mendosum videtur.

126. πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους] Cf. Eum. 740. δωμάτων ἐπίσκοπον.

129. βροτοῖς] Leg. φθιτοῖς aut νεκροῖς.

130. ἐποίκτειρόν τ'] Leg. ἐποικτείρειν.

131. ἀνάξομεν] Reducemus. Aliter explicat schol. βασιλεύσομεν, tanquam ab ἀνάσσω. Qu. ὡς ἂν ἤκωμεν δόμους, vel ὡς ἀνέλθωμεν (κατέλθωμεν) δόμους.

132. πεπραγμένοι] Leg. πεπραμένοι.

135. χρημάτων] Leg. δωμάτων. Cf. 126. πατρῶων δωμάτων. 236. 408.

139. καὶ —] Qu. ναὶ —. ἐποίκτειρόν τ' ἐμέ] Qu. ἐποικτείρειν ἐμέ.

140. σωφρονεστέραν — εὐσεβεστέραν] Leg. σωφρονεστέρα — εὐσεβεστέρα. τ'] Leg. δ'.

143. λέγω] Qu. αἰτῶ.

144. ἀντικαθθανεῖν δίκη] Leg. ἀντιτίσασθαι (exact in return) δίκη. Cf. 274.

145. 146. Versus, ni fallor, spurii. Vix scripsisset Aeschylus quod exhibent libri, τῆς κακῆς ἀρᾶς et τὴν κακὴν ἀράν.

150. κωκυτοῖς ἐπανθίζειν] Qu. κωκυτοῖσι καινίζειν, vel κωκυτοὺς ἐπευφημεῖν (ἰακχάζειν). νόμος] Offendit νόμος sic positum. Qu. — πρόπει (vel χρεῶν). Qu. — — ὡς νόμος — αὐδόμεναι. Cf. Pers. 622. ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων | ὕμνους ἐπευφημεῖτε.

152. καναχῆς] Qu. χαμάδις. Confer Homericum δάκρον χαμάδις βάλε. δλόμενον] Mendosum videtur. Qu. ἀδάματον aut ἀπόλεμον (Cho. 55.).

154. ἔρμα] Gloss. in M. τὸν τάφον. Quo sensu ἔρμα dicendum fuisse, ut in Soph. 848. ἔρμα τυμβόχωστον, monuit Herm.

159. ἀναλυτήρ] Qu. ἀπολυτήρ (deliverer).

161. ἐν ἔργῳ] Fort. σὺν ἔργῳ, vel ἐνεργοῖν (χεροῖν).

172. κείραιτο] Fort. κέρσειε. Cf. Suppl. 665. μηδ' — ἄρης κέρσειεν ἄωτον. Pers. 952. νυχίαν πλάκα κερσάμενος (-ους Weil.).
177. ἦ] Leg. ἦν.
180. χαίτην κούριμην] Leg. χαίτην κούριμον.
181. εὐδάκρυτα] αὖ δακρυτὰ Emper.
182. ψάυση] Leg. ψάυσει.
183. κάμοι] Qu. κάμου. καρδίαν] Leg. καρδιά. Cf. Ag. 977. δειμα προσιατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. 834. ἰὸς καρδίαν (l. καρδιά) προσήμενος. Eur. Fr. 1025, 2. πλάνος τε καρδιά προσίσταται.
184. ἐπαίσθη δ'] Leg. ἐπαίσθη θ'.
190. ἐπώνυμον] Vix sanum. Qu. ὁμώνυμον vel ὁμόπτερον.
191. δύσθεον] Qu. δύσθεος. Cf. 46. δύσθεος γυνά. 525.
192. τάδ' αἰνέσω] Sensus hujusmodi aliquid requirere videtur, λέξω (δείξω, vel φανῶ) οὐκ ἔχω.
195. εὐφρον'] ἔμφρον' Stanl. Recte. Cf. 88.
197. σαφηνῆ M. Leg. σάφ' ἤδη.
199. ξυγγενῆς] Qu. ξυγγενοῦς.
200. τιμήν] Qu. τιμή.
204. μέγας πνυθμήν] Qu. μέγ' ἂν θέρος. Sed cf. 260.
206. τοῖς τ' ἔμοῖσιν ἔμφορεῖς] Qu. τοῖς ἔμοῖσι κάμφορεῖς. Cf. ad Ag. 589.
209. πτέρναι] Qu. πτερνῶν.
218. Qu. ναί· πρὸς τί δῆτα —.
221. κατ' αὐτοῦ] Leg. καθ' αὐτοῦ.
224. τᾶρ'] τάδ' M. Qu. ἄρα σ', vel τάδε σ'. σε προυννέπω mss. σε προσεννέπω Aug.
229. ἰγνοσκοποῦσα] Qu. ἰχνος σκοποῦσα.
230. συμμέτρον] Qu. σύμμετρον.
237. δακρυτὸς] Suspectum.
240. πατέρα τε] Leg. πατέρα σε.
247. ἰδοῦ δέ] Leg. ἰδοῦ τε.
250. ἐντελής] Qu. ἐντελεῖς.
251. πατρώαν] Leg. πατρώοις.
254. φυγὴν ἔχοντε] Leg. φυγὴν φεύγοντε.
255. καὶ σὲ —] Qu. τοῦ σὲ —.
266. δέ] Leg. τε. ἐπαγγείλη] Leg. ἐπαγγελεῖ. τάδε] An κεδνά?
269. οὔτοι] Qu. οὐ νῶ. μεγασθενῆς mss. Leg. μεγασθενοῦς. Cf. Eum. 261. Λοξία μεγασθενεῖ. Cho. 70. Ἐρινὺς — μεγασθενῆς. 977. 989.
271. κάξορθιάζων] Qu. κάπορθιάζων.
273. τοῦ πατρὸς] Qu. τοῦ φόνου (gl. τοῦ πατρός).
276. αὐτόν τ'] Qu. αὐτὸ τ'.
277. τίσειν μ'] Del. μ'. ἔχοντα] Qu. ἔχοντε. δυστερπῆ] Fort. δυσφιλή.

278. δυσφρόνων] Cf. Ag. 834. δύσφρων ἰός. Qu. δυσφόρων, δυσχερῶν, δυσφιλή, πημάτων. De sensu non liquet.
282. ἐπαντέλλειν] Leg. ἐπαντελεῖν.
283. τε φωνεῖ] Leg. τ' ἐφώνει.
288. λαμπρόν] Qu. λαμπρόν τ'.
289. Fort. διώκεται ἕκ' πόλεως.
292. φιλοσπόνδου] Fort. τριτοσπόνδου.
293. βωμῶν τ'] Leg. βωμῶν δ'.
294. δέχεσθαι τ'] Leg. δέχεσθαι δ'. οὔτε συλλύειν] Leg. οὐδὲ συλλύειν. Cf. Ag. 552. Πάρις γὰρ οὔτε συντελής πόλις. συλλύειν] Eodem sensu dictum volunt quo συγκαταλύειν. Leg. συνθύειν.
297. Haec interrogative accipienda sunt.
303. φρενὶ] Leg. χερσί.
306. ὧ μεγάλαι Μοῖραι] Qu. ὧ μεγάλα Μοῖρα. δίοθεν] Corruptum. Fort. δότε πᾶν, vel τόδ' ἔργον.
308. μεταβαίνες] Corruptum. Qu. τάδε κραίνει.
313. δράσαντι] Annon δράσαντα?
320. ἀντίμοιρον] Qu. ἰσόμοιρον (ἰ).
327. ἀναφαίνεται] Suspectum.
329. ἀντιφαίνεται δ'] Leg. ἀντιφαίνεται θ'.
330. τε] Fort. δέ. καὶ τεκόντων] Leg. τῶν τεκόντων.
331. τὸ πᾶν M. τὸ πᾶν G. ῥοπᾶν (sc. δίκης) Lachm. Herm. Kl. Dav. Cf. 61. ῥοπα δ' ἐπισκοπεῖ δίκας. Qu. δίκαν.
334. δίπαις τοί σ'] δίπαις δέ σ' ὅδ' Herm. Cf. v. 316. δίπαις] Malim διπλοῦς.
339. ἀτρίακτος] Fort. ἀμέγαρτος.
343. παιῶν] Leg. παιάν.
347. In fine versus plene interpungendum.
348. ἐν δόμοισιν] Qu. ἄν δόμοισιν.
349. κελεύθοις] Leg. πολίταις.
360. ἦν (sup. σ) M. Qu. ἦσθ'. ὄφρα ἕξης M. ὄφρ' ἕξη Herm. Dind. Qu. ὄτ' ἕξης (vel ἕξη). μόριμον λάχος] Fort. φοβερόν κράτος (vel τέλος). πιμπλάντων M. Aliud quid postulatur. Qu. τε νωμῶν (Angl. yielding), vel κρατύνων, vel πολιτᾶν.
361. πιπλάντων] Fort. πιπλὰς ταῖν —.
362. μηδ'] Bonus sensus evadet, si χρῆν σ' restituas.
363. μηδ'] Leg. νῦν δ'.
365. μετ' ἄλλων] Qu. σὺν ἄλλω.
366. τέθαιπαι] Leg. ταφῆναι aut τεθάφθαι.
368. νιν (οὔτω) Pors. δαμῆναι (φίλοις) Con. Qu. οἱ κτανόντες νιν [οὔτω] δαμῆναι [φίλοις]. οὔτως δαμῆναι] Leg. οὔτω —.
370. πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι] Verba corrupta. Qu. — — — — —.
373. δέ] Leg. τε.
374. φωνεῖ — ὁ δύνασαι γάρ M. φωνεῖς· δύνασαι γάρ Herm. V. schol. δύνασαι γάρ] ὀδύνα σα Lachm. (Sic Phoen. 1556.

ἀλλ' ὀδύναισι λέγω.) Sed cf. Hom. Od. 4, 612. δύναμαι γάρ. 5, 25. δύνασαι γάρ. 4, 827. δύναται γάρ.

376. ἀρωγοί] Fort. ἀρωγάν. Cf. Eum. 598. ἀρωγὰς (ἀρωγούς?) δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.

377. Post τούτων tollatur virgula.

379. παισὶ δὲ μᾶλλον] Corruptum. Epithetum aliquid requiri videtur. Fort. παισὶν ἀπεχθεῖς. γεγένηται] Qu. γεγένηται.

379. μᾶλλον] Corruptum. Fort. μόχθος, λύπη, πένθος.

380. ἄπερ τε βέλος] An ἄπερ τι βέλος.

381. ἀμπέμπων] Qu. ἀμπεμπον.

383. τλήμονι] Leg. τλάμονι. τοκεῦσι δ' ὄμως] Qu. τοκεῦσιν ὄπως. βροτῶν] Qu. φόνων aut φονέων (?).

384. τοκεῦσι δ'] Leg. τοκεῦσί θ', vel τοκεῦσιν. τελεῖται] Qu. τέλεσον, vel τέλει φόνον (δίκαν), vel δίκαν τίνε.

386. πευκάεντ'] Suspectum.

389. ἔμπας] Leg. εἴσω aut ἔνδον (καρδίας). Cf. Cho. 102. μὴ κεύθει' ἔνδον καρδίας.

392. ἔγκοτον] Fort. ἔμμοτον (471).

394. κεί ποτ'] καὶ πότ' M. Qu. καί ποτ' (vel τάχ').

397. πιστὰ γένοιτο χώρα] Qu. δισσὰ τύραννα χώρας.

398. ἀπαιτεῖ] ἀπαιτῶ M. Nescio an recte.

399. τετιμέναι] Qu. κατεύγματα.

400. νόμος μὲν] Leg. νόμος τις (vel τοι).

402. βοᾶ — λαιγὸν] Angl. calls for destruction (havoc). Cf. Suppl. 679. μηδέ τις ἀνδροκμῆς λαιγὸς ἐπελθέτω. λαιγὸν Ἐρινύς] λαιγὸς Ἐρινὺν Sch. Dind. Quod non probandum videtur.

404. ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτην] Qu. ἐπάγουσα πρὸς ἄτη (sc. Ἐρινύς), vel ἐπάγουσ' ἔτ' ἐπ' ἄτη.

405. ποῖ ποῖ] Malim ποῦ ποῦ.

408. ἄτιμα] Qu. ἄμοιρα (having no share in, bereft of). πᾶ] ποῖ malit Elmsl. ad Her. 595.

411. κλύουσαν οἴκτον] Leg. κλύουσα μῦθον (aut θρηῆνον).

413. σπλάγχνα δέ μοι] Leg. σπλάγχνα τέ μοι.

415. ἐπαλκῆ σ' ὄρα] Ahr. Kl. Qu. ἀπ' ἀλκᾶς θρασείας.

416. αἶνὸν ἀπέστασεν Herm. Cf. Aj. 706. ἔλυσεν αἶνὸν ἄχος. Hom. Od. 16, 87. H. Ven. 199. H. Cer. 90. ἀπέστασεν] Qu. ἀφέστακεν.

417. φανεῖσθαί μοι καλῶς M. φαίνεσθαι καλῶς nescioquis.

419. πρὸς γε] Qu. πρόσθε.

422. ἐκ ματρός] Qu. ἐς ματέρ'.

423. ἔκοψα κομμὸν Ἄρειον] Qu. ἔκοψάμαν τὸν Ἄρειον. ἄρειον] Fort. τὸν θρηῆνον. εἴτε] Qu. ὥστε.

425. Leg. ἀπριγδόπλακτα. Cf. 468. πλαγά. πολυπλάνητα δ'] Leg. πολυπλάνητά τ'.

426. τὰ χερὸς ὀρέγματα] Leg. τε χερὸς —.
429. ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα] Qu. Ἀτρείδου —, vel ἀνδρὸς δῆ.
430. δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς] Malim δαΐαισιν ἐκφοραῖς.
434. Qu. τὸ πᾶν ἄτιμ' ἔργ' ἔλεξας. ἔλεξας] Qu. ἐθάπτει'.
436. Post χερῶν interrogandum videtur.
439. δ' ἔθ'] Qu. δέ γ'.
447. μυχοῦ mss. μυχῶ Stanl. Qu. πύλαις, vel μυχῶ κάθερ-
κτος, vel μυχοῖσι δ' εἰροκτή.
448. λίβη] Qu. λίβας. Cf. Eum. 54. ἐξ ὀμμάτων λείβουσα
δυσφιλή λίβα.
449. χαίρουσα] Qu. χέουσα. κεκρυμμένα M. Qu. μιμουμένη.
450. Qu. ἐν φρενῶν δέλτω (δέλτοις).
451. δὲ σῶν Blomf. δ' ἔσω Bamb. τέ σοι Herm. Leg. τε σῶν.
τέτραινε] Schol. διάτορει, διακόμιζε. Cf. 56. σέβας — δι' ὠτῶν
φρενός τε δαμίας περαῖνον. Soph. Fr. 737. δι' ὠτὸς ἔρχεται τρυπω-
μένου (τετρημένου?). Qu. πέραινε, coll. 56.
452. ἡσύχω φρενῶν βάσει] Leg. ἀσύχω —. Cf. Soph. Oed.
C. 198. ἐν ἀσυχαία βάσει. Tr. 967. ἄσοφον βάσιν.
453. οὕτω] Qu. εἶναι.
454. αὐτὸς ὀργᾶ] Qu. αὐτίκ' ἔσται (vel ὀργῶ).
455. καθήκειν] Angl. to come down on then.
460. Qu. ΗΛ. ἄκουσον —.
461. ξὺν δὲ] Qu. ξὺν τε.
464. πάλαι] Leg. παιθεῖν. Cf. Suppl. 1047.
466. δ'] Leg. τ'.
471. ἔμμοτον] Qu. ἔμφυτον, vel ἔγγονον.
472. τῶνδ' ἄκος] Qu. τοῦτ' ἄχος.
474. αἰωμαναιρεῖν M. αἰωμαναιρεῖν G. A. R. δι' ὠμᾶν (cf. 421)
Kl. Dind. ἔριν Herm. Schol. ἦν ἤρισε πρὸς τὸν πατέρα.
478. νίκη] ἐπὶ νίκη recte Portus. Cf. 868. Eum. 1009.
480. αἰτούμενος M. αἰτουμένω recte Turn. Cf. 2. 783. Arist.
Ran. 699.
482. φυγεῖν μέγαν] Leg. φυγεῖν με γᾶν. ~ -] μόρον T.
πόνον Enger. μέγαν κότον legitur Suppl. 616. βαρὸν κότον Eum. 800.
485. ἐν πυροῖσι] Leg. ἐμπύροισι. κνισωτοῖς] An κνισητοῖς
(a κνισᾶν)?
488. πάντων δὲ] Leg. πάντων τε.
490. δὸς δέ τ' mss. Leg. δὸς σὺ δ' (σύ γ'), vel δὸς δὸς, vel
καὶ σὺ δ' (γ').
492. ᾧ σ' ἐκαίνισαν] ὡς ἐκαίνισας Conington. Qu. ὡς ἐκαίνι-
σαν. Cf. Ag. 1071. καίνισον ζυγόν. Eur. Fr. 598, 2. ἔρριψεν ὅστις
τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Vulgata vix sana esse potest.
493. ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης] Qu. ἀχαλκεύτοισιν (ἀχαλκεύτοισί γ')
ἠγρεύθης.

496. Virgulae ponantur ante et post *φίλιππον*.
501. *τάφω*] Leg. *τάφον*. Cf. Eum. 409. *βρέτας τε τούμὸν τῶδ' ἐφημένω ξένω*. Fr. 158. *ἐφημένη τάφον*. Ag. 664. *ναῦν — ἐφέζετο*. Cho. 446. *τὸ σὸν ἐφεζόμεν βρέτας*.
502. *γόνον*] *γόνον* Bamb. Herm. Dind. Vulgatam tuentur Kl. Dav., coll. Arist. Gen. anim. IV. 1. *ἀρσένος θ' ὁμοῦ*] Qu. *κᾶρ-σεν' ἐξ ἴσου (ἴσης)*.
505. *κληδόνες σωτηρίοι*] Qu. *κληδόνες (omina) σωτηρίας*.
506. *φελλοὶ δ'*] Qu. *φελλοὶ θ'*. *ἄγουσι*] Hoc vix significare potest *ἀνέχουσι* (sustinent). Latet fortasse verbum *σημαίνουσι* (indicant) significans.
509. *σώζει*] Qu. *σώσει*.
511. *τῆς*] An *τῆς τ'*?
512. *γένοιτο δ'*] Leg. *γένοιτ' ἄν*.
519. *μείω δ'*] Qu. *μείον'*.
520. *τὰ πάντα*] Qu. *πάμπολλα*.
522. *φράσον*] Fort. *φράσεις*.
529. *ἐν σπαργάνοις*] Qu. *ἐν σπαργάνοις τε*.
533. *ὥστ' ἐν γάλακτι*] Qu. *ὡς σὺν γάλακτι*.
535. *κέκλαγεν*] *κέκραγεν* Robert. *κέκλαγγεν* cum Ahrensis Dind., coll. Vesp. 929. *κεκλάγγω* (conj.).
536. *ἀνῆλθον* mss. *ἀνῆθον* Valck. Recte. Cf. Soph. Aj. 285. *ἠνίχ' ἔσπεροι | λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον*. Recte quidem *λιγνὺς (ἄτμος, φλόξ etc.) ἀνέρχεσθαι*, sed *λαμπὰς αἰθεῖν* dicitur.
538. *πέμπει τ'*] Qu. *πέμπει δ'*.
542. *ὥστε*] Suspectum. Fort. *πάντα*.
545. *ἐμὸν*] Qu. *ἐμοῦ*.
548. *ὡς ἐθρεψεν*] Leg. *ἐκθρέψασαν*, vel ἢ *ἔξεθρεψεν*.
550. *κτείνω*] Leg. *κτενῶ*.
552. *γένοιτο δ' οὕτως*] Qu. *γένοιτ' ἄν οὕτως*.
554. *τοὺς δ' — τοὺς δὲ —*] Qu. *τοῖς δ' — τοῖς δὲ —*.
555. *αἰνῶ δὲ κρύπτειν*] Qu. *κρύπτειν δ' ἐπαινῶ*.
557. *δόλω τε καὶ ληφθῶσιν*] Qu. *δόλω ἔξ ἴσης —, vel δόλοισι καὶ — ληφθῶσιν — θανόντες*] Qu. *ληφθέντες — θάνωσιν*.
559. *Ἀπόλλων*] Qu. *Ἄπολλον*.
562. *ξένος — δορυξένος*] Qu. *ξένω — δορυξένω*.
563. Recte se habet ἦσομεν. Vide quae dixi ad Soph. Trach. 323. *Παρησιίδα*] Qu. *Παρνασιίδα*.
565. *καὶ δὴ*] Qu. *ἐπεὶ*.
567. *ὥστ' ἐπεικάζειν*] Qu. *ὥστε μ' εἰσορᾶν*, vel *ὥστ' ἐποικτεῖρειν*.
568. *δόμοις*] Leg. *δόμους*.
571. *ἔρκειον πυλῶν*] *ἔρκειῶν πυλῶν* recte Stanl. Cf. 561. *ἐφ' ἔρκειούς πύλας*. 572. *θύρας — ἐρκειάς*.
574. *ἐρεῖ σάφ' ἴσθι*] Haec gravi vitio laborare quivis videat. Qu. *ἐγγὺς προσήξει (καθήξει)*, vel *σταθήσεται τε*.

576. περιβαλῶν] Sensus requirit καταβαλῶν (having felled).
582. τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ καιρία reposuerit Nauck.
- Trag. p. 70. Non assentior.
584. ὀρθώσαντί μοι] Leg. ὀρθῶσαί τέ μοι.
585. ποντίαι τ'] Qu. πόντιαι δ'. Cf. ad Sept. 924. Suppl. 410.
586. ἄχη] Qu. γένη. Cf. tamen Soph. Ant. 418. οὐράνιον ἄχος.
587. πόντιαί τ'] Leg. πόντιαι δ'.
589. βλαστοῦσι] Leg. βλάπτουσι.
591. ἀπ'] Qu. ἄν.
595. ἀνδρός] Requiritur, ni fallor adverbium aliquid. Fort. αἰνῶς. τίς λέγοι καί] Qu. πῶς ἂν εἴποις, vel τίς φράσει καί.
597. τλημόνων] Leg. τλαμόνων. Alterum ἔρωτας addidit Klausen, coll. Aj. 1184., ubi item similiter ἐρώτων exciderat.
600. παρανικᾶ] Qu. πολὺ νικᾶ.
612. ἦμαρ] Leg. ἄμαρ.
614. στυγεῖν] Qu. κλύω.
621. πνέονθ' — ὕπνω] Leg. πεσόνθ' — ὕπνω. Cf. Eum. 68. ὕπνω πεσοῦσαι. Ag. 566. εὐδοί πεσόν. Pind. Isthm. III. 41. ἐν ὕπνω γὰρ πέσεν. Eur. Or. 217. Rhés. 769. Virg. G. IV. 404. 'somno — jacentem.' Prop. IX. 15. 7.
622. Ἑρμῆς] Qu. Ἄιδης.
623. ἐπεὶ δ'] Qu. ἔπειτ', vel πολλῶν. ἐπεμνησάμην] Leg. ἐπεμνασάμαν.
624. πόνων] Fort. φόνων, vel ἔργων. ἀκαίρως δέ] Fort. ἀκαίρων τε.
628. δήοις] Leg. δάοις. ἐπικότῳ] ἐγκότῳ Heims. Cf. Sept. 786. τέκνοισιν δ' ἀράς ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς. Pr. 602. ἐπικότοιςι μήδεσι δαμεῖσα. ἐπικότῳ σέβας M. Qu. ἐπιφόβῳ σέβα.
632. γοᾶται] Leg. βοᾶται. δέ] Qu. τε. δήποθεν] Qu. δὴ πάθος.
634. τὸ δεινὸν ἂν] Qu. τὰ δειν' αἰί.
641. Qu. τὸ γὰρ θεμιστὸν οὐ πέδοι πατεῖν ἐᾶ.
642. πατούμενον] Qu. πατοῦσι νῦν.
649. Post δώμασιν plene interpungendum.
650. παλαιτέρων] Leg. παλαιούτων.
651. τείνει M. τίνει Turn. Qu. καινόν, νέον, aut τίνειν (Lachm.).
652. κλυτή] Leg. κλυτά.
661. ὦρα δ'] Leg. ὦρα τ'.
664. τόπαρχος A. G. T. V. τάπαρχος (sup. ό) M. τᾶπαρχος R. Vox nihili. Corrigendum στέγαρχος, coll. Herod. I. 133. Idem, ut nunc demum video, proponit Bamberg. ἄνδρα τ'] Leg. ἄνδρα δ'.
665. ἐν λεχθεῖσιν mss. ἐν λέσχαισιν Emper. Herm. Cf. Eum. 365. λέσχας ἄς ἀπηξιώσατο. Suppl. 200. καὶ μὴ πρόλεσχος. Qu. ἐν

γυναιξίν. οὐκ ἐπαργέτους] Schol. πλεονάζει ἢ οὐ. Corrigo οὐσ' ἐπαργέτους. Tentabam etiam πως ἐπαργέτους.

666. εἶπε θαρσήσας ἀνήρ mss. εἶπε θαρσήσας δ' ἀνήρ Well. Dind. Leg. εἶπε δ' εὐθαρήσας ἀνήρ.

669. τοῖσδ' ἐπεικότα] Suspectum. Fort. τοῖσδ' ἔστ' εἰκότα, vel τοῖσδε πρόσφορα. Cf. 714.

676. πόδας] Qu. μολεῖν.

691. ἐμπέδως] Fort. παντελῶς.

693. κάκποδὼν εὖ κείμενα] Qu. καίπερ οὔσα μὴ πέλας, vel κάκποδὼν οὐσ' ἀλλ' ὁμως, vel κάκποδὼν ὠκισμένα.

695. εὐβούλως mss. εὐβόλως Porson. Dind. εὐβούλως tuentur Kl. (coll. Eur. Her. 109.) et Davies.

697. Cf. 14. τάσδ' ἐπεικάσας τύχω | χοὰς φέρειν —;

698. καλῆς] Imo κακῆς.

699. παροῦσαν ἐγγράφει] Leg. προδοῦσά μ' οἴχεται.

702. γνωστός] Leg. γνωτός (known). γνωστός valet that can be known.

704. ἦν δ'] Malim δ' ἦν.

705. μὴ καρανῶσαι] Qu. μὴ ἀνακοινῶσαι.

707. ἀξίως M. ἀξίων Pauw. Cf. Pr. 70. κυροῦντα τῶν ἐπαξίων. Eur. Ion. 1621. τυγχάνουσι ἀξίων.

710. ἡμερεύοντας] Qu. ἡμερεύσαντας, vel ἀμπεπαυμένους (μακρᾶς κελεύθου).

711. μακρᾶς κελεύθου] Leg. μακρᾶ κελεύθῳ (πρόσφορα).

712. ἀνδρῶνας εὐξένους] Qu. ἀνδρῶνα πάγξενον.

713. Qu. ὀπισθόπουν τε τόνδε καὶ ξυνέμπορον. [πὲ Leg. τε.

714. κυρούντων] Qu. τυχόντων. Cf. 711. τυχάνειν τὰδ πρόσφορα. δώμασιν τὰ πρόσφορα] I. q. τὰ ἐπεικότα 669.

715. ἐπενθύνῳ mss. ὑπενθύνῳ Turn. Cf. Pers. 213. οὐχ ὑπεύθυνος πόλει. Pr. 324. οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.

724. τῷ βασιλείῳ] Qu. καὶ βασιλείῳ.

727. χθόνιον δ'] Leg. χθόνιόν θ'.

728. καὶ τὸν νύχιον] Verba corrupta. Qu. καὶ τοῖς νυχίοις, vel τοῖς νυχίοισιν (ἐννυχίοις). Ad rem cf. 817.

732. πατεῖς] Leg. περᾶς

737. πρὸς μὲν —] Qu. πρὸς δέ γ' —.

738. θέτο σκνθρωπὸν M. Qu. ἐστὶ σκνθρωπὸς, vel ἦσται ἦστο) —.

740. ἔχειν] Leg. ἔχει. Constructionis enim mutatio fit.

741. ἦς] Fort. ἦν. Fraudem librario, ni fallor, fecit praecedens ὕφ'.

742. ἦ δὴ] Leg. ἦ μὴν.

749. τριβῆν] Vix sanum. Qu. χαρὰν aut φάος.

751. νυκτίπλαγκτον] Leg. νυκτιπλάγκτων.
 755. φωνεῖ] Qu. φαίνει.
 756. ἢ λιμός] Leg. εἰ λιμός. τις] Leg. νιν. Alioqui legendum foret εἰ λιμόν ἢ δίψαν τιν' ἢ λειψουρίαν | ἔχει, ubi tamen languet τιν'. λειψουρία] Analogia requirere videtur λειψουρία, quocum confer κλεψύδρα.
 758. οὔσα] Leg. ἐστι.
 760. τροφεύς] Imo τροφός. De γραφεύς cogitabat librarius.
 761. δὲ τάσδε] Qu. τοιάσδε.
 765. τῶνδε — λόγων] Leg. τόνδε — λόγον.
 767. ἢ πᾶς M. Leg. ὅπως; Qu. (XO.) λέγ'. αὐθις —.
 768. In fine versus plenum punctum ponendum.
 773. Recte se habet κρουπτός.
 775. ἀλλ' εἰ] Leg. ἀλλ' ἦ.
 780. ὧνπερ ἄν μέλη πέρι] Haec mendosa esse videntur. Qu. — τελεῖν. Cf. Ag. 943. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἄν μέλλης τελεῖν.
 783. παραιτουμένη] Leg. παραιτουμένα.
 785. τύχας] Leg. κράτος (victoriam). Cf. 490. δός — εὐμορφον κράτος. εὐ τυχεῖν] Vix sanum. Qu. εὐ πεσεῖν. τυχεῖν δὲ] Leg. τυχεῖν τε.
 788. νιν] Qu. νω.
 794. ἴσθι δ'] Leg. ἴσθι τ', vel σώζε τ'.
 796. σωζόμενον] Suspectum.
 797. ἰδεῖν] Qu. ἔχειν. δάπεδον] Leg. γὰς πέδον, metro postulante.
 800. αἶ τ'] Leg. οἶ δ'.
 801. νομίζετε] Qu. κομίζετε.
 802. κλύετε σύμφρονες] Qu. κλύεθ' ὁμόφρονες.
 804. λύσασθ'] Leg. τίσασθ'. Cf. 18. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μέρος | πατρός.
 805. Post τέκοι plene pungendum.
 806. τὸ δὲ —] Qu. σὺ δὲ —.
 808. ἀνιδεῖν] Gl. M. ἀναβλέψαι. Qu. αὐ ἰδεῖν.
 810. λαμπρῶς] Leg. λαμπροῖς.
 813. ἐπιφορώτατος M. Qu. ἐπεὶ φορώτατος (Emper.), vel δς ἐπιφορώτατος, vel δς εὐφορώτατος, vel ὁ πολὺν φορώτατος. Cf. v. str. 801. Epithetum φορώτατος non nisi apud grammaticos (Poll. I. 125. etc.) reperitur, δυσφορώτατος Sept. 657, ἄφορος Eum. 784. Cf. Thuc. II. 77. ἄνεμος — ἐπίφορος ἐς τὴν πόλιν. Lucian. Herm. εἰ ἐπίφορόν ἐστι καὶ οὔριον τὸ πνεῦμα.
 815. δ'] Qu. τ'.
 816. Qu. κρουπτάδιον ἄσκοπόν τ' ἔπος λέγων.
 817. Qu. νύκτ' ἀντ' ὀμμάτων. σκότον φέρει] Qu. σκότον τ' ἔχει.
 819. τότε δὴ πλοῦτον M.
 822. ὁμοῦ (ὄμο in litura) M. ἅμα δὲ Herm. Leg. ὁμοῦ τε.

γοήτων (γοητῶν corr.) M. γοατὰν Herm. Dind. Quidni γοατᾶν (ut πολιτᾶν, etc.)?

823. μεθήσομεν] θήσομεν Herm.

825. ἐμὸν ἐμὸν κέρδος ἀέξεται τόδε M.

826. ἄτα] Qu. ἀλκά.

828. πατρὸς] Qu. πατρί. αὐδὰν] Qu. ἄταν. θροοῦσα] Qu. θροοῦσαν.

829. ἐπαῦσας πατρὸς ἔργῳ θροοῦσα πρὸς σε τέκνον πατρὸς αὐδὰν M. Qu. ἐπαῦσας "πάτερ" αὐτᾶ θροοῦσα "τέκνον."

830. Post ἄταν ponatur virgula tantum.

832. σχεθῶν] Scrib. κατασχεθῶν. Cf. str. 820.

835. χάριτας δογᾶς] Qu. χάριν ἀπ' δογᾶς.

837. αἴτιον δ'] Leg. αἴτιόν τ'.

839. λέγειν] Qu. φέρειν.

841. μόρον δ'] Qu. μόρον γ'. ἀμφέρειν] Leg. αὖ (vel ἄν) φέρειν.

843. ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ] Leg. ἐλκαίνουσι καὶ δεδηγμένοις (δόμοις). Ita etiam Bamberg. prob. Dind. in Lex. p. 114.

844. καὶ βλέποντα] Qu. κοῦ πλανῶντα.

845. δειματούμενοι] Qu. δειματομένων, vel δείματος πλέω.

846. θρώσκουσι θνήσκοντες] Qu. θρώσκουσι φωνοῦντες, vel θρώσκουσιν ἄδοντες.

847. φρενί] Qu. πέρα, vel σαφῶς, vel τορῶς.

850. ὡς αὐτὸς αὐτὸν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι] Leg. ὡς αὐτὸν ἄνδρα τῶνδε πεύθεσθαι πέρι.

858. εἰποῦσ' ἀνύσωμαι] Qu. εἰποῦσα τύχω τι;

868. ἐπὶ νίκη] Qu. ἐπὶ νίκη (cf. ad 478. Eum. 1009.), vel ἔλθοι δ' ἐπὶ νίκη. Sed ne hoc quidem satisfacit. Requiritur epithetum aliquod victor significans.

869. Qu. ἐῆ ἐῆ, ut ἰῆ ἰῆ, ἰὼ ἰὼ, ἰοὺ ἰοὺ, etc.

875. τελουμένου] Angl. being finished, done for. Suspectum. Leg. πεπληγμένου. Quod proponit etiam Schutz. Vulgata a vicino v. 872. venit.

880. οὐχ ὡς δ'] Leg. οὐχ ὥστ'.

882. βάζω] Scrib. βάζω; ποῖ] Leg. ποῦ.

889. δοίη τις — πέλεκυν] Fort. δότω τις —. Sed cf. Ag. 945. ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι τάχος (λύ' ὡς τάχος?). πέλεκυν ὡς τάχος | εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν] Leg. πέλεκυν, ὡς τάχος | εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν.

890. ἦ M. G. A. R. εἰ T. V. Cf. ad Prom. 781. Soph. Oed. C. 80.

892. σὲ καὶ ματεύω] Fort. σέ τοι ματεύω.

896. τόνδε δ'] Leg. τόνδε τ'.

898. εὐτραφὲς recte M.

900. λοιπὰ] Qu. σεμνὰ aut λαμπρά.

901. πιστὰ δ'] Leg. πιστά τ'.
908. νῦν δὲ —] Leg. σὺν δὲ —, vel σὺν τε —.
912. σεβίζει] Leg. σέβεις. Cf. 960. etc. Ita non corripienda erit secunda in γενεθλίους.
915. διχῶς] Leg. αἰσχροῶς.
917. σου] Leg. σοι.
926. πρὸς τύμβον] Malim πρὸς τύμβω.
932. ἐπεὶ] Suspectum. ἐπήκρισε] Qu. ἐπήνθισε.
940. πνυθοχρήστας] Ab oraculo Pythico missus. πνυθόχρηστος Dind., coll. Eur. Ion. 1218. ὁ πνυθόχρηστος Λοξίου νεανίας. Plut. Mor. p. 163 B. πνυθόχρηστον τῆς ἀποικίας ἡγεμόνα. "Terminatio male alteri nomini assimilata." (Dind.) ἔλακε M. ἔλασε (ex schol.) Pauw. Qu. ἔμολε. Sed requiri videtur verbum significans rem bene gessit (Angl. has succeeded).
942. ἐπολολύξατ' ὦ] ἐπολολυξάτω mss.? Similiter κατολολύξατ' ὦ in κατολολυξάτω corruptum Ag. 1118.
944. ἀναφυγὰς] Leg. ἀποφυγὰς.
945. δυσοίμου τύχας] Malim δυσόρμου τύχας.
948. ἔθιγε δ'] Leg. ἔθιγέ τ'. ἐτήτυμος] Leg. ἐτητύμως.
952. τυχόντες καλῶς] An λέγοντες καλῶς? Cf. 997.
953. ἐν ἐχθροῖς] Leg. ἐπ' ἐχθροῖς.
954. ἐπ' ὄχθει ἄξεν M. ἐπορδιάζων Pal. Cf. 271. ἐξορδιάζων.
961. ἀφηρέθη] Leg. ἀφηρέθη.
962. οἴκων mss. οἴκειτων Franz. Dind.
963. δόμοις mss. δόμοι Herm.
964. ἔκλεισθ' αἶ] Qu. ἔκλεισθε δή.
968. πᾶν ἐλάση mss. πᾶν ἐλαθῆ (μύσος) Weil. ἅπαν mss. ἀτᾶκ Sch.
971. πεσοῦνται] Qu. μολοῦνται?
975. σεμνοὶ] Sensus requirere videtur φίλοι.
976. φίλοι τε] Leg. φίλοι δέ.
977. ὄρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι] Qu. ὄρκου τ' ἐμμένει πιστώματα.
980. ἐπήκοοι] Leg. ἐπίσκοποι.
981. ἀθλίω πατρὶ] Leg. ἀθλίου πατρός.
982. πέδας τε χειροῖν] Leg. πέδας χεροῖν τε.
983. αὐτόν] Leg. αὐτό. παρασταδόν] Fort. περισταδόν.
989. ψέγω] Leg. λέγω. Cf. Ag. 871. τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω.
990. νόμου] Leg. νόμος.
- 991—996. Hos versus, qui sermonis nexum incommode interrumpunt, interpolatos esse jamdiu suspicatus sum. Patet enim νιν (997.) ad τὸ μηχανήμα (991.), non ad Clytaemnestram, referendum esse. Quod si hos versus excluseris, oratio optime procedet.
992. ὑπὸ ζώνην] Leg. ὑπὸ ζώνης, ut ὑπὸ μάλης, etc.
993. ὡς φαίνει κακόν] Latet menda. Qu. ὡς φαίνει τὰ νῦν.

994. Propono quod saltem idoneum sensum praebet, τί σοι δοκεῖ; μύραιναι ἢ ἄχιδνά τιν' ἄν | σήπειν θυγοῦσαν μάλλον οὐ δεδηγμένον. μύραινά τ' ἦτ' (γ supr. pr. τ) M. Qu. μύραιν' ἄν ἢ δεινὴ ἄχιδνα; coll. 249. ἐν πλεκταῖσι — δεινῆς ἐχίδνης. Vel μύραιν' ἄν ἢ καῖ-χιδνά τις, vel μύραιν' ἄν, ἢ ἄχιδναν λέγω; Vel μύραιναι ἢ ἄχιδνά τιναι. Vel τί σοι δοκεῖ; μύραιν' ἄν ἢ καῖχιδν' (vel εἴτ' ἐχιδν') ὄφισ | σήπειν θυγοῦσα μάλλον ἄν δεδηγμένον. Nunc mihi unice verum videtur μύραιν' ἄν αὐτῆς ἢ ἄχιδνα | σήπειν θυγοῦσα μάλλον οὐ δεδηγμένον.

995. οὐ] Leg. ἄν.

996. κακδίκου] κακδίκου M. Qu. καδίκου.

997. τί νιν προσείπω καὶ τύχῳ μάλ' εὐστομῶν] Qu. τί νιν προσειπῶν ἄν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν; καὶν τύχῳ] Qu. καὶ τύχῳ.

999. κατασκήνωμα] Qu. παρασκήνωμα.

1000. ἄρκυν δ'] Leg. ἄρκυν τ'.

1004. φρενί] Qu. χερσί.

1009. μίμνοντι] Leg. δράσαντι aut ἔρξαντι.

1010. δέ μοι] Qu. γέ μοι.

1014. αὐτὸν M. Qu. αὐτὸς, vel μὲν τάδ'.

1015. θ'] Leg. δ'.

1016. ἀλγῶ μὲν] Huic nihil est quod respondeat. Qu. ἀλγῶ μάλ'.

1017. νίκης] Qu. γέννης. Si sincerum est νίκης, intellige victoriam ab Aegistho et Clytaemnestra reportatam. ἔχων] Qu. ὀρῶν. μιάσματα] An τεκμήρια?

1021. ἄλλος ἄν εἰδῆ τοῦτ' ἄρ' — M. ἀλλ' ὡς ἄν εἰδῆτ', οὐ γὰρ — Emper. et Martin. Qu. ἀλλ' ἄν τάχ' εἴη.

1022. ξὺν ἵπποις] Qu. τέθριππον. ἠνιοστροφου] Qu. ἠνιοστρόφον.

1023. ἐξωτέρω] Qu. ἔξω τὰ νῦν. φέρουσι γὰρ νικώμενον] Qu. φέρουσί μ' — — ενον.

1024. καρδία φόβος] Leg. καρδία φόβῳ. Qu. πρὸς δὲ καρδία φόβῳ | πηδᾶν ἐτοιμία 'στ' ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.

1025. ἄδειν] Vix sanum. Fort. πηδᾶν. (Cf. Arist. Nub. 1392.) Vel ἴζειν. Cf. Ag. 834. ἰὸς καρδία προσήμενος.

1029. φίλτρα] Qu. λύτρα.

1033. πημάτων προσίξεται] Qu. πημάτων ἐφίξεται. Cf. Hom. II. XIII. 613. ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.

1040. λέγω] Qu. θέλω.

1041. καὶ μαρτυρεῖν] Qu. ἐκμαρτυρεῖν vel συμμαρτυρεῖν.

1044. εὖ τε πράξας M. Leg. εὖ τ' ἐπραξας.

1047. εὐπειῶς] Malim ἐνδίκως.

1055. ἔτι] ἔπι v. Heusde ad Ag. 1336. Recte.

1057. Leg. ἄναξ Ἀπολλων. Cf. ad Ag. 513. αἶδε πληθύουσι δῆ] Qu. αἶδε προσπηδῶσι δῆ.

1059. εἶσω καθαρός] εἶσο' ὁ (σ' ὁ supra rasuram) — M. εἶς σοι καθαρός Erf. εἶσιν καθαροὶ Schutz. Recte. Cf. Eum. 645. ἔστι τῶνδ' ἄκος.

1060. πημάτω] Qu. δειμάτων.

1062. δέ] Leg. τε.

1064. καιρίοισι συμφοραῖς M. καὶ ῥύοισι συμφορᾶς R. καὶ ῥίοισι συμφοραῖς A. καὶ ῥύοιτο συμφορᾶς Kl. Dav. Cf. Homericum illud φυλάσσω τε ῥύομαί τε Od. 15, 35. 14, 107. Il. 10, 417. etc. et Eum. 232. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἰκέτην τε ῥύσομαι. Leg. καιρίοισι συμφοραῖς.

1070. ἀνδρὸς βασιλεία πάθη] Hoc vix poni potest pro ἀνδρὸς βασιλέως πάθη. Qu. ἀνδρὸς βασιλέως πάθηα, vel ἀνδρὸς βασιλῆος (coll. Ag. 728. τοκήων) ἄχη.

1075. ποῖ δῆτα κρανεῖ] Leg. ποῖ δὴ κρανεῖ (ā). Penultima producitur in ἐπικρανεῖ Ag. 1344. et fortasse Eum. 950.

1076. μετακοιμισθὲν] Qu. μέγα κοιμισθὲν (κοιμηθὲν) —, vel potius κατακοιμισθὲν (κατακοιμηθὲν).

EUMENIDES.

4. ὡς λόγος τις] Fort. ὡς λέγουσιν.

9. Δηλίαν τε χοιράδα] Qu. Δηλίαν καὶ χοιράδα. Cf. ad Ag. 589.

10. ναυπόρους] Qu. ναυλόχους.

11. Παρησοῦ (sic) M. Scribendum ni fallor, Παρνασοῦ. Cf. ad Cho. 563. 952.

22. δαιμόνων ἀναστροφῇ] Leg. ποιμένων ἐπιστροφῇ.

27. τε] Leg. δέ.

30. εἰσόδων] Qu. ἱερειῶν, vel εἰποῦσαν.

31. δοῖεν] Qu. δοῦσαν. κεί παρ' Ἑλλήνων τινὲς] Qu. κεί 'νθάδ' —.

36. μήτε μ' ἀκταίνειν] Corrige μήτ' ἔτ' ἀκταίνειν. Ita intransitivum fit ἀκταίνειν. Ad βάσιν cf. Soph. Tr. 967.

38. οὐδὲν, ἀντίπαις —] Transponendum ἀντίπαις, οὐδὲν —.

39. ἐγὼ μὲν ἔρπω] Qu. ἐγὼ δ' ἐφέρπω.

40. ὄρῳ δ'] Leg. ὄρῳ τ'. μὲν] Leg. τιν'. θεομυσῆ] Leg. χερομυσῆ.

49. αὐτε] Leg. αὐ σφε.

50. Φινέως mss. Sensus requirit Φινεΐδας, quod reponendum esse liquet. Sic αἱ Φορκίδες Prom. 794. Φινέως a glossemate Φινέως παῖδας (aut κόρας) venit. γεγραμμένας] Qu. γραπτὰς κόρας. Ante δεῖπνον κόρας περωτὰς aut aliquid simile excidisse suspicatur Dind. Sed v. praec. annot.

52. μέλαινα δ' ἐς τὸ πᾶν] Leg. μέλαινα καὶ τὸ πᾶν, aut saltem μέλαιναί τ' —.
53. πλαστοῖσι] πλατοῖσι recte Elmsl. Dind. Cf. ad Soph. Tr. 1093. Aj. 256. Fr. 350.
54. δία M. λίβα Burges. Schol. vet. οἶον αἱματηράν (sic). Schol. rec. σταλαγμὸν αἱματηρόν.
59. μεταστένειν] Qu. μέγα στένειν. πόνον] Suspectum.
63. δωμάτων] Leg. δειμάτων aut potius αἱμάτων. Cf.
65. καὶ πρόσω γ'] καὶ πρόσωθ' Wakef. Recte. I. e. ἐκάς (Ag. 1104. ἀλλὰ δ' ἐκάς ἀποστατεῖ).
66. οὐ γενήσομαι πέπων] Malim οὐ πέπων γενήσομαι.
67. μάργους] Qu. γραίας.
71. κακὸν] Qu. κάτω.
72. κακὸν σκότον νέμονται] Qu. κάτω —. νέμονται] Cf. Pr. 411. 422. Sept. 233.
76. Versus fortasse spurius.
90. κάρτα δ'] Leg. κάρτα τ'.
92. ἐκ νόμων mss. ἐκνόμων Herm. ἐννομον conj. Drake.
94. Post ἄν plene interpungendum. καὶ καθευδουσῶν] Suspectum καί. Qu. τῶν καθευδόντων (καθευδουσῶν), vel μάλ' εὐδουσῶν τί δεῖ;
98. δ'] Leg. τ'.
103. ὄρα δέ] Qu. ὄρατε. Sed cf. 121. 124. καρδία σέθεν] Verba vix sana.
105. μοῖρ'] Fortasse vitiosum.
112. ταῦτα] Leg. κάρτα.
121. κατοικτίζεις M. κατοικτίζει recte Dind. Cf. Pr. 36. τί — κατοικτίζει μάτην; Pers. 1063. κατοίκισαι στρατόν.
131. δ'] Leg. θ'.
132. ἐκλιπὼν] Leg. ἐκλείπων.
139. μάραινε δευτέροις —] Qu. μάραινε τ' ἀπτέροις. —.
146. οἴχεται δ'] Leg. οἴχεταιί θ'.
159. Post λοβὸν ponatur plenum punctum.
161. βαρὺ τὸ —] Qu. βαρὺ τι —.
163. δίκας πλέον] Qu. δίκας πέρα. Ita etiam Heimsoeth, coll. Hesychio, qui πέρα per πλέον explicat. Cf. Pr. 30.
171. βρότεια] Epica forma pro βρότεια, ut τέλος pro τέλειος, etc.
174. κάμοί τε recte mss. ἐμοί τε Herm. καὶ τὸν] Qu. καί νιν, vel καὐτόν. Sed cf. 137.
177. ἐκ γένους] Qu. ἐγγενῆ.
183. μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων] Qu. μέλαν' ἀπάνθρωπόν τ'. (Cf. Pr. 20. τῷδ' ἀπάνθρωπῳ πάγω.) Vel μέλανα πνευμόνων.
184. Leg. ἄκρων τομαί (mutilationes).
189. καί] Qu. χοῦ (et ubi).

190. οἰκτισμὸν πολὺν] Qu. οἰκτιστὸν γόον.
 191. ἀπόπτυστοι] Qu. ἀποπτύστου.
 198. Leg. ἄναξ Ἄπολλον. Cf. ad Ag. 513.
 199. πέλει] Qu. πέλεις.
 200. εἰς τὸ πᾶν mss. εἰς τὸ πᾶν Wakef. Dind. Sed cf. 52. 83.
 ὡς mss. ὦν Wakef.
 201. τοσοῦτο] Malim τοσοῦτον.
 203. τί μή;] Leg. τί μήν; Cf. Ag. 672. Cho. 752. Suppl. 247.
 Aj. 668.
 211. ἦτις] Fort. ἦν τις. Post h. v. lacunam unius versus
 statuit Weil., cujus sensus fuerit, itaque nostrum non est
 eam persequi.
 212. οὐκ ἂν γένοιθ' ὀμναιμος] Qu. οὐκ ἂν γένοιθ' ἂν οὔτος.
 213. ἠρκέσω mss. εἰργάσω (fecisti) Wordsworth. Pal. Drake.
 Qu. ἄρα σοι.
 217. μόρσιμος] Aliud epithetum γαμήλιος significans requiri
 videtur.
 220. γενέσθαι] Qu. τίνεσθαι.
 222. ἐμφανῶς] Insigni modo. Fort. ἐντόνως. ἠσυχαιτέραν]
 I. e. πεπαιτέραν. Qu. οὔσαν ἠσύχην.
 226. πλέον] Leg. πλέω (πλείω).
 227. φῶτα κάκκυνηγέτης mss. Leg. φῶθ' ἄπερ (vel ὅπως)
 κυνηγέτης.
 231. καὶ κυνηγέτης Stanl. κάκκυνηγετῶ melius Erfurdt. Cf.
 Eur. Ion. 1422. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυνηγετεῖ πότμος; Qu. φῶθ'
 ὅπως (ἄπερ) κυναγέτης. Post μέτειμι enim requiritur, ni fallor,
 futurum.
 233. πέλει] Qu. ἴσως (vel αἰεί).
 234. εἶ] Leg. ἦν. σφ' ἐκῶν] Qu. σφέ τις.
 239. Qu. νομεύμασιν βοτῶν. Cf. 451. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ'
 ἀφιερῶμεθα | οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ἔντοῖς πόροις.
 243. Leg. τὸ σὸν, θεὰ, | αὐτοῦ φυλάσσων —. Nisi pro ἀνα-
 μενῶ malis καὶ μενῶ. ἀναμένω] Leg. ἀναμενῶ.
 244. ἐκφανές] Leg. ἐμφανές. Cf. Cho. 667. ἐμφανές τέκμαρ.
 247. πρὸς αἷμα] Aperte vitiosum. Leg. τόδ' αἷμα, vel τὼς
 (sic) αἷμα. ἐκμαστεύομεν] Qu. ἐκματεύομεν. Cf. Ag. 1094.
 256. τὸν] Qu. νιν.
 258. ὁ δ'] Scrib. ὁδ'. αὐτέ γ' οὖν] Qu. αὐτε νῦν.
 262. παπαῖ] Qu. πέπον (χαμαί).
 264. ἀπὸ ζῶντος] Qu. ἔτι ζῶντα.
 265. δὲ σοῦ] Praestat δέ σου.
 266. βοσκὰν πώματος] Fort. βοσκὰν ἐμὲ πιεῖν.
 268. ματροφόνου δύας] Leg. ματροφόνους δίκας.
 269. ὄψει δὲ κεῖ τις ἄλλος Sch. Qu. ὄψει δὲ χῶστις ἄλλος.
 270. ἀσεβοῦντες] Qu. ἀσεβῶν τι.

273. μέγας] Fort. δεινός. τῆς δίκης] Requiri videtur genitivus aliquis significans of his guilt.

275. δὲ] Leg. τε.

278. πολλοὺς καθ' ὄρους] Haec non intelligo. Tentabam ἕτερά τε πολλά.

280. Tollenda virgula post χερός.

281. δ' ἔκπλυτον] Leg. κᾶκπλυτον.

286. Post 275. transposuerit Th. Buckley sic, χρόνος — | κἀγὼ — | πολλοὺς —.

291. τε σύμμαχον] Qu. καὶ σύμμαχον.

294. κατηφερῆ] Imo κατωφερῆ. Cf. 369. βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.

307. καὶ χορὸν ἄψωμεν] Leg. ξὺν χορὸν ἄψωμεν, vel νῦν —.

311. ἄμα mss. ἀμά (nostra) recte Cant. ἀμά Weil.

312. ἠδόμεθ' mss. Leg. εὐχόμεθ'.

315. ἀσινῆς] Malim ἀσινῆ. Cf. Cho. 1018. ἀσινῆ βίον δια — ἀμείπει. Ag. 1341. ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι.

330. 342. παραφορὰ] Leg. παράφορος. φρενοδαλῆς] Leg. φρενοβλαβῆς. Requiritur enim brevis penultima, quae in φρενοδαλῆς longa est.

338. ξυμπατῶσιν] Qu. λὰξ πατῶσιν. μάταιοι] Fort. ματαίοις.

339. τοῖς] Qu. τοῖσδ'.

353. ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθη mss. ἄμοιρος μούνα ἐτύχθη Dind., ejecto glossemate ἄκληρος, addito vero quod sensus postulat μούνα. Correctio necessaria.

357. Fort. ὡς διόμεναι aut ἐκδιόμεναι.

358. Qu. κρατερόν ὄντα περ ὄμως.

360. σπενδόμεναι mss. σπενδομένα (om. δὲ post θεῶν) Drake. Qu. σπενδομένα — τάσδε μερίμνας, vel σπεύδομαι οὖν ἀφελεῖν —.

361. Fort. θεῶν καὶ ἄδειαν.

365. Ζεὺς γ'] Qu. Ζεὺς δ'. αἱματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος mss. αἱματοφύρτον πᾶν ἔθνος Dind. in Lex. p. 422.

367. γὰρ οὖν ἀλομένα] Qu. γὰρ εἰσαλομένα. δόξαι τ'] Qu. δόξαι δ'. ὑπ' αἰθέρι] Qu. ἀν' αἰθέρα. σεμναί] Fort. σεμνῶν.

ἄτιμοι] An ἄϊστοι? Cf. Ag. 465. ἐν δ' ἄϊστοις τελέθοντος —.

368. ἡμετέραις] Leg. ἀμετέραις. Qu. μάλα δ' ἐγὼ ἵναλαμένα.

369. βαρυπεσῆ] Annon βαρυπετιῆ? Sic προπετιῆς, εὐπετιῆς, χαμαιπετιῆς, δακρυοπετιῆς (Snppl. 112), etc.

374. τακόμεναι] Qu. ἱπτάμεναι. κατὰ γᾶν] Leg. κατὰ γᾶς. μινύθουσιν] Cf. Sept. 920. Qu. φθινύθουσιν.

377. τόδ'] Leg. τόθ'. ὑπ' ἄφροσι λύμα] Leg. ὑπ' ἄφροσος ἄτας.

378. μύσος] An μύσους?

380. αὐδᾶται] Suspectum. Qu. ἐκχεῖται (pro ἐκχεῖ?). Saepius tamen apud nostrum αὐδᾶσθαι pro αὐδᾶν usurpatur.

381. πολύστονος] Qu. πολύρροθος. εὐμήχανοι] Leg. εὐμάχανοι. Cf. 561. ἀμαχάνοις.

383. τε μνήμονες] Leg. τε μνάμονες aut εὐμνάμονες. Sic ἀναλίω 627.

384. δυσπαρήγοροι] Fort. δυσπαράγοροι. παρηγορίαις est Ag. 95, sed in anapaestis.

385. λέχη] Annon λάχη? Cf. 310.

387. ἀνηλίω] Leg. ἀναλίω. Cf. 627.

389. ὄμως] Leg. ὄμῶς.

392. ἐπὶ] Qu. ἔτι (cum Herm.).

395. ὑπὸ χθόνα τάξιν] Qu. ὑπὸ χθονὸς αἴσαν (vel οἶκον coll. 417.).

399. ἦν δῆτ'] Qu. ἦν δὴ γ', vel ἦν τῶν. Parum convenit hic particula δῆτα. Post ξένω plene distinguendum.

402. τόκοις] Qu. τέκνοις.

408. Post ἔστε plene interpungendum.

410. ὑμᾶς θ' ὁμοίας] Leg. ὑμῖν θ' ὁμοίαις.

413. ἄμορφον recte mss. ἄμορφον Rob. Herm. etc. Qu. ἄμεμφον (sensu activo). Cf. 475. τοὺς πέλας] τὸν πέλας Heath. etc. Recte, nisi potius ἀμόρφους corrigendum.

414. πρόσω δικαίων] Qu. πρόσω δίκης ἔστ' (aut τοῦτ'). ἦδ' M. ἦδ' F. V.

427. τοσοῦτο] Qu. τοσοῦτον.

429. θέλει] Malim θέλοι.

430. δικαίως] Qu. δίκαια, vel δίκαιος.

431. τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει] Qu. τῶν σοφῶν γὰρ οὐν πέλει (vel τις εἶ). Ita etiam Pal.

433. κρῖνε δ'] Leg. κρῖνέ τ'.

435. ἀξίαν ἐπαξίων] Leg. ἀξίαν ἐξ ἀξίων. Sic πονηρὸς ἐκ πονηρῶν Arist. Eq. 336.

440. ἀμῆς] Scrib. ἀμῆς.

445. ἔχει mss. ἔχων Wieseler. ἔχων Karsten ad Ag. p. 147.

446. ἐφεζομένη mss. ἐφεζόμην Wieseler. ἐφήμενος Karst. πρὸς χειρὶ] Qu. ἐν χειρὶ.

452. καὶ βοτοῖσι] Fort. κάμπόροισι. ὄντοῖς πόροις] Annon ὄντοῖς ποτοῖς?

453. λέγω] Qu. εἶω, vel βαλῶ.

457. τρῶ ι αν mss. Τροίαν vulg. πρώαν Mein. πρώην melius Davies, qui Homeri illud τὸν σὺν πρώην κτεῖνας (Il. ω'. 500.) respici putat. Vera proculdubio est emendatio πρώην (sc. octo annis ante). Cf. 738. ἐλθεῖν ἐς Ἴλιου πόλιν.

461. κρύψασ'] Fort. ἐλοῦσ' vel λαβοῦσ'.

465. κοινῇ] Fort. καὶ δῆ. ἐπαίτιος] Qu. μεταίτιος. Cf. Ag. 811. Cho. 100. 134.

467. ἐπαιτίους] Qu. μεταίτιους vel potius πατροκτόνους.

469. πράξας γὰρ ἐν σοὶ] Justo audacior conjectura foret ἂν δ' ἂν σὺ κρίνης —, ut et altera πράξας γὰρ οὖν σε —. ἐν σοὶ] Malim ἐν σοι. τάδ' αἰνέσω] Qu. τὰ σ' αἰνέσω.

470. Qu. ἢ κατ' ἀνθρώπων τόδε | ὀρθῶς δικάζειν. (Cf. Soph. Trach. 1018.) Vel ἢ κατ' ἀνθρώπων τινὰ | βροτῶν (vel ὀρθῶς) δικάζειν. Vel ἢ τιν' ἰσχύειν τόδε —. Vel ἢ τινα σθένειν τόδε —.

475. ὁμως δ'] Qu. ἐγὼ δ' (ita etiam Hart.), vel ἐμοῖς. αἰροῦμαι] Qu. αὐδῶμαι (I pronounce).

476. εὐπέμπειλον] Fort. εὐπόμπιμον (aut ἐκπ.). Cf. 481.

477. πράγματος] Leg. κρίματος. Cf.

478. ἐκ φρονημάτων] Qu. ἐκγενήσεται —, vel ἐκγεννήσεται, vel ἐκγεννᾶν φιλεῖ, vel ἐξ αὐτῶν μενεῖ, vel ἐκ φρενῶν κτίσει | πέδῳ πεσῶν ἄφερτον αἰανῆ νόσον. Desideratur enim futurum aliquod.

480. Post ἐστὶν virgula distinguendum.

481. πέμπειν δὲ δυσπήματ' ἀμηχάνως ἐμοὶ mss. Leg. πέμπειν τ' ἀμηνίτως ἀμηχάνως ἔχω (vel ἀμήχαν' ἔστ' ἐμοί). Qu. δυσχερῆ 'στ' —, vel πέμπειν τε τάσδ' ἐμοὶ γ' ἀμηχάνως ἔχει, vel πέμπειν τε τάσδε πημάτων ἀρχὴν ἔχει. ἐμοί] ἔχει Bentl. Cf. Cho. 407. ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμαχάνως ἔχοντα.

484. θεσμὸν τὸν —] Qu. τὸν θεσμὸν —, vel θεσμόν τιν' —.

488. Post 482. transponit Davies. ἤξω] Requiritur verbum κελεύσω significans. Fort. τάξω vel στήσω.

489. ὄρκω περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσὶν mss. Qu. ὄρκον διδοῦσα μηδὲν ἔκδικον κρινεῖν.

490. καταστροφαὶ] μεταστροφαὶ probabiliter Mein. νέων θεσμίων] Fort. παλαιῶν νόμων. Cf. 778. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιούς νόμους καθιππάσασθε. 808.

491. δίκαι] Leg. βία. Cf. 555.

495. πάντας — βροτούς] Qu. πολλούς — βροτῶν.

497. ἔτυμα] Suspectum. Fort. ἔτερα. προσμένει] προσνεμεῖ Weil.

499. βροτοσκόπων] Qu. βροτοφθόρων.

502. ἐφήσω] Qu. ἐφήσων.

505. ὑπόδοσιν] Qu. ἀπόλυσιν.

506. ἄκεά τ'] Leg. ἄκεα δ'. παρηγορεῖ] Qu. κατηγορεῖ. Sed futurum aliquod requiri videtur significans ζητήσεται. Fort. ματεύσεται aut βοάσεται.

509. τετυμμένος] Qu. πεπληγμένος.

511. τ'] Leg. δ'. ᾧ δίκαι τ', ᾧ θρόνοι τ'] Leg. ᾧ δίκαι τε θρόνοι τ'.

512. ταῦτα] Qu. τόνδε.

514. τεκοῦσα] Qu. τεκνοῦσα. V. Soph. Tr. 308.

515. πίτνει] Qu. πίτνοι.

516. τὸ δεινὸν εὖ] Leg. τὸ δειματοῦν. Cf. ad 698.
520. ὑπὸ στένει] Qu. ὑπαὶ δέους.
521. ἐν φάει] Leg. ἔνδοθεν?
523. ἀνατρέφων] Qu. δέος (φόβον) τρέφων.
524. καρδίας] Qu. καρδία.
525. βροτός θ'] Qu. βροτοῖς aut βροτῶν.
530. ἄλλ' ἄλλα δ'] Qu. ἄλλα -δ' ἄλλ'.
535. πάμφιλος] Qu. παμφιλής.
540. λὰξ ἀτίσης] De λὰξ πατήσης cogitabam. Sic Eum. 110. καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὄρω πατούμενα. Sed vetat metrum.
550. θεῶν] Qu. φόβου. Anglice, without the pressure of fear.
553. τὸν ἀντίτολμον] Leg. τὸν παντότολμον. Cf. 637. τοῦ παντοσέμνου. Qu. τὸν παντότολμον δὲ καὶ παραιβάταν | τὰ πολλὰ παντόφυρτά φαμ' ἄνευ δίκας etc.
554. ἄγοντα] Suspectum.
562. Qu. μαχόμενον (vel παλαίοντ'), vel δύαισι ληφθέντ'.
564. Cf. Plat. Resp. VIII. 533 A. ἐξαίφνης πταίσας ὥσπερ πρὸς ἔρματι τῇ πόλει.
565. ἄκλαυστος] Leg. ἄκλαυτος.
566. ἄϊστος M. Leg. ἀστοῖς aut ἀστῶν. Cf. 691. σέβας ἀστῶν. 697. 708. Ag. 1411. μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς (ἔσει). κατεργάθου] Vitiosum, ni fallor. Requiritur videtur verbum συνάθροιζε significans. Fort. ξυνάλισον.
567. εἴτ' οὖν πέλει —] Qu. εἰς τὴν πόλιν —. διατόρος ἢ Τυρσηνική] Leg. καὶ διατόρος Τυρσηνική.
571. σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν] Qu. σιγᾶν προσήκει καὶ μαθεῖν —, vel σιγᾶν ἄνωγεν, ὡς μαθεῖν —.
575. Post πράγματος interrogandi nota ponenda est.
576. καὶ μαρτυρήσων] Qu. ἐκμαρτυρήσων (vel συμμ.). Sed cf. 609. νόμῳ] Qu. ξένος aut φίλος.
579. αὐτός] Leg. αὐτός.
581. ἐπίστα] Qu. ἄριστα. κύρωσον] Qu. κυρῶσαι. Cf. 639.
587. κατέκτονας] Malim κατέκτανες. Cf. 591. 602. 605. 610.
588. τούτου δ'] Leg. τούτου γ'.
590. κειμένῳ] Leg. κειμένου. Nisi corrigendum potius τόνδ' ἐπηύχης (ἐπήυσης) λόγον.
592. πρὸς δέρον τεμών] πρὸς δέρον (vel δέρον) βαλὼν Herw.
596. καὶ δεῦρό γ' αἶ] Leg. καὶ δεῦρ' αἶ γε.
598. ἀρωγὰς] Malim aut ἀρωγὰν (Cho. 477. πέμπει' ἀρωγὴν. Suppl. 774.) aut ἀρωγούς (Cho. 376. τῶν μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη. 726.). Fort. ἀρωγὰς (om. δ'). πέμπει] Leg. πέμπει, ut in schol.
599. πέπεισθι] Formatum volunt ut ἴσθι, κέκλυθι, ἄνωχθι, κέκραχθι, etc. Qu. πείσθητι aut πέπεισο.

603. Qu. οὐ γὰρ σὺ μὲν ζῆς —;
611. ὥσπερ ἐστίν] Qu. οὖν τόδ' ἔργον.
612. δικαίως] Qu. δίκαιον.
613. τὸ δὴ μοι] Leg. τόδ' ἤδη, vel τόδ' αἶμα.
615. μάντις δ' ὦν mss. μάντις ὦν δ' Canter. Idem vitium Suppl. 925.
618. δ] Malim ᾄ. κελεύσει mss. Leg. 'κέλευσε.
619. μαθεῖν] Qu. σθένει. Cf. 679. ἠκούσαθ' ὡς ἠκούσατ'. Vel μάθε. Cf. 657.
620. βουλῇ πιφαύσκω δ' ὑμῶν] Mirum est epicam lyricamque formam ὑμμε praesertim in trimetro usurpari (legitur semel apud Sophoclem in cantico Ant. 846.). Nusquam alibi legitur apud tragicos. Praeterea offendit particulae δὲ parum elegans collocatio. Quare suspicioni locus est versum non immunem erroris esse. Tentabam βουλῇ δ' ἐπαινω πάντ' ἐπισπέσθαι πατρός. Talem versum scripsisse Aeschylum aegre crediderim. πιφαύσκω] πιφαύσκειν alibi apud nostrum significat ostendere, indicare, non (ut hic) edicere, jubere. ὑμῶν,] Qu. ὑμ'. Cf. Soph. Ant. 846.
624. μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν] Qu. μητρὸς μηδαμῶς ὄραν ἔχειν. μητρὸς] Qu. μητρί.
627. θουρίοις] Qu. θουρίου.
629. οἳ τ' ἐφημένοι] Leg. οἳ θ' ἠρημένοι aut saltem οἳ θ' ἄμ' ἤμενοι.
632. τὰ πλείστ' ἄμεινον] Qu. ἄριστ' ἀνελθόντ'. εὐφροσιν] Qu. εὐφρόνως.
633. δροίτη] Qu. δροίτης.
634. ἐν δ'] Leg. ἐν τ'. περέσκηνωσεν M. Qu. περισκηνώσεν. Cf. Ag. 1147. περίβαλον. Sed in senario offendit augmenti omissio, quare praestat apographi lectio παρεσκήνωσεν. Cf. Cho. 999. νεκροῦ ποδένδυτον | δροίτης κατασκήνωμα (integumentum).
638. ταύτην τοιαύτην δ' —] Qu. ταύτην δὲ τοιάνδ' —, vel ταύτην δὲ ῥῆσιν. Vix enim εἶπον significare potest delineavi.
640. μόρον] Annon μόρον? προτιμᾶν cum genitivo jungitur Ag. 1672. Eur. Alc. 675. et alibi. Cf. ad 739.
642. ταῦτα τούτοις] Leg. ταῦτ' ἐκείνοις.
649. οὐκ ἐποίησεν] Vix sanum. Leg. οὐποτ' ὤπασεν.
652. Qu. πῶς γὰρ ἀποφεύγειν τόνδ' —; Aliud enim est φεύγειν, aliud ἀποφεύγειν. τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὄρα] Leg. τοῦδ' ὑπερδικεῖς; ὄρα. Post ὑπερδικεῖς interrogandum.
655. χρώμενος τοῖς δημίοις] Malim δημίοισι χρώμενος.
658. κεκλήμενου] Leg. κεκλήμενη.
661. οἷσι] Qu. ἔνθα.
665. οὐδ'] Qu. οὐκ. ἐν σκότοις] Fort. ἐν σκότῳ τῷ (τῆς) νηδύος.
667. ἐπίσταμαι] Qu. ὑπεσχόμην.

671. καὶ τόνδ'] Qu. αὐτόν τ'.
672. αἰανῶς] Qu. εἰς αἰεί.
673. τῶνδε] Qu. ταῦτα.
677. μένω] Quidni μένομεν?
679. ἐν δὲ καρδία] Qu. ἐκ δὲ καρδίας.
680. αἰδεῖσθε, ξένοι] Malim αἰδεῖσθ', ᾧ ξένοι. In v. 748. omittitur ᾧ propter metrum.
681. ἀπικὸς mss. ἀστικὸς Herm.
683. Αἰγείω στρατῶ] Qu. Αἰγείων στρατῶ.
689. Ἄρει δ'] Qu. Ἄρει τ'.
692. τό τ' ἡμαρ] Leg. κατ' ἡμαρ.
693. μὴ 'πικαινούντων] Leg. μὴ τι καινούντων. Cf. Thuc. I. 71. etc.
697. περιστέλλουσι] περιστέλλουσα (investing them with) frustra Porson.
698. τὸ δεινὸν πᾶν] Qu. τὸ δειματοῦν. Cf. ad 517.
701. ἔρουμα τε] Fort. ἔρουμά τι.
709. αἶρειν] Scrib. αἰρεῖν.
710. αἰδουμένοις M. αἰδουμένους Cant. Herm.
714. ταρβεῖν] An σέβειν?
716. μένων] νέμων Herm. prob. Dind. Leg. λέγων.
723. τοιαῦτ' ἔδρασας recte mss. Dav. al. τοιαῦτα δράσας Herm.
724. παλαιὰς δαίμονας mss. παλαιὰς διανομὰς schol. Eur. Alc. 28. unde παλαιὰν διανομὴν Dind.
726. χῶτε δεόμενος τύχοι] Qu. κῆν τι δεόμενος τύχη.
728. παρηπάτησας mss. παρηπάφησας Davies.
730. οὐδὲν] Leg. οὐκέτ'. τὸν ἰόν] Qu. σὸν ἰόν.
735. ἐγὼ] Fort. ἐμήν.
738. δ'] Leg. τ'.
739. μόρον] Qu. μόρου. Cf. ad 640.
747. τιμὰς νέμειν] Qu. τιμὰς ἔχειν. Cf. Eum. 228.
752. ἀνήρ] Malim ἀνήρ.
755. καὶ γῆς] Qu. γαίας.
757. ἀργεῖος ἀνήρ mss. Leg. ἄρχει (ἦκει) τ' Ὀρέστης. Tentabam etiam ἄφορος ἀνήρ, sed requiri videtur ipsum nomen proprium Ὀρέστης. χρήμασιν] Imo δώμασιν.
761. με] Qu. σφε.
765. μήτοι] Qu. μήποτε.
768. τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι] Qu. τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας.
769. ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις] Leg. ἀμηχάνους παρέξομεν δυσπραξίας. Causa turbarum fuerit παρέξομεν in πράξομεν depravatam. Vel ἀμηχάνοις ταράξομεν —.
770. ἀθύμους] Requiritur, ni fallor, epithetum ἀναισίους (infaustos, Angl. unlucky) significans.
771. πόνος] Qu. πόνου (πόνων), vel ποτέ.

772. ὀρθουμένων] Leg. ὀρθουμένοις.
774. ἔσμεν] Sensus requirit ἔσόμεθ'. εὐμενέστεροι] Qu. εὐμενέστατοι vel εὐμενεῖς αἰεί.
775. καὶ] Fort. χά. Tollatur punctum post λέως vulgo positum. Post h. v. fortasse lacuna indicanda est.
776. πάλαισμ' ἄφνικτον] Fort. πάλαισμ' ἄφερτον, vel πάλαισμα δ' αἰεί. ἔχοις] Qu. ἔχων.
780. δυσοίστα] A δυσοίζω. Qu. δύσοιστος.
781. ἐν γᾶ] Qu. καὶ γᾶ.
782. ἀντιπενθῆ] Leg. ἀκροπενθῆ. Cf. ad Pers. 135. ἀκροπενθεῖς (sic M.).
785. ὦ δίκαι] Leg. ἐν δίκαι.
788. στενάζω;] Qu. τί δράσω (vel φάσκω);
789. 819. γένωμαι] γελῶμαι Tyrwhitt. prob. Dind. Qu. τί μῶμαι (subj.); Vel γενομένα (— — — —). Cf. 790. τί γένωμαι; legitur Sept. 297. Qu. γοῶμαι;
791. μεγάλα τοι] Leg. μεγάλα δή.
798. ὁ μαρτυρῶν] Qu. συμμαρτυρῶν.
799. αὐτός] Scrib. αὐτός.
800. δέ τοι —] Qu. δὲ τῆ —, vel δὲ πρὸς —, vel ὑμεῖς δὲ μὴ 'πὶ τήνδε γῆν —. Cf. 830.
801. Verba μὴ θυμοῦσθε — τεύχητ' fortasse ejicienda sunt. σκήψησθε] Leg. σκήψητε.
802. δαιμόνων] Leg. καρδίας. Cf. 783. ἰὸν — μεθεῖσα καρδίας σταλαγμόν.
803. αἰχμὰς] αὐχμοὺς Scal. Mendosum videtur. Fort. ἄχνης aut ἀγρίους.
805. ἐνδίκου χθονός] Leg. ἐν μυχοῖς χθονός (cf. 838.), vel ἐν τῆδε χθονί.
824. μηδ' ὑπερθύμως] Fort. μηδὲ περιθύμως. Cf. Cho. 40.
825. στήσητε] Qu. κτίσητε. Sed cf. Soph. Oed. C. 1041. πρὶν ἂν σε τῶν σῶν κυρίον στήσω τέκνων. δύσκηλον] Fort. δυσθαλῆ.
826. Post καὶ ponatur virgula.
827. καὶ κληῖδας] Qu. τὰς κληῖδας. Nisi sensus est etiam claves. δωμάτων] Qu. δώματος. Cf. ad prox. v.
828. ἐν ᾧ] Leg. ἐν οἷς. Nisi pro δωμάτων reponendum, quod probabile videtur, δώματος (the chamber).
830. ἐκβάλης ἐπὶ χθόνα] Leg. ἐκβάλης ἔπη χθονί.
831. φέροντα] Fort. τιθέντα (causing).
- 832 sq. Distingue sic, κοίμα — μένος, | ὡς — ἐμοί· | πολλῆς δὲ —.
832. κελαινοῦ κύματος] Qu. κελαινοῦ δ' ἧπατος.
835. πρὸ παιδων] Suspectum.

838. *κατά τε γᾶν*] Leg. *κατά τε γᾶς*. *οἰκεῖν*] *οἰχνεῖν* Herm.
845. Qu. *ἀπὸ γάρ με τιμὰν δαναιὰν* (*τιμὰς δαναιὰς*) *θεοὶ* —. *θεῶν*] Qu. *θεᾶν*.
846. *δυσπάλαμοι* — *δόλοι*] Fort. *δυσπαλάμοις* — *δόλοις*. *παρ' οὐδὲν ἦραν*] Verba corrupta. Verbum unum aliquod postulari videtur significans privarunt. Fort. *δυσπάλαμοί γ' ἀπεστέρησαν*.*
849. *κάρτ' εἶ*] Qu. *πολλῶ*.
857. *οὔποτε σχέθους*] Leg. *οὔποτ' ἄν σχέθους*.
860. *ἐμμανεῖς*] *ἐμμανῆς* Thiersch. Qu. *ἐμμανῶν*.
861. *μηδ'*] Leg. *μήτ'*.
866. *λέγω*] Qu. *θέλω* aut *φιλῶ*.
885. *ἀγνόν*] Leg. *ἀγνῆς*. Angl. if you have any respect (regard) for Persuasion (persuasive powers).
886. *γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον*] Qu. *γλώσσης τ' ἐμῆς μείλιγμάτων θελκτηρίων*.
887. *σὺ δ' οὖν μένοις ἄν*] Leg. *σὺ τᾶν μένοις ἄν*.
888. *οὔτ' ἄν* M. Leg. *οὐκ ἄν*.
889. *μῆνιν τιν'*] Qu. *ἢ μῆνιν*.
890. *ἔξεστι*] *ἔνεστι* Mein.
892. *ἔχειν*] Leg. *ἔξειν*.
897. *συμφορὰς*] Scrib. *ξυμφορὰς*.
898. *ἔξεστιν γάρ μοι*] Vix sanum. Qu. *εἴωθα γάρ τοι* —, vel *ἔθος τι γάρ μοι* —.
901. *κατὰ χθόν' οὔσ'*] *κατᾶσον οὔς* Weil. Dav., coll. Hesych. *κατᾶσαι· κατακηλῆσαι. et κατησάτην· κατεκηλησάτην*. Qu. *φίλησον*.
903. Recte se habet *νίκης*. Cf. Sept. 716. *νίκη γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶ θεός*.
904. *καὶ ταῦτα*] Qu. *τοιαῦτα* vel *ἅπαντα*.
906. *εὐηλίως*] Qu. *εὐηνέμως* (gently).
907. *ἐπίρρυτον*] Fort. *ἐπισσύτους*. Cf. 924.
910. *τῶν δυσσεβούντων*] Malim *τῶν εὐσεβούντων*. *ἐκφορωτέρα πέλοις*] Qu. *ἐκφορὰ τεία* (*ἔτεία*) *πέλοι*, vel *ἐκφορος βροτῶν πέλοις*.
912. *τῶνδ' ἀπένθητον*] Qu. *τῶνδ' ἀπήμαντον*, vel *τῶνδ' ἀπόρθητον*, vel *τῶν τε σωφρόνων*.
913. *τοιαῦτα σοῦσι*] Qu. *τοιαῦτα ταῦτα*. Post *ταῦτα tollendum punctum*.
915. *ἀσύνικον*] Qu. *ἐχθρόνικον*. *τιμᾶν*] Qu. *εἶναι, πέλειν, κλύειν, πρέπειν, aut μένειν*.
918. *τὰν καὶ*] Qu. *τάνπερ*, nisi *καὶ* valet etiam.
921. *ἄτ'*] Qu. *τᾶδ'*. Cf. 978.
924. *ἐπισσύτους* mss. *ἐπιρρύτους* Mein. Recte. Cf. 907. *τύχας*] Qu. *γονὰς* aut *τροφὰς*.
925. *ἐξαμβρόσαι* M. Fort. *ἐξαμβρούξαι*.

932. βαρεῶν] βαρέων mss. Leg. βαρεᾶν. (Epica forma βαρεῶν pro βαρειῶν, ut τέλος pro τέλειος, τελοῦν pro τελειοῦν, βρότεος pro βρότειος (171.), etc.) ἰλαρῶν (?) Weil. Malim ἰλέων.
933. πληγαί] Leg. πλαγαί. Supplendum forsā (vιν ἔχουσιν).
935. σιγῶν M. σιγῶν (δ') Musgr. Qu. σιγῶν τ'.
940. φλογμοί τ'] Leg. φλογμοί δ'.
941. ὄρον τόπων] Suspectum τόπων.
944. μῆλά τ'] Leg. μῆλα δ'. εὐθνεοῦντα] Qu. εὐθνεοῦσα (γα̃). Πάν] Qu. Γᾶ.
946. γόνος ~ -] Qu. γόνος (πρόπας, vel δὲ πᾶς).
950. ἀκούετε] ἀκούεις Mein. πόλεως] χώρας malit Weil.
952. ὑπὸ γαῖαν] Leg. ὑπὸ γαίας.
953. περὶ τ'] Leg. παρὰ τ'. Cf. 930. τὰ κατ' ἀνθρώπους. φανερῶς] φανερῶν Eur. Qu. ὡς, vel φανερούς, vel φανεροῖς? διαπράσσουσιν] Qu. διέπουσιν αἰεί (cf. 931), vel ἐπικρανομένα (969.), vel διαφαινομένα.
955. ἀμβλωπὸν] Fort. ἄπληστον. Cf. 976. ἄπληστον κακῶν — στάσιν. παρέχουσαι] Leg. παρέχουσα.
957. τύχας] Leg. μάχας.
958. νεανίδων τ' ἐπηράτων] Qu. νεάνισίν τ' ἐπηράτοις.
959. τ'] Leg. δ'.
960. κύρι' ἔχοντες] Leg. κῦρος (vel τέρματ') ἔχοντες (ἔχουσαι?).
969. ἐπικρανομένων] Qu. ἐπικρανοουσῶν. Nisi pro τάδε τοι corrigendum τούτων v. 968.
971. ἐπωπᾶ] Qu. ἐπόπα (propter ἐκράτησε 973), vel ἔδωκεν, vel ἔθελξεν. Cf. 886.
983. ἀντιδιδοῖεν] Sc. οἱ πολῖται (980. 991.). Qu. ἀντιδιδοῖ τις.
985. κοινοφιλεῖ M. (ω ex o fecit m.) κοινοφιλεῖ Herm. Qu. κοινοφιλεῖ, vel κοινὰ φιλεῖν.
986. καὶ στυγεῖν] Fort. κάστυγεῖ (odii experti).
989. εὐρίσκεις] Leg. εὐρίσκω.
995. πάντως διάγοντες] Leg. πάντως διέποντες. Fort. πάντεσσιν ἔχοντες.
996. αἰσιμίαισι] Qu. ἀφθονίαισι. Cf. Fr. 198. βίοτον ἀφθονον. Fr. 68. Sic προνοίαισι (pro προνοία) Ag. 683.
1003. προτέραν] Qu. πρότερον.
1008. κατέχειν] Leg. ἀπέχειν. Nisi pro χώρας malis χώρα.
1014. ἐπιδιπλοῖζω] Leg. ἐπανδιπλοῖζω.
1021. αἰνῶ τε μύθους] Fort. αἰνῶ μὲν ὑμᾶς (et πέμψω δὲ 1022.).
1023. κάτω χθονός] Qu. κατὰ χθονός.
1026. ἐξίκοιτ' ἄν] Qu. ὦδ' ἴκοιτ' ἄν, vel ἐξελήλυθ'.
1028. ἐνδυτοῖς] Leg. ἐνδυτῶν. Qu. ποικίλοις vel ποικίλοις τ'.
1029. τιμᾶτε] Qu. πρόβατε.

1031. εὐάνδροισι συμφοραῖς] Haec non intelligo.
 1032. βᾶτ' ἐν δόμῳ mss. βᾶτε δόμῳ Herm. βᾶτε δόμον conj.
 Drake. Qu. βᾶτε δόμους.
 1037. περίσεται τύχα τε] Qu. περίσεται ἔσεσθε.
 1040. ἴλαοι] Qu. ἴλεω. καὶ] Qu. νῦν. εὐθύφρονες γὰρ]
 Qu. εὐφρονες αἶα, vel καὶ εὐφρονέουσαι.
 1041. στήσω] Fort. κτίσω. Sed cf. 825.
 1043. 1047. ἐπὶ μολπαῖς] Fort. μετὰ μολπῶν, aut ὑπὸ μολ-
 παῖς (coll. 1034.).
 1044. ἐς τὸ πᾶν mss. εἰσὸπιν optime Linw. Drake. ἐνδαι-
 δες M. Qu. ἐν δαισίν (in epulis). οἴκων] ἴτων Linw. Drake.
 Distingue sic, — ἴτων | Παλλάδος ἀστοῖς Ζεὺς —.
 1046. συγκατέβα] Leg. συγκατέβαν. Cf. Cho. 727. νῦν γὰρ
 ἀκμάζει Πειθῶ δολίαν ξυγκαταβῆναι. Qu. συγκατέκραναν.

FRAGMENTA

(secundum ed. Dind. V. corr. Lond. 1869.).

- 4b. ἐξαστῆρες χειρούμενοι] ἐξαστῆρσιν ἐξαιρούμενοι conj.
 Dind. Qu. — ἐξαντλούμενοι.
 16. χλῆδον] Cf. Dem. p. 1278, 5. τὸν χλῆδον ἐμβαλὼν ἐς τὴν
 ὁδόν. p. 1279, 12.
 22b. τιν' ἀρχάν] Qu. τὸν ἀρχόν.
 39. ἀγὼν γὰρ —] Cf. Adesp. 242. ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος
 ἀθλητοῦ μένει | ἀλκήν.
 41. μήλων — βοσκὰς] Cf. Eum. 266. βοσκὰν πάματος δυσπότου.
 παραίτιος] Leg. παραίτια, ut in Cho. 910. ἡ Μοῖρα τούτων, ᾧ
 τέκνον, παραίτια.
 47. ὄψις] ὄσφῦς M. Schmidt.
 52. Διὸς — λίβα] Haec spectant, ni fallor, ad Ag. 1387. τρί-
 τὴν ἐπενδίδωμι τοῦ κατὰ χθονὸς | Διὸς νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν
 χάριν.
 55, 3. τόρνον κάματον] Cf. Herod. IV. 36. 3. ἐοῦσαν (τὴν γῆν)
 κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόρνον. δακτυλόδεικτον] Cf. Ag. 1332.
 58. ἐφημένῃ τάφον] Leg. — τάφω. Cf. Cho. 501. Ag. 1217.
 Eum. 629. Conferri non debet Eum. 409.
 64b. τε Λυδίας] Leg. ἐκ (aut γε) Λυδίας.
 65a. χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον] Cf. Cho. 105. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ'
 ἔχοις ὑπέρτερον.
 93. ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ] Qu. ὄρνιθά νυν
 (vel νῦν) —.

103. ἀτίσεις] Correpta media. I. q. ἀτιμάσεις. Cf. Sept. 441. θεοὺς ἀτίζων. Suppl. 733. Eum. 540.

111. πυρσοκόρσου λέοντος] Cf. Pers. 316. πυρσὴν — γενειάδα. Cho. 282. λευκὰς δὲ κόρσας (i. e. canos crines) τῆδ' ἐπαντέλλειν νόσω.

114, 2. βρίθεται] Cf. Eur. Fr. 467. τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται; Pher. Fr. 190. Hom. Il. θ'. 306. μήκων καρπῷ βριθομένη etc. Hes. Scut. 290. 295. 300. Bacchyl. 13. Theocr. XII. 23.

121. δήλημα] Cf. Cho. 1002. φηλήτης ἀνὴρ, | ξένων ἀπαιόλημα.

134. σέβας — ἀγνόν] Cf. Eum. 885. ἀγνόν — πειθοῦς σέβας. Soph. Oed. R. 830. Phil. 1289. Eur. Cycl. 576.

137. φαρμάκων πολὺς πόνος] Cf. Pers. 751. πολὺς πλούτου πόνος.

• 155. Cf. Eum. 715. ἀλλ' αἵματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις.

158. ἐφημένη τάφον] Cf. Eum. 409. βρέτας τε τοῦμόν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ.

179, 4. πληγεῖσ'] ῥαγεῖσ' Schn. Reponendum, ni fallor, πεσοῦσ'.

5. πνέουσ' ἐμοί] Scrib. πνεουσά μοι.

181. στρατάρχας] Cf. Herod. III. 157. 6. στρατάρχης (στρατιάρχης al.).

196, 16. ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' οἴκτερεῖ πατήρ (gl. ὁ Ζεὺς) Cobet. prob. Dind.

201. τοῦτο] ποῦ τὸ Herm. Malim δεῦρο (huc veni).

211. ἄελπτοι] Hesychii glossam ad Agamemnona, ejusdem tetralogiae fabulam (v. 141), spectare putat C. Todt.

225. ἐγκατιλλώψας] Cf. Eum. 113. ὑμῖν ἐγκατιλλώψας.

233. στέφανον ἀρχαῖον] ἀρχαῖον στέφος Weil., coll. Athen. p. 673. Cf. Soph. Oed. C. 683. νάρκισσος, ἀρχαῖον στεφάνωμα.

238. Cf. Ag. 795. ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων | οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς | τὰ δοκοῦντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας | ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.

239. διημάθνηνον] Cf. Ag. 824. πόλιν διημάθνηνεν Ἀργεῖον δάκος.

251. ἐρρυσίας οἶον vulg. ἐρρυσιάζον (vi prehendebant) Symmons Praef. Ag. XIV., coll. Ion. 523. ἄψομαι, κοῦ ῥυσιάζω. Aesch. Suppl. 420. μηδ' ἴδης μ' ἐξ ἐδρᾶν πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν. 605. ἀρρυσιάστους.

257, 1. εἰ θέλεις] Qu. εἴτε λῆς, vel εἴτ' ἔχεις. De particulis εἰ — εἴτε cf. Cho. 768. Eum. 468. 612. 2. ὁ γοῦν] εἴτ' οὖν Herm. Recte, ut videtur. 5. κότον] Leg. φόνον.

259. πεπαίτερος] Confer Ag. 1365. πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.

280, 1. μάκιστον σέλας] Cf. Ag. 289. τὸ χρυσοφεγγές — σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπάς. (Qui locus corruptus est.) Qu. καὶ μὴ κάμινος σχῆ τὸ μάκιστον σέλας.

281. Cave ne *ἕως Aeschyli esse putes*. Plato *ἕως pro ἑμὰς substituisset videtur*. *παιῶν' ἐπηνημήσεν*] Cf. Pers. 620. *ὕμνους ἐπευφημεῖτε*.

282. *δράσαντι γάρ τοι —*] Leg. *δράσαντι γάρ τι —*. Cf. Soph. 209. *τὸν δρῶντα (τῷ δρῶντι?) γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται*. Qu. *τῷ δρῶντι γάρ τι —*.

288. *κάτοπτρον εἶδους*] Cf. Ag. 839. *ὀμίλιας κάτοπτρον*.

292. Cf. Ag. 584. *ἀεὶ γὰρ ἤβῃ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν* (l. *γέρουσι μαθάνειν*).

294. *τὸ — βρότειον σπέρμ'*] Cf. 909. *βροτείων σπερμάτων*.

299. Cf. Sept. 228. *οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον*.

303. *πυρκαύστου metri necessitate scripsisse Aeschylum suspicatur Mein. neque improbat Dind. Lex p. 431. Quae correctio confirmatur fabulae Aeschyleae titulo Προμηθεὺς πυρκαεὺς* (Poll.) sive *πυρφόρος*.

306. *τέκνωμα*] A *τεκνοῦσθαι*, Sept. 657. Ag. 752. *ὀφείλεται*] Mendosum. Leg. *ὀπάζεται*. Cf. Eum. 529. *παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασε*. 622. *Ζεὺς — τόνδε χρησμὸν ὤπασε*. Pers. 762. *τιμὴν Ζεὺς ἀναξ τήνδ' ὤπασεν*. Prom. 8. 30. 252.

311a. V. 1. *συζυγοῦσι*] Consociantur. Angl. *go hand in hand*. Cf. Cho. 599. *συζύγους*. 2. *ξυνωρίς*] I. q. *συζυγία*, *δυάς*. Cf. Ag. 643. *φοινίαν ξυνωρίδα*. Soph. Oed. C. 894.

312. *πλέκειν — μηχανάς*] Cf. Cho. 220. *δόλον — πλέκεις*.

316. *νεαίρετον*] Cf. Ag. 1063. *θηρὸς — νεαιρέτου*.

320. *εἴτ' οὖν*] Leg. *εἴτ' ἦν*.

321. *τρέπουσα*] Leg. *στρέφουσα*. Cf. Eum. 650. *πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω | στρέφων. τί δ' οὐχί;*] Interpositum, ut in Ag. 273. *ἔστιν, τί δ' οὐχί;* Cf. Soph. Phil. Ant. 567. *πῶς δ' οὐκ ἄν;* Prom. 758.

329. *Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ*] Leg. *μητέρα τελεία, —*. Glossema est *Ἥρα*.

340. *παλαγμοῖς αἵματος*] An *σταλαγμοῖς —?* Cf. Eum. 247.

350. *μαινάδων ζευκτηρίε*] Cf. Pers. 736. *γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν*.

355. *ὀστέων στέγαστρον*] Ossium involucrem. Cf. Cho. 984. *στέγαστρον ἀνδρὸς δείξατε*.

378. *ἄνω ποταμῶν*] Plene Eur. Med. 410. *ἄνω ποταμῶν χωροῦσι παγαί*.

386. Schol. Theocr. II. 36. *ιδρύνοντο τὴν Ἑκάτην ἐν ταῖς τριόδοις καὶ πρὸ τῶν θυρῶν*.

387. *ἐναγώνιε — Ἑρμᾶ*] Cf. Arist. Pl. 1161. *ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι*.

390. *μάχλον ἄμπελον*] Cf. Suppl. 635. *μάχλον Ἄρη*.

408. Cf. Aesch. Ag. 1050. Arist. Av. 1679. Ran. 93. 678 sq. Herod. II. 57.

418. φρήν ἀγέλαστος] Cf. Ag. 794. ἀγέλαστα πρόσωπα. Cho. 30. ἀγελάστοις (ἀμεγάρτοις?) ξυμφοραῖς.

435. τεύχημα] Vocabulum nusquam alibi occurrit. Qm. τέχνημα (τέχνασμα) καὶ δυσέκδυτον. Ita etiam Nauck. δυσέκδυτον jam Dind. Fort. — δυσέξοδον (Pers. 690. ἔστι δ' οὐκ εὐέξοδον).

440. δέδορκεν] δέδυκεν H. Sauppe, coll. Ag. 1011. 1123.

456. Cf. Soph. Fr. 209. τὸν δρωῖντα (l. τῷ δρωῖντι) γὰρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

417 N². ἄσαι] I. e. βλάψαι. Soph. Fr. 564. ἄσας (i. e. βλάψας).

SUPPLEMENTUM.

PROMETHEUS VINCTUS.

126. Cf. Eur. Fr. 597, 4. ταῖς ὠκυπλάνοις πτερούγων ῥιπαῖς.

941. Cf. Eur. Herc. 823. καὶ μὲ τὴν θεῶν λάτρην. Ion. 1347. ὁ θεός σ' ἐβούλετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτρην.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

465. οὐ μικρὸν τρόπον] Cf. 283. τὸν μέγαν τρόπον. 463.

571. κακοῖσι βάζει] Leg. κακοῖσι βάλλει. Cf. Soph. Aj. 1244. ἡμᾶς — κακοῖς βαλεῖτε.

924. ἐρξάτην πολλὰ — πολίτας] Cf. Pers. 236. ἐρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.

PERSAE.

752. τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῆ] Cf. Sept. 1014. ἀρπαγὴν κυσίν.

810. ἡδοῦντο συλᾶν] Cf. Cho. 898. μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν; Eur. Ion. 179. κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι. Her. 1027.

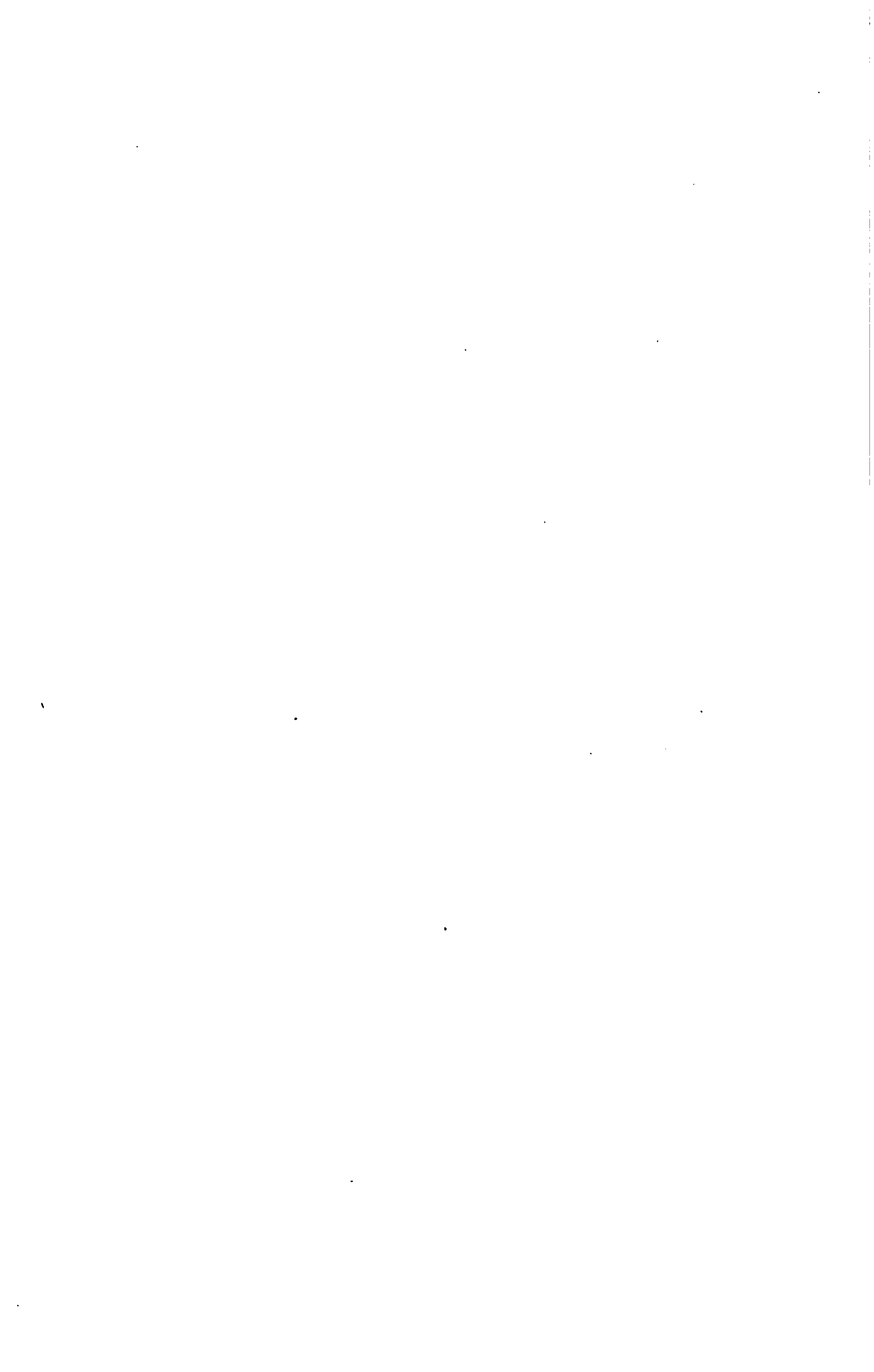
SUPPLICES.

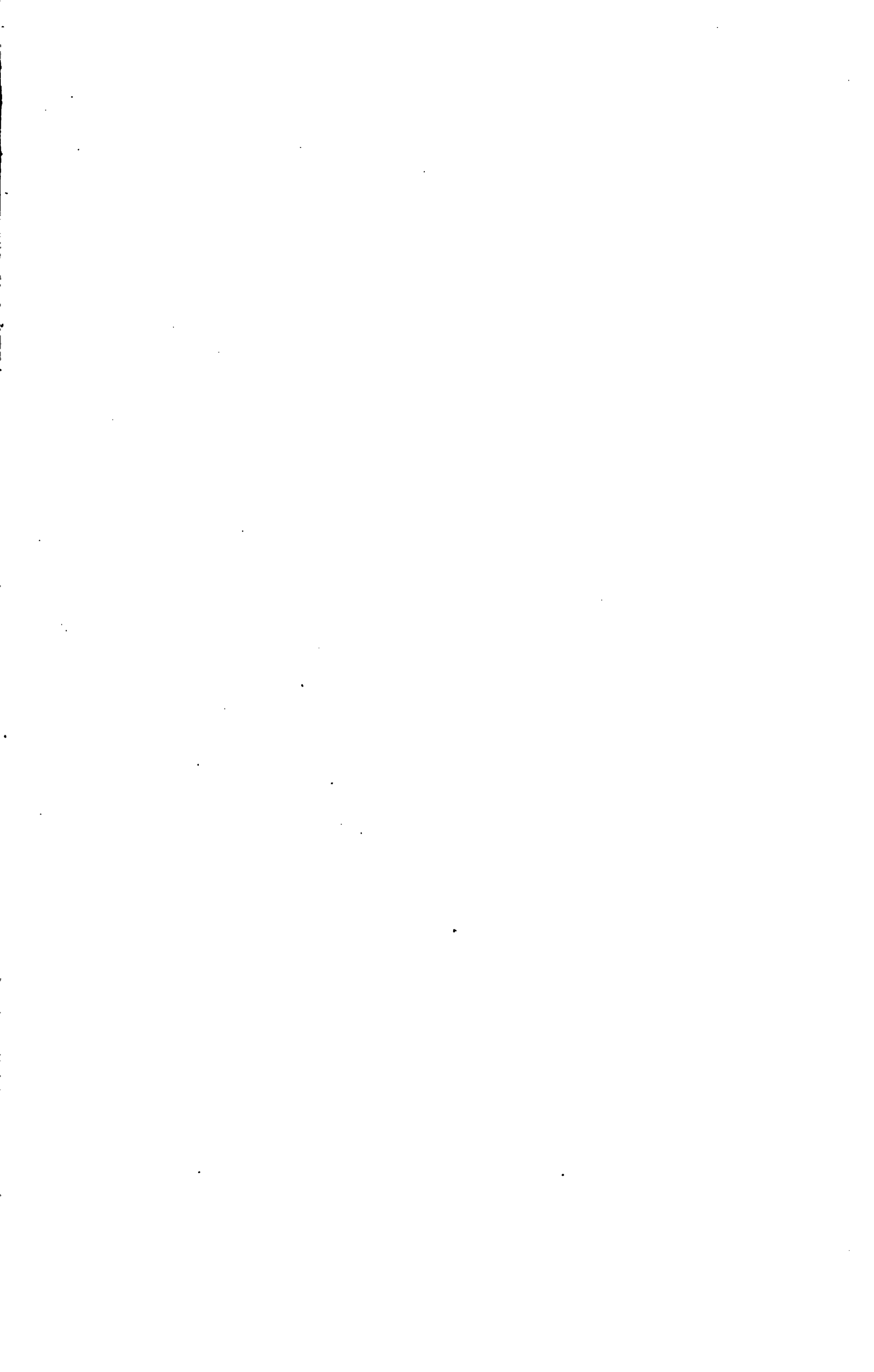
255. πρὸς δύνοντος ἡλίου] Cf. Herod. IX. 14. 3. τὸ πρὸς ἡλίου δύνοντος (τῆς Εὐρώπης).

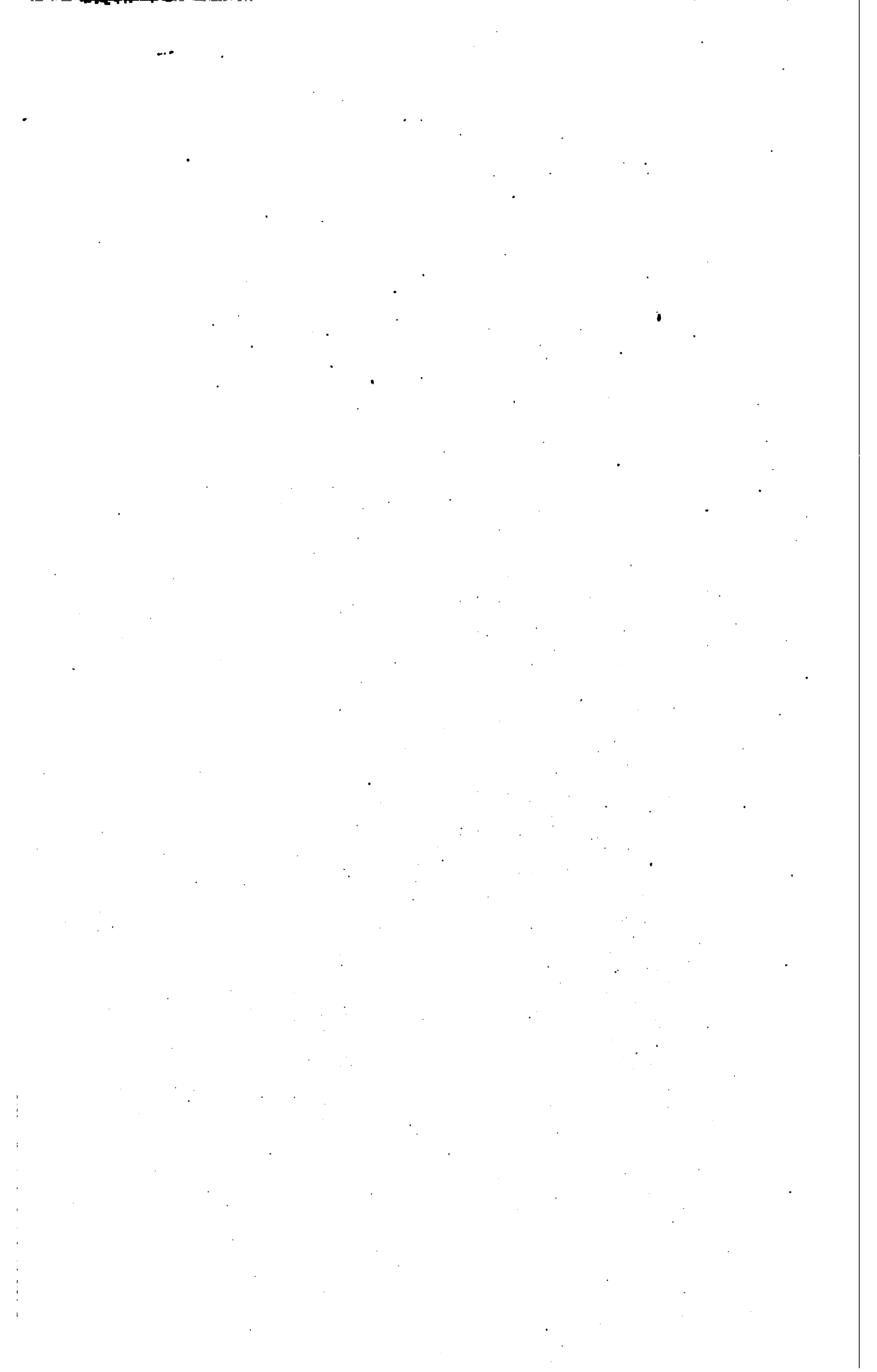
391. ἔχουσι κῦρος] Cf. Thuc. V. 38. αἴπερ ἅπαν τὸ κῦρος ἔχουσι. Soph. El. 919.

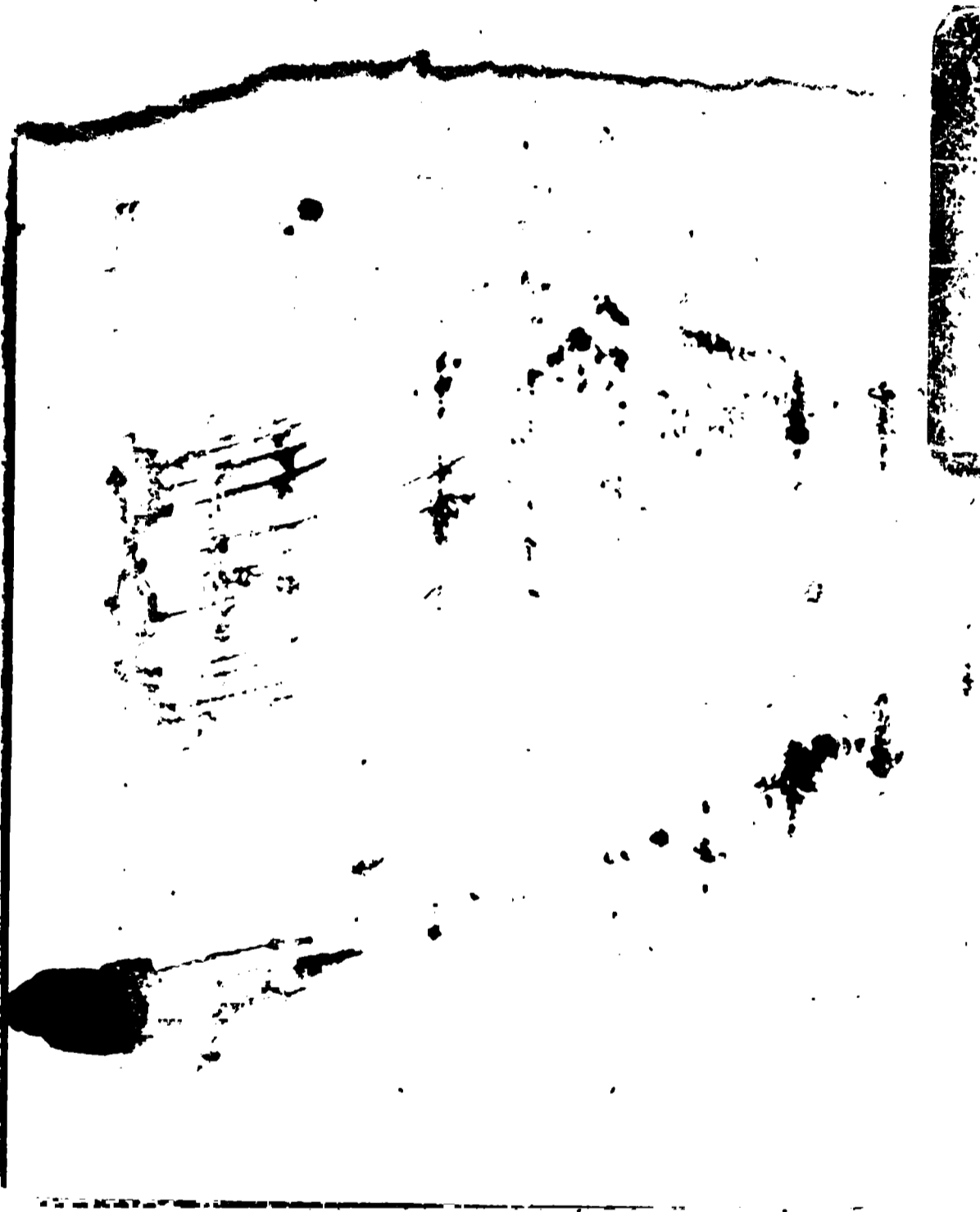
749. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν] Cf. Eum. 38. δείσασα γὰρ γραῦς ἀντίπαις, οὐδέν μὲν οὖν. Ag. 1396.

Ga 9.674
Adversaria in Aeschylum,
Widener Library 004074189

3 2044 085 082 519

